

INDEX TO THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SEVENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

TABLE OF CONTENTS.

Volume XIX (Nos. 1 to 7).

	PAGES
<i>Monday, the 13th December 1954.</i>	
I Condolence Resolution on the death of Sri Chinna Kaziar Haji Moulvi S. A. F. Ibrahim Sahib, Member of the former Legislative Assembly	1
II Questions and Answers	1-27 60-63
III Privilege Motion <i>re</i> amendment to the Constitution—Non- disclosure to the House of communication from the Chief Minister to the Secretary, All-India Congress Committee ..	28
IV Announcement by the Hon. Speaker—Message from the Governor	28
V Government Bills—	
(1) The Madras Preservation of Private Forests (Third Amendment) Bill, 1954	28-46
(2) The Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954	46-49
VI Half-hour debate on the sale of Civil Supplies Department lorries	49-59
<i>Tuesday, the 14th December 1954.</i>	
I Questions and Answers	65-96 146-150
II Business of the House—Discussion <i>re</i> Privilege Motion about interception of letters by Special Branch Police	96-97
II Government Bills—	
(1) The Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954— <i>cont.</i>	97-98
(2) The Mappilla Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954. ..	98-100
(3) The Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954 ..	100-128
(4) The Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1954	128-141
(5) The Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954. ..	141-145
7 Government Motion—Motion under rule 22 (3) of the Assembly Rules <i>re</i> change in the order of business	100, 141

INDEX

ii

PAGES

Wednesday, the 15th December 1954.

I Questions and Answers	151-176, 203-206
II Announcements by the Hon. Speaker re—	
(1) New Assembly Rules	176
(2) Service of subpoena on a Member	176-177
(3) Settlement of an issue by hon. Members by duel	177-178
III Business of the House—Discussion re Privilege Motion about interception of letters by Special Branch Police	178-202
IV Adjournment Motion re minimum wages paid for beedi and cigar workers	202

Thursday, the 16th December 1954.

I Sitting of the House	207-208
II Questions and Answers	208-234
III Adjournment Motion re Promulgation of order under section 41 of the Madras City Police Act	234-235
IV Non-official Bills—	
A. Bill	
(1) The Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 16 of 1954)	235-249
(2) The Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 (L.A. Bill No. 33 of 1954)	249-281

Friday, the 17th December 1954.

I Questions and Answers	283-316 400-404
II Government Motion—Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules re change in the order of business	316-317
III Government Bills—	
(1) The Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954	317-321
(2) The Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954	321-323
(3) The Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954	323-327
(4) The Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	327-357
(5) The Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954	380-394
IV Non-official Bill—Sittings of the Joint Select Committee on the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 16 of 1954)	357-358
V Government Resolution re ratification of the amendment of the Seventh Schedule proposed under the Constitution (Third Amendment) Bill, 1954	358-380
VI Half-hour debate re stoppage of stipends to the Madras State students in the Training School at Proddaturpet, Chittoor district	394-399

INDEX

PAGES

Monday, the 20th December 1954.

I Questions and Answers	405-537 507-511
II Adjournment Motions re—	
(1) Closure of Bhaskar Cigar Factory, Tellicherry and Kadirur, North Malabar	437-438
(2) Promulgation of orders under section 144, Criminal Procedure Code, in Tiruchirappalli	439-441
III Announcement by the Hon. Speaker—Messages from the Council	441
IV Government Bill—The Madras Dramatic Performances Bill, 1954	442-462 476-506, 512-535
V Discussion on urgent matter of administration under rule 56 re fixation of minimum wages for beedi workers	463-476 506
VI Papers laid on the table of the House	

Tuesday, the 21st December 1954.

I Questions and Answers	537-572 673-734
II Government Bill—The Madras Dramatic Performances Bill, 1954 (L.A. Bill No. 37 of 1954), as amended by the Select Committee	572-666 666-672
III Half-hour debate re sinking of wells in Coimbatore district	

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 13th December 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—CONDOLENCE RESOLUTION ON THE DEATH OF SRI CHINNA KAZIAR HAJI MOULVI S. A. F. IBRAHIM SAHIB, MEMBER OF THE FORMER LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. SPEAKER :—“ It is my painful duty to inform the House of the death of Sri Chinna Kaziari Haji Moulvi Ibrahim Sahib, a Member of the former Legislative Assembly of Madras. I hope the hon. Members who were in the last Assembly would remember him well because he used to make humorous speeches in the House. He was a member of the Madurai District Board and the Municipal Council. By way of expressing our sorrow and showing our respect for the departed soul, I request hon. Members to stand in their places in silence for two minutes.”

(Accordingly, the Members stood in their places in silence for two minutes.)

MR. SPEAKER :—“ The House will sit to-day till 2 p.m. because the Select Committee on the Dramatic Performances Bill will be meeting at about 3-30 p.m. So, we shall sit at a stretch till 2 p.m. We shall deal with questions and Bills till 1-30 p.m. and have the half-hour debate from 1-30 p.m.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ May I know whether we can have the half-hour debate in the absence of the Hon. Minister in charge of the subject? ”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. the Leader of the House will be present. Any Hon. Minister can reply to the debate.”

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Legal aid to Harijans at Veppalapatti, Salem district.

* 241 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation was made through the Director of Harijan Welfare requesting legal aid for the Harijans of Veppalapatti village of Salem district alleging harassment of Harijans by the Caste Hindus on the 16th January 1954; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) The Director of Harijan Welfare brought to the notice of Government that he had received a representation from an

[13th December 1954]

hon. Member of the Legislative Assembly requesting legal aid for certain Harijans against whom the police had registered a case under sections 147 and 323, Indian Penal Code. The Government have been informed by the Collector of Salem that the case in question will not be charged. The question of granting legal aid to them does not therefore arise."

SRI A. RATNAM :—" ஸார், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறபடி அதே தினத்தில் 18 பேர்கள் மீது அரசாங்கம் கேஸ் தொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் இரண்டு பேர்கள் ஹரிஜனங்கள். அவர்களை நசுக்குவதற்கும் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான தொந்தரவுகள் கொடுப்பதற்கும் அவ்விதம் கேஸ் தொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வீடுகளையும் பிரித்தெறிந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல தொந்தரவுகளையும் இழைத்து வருகிறார்கள். அந்த ஊரில் உள்ள சேரிகளில் புகுந்து வீடுகளைப் பிரித்தெறிந்திருப்பதற்கு நகுத்த நடவடிக்கைகள் ஜாதி ஹிந்துக்களின் பேரில் எடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கூறுவார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Harijans are not exempt from prosecution. If they commit offences, they have got to be prosecuted. But in this particular case, we are not proceeding with the charge itself. That is why there is no necessity for the grant of legal aid by the Government."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Will the Hon. Minister be pleased to disclose the name of the M.L.A. who sought legal aid for these Harijans? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not have the name here. If the hon. Member is interested in knowing it, I shall get it and inform him."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" எப்படிப்பட்ட கேஸ்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு அரசாங்கம் லீகல் எய்ட் கொடுத்து வருகிறது? பல இடங்களில் இப்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு இவ்விதமான தொந்தரவு அதிகமாக நடந்து வருவதனால் அவர்களுக்கு லீகல் எய்ட் கொடுப்பதில் தாராளமாக சர்க்கார் நடந்துகொள்ளுமா என்பதை நான் தெரிந்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We have to decide on the merits of each case."

SRI S. RAMALINGAM :—" அவர்கள் என்ன குற்றங்கள் செய்தார்கள்? அவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன? இப்பொழுது எதற்காக நடவடிக்கைகளை வாபஸ் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கம் சொல்லுவார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Under sections 147 and 323 of the Indian Penal Code."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" I presume that the Harijans are accused of some offences under sections 147 and 323 of the Indian Penal Code. If the State is the prosecutor, how can they expect any legal aid from the Government? "

[13th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That question does not arise here because they were not charged with any offence."

SRI O. KORAN :—" May I know how many applications for legal aid were received from Harijans in the year 1954 and in how many cases was legal aid granted? "

MR. SPEAKER :—" The main question is about a particular case. The hon. Member is putting a general question. Let him give notice of a separate question."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-10 இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி எனக்கு நேரில் அந்த ஹரிஜனங்கள் வந்து a.m தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது எடுக்கப்பட்டிருக்கும் வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்பது பற்றியும் அக்கலவரத்தால் மிக நஷ்டத்திற்குள்ளானவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்பது பற்றியும் நான் கனம் முதல் மந்திரி அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். வழக்கு வாபஸ் வாங்கப்பட்டது பற்றி சந்தோஷப்பட்டாலும்கூட ஹரிஜனங்கள் ஜாதிஹிந்துக்களால் தாக்கப்பட்டிருப்பதால் ஹரிஜனங்கள் பெருத்த நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள், ஆகவே சர்க்கார் அவர்களுக்கெல்லாம் நஷ்ட ஈடு கொடுக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" In this particular case, the Government examined the question of granting compensation, I mean *ex gratia* compensation. As it was found that only one Harijan named Taligan had incurred substantial loss, a sum of Rs. 250 has been paid to him."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Before rushing to provide legal aid to Harijans in such disputes, will the Government please first attempt conciliation between the two parties instead of widening the breach and increasing hostilities? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It will always be attempted. But still, if persons commit offences they will have to be prosecuted."

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know under what circumstances the Government provide legal aid to Harijans? Do they give aid when the State itself is the prosecutor or give aid only when private individuals are the prosecutors in the cases filed against the Harijans? How many huts have been destroyed in this particular case and what was the compensation paid to the hut-dwellers? "

MR. SPEAKER :—" As regards compensation, the Hon. Minister has already answered."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" One hut was destroyed and a sum of Rs. 250 has been paid to the hut-dweller."

MR. SPEAKER :—" What about the first part of the question? "

[13th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is not the first part of the question, but is the first question, Sir. (Laughter.) As for his first question, I may state that generally when prosecutions are launched by private parties, the Government consider the question of providing legal assistance. When it is the question of the State filing a case, the Government consider this question as a matter of policy as to whether they are to be prosecuted or not.”

SRI. A. RATNAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள வேப்பலப்பட்டி என்ற குறிப்பிட்ட கிராமத்திற்கு நான் தேரில் சென்று பார்த்திருக்கிறேன். இருபத்தைந்து வீடுகளுக்கு மேல் கூரைகள் பிரிக்கப்பட்டு எரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல வீடுகள் ஒடுகளையிலாமல் மொட்டையாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் நஷ்டத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் பதினெட்டு நபர்கள் மீது கேஸ் போட்டது. அவைகளும் வாபஸ் பெறப்பட்டிருக்கிறது. அதே நபர்கள் இப்பொழுது ஹரிஜனங்களின் மீது பல அக்கிரமமான கேஸ்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி எல்லாம் விவாதிக்க அவகாசம் வேண்டும். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி விவாதிக்க ஒரு அரை மணி நேரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் தங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டு மூன்று நாளைக்குப் பிறகு விவாதிக்க நேரம் கொடுத்தாலும் போதும். ஆகவே தயவு செய்து தாங்கள் இதைப்பற்றி விவாதிக்க ஒரு அரை மணி நேரம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ அரை மணி நேரம் விவாதம் கொடுக்கிறேன். ஆனால் நேரம் குறிப்பிட முடியாது. என்றைக்கு விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றும் இப்போது சொல்ல முடியாது.”

Payment of sales tax in advance by the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Malabar.

* 242 Q.—DR. K. B. MENON : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have received any representation from the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar about the hardships they are facing on account of demands from Commercial Tax Officers for payment of sales tax in advance, according to assessment on the rate of sales prior to fall in price of paddy; and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Yes. The matter is under the consideration of the Government.”

DR. K. B. MENON :—“ Are the Government aware that as a result of the closing of ration shops, the societies are doing very little business and many of them have no reserve fund to pay the advance? Especially when the Government do not return the advance regularly in many cases, is it fair on the part of the Government to have the cake and eat it too? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, we hope to alleviate their hardship by passing suitable orders soon.”

13th December 1954]

SRI C. H. KANARAN :—“ May I know why this discrimination is made against the producers'-cum-consumers' societies of Malabar? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I do not understand how it is a question of discrimination.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is not the rule of advance collection universally applied to all co-operative societies and traders and if so, why should there be this special grievance of the Malabar producers'-cum-consumers' societies alone? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Certain concessions are usually given to co-operative societies. Still more concessions are given to these Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies. I think that this class of societies is larger in number in that part of the State than in other parts.”

Sea erosion at Beypore, South Malabar.

* 243 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there was any sea erosion at Beypore in South Malabar in June 1954;

(b) if so, how many houses and how many acres of land were destroyed thereby; and

(c) what relief the Government have given to the victims?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) Yes.

“ (b) Six houses and a stretch of land about one mile long and 12 feet wide or roughly 1.46 acres were affected.

“ (c) A sum of Rs. 90 was granted to the affected persons out of State Funds for the reconstruction of their houses.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know whether the Government have taken any permanent steps to prevent such erosion at Beypore in future? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ No, Sir. We have been advised against taking any permanent steps as it would be very costly. It costs about Rs. 60 per foot and it is about 3,000 feet. It is felt that it has not affected the port. Annually, the Government are granting some money as compensation to those whose huts or houses are destroyed.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Apart from preventing erosion in Malabar, is there any proposal before the Government to prevent sea erosion in Madras, especially in Rayapuram? ”

MR. SPEAKER :—“ The question is about South Malabar and not Madras. If the hon. Member wants, he can give notice of a fresh question.”

[13th December 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ வீடு இழந்தவர்கள் மறுபடியும் வீடு கட்டிக்கொள்ள சமுத்திரத்திற்கு கொஞ்சம் அப்பால் தள்ளி அவர்களுக்கு குடியிருப்பு மனைக்கட்டுகள் வழங்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ They have not made any representation to that effect. If they make any such representation, it will be considered, Sir.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ May I know whether the grant of Rs. 90 is in respect of each house destroyed or in respect of all the houses or huts that were destroyed? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The total amount disbursed was Rs. 90.”

DR. K. B. MENON :—“ May I know whether the erosion is annual? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Yes, it is almost annual. Mostly fishermen are affected by this erosion. Last year we disbursed a sum of Rs. 135 and in the previous year a sum of Rs. 100.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ From the answer given by the Hon. Minister, it is clear that annually this erosion is taking place and the Government are giving some relief to those who are affected. In view of the huge amount that the Government have to pay in this way, will it not be better for the Government to take some suitable permanent measure to prevent this erosion, especially as it will be profitable for them to do so? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I already said that if we were to take permanent steps, we would have to spend something like Rs. 1,80,000. As against this amount, we are at the present time spending only about Rs. 100 every year, and I am really unable to understand how the hon. Gentleman characterises this amount as a ‘ huge ’ amount.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ By way of personal explanation, I wish to make a few observations, Sir. The Hon. Minister himself said that this erosion takes place annually and the Government are spending a certain amount in affording relief to those who are affected. If we calculate all these amounts together, then it will be seen that finally it is a loss to the Government. That is why I said that it would be advantageous for the Government if they took permanent measures to prevent this erosion.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The hon. Member must remember that the interest on Rs. 1,80,000 is much more than Rs. 100.”

[13th December 1954]

B.C.G. Vaccination.

* 244 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have decided to introduce the B.C.G. Vaccination on a mass scale in the districts of the State; and

(b) if so, the centres selected for the same in the district of Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The whole of Malabar district will be taken up for B.C.G. Vaccination beginning with urban areas first.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Will the Government consider the desirability of introducing B.C.G. Vaccination campaign in all the taluk headquarters hospitals, particularly in Malabar? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ B.C.G. Vaccination will be done first in the district headquarters station. In the second round, smaller towns and municipalities will be taken up and ultimately it will be introduced in villages, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ May I know why the Government make a discrimination in this matter by starting this campaign only in Malabar and not in other parts of the State? When do they propose to extend the scheme to the other parts? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No discrimination is made in favour of Malabar. This B.C.G. campaign began in Coimbatore city on the 14th of last month and from there it will be extended to other places.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Is there any truth in the statement that the B.C.G. Vaccination does not produce the desired effect but on the other hand is producing a reaction? Under these circumstances, will the Government take steps to propagate the utility of this vaccination? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Propaganda work is also done in connexion with this campaign. I do not know under what authority the hon. Member is saying that this vaccination is harmful. The almost unanimous opinion of tuberculosis experts of not only this country but also the whole World is that B.C.G. Vaccination is quite useful and it gives increased resistance.”

Rowdy sheets in the Mankara Police Station, South Malabar.

* 245 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of persons for whom rowdy sheets were maintained in the Mankara Police Station, Palghat taluk, South Malabar, in the last two years?

[13th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" In the last two years rowdy sheets were maintained for six persons."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, are the Government aware that sometimes the opening of rowdy sheets is done from personal motives and sometimes on political motives? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not concede that point, Sir. After all in this particular area it is only the old cases which are being continued except for a new case which was opened in the year 1953."

DR. K. B. MENON :—" Sir, since secrecy is maintained with regard to these rowdy sheets, will the Hon. Minister please instruct the Police Department that in cases where political workers are involved, the Hon. Minister concerned should be informed of that? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" But here, Sir, there has absolutely been no political case at all. I have gone through the whole list. I shall anyhow consider the suggestion made by the hon. Member. But I can assure the hon. Member that purely on political grounds no rowdy sheets are opened now-a-days."

Construction of a dam across Varahanathi.

* 246 Q.—SRI B. R. M. MUTHU THEVAR (on behalf of Sri K. Mookiah Thevar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the landowners and cultivating classes of Periyakulam, Madurai district, with regard to the construction of an irrigation dam at Southuparai or Sastha Koil across the river Varahanathi; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes.

" (b) The particular representation referred to by the hon. Member was received in 1952 and recorded after examination, the proposal having been found to be not feasible from the point of view of availability of supplies and suitability of site."

Grant of leave to nurses in the Government General Hospital, Madras.

* 247 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the nurses working in the Government General Hospital, Madras, get any casual leave and privilege leave annually; and

[13th December 1954]

(b) if so, how many nurses were given casual leave and privilege leave in 1952-53?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Yes, Sir.

" (b) Casual leave was granted to 105 nurses and privilege leave was granted to 50 nurses."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, in the General Hospital at Madras there are about 500 nurses. From the answer of the Hon. Minister it is clear that so many of the nurses have not been given either privilege leave or casual leave to which they are entitled. May I know from the Hon. Minister whether it is a fact that several applications from these nurses for casual and privilege leave, to which they are entitled, were refused by the Matron and the Hospital authorities? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I do not know from where the hon. Member got his figures that there are 500 nurses in the General Hospital. It is not more correct than the figure quoted by another hon. Member the other day about the birth-rate in Malabar. These are quite unauthorized statements. Not only privilege leave, but casual leave, and maternity leave was granted to nurses."

Polling arrangements during the Malabar District Board elections.

* 248 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) how many polling stations were arranged in Malabar during the recent district board elections and how do they compare with those for the last general elections;

(b) whether there were separate booths for men and women; and

(c) if so, how many were provided for women in the Malabar District Board elections?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) The number of polling stations opened in the Malabar district for the last district board elections was 829, compared with 1,022 polling stations opened during the last general elections to the State Legislative Assembly and the Lok Sabha.

" (b) & (c) No separate booths were provided for women, but separate voting compartments were opened for them in booths, wherever necessary."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, in one firka for about 22 villages with 64,000 voters there were only seven polling stations and each station which was accommodated in an elementary school had about 8 to 11 booths with all the overcrowding and confusion. Will the Government see to it that in villages having at least a thousand voters a polling station is established and that no polling station generally has more than two booths? "

[13th December 1954]

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ Yes, Sir, Government will consider the suggestion of the hon. Member for future elections.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Are the Government aware of the fact that polling stations were not arranged in all the villages in Malabar as was done during the general elections.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister has already answered the question.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, Fort Cochin which had nine polling stations last time had only one this time and Fort Cochin is scattered over an area of about 40 square miles. Will the Government be pleased to see that at least for every two miles distance, a polling station is established hereafter? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ Yes, Sir, for the next elections, the suggestion of the hon. Member will be considered.”

SRI C. H. KANARAN :—“ Sir, the reduction in the number of polling stations resulted in thousands of voters not being able to go to the polling stations and exercise their franchise. Is there any special reason why the Government reduced the number of polling stations? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ There were no special reasons to reduce the polling stations. Polling stations were opened according to the instructions of the Election Officer. The suggestion of the hon. Member will be considered when conducting the elections in future and polling stations opened to suit the conveniences of voters.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, what were the reasons that weighed with the Government and compelled them to reduce the number of polling stations opened during the general elections in Malabar alone while the same number of polling stations as were opened during the general elections were opened in the other districts? Only in Malabar the number was reduced. What was the reason that compelled them to do this? Did they apprehend that the Communists will come at the head of the District Board? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ There was no such motive behind the mind of the Government, Sir.”

Payment of increments, allowed to elementary school teachers, to Pre-Vocational Instructors.

* 249 Q.—DR. K. B. MENON : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have recently received any representation from the Pre-Vocational Instructors' Association

13th December 1954]

about the exclusion of Pre-Vocational Instructors from the former increment of Rs. 2 and the present increment of Rs. 3 given to elementary school teachers; and

(b) if so, what action the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) Government are examining the matter.”

Import of transformers.

* 250 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of transformers purchased by Government from outside the country for use in this State; and

(b) the amount spent for the same?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) 807 transformers during the period from 1947 to 1954.

“ (b) Rs. 1.56 crores.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ ஸார், பங்களுரிலேயே குறைவான விலையில் நல்ல ட்ரான்ஸ்பார்மர்களைத் தயாரிக்க வாய்ப்பு இருக்கும்போது வெளிநாடுகளிலிருந்து இன்னும் ஏன் அவைகள் இறக்குமதி செய்யப்பட வேண்டும்? நாட்டின் தேவைக்கேற்ப ட்ரான்ஸ்பார்மர்களை இந்த நாட்டிலேயே உற்பத்தி செய்வதற்கு சர்க்காரிடம் திட்டம் இருக்கிறதா? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, we have to import transformers from abroad because in India they do not manufacture transformers above the capacity of 300 K.W.A. About transformers with a lesser capacity than this that are manufactured in India, there is complaint from the Department. We have made representations to the Government of India that they are not very reliable. That is the reason, Sir. As for producing them here itself more efficiently, we are not the authority concerned with that, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஸார், மேட்டூர் இண்டஸ்ட்ரீஸிலேயே இப்படிப்பட்ட ட்ரான்ஸ்பார்மர்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா? இது விஷயமாக மத்திய சர்க்காருடன் சென்னை சர்க்கார் கலந்தாலோசிப்பார்களா? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A separate question may be put, Sir.”

Irregularities in the Madurai Mills Co-operative Stores.

* 251 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Mr. Thirugnanasambandam of Madurai, sought permission of the

[13th December 1954]

Registrar, to take action against one Mr. T. S. Susainathan, Secretary of the Madurai Mills Co-operative Stores, for misappropriation of Rs. 30,000 from the funds of the said Stores;

(b) whether the Registrar refused permission and transferred the Deputy Registrar from Madurai;

(c) whether important documents throwing light upon the misappropriation were caused to be destroyed;

(d) whether any action was taken against those who destroyed the documents;

(e) whether any action was taken against Mr. Susainathan and if not, why; and

(f) whether Susainathan was subsequently promoted as Deputy Registrar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) No, Sir.

“(c) & (d) No information, Sir.

“(e) Yes; action was taken against the Officer in 1945 for certain irregularities but there was no charge of misappropriation.

“(f) The Officer was promoted as Deputy Registrar considering his previous and subsequent good work.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“Sir, in view of the negative answer given by the Hon. Minister for parts (a) and (b) of the question, may I know what exactly is the nature of the misconduct on the part of the officer for taking action against him?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, the charges related to certain defects in administration such as failure to take President's orders for Deepavali purchases, failure to give gate passes, etc. There was no charge of misappropriation, Sir.”

Revival of Taluk Boards.

* 252 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the stage at which the proposal of the Government to revive Taluk Boards stands now?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“The matter is still under consideration.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ஐயா, தாலுகா போர்டுகளைப் புதுப்பிப்பதன் மூலம் மக்களின் நன்மையைப் பூர்த்தி செய்யவும், தாலுகா போர்டுகள் இல்லை என்ற மக்களின் நன்மையைக் குறைவாகச் சரிப்படுத்தவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் எப்பொழுது முன்வரப் போகிறார்கள்?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“As early as possible, Sir.”

[13th December 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, it was more than once stated on the floor of this House that the matter was under the consideration, under the very active consideration of the Government. Now the Hon. Minister says that it is under consideration. May I know what happened to change the attitude of this Government?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“There is no change in the attitude of the Government. It is still under the consideration of the Government.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ஸார், ‘தாலுகா போர்டுகளைப் புதுப்பிக்கப்போகிறோம்’ என்று சர்க்கார் ஜில்லா போர்டு தேர்தலுக்கு முன்னதாக சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது அப்படிச் சொல்வது இல்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன? ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் மேஜாரிடி கிடைத்துவிட்டதால் சர்க்கார் இப்பொழுது அப்படிச் சொல்வது இல்லையா?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ஸார். மலபார் ஜில்லா போர்டைப் பாதிக்கும் என்பதற்காக ஒத்திவைக்கப் பட்டிருக்கிறது.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Is the suggestion to constitute Taluk Boards an alternative to the present District Boards or are they in addition to the present District Boards for more democratic administration of local affairs?”

MR. SPEAKER :—“The matter is under consideration. The hon. Member is going into details. If the Hon. Minister is prepared to answer the question I have no objection.”

Reinstatement of persons dismissed from service in Pudukkottai.

* 253 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any persons dismissed or removed from service by the former Pudukkottai State several years antecedent to the merger have been reinstated or such orders revoked by the Madras Government after the merger; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer given to the Legislative Assembly starred question No. 1047 printed on pages 1346-47 of the Proceedings of the Assembly, Volume IX, No. 11, dated 25th July 1953. (Laughter.) That question was put by the very same hon. Member. There are no other cases.”

[13th December 1954]

Repairs to south pier in Kozhikode Port.

* 254 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the amount sanctioned by the Government to repair the north and south piers in Kozhikode Port limits, recently damaged by heavy rains?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A sum of Rs. 500 has been sanctioned for carrying out repairs of some minor damage caused to the south pier rubbing blocks.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know whether the Government have received any complaint that these repairs were not executed according to the estimate prepared and whether any measures were taken to check them? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The Government have not received any complaint from anybody.”

Karimba Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, South Malabar.

* 255 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the administrative control of the Karimba Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society in South Malabar was transferred to the Co-operative Department and the society was newly registered; and

(b) if so, the date on which the transfer took place and the date on which the society was newly registered?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) & (b) The Administrative control of the Karimba Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, South Malabar, was transferred to the Co-operative Department on the 21st September 1953. The society could not be re-registered as its members decided at a general body meeting to liquidate the society. The registration of the society has accordingly been cancelled on the 3rd September 1954.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ There were serious complaints about the management of this society when it was under the executive officer, one of the charges being that the executive officer paid out of the funds of the society Rs. 500 as donation when there was nothing in the common good fund. May I know whether the Government have enquired into the charges against the officer concerned? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Registrar of Co-operative Societies has made an enquiry under section 38 of the Act and he has cancelled the registration of the society on the 3rd September 1954. The order of cancellation took effect from the 3rd November 1954.”

[13th December 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Under the enquiry made under section 38, has the Registrar anything to say about the conduct of the Executive Officer who was referred to by me? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Notice, Sir.”

Construction of Chettuval Bridge in Ponnani taluk.

* 256 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state at what stage the construction of Chettuval Bridge in Ponnani taluk, stands at present?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ The proposal to construct the Chettuval Bridge in Ponnani taluk is being treated as a Part II Scheme for the State Budget for 1955-56.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Previously when the question was put, the Government replied that estimates for the scheme were being worked out. May I know whether the estimates are ready and whether the Government are seriously thinking of including it in the schemes for 1955-56.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Yes, Sir. The estimated cost of the scheme comes to about Rs. 10 lakhs and the Government have sanctioned it for inclusion in 1955-56.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ May I know whether the Government have taken any final decision about the site of the Bridge? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Even the Chief Engineer has approved the site.”

Murder and suicide cases registered in the Police stations in Wynaad taluk, Malabar.

* 257 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of cases of murder and suicide recorded in all Police stations in Wynaad taluk in Malabar district during the years 1952-53 and 1953-54?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ A statement* giving the particulars asked for is placed on the table of the House.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know whether the offences were committed in the whole taluk of Wynaad and whether the police are very indifferent towards the detection of crimes in that particular area? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am afraid the hon. Member is not quite correct.”

[13th December 1954]

Dr. K. B. MENON :—“ Looking at the figures placed on the table of the House, there is more than 300 per cent increase in the number of suicide cases during 1953-54. Is there any particular reason for it? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not find a 300 per cent increase in the number of suicide cases. In 1952-53 it was 12 and in 1953-54 it was 20. Is it a 300 per cent increase? ”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ May I know whether these figures include any suicide committed within the police station? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir, as far as I could see. ”

* Question Nos. 258 and 259—

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I request that question Nos. 258 and 259 may be taken up together. ”

MR. SPEAKER :—“ Yes, they may be taken up together. ”

Levy of sales tax at a single point.

* 258 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have completed consideration of the proposal to amend the General Sales Tax Act, 1939, so as to levy tax at single point; and

(b) if so, the final decision of the Government in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) No.

“ (b) No definite scheme has yet been formulated. ”

* 259 Q.—SRI C. KANDASAMY : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Hon. the Chief Minister stated at a public meeting at Madurai on 29th August 1954 that the Government are considering the feasibility of replacing the multi-point sales tax on commodities by a single-point one; and

(b) if so, whether the Government will be pleased to lay a copy of the scheme on the table of the House and when it will be brought into effect?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) Yes.

“ (b) No definite scheme has yet been formulated. ”

[13th December 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ ஒரு முனை விற்பனை வரி வசூலிக்கவேண்டுமென்று இரண்டு வருஷ காலமாக கொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். கனம் மந்திரி அவர்களும் சீக்கிரம் கொண்டுவருவதாக வாக்குறுதி அளித்துள்ளார். எப்பொழுது ஒரு முனை வரிபற்றி முடிவு எடுக்கப்படும்? உணவுப் பொருள்கள் மீது இருக்கும் விற்பனை வரியை ரத்து செய்ய சர்க்கார் உத்திரவிடுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The Government are awaiting the report of the Taxation Enquiry Commission which will clarify many aspects of the question. ”

SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற பட்ஜெட் திட்டத்தில் இந்த பல முனை வரிகளினால் வியாபாரிகளும், பொதுமக்களும் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று பேசினோம். அதனால் இந்த ஒரு முனை வரியைப்பற்றி வருகிற பட்ஜெட் கூட்டத்திலேயாவது ஒரு முடிவுக்கு வருவார்களா என்று சர்க்கார் அறிவிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ As I said, it all depends on the report of that Commission. Having waited so long, if we wait a little more, we can bring forward a satisfactory piece of legislation. ”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Pending the release of the report by the Taxation Enquiry Commission, have the Government examined the various aspects of the matter like the inter-State trade and how far the revenues of the State will be affected by levying sales tax at a single point? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Yes, Sir, that question also will be gone into. ”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ ராஜஸ்தானிலும் ஒரு முனை வரி போட்டிருக்கிறார்கள். பம்பாய் ராஜ்யத்திலும் 19-வது ஆர்டிகல் பிரகாரம் ஒரு முனை வரி போட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது இந்த ராஜ்யத்திலும் சர்க்கார் எப்போது ஒரு முனை வரியைப் போடுவார்களா என்று உறுதியாகச் சொல்லமுடியுமா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ There are more States which are levying multi-point sales tax. ”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Has any merchant association submitted any scheme for levying sales tax at one point? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I am not in a position to say whether any merchant association has sent any scheme. But I have been receiving letters, memoranda and other kinds of representations to the effect that a single-point sales tax will be better than the multi-point sales tax. ”

SRI G. GOVINDAN :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பல முனை விற்பனை வரியினால் வியாபாரிகளும், பொதுமக்களும் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்வதற்கும் பரிசீலனை செய்வதற்கும் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்த சர்க்கார் இறங்குவார்களா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ அதில் தான் இப்பொழுது இறங்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் முடிவுக்கு வரவில்லை. ”

[13th December 1954]

Kanjirapuzha Irrigation Project, Malabar.

* 260 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any work has begun in connexion with the Kanjirapuzha Irrigation Project in Malabar; and

(b) if so, the nature of the work now going on and how many are working there?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) The answer is in the negative.

“(b) No work is going on now.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—“Have the Government recommended the scheme for inclusion in the Second Five-Year Plan?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Yes, Sir. This has been recommended along with seven other schemes. This is third in priority and we are expecting sanction from the Planning Commission.”

Misappropriation of funds in the Karaikudi Co-operative Stores.

11-40 a.m. * 261 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any complaints were made to the Registrar of Co-operative Societies against one Mr. Swamikannu Pillai, Secretary, Karaikudi Co-operative Stores, about the misappropriation of Rs. 10,000 by the said Secretary;

(b) whether, on the receipt of the complaint, the Registrar instead of taking action against Mr. Swamikannu Pillai, transferred the Deputy Registrar of Ramanathapuram and posted one Mr. Singararaju Pillai (Christian) in his place;

(c) whether the Deputy Registrar subsequently dropped proceedings against Mr. Swamikannu Pillai, and if so, why;

(d) whether the amount said to have been misappropriated was recovered; and

(e) if so, from whom?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) No, Sir.

“(b) Sri A. Singararaju Pillai was posted as Deputy Registrar, Ramanathapuram, when Sri M. Kalyanam Iyer, the then Deputy Registrar, retired from service.

“(c) No, Sir.

“(d) & (e) To recover the amounts from the persons who have misappropriated them, the Stores has filed arbitration references before the Deputy Registrar. They are pending disposal.”

[13th December 1954]

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“May I know from the Hon. Minister the name of the Deputy Registrar of Co-operative Societies before whom these arbitration proceedings are pending, what is the amount misappropriated and by whom and when the act of misappropriation was discovered . . .”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member must put questions one by one.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“May I know from the Hon. Minister the name of the Deputy Registrar before whom these arbitration proceedings are pending?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The present Deputy Registrar of Co-operative Societies.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“I am extremely sorry, Sir, for the reply of the Hon. Minister. The Hon. Minister can disclose the name of the Deputy Registrar to whom the arbitration proceedings had been referred from the information available with him. I also want to know how much amount was misappropriated?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The amount misappropriated is Rs. 12,901-9-8 by one gentleman and Rs. 12,083-14-3 by another gentleman.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“May I know from the Hon. Minister whether these gentlemen are ‘gentlemen’ of the public or members of the co-operative society or members of the staff of the society?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“They are purchasing agents.”

SRI AR. A. RM. CHOKKALINGAM CHETTIAR:—“ஸார், கூட்டுறவு சொசைட்டி சம்பந்தமாக நடந்த வழக்கில் அதைப்பற்றி விசாரிக்கும்படி போலீசுக்கு தகவல் வந்ததும் அதை விசாரிக்காமல் இருப்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியுமா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Charges have been framed against the Sub-Deputy Registrar who was the Secretary of this Karaikudi Co-operative Stores. Disciplinary proceedings are still pending with the Deputy Registrar.”

SRI A. RAMASAMI TEVAR:—“The Hon. Minister for Co-operation has been telling us about ‘gentlemen who committed misappropriation’. May I know from the Hon. Minister the exact definition of a ‘gentleman’ please?” (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Not ladies; they are gentlemen.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Sir, in view of the serious allegations made against the Co-operative department and its officials and in view of the fact that the ex-Registrar had been consistently safeguarding them—not on the merits of the questions involved but on

[13th December 1954]

grounds of communal affiliation—will the Government be pleased to appoint a small committee to go into the serious allegations levelled against that Registrar of Co-operative Societies who is now no more in the service of this Government? May I also know from the Hon. Minister what exactly is the truth behind all these allegations? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Registrar of Co-operative Societies has called for an explanation from this Sub-Deputy Registrar . . . "

SRI K. VINAYAKAM :—" I want a definite answer to my question? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Charges have been framed against this Sub-Deputy Registrar and disciplinary proceedings are pending with the Deputy Registrar. I do not know what further information the hon. Member wants."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" A number of questions are being asked or were asked even last time with regard to the misappropriation of funds of the co-operative societies during the time of that particular Registrar. The Government every time have been giving answers that there was no complaint or that there was no misappropriation. Will the Government be pleased to see that any other private agency is authorized to investigate into these cases and then give an answer instead of relying on the report of the very Registrar against whom complaints were made or are being made? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" All cases of misappropriation or mismanagement are dealt with by the department."

SRI P. CHELLATHURAI :—" பல கூட்டுறவு சங்கங்களில் ஊழல்கள் மலிந்து கிடப்பதாக அடிக்கடி புகார்கள் வருவதால் ஐக்கிய சங்கங்கள் அனைத்தையும் ஒழித்துக்கட்டி அவைகளை அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துவதற்கு ஆலோசிக்குமா? " (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The co-operative movement is a very big movement in the State and there are thousands of societies whose transactions amount to several lakhs and crores of rupees. A few cases of misappropriation of funds here and there are inevitable and we cannot help it."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" It is true that the co-operative movement is a very useful movement and that is why it becomes the responsibility of the Government to raise its prestige. On more than one occasion, it has been alleged on the floor of this House that all these irregularities have been the result of the encouragement shown by the previous Registrar of Co-operative Societies—Mr. J. C. Ryan. Those facts have not been denied by Hon. Ministers even during their replies to questions. May I suggest to the Government to appoint a small committee to go into all these irregularities and to set right all the things for which the previous Registrar was responsible? "

[13th December 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have already stated that the Government have under consideration the appointment of a Committee to go into the working of these societies and to suggest improvements and all irregularities—whatever irregularities have happened—will also be enquired into by that Committee."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Without being misunderstood I wish to emphasize the point that answers are not generally satisfactory, and only to-day, after at least four questions were put, the fourth question was answered a little bit satisfactorily. In view of the fact that thousands of rupees had been misappropriated not by one single individual but by a number of individuals, may I know from the Hon. Minister during what period the misappropriation of funds took place, what happened during the half-yearly inspection of accounts by auditors and who discovered the misappropriation of funds . . . "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member has already put three questions."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The officers of the department have frequently pointed out the unwholesome practice of issuing huge purchase advances to purchasing agencies. But the Board of Directors of the Stores did not stop the practice."

SRI M. PALANIYANDI :—" May I know from the Hon. Minister whether the Central Government have appointed Sri K. G. Sivaswami Ayyar to go into the working of these societies or whether the State Government have appointed him to go into the working of these societies and whether he has submitted any report to this Government? "

MR. SPEAKER :—" It has nothing to do with the main question."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" May I know whether any criminal proceeding were taken either against the directors or persons responsible for the misappropriation of funds? May I also know whether any attempt was made to supersede this society as was done in the case of Ariyalur Society? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have already answered this question."

SRI K. VINAYAKAM :—" The position is this, Sir. Whenever a question is put on the floor of the House, the Hon. Minister relies for his reply upon the answers supplied to him by the very Registrar against whom allegations are made. The Hon. Minister, whenever questions are put, reads from what is contained in the files. May I request the Government to appoint a non-official committee, and not an official committee, to go into the allegations made against the ex-Registrar who is not now in the service of this Government? "

[13th December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There are nineteen companies who have been granted licences under section 3 of the Indian Electricity Act, 1910 and one company who has been granted permission under Section 28 of the above Act to engage in the business of supplying energy.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ தனிப்பட்ட கம்பெனிகளை சர்க்கார் எப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ளும்? அவற்றை எடுத்துக்கொள்வதில் ஏன் தாமதம்? ”

MR. SPEAKER :—“ This subject came up before the House a number of times.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have already stated that we are drawing up a plan in this matter.”

Determination of fair rent under the Malabar Tenancy Act.

* 264 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many applications, taluk-war have been received under the Malabar Tenancy Act, for determination of fair rent; and

(b) how many of them have been disposed of?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) & (b) The answer * is placed on the table of the House.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, it was about six months after these petitions were presented that the court began to function and reject them. May I know why there was such inordinate delay in the starting and functioning of these rent courts? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :— Sir, we have now opened more courts and the work will be speeded up.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, the purpose of constituting these rent courts was to minimise the expenditure and vexations to the tenants. Are Government aware of the fact that no uniform policy is followed with regard to the conducting of these courts in the taluks vis-a-vis in the matter of charging batta, process fee, etc.? When the petitions are resubmitted after rectification, stamp fee is levied again. Have the Government received any representations regarding this matter and will Government be kind enough to see that these vexatious things are removed? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, any disadvantages felt will be looked into and made good by the courts that have been established recently.”

* Printed as Appendix III on page 61 infra.

[13th December 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Inasmuch as proper procedure is not followed and the officers appointed have very little experience in these matters, will the Government see that general rules of procedure are issued for their guidance? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Yes, Sir, if necessary, I shall see to that.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar is not in his place . . . ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ I am authorised and I shall put the question on his behalf, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member did not inform me. He may put the question now.”

Family Planning clinics.

* 265 Q.—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have started any centre for giving advice on Family Planning; and

(b) if so, how many and where?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) & (b) Sanction has been accorded for the opening of a full-time family planning clinic in each of the following eight institutions :—

- (1) Government Hospital for Women and Children, Egmore, Madras.
- (2) Kasturba Gandhi Hospital, Triplicane.
- (3) R.S.R.M. Lying-in Hospital, Rayapuram.
- (4) Government Headquarters Hospital, Madurai.
- (5) Government Headquarters Hospital, Kozhikode.
- (6) Government Headquarters Hospital, Coimbatore.
- (7) Government Headquarters Hospital, Mangalore, and
- (8) Poonamallee Health Unit.”

MR. SPEAKER :—“ Question No. 266 will also be answered along with this question.”

Opening of birth-control hospitals under the scheme for Family Planning.

* 266 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of birth-control hospitals opened in the State under Family Planning?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Nil, Sir.”

[13th December 1954]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, in view of the indiscriminate excess and profuse birth rate in Malabar, will the Government kindly concentrate all these Family Planning Centres in Malabar? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ We are beginning at the Headquarters Hospital in Kozhikode, Sir.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு நிலையங்களை கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரிப்பதற்கான திட்டங்கள் ஏதாவது சர்க்காரிடத்தில் உண்டா? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ In the subsequent stages, it may be done.”

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—“ Sir, Family Planning Centres are used only for giving advice to the lady members of the family. Is there any proposal for opening a Clinic for giving advice separately to the male members of the family? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Advice is given to married couple, whether husband or wife or both.”

SRI T. SHANMUGAM :—“ ஐயா, இந்த குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு முறையில் இத்தனை ஆண்கள் பிறக்கலாம், இத்தனை பெண்கள் பிறக்கலாம் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்களா? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The determination of sex is not possible, Sir.”

Use of school buildings for public purposes.

* 267 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any orders allowing the school buildings in the State for religious worship, bhajanas, etc.; and

(b) what are the rules now in force regarding the use of State school buildings for public purposes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) A copy * of G.O. No. 536, Education, dated the 5th March 1951, in respect of the use of buildings for public purpose and also a copy of G.O. No. 2386, Education, dated the 14th October 1953, on the subject of religious worship are placed on the table of the House.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Sir, is it permissible that school buildings are made available for holding general body meetings of co-operative societies and such other institutions? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I would like to study the Government Order concerned before I can answer the question.”

* Printed as Appendix IV on pages 62-63 infra.

[13th December 1954]

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ கோயம்பத்தூர் சர்க்கார் கல்லூரியில் ஒணம் பண்டிகை கொண்டாடுவதற்கு இடம் கொடுத்தார்கள். ஆனால் தமிழ் விழா கொண்டாட வேண்டுமென்று இடம் கேட்டபோது இடம் கொடுக்க மறுத்து விட்டார்கள். இது பற்றிய தகவல் சர்க்காருக்கு வந்திருக்கிறதா? அப்படியானால் இதன்பேரில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? ”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் கேட்கிற கேள்வி ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றியது. ஆகவே தனியாக ஒரு கேள்வி போடுங்கள்.

“ The hon. Member may give notice of a fresh question.

“ The hon. Member Sri Kattimuthu is not in his place. The answer will be published in the proceedings.”

Improvement of cherries in South Arcot district.

* 268 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the new schemes, if any, drawn up by Area Committees under Act XIX of 1951 in South Arcot district for the year 1954-1955; and

(b) whether there are any schemes among them for the improvement of the cherries in the South Arcot district?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

Opening of a rural dispensary at Mattool, North Malabar.

* 269 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether it is a fact that the Government propose to open a rural dispensary at Mattool, Chirakkal taluk, North Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, are the Government aware that this Mattool village is just like an island surrounded by navigable rivers, that this village has a population of 10,000 inhabitants and that it is very difficult for the doctors to go there? In view of these facts, will the Hon. Minister reconsider this question and take early steps to start a Local Fund dispensary there? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, I have repeatedly been saying that starting of rural dispensaries is the work of the district boards.”

* 270 Q.—

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ This question may be taken up to-morrow, Sir.”

[13th December 1954]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—PRIVILEGE MOTION *RE* AMENDMENT TO THE CONSTITUTION—NON-DISCLOSURE TO THE HOUSE OF COMMUNICATION FROM THE CHIEF MINISTER TO THE SECRETARY, A.I.C.C.

MR. SPEAKER :—“ I hope the House would remember that the hon. Member Sri M. Kalyanasundram had given notice of a privilege motion. I read certain principles that should be followed in this case. Some hon. Members wanted that these principles may be translated and copies supplied to them. The translations have been received and that is being distributed only to-day. Therefore, I will take up that question to-morrow.

“ In the meantime, we have also got some printed copies of a ‘ Note on the Privileges of the House of Commons ’. I think we have got about 100 copies and they will also be available for hon. Members and they may take it also. I will take up the Privilege Motion of Sri Kalyanasundaram to-morrow.”

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

12 MR. SPEAKER :—“ I have to announce to the House that
oon. I have received the following message from the Governor of Madras :—

“ In pursuance of Article 207, Clause (1) read with Article 199, Clause (1), Sub-clause (a) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954.”

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PRESERVATION OF PRIVATE FORESTS (THIRD AMENDMENT) BILL, 1954.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“ Sir, I beg to introduce the Madras Preservation of Private Forests (Third Amendment) Bill^a, 1954 and move—

‘ That the Bill be taken into consideration at once.’

I feel a sense of guilt in coming before the House again for asking for an extension of life of this Act. But when I tell the House the circumstances in which I do so and the reasons for which I do so, I hope I shall be acquitted. (Laughter.) When I came before the House last time for the same purpose, it was thought that the comprehensive Bill that I promised would be ready and passed into law by now. But certain difficulties arose and they had to be gone into. One difficulty was the inconsistency of certain provisions of the proposed Bill with the provisions of

^a Published in the *Port St. George Gazette*, dated 25th November 1954.

[13th December 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

the Indian Constitution. They had to be examined and certain amendments were suggested by the Advocate-General in relation thereto. Then the Chief Conservator of Forests made certain suggestions and it was thought that they would be useful for a better enforcement of the law. One of them was a provision to make the law more stringent in order to preserve the private forests in a more effective form. The Drafting Department is examining all these and is on the drafting work. Drafting is practically over now. Very soon, the Bill will be ready and introduced in this House. But, as the Act had already lapsed, an Ordinance was issued giving a fresh lease of life to it. This Bill seeks to repeal that Ordinance and to extend the life of the Act till some time in December 1955, so that, meanwhile a comprehensive Bill might be introduced in the House. I hope the House will appreciate the circumstances in which the Bill is brought in and pass it.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Preservation of Private Forests (Third Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.’ ”

* SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ Sir, I am glad that the Hon. the Minister in charge of the Bill before the House feels at least guilty that he has not been able to bring in the comprehensive Bill he promised early this year at one of the Select Committee meetings. I would like to point out that in this matter the Government have been as indecisive as they have been in respect of other pieces of legislation concerning the welfare of our State. In this particular case, the question has been before the Government ever since 1946 and the history of legislation on this subject will show that it has always been one of Ordinances and Acts. Let us study the history of the Act from the year 1946 onwards, and see how many Ordinances and Acts have been passed so far. On the 26th of October 1946, the first Madras Preservation of Private Forests Act was passed by the Legislature and the life of this Act was limited to two years. In 1948, a Government Order was passed extending the life of the Act, but that order was quashed by the High Court and the Governor had to issue an Ordinance, called the Madras Removal of Doubts Ordinance, 1949.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

“ This M.P.P.F. Act was also included in the Ordinance. Again another Ordinance—Ordinance VIII of 1949—was issued giving retrospective effect to the life of the Act from 3rd December 1948. Then again, Act XXVII of 1949 was passed on the 14th December 1949, extending the life of the Act to 2nd March 1950. So, every year there has been an Ordinance or an Act and in every case, the object of the Government was not to have any comprehensive legislation on the subject. During all these years, on the other hand, forests in Malabar have gone on being denuded and no step whatever has been taken by the Government, except in word, for preserving this precious national and natural wealth,

[Sri K. C. Gopalan Unni] [13th December 1954]

Recently, the problem reached a climax when the Collector of Malabar issued an order warning certain big timber merchants against cutting trees in the forests and refusing to grant them licences. I know the Collector was somewhat hasty in taking this step in that he did not take into consideration the fate of thousands of workers engaged in the trade. But his intention was certainly honest and matters came to a head when three or four big merchants mobilised some four to five thousand workers to agitate against the Collector's orders. Now the Government have given the necessary licences to these people to cut trees. The question of preservation of private forests has not agitated the minds of the British rulers also. If we peruse the records of the Board of Revenue, we will find that ever since 1800, reports after reports have been submitted by the Collectors of Malabar in this matter, and we will also see that the idea of the rulers was not to preserve the private forests but to preserve the interests of private land-holders. Their interests were paramount to the British Government. I am afraid even to the present Government, their interests alone are paramount. This is evident from the fact that they are still in doubt as to what is to be done in the matter. I hope the Government will not go on having such temporary measures only, allowing the forest officers in Malabar who are in charge of private forests to do what they please. Sir, recently I visited a forest area in Malabar near Perinthalmanna called Amminillkad. I found the whole forest completely denuded.

12-10
p.m.

"I went to that place and investigated. On the day previous to the day I went the Assistant Conservator of Forests who is in charge of those forests along with the Ranger and foresters had come and inspected. The very night a lorry-load of timber had been removed from that place to Feroke. On the day I went I saw that so many pieces of timber had already been removed. The people there did not take proper action at the proper moment. I went to the Tahsildar and made a complaint. He sent a Revenue Inspector. Both myself and the Revenue Inspector went to the place and seized timber. A case has now been registered against some people. In spite of repeated requests to Government, Government have not taken proper action against those who cut trees indiscriminately. I request Government to view this matter seriously, take proper action and see to it that the forests in Malabar whether in the hands of private jannies or timber merchants who have joined the Congress movement now are properly protected. Let the Government see to it that these Congressmen, who have joined the movement only now, are not allowed to treat the national wealth, I mean our forests, as their own property and destroy them as they like."

* Sri R. KRISHNAN :—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ നിയമം വന്യവനത്തിൽ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ആവശ്യമാണെങ്കിലും ഇതിലുദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന നടപടികളുമല്ല അനുഭവത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നത്. വനസംരക്ഷണനിയമത്തെ പുറംകൊള്ളി വെട്ടിയൊക്കെ കടുകൾ വെട്ടി നശിപ്പിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. അഞ്ചടിപ്പുറമുറിയിൽ

[Sri R. Krishnan] 13th December 1954]

കൂടുതലുള്ള മരങ്ങളെ മുറിക്കാൻ ഈ നിയമത്തിലുണ്ടെങ്കിലും പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഒന്നോ രണ്ടോ കൊല്ലം മാത്രം വെട്ടിയുള്ള മരങ്ങൾ വെട്ടിയിരിക്കുന്നത് കാണാം. ഇങ്ങനെ വനങ്ങൾ കണ്ടുമാനം വെട്ടി നശിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ അനുനീകിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് വളരെ വ്യക്തമാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ ഈ നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം വളരെ നല്ലതാണെങ്കിലും അത് ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു നിറവേറുന്നില്ല.

"ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ അനേകകാലമായി കൃഷിയെപ്പോലെയോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സ്ഥലങ്ങളിലും വനത്തിൽ വെട്ടുതാണെന്നും പറഞ്ഞു ഒഴിപ്പിക്കുകയും പ്രോസിക്യൂട്ട് ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മലബാറിൽ അത്തരത്തിലുള്ള നിരവധി കേസുകൾ ഇന്ന് നിലവിലുണ്ട്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ജന്മികളും കൃഷിക്കാരുടെ പേരിൽ കേസുകൾ കൊടുത്തു വിചാരിച്ചിരുന്നുണ്ട്. എന്റെ താല്പര്യമായ പാലക്കാട് താലൂക്കിൽതന്നെ കണ്ണമ്പു എന്ന സ്ഥലത്തു 20 കൃഷിക്കാരുടെ പേരിൽ ഒരു ജന്മി ക്രിമിനൽ കേസ് കൊടുത്തിരുന്നത് തള്ളിപ്പോയെങ്കിലും സിവിൽ കേസ് തുടർന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ ഈ നിയമത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനേയും സാധ്യമായ കൃഷിക്കാരെ ഓടിക്കുന്നതിനുള്ള രാഷ്ട്രീയമർക്കിത്തീക്കുന്നതിനേയും തടയാനുള്ള ചില വ്യക്തമായ വ്യവസ്ഥകൾ ആവശ്യമാണ്. അല്ലാതെ ഈ നിയമം ഇങ്ങനെ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോയുകൊണ്ടുമാത്രം വനങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല. റേക്കർ കൂടുതലുള്ള സകല സ്വകാര്യ വനങ്ങളും റിസർവ് വനങ്ങളായി ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു നിയമം കഴിയാനും വേഗത്തിൽ നടപ്പിൽവരുത്തേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അതുകൂടി ഉടനെ ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യണമെന്നും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളാം."

* Sri M. PALANIYANDI :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 12-1 p.m. தனிப்பட்டோர் காடுகள் பாதுகாப்பு மசோதா சம்பந்தமாக நான் பேசும் போது ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை 1946-லிருந்து ஆண்டு ஆண்டு தோறும் சர்க்கார் ஒத்திவைத்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். முதலில் அவசரச்சட்டம் கொண்டுவருவது, பிறகு ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்தி வைப்பது என்ற முறையில்தான் இதுவரையில் நடந்துவந்திருக்கிறது. இது விஷயமாக விரிவானதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரப் போகிறேன் மென்று சர்க்கார் எந்த சமயத்திலும் சொல்லிக்கொண்டும் அதற்கான காரி யத்தை ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களேயொழிய, சீக்கிரமாக நிறைவேற்றுவதாகத் தெரியவில்லை. காடுகளை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்திய சர்க்கார் எந்த முறையில் நிர்வகித்து வந்தார்களோ அதே முறையில்தான் இன்னமும் நிர்வகித்துவரப்படுகின்றன. காடுகள் நிர்வாகம் சம்பந்தமாக நல்லதொரு சட்டம் இன்னமும் கொண்டுவரப்படவில்லை.

"தனிப்பட்டோருக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் காடுகளில் மரங்களை வெட்டுவதற்கு லைசென்ஸ் பெறவேண்டுமென்ற நிலை இருந்துவருகிறது. நல்ல மரங்களும் வெட்டப்படுகின்றன, பட்டுப்போன மரங்களும் வெட்டப்படு கின்றன. இதற்கென நல்லதொரு சட்டம் இயற்றப்பட்டு, தனிப்பட்டோர் காடுகளையும் அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தக்கூடிய நிலைமை வரவேண்டும். நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை வரும் என்று சொல்லப்படலாம். நான் சொல்கிறேன் : நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டாம். ஜமீன்தார் ஒருவர் இறந்துவிட்டால் பிறகு அவருடைய நிலங்களெல்லாம் எப்படி கலெக்டர் கையில் கிடைக்கின்றனவோ, அதேபோல் தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்த மான காடுகளையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு, லாபத்திலே ஒரு பங்கை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதில் தடங்கல் இருக்கமுடியாது. தனிப்பட்டவரின்கீழ் காடுகள் இருப்பதன் காரணமாக காடுகள் சரியாக நிர்வகிக்கப்படுவதில்லை. லஞ்சம் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருக்கிறது.

"ஒரு பிரதேசத்தில் சாதாரண முட்செடிகள் இருந்தாலும்கூட அவை களைக் 'காடுகள்' என்று காட்டிலாகா அதிகாரிகள் நிர்ணயித்து விடுகிறார்கள். திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் கொள்ளிடங்கரையில் சிறு சிறு மரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைக்கூட காடுகள் என்று நிர்ணயித்து பல தொந்தரவுகளைக் கொடுத்துவருகிறார்கள். இம்மாதிரி தொந்தரவுகளைத் தவிர்ப்பதற்கு சர்க்கார் நல்லதொரு சட்டம் இயற்றவேண்டும்.

[Sri M. Palaniyandi] [13th December 1954]

“ மலபார் ஜில்லாவிலுள்ள காடுகள் நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கப்படவில்லை. அங்கு பெரிய பெரிய தொழில்கள் நடைபெறுகின்றன. தனிப்பட்ட முதலாளிகளும் அதிகாரிகளும் அங்குள்ள காடுகள் பராமரிப்பு சம்பந்தமாக காரியங்களைச் செவ்வனே செய்துவராமலிருப்பதை சர்க்கார் மாற்றியமைக்கவேண்டும். மலபாரிலுள்ள அரசாங்க அதிகாரிகள், சென்னை சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், பார்லிமென்ட் அங்கத்தினர்கள் ஆகியவர்களெல்லோரையும் கொண்ட நல்லதொரு கமிட்டியை அமைத்து அங்குள்ள காடுகள் நிர்வாகம் சம்பந்தமான காரியங்கள் என்னவென்பதை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். ஆகவே, அரசாங்கம் காடுகள், பராமரிப்பு சம்பந்தமாக விரிவான நல்லதொரு சட்டத்தைக் கூடிய சீக்கிரம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

12-16
p.m.

*SRI C. H. KANARAN :—“മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, വനസംരക്ഷണനിയമത്തിന്റെ കാലാവധി അടുത്ത ഡിസെമ്പർ വരെ നീട്ടണമെന്ന ഗവണ്മെന്റ് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ ബില്ലിനു കാലാവധി ഭൂതവാദമല്ല മറിച്ച് നീട്ടിക്കൊടുക്കാവുന്നതാണെന്നും ഉദ്ദേശിച്ചാണ് എന്ന് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. സ്ഥലകൃഷ്ണങ്ങളുടെ സംബന്ധിച്ച ഗവണ്മെന്റ് ഇതുവരെ കാര്യമായി ചിന്തിച്ചിട്ടില്ല. വനസംരക്ഷണനിയമം എങ്ങനെയാണ് നടപ്പിലാക്കുന്നത് എന്നതിൽ പരിശോധിച്ചാൽ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നതാണ് ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതല്ല തീർത്തുപറയാൻ. വനസംരക്ഷണനിയമപേരിൽ വനങ്ങളെ പലതരത്തിൽ നശിപ്പിക്കുകയാണ് ഇന്ന് ചെയ്യുകയായിരിക്കുന്നത്. മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നു എനിക്കു നിശ്ചയിച്ചു, എങ്കിലും മലബാറിലെ അനുഭവം അതാണ്. കോഴിക്കോട് താഴെക്കിടന്നിന്നും കോട്ടയം താഴെക്കിടന്നിന്നും വയനാട്ടിലേക്കു പോവുകയാണെങ്കിൽ കാണാൻ സാധിക്കും ഇരുപത്തഞ്ചിലേയും വനങ്ങളെയും വെട്ടിക്കൊള്ളിയിട്ടു വെറും തരിശുഭൂമിയായി നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ. വനസംരക്ഷണനിയമമനുസരിച്ചു കുറെ മരങ്ങളെയും മുറിക്കാനുമാവിട്ടിട്ടുണ്ട്; എന്നാൽ, ആ മരങ്ങളൊന്നുമല്ല മുറിക്കുന്നത്. ചൈതന്യം വാങ്ങിക്കൊണ്ടും വാങ്ങാതെയും ഇഷ്ടപോലെ മരങ്ങൾ വെട്ടിയിറക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ഇന്ന് ചിലർ കിട്ടുന്നുണ്ട്. പ്രബലന്മാരായ ആളുകൾക്ക് കുറച്ച അധികാരം കിട്ടിയാൽ മതി, അവർക്കു ഇഷ്ടപോലെ ഒരാലോചനപ്പെടുത്താൻ ലൈസൻസായി. അതാണ് ഇന്ന് മലബാറിൽ നടക്കുന്നത്. അതിനെ തടയാൻ ഗവണ്മെന്റിനു സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഗവണ്മെന്റിനു അതിനുള്ള ശക്തിയില്ല. കാരണം സാധാരണക്കാരെ ഇതിലേപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഏറ്റവും പ്രബലന്മാരായ ചില മുതലാളിമാരും ജന്മിമാരുമാണ് ഇങ്ങനെ വനങ്ങൾ കൊള്ളയടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പോലും സ്ഥാനീകരിക്കാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള കൂട്ടരാണ് അവർ. ഇത്രയടുത്തു കൊള്ള തുടർന്നു പോയാൽ മലബാറിലെ വനങ്ങൾ നാശാവശേഷമാകുമെന്നു ബോദ്ധ്യമായതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് അടുത്ത കാലത്തു ഡിസ്ട്രിക്ട് കലക്ടർ മരംമുറിച്ചു തടഞ്ഞുകൊണ്ട് ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചത്. അതിനെത്തുടർന്നു അവിടെ ഒരു വലിയ പ്രക്ഷോഭത്തെത്തന്നെ കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പൊട്ടുന്ന ഒരു നിയമമോ ഉത്തരവോ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനുള്ള യാതൊരു സംരക്ഷിച്ചുകയുമെന്നാണ് കലക്ടർ വിചാരിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. അതു നടപ്പുള്ള കാര്യമല്ല. വനസംരക്ഷണത്തിനു വീശേണ്ടിപ്പോ മലബാറിൽ കൂടുതൽ കാര്യമായ നടപടികൾ അത്യാവശ്യമാണ്. അതിന്നു പററിയ ഒരു പുതിയ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയേ തീരൂ. അതേക്കുറിച്ചു എഴുതി ഉണ്ടാക്കിയാൽ പോരാം, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുജ്ഞാതന്മാരുമടങ്ങിയ ഒരു അനേകജനക്കമ്മീഷനെ നിയമിക്കണം. ആ കമ്മീഷൻ വനങ്ങളെ പ്രദേശങ്ങൾ മേപ്പുതഹസിൽ ചുറ്റി നടന്നു പരിശോധിച്ചു ഏതെല്ലാം വനങ്ങളാണ് സംരക്ഷിക്കേണ്ടത്, അതെങ്ങനെയാണ് സംരക്ഷിക്കേണ്ടത് എന്നെല്ലാം സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചതിനുശേഷം ആ കമ്മീഷന്റെ ഹുഡുയനുസരിച്ചു വേണം വനസംരക്ഷണത്തിന്നു ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കാൻ. അല്ലാതെ വനസംരക്ഷണനിയമപേരിൽ വനങ്ങളെ വെട്ടി നശിപ്പിക്കാൻ അനുവദിക്കുകയല്ല വേണ്ടത്.”

[illegible]

13th December 1954] [Sri C. H. Kanaran]

കോരട്ടെ വേരിൽ കേരളപ്പട്ടികയും അറസ്സുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ കേസ്സുകൾ പിൻവലിക്കണമെന്ന നിലവേദനങ്ങൾ എത്രയോ നടത്തി. എന്നിട്ടും ഗവണ്മെന്റ് ആ കേസ്സുകൾ പിൻവലിച്ചിട്ടില്ല. സാധാരണ ജനവാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങളുടെ അടുത്തുള്ള വനങ്ങളിൽ പുനക്രൈപ്പി ചെയ്യുക പതിവാണ്. വലിയൊരു ജനവിഭാഗം അതുകൊണ്ട് ഉപജീവിക്കുന്നുണ്ട്. തെറ്റായി പല സ്ഥലങ്ങളേയും വനമാണെന്നു പറഞ്ഞു മാറിയിട്ടാണെങ്കിലും കരസ്ഥമാക്കണം നടത്തി പുനക്രൈപ്പി അനുവദിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളേവേ, അനുവദിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളേവേ എന്നൊരു തീർപ്പു വരുത്തണം. നിയമങ്ങൾ എപ്പോഴും സാധ്യതയുള്ള ഉപദ്രവികാൻ വേണ്ടിയാണുപയോഗിക്കുക. മരം തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന പ്രബലന്മാർക്കു അതിനുള്ള സൗകര്യം എപ്പോഴും ഉണ്ട്. അവരുടെയ്ക്കു ഒരു നിയമമുണ്ടില്ല. അതാണ് അനുഭവത്തിൽ കണ്ടുവരുന്നത്. ഇന്നയിന്ന ഭാഗങ്ങൾ വനങ്ങളായി സംരക്ഷിക്കണം, ഇന്നയിന്ന ഭാഗങ്ങൾ കൃഷിക്ക് കൊടുക്കാം എന്ന ഒരു തീരുമാനമുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ വനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. അതല്ലാതെ അനുവശ്യമായി പല സ്ഥലങ്ങളും വനങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നാൽ ഒരു വനവും സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല.

“ഇനി ഒരു പറയാനുണ്ട്. മരങ്ങൾ മുറിച്ചെടുത്തിട്ട് വ്യവസ്ഥയാനുസരിച്ച് ആ സ്ഥലങ്ങളിൽ പുതിയ വൃക്ഷങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്തവരാണ് അധിക മാങ്കുകളും. ക്ലിയർ ഫെല്ലിങ്ങിന്റേ ലൈസൻസ് വാങ്ങി മരങ്ങളെല്ലാം വെട്ടിയെടുത്തതിനു ശേഷം പുതിയ വൃക്ഷങ്ങൾ വെച്ചുപിടിപ്പിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാത്തവരുടെ നേക്കു ഗവണ്മെന്റ് കൗതുമായ നടപടികൾ ഏടുന്നു. അതുപോലെതന്നെ വലിയ വലിയ മരങ്ങൾ മാത്രമേ മുറിക്കാൻ പാടുള്ളൂവെന്നും നിബ്ബന്ധം വെക്കുന്നു. അതാണ് തല്ലാലം ചെയ്യാൻ രാജ്യത്ത്. അതുകൊണ്ട് ഈ ബില്ലിൽ ഒരു കൊല്ലത്തേക്കു നീട്ടേണ്ട ആവശ്യമില്ല; കുറച്ചു കൊല്ലത്തേക്കു നീട്ടുക, അതിനിടക്കു വനസംരക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷണം നടത്തി ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതിനു ഒരു കമ്മിഷനേയും നിയമിക്കുക, അതാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.”

“മരം മുറിക്കുന്നവരെ ഗവണ്മെന്റ് പിടികൂടാനില്ല. നിർദ്ദോഷികളായ സാധുക്കളെയാണ് പിടികൂടുന്നത്. ഇപ്പോൾതന്നെ കോട്ടയം താലൂക്കിൽ മണത്തണ അംശത്തിൽ പോലീസ് ക്ലബ്ബുചെയ്യുകയാണ്. മരം മുറിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നവരെ തടയാനല്ല, പുനഃക്രമീകരണവുമായി തടയാനാണ്. അതാണ് തടയാനും പിടികൂടാനുമായിട്ട്. ഇതിനകം മൂന്നുപേരെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു കൂട്ടി. അറസ്റ്റ് ചെയ്ത ആളുകളെ വിട്ടയയ്ക്കണമെന്നും പോലീസിനെ ഉടനെ പിൻവലിക്കണമെന്നും ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നോക്കിയാൽ ഈ നിയമം ഇതുവരെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു മഴുവൻ സാധുക്കൾക്കെതിരായിട്ടാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ വനങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്ന പ്രബലന്മാർക്കെതിരായിട്ടല്ല. മരങ്ങൾ വെട്ടി നശിപ്പിക്കുന്നതിനെ തടയാൻ നിയമമില്ല. മരങ്ങൾ മോഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിനേയും തടയാൻ നിയമമില്ല. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചാൽ വനസംരക്ഷണം സാധ്യമാക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. മലബാറിലെ കാടുകളുടെ നില മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അടങ്ങിയ ഒരു കമ്മിറ്റി (അതിൽ എം.എൽ.എ. മാത്രം മന്ത്രിയുൾപ്പെടെ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ്) എന്റെ അഭിപ്രായം വനങ്ങളെല്ലാം നേരിട്ടു പരിശോധിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയതിനുശേഷം വേണം ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കാൻ. എന്റെ താല്പര്യം കോട്ടയം താലൂക്കിൽ മാത്രം എണ്ണയിരത്തിൽ ചില്ലാണം പുനഃക്രമീകരണമുണ്ട്. നിയമത്തിന്റെ വേരും പറമ്പും ജന്മിമാർ അവരെ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ ദുസ്ഥിതിയിൽ നിന്നും സാധുക്കളായ കൃഷിക്കാർ രക്ഷിക്കാനുള്ള നടപടി ഉടനെ എടുക്കണമെന്ന അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA :—“ Mr. Deputy Speaker, 12-26
Sir, this Bill seeks the extension of the Statute by one year. But p.m.
behind that are involved policies which require careful considera-
tion. Private forests belong to private parties. It is the inherent
right of every owner of a forest or any other property to deal
with it as he likes, to suit his requirements, to meet his needs or
to ensure a profitable bargain. But the Government intervenes
from 1949 and directs that he must adhere to certain rules because

[Sri B. Vaikunta Baliga][13th December 1954]

the interest of the State requires the curtailment of the full amplitude of his right. At the same time it must not be forgotten that this interference should be permitted and in fact it is absolutely essential. The question naturally arises as to what Government had done till now to make good the loss caused by the denudation of private forests, in exercise of their own rights. Is it that the Forest Department has no places, has no ideas, has no schemes to supplement the forest wealth in the wider interest of the State? Referring to the particularly extensive hill tracts in South Kanara I know that Government do own lands where huge forests exist but which have not been surveyed even till now. In addition there is fairly unlimited stretch of forests for further exploitation and I find little or nothing had been done by Government to pursue this question which will yield fruitful results and which will at the same time help the Government not to ask for the extension now prayed for.

"So far as the forest policy of the Government is concerned, I am aware that the Congress of Forestry held recently has revealed the fact that Government are studying these problems with great care. But still the Bill that is now before us is an inroad into the rights of the parties. I would very much desire that Government should be more alert, should be more active, should pursue the broad policy already enunciated and try to see that this Statute does not continue beyond any period which is absolutely essential in the interest of the State. Thank you, Sir."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, there can be no two opinions that the forest wealth of this country should be preserved because our country is deficient in forest wealth, a deficiency which is shared by this State as well. We all know that during the war period when timber could not be easily obtained and there was great demand for charcoal, timber used to be sold at a very high rate. There was indiscriminate cutting of trees then, in this as well as in other parts of the country. When the war was over, the Government realised the magnitude of the losses suffered. There are Government forests and private forests. Most important forests in this State are in the hands of private owners and in the West Coast. To prevent indiscriminate cutting of trees in the private forests, Government introduced a temporary legislation. Our grievance is not that the legislation should be scrapped but that Government should bring a permanent measure to preserve our forest wealth. It has been pointed out that forests are the properties of private owners and that Government should not interfere with their rights unnecessarily. I agree, Sir, that we should attach a certain amount of sanctity to ownership but the very idea of ownership is changing now-a-days and to-day it has become an accepted position that ownership is a social concept. Therefore, we are entitled to restrict the unlimited rights of the owners in the interests of society, the State and the nation. I do not find anything repugnant to that idea in the present enactment. It is not as though

12-30
p.m.

13th December 1954][Sri M. Narayana Kurup]

even the existing Act did not give sufficient powers to the Government to preserve the forests and prevent the indiscriminate destruction of the forests but it has been a sad commentary on this legislation that it was very inefficiently enforced. Had it been so, there would have been some improvement after the legislation was passed, but we are sorry to note that during the last eight years, as a result of the administration of this Madras Preservation of Private Forests Act, there has been no improvement in the conditions of the forests in our State. As has been promised by the Hon. Minister for Revenue, the Government would soon bring a permanent legislation, but I would request them to see that in the interval the law is properly and strictly enforced. As I have pointed out already, the Government are clothed with ample powers even under the present legislation. They can say that only trees of certain age and beyond certain girth shall be cut, but all these restrictive and benevolent provisions of the Act are absolutely thrown to the winds. If a big merchant is given licence to cut 1,000 trees, he actually cuts 10,000 trees. If he is allowed to cut only trees of a certain girth, he cuts and removes even the smallest saplings. There is nobody to question him. The real difficulty is that the officers or the watchmen on the spot are themselves helpless in this matter because the pressure comes from higher quarters. Therefore, while we do not condone the negligence on the part of the Government for not bringing in a permanent legislation, we will support this measure, of course, on the assurance of the Government that in the meanwhile all possible and feasible steps would be taken for the strict enforcement of the provisions of the existing Act."

* SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, this is not the first time that an amendment to the Madras Preservation of Private Forests Act is being brought before this House to extend the life of the Act. The Act had been in force for the last six or seven years, but in its working many complications arise and sometimes difficulties and hardships are felt by those who are engaged in the felling and sale of timber in the Malabar district. My information is that the intention of the Government in enacting such a legislation in the year 1946 was to take over all the private forests in the State but nothing has been done so far in this direction. The only way to preserve these forests is to enact a law which will enable the Government to take over all the private forests as early as possible. I request the Government to bring forth a legislation for taking over all the private forests paying compensation in the district of Malabar on the lines of the Zamindari Abolition Act. Pending the introduction of such a legislation, I would request the Government to make necessary amendments in the rules just to compel the owners of these private forests to demarcate their forests into compartments and coupes as in the case of Government forests, before they send their applications for the issue of permits for cutting

[Sri K. Kunhi Mohamed Shafee] [13th December 1954]

the trees. They should also be compelled to take necessary steps for the regeneration of such trees cut by them and to preserve the forests as far as possible without completely denuding them. The officials concerned should also see that these rules are adhered to by the owners as well as the workers. I therefore request the Government to bring forth a legislation on the lines suggested by me. Thank you, Sir."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I welcome this Bill because it relates to a very important asset of our country. We have very few forests in our State and the necessity for preserving them need not be stressed, for it is only through forests that we get all the natural advantages which we require for maintaining the normal conditions of life. They are useful for our getting good rains. That is an acknowledged proposition. During war time between the years 1939 to 1945 the forests were denuded for several reasons. War time exigencies and domestic needs for enough of wood for fuel induced us to get into the forests and almost destroy them. Now that we are in an atmosphere of peace, it is essential to see that these forests, whether owned by Government or by private agencies, are preserved, consistent with safeguarding the rights of the owners of the forests and the Government *inter se* and the people also, if I may bring in them. Forests are owned by Government as well as private persons. We are not concerned with Government forests in this Bill. As regards the rights and privileges of the owners of private forests, we are now in a Republic and private owners should not be allowed to enjoy the same rights as they once enjoyed in feudal times. The rights of the people must more and more be increased and the rights of the owners must more and more be curtailed. In this respect there is need for effecting legislative changes to see how we can confer new rights on the people and how, at the same time, we can curtail the rights of the owners. For example, if we take into account the trade aspect of the forest produce we find that private owners are getting enormous income by the sale of timber. Is it necessary to allow them to continue to enjoy this special privilege because they happened to enjoy it by accident? Is it not necessary under present-day circumstances to see that such indiscriminate felling and outright sale of the trees does not take place for the selfish advancement of a few individuals and that the forests are put to better use? We may allow grazing rights freely for the common people who reside near the forests. Poor people may be allowed to carry head-loads of faggot so that they may use it for kitchen purposes. Common people may be allowed access to these forests so that they may gather manure for their lands for improving food production. These are some of the elementary rights of the common man for which we can make provision. I do not know whether the present Bill contains provision for any of these and I think it does not. I therefore, request the Government and the

[13th December 1954] [Sri V. R. Nagarajan]

Hon. the Minister for Revenue to bring in a comprehensive legislation very soon providing for these rights, balancing the rights, privileges and the duties of the owners of these private forests and the public."

* SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—" മിസ്റ്റർ ഡിപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, 12-40 p.m.
വനങ്ങൾ ഈ സംസ്ഥാനത്തിലെ ഒരു പ്രധാന സമ്പത്താണ്. ഈ വനങ്ങളെ ആരായ കരമായ നിലയിൽ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ഉരകുന്ന ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിന് ഇതേവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നതിൽ വ്യസനിക്കുന്നു. ഉള്ള നിയമത്തെത്തന്നെ ഇന്നു അങ്ങേ അററം ഓരപയോഗപ്പെടുത്തുകയാണ്. പണക്കാരായ ആളുകൾ മരം മുറിക്കാൻ ലൈസൻസ് വാങ്ങിക്കൊണ്ടു യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാതെ യാതൊരു വ്യവസ്ഥയെയും മാനിക്കാതെ വനങ്ങൾ കണ്ടുമാനം വെട്ടി നശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ലൈസൻസ് ഇല്ലാതെയും ധാരാളം മരങ്ങൾ മുറിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനൊന്നും യാതൊരു കേസ്സുമില്ല. കേസ്സെടുത്താൽതന്നെ തെളിവിലാതെ പോവുകയും ചെയ്യും. അതേ സമയത്തു മരം മുറിച്ചു കഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്തു വല്ല സാധുക്കളും കൃഷിയിറക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ പേരിൽ കേസ്സെടുക്കുകയും ചെയ്യും. കോട്ടയം താലൂക്കിൽ മണത്തണ അംശത്തിൽ മുതലാളിമാർ ലൈസൻസില്ലാതെ ധാരാളം മരങ്ങൾ മുറിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്. അവിടെ കൃഷിയിറക്കിയവരുടെ പേരിൽ എടുത്തിട്ടുള്ള കേസ്സുകൾ പിൻവലിക്കണമെന്നു കഴിഞ്ഞ മൂന്നു കൊല്ലമായി നിവേദനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ കേസ്സുകൾ പിൻവലിക്കുവാനുള്ള സന്ദനസ്സു ഇതുവരെ ഗവണ്മെന്റിനു ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതേ സമയം ലൈസൻസില്ലാതെ കണ്ടുമാനം മരങ്ങൾ വെട്ടിയിറക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന മുതലാളിമാരുടെ പേരിൽ യാതൊരു നടപടിയുമില്ല. അടുത്ത കാലത്തുതന്നെ ക്രൂരപുരയിൽ റവന്യൂ ഇൻസ്പെക്ടർ, ലൈസൻസില്ലാതെ കടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുകയായിരുന്ന—ഒരു ലോറി മരം കൊട്ടിയുൾവെച്ചു തടഞ്ഞു കേസ്സാക്കുകയുണ്ടായി. കേസ്സ് എങ്ങിനെ അവസാനിച്ചുവെന്നു അറിഞ്ഞില്ല. ചാത്തൂർ റജിസ്ട്രാർചെയ്യ സ്ഥലത്തുപോലും കൃഷിചെയ്യാൻ സമ്മതിക്കാതെ ഗവണ്മെന്റ് കൃഷിക്കാരുടെ പേരിൽ കേസ്സെടുക്കുന്നതിന്നു ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. വനസംരക്ഷണനിയമം വേഷവിധം പരിഷ്കരിക്കുകയും പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ നമ്മുടെ വനങ്ങൾ മുഴുവൻ നശിച്ചുപോകും. റൂറേക്കുറുള്ള വനങ്ങൾ മാത്രമേ ഇതു നിയമത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നുള്ളൂ. തൊണ്ണൂറൊമ്പതു ഏക്കർ വരെയുള്ള വനങ്ങൾ ചാത്തൂർനഗറിൽ ഇപ്പോൾ യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല. അങ്ങിനെ റൂറേക്കറിന്നു താഴെയുള്ള വനങ്ങളെല്ലാം ചാത്തിച്ചാൽ ഇന്നു മിക്കവാറും വനങ്ങളെല്ലാം നശിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇന്നയിന്ന ഇടമെല്ലാം വനമുണ്ടാകി സംരക്ഷിക്കണമെന്നു നിയമപ്പെടുത്തണം. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചെല്ലാം ശരിയായി അന്വേഷിച്ചു പഠിക്കുന്നതിന്നു ഒരു കമ്മീഷനെ നിയമിച്ചതിന്നുശേഷമേ സമഗ്രമായ ഒരു നിയമം കൊണ്ടുവരാൻ പാടുള്ളൂ. ഗവണ്മെന്റ് എത്രയും വേഗത്തിൽ അതു ചെയ്യണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതിന്നു കാലതാമസം വരുത്തിയാൽ നമ്മുടെ വനങ്ങൾ മുഴുവൻ നശിച്ചുപോകുന്നതാണ്."

* DR. K. B. MENON :—" Mr. Deputy Speaker, I had occasion to refer to the Madras Preservation of Private Forests Act when I was talking on the Governor's Address. There is an issue which is agitating the minds of the people of Malabar and that is in connexion with the order passed by the Collector of Malabar against indiscriminate cutting of trees. There was a very enlightening editorial covering three columns in the local leading Congress paper 'Mathrubhumi' wherein considerable light was thrown on the hue and cry that was raised against the Collector's order and also on the condition of forests in Malabar to-day. In that editorial a statement was made that the Collector had refused permission to cut trees only to three or four big merchants. I do not know whether the Government have checked up the facts and whether the statement that has appeared in the editorial of the 'Mathrubhumi' is correct or not. If the statement is correct and

[Dr. K. B. Menon] [13th December 1954]

if permission has been refused to only three or four big merchants, I do not understand why there is this hue and cry. The hue and cry then becomes a bogus and artificial one. In the 'Mathrubhumi' of the 7th instant, there appeared a news item that as a result of the representations made to the Hon. the Chief Minister, he had assured the merchants and issued orders to the Collector that free cutting of trees should be allowed. I do not accept what appears in the paper and the Ministers have often told us that we should not give much credence to what appears in the papers. I would, therefore, like to have a clarification on that point from the Hon. Minister. I do not see how the Government could issue a blanket order permitting the private merchants to cut trees indiscriminately. I doubt whether such an order has been issued. If it has been issued, certainly, it must be an order overriding the orders of the Collector. The Collector, I know, was the Conservator of Forests for the Madras State. He is quite familiar with the condition of forests all over the Madras State. If he passed any order restricting the cutting of trees, I am quite sure that he did it because he realized the need for exercising discretion in the matter of permitting the cutting of trees, particularly in Malabar. Now, if the Collector's orders are overridden by the orders of the Chief Minister, there must, certainly, be something wrong with the Act—The Act must be imperfect and the Collector strictly interpreted the Act and issued the orders. In either case, I am quite sure that the Madras Preservation of Private Forests Act, as it stands, needs considerable amendment. The mere extension of the Act does not satisfy the immediate needs, if the Act is imperfect and if there is any way open to bring pressure upon the Ministers to allow the private merchants to cut the trees, then we will only be extending them that opportunity by merely extending the Act for another year. I, therefore, hope that the Act will be so amended immediately so as to prevent the indiscriminate cutting of trees from private forests.

"Referring to the Act itself, I have one or two suggestions to make. Certainly, no one will claim that no tree should be cut from the forest. But the complaint that I have against the Government is the lack of a policy. The Government have no policy with regard to forest administration. That is why the new legislation which the Government promised so long ago has not been brought in so far. The Government have also been very tardy in spending the allocation claimed by themselves. In the Finance Minister's Budget statement last year it was stated that in 1951-52 there was an allotment of Rs. 74 lakhs. In the subsequent year, 1953-54, only a sum of Rs. 11 lakhs was spent. It meant that less than 18 per cent of the allotment was claimed. For this year, the amount claimed is only Rs. 4 lakhs. This means that much less than 18 per cent of the amount claimed by the Government has been spent on forests. This underspending, I am afraid, is only an indication of the lack of interest the Government are taking in rehabilitating the forests in our country. What

13th December 1954] [Dr. K. B. Menon]

I would urge upon the Government is that they should lay down a clear policy with regard to the administration of forests and stick to it. Just as there are animal sanctuaries, there should be tree sanctuaries in the forests in our State. A certain portion of the forests must be preserved as a sanctuary. I think we do not have even 15 to 20 per cent of the forest area recommended by the policy commission. There are certain forests that are necessary for flood control, soil conservation and for other preventive, preservative and productive purposes. I want the Government to set apart such forests as sanctuaries. In other areas, they can allow people to cut trees. That is not very difficult and that will be a policy which can be easily worked. Take for instance countries like Norway, Sweden and Canada which send out millions of tons of news-print every year. A number of trees are cut there every year but the number of trees cut do not exceed the number of trees planted. If our Government also have some such plan, I am sure our forests will not go to rack and ruin. If our forests are allowed to be denuded or destroyed in this manner, I am afraid the fate of the Rayalaseema will be awaiting the Madras State. I warn the Government of this danger. Let them take care to see that the Act is tightened and private-owners are not allowed to cut trees as they like. The Government must also take steps to acquire the private forests as soon as possible and to see that the natural resources of the State are not left in the hands of a few private dealers who care only for their personal gains."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—
"Mr. Speaker, I carefully listened to the suggestions and criticisms of the hon. Members. The object of both the Government and also hon. Members is to preserve the forest wealth of the State. It is with that view only that a comprehensive Bill was sought to be introduced as early as 1951. A Bill was actually introduced in the then Legislative Assembly and it was also referred to a Select Committee. The Select Committee also sat for one or two days. But the Bill had to be given up as the then Government thought that in view of the impending General Elections and the formation of a new Legislature, it would be better to leave further consideration of the matter to the new Legislature. As I said earlier, certain difficulties arose in the meantime. Certain provisions of the Amending Bill came into clash with the provisions of the Constitution. This aspect had to be looked into. Also, the Chief Conservator of Forests suggested certain changes and improvements in order to make the Bill more useful. All these aspects were taken into consideration and the drafting is also going on and we are giving final touches to the drafting. I hope that with the least possible delay the Bill will be brought before the Legislature. But as things stand at present, it will not be possible to have it enacted in a month or two. Even though we may meet in the first week of February next, our hands are full with very urgent and important pieces of legislation. So it will take a few months more. That is why, to be

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [13th December 1954]

on the safe side, we have requested this extension of one year. I can assure hon. Members that as soon as everything is ready, the Bill will be brought before the Legislature.

"With regard to the working of the present Act, I wish to tell hon. Members that the Government are doing all that is possible to enforce the provisions of the Act. Even with regard to the cutting of trees and other matters referred to by the hon. Gentleman Dr. K. B. Menon, I may state that there is no question of yielding to pressure of either the merchants or the Members of the Legislative Assembly. What is sought to be done is to enforce the rules properly. This we have been doing all along. With regard to the girth of certain species of trees, there is a rule that a tree below certain specifications should not be cut. This specification varies with the different species of trees. In respect of certain trees, the girth fixed is 5 feet, and in respect of some other trees, a different specification is fixed. The rule framed in this regard is being enforced. But the Collector seems to have issued an order recently that the girth regulation should be enlarged. To preserve the forests, the rule has provided a minimum girth. If any trees below the minimum girth fixed are cut, surely it has to be prevented and the person or persons responsible should be penalized. The Government are quite clear about it and they have been enforcing this rule. But if all on a sudden a wider width is prescribed, it will create some hardship. All along a certain minimum girth was fixed and the people were following that rule. On the basis of this minimum girth, they might have committed themselves to certain labour contracts, trade contracts and so on. Without notice, if we are to inflict suddenly a new rule on them, which is beyond the usual customary practice followed till now, it will seriously affect them and the trade. The Government thought that the rules which have been followed all along may be observed, and this is the order that has been issued. It is not a new order. There is no question of partiality or lessening the rigour of the rule. Nothing of the sort has been done. A new officer thought that something could be done, by enlarging the discretionary power in him, to fix a larger girth. Under the present circumstances, it was thought that it was too much of a restriction and so the Government issued necessary instructions in the matter.

"The Government are strictly enforcing the rules as at present embodied in the Act. When the new Bill comes into force, all these considerations will be taken into account and I hope there will be no room for any complaint. Meanwhile, let us carry on with the present Act of course strictly enforcing the rules embodied therein. I therefore request the House to take the Bill into consideration and proceed with the clause by clause consideration also."

13th December 1954]

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras Preservation of Private Forests (Third Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.'"

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—"Let us proceed with the clause by clause consideration of the Bill. We may take clause 1 and the Preamble at the end."

Clause 2.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That clause 2 do stand part of the Bill.'"

1 p.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'For the figures, letters and word "2nd December 1955", substitute the figures, letters and word "2nd June 1955".'

SRI C. H. KANARAN:—"I second the amendment, Sir."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, the purpose of my amendment is to draw the attention of the Government to the fact that it is high time that a comprehensive Bill is brought and passed into law for the preservation of forests without injuring the timber industry which can be done within the purview of the rules intended for maintaining the forest wealth of our country. In this connection I would like to say that the Government have neither a definite policy with regard to the forests nor do they have a clear perspective. What is their perspective, Sir? Do the Government want that all lands in Malabar should be called forests? I think it is their only policy. Forests as such have not been demarcated or surveyed. Why not they appoint survey officers and see that these forests are surveyed as in the case of the reserved forests belonging to Government? The private forests also should be surveyed and demarcated and preserved. Otherwise there would be too much harassment and trouble caused to the poor agriculturists. For example, under the definition of private forests owned by persons or individuals or families all lands extending over an area of hundred acres are treated as forests. In between, there might be cultivable waste lands, lakes, tanks, gardens and all these things. These are also treated as forests for the purpose of definition under the Act. It may happen that a certain small piece of land belonging to an individual may have to be mortgaged, or sold for the purpose of raising some money. According to the present Act such an action is liable to be penalised. The person has to get the permission from the Collector to sell it or mortgage it. I can understand the provision, that a person should get the permission of the Collector, if it is the forest. But there are cases where there are no trees and no forests and mere land is sold to a third party. Even in such cases the persons are penalised. I do not know why such hardship should not be removed. Anyhow I want the

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [13th December 1954]

Government to bring in a comprehensive legislation immediately. That is the reason why I have cut short the period of extension asked for by the Government and suggested extension only up to 2nd June 1955."

* SRI C. H. KANARAN :—" Mr. Speaker, Sir, I support the amendment moved by the hon. Member Sri Narayanan Nambiar. From the Minister's speech I understand that there is no definite policy followed by this Government for the preservation of private forests. Though the Minister has repeatedly stated that preservation of private forests is necessary in the interests of the country, how they propose to preserve them has not been clearly mentioned by him. What is happening now, as I stated before, is that forests are being cut down in almost all places. If we are to preserve the forest, those areas should be clearly demarcated. Unless this is done there is no use of saying that forests should be preserved. Now the 'poonam cultivators' are not allowed to cultivate. That is the only effect of the policy now followed by the Government. Hundreds of people are being arrested, and even now cases are pending before Courts. But big merchants go and cut trees as they like. That is what is taking place now. My suggestion is that the Government should appoint a Committee consisting of officials and non-officials, including members of this Assembly and that Committee should enquire into the matter and see what should be done. With the help of the Forest Department alone, the Government cannot preserve the forests. With the request that a Committee should be appointed to go into the question of preservation of private forests, I support the amendment of the hon. Member of Sri Narayanan Nambiar."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I think, Sir, that the amendment refers to the date. The suggestion is that the date should be changed to 2nd June 1955."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member probably wanted to bring the notice of the Government certain facts. He may not be pressing his amendment. I think he has made it clear. He is not opposing the Bill. Probably the hon. Member is withdrawing his amendment."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" As I said, Sir, I will look into all aspects of the suggestions and criticisms made by the hon. Members . . ."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, the fact is this. It is not simply to invite the attention of the Hon. Minister to certain things that I moved my amendment. I expect to get an assurance from the Hon. Minister as to when the comprehensive Bill will be brought forward. This is the sixth time that the Government are coming before the House for an enactment of this sort. Every time the Government stated that the legislation is being extended only for a year and that a comprehensive legislation will be

[13th December 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

brought forward. But nothing has been done to bring in a comprehensive legislation. I want to know whether this time also, after the present term expires, that is after the termination of one year, the Government are going to come before the House with another amendment for the extension of time by another year. I hope Government will not come before the House again with such a proposal and I expect the Hon. Minister to give an assurance to that effect. If he can give such assurance I can withdraw my amendment."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, the hon. Member anticipates too much. If he will just look into the implication of his amendment he will see that it defeats the very object he has in mind. Other hon. Members also stated that they are interested in preserving forests of which they say they are really proud. Now, if I accept the amendment it will mean this. As I have already explained, looking at the programme of the Legislature, it will not be possible to take up a new Bill and introduce it before June next. Supposing, if it is not done, what happens? This act will also go. If his amendment is accepted we will be left in the lurch. The forests will be denuded of trees. If the hon. Member wants to achieve his object, it will be good if he gives me time to bring in the comprehensive legislation. It will not be possible to have it done before June next. It may be possible to have it before December."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In my amendment I have said 'June 1955'. I want the Hon. Minister to give an assurance to the House that after the completion of this one year, that is, December as suggested by him, a comprehensive legislation would be brought before this House."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, it is, as I said not feasible or probable to have it done before June 1955. I submit it is quite possible, feasible and very probable to have it done before the period mentioned in the Bill."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I do not press my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 2 was then put and carried."

Clause 3.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri Narayanan Nambiar has given notice of an amendment to this clause. I think it is out of order as the hon. Member wants to reopen a clause in the original Act. Let me hear the hon. Member before I give my ruling."

[13th December 1954]

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I gave the amendment in the expectation that the Hon. Speaker would allow it to be moved. My grounds in saying that the amendment is in order, are these. The amendment brought in by the Government seeks the permission of the House to extend the term of the whole Act, the preservation of Private Forests Act, 1949, for a period of one year. Extension does not mean, extension of provisions in clause 1 or 2 alone of the Act."

MR. SPEAKER :—" Does it mean that the hon. Member is in order in re-opening the clause in the original Bill? "

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" My submission is that as the life of the Act is to be extended for one year, automatically every comma, foolstop and semi-colon and all others are extended by one year. Therefore I have got every right to alter, add or modify any of the sub-clauses or clauses as a whole. I therefore request the Hon. Speaker to allow me to move my amendment."

MR. SPEAKER :—" It is out of order."

" Then we have got the amendments of the hon. Member Sri Krishnasamy Ayyangar. Is he moving his amendments? "

SRI P. S. KRISHNASAMY AYYANGAR :—" The Government seem to accept the suggestions made by me in my amendments."

MR. SPEAKER :—" If the Hon. Minister wants time to consider the matter, I will allow him some time."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I caught the spirit of the amendments proposed to be moved by the hon. Member, Sir. We are once again thankful to the hon. Member and want to compliment him for taking so much pains in bringing these very useful amendments."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member has given notice of two amendments. To which one does the Hon. Minister refer to? "

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I have put them in one and I have also given notice of an amendment, Sir. This will be the amendment which will incorporate the two amendments of the hon. Member."

1-10
a.m.

" Sir, I move the following amendment :—

' For the existing sub-clause (2), substitute the following :—

" (2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken in the exercise of any power conferred by or under the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949 (Madras Act XXVII of 1949) as amended by the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken in exercise of the powers conferred by or under the said Act as if this Act were in force on the day on which such thing was done or action taken." "

[13th December 1954]

MR. SPEAKER :—" In view of the Government amendment, is the hon. Member moving his amendment? "

* SRI P. S. KRISHNASAMY AYYANGAR :—" Sir, I want a doubt to be cleared. The last portion of the Government amendment says—

' Under the said Act as if this Act were in force on the day on which such thing was done or action taken.'

Does this Act mentioned here refer to the Act now under consideration or does it refer to the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949 as amended by the Act now under consideration? It is not proper if it refers to the Act now under consideration. It should be the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949 as amended by the Act now under consideration."

MR. SPEAKER :—" Does the hon. Member mean the original Act? "

* SRI P. S. KRISHNASAMY AYYANGAR :—" Yes, Sir, I mean the original Act."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The word ' Act ' mentioned here refers to the pertinent Act and there is no doubt about it. The hon. Member need not be worried about it."

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member moving his amendment? "

SRI P. S. KRISHNASAMY AYYANGAR :—" Sir, I am not moving it."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the existing sub-clause (2), substitute the following :—

" (2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken in the exercise of any power conferred by or under the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949 (Madras Act XXVII of 1949), as amended by the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken in exercise of the powers conferred by or under the said Act as if this Act were in force on the day on which such thing was done or action taken." "

' The amendment was put and carried.

Clause 3 as amended was put and carried.

The Preamble and clause 1 were put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I move—

' That the Madras Preservation of Private Forests (Third Amendment) Bill, 1954, be passed into law.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras Preservation of Private Forests (Third Amendment) Bill, 1954, be passed into law.' "

[13th December 1954]

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ I also wish to speak on this Bill. I was listening to the hon. Member Sri K. Vinayakam and was not attentive when the Hon. Speaker called the Hon. the Minister for Revenue to reply to the debate.”

MR. SPEAKER :—“ If the hon. Member had stood before I called the Hon. Minister to reply to the debate, I would have very gladly allowed him to speak. It will be a very bad precedent to allow an hon. Member to speak after having called the Hon. Minister to reply to the debate.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ When this House passed the legislation increasing the rate of sales tax on certain articles of cloth, it was made clear that cloth made of cotton of particular counts would be exempt from the extra taxation. It was also made clear that cloth made of silk, wool, flax, or any other material not being cotton would not be exempt from taxation. In the working of this legislation certain difficulties have arisen, with regard to exemption from taxation of cloth, 80 or 90 per cent of which is either silk or artificial silk and only 5 or 10 per cent is cotton. In order to clarify the intention of the Government that only cloth made wholly of cotton would be exempt from taxation, this Bill has been brought before the House.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, on a point of clarification, I wish to know whether cloth 80 or 90 per cent of which is cotton and 5 or 10 per cent is either silk or artificial silk will be exempt from taxation.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Exemption will apply only to cloth made wholly of cotton, and cloth made in any other combination or proportion will not be exempt from taxation.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே சாதாரணமாக ஒரு ஏழை ஒரு நல்ல கலர் உடையை உடுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் அவன் சாதாரணமாக பாதி பருத்தியும் மற்றொரு பாதி சிலக்கும் உள்ள கைத்தறி உடையைத்தான் தான் வாங்கிக்கொள்ள விரும்புவான். அப்படிப்பட்ட மட்ட ரகம் உள்ள உடையை உபயோகப் படுத்த வேண்டுமென்றால் சாதாரணமாக அதை அவன் ரூ. 10 அல்லது 15-க்கு வாங்குவான். அவ்விதம் குறைவான விலைக்கு வாங்கி தன் னுடைய ஆசையை நிவர்த்தி செய்துகொள்ள வகை இருக்கும்போது அவனுக்கு வரி போடாமல் இருப்பது நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அவ்விதமே அந்த மாதிரியான ரகமுள்ள உடைகளுக்கு வரி போடாமல் அரசாங்கம் இருக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு அவைகளுக்கு விலைக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I sympathise with the hon. Member for his attraction to the glittering sort of sarees. But I cannot help him. I am only clarifying the principle which has already been accepted.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதற்கு முன்பாக 17-ம் நம்பர் முதல் 35-ம் நம்பர் வரையிலுள்ள மில் ஜவுளிகளுக்கு ரூபாய் ஒன்றுக்கு 1½ அணு வரி விதிக்க வேண்டு

13th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

மென்று இந்த சட்டசபையில் மெஜாரிட்டி வோட்டுகளால் ஒரு மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு அதுவும் ஜனாதிபதியின் அனுமதிக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மசோதாவினுடைய தலையெழுத்து என்னவாயிற்று என்று இன்னும் தெரியவில்லை. அதன் தலையெழுத்து என்னவாயிற்று என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We have neither received the assent of the President nor has it been refused. Evidently the Government of India are taking into account the views expressed by the hon. Members on the other side and are scrutinizing the Bill.

“ The hon. Deputy Leader of the Opposition suggests that further consideration of the Bill be taken up to-morrow and the Government are agreeable to taking up the Bill to-morrow. I request the Chair to postpone further consideration of the Bill to to-morrow.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection. I will now take up the half-hour debate.”

HALF-HOUR DEBATE ON THE SALE OF CIVIL SUPPLIES
DEPARTMENT LORRIES.

MR. SPEAKER :—“ I will give ten minutes to Sri Vinyakam, ten minutes to Sri Kalyanasundram and ten minutes to the Hon. Minister.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, I will give two out of my ten minutes to Sri Swayamprakasam.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I want two minutes, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ I do not think there will be time enough.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான ஒரு சில லாரிகளை தனிப்பட்ட ஒரு நபருக்கு விற்பனைப்பற்றி ஒரு கேள்வி போடப்பட்டது. அந்தக் கேள்விக்குத் தகுந்த படியான பதில் கொடுக்காததால்தான் இந்த அரை மணி நேர விவாதம் கேட்கப்பட்டது. தகுந்த பதில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் இந்த அரை மணி நேர விவாதத்திற்கு இடம் இருந்திருக்காது. இதன் மூலம் நான் இந்த சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர வேண்டிய சில விஷயங்களில் ஒன்று மாத்திரம் முக்கியமானது. முதலில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவதானது இப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கத்தை நடத்துகிறது. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அவர்கள் அந்த லாரிகளை ஒரு காங்கிரஸ்காரருக்கு விற்ப்பாடு செய்கிறார்கள். அவ்விதம் விற்ப்பாடு ஒரு தப்பான காரியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுதான் எங்களுடைய அதாவது காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுடைய எண்ணம். அரசாங்கம் என்றால் அது எல்லா கட்சிகளுக்கும், எல்லா மக்களுக்கும், நன்மை செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கம் நடத்துகிறது என்றால் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மாத்திரம் சலுகை காட்டுவது என்பது இல்லை. இதை முதலில் அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது தாவாவில் இருப்பது அரசாங்கத்தினுடைய சொத்து. அப்படிப்பட்ட அரசாங்க சொத்தை அரசாங்கம் விற்பனைக்கு விற்கவேண்டுமென்றால் அந்த முறை வேறு. அதை எப்படி விற்க வேண்டும், யாருக்கு விற்க வேண்டும் என்பதெற்கெல்லாம் ஒரு தனிப்பட்ட முறை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சொத்து ஒரு குண்டுவாக இருந்தாலும் அதை விற்ப்பதற்கு முன்பாக அதை

[Sri K. Vinayakam] [13th December 1954]

விற்கப்போகிறோம் என்று விளம்பரம் செய்யவேண்டும். அதை பொது மக்களுக்கு தெரியப்படுத்தாமல் விற்கக்கூடாது. அதை பப்ளிக் சேலாக அதாவது பொதுவாக, பகிரங்கமாக விற்கப்பட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய அட்வர்டைஸ்மெண்ட் செய்திருக்கவேண்டும்.

“இன்னுமொரு முறை இருக்கிறது. அதாவது ‘டெண்டர்’ முறை. அதன் மூலம் வாங்குவதும் விற்பதும் வழக்கமாக இருக்கிறது. அதாவது லாரிகள் இருக்கின்றன, அவைகளை விற்கவேண்டும், யாருக்கு வேண்டும், அதன் விலை இன்னது, அதை வாங்குவதற்கு யாராவது தயாராக இருக்கிறார்களா, வந்து பாருங்கள் என்றெல்லாம் விளம்பரம் செய்து மக்கள் அதை வந்து பார்ப்பதற்கு அவகாசம் அளித்து அவர்கள் வந்து பார்க்கும் படியான ஏற்பாடு செய்திருக்கவேண்டும். எனக்கு முறையை இந்த லாரி விஷயத்தில் கையாளவில்லை. எல்லா விஷயங்களும் உறுதியாக தெரியாது. சிவில் சப்ளைஸ் டிபார்ட்மெண்டில் அதிகப்படியாக இருக்கும் லாரிகளை விற்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதிற்று. மக்களுக்கு அவைகளை வாங்குவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கவேண்டும். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அவைகளை யாருக்கு விற்குங்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சிக்காரராகிய கோயங்காவிற்கு விற்பதாக கேள்விப்படுகிறோம். அவர் யாருடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர், அவருக்கு விற்பது நியாயமா அல்லது தப்பா என்பதையெல்லாம் பார்க்க வேண்டும். அவர் அரசாங்கக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான். காங்கிரஸ் பொது மக்களுக்கு நல்ல பணியைச் செய்திருக்கிறது என்பது எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதைப்பற்றி குறை கூற நாங்கள் தயாராக இல்லை. குறை கூறுவதற்கும் நாங்கள் முன்வரவில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த கோயங்கா எதற்காக இவைகளை வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை சிந்திக்க வேண்டும். அதனால்தான் எங்களுக்கு மனகசப்பு ஏற்படுகிறது. ஆவடியில் காங்கிரஸ் மகாசபை கூடப்போகிறது. அதற்கு பயன்படுவதற்காக வாங்கப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அந்த வரவேற்பு கமிட்டியின் தலைவர் யார், ஆர்கனைசர் யார் என்பதெல்லாம் இன்னும் தெரியாமலிருக்கும்போது இந்த லாரிகளை அவருக்கு விற்கவேண்டிய அவசியமென்ன. யாரோ ஒருவரை அந்தக் கமிட்டியின் ஆர்கனைசர் என்று வைத்து அவருக்குத் தந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எங்களுக்குத் தெரியும். விற்பனை செய்த ‘காஷ் பில்’ ஒரு தனிப்பட்ட மனிதரின் பெயருக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அவருக்கே விற்பதாகப் போடப்பட்டிருக்கிறது. அவரும் பணத்தை காங்கிரஸ் ‘ரிசெஷன் கமிட்டி’ நிதியிலிருந்து கொடுக்கவில்லை, தன்னுடைய சொந்த கரண்டு அக்கௌண்டிலிருந்தே கொடுத்திருக்கிறார் என்று நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம். ஒரு தனி மனிதருக்கு அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட சலுகையைத் தரலாமா? திருவாளர் கோயங்காவை குறைத்துப் பேசவேண்டுமென்பது அல்ல என்னோக்கம். இன்றைக்குத் திருவாளர் கோயங்காவுக்கு, நாளைக்கு திருவாளர் கல்யாணசுந்தரத்திற்கே விற்ப்புந்தாலும்கூட அப்படி விற்பது தப்பு என்றேதான் நான் சொல்வேன். அரசாங்கத்தின் சொத்தை விற்பதற்கு ஒரு முறை உண்டு. அந்த முறைப்படி இவைகள் விற்கப்பட்டனவா என்பதே என்னுடைய கேள்வி. அப்படி அவர்கள் விற்கவில்லை, எந்த விதிப்படி அவர்கள் விற்பனை செய்யவேண்டுமோ அந்த விதிப்படி அவர்கள் விற்பனை செய்யவில்லை. அதுதான் தவறு என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். நான் அதை விளக்கத்தான் முதலில் விரும்புகிறேன்.

“இரண்டாவது எத்தனை லாரிகள் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது பற்றி இன்னும் சரியாகத் தெளிவுபடவில்லை. 18 லாரிகள் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நாங்கள் கேள்விப்படுகிறோம். ஆனால் நான்கு லாரிகள் தான் ஆவடி காங்கிரஸ் மகாசபைக் கூட்டத்திற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அதன் ஆர்கனைசர் கமிட்டிக்கு விற்கப்பட்டிருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றையதினம் சொன்னார். நான்கு லாரிகளுக்கு மேல் விற்கப்படவில்லையென்று மறுத்தால் சந்தேகப்படுகிறேன். நாங்கள் கேள்விப்படுவது நான்கு லாரிகள் மாதிரி விற்கப்படவில்லை என்று ஆனால் 18 லாரிகள் விற்கப்படாமலிருக்கலாம். சரியாக

13th December 1954] [Sri K. Vinayakam]

நான்கு லாரிகளுக்கு மேல் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரியும், ஆகவே எத்தனை லாரிகள் விற்கப்பட்டன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

“கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது அந்த லாரிகளுக்கு, ‘book value nil’ என்று போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ‘nil’ என்று போட்டிருக்கக் கூடியவற்றை $\frac{1}{2}$ ரூபாய்க்கு விற்கும்தான் சர்க்காருக்கு லாபம்தான். ஒரு ரூபாய்க்கு விற்கும்தான் சர்க்காருக்கு லாபம் தான். ஆகவே லாரி ஒன்றுக்கு நாலாயிரம் ரூபாய் கிடைத்ததே என்னும் முறையில் அமைச்சர் அவர்கள் சந்தேகப்படுகிறார். அத்தோடு நாலாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் யாராவது பணம் கொடுக்கத் தயாராக இருந்தால் அதை அவர்களுக்கு விற்கத் தயாராக இருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இப்படிச் சொல்வதன் மூலம் அந்த லாரிகள் ஓட்டை லாரிகள் என்று சொல்வது நியாயமல்ல. நாலாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் யாராவது கூடக்கொடுக்கத் தயாராக இருந்தால் அந்த லாரிகளைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வதும் பயித்தியக்காரத்தனம். இந்த சபையில் சொல்லக்கூடிய பொறுப்புள்ள பதிலும் அல்ல.

“லாரிகளை விற்பதற்கு முன்னேயே அந்த லாரிகளை பழுது பார்த்து போனவற்றை, வந்தவற்றையெல்லாம் செப்பணிட்டு புது டயர்கள் போட்டு விற்ப்பதற்கு வந்தவற்றை என் அறிகிறேன். ஆகவே நிச்சயமாக ஒரு லாரி 20,000 ரூபாய்க்கு மேல் மதிப்புடையதாக இருந்திருக்க முடியும். ஆனால் நான்கு லாரிகளையும் இருபதாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்பது பெரிய லாபமென்று கருதுவது கொஞ்சம் கூட சரியானது ஆகாது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, without further arguments, I make an offer to the hon. Member that if he brings anybody to pay for the lorries Rs. 20,000 each, I will see that the lorries are transferred. Even now I give him that offer. Even if he is prepared to pay Rs. 10,000 each, I am prepared to make that offer.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்களிடம் ஒரு விளக்கம் கேட்கிறேன். ஏற்கெனவே எந்த லாரிகளை திருவாளர் கோயங்காவுக்கு விற்குங்களோ அதே லாரிகளை முந்தைய விற்பனையை ரத்து செய்துவிட்டு விற்கத் தயாராக இருந்தால் நான் லாரி ஒன்றுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் வாங்கித்தரத் தயாராக இருக்கிறேன். அதே லாரிகளை விற்பதாகச் சொன்னால் போதும். அதற்குத் தக்க பேர்களையும் நான் கொண்டுவரத்தயாராக இருக்கிறேன். அம்மாதிரி தாங்கள் விற்பது தவறு என்பதைப் புரிந்து கொண்ட பிறகும், தாங்கள் செய்த தவறை தவறு என்று ஒப்புக்கொள்ளாது தங்கள் தவறை மறைக்க தங்கள் தப்பைத் திருத்திக்கொள்ளாது அதிலிருந்து சமாளிக்க இப்படியெல்லாம் பதில் சொல்வதை இந்த அரசாங்கத்திடமிருந்து நான் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Well, I will answer that. Since the hon. Member has stated that, I said, ‘bring any purchaser who will pay at least Rs. 10,000 for each lorry and I am prepared to transfer the sale’.”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, is this a market place where business transaction can be satisfactorily effected, and can hon. Members do that here ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Unfortunately, in this business translation we are discussing now. (Clapping from Communist members.) Hon. Members need not clap before knowing facts.”

[13th December 1954]

* **SRI K. VINAYAKAM** :—“மேலும் அந்த லாரிகளுக்கு ஏற்கெனவே மதிப்புப் போடப்பட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டோம். இதற்கு முன் பிருந்த அரசாங்கத்தில் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரி முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் இந்த லாரிகளை விற்கவேண்டுமென்ற யோசனை எழுந்தது. இன்றைக்கு லாரிகளுக்கு மார்க்கெட் விலை என்னவென்று மதிப்புப்போட்ட அதிகாரிகளே அன்றைக்கும் அந்த லாரிகளுக்கு மதிப்புப் போட்டார்கள். ஒரு லாரியின் மதிப்பு ஒன்பதாயிரம் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்பதாயிரம் கொடுத்து யாரும் வாங்கவில்லை. அப்பொழுது இருந்த அரசாங்கமும் அதற்குக் குறைத்து விற்க முன்வரவில்லை. ஆனால் அன்றைக்கு ஒன்பதாயிரம் மதிப்புப் போட்ட லாரிகளையே இன்றைக்கு நாலாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்ப்பு இருக்கிறார்கள். அன்றைக் காலத்தில் ஒன்பதாயிரத்திற்குக் குறைத்து விற்க மறுத்த அரசாங்கம் இன்றைக்கு ஆட்சி பீடத்திலே ஆள் மாறியவுடன் யாருக்கும் தெரியாமலேயே நாலாயிரம் ரூபாய்க்கு விற்கவேண்டிய காரணம் என்னவென்பது தான் விஷயம்.

“ஆதலாலே மறுபடியும் கடைசியில் நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புவது இதுதான். பொதுவாக இன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் சொத்து மக்களின் சொத்து. ஆகவே மக்களின் சொத்தை எடுத்துத் தன் இஷ்டப்படி துர்வினியோகம் செய்யவோ அல்லது தங்கள் கட்சிக்குச் சலுகை தேடிக் கொள்ளவோ செலவிடுவது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்க விஷயமாகும். ஆவடி காங்கிரஸ் மகாநாட்டுக்காக என்று சொல்லி அந்த மகாநாட்டு ஆர்கனைசிங் கமிட்டியாருக்கு விற்பதாகவே இருந்தாலும் கூட அரசாங்கம் பொதுமக்களின் சொத்தை எடுத்து விற்ப முறை சரியானது ஆகாது. இது அநியாயம் என்றே சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்ன கட்சிக்குச் சலுகை காட்டக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை அல்லது இதைப் போன்றே இதர கட்சிகளுக்கும் சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகவும் இதைச் சொல்லவில்லை. மற்ற கட்சிக்காரர்கள் இதுமாதிரியான சலுகையைக் கேட்டாலும் அல்லது அவர்களுக்கு நீங்கள் கொடுத்தாலும் தவறே. அது மிக வன்மையாகக் கண்டிக்கவேண்டிய விஷயமும் ஆகும்.

“ஆகவே தான் அரசாங்கத்தின் சொத்தை எடுத்து இப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியின் நலனுக்காக விற்ப்பதும் தவறு, அநியாயமானது என்று நான் கண்டிக்க விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் மகாநாடு நடக்கப் போகிறது, அதற்காக ரோடுகளைச் செப்பனிடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அரசாங்கத்தின் பணத்தை எடுத்து மக்களுக்கு ரோடுகள் போடுவது போலச் சொல்லி கட்சியின் நலனுக்காக உபயோகப்படுத்துவதும் அநியாயம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member's time is up.”

(Mr. Speaker sounded the gong and as the Member was proceeding with his speech, switched off the mike and called on Sri Swayamprakasam to speak.)

1-37 p.m. * **SRI S. SWAYAMPRAKASAM** :—“Mr. Speaker, Sir, I request the House to view the whole thing objectively. Now it is not a question whether the Congress Government has made a profit or loss. That is outside the consideration. The points at issue here are whether what the Government has done is in the regular course of business, is expected of a popular Government, etc. Here we have got a Government run by the Congress Party; then its parent organization is having its Conference at Avadi and the lorries have been sold to the Congress Organization and the other party somehow or other involved in this is a business man, Mr. Goenka. When a party is running the Government, we have to consider

13th December 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

whether it is open to them (the party men in Government) to take advantage of that position and whether it is too much for any man to think that the Government are making it look as if there is no book value and then they have granted the vehicles to the organization to which they owe their position. Viewed in that light, the whole thing looks irregular. Caesar's wife must be above suspicion and in that view, when the Government do a transaction with the organization to which they owe their position, they should have done the whole business in a public auction. So, I say whatever it is they have done, it cannot be justified. It is convenient for the Hon. Minister to say that there is no book value for these lorries. After all who is preparing that value? It is the Government itself and who can verify its correctness whether the lorries have a market value or not? They themselves prepare a document which shows that the book value is 'nil' and on that basis the Hon. Minister said the other day that they had sold these lorries for Rs. 4,000 or Rs. 5,000 and made a profit out of it. Even if there is loss, we are prepared for it, provided they are sold in public auction. It should be the proper attitude for the Government to take.”

1-39 p.m. * **SRI K. T. RAJU** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கிராமங்களிலே காற்று மழை அடித்து மரம் விழுந்துவிட்டால் அதை எட்டணுக்கு எலம் போட்டு விற்பதுவார்கள். தண்டோரா அடித்து மணியக்காரர், கணக்குப் பிள்ளை, ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் எல்லோருக்கும் முன்னிலையில் கையெழுத்து வாங்கி அதற்குப் பிறகு எட்டணவை வாங்கிக்கொள்வார்கள். இந்த எட்டண விஷயத்திற்கு ஐந்து ரூபாய் வரையில் கூட செலவு செய்வார்கள். அப்படியானால், இவ்வளவு விலை பெறக்கூடிய சர்க்காருக்குச் சொந்தமான இந்த லாரியை இப்படி விற்பது நியாயமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இந்த ராஜ்யத்தை நிர்வகிக்கக்கூடிய சர்க்காரே இப்படிச் செய்தால் கிராம முன்சீபு, தாசில்தார், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்கள் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ரூபாய் பெறுமான சாமான்களைக் கூட தண்டோரா போடாமலேயே இஷ்டம்போல் விற்கமுடியும். அவர்கள் அப்படிச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இந்தச் சர்க்கார் வழிகாட்டியாக இருக்கிறது, இந்த லாரி விற்கப்பட்ட சம்பவத்தினால். ஆகையால், அடிப்படையிலேயே இந்த லாரி விற்ப்புத் தவறுதலாக இருக்கிறது. இதைச் சொல்கிறேனேதவிர வேறு எதற்விரோதம். ஆகையால்தான் இதைச் சொல்கிறேனேதவிர வேறு எதற்காகவும் அல்ல. காங்கிரஸ் சர்க்கார் லாரியை விற்பது விட்டார்கள், யாருக்கு? ஸ்ரீ ராமனாத் கோயங்காவுக்கு. சாதாரணமானவர் அல்ல அவர். சர்க்கார் விற்கும்போது யோசனை செய்திருக்கவேண்டும். சாதாரண காங்கிரஸ்காரர் ஒருவருக்கு இதை விற்பதிலுங்கூட தப்பிப்பிப்பிரயம் வரக் காரணமில்லை. ஆவடி காங்கிரஸ் நடத்துவது சம்பந்தமாக லாரியை காங்கிரஸ் கட்சிக்கு விற்பதிலுங்கூட பரவாயில்லை. ஸ்ரீ ராமனாத் கோயங்கா இதை அவருடைய பேர் நடத்தும் இடத்திற்குக் கொண்டுபோய்விடுவார். ஆவடி காங்கிரஸ் முடிந்த பிறகு அது காங்கிரசுக்கு இருக்காது. ஸ்ரீ ராமனாத் கோயங்கா பேரில் விற்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால் அவர் கொண்டுபோய் அதை உபயோகப்படுத்திக்கொள்வார். ஆகையால், இதை கவனிக்கவேண்டும். கிராமத்திலுள்ள ஒரு மரம் விழுந்துவிட்டால் அது எட்டணவுக்குப்போனாலும், அதற்கென ஒரு நடைமுறை இருக்கும்போது, ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள சொத்துக்களை இவ்விதமாக விற்பது தவறானது என்பதை நாங்கள் கண்டிக்கிறோம். சர்க்காருடைய சொத்து இந்த மாதிரி போவதை உண்மையில் இந்தச் சபை கண்டிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இதில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

[13th December 1954]

Mr. SPEAKER:—“ The hon. Member is not right in dragging the Chair in this affair.

“ நான் எப்படி கவனம் செலுத்தமுடியும் ? ”

1-42 p.m. * Sri M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த அவசரக்கேள்வியை நான் கொடுத்ததன் காரணமே, சென்னை நகரத்தில் இந்தப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக விஷயமறிந்த வட்டாரங்களில் இருந்த பரபரப்புதான். அதைப்பற்றி பலவிதமான வாதங்களும் அபிப்பிராயங்களும் இருந்தன. பத்திரிகைகள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய முக்கியத்துவத்தைப் பார்த்தாலும் இது எவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சினை என்பதைப் புரிந்துகொள்ளலாம்.

“ லாரிகள் விற்கப்பட்டது ஸ்ரீ ராமனாத கோயங்காவுக்கா காங்கிரசுக்கா என்று இப்பொழுது நான் விவாதித்தால் நான் அவ்வளவு புத்திசாலி அல்ல என்கிற நிலைமை ஏற்படும். இவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சினை ஏற்பட்ட பிறகு இனி ஸ்ரீ ராமனாத கோயங்காவும் அவ்வளவு பயித்தியக் காரர் அல்ல. தனக்காக எடுத்திருந்தாலுங்கூட இனி காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கே கொடுத்துவிடுவார்கள், அல்லது சர்க்காருக்கேகூட திருப்பிக்கொடுத்து விடுவார்கள். இனி அந்தப் பிரச்சினையை விவாதிப்பது அவசியம் இல்லை என்று கருதுகிறேன்.

“ ஆனால், ஒரு விஷயம் இருப்பது உண்மை. சர்க்கார் வழிமுறைக்கு மாறாக இந்த லாரிகளை ஒரு நபருக்கு—காங்கிரசுக்கு சேவைசெய்வதற்கே இருந்த போதிலுங்கூட—கொடுத்திருப்பது மிக அனுமதிக்க முடியாத தவறு. அதற்கு அவசியம் இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“ மேலும், காங்கிரசுக்கே சேவை செய்வதற்காக இருந்தாலுங்கூட அரசியல் கட்சிகள் சர்க்காருடைய பணத்திலிருந்து எந்த விதமான வசதிகளும் பெறுவது சரியல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க்கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, நம்முடைய நாட்டிலே கட்சிகள் தான் ஆளக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எந்தக் கட்சியின் பொருப்பிலும் இல்லாமல், ஜனங்களே பொருப்பாக இருப்பதானால் நிலைமை வேறுகயிருக்கிறது. கட்சியின் பேரால் வேட்டு பெற்று நாம் மெஜாரிட்டியாகிவிட்டால், யார் வேண்டுமானாலும் அதிகாரத்திற்கு வந்துவிடலாம் என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மாதிரி கட்சி அரசியல் பொருப்பில் இருக்கிறபோது கட்சித் தலைவருக்கு மிகுந்த பொருப்பு இருக்கிறது. அதை உணர்ந்து நடக்கவேண்டும். கட்சித் தலைவர் என்ற அந்தஸ்து வேறு, மந்திரி என்ற அந்தஸ்து வேறு இருக்கிறார்கள். மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரசாரத்தையும் சேர்த்துச் செய்கிறார்கள். அதுவே சர்க்காரிலிருந்து செலவழிப்பது அதற்கு போதுமான ‘சப்ஸிடி’ யாகும், என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்களோ இல்லையோ, கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது எந்த அளவு நிர்வாக வேலை இருக்கும் என்பது எனக்கு சந்தேகமாக இருக்கிறது. காங்கிரஸ் கட்சிப் பிரசாரத்திற்காகத்தான் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதுவே போதுமான ‘சப்ஸிடி’ யாகும். அதற்கு மேல் சர்க்கார் பொருள்களையும் வேறு கட்சிக்காக உபயோகிக்க வேண்டுமா ?

“ காங்கிரஸ் மகாநாடு கூடுவதில் பல லட்சக்கணக்கான ஜனங்கள் வருவார்கள் என்பது உண்மை. அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்ய வேண்டும் என்கிற அவசியத்தையும் நான் உணராமல் இல்லை. ஆனால், அதன் பேரால், மக்களுக்கு சௌகரியம் செய்யவேண்டுமென்ற பேரால், காங்கிரசுக்கு வசதி செய்யவேண்டுமென்ற பேரால், செலவழிக்கக்கூடிய இனமெல்லாம் காங்கிரஸ் சேவை செய்வதற்கு ‘ஒரு சப்ஸிடி’ யாக ஆய்விடக்கூடாது என்பதைத்தான் நான் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

13th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

“ ஆவடி காங்கிரசுக்காக ரோடு போடுவது, இன்னும் அதுசம்பந்தமான மற்ற வசதிகளைப்பற்றி பேசுகிறபோது, அதிலும் சர்க்கார் கொஞ்சம் அக்கறை செலுத்தினால் பரவாயில்லை என்று நினைக்கிறேன். வெகு அவசரமாக காங்கிரசுக்காக வசதிகள் வேண்டும் என்று இந்த ரோடுகள் புதிப்பிக்கப்படுகின்றன. அதற்காக அவசரம் அவசரமாக நிதி ஒதுக்கி வேலை செய்வதைப்பார்த்தால், இது சர்க்கார்க் கட்சிக்காக நடைபெறுகிறதா அல்லது மந்திரிகள் தாங்கள் அங்கு போகவேண்டுமே என்பதற்காக நடைபெறுகிறதா என்பதை நாம் யோசனை செய்யவேண்டும். ஜனங்களுக்காக ரோடு எப்போதுமே தேவைதான். அந்த ரோடுகள் ஜனங்களுக்குப் பிரயோஜனப்படும், அவர்கள் அந்த ரோடுகளினால் பலனடைவார்கள். இப்பொழுது ஜனப்படும், அவர்கள் அந்த ரோடுகள் போடப்படுவதைப்பற்றிய செய்திகளைப் அவசரம் அவசரமாக ரோடுகள் போடப்படுவதைப்பற்றிய செய்திகளைப் பார்த்தால் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய மகாநாட்டுக்காகத்தான் இவ்வளவு அவசரமாகக் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் இவ்வளவு அவசரமாகச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன ? இது முறையாக இருக்குமா என்பதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்த்து இம்மாதிரி குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இடம் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ காங்கிரசுக்கு சேவை செய்வதற்காக தொண்டர் படை திரட்டுவதில் ஒரு அநீதி நடப்பதையும் நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I thought we were discussing the disposal of the lorries. The hon. Member is raising very many other points which I will not be in a position to answer. He has given notice of a question and I am addressing the concerned departments for details. I would request the hon. Deputy Leader of the Opposition not to refer to other subjects which I will not be able to answer just at present.”

***Sri M. KALYANASUNDRAM :—**“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலிருந்து என்னுடைய அவசரக் கேள்வி அனுமதிக்கப்படவில்லை என்ற எண்ணம் எனக்கு ஏற்பட்டது. ஆகவேதான், இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்தேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. இதைச் சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவேண்டுமென்று நினைத்துத்தான் நான் இப்பொழுது இதைப்பற்றி சொல்கிறேன். அந்தக் கேள்வி அனுமதிக்கப்படுவதாக இருந்தால் நான் இப்பொழுது பிரஸ்தாபிக்க விரும்பவில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Even supposing the hon. Member's short notice question is not admitted, he is not right in raising it here.”

*** Sri M. KALYANASUNDRAM :—**“ கனம் சபாநாயகர் அவர்கள், இந்த லாரி கிறப்பனை நடந்தது முறையாக என்பதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டும். ரூ. 10,000 யாராவது சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்தேடிக் கொடுக்க முடியுமா என்று சொல்வது சலபமான வேலை. வீணாக மடக்குவதற்கு வேண்டுமானால் சொல்லலாமெய்யொழிய, இந்த மாதிரி குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லக் கூடாது. Third decree method ஆகவும், பயமுறுத்தல் செய்யக் கூடிய முறையாகவும் இருக்கிறதே தவிர வேறு அல்ல. இதைக்கண்டு நாங்கள் பயப்படப்போவதும் இல்லை. இருந்தாலும் எனக்கு நிச்சயம் தெரியும். இப்பொழுது வற்றிருப்பதைவிட அவர்கள் மார்க்கெட்டில் வற்றி ருந்தால் அந்த லாரிகளுக்கு அதிகமான விலை கிடைத்திருக்கும் என்பது எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய விவரங்களிலிருந்து தெரிகிறது.

[Sri M. Kalyanasundram] [13th December 1954]

ஆகையால், எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வந்தார்கள் என்றும் கட்சிப் பிரசாரத் திற்காக என்றும் எண்ணாமல் இதைப்பற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, may I rise on a point of information?”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister is already on his legs.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Sri Vinayakam raised his first point and asked: ‘To whom have these been sold, whether to a private individual or to the Congress Organization?’ Even though ultimately, the merits of the case may not depend upon whether it has been sold to an individual or to the Congress, still in considering this question we have to take that into account since an allegation has been made that an individual has been given an advantage to purchase Government lorries. Therefore, I have to make that point quite clear. Further, I have to do that since this has attracted a certain amount of attention in this House and also since certain papers have taken advantage of this for giving stream-line headlines to this matter. I have scrutinized the connected papers very carefully to find out the actual facts of this case. I may assure hon. Members that these lorries were not transferred to a particular individual for his own benefit. It is wrong to say that either Mr. Goenka or any other private individual wants to make any benefit out of this. As far as the transfer itself is concerned, it has been done to the Congress Organization vis-a-vis the Reception Committee which is in charge of conducting the Congress Session at Avadi. Therefore, any suggestion that the Government wanted to prefer any individual or for that matter that any particular individual wanted to get some benefit out of it is an insinuation which I deprecate with all the contempt it deserves. There is absolutely no basis for that suggestion. And the hon. the Deputy Leader of the Opposition sought to say that now Mr. Goenka would not accept it as a transaction to himself nor the Government would allow it to stand. I have got all the connected records and there is no warrant to say anything wrong about the transaction. When this transaction took place in October last, it has been definitely stated that it is sold to Mr. Goenka as the Organizer of the Reception Committee of the Avadi Session of the Congress and the entire file deals with the matter on that basis. Therefore, there is no question of any particular individual getting an advantage or the Government preferring any particular individual for this transaction. I would disabuse the minds of hon. Members and certain other persons outside also who have taken advantage of this opportunity to sling mud on somebody by saying that an individual has been allowed to take advantage of this transaction for the purpose of his own benefit. There is absolutely no such thing.

1-20 p.m. “ Then the questions arise: How the transaction was put through, how the price was fixed and whether Government have incurred any loss or likely to incur any loss in this matter. The

[13th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

question was also raised how the book value can be nil and how it was arrived at. Sir, the point is this. These lorries were purchased in the year 1946-47 for the use of Civil Supplies Transport Department. Depreciation is allowed on a certain basis from year to year as in the case of every other machinery. Moneys from the earnings of this Department are taken out for the purpose of building Depreciation Reserve Fund and we go on adding to this Reserve Fund and when we have taken out funds equal to the value of the lorries from it then technically the book value becomes nil. This was arrived at in respect of these lorries on the 1st April 1953 when the entire value of the lorries had been made up by the Depreciation Reserve Fund. Therefore, on that date, the value became nil. That does not mean these lorries have no market value. But as far as the Government are concerned, they have taken out of these lorries as much as they could and therefore technically they have enjoyed the full value of these lorries. But that does not mean they have no value in the market.

“ We have got a system by which the Transport Commissioner is empowered to fix a market value for these lorries for further disposal, if the Department does not want them. In this case, these lorries became surplus, because controls had been removed and these lorries were not required by the Civil Supplies Transport Department. Therefore, these lorries had to be disposed of and we had asked the Transport Commissioner soon after decontrol to fix the market value of these lorries and he did so, with reference to market value then prevailing. Thus, four lorries have been involved in this particular transaction and they are MSP 3438, MSP 3349, MSP 3514 and MSP 3431 and these vehicles have been valued by the Transport Commissioner at Rs. 4,500, Rs. 4,800, Rs. 5,200 and Rs. 5,000 respectively, totalling in all to Rs. 19,500. The question then arose at what price these could be disposed of. At the same time, the Corporation also wanted a few out of the surplus lorries but they were not prepared to take all the lorries even at the assessed market value and, therefore, when the question of disposal came up, the concerned Department asked, even though the Corporation were not prepared to offer the assessed market value, at what price the Reception Committee were prepared to take over. They offered Rs. 22,000 that is Rs. 2,500 over and above the market value assessed, leaving the average value at Rs. 5,500 and not Rs. 4,000 as hon. Members wanted to put it. I have scrutinized the entire records and also the subsequent disposals of the other vehicles and I have absolutely no doubt in my mind that no loss has been incurred in this transaction.

“ I did not stop with that. I wanted to find out how they were being worked at Avadi and how they were being utilized. I may assure hon. Members that soon after the Reception Committee purchased, two lorries broke down and on these lorries they had to spend another Rs. 4,000 for the purpose of making them road-worthy. Therefore, there is no question of any loss having been incurred by the Government in this transaction.

[Sri C. Subramaniam] [13th December 1954]

"Now that the hon. Member Sri Vinayakam has said that these lorries are worth about Rs. 20,000 each, I may inform the hon. Members that the new lorries were purchased when the price was at peak levels in 1947 soon after the War, for Rs. 12,000 each. Of course, it is easy to say that it would cost Rs. 20,000 (Sri Vinayakam was seen laughing.) The hon. Member may laugh at the colossal figure put by him but the fact is this. Even the new lorries were purchased seven years back for Rs. 12,300 each to be accurate and therefore there is no question of these lorries being valued now at Rs. 20,000 each or even at Rs. 10,000 each. What the Transport Commissioner fixed was the market value with reference to the prevailing market rates at that time. Sri Vinayakam again took advantage of this opportunity to say that not only four lorries but some more have been sold, of course, for fishing out information from me. I may assure the hon. Member that apart from these four lorries, no other lorries have been sold to the Reception Committee and the hon. Member may also rest assured that no lorries have been sold to any particular person.

"Then, Sir, the question arises whether there has not been an irregularity in the sale of these vehicles. Apart from other questions of merits of the case, I have absolutely no doubt that the Government have not only not lost anything, but on the other hand—my own view is that—they have also got a little more than what we are entitled to get. We should not only do justice, but we should appear to do justice and in that view, I agree that we could have been a little more careful in the disposal of these lorries. I quite agree. But it does not mean that we have taken advantage of our position and that we have shown any concession to any one. On the other hand we have been extra careful simply for the reason that the Congress Organization was involved in this matter. That is why the Minister concerned had insisted that something more than the market value fixed should be paid and Rs. 2,500 more than the market value has been paid. This was done because later no accusation against the Congress Organization, to which the members of this Government belong, should be made that unfair advantage had been taken and these have been sold to them. As a matter of fact this sum of Rs. 2,500 is a loss to the Congress Organization. Actually they wanted secondhand vehicles immediately as they were not prepared to pay full value of new vehicles and purchase them. That seems to be the necessity and urgency for the transaction.

"Of course, hon. Members are entitled to point out the irregularity in not publishing the sale, in not calling for tenders and in not putting them for public auction. But I respectfully submit that no allegations should be made that the Government have preferred an individual or an agency and because it is the Congress Organization, that the Government have shown a particular concession to the Organization, etc. I submit and assure hon. Members

13th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

that we are very careful with regard to public money and also with regard to properties belonging to the Government. I may again assure hon. Members that as far as this transaction is concerned no loss has been incurred but on the other hand we have gained a little more. Thank you, Sir."

MR. SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again at 11 o'clock tomorrow."

The House then adjourned.

[13th December 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 257 asked by Sri K. P. Gopalan at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th December 1954, page 15 supra.]

Statement showing the number of cases of murder and suicide recorded in the police stations in Wynad taluk in Malabar district during the years 1952-53 and 1953-54.

Station.	Number of murder cases recorded.		Number of suicides recorded.	
	1952-53.	1953-54.	1952-53.	1953-54.
Vayittiri ..	Nil.	1	2	5
Meppady ..	Nil.	Nil.	6	3
Sultan's Battery.	1	3	1	4
Manantoddy ..	1	Nil.	3	8

APPENDIX II.

[Vide answer to clause (a) of starred question No. 262 asked by Sri M. Kattimuthu at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th December 1954, page 22 supra.]

(a) Amount expended for adult education in the State—District-wise in 1953-54—

	RS
1 Tanjore, East	7,062
2 Tanjore, West	15,583
3 Ramanathapuram	11,899
4 Tirunelveli, West	17,109
5 Tirunelveli, East	17,438
6 The Nilgiris ..	12,322
7 Malabar, South	27,719
8 Malabar, Central	15,999
9 Malabar, North	17,267
10 Pudukkottai	3,158
11 South Kanara	14,838
12 North Arcot	23,990
13 South Arcot	53,993
14 Coimbatore ..	15,068
15 Madras ..	2,324
16 Chingleput ..	19,453
17 Madurai ..	38,565
18 Salem ..	15,422
19 Tiruchirappalli	18,416

NOTE.—The figures are for the Residuary State only.

[13th December 1954]

APPENDIX III.

[Vide answer to clauses (a) and (b) of starred question No. 264 asked by Sri M. Narayana Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th December 1954, page 24 supra.]

Clauses (a) & (b) The number of applications received under the Malabar Tenancy Act for determination of fair rent and the number of applications disposed of up to 30th September 1954 are as follows:—

Malabar District.

Name of taluk.	Total number of applications received.	Number disposed of.
(1)	(2)	(3)
1 Kottayam	1,111	13
2 Chirakkal	7,827	..
3 Ponnani	1,518	..
4 Ernad	257	3
5 Kurumbranad	3,806	..
6 Kozhikode	674	..
7 Walluvanad	541	..
8 Palghat	320	12
9 Wynaad	117	6
10 Fort Cochin	Nil	Nil
Total	16,171	34*

* Returned for rectification of defects.

Nilgiri District (Gudalur taluk)—Nil.

South Kanara District.

(33 villages where the Malabar Tenancy Act is in force.)

1 Number of applications received ..	1,128
2 Number of applications disposed of ..	669

(Out of these, 602 applications were returned to the parties for re-presentation).

[13th December 1954]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 267 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 13th December 1954, page 26 supra.]

I

G.O. No. 536, Education, dated 5th March 1951.

[Educational Rules—Use of educational buildings for public purposes—Rule 81—Revised.]

The Government direct that the buildings and the grounds of an educational institution shall be used mainly for school functions and for educational and other public purposes, which shall be restricted to functions arranged by a local body or a department of the State Government or the Union Government.

Rule 81 of the Madras Educational Rules will be amended as in the Annexure to these proceedings.

ANNEXURE.

For rule 81 of the Madras Educational Rules, substitute the following :—

USE OF BUILDINGS.

81. The premises of an educational institution, or any subsidiary building appertaining to it or a playground or vacant site belonging to the institution, whether adjacent to or removed from it, shall ordinarily be used only for the purposes of functions conducted by such institution. But the chief executive authority of the local body concerned in the case of an institution under the control of a local body, the District Educational Officer in the case of a Government institution other than a Government college, and the Principal in the case of a Government college, is empowered to grant permission, on such conditions as he deems fit to impose, for the use of such building, or ground, or site belonging to the institution for holding public functions arranged by a local body, or a department of the State or the Union Government.

II

G.O. Ms. No. 2386, Education, dated 14th October 1953.

[Religious Instruction—Use of schools—School grounds and buildings for the purpose—Orders passed.]

The Government have had under consideration, for some time past, the question whether grounds and buildings of schools, wholly maintained by the State or by local bodies can be given for use by others for providing religious instruction to such pupils as are desirous of receiving such instruction. After careful consideration, they have decided that the school grounds or buildings

[13th December 1954]

maintained by the State or local bodies may be given for use by others for purposes of religious or devotional gatherings on the following conditions:—

(1) The use of school buildings and premises for purposes of voluntary religious or devotional gatherings should be permitted only outside school hours;

(2) no discrimination should be made between one religion and another so far as giving the use of the building or premises is concerned;

(3) no permanent structure or image or other symbol of religious import should be installed or left behind in the building or premises;

(4) the use of the premises should not in any way interfere with the regular purpose or activities of the school whether inside or outside school hours; and

(5) permission in all cases and imposing of necessary conditions or modifications should be in the discretion of the headmaster, subject to the control and discretion of the Educational authorities.

Such permission should not be claimed as a matter of right.

2. The Director of Public Instruction is requested to send a draft of suitable amendments to the Madras Educational Rules in the light of the decision in paragraph 1 above.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 14th December 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Payment of advance of travelling allowance to subordinates on duty connected with District Board elections.

* 215* Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government paid advance batta to any of the persons who were employed in connection with District Board election duties?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ Yes, Sir. Instructions were issued by Government to all Heads of Offices that advance of travelling allowance should be promptly given to subordinates deputed to attend instruction classes or for election duty, if such an advance was applied for.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The Hon. Minister said that instructions were issued to give advances to subordinates. Inasmuch as a large number of employees do not belong either to the Government department or to the local board but to private agencies, may I know whether the Government ordered payment of advance of batta to all those who were employed in connection with election work? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—
“ Instructions were given to give batta to aided-elementary and secondary school teachers.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Now that elections are over, how long will it take for Government to pay the balance of batta to these teachers and subordinates? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ I want notice, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Inasmuch as some of the battas for the general election duty are still outstanding after two years and a half, will the Hon. the Minister issue instructions that these battas are to be paid immediately and without any delay? ”

* Question Nos. 215, 216, 225 and 233 postponed from the list for 11th December 1954.

[14th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"In the matter of payments, proper bills have got to be submitted. They have got to be scrutinized, before payment is made. We have got to see that wrong persons are not paid and only correct persons are paid. I think all payments have been made now. I do agree that there was inordinate delay in the payment of batta for general election duty. We have disbursed payment as far as possible. I do not think there are pending cases now, unless some more cases are brought to my notice."

SRI K. VINAYAKAM:—"While being abundantly cautious not to pay bills to wrong persons, is the Hon. Minister aware of the fact that even right persons who have submitted their bills in the proper time and through the proper channel are being denied payment on flimsy grounds, viz., that the sanctioning authority has gone on camp, that he is not at headquarters and on some other lame excuses? The poor teachers have got to wait for a long time because the payment is being delayed on the flimsy grounds to which I have referred. What has the Hon. Minister got to say for this delay in payment to right persons, who have submitted their bills at the proper moment and through the proper channel? What has the Hon. Minister got to say in the case of a Corporation school teacher whose batta still remains unpaid for work he had done for the general elections in 1952? We are now at the fag end of 1954."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I know that there has been a certain amount of delay especially in some cases. But we have issued instructions to the effect that these bills should no longer be delayed. With reference to the particular case referred to by the hon. Member, if he brings it to my notice, I will certainly look into the matter."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"In most cases, applications for payment have got to be submitted in the proper form. When authorities were approached for such proper forms, they did not supply them. Will the Government see that necessary forms are supplied to all those teachers or whoever they may be who had been employed for work in connection with general elections?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Yes, Sir. Steps have been taken now so that they may get the defects rectified by the officer concerned through whom these bills have got to be submitted."

SRI S. RAMALINGAM:—"இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன் சில கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தரிகள் எந்த விஷயத்திற்கும் எம்.எல்.ஏ.க்களிடம் போகக்கூடாது; அப்படி சென்றால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்று ஆனால் இப்பொழுது ஊராத்தியாயர்கள் பிரயாணப்படி கிடைக்காத

[14th December 1954]

சம்பந்தமாக பதில் அளிக்கையில் அத்தகைய விஷயங்களை என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் நான் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆதலால் ஏற்கெனவே மந்திரி அவர்கள் சொன்னமாதிரி அதிகாரிகளின்மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா அல்லது இப்பொழுது சொல்லுகிறமாதிரி நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"That refers to the case of a teacher employed not in Government service but under the Corporation. I referred to non-Government teachers."

Construction of a road from Pazhayangadi to Mattool, North Malabar.

* 219 * Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the construction of a road from Pazhayangadi to Mattool in Chirakkal taluk, North Malabar, three miles long was included in the Five-Year Plan; and

(b) if so, the steps taken for the construction of the road?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—" (a) & (b) The formation of the road to a length of 2 miles and 4 furlongs is included in the Five-Year Plan but it has not yet been taken up for execution. Its execution will be sanctioned in due course."

SRI K. P. GOPALAN:—"Are Government aware that people are put to great difficulty for want of a road there and may I request the Hon. Minister to take steps to see that the road is constructed as early as possible?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"Yes, Sir."

Construction of Tazhacode-Vettathur and Tazhacode-Aliparamba roads in Malabar district.

* 225 * Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) at what stage the construction of the Tazhacode-Vettathur road and the Tazhacode-Aliparamba road in Walluvanad taluk, Malabar district, stands; and

(b) if the construction has not yet commenced, when the Government propose to begin the work and by what time it is proposed to complete the same?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—" (a) & (b) The execution of the road works has not yet been sanctioned and it will be sanctioned in due course when funds are available."

* Questions postponed from the list for 11th December 1954.

[14th December 1954]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ On a previous occasion, when this question was raised in the Assembly, the then Hon. Minister for Local Administration stated that the road has been included in the Five-Year Plan. Now in view of the fact that these roads were included even in the Vipon scheme, which was prepared in olden days and in view of the fact that the necessity for such a road is very greatly felt by the people of the locality, will the Government consider the sanctioning of the construction of this road in the immediate future? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ Yes, Sir, the importance of the road is felt by Government. That is why Government are examining the sanctioning of that scheme.”

11-10 SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, are the Government aware that since 1920 the people of that locality have petitioned to the Government as well as to the authorities concerned to construct the road and so many officers went to that place to find out the location and other details? Will the Government be pleased to take steps at least now to construct the road? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ Yes, Sir. The Government are seriously considering the matter and it has been forwarded to the District Board for necessary action.”

Construction of a bridge across Mambaram river at Manantoddy.

* 233^a Q.—DR. K. B. MENON : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have finally considered the question of constructing a bridge over the Mambaram river connecting Manantoddy with Cannanore and with what result?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ It was found not possible at present to take up this work. The Chief Engineer (Highways) has been asked to consider the question of including this work in the next list of Central Road Fund works.”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, have the Government received representations subsequently saying that there is no objection to their having the old bridge reconstructed and are the Government aware that the river is in floods for nearly three or four months in a year and that it is impossible for the people to cross the river during those three or four months? Will the Government therefore expedite the work? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ Sir, the cost of the bridge comes to about Rs. 10 lakhs. As soon as funds are available, the work will be taken up for execution.”

^a Question postponed from the list for 11th December 1954.

[14th December 1954]

Improvement of slums in the City.

* 270^a Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Corporation of Madras submitted any revised programme of slum improvement which they had proposed to carry out, in the light of the provisions of the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954;

(b) whether the Government consulted the Director of Harijan Welfare, and the Collector of Madras in the matter; and

(c) whether any subsidy has been granted by the Union Government towards the scheme?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) No, Sir.

“ (b) The question does not arise.

“ (c) No, Sir.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, there are two aspects to this question. One is, according to the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, the Corporation of Madras is expected to acquire the slums in the City of Madras. Apart from this, did not the Corporation submit a separate plan to the Government of Madras to improve the slums belonging to both Government and the Corporation and did not the Corporation approach the Government for a slice of money known as the grant-in-aid to improve the slums in the City of Madras? If so, what action did the Government take in the matter? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Commissioner of the Corporation has been asked to submit detailed proposals for drawing up a programme for acquisition of lands occupied by slums in the City. In pursuance of the provisions of the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, which was passed recently, a comprehensive scheme for slum improvement prepared by the Corporation of Madras at an estimated cost of Rs. 4.19 crores has been forwarded to the Government of India and they have been requested to allot a block grant for this purpose.”

SRI C. KANDASAMY :—“ Sir, after the passing of the Slum Improvement Act of 1954, has any improvement been made so far in the City? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, slum improvement works are going on. The Corporation slums have been improved and ten of the slums on Government lands have also been improved. A comprehensive scheme has been prepared and it has been forwarded to the Government of India.”

^a Question postponed from the list for 18th December 1954.

[14th December 1954]

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—“ How is it, Sir, that the Government are moving slowly in the matter, though the Slum Improvement Act was passed a year ago? Do not the Government feel that the improvement of the *cheris* is a burning question? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Act was passed only this year.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, does the much troublesome and long pending Appavu Nagar Railway feeder road matter come under this Slum Improvement Scheme? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is not audible. What is it? ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, Appavu Nagar is a slum in the City of Madras. The hon. Member Sri Balakrishnan is referring to that particular slum. So it is a pertinent question.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A separate question may be put.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Sir, there are slums owned by private persons. Are the Government taking any action to improve these areas also at the cost of the Government? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Commissioner has been asked to include slums owned by private persons also.”

SRI A. RATNAM :—“ May I know, Sir, whether the amount allotted for the Slum Improvement Scheme has been spent and if so by whom? What were the measures taken and how many slums were improved? If not, why not? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Government of India have not sent their reply. I do not expect that they will give any grants but they will be prepared to give interest-bearing loans.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Sir, do the Government mean by slum improvement the effacing of slums like Cox Cheri, or are they going to put up new buildings in the slum areas so as to house the people who have been living in those areas? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The hon. Member is not moving with the times. It is not called ‘Cox Cheri’ now. It has been renamed ‘Cox Square.’ (Laughter.) Only the other day the Hon. the Chief Minister opened forty tenements and the foundation-stone has been laid by the Hon. the Finance Minister for constructing another forty tenements.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, I invite your attention to the answers given by the Hon. the Minister for Health. While replying to the written question, the Hon. Minister said that the Corporation of Madras has not submitted any scheme for the improvement of slums. The answer to clause (a) of the main

[14th December 1954]

question was ‘No, Sir’. Then subsequently when I put a supplementary question whether the Corporation did not submit a separate plan for the improvement of slums, the Hon. Minister replied that the Corporation has submitted a comprehensive scheme which has been forwarded to the Government of India? Sir, I wish to know which of the two answers is correct? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the confusion is only in the mind of my hon. Friend. (Laughter.) Probably he is thinking of the next supplementary question. He is not listening to the answers which I have given.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ Sir, may I know how many slums have been shifted wholesale in the City of Madras under the Slum Improvement Scheme? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, the policy of the Government has been changed now. It is slum improvement and not slum clearance. While making improvement to slums, it may become necessary to provide for some of the dwellers elsewhere but most of them are re-housed in the same place after the necessary improvements have been effected.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ May I know, Sir, whether the Government will take steps to extend the provisions of this Act to other municipal towns also in the State? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ That will be considered in future. Let us see how the scheme works in the City.”

Rehabilitation of Ceylon Indians.

* 300 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a large number of refugees from Ceylon are arriving within the territory of the Madras State;

(b) if so, whether the Government have made any arrangements to rehabilitate them;

(c) whether any proposals have been received from the Central Government in this regard; and

(d) if so, what they are?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) By the term ‘refugees’, the member apparently refers to Indians returning to India as a result of the Ceylon Government’s Scheme to send away temporary residence permit holders. If so, the number of such Indians who have returned to India till now cannot be said to be large.

“ (b) The Government are watching the situation. There is no need for rehabilitation at present. This question will be considered when the need arises.

[14th December 1954]

"(c) The answer is in the negative.

"(d) In view of the answer to clause (c) the question does not arise."

* 301 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state what steps have been taken or are proposed to be taken by the Government to give relief to the repatriates from Ceylon under the Indo-Ceylon agreement?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The Government have no proposals on hand as there is no need for them at present. They are, however, watching the situation closely and the question of giving relief to Indians returning from Ceylon as a result of the Ceylon Government's Scheme to send away temporary residence permit holders will be considered when the need arises."

* 302 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the preliminary and primary reliefs the Government propose to give to the persons repatriated from Ceylon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The Government have no proposals on hand as there is no need for them at present. They are however watching the situation closely and the question of giving relief to the persons repatriated from Ceylon will be considered when the need arises."

* 303 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the State Government have received any information from the Union Government with regard to the stateless labourers who may be sent away from Ceylon to Madras; and

(b) the measures that are proposed to be taken by the State Government for their rehabilitation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) The answer to the question is in the negative. There is no question of any stateless persons being sent away from Ceylon to Madras.

"(b) In view of the answer to clause (a), this question does not arise."

* 304 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the State Government were consulted by the Government of India prior to their recent negotiations with the Government of Ceylon regarding the Nationals of Indian origin in Ceylon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The Government of India have been keeping the State Government regularly informed of developments regarding people of Indian origin

[14th December 1954]

resident in Ceylon, both before and after the discussions which took place in Delhi during October last. The Government of India have also consulted the State Government from time to time and were aware of the State Government's views in regard to people of Indian origin in Ceylon."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"In view of the fact that alarming figures are given about the number of persons likely to be affected by this agreement, have the Government considered in detail the question as to how many are likely to be affected by this agreement, that is, how many are likely to be sent to this State and how they propose to meet such a situation?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We need not be alarmed by mere figures published in the newspapers. When the occasion comes, proper and suitable action will be taken."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"The Hon. the Minister has stated that the number of repatriates is very small and that their problem is not a big one. As compared with the large population of this State, the number may be very small but does he know that the repatriates in the Nattika firka present a huge problem and that out of every two families, one needs immediate help and relief? Will the Government afford the necessary relief to these families?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We are considering questions as and when they arise. At present, repatriation is not on a very large scale and we are hoping that it will not be on a very large scale in future. We are also anxious that whatever measure that we take here should not be an inducement to people in Ceylon to leave that place and come away to India."

SRI P. RAMAMURTHI:—"ஸார், சிலோனிலிருந்து எத்தனை பேர்கள் திரும்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கு சர்க்காரிடம் கணக்கு இருக்கிறதா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"If the hon. Member wants, he may put a separate question. I shall give the figures."

SRI P. RAMAMURTHI:—"ஸார், அதிகமான பேர்கள் இன்னும் திரும்பி வரவில்லை என்று பதில் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படியானால் அதிகமான பேர்கள் என்பது எந்த எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது என்பதையும் அதிகமான பேர்கள் இல்லை என்பது எந்த எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The present number is in no way considerable. It is only a few hundreds."

DR. K. B. MENON:—"Will the Government give same idea about the economic status of these repatriates and also will they tell us whether single individuals or families are affected?"

[14th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The repatriates, whether they are single or families, are comparatively well-off and even after we enquired whether they needed any help, they said, many of them, that they did not want any help from us just now.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ May I know whether the Government have got any statistics to show the total number of such repatriates including those who are likely to return under this agreement? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We have figures in respect of persons who have already returned. We do not expect any large number to return in future. This is merely an expectation and everything depends on how the agreement works.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ சிலோன் இந்தியர்களை வெளியேற்றும் பிரச்சனையில் மத்திய அரசாங்கத்துடன் ஏதாவது பேச்சு வார்த்தை நடந்ததா? அப்படி ஏதாவது பேச்சு வார்த்தைகள் நடந்திருந்தால் அதில் சென்னை அரசாங்க மந்திரிகளில் யாராவது கலந்துகொண்டு தங்களுடைய ஆலோசனையை தெரிவித்ததுண்டா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have already stated that we have been consulted and are kept informed of all that is happening in Ceylon.”

SRI R. KRISHNAN :—“ ஸார், சிலோனிலிருந்து இங்கு குடியேறியவரும் இந்தியர்களுக்கு வேலை கிடைக்க கஷ்டம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் லட்சத்திலேயும் அதிகப்படியான ஜனங்கள் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த நிலைமையில் அந்த ஜனங்களை அந்த லட்சத்திலேயும் குடியேற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா? அப்படி ஏற்பாடு செய்வதற்கு அந்த லட்சத்திலேயும் சர்வே நடத்த முன்வருவார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think it is better the hon. Member puts his question in Malayalam and has it translated into English by some other Member instead of putting questions in Tamil and putting everybody into difficulty.” (Laughter.)

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ ஸார், எந்த அடிப்படையில் எந்த முறையில் இலங்கை சர்க்கார் இந்தியர்களை இந்தியாவுக்கு அனுப்புகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புவதோடு இலங்கைக்கும் நமக்கும் ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை, உறவை உண்டாக்க நமது சட்ட சபை மெம்பர்களைக் கொண்ட ஒரு நல்லெண்ணத் தூது கோஷ்டியை இலங்கைக்கு அனுப்பி வைக்க இந்த சர்க்கார் முன் வருமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If a deputation of Members of this Assembly could solve the problem, certainly that would have been the first step taken by this Government. But it is not so simple as that. That is why we are facing all these difficulties.”

[14th December 1954]

SRI P. RAMAMURTHI :—“ ஸார், சிலோனிலிருந்து மலையாளத் திற்கு வந்து குடியேறியிருக்கக்கூடியவர்களில் பெருவாரியானவர்கள் சிலோனில் மாமேறும் தொழிலாளர்களாக இருந்தார்கள் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? அவர்கள் நல்ல அந்தஸ்தில் இருந்தார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்களின் கருத்தா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not concede that toddy tappers have returned in very large numbers. As far as persons who have come back are concerned, they do not need any help at the present time. When the need arises, we shall certainly look into it.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Have these repatriates or refugees sought any help from the Government of their own accord and if so, may I know the nature of such help sought? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have said that nobody has so far sought any help from the Government.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ How do the Government dispose of persons who arrive here as destitutes from Ceylon? Are they fed properly and are they provided any conveyance to reach their homes here? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ They are not destitutes, as I have already stated. They need no help from the Government at present.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ ஸார், சிலோனிலிருந்து வெளியேற்றப்படும் தொழிலாளர்களை அந்தமான் தீவுகளில் குடியேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We cannot compulsorily send any person to the Andamans unless we revive the old practice of sending persons convicted and sentenced to transportation for life to Andamans. But when the problem arises, it will be considered.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ There is a proverb which says that it is indiscreet to choose the site of the well when the house is burning. Will the Government see that precautionary measures are taken so that when the catastrophe occurs, they may come to the help of these people immediately rather than wait indefinitely? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am very thankful to the hon. Member for the proverb that he has quoted, but unfortunately it does not apply here. What we are trying to do at present is to prevent the catastrophe so that many may not come back from Ceylon and create further problems here.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ While the Government should be prepared to meet any contingency, should they not make it clear that they do not hold out any inducement for people in Ceylon to come to this State? ”

[14th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Hon. Members want that we should provide an inducement to them to come back by the steps we are taking here. We are preventing that catastrophe but the hon. Member Mr. Kurup wants that we should give them scope for returning to India.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, on a point of order. The Hon. the Minister was saying that so far as the repatriates from Ceylon to Malabar were concerned, they did not want any help. May I know from him with what statistics as the basis and on what authority he said so? ”

MR. SPEAKER :—“ How is it a point of order? ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ There were representations made to the Government both by the Members of Legislature and also other representatives of the people with regard to the necessity for providing relief to these people. The Hon. the Minister says that there is no necessity for relief and none wants relief.”

MR. SPEAKER :—“ How can this be raised as a point of order? It can only be a supplementary.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ It is misleading the whole House and you must help us, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ How can I help if the Hon. Minister misleads the hon. Member? ” (Laughter.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Are we not entitled to get correct answers? This is misrepresentation and you must come to our rescue.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have stated the correct facts in my possession. The relief is not for the M.L.As. but people who have come from Ceylon. I have categorically stated that we have not received any representation from them for any immediate help.”

Improvements made to slums by the City Improvement Trust.

11-30 a.m. * 305 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the interest the City Improvement Trust has taken so far for the benefit of the poor and the Harijans?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ One of the primary objects of the Madras City Improvement Trust is to improve the slums in the City and provide houses for the homeless poor including Harijans, so far as its finances permit.

During 1950-51, the slum known as ‘ Sankthiganapathipuram ’ in Mambalam South and a part of Cox Square (formerly known as Cox-Cheri) were cleared and improved. By this improvement about 100 families were rehabilitated. In 1951-52 about 1,000 grounds in Mandavalipakkam were cleared

[14th December 1954]

and improved. By this scheme, about 250 families living in slums were temporarily accommodated in the scheme area. They will be shifted to 250 plots in a regular lay-out in the near future. In 1952-53, 250 grounds of land in Sri Rampet Slum in Mambalam South was cleared. By this, about 300 families were rehabilitated. This locality has been provided with the amenities such as roads, lights, sewers, etc. Some culverts, more roads, a community centre, etc., are under execution. In the same scheme area, a slum known as Mas-than Garden covering 250 grounds was cleared and improved during 1953-54. By this, about 300 families were rehabilitated during the current year, 40 tenements for the families de housed on account of the execution of the Cox-Cheri Scheme have been constructed. Forty more tenements for the same people will be constructed shortly. There are some other schemes designed for the benefit of the poor people pending execution.”

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—“ From the statement of the Hon. Minister we find that the City Improvement Trust is directing its attention only to South Madras which is comparatively richer than North Madras wherein there are larger number of slums accommodating poorer sections of the people. May I know, therefore, whether the Hon. Minister will instruct the City Improvement Trust authorities to divert their attention to North Madras also? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ All slums will be taken up in due course for improvement.”

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—“ May I know whether the City Improvement Trust have made a proposal for improving the slums on the basis of half-grant and half-loan? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ How many families were displaced from Cox-Cheri and how many of them were given provision for housing in Kodambakkam? Is it not a fact that in the Cox Square which was recently opened by the Hon. the Chief Minister of Madras no sewage connexion has yet been given but that a pretence is made with one dry latrine? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The hon. Gentleman may give notice of a separate question.”

SRI A. RATNAM :—“ May I know whether the City Improvement Trust is collecting any rent from the Harijans for the hutment grounds and the huts constructed and whether the Trust will assign the slums entrusted to it to the respective Harijan occupiers? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Rents at concessional rates are being collected.”

[14th December 1954]

Personality test for admission into Government professional colleges.

* 306 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have proposed any personality test for admitting students into Professional Colleges in the Madras State and if so, what it is and how it will be worked?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ With a view to assess the comparative merits of the candidates for admission into the Government Professional Colleges, the Government in 1952 fixed 50 as the maximum number of marks to be awarded (by the Selection Committee while interviewing candidates for selection) for the extra curricular activities like sports, National Cadet Corps activities, Social Service, and also for general physical condition and endurance, general ability and aptitude. While introducing certain changes in connexion with the admissions for the year 1954–55, the maximum number of marks to be awarded for extra-curricular activities was increased from 50 to 150.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“ கனம் ராஜாஜி காலத்தில் பரீட்சைலிடி டெஸ்டுக்காக 50 மார்க்கும், இதரவற்றிற்கு 50 மார்க்குமாக இருந்தது. ஆனால் ராஜாஜிக்குப் பிறகு பரீட்சைலிடி மார்க்கை 50-ல் இருந்து 150-க்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி அதிகப்படுத்தியிருப்பதன் காரணம் மாணவர்களின் திறமை குறைவாக இருப்பதினாலா, அல்லது கனம் மந்திரிகள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குச் சலுகை கொடுப்பதற்காகவா? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“ First of all, the hon. Member has mis-stated facts. He said that 50 marks were allotted for activities and that there was a balance of another 50 marks. I do not know anything about it. But 50 marks allotted formerly were raised to 150 marks because some of the members of the Selection Committee wanted the range to be wider so that ample scope might be provided for selection. That is why the marks have been raised. There was no partially shown and nobody had anyone in view.”

Erection of statues for Kattabomman, Oomathorai and V. O. Chidambaram Pillai.

* 307 Q.—SRI G. GOVINDAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to repair the Fort at Panchalankurichi and erect statues of Kattabomman and Oomathorai there; and

(b) whether there is any proposal to purchase the house at Ottapidaram, where Sri V. O. Chidambaram Pillai was born, and erect a monument there for him?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ (a) & (b) The answer is in the negative.”

[14th December 1954]

SRI G. GOVINDAN:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீண்ட காலத்திற்கு முன்னால் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு தேசாபிமானம் ஊட்டிய ஊமத்துரை, கட்டபொம்மன், வ.உ.சி. போன்றவர்களுக்கு ஞாபகார்த்தச் சின்னங்கள் ஏற்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு சர்க்காரின் நோக்கம் என்ன வென்று கேட்கிறேன்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ If any private body comes forward to put up a monument, the Government will give all the assistance necessary for it.”

SRI ANTONY PETER:—“ If it is deemed necessary, will it be possible for the Government to collect the correct images of these personalities? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ If it is possible, we shall try to get them.”

SRI P. SELVARAJ:—“ If it is the intention of the Government to perpetuate the memory of the pioneers of the Freedom Movement, will the Government come forward to start a land colonization scheme in and around the place of Panchalankurichi? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I do not think that that would satisfy anybody.”

SRI S. N. SOMAYAJULU:—“ அங்கு கட்டடம் கட்டுவதற்கோ அல்லது வேறு ஸ்தாபனங்கள் அமைப்பதற்கோ சட்டங்கள் விரோதமாக இருக்கின்றன. ஆகவே அம்மாதிரி தடையாக இருக்கிறதென்று தெரியவருகின்ற சட்டங்கள் தளர்த்தப்படும் அல்லது நீக்கப்படும் என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ That was why I said that facilities would be given if any private body came forward to put up a monument there.”

SRI C. KANDASAMY:—“ முதலிலே பாஞ்சாலங்குறிச்சியிலுள்ள கோட்டை சரித்திர பூர்வமான விசேஷத்தைப் பெற்றிருப்பதால், சரித்திர பூர்வமான சின்னங்களைப் பாதுகாப்பது அரசாங்கத்தின் கடமையாகவும் இருப்பதால், அக் கோட்டையை செப்பனிட அரசாங்கம் முன் வருமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I do not know whether there are monuments as such existing which need protection now. But the question is that some monuments should be erected for the purpose of perpetuating the memory of particular individuals.”

SRI C. KANDASAMY:—“ The question is whether the Government have any proposal to repair the Fort at Panchalankurichi.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I understand that there is no fort in existence now. Therefore, there is no question of repairing any fort. We will have to put up a monument hereafter so that we may perpetuate his memory.”

[14th December 1954]

Sale of the grain "Chokku Varaharisi".

* 308 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any report about persons taking ill due to using the kind of grain known as Chokku Varaharisi was received by the Government; and

(b) if so, what action the Government have taken to prevent the selling of this sort of grain?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir, relating to the incident in some villages of Tiruvannamalai taluk of North Arcot district.

“(b) All the unsold and unused stocks of the grain were seized. The people of the town and the adjacent villages were warned by beat of tom-tom to avoid purchasing and eating of that grain. The vendors were also asked not to sell the stocks of this grain. Special slides were put up in the local cinema theatres giving the people the information about the matter.”

MR. SPEAKER :—“There are many questions to be answered to-day. So, I pass on to the next question.”

Appointment of hereditary village officers.

* 309 Q.—SRI M. S. MOGRAL: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have got any scheme to replace the present system of hereditary appointment of village officers by suitably qualified personnel without regard to hereditary claims?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“This is one of the recommendations made to Government by the Land Revenue Reforms Committee. The matter is under examination.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“In view of the excellent and loyal services rendered to the Government by the hereditary village officers from time to time, without minding the low salary that they are getting, will the Government consider the desirability of continuing the present system?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—
“That is why the Government are carefully examining the question.”

Allegations against the Police at Srivaikuntam.

11-40 a.m. * 310 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaint against the Police at Srivaikuntam in Tirunelveli district that they are taking away the posters of the Communist Party from where they have been posted; and

(b) if so, the action taken thereon?

[14th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) The Government have not received any such complaint against the Srivaikuntam Police. Enquiries show that on the 5th April 1954 the Srivaikuntam Police seized a placard from a person who was found affixing it to an electric post without getting permission either from the Electrical Engineer or from the Executive Officer of the Panchayat Board. The placard was sent to Sub-Magistrate's Court and the person concerned was charged with an offence under section 71 (xvi) of the Madras City Police Act. The case ended in the discharge of the accused.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வழக்கு தொடரப்பட்ட ஒரு சம்பவம் இருந்திருக்கலாம். அதுவன்றி விவசாயிகள் சங்கக் காரியாலயத்திற்கு முன்பும், கம்பூனிஸ்ட்டுக் கட்சிக் காரியாலயத்திற்கு முன்பும் வைக்கப்பட்டிருந்த போஸ்டர்களுக்கும் சேர்த்து எடுத்துப் போகப்பட்டிருக்கின்றன என்பது எங்களுடைய காரியாலயத்திற்கு வந்திருக்கக் கூடிய ரிபோர்ட் ஆகும். அது குறித்து மந்திரி அவர்களுக்கு நான் ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். அதன்மேல்தான் விசாரணை நடந்திருக்கிறது என்று மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலிருந்து நான் அறிகிறேன். இது விஷயமாக வேறு யாராவது அதிகாரிகளை நியமித்து பகிரங்க விசாரணை நடத்துவதற்கு சர்க்கார் ஆலோசனை செய்வார்களா? ஏனென்றால் இத்தகைய சம்பவங்கள் பல ஜில்லாக்களில் நடந்திருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருந்து சில தினங்களுக்கு முன் பல ரிபோர்ட்டுகள் எங்களுடைய காரியாலயத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. ஆகவே, இதைத் தக்கபடி விசாரணை செய்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I called for a report from the Collector of the Tirunelveli district after I heard from Sri M. Kalyanasundram and it is only on the basis of that report I have framed my answer. Therefore, there is no question of anything being removed either from the Communist Party office or from any other person.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“திருநெல்வேலி ஜில்லா கலெக்டர் இது சம்பந்தமாக என்ன விசாரணை நடத்தினார் என்பதற்கு மந்திரி அவர்கள் ஏதாவது சொல்ல முடியுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“He held an appropriate enquiry concerning this matter.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“குறிப்பிட்ட விசாரணை சம்பந்தமாக கலெக்டர் அவர்கள் யார் யாரை விசாரணை செய்தார்கள் என்ற தகவல்களைச் சேகரிப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I do not think this matter deserves such an elaborate enquiry to get the information from the Collector as to whom all he enquired and all that.”

[14th December 1954]

*Defalcation in the Provincial Co-operative Marketing Society,
Madras.*

* 311 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether about 1½ lakhs of rupees were defalcated in the Provincial Co-operative Marketing Society, Madras;

(b) if so, the designations of persons concerned in the said defalcation;

(c) whether the said persons were proceeded against and made responsible for the amount;

(d) how much amount was spent in taking action against office-bearers; and

(e) whether any amount was realized from them, and if so, how much?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir. The amount defalcated is estimated at about Rs. 1.99 lakhs.

“(b) The persons concerned were (1) the paid Secretary, (2) the cashier, (3) main godown-keeper, (4) his assistant and (5) the godown-keeper of the Triplicane Branch.

“(c) Yes, Sir. Criminal cases were filed against the persons concerned. The society has also filed arbitration references for the recovery of a sum of Rs. 1 lakh against the persons concerned, and their movable properties have been conditionally attached. As the society wanted to prove the claim with the records, which have been filed in the High Court in connexion with the appeal against the conviction of some of these persons, the arbitration references have been adjourned. The registration of the society has since been cancelled. As soon as the society's records are received back, the liquidator will file claims for the balance of the amount involved in the misappropriation.

“(d) Only a sum of Rs. 80-15-0 has so far been spent in taking action against the ex-employees.

“(e) No amount has been realized so far.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“Am I to understand that the society has been dissolved and if so, may I know what happened to the reserve fund, the benefit fund and other funds of the society?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The registration of the society has been cancelled. I have no information about other matters.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“The Hon. Minister said that claims would be filed after the receipt of the records from the Court. If in the meanwhile the claims become time-barred, may I know what the Hon. Minister proposes to do?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have no information about that matter. I shall have to look into it.”

[14th December 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“Is it not a fact that the Registrar of Co-operative Societies is the ex-officio Director of this Marketing Society? If so, what was he doing all the time when defalcation to the tune of Rs. 1½ lakhs was being carried on in the society? After finding out that there was defalcation, is it proper on the part of the Registrar to depute a junior officer working under him to go through the accounts and find out who was responsible for it? Will this junior officer find fault with the senior officer, viz., the Registrar of Co-operative Societies who had slept over this matter for a long time?”

MR. SPEAKER :—“Is this matter before a court?”

SRI K. VINAYAKAM :—“No, Sir.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“It is over, Sir.”

MR. SPEAKER :—“Then, the Hon. Minister may answer the question.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“In February 1952, the Additional Joint Registrar inspected the Provincial Co-operative Marketing Society and discovered some defalcation. Immediately, a Co-operative Sub-Registrar was deputed to investigate the misappropriation and also to hold a thorough enquiry into the affairs of the society. As a result of this enquiry, this misappropriation was discovered. The matter was then placed in the hands of the Police and they filed six cases against the employees and they (employees) have been punished.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“The Hon. Minister said that no amount was realized so far. May I know what happened to the security deposits of those who misappropriated the society's money and what happened to the assets and liabilities of the society? May I also know why no action was taken against the directors of the society?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I cannot give an answer off-hand.”

DR. K. B. MENON :—“Since defalcations are so widespread and numerous in the department and since this matter has been raised on the floor of the Assembly a number of times (Mr. Speaker: Almost every day!), we are inclined to suspect that there is something radically wrong with the department. Under the circumstances, will the Hon. Minister concerned institute an enquiry into this matter and submit a report to the House?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have answered a similar question yesterday on the floor of the House. These questions direct the search-light on a few dark spots. I may tell the hon. Members that the co-operative movement has made a very great progress in this State. Eminent co-operators

[14th December 1954]

from other States have paid high compliments to the Madras State which is leading other States in the matter of co-operation."

Half-yearly Irrigation Conferences.

* 312 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the purpose of holding Half-yearly Irrigation Conferences?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI:—"To afford increased opportunities for consultation between ryots and Government officers on irrigation matters, to discuss difficulties experienced by the ryots and consider possible prompt remedial measures, where necessary and to explain to ryots the problem of equitable distribution of the available water in times of scarcity and obtain their co-operation in introducing and working a turn system."

SRI K. ARANGANATHAN:—"Is the Hon. Minister aware that only matters relating to major irrigation schemes are discussed in the Conference and the subject of minor irrigation schemes is not at all discussed there? As the Minor Irrigation Supervisors are not attending the Conference at present, will the Government consider the question of asking them also to attend the Conference? As I understand that many of the recommendations of the Conference are not implemented, will the Government issue instructions to the authorities concerned that they should implement the recommendations of the Conference without delay?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI:—"Sir, it is not correct to say that many of the recommendations of the Conference have not been implemented. As a matter of fact, many of the schemes recommended by the Conference have been executed and there are only five schemes which have not been executed in 1952 and twelve schemes in 1953. As for associating the Minor Irrigation Supervisors with the Conference, we shall have to examine the suggestion of the hon. Member."

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR:—"Sir, may I know from the Hon. Minister for Public Works whether the Government have given strict instructions to the authorities concerned to carry out the suggestions of the non-official members of the Irrigation Conference?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI:—"All those suggestions and recommendations come to the Government who review them. The Government do not give any such instructions to the officers as mentioned by the hon. Member."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"From my experience, I find that due notice is not given to the ryots. Will the Government

[14th December 1954]

be pleased to issue necessary instructions to the authorities concerned that they should give due notice to the ryots who are likely to be affected by the decisions that may be taken at the Irrigation Conference?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI:—"Certainly it should be done. If it is not done, I shall look into it."

SRI P. CHELLATHURAI:—"அரை ஆண்டு நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் செய்யப்படும் தீர்மானங்களை அரசாங்கம் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நினைப்பதும் உண்டா?" 11-50 a.m.

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI:—"No, Sir."

SRI K. R. NALLASIVAM:—"புதிய பாசன பிரதேசங்களில் புதிய தொந்தரவுகள் ஏராளமாக இருப்பதால் நீர்ப்பாசன மகாநாடு ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை கூடுவதற்குப் பதிலாக மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை கூடுவதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் ஆலோசிக்குமா?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI:—"Hon. Members are complaining about the non-implementation of the decisions taken once in six months. Now the hon. Member who has just now put the question, wants them to meet once in three months. Then my position would be made awkward."

SRI K. V. RAMASAMI:—"அரை வருஷ நீர்ப்பாசன மகாநாடு அரை நாள் தான் நடைபெறுகிறது. அதாவது காலில் 11 மணிக்கு ஆரம்பித்து மாலை 3 மணிக்கு முடிவடைந்துவிடுகிறது. ஏராளமான விவசாயிகள் மகாநாட்டுக்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய குறைகளை அதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துச் சொல்வதற்குப் போதிய அவகாசம் இருப்பதில்லை. அதிகாரிகளுக்கும் அவைகளுக்குப் பதில் சொல்வதற்கு நேரம் இருப்பதில்லை. ஆகவே நீர்ப்பாசன மகாநாடு அரை நாளில் முடிவாவதற்குப் பதிலாக இரண்டு நாட்கள் வரை நடத்தப்படும்படியான ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்வதற்கு முயற்சி செய்வார்களா?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHU-PATHI:—"We shall ask the Collectors to see to that, Sir."

Location of fire stations in the City.

* 313 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the basis on which the fire stations are located in the City of Madras?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The location of fire stations in the Madras City is based on the fire risks involved in the respective areas and the availability of Government sites for erecting the buildings."

MR. SPEAKER:—"I think a few days ago a similar question came up before the House."

[14th December 1954]

SRI N. K. PALANISAMY :—“ சென்ற ஏப்ரல் மாதத்தில் லால் குண்டா என்ற சேரியில் நெருப்புப் பிடித்துக்கொண்டு fire engine வராத காரணத்தினால் 240 வீடுகள் தீப்பிடித்து சாம்பலாகி போயின. ஆதலால் fire engine-களை பெரிய சேரிகள் பக்கத்திற்கு மாற்றுவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the cheris are located throughout the City and the fire stations also are located throughout the City. In respect of cheris, perhaps quick information is not given to the fire stations. After all the distance to the fire station might be about a mile or a half from the cheri and that does not make much of a difference if quick information is given to these stations.”

SRI C. RAJAM RAMASAMI :—“ May I know the number of fire stations in the City of Madras and the number of fire engines available in those stations for service? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There are eight fire stations. As for number of engines available for service, I would like to have notice, Sir.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ நெருப்பு பிடித்துக்கொண்டால், கிராமங்களில் நெருப்பு அணைக்கும் மெஷின்களை கொண்டுவருவதற்கு டெலிபோன், தந்தி போன்ற வசதிகள் கிடையாது. அப்படியிருக்கும்போது அந்த நெருப்பு அணைக்கும் மெஷின்களை அந்தந்த தாலுக்காக்களுக்கு மாற்று வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, this question is with reference to the City, Sir.”

Provision of houses on hire-purchase system in the City.

* 314 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the schemes of the House Building Societies to provide houses on hire-purchase basis in the City which have been aided by the Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ In the Madras City, the Government have sanctioned loans to the Madras Co-operative House Construction Society to provide houses on hire-purchase system. The society has constructed four colonies, two at Adyar, one at Ayyanavaram and one at Mylapore.”

SRI A. RATNAM :—“ May I know, Sir, what are the terms of the hire-purchase system and whether any non-gazetted officers or middle-class men have been benefited by this scheme? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The terms of the hire-purchase system are, in 20 years they become owners of the house by paying a little more than the rent amount fixed.”

SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“ Sir, will the Government issue instructions to stop construction of houses on the models built at Adyar and Ayyanavaram and to build houses for middle-class people and poor class people on the same hire-purchase system? ”

[14th December 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There are different types of houses for people of different status.”

Grant of waste lands in Malabar.

* 315 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government conducted any survey of the waste lands of Malabar for the purpose of section 52 of the Malabar Tenancy Act; and

(b) whether any waste lands have been given on lease for cultivation since 1951 either by the land-owner or by the Government in pursuance of section 52 of the Malabar Tenancy Act?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ (a) The answer is in the negative.

“ (b) A few applications received for the grant of waste lands are under enquiry.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I am not asking whether any applications were received by the Collector. I want to know whether between the year 1951 and the year 1954 the Collector exercised his powers under section 52 of the Malabar Tenancy Act and if so, with what result? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ Yes, Sir, the Government are exercising the right under section 52. According to rules framed under that section certain procedure has to be adopted. Three months’ notice has to be given to the landholder. It involves a laborious procedure and so it takes some time.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ May I know, Sir, whether any more lands remain unsurveyed in Malabar and if so, will the Government take early steps to survey waste lands and distribute them to landless peasants? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ Sir, the bottleneck is not due to want of survey. It is due to the procedure to be adopted. That takes some time. Notice has to be given and the reply obtained. Then only the matter can be decided.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, the Hon. Minister was stating that under rule 6 of the Malabar Tenancy Rules certain procedure has to be observed in leasing private waste lands in favour of the peasants. Is it a fact that last year, that is 1953, also the Government informed those who represented in this regard that there are certain procedural matters to be observed and there is no time to observe those procedures before the commencement of the agricultural season and therefore their applications were rejected? Now petitions have been submitted to the

[14th December 1954]

Collector sufficiently in advance to enable the Collector to take action in time under section 52 (b) of the Act to lease the lands to them as the landholders were refusing to give the lands to the tillers of the soil on the ground that rent has been fixed by the Government, which of course is not in favour of *janmis*."

MR. SPEAKER:—"I think the hon. Member is making a speech. Let him put it in the form of a question."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"It is not a speech, Sir. I am explaining the question."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"No explanation is necessary, Sir. He may put it in the form of a question."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"The point is this, Sir. Are the Government aware that in spite of the fact that the tenants of Malabar applied to the Collector of Malabar in time and sufficiently early also to take action under section 52 (b) of the Malabar Tenancy Act, the Government did not take any action in the matter and if so, will the Government see to it that suitable action is taken immediately?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, it is wrong to say that the Government are not taking any action. Recently also the Government passed orders empowering all Revenue Officers even of the rank of Deputy Tahsildars to go into the question. We are trying to do our best, but the thing will naturally take some time."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, I want to know how many notices were issued by the Collector during these three years and whether any inch of ground was granted on lease under that provision?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"To furnish the exact number, I should like to have notice, Sir."

Levy of property-tax on the private properties of the ex-Ruler of Pudukkottai.

* 316 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Municipal Commissioner, Pudukkottai, made any representations to the Government regarding levy of house-tax for the palaces and buildings belonging to the ex-Ruler of Pudukkottai;

(b) if so, the nature of the proposals; and

(c) the action taken by the Government thereon?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—" (a) Yes, Sir.

[14th December 1954]

(b) & (c) On a reference by the Commissioner, Pudukkottai Municipality, in May 1949, he was informed that the private properties of His Highness the Raja of Pudukkottai in the municipality might be assessed to property-tax from the 1st April 1949, the date from which the Madras District Municipalities Act was extended to the municipality. But as the Agreements of Merger and the Covenants establishing the various unions of States provide that the rulers and certain members of their families would be entitled to all personal privileges enjoyed by them immediately before the 15th August 1947 and as the Government of India had instructed that the practice prevailing before the 15th August 1947 should be continued as regards exemption from local taxation and that in the event of house-tax being levied in or extended to the areas formerly constituting States, the main residential palaces of the rulers should be exempt from this tax, the Commissioner was advised to exempt the residential palaces of the Raja in the municipality from property-tax, if they were exempt before the 15th August 1947. On the representation of the Private Secretary to the Raja, the question of exemption of all the immovable properties of the Raja from municipal property-tax was further examined in detail by Government. Since all the buildings owned by the Raja were exempt from local taxation prior to the merger, Government decided that all the buildings declared or allotted as private properties of the Raja should continue to be exempt from tax irrespective of the fact that some of the buildings were fetching rent after the merger. The Commissioner, Pudukkottai Municipality, was advised accordingly to exempt from local taxation all buildings allotted or declared by the Government as private properties of His Highness the Raja of Pudukkottai."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"புதுக்கோட்டை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பாதி நகரத்திலுள்ள பங்களாக்களும் கட்டடங்களும் பழைய மகாராஜாவை சேர்ந்தவை என்று கனம் மந்திரி அவர்களே ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். அந்தக் கட்டிடங்களுக்கும், பங்களாக்களுக்கும் வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அரசர் அந்தக் கட்டடங்களிலிருந்து மாத்திரம் வாடகை வசூலித்து வருகிறார். அதனால் முனிசிபாலிட்டிக்கு வருமானம் குறைகிறது. இந்தக் கட்டடங்களுக்கு வரி விதிக்க மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த மாகாண சர்க்கார் தெரிவித்தார்களா இல்லையா? அப்படி இல்லையானால் ஏன் தெரிவிக்கவில்லை?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, this is a matter governed by the agreement we have entered into with the Raja of Pudukkottai at the time of the merger. I think we will have to honour the commitments we have already made. The question of revision of these agreements will come up sometime afterwards, when I am sure the question raised by the hon. Member will be considered."

[14th December 1954]

Death of one Kunhiraman, Munderi amsam, Chirakkal taluk, North Malabar.

12 noon. * 317 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a mahazar signed by about 300 persons has been received by the Government from the residents of Munderi amsam, Chirakkal taluk, North Malabar, alleging that the dead body of Sri E. Kunhiraman, a resident of the place, was found hanging under suspicious circumstances on 22nd March 1954, that it was a case of murder to be investigated into by the authorities, that the suspected culprits have been let free to move about and that efforts to record the case as one of the suicide are being made by the local authorities; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Government have obtained from the Inspector-General of Police the report of the District Superintendent of Police in the matter, and they are satisfied that the death of the deceased Kunhiraman was due to asphyxia due to hanging and that it was a case of suicide.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Sir, there are about 18 murder cases undetected and unnoticed by the police and this is one among those cases. Are the Government aware that the police did not take evidence even from the people of the locality who wanted to give evidence about this cold-blooded murder? May I request the Hon. Minister to make an enquiry into the matter and may I also request him to instruct the police people in Malabar that in future they should not take up such a callous attitude towards murder cases?”

MR. SPEAKER:—“How many requests can the hon. Member make to the Hon. Minister? He has made more than two requests to the Hon. Minister.” (Laughter.)

SRI P. RAMAMURTHI:—“The Chair must grant at least one request!”

SRI K. P. GOPALAN:—“My question is this. Are the Government aware that the police did not take evidence even from the people of that locality who were witnesses to the murder which took place in the night? If so, will the Government in future at least see that these murder cases are not neglected by the police by their callous attitude?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“If the hon. Member is referring to the murder case of the kind referred to in the question, I may assure him that this is a case of suicide. As far as this case is concerned, we have made enquiries into the matter and the conclusion is that it is a case of suicide.

[14th December 1954]

I find that the reason given for the suicide is that one Narayanan Nambiar was responsible for it and not the hon. Member, Sri T. C. Narayanan Nambiar. (Laughter.) There was some love affair and the death was due to suicide.”

MR. SPEAKER:—“I will take five more minutes and finish the rest of the questions.”

Liquidation of co-operative stores in South Kanara.

* 318 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of co-operative stores registered in South Kanara till December 1953;

(b) the total amount of share capital collected;

(c) whether any stores have been ordered to be liquidated so far; and

(d) if so, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Eighty-three.

“(b) Rs. 4,15,196.

“(c) Twenty-one stores have been ordered to be liquidated so far.

“(d) The main reasons for the liquidation are—

- (i) the societies sustained loss in their business after decontrol;
- (ii) there was no enthusiasm on the part of the managements to work the institutions successfully and in certain cases there was mismanagement of the institutions; and
- (iii) the General Body of societies in certain cases, voluntarily favoured liquidation.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR:—“May I know what the Government propose to do with the reserve fund of those stores which are under liquidation? And may I also know whether the Government will consider the desirability of transferring the reserve fund of those stores to Multi-purpose Co-operative Societies which are functioning in those areas?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“This is a separate question.”

DR. K. B. MENON:—“Is the Hon. Minister aware that quite a number of stores which have been ordered to be liquidated, have not been liquidated for the last three or four years? If so, is it a device to swell up the number of stores in the State so that the alleged international reputation may be maintained?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“As I said, due to decontrol and derationing, these stores have suffered loss in their business and some of them are going into voluntary liquidation. Liquidation of a store is resorted to only as a last measure, when all attempts to revive it prove unsuccessful.”

[14th December 1954]

*Extension of electric supply from Mangalore to Puttur,
South Kanara.*

* 319 Q.—SRI K. VENKATRAMANA GOWDA: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether a proposal for the extension of electric supply from Mangalore to Puttur in South Kanara is under examination; and

(b) if so, the present stage of the scheme?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) & (b) The feasibility of extending electric supply to Puttur Panchayat Board area from Mangalore is under examination by the Electricity Department and suitable action will be taken by the Government on receipt of the final report.”

Recruitment to the Madras State Judicial Service.

* 320 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the proportion of the subordinate judiciary recruited, under existing rules (i) from the Bar and (ii) from the services; and

(b) whether the Government have any proposal to prescribe any test in handwriting for Subordinate Judicial Officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The proportion of candidates recruited from the Bar and from the Services to the Madras State Judicial Service is 11 : 9.

“(b) No, Sir.”

*Abolition of the Board of the City Improvement Trust,
Madras.*

* 321 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there was a notification made by the Government to the effect that the Board of the City Improvement Trust, Madras, was abolished and that the powers vested with the Chairman of the City Improvement Trust were transferred to the Inspector of Municipal Councils and Local Boards;

(b) the modifications made thereafter; and

(c) the reasons for making such modifications?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) No, Sir.

“(b) & (c) The questions do not arise.”

[14th December 1954]

*Construction of an anicut for Thirur-Ponnani river,
South Malabar.*

* 322 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given to Starred Question No. 557 on 7th May 1954, what action the Government have taken regarding the construction of an anicut for Thirur-Ponnani river, South Malabar, and a bund for Konolithodu at Koottai?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Particulars called for from the Chief Engineer are awaited.”

*Supply in midday meals in elementary schools in
Ponneri taluk.*

* 323 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of schools in Ponneri taluk run by the Harijan Welfare Department, the District Board and private parties; and

(b) the total number of schools and the number of students given midday meals in that taluk in the year 1952?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) It is presumed that the hon. Member refers only to the number of elementary schools in Ponneri taluk. The number of such schools in Ponneri taluk run by the Harijan Welfare Department, District Board and private parties is, as follows:—

Harijan Welfare Department	...	...	...	12
District Board	...	...	...	75
Private parties	...	...	...	29

“(b) Midday meals were supplied in all the 12 schools under the control of Harijan Welfare Department. The total number of pupils supplied with midday meals during 1952-53 was 11,584.

In this connexion, I request the hon. Member that, instead of putting separate questions in respect of each taluk on different occasions, if he puts a question concerning more than one taluk at a time, it would be convenient for the Government to prepare answers and save a lot of time and trouble to the Government.”

*Laboratory for conducting research work in Ayurvedic
medicines in Malabar.*

* 324 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether it is a fact that the Government propose to start a laboratory in Malabar for conducting research work in Ayurvedic medicines?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“No, Sir.”

[14th December 1954]

*Refund of lease amount in respect of lands submerged in
Malampuzha area.*

* 325 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the premium or advance rent received by the Government for the lease of lands in the Malampuzha area which were later submerged under water, has been returned to the lessees; and

(b) if so, the amount returned so far?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) No, Sir. The question of refund of the lease amount is under consideration.

“(b) Does not arise.”

Payment of grant to libraries in Malabar.

* 326 Q.—DR. K. B. MENON: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of libraries functioning in Malabar that are subsidised by the State; and

(b) the total subsidy given to them last year?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) The number of libraries, which received grant from State funds during 1953-54, is 68. The total expenditure incurred on the payment of the grant is Rs. 4,380.”

Grant from the Central Government for slum improvement.

* 327 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the State Government have applied to the Government of India for subsidy towards slum improvement and acquisition of lands for assignment to the Harijans in the State;

(b) the subsidy and the direction, if any, received from the Government of India;

(c) whether any loan has been granted by the Government of India to this State for the improvement of slums; and

(d) whether the Government will be pleased to place a copy of the correspondence on the table of the House?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) The State Government applied to the Government of India for a block grant for slum improvement and provision of houses for the poorer classes of people including Harijans, but not exclusively for Harijans.

14th December 1954]

“(b) The Government of India have informed this Government that they are not in a position to sanction any grant and that their assistance might take the shape of interest-bearing loans.

“(c) No, Sir.

“(d) It will not serve any useful purpose to place a copy of the correspondence on the table of the House at the present stage.”

*Construction of Nanikkavu Thazha Anicut in Ramanthali
village, North Malabar.*

* 328 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the amount spent up to date by the Government under the Grow More Food Scheme in constructing Nanikkavu Thazha Anicut (Cheerpu) in Ramanthali village in Chirakkal taluk, North Malabar; and

(b) the present condition of the anicut?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Rs. 5,597.

“(b) The anicut is functioning properly.”

*Concessions granted to Gazetted officers drawing a monthly
salary of less than three hundred rupees.*

* 329 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the categories of Gazetted officers drawing a basic salary of less than three hundred rupees per mensem and the basic pay of each such category; and

(b) whether such officers are given any of the concessions granted to non-gazetted officers whose basic pay is less than three hundred rupees?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) A statement^a showing the categories of gazetted officers whose minimum pay is less than Rs. 300 per mensem and showing the scales of pay of the respective posts held by them is placed on the table of the House.

“(b) The non-gazetted Government servants of the State and their families are eligible for free medical aid when admitted to Government Medical Institutions, including free accommodation, free diet, nursing and medical advice, free X-ray examination and free treatment, including surgical treatment. Free medical aid is admissible to gazetted officers and their families also with this modification that they should pay the

[14th December 1954]

diet charges and the cost of certain special and expensive drugs. Non-gazetted Government servants occupying Government quarters will have to pay as rent 10 per cent of their emoluments or the standard rent of the quarters, whichever is less and this concession is enjoyed by the gazetted officers also. No other concessions granted to non-gazetted officers have been granted to the gazetted officers."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—BUSINESS OF THE HOUSE.

DISCUSSION *re* PRIVILEGE MOTION ABOUT INTERCEPTION OF LETTERS BY SPECIAL BRANCH POLICE.

12-10 p.m. MR. SPEAKER :—" I wish to know whether we shall take up the Privilege Motion now for discussion."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, I would like this to be taken up to-morrow. I have not received the necessary information from the department concerned. As soon as I get the information, I shall inform the Hon. Speaker. I think, Sir, it will be possible to take up the motion for discussion to-morrow."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know from the Hon. Speaker when the new rules which this House approved will come into force? "

MR. SPEAKER :—" The rules have been sent to the press for being printed. The rules will come into force as soon as I sign the blue copy of the printed rules."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" ஸார், இந்த அசெம்பிளியின் புதிய விதிகள் எப்பொழுது அமுலுக்கு வரும் என்று கேட்கப்பட்டது சேம்பரில்."

MR. SPEAKER :—" அது அச்சடிக்கப்பட்ட பிறகு நான் அதில் கையெழுத்துப் போடவேண்டும். அது முதற்கொண்டுதான் புதிய விதிகள் அமுலுக்கு வரும். அதை நான் சபையில் சொல்லுவேன்."

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" பழைய விதிகளின்படி நாம் அநேகம் கமிட்டிகளை நியமித்திருக்கிறோம். அவைகள் அப்படியே இருக்க வேண்டுமா? அந்தக் கமிட்டிகள் எல்லாம் பழைய ரூல் 77-ன்படி நியமிக்கப்பட்டன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது அந்த பழைய ரூல் 77 என்பதற்கு வேறு எண் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் அந்த எண்ணிக்கையை இங்கு மாற்றுவதற்கு இந்த சபையில் நாம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமா? அதற்கு வேண்டுமென்றால் ஒரு தீர்மானம் கூட கொண்டுவரலாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I think there will be no difficulty in the matter and the Legislature Secretariat can attend to it."

[14th December 1954]

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—" May I know whether printed copies will be supplied to all Members as soon as the rules are printed? "

MR. SPEAKER :—" Yes. As the Government want to study the position thoroughly, we shall take up the Privilege Motion to-morrow. Now we shall take up the next item on the agenda."

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (THIRD AMENDMENT) BILL, 1954—*cont.*

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister for Revenue has already replied to the debate and I shall now put the motion moved by the Hon. Minister to vote. The question is—

'That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.' "

The motion was put and carried.

Clause 2.

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" ஸார், இந்த மசோதாவை நாங்கள் ஏற்கனவே எதிர்த்திருக்கிறோம். இப்பொழுது வந்திருக்கும் மசோதாவின் முக்கியமான பிரிவு இந்த இரண்டாவது பிரிவுதான். இந்தப் பிரிவை நான் எதிர்க்கிறேன். ஏனென்றால், இதன்படி பருத்தி நூல் கலந்த பட்டு, இன்னும் நார்பட்டு, சேர்க்கைப்பட்டு, கம்பளி போன்றவைகள் 17 ஆவது எண்ணிலிருந்தும் அதற்கு மேற்பட்டவைகளெல்லாம் இந்த வரிக்குட்படுத்தப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுவும் என்னைப்பொறுத்தவரையில் நான் நினைக்கிறேன், 35 ஆவது எண் வரையில் வரி விதிக்கப்பட்டதைப்பற்றி ஏற்கெனவே இந்த சபையில் மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக் கொண்டு நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டமானது இன்னும் ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரத்தைப் பெறவில்லை. நாட்டிலுள்ள சிறு தொழிலாளர்களிடமும் ஏழைகளிடமும் இந்த சட்டத்தைப்பற்றி இந்த அபிப்பிராயம்தான் நிலவிவருகிறது. இந்தப் பிரச்சினையை முடிவு செய்யாமல் இருக்கும்போது 17-ம் நம்பருக்கு மேல் 35-ம் நம்பர் வரையில் பருத்தி நூலோடு எது கலந்திருந்தாலும்கூட வரி விதிக்கப்படும் என்கின்ற நிலைமையில் இது கொண்டு போய்விடும். பருத்தி ஜவுளியில் கொஞ்சம் பட்டு அல்லது கம்பளி கலந்திருக்கும் என்கின்ற காரணத்தினால் இந்த வரி அவைகளுக்கும் விதிக்கப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன். பெரும்பாலும் இந்த ஜவுளிகளை உபயோகிப்பவர்கள் ஏழை மக்களும் தொழிலாளர்களும் தான். சாதாரணமாக ஏழை மக்களும் விவசாயிகளும் நல்ல உயர்ந்த ஜவுளிகளை உபயோகிக்க முடியாது. அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் இந்த ஜவுளிகளை உபயோகிப்படுத்தினால் இந்த வரி அவர்களையும் பாதிக்கும். ஆகையால்தான் இந்தப் பிரிவை நான் பலமாக எதிர்க்கிறேன். இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Mr. Speaker, Sir, I am not introducing any new principle in this Bill to be considered by the House. The House has already passed the Madras General Sales Tax (Amendment) Act, 1954, which provides

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [14th December 1954]

that a certain amount of extra tax should be collected on the sale of certain articles. When we re-examined the provisions of this Act, we found that there was some lacuna. It is not clear from the provisions of the existing legislation whether cloth made out of cotton yarn and yarn from any other material should be made liable to the additional tax or should be exempt from the payment of this additional tax. The idea underlying the legislation we have passed is that only cloth made wholly of cotton should be exempt from the additional tax, and that cloth made out of a mixture of cotton yarn and yarn from any other material like silk, wool, etc., should not be exempt from taxation. This Bill only clarifies this point and does not introduce any new principle or any new idea.

"With regard to giving of assent by the President to the legislation already passed, we will abide by whatever the President decides. On that score, the passing of a Bill need not be delayed."

Clauses 2 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Sir, I move—

'That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954, be passed into law.'"

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954, be passed into law.'"

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(2) THE MAPPILLA MARUMAKKATTAYAM (AMENDMENT) BILL, 1954.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Mappilla Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954, and move—

'That the Bill be taken into consideration at once.'

"Sir, when the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1951, amending certain sections of the Nambudri Act, 1932, the Marumakkattayam Act, 1932, and the Aliasantana Act, 1949, was passed, a similar section in the Mappilla Marumakkattayam Act, 1939, was not rectified, and this Bill has been brought forward to rectify that omission. It is only an extension of the principles already accepted. I hope the House will accept this Bill."

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

'That the Mappilla Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.'"

The motion was put and carried.

Published in the Fort St. George Gazette, dated 14th December 1954.

14th December 1954]

Clause 2.

* SRI P. S. KRISHNASAMY AYYANGAR :—"Sir, I beg to move the following amendment :—

'In the proposed section 8 (1), omit the words "for consideration" occurring in line 5.'

"Clause 2 of the Bill which seeks to substitute a new section for section 8 of the Mappilla Marumakkattayam Act, 1939, deals with three kinds of transfers—sale, mortgage and lease. There can be no sale without consideration. There can be no mortgage without consideration and there can also be no lease without consideration. Therefore, if we speak of a sale or a mortgage or a lease, such transactions should necessarily be supported by consideration and there cannot be transfers of any such category without consideration. One who knows the rudiments of law will laugh at us if we fail to omit the words 'for consideration' in the proposed section 8 (1) of clause (2) of the Bill. The lawyer circles outside the House will have a very low opinion about the lawyer members of this House. I wish to repeat that there cannot be a sale without consideration, a mortgage without consideration and a lease without consideration, and that all categories of these transfers ought to be supported by consideration. A transfer of ownership without consideration will be a gift and will not be a sale. Similarly, a mortgage is a transfer of some interests in the property as security for repayment of money advanced or to be advanced, and even here there should be some consideration. Even in the case of leases, there should be a promise to pay a particular lease amount. All these three categories of transfers should be supported by consideration and there is no meaning in saying 'a sale for consideration, a mortgage for consideration or a lease for consideration.' Therefore I suggest that the words 'for consideration' be omitted."

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, we have adopted only the wording already found in the other two Acts. I do not think we can now change the terminology in respect of other provisions of the law covered by the amending Act and so it will have to stand as it is. As a matter of fact, there could be sales without consideration, just as *benami* sales and evidently that is what is referred to by the words 'for consideration'. Though it may be redundant, I do not think there is anything wrong in having the expression. Further, having adopted a certain terminology in respect of the other two Acts, we cannot make a change here. I am opposing the amendment, Sir."

* SRI P. S. KRISHNASAMY AYYANGAR :—"This Bill is different and not in any way connected with those Acts. If a ridiculous thing could be avoided, it may be done. No doubt the

12-20
p.m.

[Sri P. S. Krishnasamy Ayyangar] [14th December 1954]

expression is found in the other Acts. But when we become conscious of a mistake, cannot that mistake be rectified and should that mistake be allowed to continue? If that cannot be done, I have only to thank my stars. I shall withdraw my amendment."

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clauses 2 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I beg to move—
'That the Mappilla Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954, be passed into law.' "

MR. SPEAKER :—" The question is—
'That the Mappilla Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954, be passed into law.' "

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

IV.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE
IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I beg to move—
'That under rule 22 (3) of the Madras Assembly Rules, the order of business of the House may be changed and that the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be taken up later on.' "

The motion was put and carried.

III.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(3) THE MOTOR VEHICLES (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1954.

* THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, I beg to introduce the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954, and move—

'That the Bill be taken into consideration at once.'

" Sir, in moving the Bill I would like to state the Objects and Reasons of this Bill. Section 64-A of the Motor Vehicles Act, 1939, vests in the Government powers of revision over orders passed by Transport Authorities in the State. In actual practice, parties file applications before Government in all sorts of trivial cases. The time, labour and inconvenience involved in the Government themselves exercising the statutory power of revision are very considerable and experience has shown that it is not necessary that this function should be performed at Government level. Government have, therefore, decided to repeal the section. Government.

* Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 4th December 1954.

14th December 1954] [Sri B. Parameswaran]

however, consider that provision is necessary for the exercise of revisional jurisdiction in respect of matters for which no appeal is now provided under section 64 of the Act by the authority which hears appeals from the decisions of Regional Transport Authorities and the State Transport Authority and that the Government should have the power in certain cases to issue directions to the Regional Transport Authorities or the State Transport Authority to open a new route or to extend an existing route or to increase or decrease the number of buses on any specified route."

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'That the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I move—

'That the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954, be circulated to elicit public opinion thereon.' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" I move—

'That the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.' "

SRI K. T. RAJU :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" The motion and the amendments are before the House for discussion."

* SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, this Bill is a very important Bill and we have to consider it very seriously. When we consider the conditions of motor industry and motor transport, the department dealing with them is one where corruption is going on like anything, especially in the matter of getting permits, getting new routes and even for getting small extensions of existing routes. My own experience is that the big motor monopolists have so influenced the Regional Transport and other Higher Authorities that the small owners are crushed. Further, the Motor Vehicles Act vests full powers in the Police department. It is such a notorious black Act. In this connection I wish to say that when I went for conciliation regarding a motor industry dispute, a motor-owner unknowingly said, 'How can we give bonus to the workers? For, we have to give about Rs. 50,000 to the Police department.' Thus, if we examine the working of the motor transport industry, it will be clear that a good portion of the profit goes to the Police department. Even now this is a department which we have to watch very carefully. That is why I have moved this amendment.

" Sir, according to section 43-A of the Motor Vehicles Act, the Government has got executive power to send orders. Now the Government wants to add a clause in the old section 43-A by which Government wants to take power to direct the Regional Transport

[Sri K. P. Gopalan] [14th December 1954]

Authorities or Higher Authorities regarding the sanction of routes concerned. I am very glad that Government is not taking powers of directing that particular persons alone should be given permits to run buses. The Government want to repeal section 64-A of the old Act. Now I want to know from the hon. Minister whether a bus-owner whose application is rejected by the Regional Authority and whose appeal before the State Transport Authority is also rejected, should not have the right of appeal before the Government. Now Government is taking away that right and that means the owner cannot go before the Government on appeal. Now so many appeals are pending before Government.

12-30 p.m. "These appeals are made on the decisions of the Regional Transport Authorities and the Central Road Traffic Board. Now the Government say that they will not hear the appeals. Where will they go? They will be referred back to the Central Road Traffic Board. That is an injustice sought to be done in this Bill to the trade, particularly, to the small owners. Moreover, if you study the Motor Vehicles Act, you will find that whenever petitions are rejected and when the aggrieved party takes the matter to the High Court, the High Court cannot direct the Government to do the correct thing. The High Court can only ask the Government to reconsider its decision. As far as this Bill is concerned, the motor owners have no right to appear before the High Court. (At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.) Hereafter, everything will be left to the Central Road Traffic Board and the Regional Transport Authority. Who are the members of the Regional Transport Authority? The District Collector, the District Superintendent of Police and the Divisional Engineer for Highways. The Collector is the President and the District Superintendent of Police is the Vice-President. Formerly, the District Board President was a member but now he is removed and in his place the Divisional Engineer is included. We know pretty well how the District Superintendents of Police are misusing their powers as members of the Regional Transport Authority. Why not the Government come forward with a proposal to include non-officials as well as the District Board Presidents as members? They will not and that is the respect they give to non-officials. Then take the Central Road Traffic Board. The Transport Commissioner is the Chairman and I know the Government have no non-officials on the body. So, the Regional Transport Authority and the Central Road Traffic Board have become a very powerful organisation doing things autocratically, without any regard to the needs of the people. If the Hon. the Minister sincerely looks into the grievances of the small bus-owners in the State, he can understand how the department works. Many appeals are pending before the Government. Now the Government want to take away the right of appeal to the Government and leave the bus-owners to the mercy of the Regional Transport Authority and the Central Road Traffic Board. This is unjust and unfair. The Government should consider these aspects of the question very carefully and do justice to the small owners in the State.

14th December 1954] [Sri K. P. Gopalan]

"Now, let us take the motor industry as a whole. The policy of the department has always been to support the big monopolists and motor magnates. Even when the Motor Vehicles Surcharge Bill came before the House, the bigger owners supported it in order to crush the small owners. In the same way, this Bill also aims at crushing the small owners. This provides only an opportunity to the big monopolists to approach the officers of the department as usual and get the routes they like. I am sure the Government have not considered all these aspects of the question. I feel the Government have introduced this Bill rather hastily and unless they examine all these aspects very carefully, the result will be, the earnings of the transport owners will get into the pockets of the Police officers or Regional Transport Authorities. I know several such instances. As President of the Malabar Motor Employees' Union, I know in Cannanore every head constable, Police sub-inspector, circle inspector and the District Superintendent of Police are paid monthly 'something' for misusing the rules. This cannot be stopped unless we have non-officials on the Regional Transport Authority. The Government have now removed the District Board President also so that the Regional Transport Authority has autocratic powers to crush the small owners. I want an explanation from the Hon. the Minister for Transport for all these acts because this Bill affects not only the small owners but the passengers and the public also. Therefore, I move my motion that the Bill be circulated for eliciting public opinion."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, it is only to invite the attention of the Treasury Bench and particularly, the Hon. the Minister for Transport, to an important omission that I take this opportunity of speaking on this Bill. The question has been raised several times by hon. Members of this House that elected representatives of the people should be given more and more powers so that they may get an opportunity to serve the people more and more. Far from giving such powers to them, the Government have taken away even the very limited powers given to the District Board Presidents by removing them from the Regional Transport Authority. (The Hon. Sri C. Subramaniam: 'Not by this Bill.') Yes. But we have a right to criticise the constitution of the Regional Transport Authority and the Central Road Traffic Board which come within the purview of this Bill. Some people were saying—I do not know how far it is correct—that recently the ex-officio membership of the Presidents of District Boards in the Regional Transport Authority was taken away by the Government because they felt that the wind had begun to blow in the opposite direction in District Board politics and that Malabar was a pointer. It was also said that Government feared that more and more opposition parties might get into the local boards. But I do not think that is the reason because the Hon. the Minister himself said on a previous occasion that there would not be any discrimination shown

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [14th December 1954]

in this respect. What I want to say is this. Whatever the reason, the Government must issue orders restoring the *status quo* by making the Presidents of District Boards members of the Regional Transport Authority.

12-40 p.m. Government are sponsoring this Bill because it is said in the Statement of Objects and Reasons that in actual practice parties file all sorts of trivial cases directly before Government and this leads to a volume of papers and unnecessary waste of time by Government over questions which could be directly dealt with by the Regional Transport Authority. That is why section 64-A of the Motor Vehicles Act, 1939, has been repealed. But by a new clause in the present Bill, I mean clause 2, Government reserve to themselves the power to guide and direct the Regional Transport Authority to open any new route wherever necessary or to extend an existing route or to permit additional stage carriages to be put or to reduce the number of stage carriages, on any specified route. I think by the reservation of this power by Government, this will also lead to a lot of papers accumulating before Government. Representations may be pouring in from individuals requesting for the opening of this or that route. Therefore in fact even though by the repeal of Section 64-A of the previous Act, Government think of avoiding unnecessary filing of trivial cases before them and thus avoiding unnecessary accumulation of correspondence, yet by the present reservation of the power to direct and guide the Regional Transport Authority in the matter of opening new routes, they will again pave the way for accumulation of papers before them from parties who may be eager for opening new routes. Therefore it is better if to a certain extent the District Board Presidents and other non-officials are included in the Regional Transport Authority. Their inclusion will pave the way for successful functioning of the Regional Transport Authority and to a certain extent mitigate and minimise unnecessary accumulation of papers with the Government. I hope Government will give their consideration to this matter."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, this is a department which comes in for very much criticism. This department earned its odium during the war years. After that not very much has been done to redeem its name. We know that during the war period a powerful vested interest monopolised the trade. Now only Government want to get rid of the monopolists to a certain extent. But they, like the old man of the sea, sit tight on the shoulders of Government and Government find it not possible to act contrary to their wishes. If I am correct, after the war was over the Government have abolished the fleet system with the result that anybody can compete in motor transport with any owner. In fact that is the one real safety for the passenger to be free from the monopolist system because we know, Sir, even now there are many routes which are monopolised by one single owner who never cares for the convenience of the passengers but is interested in his own pocket. In spite of the agitation in the Pres

[14th December 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

and in spite of protests from the public, Government have not done anything. If a new man applies for any route or permit, in spite of all our laws, he seldom gets it. Therefore the evil of the monopoly still so far as the convenience of the passengers are concerned still persists. I would request Government, now that there is no such emergency as in war years, that if they are not able to provide themselves the necessary conveniences for passengers, at least they should see to it that sanction for new routes are granted liberally to new applicants.

"I shall cite one small instance to show how the department works. The P.C.C. Societies in Malabar had their own private carriers. After rationing was abolished they had no use for them. Repeated requests were made to Government to permit the P.C.C. Societies to convert their private carriers into public carriers. But what did the department do? The P.C.C. Societies' request was not properly attended to. With the result, they had to undersell the lorries to a private individual. As soon as that private individual had bought those lorries, he was immediately able to get the necessary permission to register them as public carriers. That shows how the department works. This is only one of the many instances in which Government have shown preference to interested parties. In the refusal of permits to fresh applicants, there is no legal prohibition. It always happens that the monopolists succeed in ousting fresh entrants in the field. I would request Government to look into this matter carefully.

"I want to refer to an important point which has been raised on the floor of the House many times. I mean the minimum fare. In my district the minimum fare is 5 annas, between one furlong and one mile or five miles. This is really exorbitant. There is no competition, in the routes. For instance between the towns of Kozhikode and Palghat there are various suburbs within a radius of five or six miles which depend for their daily needs on the nearby towns. Therefore communication between them and the towns are absolutely necessary. I specifically mention two places, viz., Parli and Mundur. People there have been making requests to Government to link the two places. We have agitated for the opening of a bus route between Palghat and Parli and also for connecting Palghat and Mundur. The monopolists do not care for the convenience of passengers and Government do not allow fresh applicants into the field. The villages nearby are not connected with the towns. I have given some examples above. Let Government see to it that they give permits liberally for fresh applicants to open new bus routes thus connecting the suburbs, I mean some of the important villages, with the towns nearby. After all the distances to be covered between a village and the nearby town may not be more than five miles.

"The old system of monopoly still continues. The old monopolists sit tight on the shoulders of Government and do not allow new entrants into the field, with the result the monopolists amass

[Sri M. Narayana Kurup] [14th December 1954]

profits without in the least worrying to provide the necessary conveniences for passengers. I am sorry to say that Government have not paid sufficient attention to the comforts of passengers for they are concerned with the tax payable to them. I would be happy if hereafter at least either Government see themselves to the conveniences of passengers by opening new routes themselves or allow fresh private parties who would open new routes connecting important villages with the towns nearby and see to the convenience of passengers.

"Thank you, Sir."

* DR. K. B. MENON :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, transport as a general proposition is a very important one and particularly when it comes to bus transport it is something that affects the common man, particularly the poor man. Therefore it is very important. I do not wish to touch upon major issues like nationalization and other subjects. But I would like to touch upon a few issues that are of immediate importance. I have particularly to refer to the relationship that exists to-day between the bus services and the police. I do not know exactly what to suggest as a solution but I know that that relationship does not work well. Police still seem to dominate the regulation of services and they seem to enjoy privileges which the bus-owners grant to them simply because of their helplessness, namely, reservation of front seats, stopping of buses at police officers' houses in order to pick them, going out of the way in order to serve the police. In these ways and in very many other ways favours are extended to the police which are not quite warranted. I believe that Government should investigate into the problem and see to it that that control of the police that exists to-day is not made a monopolistic control liable to abuse in the hands of the police. This control should be shared by them with others, that the police should not be allowed to claim the privileges that they are claiming now and private owners should no longer have the inducement to grant the privileges which they are now compelled to give to the police under the present circumstances. Then there is the question of overcrowding which still persists. I had talks with the bus-owners in this matter and they are of the opinion that if no overcrowding at all is allowed in any bus the problem will be solved. Some buses when they run out of time go empty because the bus that goes previous to it gathers up all the passengers even though it may be overcrowded. Therefore, if the rules are strictly enforced, it may be possible to regulate the traffic in such a way as to avoid overcrowding in any bus. Overcrowding is one of the things which the police take advantage of in order to blackmail the private owners.

"Another thing I wish to bring to the notice of the Hon. Minister is that often times these buses are converted into private carriers and loads are placed on the tops of buses. Ordinarily I believe that buses should take the passengers' personal luggage only, but often times the bus tops are overloaded. I have noticed this in

[14th December 1954] [Dr. K. B. Menon]

buses coming from Ponnani. Sometimes even fish baskets are placed on the tops of the buses with the result that water drips inside and I have heard complaints from ladies sitting in the buses that their dress has been spoiled. In this way, the buses are converted into private carrier trucks. This matter should be looked into and this practice should be prohibited.

"Another matter which I would like to refer to is about the so-called private taxis. These private taxis render some service to the public, especially in rural areas. I do not deny that. But they charge exorbitant rates even at places where there is no competition. When I went into the subject and tried to gather some information, I learnt that in England there was a system under which certain permits, B class or C class, are issued to these private taxi-owners. The matter deserves to be examined. I am not asking that these private taxis should be completely abolished or penalised, but I feel that it should be regulated and if it is properly regulated, not only will it be a source of income to the Government but it will also be a source of convenience to the public.

"Yet another matter which I would like to touch upon is about associating non-officials with bus transport. I know a few instances where the bus-owners have been penalised for some fault of theirs, but that penalization is more the penalization of the public than that of the bus-owners themselves. I know one instance and I brought it to the notice of the Regional Transport Authority. If the bus-owner commits a mistake, his permit is suspended for a period of one week or ten days. No alternative buses are run on that route and for one whole week or ten days the bus traffic is completely at a standstill with the result that the public are seriously inconvenienced. I myself experienced this once and I wrote to the Regional Transport Authority, but subsequently the same mistake was repeated, not in the same place but elsewhere. If a bus-owner commits a mistake and if his permit is suspended for a certain time, alternative buses should be run on that route so that the public may not suffer. There was a Bus Advisory Committee. I do not know what became of it. Last time when I mentioned about this to the Hon. Minister in-charge, he told me that the Committee would meet. I do not know whether it has met. There must be an advisory body with which the people may be associated in some way so that problems of bus transport may be discussed."

* SRI T. ANANTA PAI :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, we are now discussing an amendment to the Motor Vehicles Act, 1939, whereby the Government seek to give up certain powers which they have been exercising. Even when they give up some of their powers, they are being accused, while they are always accused for taking additional powers. When in the name of decentralization it is said that matters should be disposed of at district levels, I do welcome this measure whereby a chance is given to the district authorities to come to quick decisions. Of course, opportunity has

[Sri T. Ananta Pai] [14th December 1954]

been taken to comment on the recent decision of the Government that there should not be any non-officials on the Regional Transport Authority with particular reference to the exclusion of the District Board Presidents. There was a lot of criticism against the non-official members themselves and an agitation was started at one time that elected representatives like Members of the Legislative Assembly or District Board Presidents should not serve on the Regional Transport Authority. Some hon. Members have pointed out that it is just because certain political parties are coming into power so far as the District Boards are concerned that this exclusion has been sought for. I am afraid they are trying to attribute motives, which is not at all warranted. If our reading of the situation is correct, it is not any other party but the party in power, namely, the Congress, that has come into power so far as the majority of District Boards are concerned and there has been a clamour from various District Boards that their Presidents should be included in the Regional Transport Authority. Elected representatives as we are, I am afraid we are quite liable to be influenced in several ways and motives, which are attributed to officials, namely, that they are corrupt and so on, could also be equally attributed to us, however fair our decisions might be. It is a doubtful question whether our officials could be generally classified as corrupt. It is quite open to us to bring it to the notice of the Government where such cases of corruption occur and set matters right whenever necessary.

“So far as the criticisms against the department are concerned, I do not know how far it is relevant to discuss them here, but I would like to draw the attention of the Hon. Minister to the fact that papers which go before the Central Road Traffic Board are not disposed of as quickly as we like them to be, on account of some regulation or other. Now, under the Local Development Schemes, the Community Projects and the National Extension Service Schemes, we are putting up a number of new roads. The desire of the villagers that additional bus routes should be opened so that buses may come to their villages is a genuine one. If it is only a question of bullock-cart track, it is not necessary to take up so many schemes and spend a lot of money. The Central Road Traffic Board insists upon a certain standard so far as the roads are concerned. Unless the road conforms to the prescribed standard, no bus route will be sanctioned. Many of the roads would not get improved unless the bus routes are sanctioned. Very often the Local Bodies are apt to give more attention to roads where buses ply than to others. Under these circumstances, I would request the Hon. Minister to consider whether it would not be possible to enlarge the scope of these regulations and extend the bus routes to the villages. Unless this is done, most of the roads will not be of much use so far as the villages are concerned.

“Then, I would like to point out the inordinate delay in the grant of permissions. Recently the Madras Government put up a bridge called ‘Putthiga Bridge’ at a cost of about Rs. 6.5 lakhs.

[14th December 1954] [Sri T. Ananta Pai]

We got it opened just before the monsoon so that passengers going to Mysore frontier and Bombay could get the benefit of this bridge. Formerly, before this bridge came into existence, buses used to ply up to the place where this bridge has been put up and stop there. The passengers had to cross the ferry and go to the other side and then they would get into another bus. But, unfortunately, even after this bridge has been opened, the same bus could not proceed beyond that bridge because the necessary permission could not be obtained from the Regional Transport Authority in spite of the fact that four or five months have elapsed. The passengers are put to considerable difficulty. They have to get down at one end, walk over some distance and then get into the bus at the other end even during heavy rains. In spite of so many representations, the necessary permission is not yet forthcoming. I do hope that the Hon. Minister in charge will look into complaints like these and try to redress the grievances as early as possible. If the rules stand in the way, I hope that they will be amended suitably. So far as the question of the Government giving up their powers is concerned, I do hope that this Bill is a welcome measure and nobody can accuse them for giving up some of the powers which they have been exercising so far. I thank you, Sir, for the opportunity given to me to speak.”

SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM:—“கனம் மன்றத் தலைவர் 1 p.m. அவர்களே, இந்த மசோதாவை யார் வரவேற்பார்கள் என்று நான் நினைத்தேனோ அதற்கு நேர் எதிராக அவர்கள் பலமாக எதிர்த்ததைக் கண்டு வியப்படைந்தேன். குறிப்பாக எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள், அரசாங்கம் இதுவரை அனுபவித்து வந்த அதிகாரத்தை, தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சலுகை காட்ட வாய்ப்பு அளிக்கும் அதிகாரத்தை வேண்டாமென்று விடுவிடுவதற்கு முன் வந்ததைக் குறித்து வரவேற்பார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அவர்கள் ஏனோ இதை பலமாக எதிர்த்திருக்கிறார்கள்.

“ஸ்ரீ கோபாலன் அவர்கள் இந்தச் சட்டம் அமலுக்கு வருகின்ற காலத்தில் முடிவுறாமலிருக்கின்ற எல்லா அப்பீல்களும் சர்க்காராலேயே தீர்க்கப்படவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவரது திருத்தத்தை நமது சபை ஏற்றுக் கொள்வது இந்தச் சட்டத்திற்கே முரணாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இனி வரப்போகும் அப்பீல்கள் எவ்வாறு தீர்க்கப்படுமோ, அவ்வாறே இவைகளும் தீர்க்கப்படலாம்.

“இரண்டாவது இதுவரையில் அரசாங்கத்தார் 64வது விதியின் கீழ் சர்க்காருக்குள்ள அதிகாரத்தின்படி டிரான்ஸ் போர்ட் அதிகாரிகள் கொடுத்த தீர்ப்பை மாற்றவேண்டுமென எத்தனை கேஸ்கள் வந்திருக்கின்றன என்று பார்த்தால் அவைகளில் பெரும்பாலும் பஸ் பர்மிட் யாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதைப்பற்றி எழுந்த தகராறே அதிகமாக இருக்கும். அதற்குக் காரணம் இப்படிப்பட்டவர்களுக்குத்தான் பஸ் பர்மிட் வழங்க வேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக இதுவரையில் வரையறுக்கப்படாததான். நானும் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக ஆர். டி. ஏ. யில் ஒரு அங்கத்தினராக இருந்த காரணத்தால் இதைப்பற்றி அனுபவத்துடன் கூறமுடியுமென்று நினைக்கிறேன். குறைந்தது மூன்று பஸ்களாவது ஒரு நபருக்கு இருக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்திரவு இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு ஜில்லாக்களிலுள்ள ஆர்.டி.ஓ. ஒரு பஸ் உடையவருக்கு இன்னும் இரண்டு பஸ் விட பர்மிட் கொடுத்தால் மூன்று பஸ்களாக வழியிருக்கிறது என்றும், இரண்டு பஸ் உடையவர்களுக்கு இன்னும் ஒரு பஸ் ஓட பர்மிட் கொடுத்தால் மூன்று பஸ்களாக வழியிருக்கிறது என்றும் சமாதானம் சொல்லி தங்கள் இஷ்டம்போல் பஸ் பர்மிட் வழங்க இடமிருக்கிறது. இதைச் சொல்லும்

[Sri P. B. K. Raja Chidambaram] [14th December 1954]

பொது நான் ஜில்லாவில் இருக்கும் ஸ்தாபனங்களைப் பற்றிக் குறைகூற முற்படவில்லை. பர்மிட் வழங்குவதில் சட்டதிட்டங்கள் திட்டவப்மாக வரையறுக்கப்படவில்லை. அரசாங்கத்தார் இதில் கவனம் செலுத்தி தங்கள் கொள்கையை முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவே விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் இதுவியையமாக ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருப்பதை அறிய மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அதேபோல் சட்டத்தின்கீழ் விதிகள் செய்து இத்தகுமான கொள்கையையுடன் ஊன்பிடிக்கவேண்டுமென்று வரையறுத்துவிட்டு, ராமனுக்குப் பர்மிட் வழங்கப்பட்டதா, கோவிந்தனுக்குப் பர்மிட் வழங்கப்பட்டதா என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் கவலைப்படாமல் அதை அதிகாரிக்கே விட்டுவிட்டு, அதேசமயத்தில் அம்மாதிரி பர்மிட் வழங்குவதல்லாத வேறு பொது நல கொள்கை மீது எழும் அப்பீல்களை முடிவு செய்து தீர்மானிக்கும் அதிகாரத்தை மாத்திரம் அரசாங்கம் வைத்துக் கொள்வதற்கு நாம் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது.

“ஆகவே நான் இந்தச் சட்டத்திற்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை ஒருமுகமாக ஆதரிக்க வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சி நண்பர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அதேசமயத்தில் லி.ஆர்.டி.பி. முடிவு மீது யாருக்கு அப்பீல் செய்வது என்ற பிரச்சனையில் அப்பீல் செய்வதற்கு ஹைக்கோர்ட்டில் ரிட் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ரிட்டின் முடிவுப்படி உத்தரவை யார் அமுல் நடத்துவது என்றதொரு சந்தேகமும் இருக்கின்றது. அந்தச் சந்தேகங்களையும் தீர்த்து வைக்கும் முறையில் சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்திலேயே ஏதாவது திருத்தங்களை இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும் கூட பின்னாலாவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

1-05
p.m.

1-105
p.m.

* SRI R. KRISHNAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബില്ലിന് ശ്രീ കെ. പി. ഗോപാലൻ അവർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഭേദഗതിയെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. ബസ്സുകൾ കത്തുകയായി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് യാത്രക്കാർക്ക് വളരെയധികം കഷ്ടപ്പാടുകളുണ്ടു്. ബസ്സുകൾ സമയത്തു് കിടന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ ഒരു മണിയോളം രണ്ടു് മണിയോളം അല്ല, അഞ്ചു് എട്ടു് മണിക്കൂർ കാത്തുനിന്നാലും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ബസ്സു് കിട്ടുന്നില്ല. കൂടുതൽ ബസ്സുകൾ കാടിക്കാൻ തയ്യാറുള്ള ആളുകൾ വെർമിനിംഗ് അപേക്ഷിച്ചാലും അനുവദിച്ചു കൊടുക്കുന്നില്ല. മിനിമം മെയറിനെ സംബന്ധിച്ചും ഒരു പറയാനുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ചാർജ്ജ് 5 അണയാണ്. ഒരു ലൈലി, ഒരു ഫർലോൺ പോകുന്നതുകൊണ്ടും 5 അണ കൊടുത്തേ മതിയാകൂ എന്ന നിലയാണ് ഇന്നുള്ളതു്. ഇതു് വലിയ അനീതിയാണ്. കുറഞ്ഞ ചാർജ്ജ് ഒരുണയായി കുറയ്ക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. അതുകൊണ്ടു് ബസ്സു് മുതലാളിമാർക്കു നേട്ടമെന്നും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ല. കാരണം, കുറഞ്ഞ ചാർജ്ജ് കൂടുതൽ യാത്രക്കാരെ ആകർഷിക്കും. കുറഞ്ഞ ചാർജ്ജിൽ കൂടുതൽ യാത്രക്കാർ യാത്രംസൗകര്യം നൽകാൻ ബസ്സു മുതലാളിമാരെ നിബ്ബന്ധിക്കണം.

“മററൊരു പ്രശ്നം കാവർലോഡിങ്ങാണ്. പോലീസുകാർക്ക് ബസ്സിൽ സെന്റർ ന്യൂൺ അനുവദിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കാവർലോഡ് കണ്ടുപിടിച്ചാലും അത് തടയുന്ന കൂട്ടം കോറില്ല. പോലീസുകാർ ടിക്കറ്റുവാങ്ങാതെ ബസ്സിൽ യാത്രചെയ്യുന്നവർ തടയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാവർലോഡ് നെന്തിനായി കർശനമായ നടപടികളെടുത്തേ തീരൂ. തൊഴിലാളികളുടെ കയ്യാളെത്തുന്നതിനും രണ്ടുവർഷം പരഞ്ഞു കാളെട്ടെ. ആറു മാസം സപ്ലൈജിളവരെ സ്ഥിരമാക്കണമെന്ന നിയമത്തെ ചില ബസ്സുകൾ വകയെക്കോറിയു. പല കമ്പനി കളിലും രണ്ടും മൂന്നും കൊല്ലമായ തൊഴിലാളികൾക്ക് ജോലിസ്ഥിരതയോ മററൊരുകൂട്ടം ഞേളേ അനുവദിക്കാതെ അവരെ വെറും ടെമ്പററിക്കാരായി വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്ന് മാത്രവുമല്ല മിനിമം വേജസ് ആക്ടി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നില്ല. ബോണസ് നിക്ഷേപിക്കുന്നു. കാവർലോഡ് വക്ക് ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ട്രെയിഡ് യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങളിലേക്കുപുറത്തുവന്ന കാരണം പരഞ്ഞു വിരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും മററുതരത്തിലുള്ള പകുതാക്കൂട്ടം ധാരാളം നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇനിടയൊന്നു റോഡുകൾ നന്നാക്കുന്ന കയ്യാളാണ്. റോഡുകൾ നന്നാക്കി സൂക്ഷിക്കുന്ന കയ്യാളാണ്. ഇന്ന് വലിയ മാറ്റമാണ് കാണുന്നത്.

14th December 1954] [Sri R. Krishnan]

മലബാറിലാണെങ്കിൽ, റോഡുകൾ വളരെ മോശമായിട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. പ്രത്യേകിച്ചു മഴക്കാലങ്ങളിൽ ഇതുമൂലം യാത്രക്കാർ വളരെ ദുഷ്കരം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം വേണ്ടപോലെ പരിഗണിക്കുന്നതിനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടാകണമെന്ന ഉദ്ദേശം അോടുകൂട്ടിയാണ് ശ്രീ കെ. പി. രാമോചലൻ പറഞ്ഞത്.

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“கலாம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மோட்டார் வாகன சட்டத் திருத்த மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய நோக்கத்தை விவரிக்கும்போது ஸ்ரீ ராஜா சிதம்பரம் சொன்னது போல சர்க்கார் தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை விட்டுக் கொடுக்கின்றதாக எண்ணினாலும் கூட அதேசமயத்தில் வேறு சில அதிகாரங்களைக் கேட்கிறார்கள். அதாவது முக்கியமான கேஸ்களில் ரீஜனல் டிரான்ஸ்போர்ட் அதிகாரிகளுக்கோ அல்லது ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் அதிகாரிகளோ புதியதாக சில இடங்களில் பஸ் ரூட்டை ஆரம்பிப்பதற்கும், ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய ரூட்டுகளையே அதிகப்படுத்துவதற்கும், ஒரு குறிப்பிட்ட ரூட்டில் சென்று கொண்டிருக்கும் பஸ்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்கும், குறைப்பதற்கும் தக்க உத்தரவுகளை போடக்கூடிய அதிகாரத்தை சர்க்கார் தற்போது கேட்கிறார்கள்.

“நாங்கள் இந்த மசோதாவை என் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதற்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது நாடு கிராமங்கள் அதிகமுள்ள நாடு. கிராமங்களில் உற்பத்தியாகக் கூடிய விவசாயப் பொருள்கள் வேறு இடங்களுக்கு வந்து சேருவதும், நகரங்களில் உற்பத்தியாகக் கூடிய தொழிற்பொருள்கள் கிராமங்களுக்குச் செல்லவேண்டியதும் மிக அவசியமாக இருக்கிறது. இதற்கு மிக முக்கியமானது நல்ல போக்குவரத்து வசதியேயாகும். நல்ல போக்குவரத்து வசதி செய்யப்பட்டிருப்பது நாட்டு மக்கள் எல்லோருக்குமே மிக உபயோககரமானதாக இருக்கும். நாட்டிலே நல்ல போக்குவரத்து வசதியைச் செய்து கொடுப்பது சர்க்காரின் பொறுப்பாகவும் இருக்கிறது. இன்றைக்கு வந்திருக்கக் கூடிய சட்டம் நமது தேசிய சர்க்கார் வருவதற்கு முன்பாகவே ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம். இதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன.

“குறிப்பாக நாட்டு மக்களுக்குப் போக்குவரத்து வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்காக டிரான்ஸ்போர்ட்டு அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் அதிகாரங்களை வரையறுக்கக் கூடிய விதிகளை நன்கு பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். இந்த சட்டத்தின் கீழ் பஸ் முதலாளிகளின் மிருந்தும், டாக்ஸி முதலாளிகளிடமிருந்தும், லாரி முதலாளிகளிடமிருந்தும் சர்க்கார் வரி வசூல் செய்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இந்த வரிகளின் பெரும் பகுதி ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு சென்று கொண்டிருந்தன. இப்பொழுது சர்க்காரே நேரடியாக வசூல் செய்து ஒரு பகுதியை ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார்கள். சென்னை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், சென்னை கார்ப்பரேஷன், சர்க்கார் வசூலிக்கும் இம்மாதிரியான வரிப் பணத்தின் பெரும்பகுதியைத் தங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறது. ரஸ்தாக்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு கார்ப்பரேஷனுக்கு இருப்பதால் அவர்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் தேவைப்படுகிறது என்று அதற்கு அவர்கள் காரணம் கொடுக்கிறார்கள். அதைச் சர்க்கார் இன்னும் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. இது விஷயமாக சர்க்கார் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பல இடங்களில் மந்திரிகளால் சொல்லப்பட்டு வருகிறதே தவிர ஒரு முடிவுக்கும் இன்னும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த நிலைமையைப் பூராவாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். போக்குவரத்தைப் பாதுகாக்கக் கூடிய முறையிலும் பொதுஜனங்களுக்கு வசதி செய்துகொடுக்கக்கூடிய முறையிலும் சர்க்கார் நல்லதொரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். போக்குவரத்து சாதனங்களில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளான பஸ் கண்டக்டர்கள், ட்ரைவர்கள், ஓர்க்ஷாப்பில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் ஆகியவர்களுக்குத் தேவையான உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையிலே என்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமோ அந்த முறையில் இந்தச்

[Sri M. Kalyanasundram] [14th December 1954]

கொள்கையில் மாறுதல் ஏற்படுத்தினால் தாங்கள் நியமித்திருக்கக்கூடிய ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் அட்வைசரி கமிட்டி புறக்கணிக்காது. அப்படிக்காரியங்கள் செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன? மசோதா கொண்டுவர அதிகாரம் இல்லாமல் இல்லை. யோசனையைக் கேட்டிருந்தால் அந்த மசோதா இன்னும் சிறப்புடையதாக இருந்திருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

“பஸ் பர்மிட்டுகள் வழங்குவதைக் குறித்து முன்கூட்டியே லி.ஆர்.டி.பி., ஆர்.டி.ஏ. உத்தரவு கொடுப்பதற்கு அதிகாரத்தை சர்க்கார் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த அதிகாரத்தை விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்களென்றால், ஆர்.டி.ஏ., லி.ஆர்.டி.பி. போடக்கூடிய உத்தரவுகளில் தலையிட்டு மாற்றுவதற்குள்ள அதிகாரத்தைத்தான் இப்பொழுது விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனென்றால், வேண்டியவர்கள், வேண்டாதவர்கள் என்ற முறையில் காரியங்கள் செய்யப்பட்டுவிட்டதாகக் குற்றச்சாட்டுகள் வருகின்றன என்ற காரணத்தால் இந்த அதிகாரத்தை விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அதை வர வேற்கலாம். ஆனால், அதேமுறையில் இன்னும் மற்ற பிரச்சினைகளையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

1-20
p.m.

“உதாரணமாக பஸ் பர்மிட் வழங்குவதில் சிறு முதலாளிகளை அழித்து பெரும் முதலாளிகளைப் பாதுகாக்கக்கூடியதாக இப்போதைய முறையிருக்கிறது. எப்படி என்றால் இதுவரை மூன்று பஸ்களுக்கு குறையாமல் ஒவ்வொருவரும் வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற விதி இருந்தது. அதை இப்பொழுது சர்க்கார் மாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். அது உத்தரவாக பிறப்பித்துவிட்டார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. உத்தரவு வெளியிடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றது என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

“திட்டக்கமிஷன் சர்க்காருக்கு ஒரு யோசனை சொல்லியது. அதாவது ஒரு பஸ்முதலாளி எத்தனை பஸ்களை விடலாம் என்ற ஒரு எண்ணிக்கையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு பொருளாதார வசதி லாப கரமாக இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் வழிகாட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய வாசகம் **Economic and Viable Unit** ஆக அமைக்க வேண்டும் என்பது. ஒரு முதலாளிக்கு ஒரு பஸ்மட்டும் இருந்தால் அது பிரயோஜனப்படாது என்ற நல்ல எண்ணத்துடன் திட்டக்கமிஷன் அந்த யோசனையைக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய சர்க்கார் என்ன செய்கிறதென்றால் 20 பஸ்கள் இருக்கக்கூடியது தான் ஒரு **unit** ஆக இருக்கவேண்டும் என்ற யோசனையை சர்க்கார் அவர்கள் கொண்டுவந்தார்கள். அதிலும் இப்பொழுது சர்க்காருடைய லிஸ்டிலுள்ள எல்லா முதலாளிகளும் அந்த 20 பஸ்கள் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு திட்டம் இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதற்கு பதிலாக யார் யார் 17, 18 பஸ்கள் வைத்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்து 20 ஆக்கிவிடவேண்டும் என்ற திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். இந்தப்பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களும் அந்தப்பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களும் இதை யோசனை செய்துபார்க்கவேண்டும்.

“ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் அட்வைசரி கமிட்டியில் இது விஷயம் வந்த போது நாங்கள் அதை எதிர்த்து வாதாடினோம். ஒரு முதலாளி குறைந்த பட்சம் ஐந்து பஸ்களாவது வைத்திருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு திட்டத்தை வைத்தால் அது வரவேற்கக்கூடியதாயிருக்கும். ஒன்று அல்லது இரண்டு பஸ்களை வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் குறைந்த பட்சம் ஐந்துபஸ்கள் வைத்து நடத்தலாம் என்ற ஒரு நிலைமையைச் செய்யவேண்டும். 20 பஸ்களுக்கு மேல் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு அடிஷனல் ரூட்டு கொடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவிட்டால் வரவேற்கக்கூடியதாயிருக்கும். ஆனால் புதிது புதிதாக பர்மிட்டுகள் யாருக்கு கொடுக்கப்படுகிறது? டி.லீ.எஸ். ஸ்தாபனத்தைப் போன்ற 100 அல்லது 120 பஸ்கள் வரையில் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு மேலும் மேலும் அதிக ரூட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால்

14th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

இரண்டு மூன்று பஸ்களை வைத்திருக்கக்கூடிய சிறிய முதலாளிகளுக்கு அதிக ரூட் கிடைப்பது குதிரைக்கொம்பாகயிருக்கிறது. பெரிய பஸ் முதலாளிகளை பாதுகாக்கக்கூடிய ஒரு கொள்கையாகத்தான் இருக்கிறது.

“**Economic and Viable Unit** என்று வைத்து ஒருவருக்கு குறைந்த பட்சம் 10 பஸ்கள் இருக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்து, 7, அல்லது 8 பஸ்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய ஒரு முதலாளிக்கு மேற்கொண்டு சில ரூட்டுகளைக் கொடுத்து, 10 பஸ்களுக்கு மேற்பட்டு வைத்து நடத்தக்கூடிய முதலாளிகளை சிருஷ்டிக்கவிரும்புகிறார்கள். இதன் விளைவு என்ன? ஒன்றிரண்டு பஸ்களை வைத்திருக்கக்கூடிய சிறிய சிறிய முதலாளிகள் அவைகளை விற்றுவிட்டுப் போகவேண்டிய நிலைமைதான் ஏற்படும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு இனி கொடுக்கக்கூடிய புது ரூட்டுகளைக் கொடுத்து மேலும் இரண்டு மூன்று பஸ்களை விரிவதற்கு சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்கமாட்டார்கள். ஆனால் 7 அல்லது 8 பஸ்கள் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கு புது ரூட்டுகள் கொடுக்கப்படும். இதன் விளைவாக சிறு பஸ் ஆபரேடர்கள் தொழிலைவிட்டு விட்டே வேலையில்லாமல் திண்டாடவேண்டிய நிலை ஏற்படும். ஆகவே இந்த யோசனையை சர்க்கார் புனராலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“பஸ் பர்மிட் வழங்குவதில் திட்டவட்டமான விதிகளைச் சர்க்கார் ஏற்படுத்தவில்லை. அப்படிச் செய்திருந்தால் அந்த விதிகள் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் கொண்டுவரலாம். ஆனால் அந்த மாதிரியான எண்ணம் சர்க்காருக்கு கிடையாது. அவ்வாறு திட்டவட்டமான விதிகள் சர்க்காருக்கு கிடையாதென்று நாங்கள் மட்டும் கூறுவதல்ல. நீதிபதிகள் பல சந்தர்ப்பங்களில் கோர்ட்டில் சர்க்கார் வக்கீல்களிடத்தில் ஏடுத்துறைத்திருக்கிறார்கள். சர்க்காரும் ஒரு நிச்சயமான, ஒரு நிலையான விதியை ஏற்படுத்தி அந்த விதியின்படி சர்க்கார் லீ.ஆர்.டி.பிக்கு உத்தரவு போடவேண்டுமென்று ஹைகோர்ட்டு நீதிபதி கூறி இருந்தம்கூட, நம்முடைய சர்க்கார் அப்படி விரிவான விதிகளை ஏற்படுத்தி அவற்றை வைப்பதற்கு முன் வராமல் இப்போது தற்காலிகமாக சில மாறுதல்களை செய்வதற்கு அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்கள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடியதாயில்லை. என்ன மாறுதல் செய்யவேண்டுமென்று யோசனை செய்வதற்குத்தான் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பஸ் நடத்துவதில் சர்க்கார் இஷ்டப்படி தலையிடுவதற்கு இருந்த அதிகாரத்தை விட்டுக்கொடுத்தது வரவேற்கத்தக்கதாய் இருந்தாலும் இனி நடத்தப்போவது லீ.ஆர்.டி.பியும் ஆர்.டி.பியும். இந்த விதி முறைகளைக் கொண்டு பர்மிட்டுகள் வழங்குவது எப்படி நிர்வாகத்தை நடத்தப்போகிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு விதி இல்லாத காரணத்தினால் சர்க்கார் ஏற்கெனவே இருந்த ஊழல்கள் இன்னும் அதிகமான ஊழல்கள் செய்யக்கூடிய நிலைமையைத் தான் பார்க்கிறோம். ஒவ்வொரு தடவையும் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போவதைப் பார்க்கிறோம் என்ற முறை இப்போது இல்லாமல் போய்விட்டது. சர்க்கார் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள் என்று இப்போது பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லிவிட்டால் மாதிரிப் போதாது, லீ.ஆர்.டி.பிக்கு பேரடக்கூடிய உத்தரவுக்கு மேலே அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கு இடம் இல்லை. ஆர்.டி.பியின் முடிவுக்கு மேல் லீ.ஆர்.டி.பிக்கு அப்பீல் செய்துகொள்ளலாம். அதற்குமேல் அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கு இடம் கிடையாது. கிரமினல் சட்டத்தின்கீழ் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள்கூட அதற்குமேல் அப்பீல் செய்வதற்கு வழியிருக்கிறது. அதற்குமேல் ஹைக்கோர்ட்டில் ரிட் பைல் செய்யலாம். ஆனால் ஆர்.டி.ஏ. உத்தரவு போட்டு அதற்கு மேல் லீ.ஆர்.டி.பி. உத்தரவு செய்துவிட்டால் அதற்குமேல் அப்பீலுக்கு போகவே முடியாது. ஹைக்கோர்ட்டுக்கு போகலாம் என்று சொல்லலாம், ஆனால் ஹைகோர்ட்டுக்கு போகக்கூடிய அளவுக்கு யாரிடம் பணம் இருக்கிறது? பணம் படைத்தவர்கள்தான் ரிட் மூலம் பரிகாரம் தேடிக்கொள்ளலாம். அதைத்தான் நண்பர் ராஜா சிதம்பரமும் சுட்டிக்காட்டினார் என்று நம்புகிறேன். இந்த உத்தரவு தவறு என்று ஹைக்கோர்ட் உத்தரவு போட

[Sri M. Kalyanasundram] [14th December 1954]

முடியாது. ஆனால் ஹைக்கொர்ட்டு என்ன செய்யமுடியும் என்றால் இப்போதைய உத்தரவு செல்லாது. ஆகவே புனர் ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்றுதான் சொல்லலாம். வீ.ஆர்.டி.பி.யில் எந்தவிதமான பரிகாரமும் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு ஏற்படப்போவதில்லை என்பது பல பஸ் முதலாளிகளின் அனுபவமாக இருக்கிறது. ஆகவே சரியான விதியை ஏற்படுத்த வீ.ஆர்.டி.பி. உத்தரவுக்கு மேலே அப்பீல் செய்து கொள்வதற்கு ஒரு டிரிபுனல் ஏற்படுத்தவேண்டும். ரிடையர்ட் ஹைக் கோர்ட் ஜட்ஜுகளையும் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களையும் சேர்த்து ஒரு டிரிபுனல் ஏற்படுத்தி நன்கு யோசிக்க வேண்டும். ஆகவே என்னுடைய இந்த யோசனையை சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னும் சில காரியத்தையும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். பஸ் நிர்வகிக்கக்கூடிய முறையில் சில ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன. இப்போது பஸ் முதலாளிகளுக்கும் போலீசாருக்கும் ஆர்.டி.எக்கும் இருக்கக்கூடிய உறவுகள் எல்லாம் சரியான முறையில் இல்லை, விரும்பக்கூடிய முறையில் இல்லை. வேண்டுதல் வேண்டாமை என்பது இந்த இடத்தில்தான் இருக்கிறது. ஆர்.டி.எயிலும் வீ.ஆர்.டி.பி.யிலும் போலீஸ் அதிகாரிகளும் ஒரு பஸ் முதலாளிக்கு வேண்டியவராக யிருந்தால் அவருக்குச் சலுகை கிடைக்கிறது. ஒரு வண்டிக்கு மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறை கட்டக்கூடிய வரியானது 7 நாட்களுக்குள் கட்ட வேண்டியது என்று சரியான விதி இருக்கிறது. பிரைவேட் கார் இருந்தாலும்கூட ஆங்காங்கே நிறுத்தி (checked) என்ற slip ஒட்டுவார்கள். ஆனால் ஒரு வருஷம்வரை ஒரு க்வார்ட்டருக்கு வரி செலுத்தாமல் இருக்கக்கூடிய சில பஸ் முதலாளிகளுடைய வண்டிகள் இந்தப் போலீஸ்காரர்கள் கண்ணுக்கு படுவதே கிடையாது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சமீபத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு பஸ் முதலாளி Transport நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு மூன்று பஸ்கள் இருக்கின்றன. அவருடைய பஸ் ஒன்றுக்காவது 4 க்வார்ட்டருக்கும் வரி செலுத்தவில்லை. ஆனால் வரி செலுத்தியதாக ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் சர்ட்டிபிகேட்டில் டி.எ. கவனிக்கவில்லையா? கடைசியில் ஒரு வருஷம் கழித்த பிறகு விழித்துக்கொண்டு வரிசெலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஒரு வருஷமாக இந்த பஸ்கள் போலீஸார் கண்ணுக்கு எப்படி படவில்லை என்று எனக்கு புரியவில்லை. இது ஆலோசிக்கவேண்டிய விஷயம். சேலம் பஸ் ஸ்டாண்டில் ஒவ்வொரு தினமும் ஒவ்வொரு பஸ்ஸும் 8 அணு கொடுக்க வேண்டுமென்று முறையிருக்கிறது. இதனால் ஒரு நாளைக்கு ரூ. 100-ல் இருந்து 120 வரைக்கும் சம்பாதிக்கிறார்கள். இதைப் பல இடங்களில் பங்கு போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான ஊழல்கள் எல்லாம் நடக்காமல் காங்கிரஸ்காரர்களாலும்கூட, மற்றவர்களாலும்கூட தயவு தாட்சண்யமின்றி சட்டத்தை சரியாக நடத்தவேண்டும்.”

MR. SPEAKER :—“The Hon. Minister will reply to the debate in the after-noon.”

1-30 p.m. *SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ஆகவே இன்னும் பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசலாம் என்றிருந்தேன். பட்ஜெட் சமயத்தில் நமக்கு இதைப்பற்றியெல்லாம் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைப்பது இல்லை. ஆகையினால் இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்றிருந்தேன். இந்த பஸ் விஷயத்தில் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் இன்னும் என்னென்ன விஷயங்களை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றிருந்தேன்.

“இப்பொழுது சென்னையில் பேபி டாக்ஸி இருக்கிறது. அது ஜனங்களுக்கு வசதியாகவும் சல்லிசாகவும் இருக்கிறது. ஆனால் அவைகளுக்கு வரி போடும்போது பெரிய டாக்ஸிகளுக்கு வரி போடுவது போல் அந்த

[14th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

பேபி டாக்ஸிகளுக்கும் சர்க்கார் வரி விதிக்கிறார்கள். இரண்டு டாக்ஸிகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான வரி விதிக்கப்படுகிறது. பேபி டாக்ஸிகளுக்கும் பெரிய டாக்ஸிகளுக்கும் ஒரே மாதிரியான வரி போடுவது சரியான என்பதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

“அதோடு ரேட் விஷயங்களில் பல தவறுகள் இருக்கின்றன. சர்க்கார் நடத்தும் பஸ் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் அது நன்றாகத் தெரியவரும். அவ்விதம் பஸ்களுக்கு ரேட் போடும் விஷயத்தில் சர்க்காரிடம் ஒரே மாதிரியான கொள்கை இருக்கிறதா என்பதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். பிறர் நடத்தும் பஸ் தொழிலை பார்க்காமல் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் பஸ் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தாலும் இது நன்றாக தெரியவரும். சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும் பஸ் தொழிலில்கூட இந்த ரேட் விஷயத்தில் பல வித்யாசங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக ஒன்றைப் பார்க்க வேண்டும். மாம்பலத்திலிருந்து பாரிசுக்குப் போகும் ரூட்டை எடுத்துக்கொண்டால் அது நன்றாகத் தெரியும். அந்த ரூட்டிலுள்ள பஸ்ஸுக்கு நாலரை விதிக்கிறார்கள். இன்னும் சில இடங்களில் ரேட்டு அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது சென்னையில் பஸ்களில் இருக்கும் ஜன நெருக்கடியினால் ஜனங்களிடத்தில் அதிகப்படியான அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு காரியமாக ஒரு இடத்துக்கு 11 மணிக்குப் போக வேண்டுமென்றால் அவன் காலை 9½ மணிகே வீட்டை விட்டு புறப்பட்டால்தான் அவன் 11 மணிக்கு தன்னுடைய வேலையை கவனிக்கப் போக முடியும். இந்த நிலைமையில் சென்னை பஸ் நிர்வாகம் இருக்கிறது. இதைத் தீர்ப்பதற்கு அதிகப்படியான பஸ்களையும் பெரிய பஸ்களையும் வாங்கி ஒட்டுகிறோம் என்று சில தினங்களுக்கு முன் கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார். அது இப்பொழுது என்னுடைய ரூபகத்திற்கு வருகிறது. ரூபாய் 75 ஆயிரம், 80 ஆயிரம் கொடுத்து பெரிய வண்டிகளை வாங்கி ஒட்டுவதைக் காட்டிலும் சிறிய வண்டிகளை வாங்கி ஒட்டினால் ஜனங்களுக்கு சௌகர்யமாக இருக்கும். அத்துடன் சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான வருமானமும் கிடைக்கும். பெரிய பஸ்களை வாங்கி ஒட்டுவதனால் 40 பேர் அல்லது 50 பேர் போகலாம் என்றிருந்தாலும், ஜனங்கள் நிற்பதற்கு வசதி இருக்கிறது என்றிருந்தாலும் அவைகளுக்கு ஒரு கண்டக்டர் வைத்திருப்பது போதுமா என்று பார்க்கவேண்டும். அவைகளுக்கு இரண்டு கண்டக்டர்கள் இருக்க வேண்டியது அவசியம். அதனால் சிறிய வண்டிகளை வாங்கி அதிகப்படியான ட்ரிப்புகளை வைத்தால் நல்லதாக இருக்கும். அதனால் ஜனங்களுக்கும் சௌகர்யம், சர்க்காருக்கும் அதிகப்படியாக வருமானம் கிடைக்கும். இப்பொழுது பார்த்தால் நெருக்கடியான சமயத்தில் அதிகப்படியான ஜனங்களை ஏற்றிக்கொண்டு போய்விட்டு மற்ற நேரங்களில் பஸ்கள் காலியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகையினால் அதிகப்படியான டிரிப்புகள் போனால் சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான லாபம், அதனால் என்பதாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து ஒரு பஸ் வாங்குவதை விட குறைந்த பணத்தில் அதிகப்படியான பஸ்களை வாங்கி ஒட்டுவதால் அதிகப்படியான டிரிப்புகளை வைத்தால் சௌகர்யமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். ஒரு பெரிய வண்டி வாங்குவதற்குப் பதிலாக மூன்று சிறிய வண்டிகளை வாங்கலாம். அவைகளினால் அதிகப்படியான டிரிப்புகளும் போகலாம்.

“அடுத்தபடியாக சர்க்கார் சில அதிகாரங்களை எடுத்துக்கொள்வதோடு கூட சில அதிகாரங்களை சி.ஆர்.டி.பி.க்கும் ஆர்.டி.எ.க்கும் கொடுக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்யவேண்டும். இவ்விதம் அதிகாரங்களை எடுத்துக்கொள்ளும்போது சர்க்கார் ஜனங்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்க வேண்டும். மேலும் இந்த ஸ்தாபனங்களில் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்கள் இருக்க வேண்டும். அது ரொம்பவும் அவசியம். உந்தக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அவ்விதம் சேர்த்துக்கொள்ளும்போது அவர் எந்த கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதைப்பற்றி கவலை இல்லை. அவர்கள் பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதம் இருந்தால்தான் அவர்கள் நன்றாக வேலை செய்வார்கள். ஏனென்றால் அவர்கள்

[Sri M. Kalyanasundram] [14th December 1954]

அடுத்த தேர்தலுக்கு நிற்கும்போது பொது ஜனங்கள் அவர்களுக்கு பதில் சொல்லுவார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும். இது சர்க்காருடைய கொள்கைதான். ஆனால் இப்போது சர்க்காருடைய கொள்கைகள் மாறிக்கொண்டு வருகின்றன. ஒரு எம்.எல்.ஏ. ஜெயில் விசிட்டராக இருக்கலாம் என்றிருந்தது. அது இப்பொழுது போய் விட்டது. அவ்விதம் அவர்கள் மேல் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது எம்.எல்.ஏக்கள் ஜெயில் விசிட்டராக இருக்கக் கூடாது என்றிருக்கிறது. பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்பு அவ்விதம் போகலாம் என்றிருந்தது. எம்.எல்.ஏக்கள் ஆர்.டி.எவில் இருக்கலாம் என்றிருந்தது. அதுவும் இப்பொழுது எடுக்கப்பட்டு விட்டது. அவ்விதமே ஜில்லா போர்டு தலைவரையும் பழி வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகள் பேரில் இவ்விதம் பழி வாங்கப்படுகிறது. இப்பொழுது ஆர்.டி.எவிலிருந்து ஜில்லா போர்டு தலைவர்களை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். ஆகவே எந்த கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களை பொது ஸ்தாபனங்களில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அதுதான் ரொம்பவும் நியாயமானது. அவர்கள் அந்த பொது ஸ்தாபனங்களில் இருப்பதால் ஊழல் அதிகமாக ஏற்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. நிர்வாகத்தில் இப்பொழுது ஊழல்கள் இல்லையா என்று கேட்கிறேன். அவ்விதம் ஊழல் இருக்கிறது என்றால் பொது ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகள் அந்த ஸ்தாபனங்களிலிருந்தால் அப்படிப்பட்ட ஊழல்கள் நீங்கிவிடும். ஹைவேஸ் இஞ்சினீயரைப் போட்டு விட்டால் அந்த ஊழல்போய் விடும் என்று நினைப்பதற்கில்லை. அதை ஒரு நாளும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆகையினால் சர்க்கார் இந்தக் கொள்கையையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister will reply to the debate after lunch. The House will now rise and meet again at 2-30 p.m.”

The House then rose for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

* THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Mr. Speaker, Sir, I am really surprised that there should have been any opposition at all to such a useful measure as this. I am sure that those Members who opposed this Bill did so merely because they wanted to oppose it. They know for certain that the Government are surrendering their powers. There are, of course, certain measures to which the Opposition can certainly take objection. But in this case it is a measure which is intended to reform the transport system in this State in the interests of the general public. The points made out by some hon. Members only go to support the reasons for which this Bill has been brought in.

“ The hon. Gentleman, Sri K. P. Gopalan, was saying that small operators were being crushed and that this Bill would only help to strengthen the big operators. But that is not the intention of the Government at all. The Planning Commission wanted to see that small operators did not perish and that viable and economic units were formed so that the public might be served efficiently. The Transport Advisory Council, of which the hon. the Deputy Leader of the Opposition, Sri Kalyanasundram is a member,

14th December 1954] [Sri B. Parameswaran]

considered the suggestion and advised the Government accordingly. That was why the instruction referred to by the hon. the Deputy Leader of the Opposition was issued. If, after some time, we find that the Government Order is not working properly, the Government may reconsider it. But, on that account, there need not be any opposition to this Bill.

“ The hon. Gentleman, Sri Narayana Kurup, pointed out certain defects in the working of the present Act. They are of minor importance and they do not relate to the Bill under discussion. Some hon. Members thought that they could stray away from the subject proper and speak as if they were discussing budget proposals. I thought that Members would confine their remarks to the amendments proposed in this Bill. The hon. Gentleman, Dr. Menon, said that some operators were carrying fish on the top of buses. But these are all matters which can be rectified by the Regional Transport Authorities themselves at the proper time. We feel that it is necessary to open up certain routes because certain persons are monopolizing some routes. It is only for such purposes that we want to take power. We will not exercise that power always. It is only when public interests warranted demand for it, we will exercise it. But, as pointed out by my hon. Friend, a small matter like the construction of a bridge, is not a thing for the Regional Transport Authority to do.

“ With regard to certain shuttle trips and other matters which were referred to by the hon. Gentleman Sri Narayana Kurup, I shall go into them, but I do not know how they are relevant to the Bill under discussion here.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ They are all administrative matters.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ It is only for the improvement of administration that the Government propose to make a change in the set-up of the Regional Transport and the State Transport Authorities. When such a change comes, I hope that we will transfer the powers that are now being exercised by the Government to those authorities. In the interim period, we want to retain the powers that we have. Therefore, it is only a question of temporary adjustment.

“ I may assure the hon. the Deputy Leader of the Opposition that we did implement the decision of the Transport Advisory Council so far as formation of viable and economic units was concerned. If there are any other matters of importance which the hon. Gentleman may suggest, they can be considered in the Advisory Council. But that need not stand in the way of our pushing through this Bill.

“ I know that the hon. Members welcome this Bill in their heart of hearts. I hope that they will give their support to this Bill. I request the hon. Members who have moved amendments

[Sri B. Parameswaran] [14th December 1954]

2-40
P.m.

to withdraw them. The hon. the Deputy Leader of the Opposition Sri Kalyanasundram took advantage of this occasion and criticised the transport system in Madras City. But that matter has nothing to do with the Bill under discussion. I know that there are some defects here and there. We are badly in need of buses. Buses are day after day becoming deteriorated, but they are being replaced by new buses. The Hindusthan Aircraft Company are also doing their level best; we are doing our best to increase the strength of our fleet. But that is a different matter and does not relate to the subject under discussion to-day.

"If the hon. Members of this House go through the proceedings of the Legislature, they will find that criticisms, uncalled for and uncharitable criticisms, have been levelled against the non-official members of the Regional Transport Authorities and motives have also been attributed to the Government that they were trying to force their view by using their influence with the nominated non-official members. I thought that the Opposition would be only too glad if the Government did not nominate any non-official members to serve on these bodies. I know they will feel glad that these bodies were devoid of these nominated members. Sir, I may tell the hon. Members that when we nominate any member to serve on these bodies, it is not for achieving any particular object. Except the Malabar District Board, in almost all the districts, Congress candidates have been elected as District Board Presidents. So, it will be very advantageous to the members of the Congress Party if those Presidents are nominated as members of the Regional Transport Authorities. But we do not want motives to be attributed to us. I do not mean to say that the administration should be completely devoid of non-official elements. I know in some way or other, non-officials have to be associated with administration. We want to reorganize the Regional Transport Authority and the Central Road Traffic Board. We intend making certain changes in their organization. But, I am also aware of the fact that rules have not been framed. They are being framed. When the rules are framed, there will not be any need for a Tribunal as suggested by the hon. Deputy Leader of the Opposition. We are surrendering our heavy responsibilities and powers that we are exercising to-day. When those powers are exercised by a Central Authority it must be weighty and impressive. It is for that purpose we intend introducing a change in the set-up. With the change in the present set-up and with the introduction of new rules, I am sure that many of the abuses which have been referred to by the hon. Members will be avoided and we will see that the transport system functioned efficiently.

"With regard to the other points raised by the hon. Members, whether they are relevant to the Bill under discussion or not, I have made a note of those points and I shall try to see that the defects mentioned by the hon. Members are rectified. I request hon. Members, Sri Kalyanasundram and Sri K. P. Gopalan, to withdraw their amendments."

[14th December 1954]

* SRI K. P. GOPALAN :—"Sir, I want some clarification from the Hon. Minister. Suppose I give a petition to the Regional Transport Authority. If it rejects the petition, I can appeal to the Central Road Traffic Board. When this Board also rejects my petition, there is no arrangement by which I can appeal against this rejection. Such being the case, how can an aggrieved person get justice? Secondly, under section 44 of the Act, the Government are empowered to nominate officials and non-officials to the Regional Transport Authority as well as the State Transport Authority. I want to know why the Government are not prepared to take the non-officials into confidence in this matter especially when the Government have got to do it according to the present provisions of the Act itself. If the Government are not influenced by the non-officials in the matter of the distribution of route permits, it is most welcome. I want the Hon. Minister to clarify these two points."

* THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Perhaps the hon. Member wants to know whether there will be a body over and above the Central Road Traffic Board which would exercise revisionary powers. When the Central Road Traffic Board itself is well organized we hope that it will be quite adequate, impressive and weighty to deal with the various cases. As it is, I do not think any injustice will be done. Let us watch the present arrangement for some time, say six months and if there was need for some other body over and above the Central Road Traffic Board, we can consider that aspect of the matter. But at present, as the whole scheme is under consideration of the Government, Sir, I am sure that there will not be any need for appeals over and above the Central Road Traffic Board except in matters where some legal issues are involved. Apart from that, when the rules are framed, those in charge of the various bodies, whether they are officials or non-officials, will not go out of the way. After all, they have to act within the rules. As for the other point raised by hon. Member Sri Gopalan, I can assure him that it is not for want of confidence that we have excluded non-official elements from these bodies. We thought that those bodies were unwieldy, and we wanted to save them from the trouble and botheration."

* SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வலி.ஆர். டி.பி. நன்கு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஸ்தாபனம். அது கொடுக்கக்கூடிய உத்தரவுகளை ஆட்சேபித்து மறுபடியும் அப்பீலுக்கு போகவேண்டிய அவசியமே ஏற்படாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சர்க்காரிடம் கி.ஆர்.டி.பி-க்கு அப்பீல் செய்துகொண்ட மனுக்களில் எத்தனை நியாயமென்று ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. எத்தனை தவறு என்று ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி அவர்கள் தவறு என்று ஊர்ஜிதம் செய்திருந்தால் அதை எந்த அடிப்படையில் தவறு என்று ஊர்ஜிதம் செய்தார்கள், அதை சர்க்காரும் நியாயமானது என்று கருதுகின்றதா என்பதையெல்லாம் முதலில் தெரிந்துகொண்டால் அவர்களுடைய உத்தரவுகளும் மேலாக அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கு வசதி இருக்கவேண்டுமா என்று தெரிந்துகொள்ள முடியும். ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் அதைப்பற்றிச் சொல்வார்களா?"

[14th December 1954]

SRI K. PARTHASARATHY :—“ The Hon. Minister stated that at present there is no intention of providing for second appeals. I would like to draw his attention to section 64, which provides that ‘ any person who is aggrieved by the order of a Regional Transport Authority or the State Transport Authority may, within the prescribed time and in the prescribed manner appeal to the prescribed authority’ Are we to understand that the Government do not intend providing the ‘ prescribed authority ’ that is mentioned under Section 64? What is the policy of the Government with regard to this matter? While on this point, I would like to bring to the notice of the Government”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member cannot make a speech after the Hon. Minister had replied to the debate.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ I am only trying to get some clarification”

MR. SPEAKER :—“ When the clauses are taken up for discussion, the hon. Member may give his views. Now he cannot make a speech.”

2-50
p.m.

* THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, regarding the point raised by the hon. Member Sri Parthasarathy, I will consider that, at the proper time. But I would like to tell hon. Member Sri Ramalingam that except in a few cases, the Government have upheld orders of the Central Road Traffic Board.”

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member Sri Gopalan withdrawing his amendment? ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I am not withdrawing the amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954, be circulated to elicit public opinion thereon.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ Then, there is the amendment of the hon. Member Sri Kalyanasundram. Is he withdrawing it? ”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ I am not withdrawing my amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.’ ”

The amendment was put and lost.

[14th December 1954]

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954 be taken into consideration at once.’ ”

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—“ Now let us take up clause by clause consideration of the Bill.”

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That clause 3 do stand part of the Bill.’ ”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ I move my amendment, namely :—

‘ Add at the end of clause 3 the following :—

“ And any person aggrieved by the orders of the authority made under sub-section (1) or (2) may within the prescribed time appeal to the High Court of Madras.” ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment, Sir.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காலியிலேயே நான் பேசும்போது, ஸீ.ஆர்.டி.பி. உத்தரவுகளுக்குமேலும் அதை ‘ ரிவைஸ் ’ பண்ணுவதற்கு ஒரு ஸ்தாபனம் இருக்கவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னேன். ஆனால், சர்க்கார் அதை அனுதாபத்தோடு கவனிக்கவில்லை என்று தெரிகிறது. நிதி மந்திரி அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்ததிலிருந்து நான் அறிந்த விஷயம் என்னவென்றால் ஸீ.ஆர்.டி.பி.யை விரிவுபடுத்துவது—எண்ணிக்கையில் அல்ல, தன்மையில் சில மாறுதல்களை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்காருடைய உத்தேசத்தில் இருப்பதாக அறிகிறேன். டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனருக்குப் பதிலாக ஒரு ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரையும் சேர்த்து, ரெவின்யூ போர்டு மெம்பரின் தலைமையின்கீழ் ஸீ.ஆர்.டி.பி. அமைக்கப்படும். ஆகையால் போதுமான பாதுகாப்பு இருக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கு அவசியம் இல்லை என்று சர்க்கார் கண்ணோட்டத்தில் இருக்கிறதென்று நான் உணருகிறேன். அதனால்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் பலமாகப் பிரேரிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“ சர்க்காரை எதிர்க்கவேண்டுமென்பதற்காக நான் இதை எதிர்ப்பதாக சர்க்கார் நினைக்கக்கூடாது. ஸீ.ஆர்.டி.பி.யையும் நான் குறைசூறுவதாக அர்த்தம் இல்லை. ஏற்கெனவே ஆர்.டி.பி., ஸீ.ஆர்.டி.பி., அதற்குமேல் கவர்ன்மென்ட் என்ற வரிசைக்கிரமத்தில் அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கு வகை இருக்கிறது. இவ்விதமாக கீழே கொடுத்த உத்தரவை, அதற்கு மேல் இருக்கும் ஸ்தாபனத்தைக்கொண்டு ‘ ரிவைஸ் ’ பண்ணிக்கொள்வதற்கு வசதியும் சந்தர்ப்பமும் இருந்தும் கூட பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. ராஜ்யம் பூராவிலும் அதிருப்தியும் மனக்கசப்பும் இருந்து வருகின்றன. அப்படியிருக்கும்போது ஸீ.ஆர்.டி.பி. உத்தரவுக்குமேல் அதை ‘ ரிவைஸ் ’ பண்ணுவதற்கு ஸ்தாபனம் இல்லாவிட்டால் ஸீ.ஆர்.டி.பி.யின் அதிகாரம் எல்லையற்றதாகப் போய்விடும். ஸீ.ஆர்.டி.பி.யின் அதிகாரத்தை மாற்றுவதற்கு ஒரு ஸ்தாபனம் இல்லை, என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் ஸீ.ஆர்.டி.பி. சொன்னதை மாற்றுவதற்கு வழியில்லாமல் போய்விடும். அதற்குப் பிறகு ஸீ.ஆர்.டி.பி. போடும் உத்தரவு தான்

[Sri M. Kalyanasundram] [14th December 1954]

அமல் நடக்கும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் ஸி.ஆர்.டி.பி. எப்படியும் பரிசுத்தமானவர்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியிருக்கும். ஆர்.டி.ஏ.யில் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள் இருந்தால் சந்தேகத்திற்கிடமாகும். (Interruption.) ஹைகோர்ட் நீதிபதியைப்பற்றி நிதி மந்திரி அவர்கள் வேண்டுமானால் சொல்லட்டும். நான் சொல்லத் தயாராயில்லை. நான் ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால், யார் யாரை யார் சந்தேகப்படுவது என்கிற ஒரு உத்தரவு போட்டால் அதைப் பரிசீலனை பண்ணுவதற்கு ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. முடிவு எடுப்பதற்கு சிந்தனை செய்து முடிவு எடுப்பார்கள். அதற்காக ஒரு 'செக்' மேலே இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் 'ரிவிஷனரி' அதிகாரம் இருக்கக்கூடிய ஒரு 'ட்ரைபுனல்' ஏற்படுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஹைகோர்ட்டுக் காவது ரிவிஷனரி அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லினேன். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தின்படி ஹைகோர்ட்டுக்கு ரிவிஷனரி அதிகாரம் கிடையாது. ஹைகோர்ட்டிலே போய் 'ரிட்' தாக்கல் செய்தால் ஹைகோர்ட் தஸ்தாவேஜுகளை வரவழைத்துப் பரிசீலனை செய்து அந்த ஆர்டர் செல்லுபடி ஆகுமா ஆகாதா என்று உத்தரவு பிறப்பிப்பார்கள். அந்த ஆர்டர் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்ற உத்தரவு ஹைகோர்ட்டில் போடுவது இல்லை. திரும்பவும் ஸி.ஆர்.டி.பி.க்கு வந்து, அது ஏற்கெனவே எடுத்த முடிவு எப்படி நியாயம் என்பதை அவர்கள் திரும்பவும் நியாயப்படுத்திவிடுகிறார்கள். ஸி.ஆர்.டி.பி. தஸ்தாவேஜுகளை மந்திரி அவர்களுக்கு அவகாசம் இருக்குமானால் புரட்டிப் பார்க்கட்டும். அப்படிப் பார்த்தால் 100-க்கு 99 கேஸ்கள் அம்மாதிரிதான் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும். ஆகையால்தான் ஸி.ஆர்.டி.பி. உத்தரவுக்குமேல் பரிசீலனை செய்வதற்குள்ள ஒரு ட்ரைபுனல் இருக்கவேண்டும்; இல்லாவிட்டால் ஹைகோர்ட்டுக்காவது அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கான அதிகாரத்தை இந்தச் சட்டத்தில் கொடுக்கவேண்டும் என்ற திருத்தத்தைப் பிரேரித்திருக்கிறேன். அதை மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்."

2-55
p.m.

SRI P. RAMAMURTHI:—"In supporting the amendment moved by my hon. Friend Sri Kalyanasundram, I would like the Government to consider this question very seriously. Ostensibly, it is stated that the Government have come forward with this Bill in order to be free from the charge that the State Government often-times interfere in the matter of grant of these bus routes, in matters connected with the administration of the Motor Vehicles Act and, therefore, it is that the Government say, 'We will not be the appellate authority'. That should ostensibly be the reason why they have brought forward this measure. I would like them to consider seriously whether the purpose they have in view in bringing forward this Bill will be served. I submit that the purpose they have in view cannot be served. Why? After all, they are going to appoint a Central Road Traffic Board. Now the officers that are going to be appointed to this Board will in some measure or other be subject to the orders of the State Government. After all a Revenue Board Member may be appointed to the Board. If it is going to be a Revenue Board Member, the very power of appointment is in the hands of the State Government. Then there will be the Highways Engineer who is also subject to the authority of the State Government. With people of these types, there is always a certain inherent power with the Government which can be exercised at any time for the purpose of reconstituting that Board, removing such people and placing them in some other places. Therefore, though the State Government might say that this is an independent body, so long as

[Sri P. Ramamurthi] 14th December 1954]

that body or the officers who are functioning in that body have something to do with the State Government and the State Government can exercise some kind of control, whether that control is exercised overtly or covertly, so long as they can exercise a control over these officers, to say that the body is going to be an independent body is a misnomer. But over the High Court the State Government do not exercise any kind of authority. Even in the matter of appointment, it is some outside authority that appoints them. No doubt the State Government make their recommendations. But as far as the appointment is concerned, the State Government do not exercise any kind of authority whatsoever. After a person is appointed Judge of the High Court, the State Government have nothing to do with the functioning of the High Court Judge. Under the existing circumstances, the High Court at least has got a modicum of independence. This Central Road Traffic Board which the Government propose to appoint to-day will not have even that modicum of independence. Therefore, it will be a misnomer to say that it will be an independent body and, therefore, the State Government will still be open to the charge that they continue to influence the decision of the Central Road Traffic Board. If the State Government are serious that they must be free from the blame, I feel they cannot have any objection to accept the amendment moved by my hon. Friend Sri Kalyanasundram. I, therefore, support the amendment and would request the Government to accept it."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, before the Hon. Minister replies, I would like to point out certain facts to the hon. the Leader of the Opposition and the hon. the Deputy Leader of the Opposition. They have completely missed the point and they have also failed to understand the scope of the amending Bill which is before the House. The point is this. Under the Motor Vehicles Act quasi-judicial authorities are being constituted for the purpose of granting permits to run public stage carriages and also for the purpose of regulating the running of these buses. There are two authorities constituted for this purpose. One is the Regional Transport Authority and the other is the Central Road Traffic Board. As against the orders of the Regional Transport Authority in many of the important cases, an appeal is provided for to the Central Road Traffic Board.

"Therefore, the Central Road Traffic Board is the appellate authority. Most of the matters are dealt with by the Regional Transport Authority but there are certain other incidental matters which are considered by the Central Road Traffic Board sitting originally for the first time and passing orders on them. That is one category of cases. But those cases are very few and the question of choosing one in preference to another does not arise in those cases.

"Now, the all-important thing is the issuing of permits to a particular person, the opening of new routes and the extension of routes. All those things are first dealt with by the Regional Transport Authority and then immediately there is a right of appeal to

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1954]

the Central Road Traffic Board. In the original Central Act, there was no such appeal as against this revision as such. But in respect of Presidency Towns, persons who were residing within the Presidency Towns had the right to take the matter before the High Court in the form of a writ. Before the Constitution came into force that writ was restricted only to persons residing within the Presidency Towns and persons living outside the Presidency Towns had no right to go before the High Court for a writ. So, as far as the people in the mofussil are concerned, they did not have the remedy but the persons residing in the Presidency Towns were entitled to such a remedy. Therefore, the Government thought that they should bring in section 64-A, which is a very famous section now, under which the Government took revisionary powers in respect of orders passed either by the Regional Transport Authority or the Central Road Traffic Board. That is how the revisionary powers came to be exercised by the State Government. That amending Act, if I remember aright, was passed by the Assembly only in 1946 or 1947. So, even the persons residing in the mofussil had an opportunity to go before the High Court only when the Constitution came into force. Now, after the introduction of the Constitution, all the persons have a right to go before the High Court for a writ. Therefore, that distinction no longer exists. That is why after a great deal of consideration, we thought that there was absolutely no need for the Government to have revisionary powers. It is not as if we are removing a thing which has already been existing there.

"Now, why not we have a right of appeal to the High Court? At no time was it contemplated that the High Court should serve as an appellate authority. As far as this matter is concerned, it is a tribunal's function and as tribunals, they have got judicial functions to perform. We cannot put those tribunals on a par with other civil courts or criminal courts. Even in the case of election tribunals where parties contest to become qualified as a member, a civil court or a criminal court or a High Court or the Supreme Court has no revisionary jurisdiction or appellate jurisdiction except by way of writ. Much less in a case where certain licences have to be issued and other incidental matters have to be looked into, this tribunal should be put on a par with a court and an appeal provided to the High Court. The hon. Deputy Leader and the hon. Leader of the Opposition know that if the matter is taken on appeal to the High Court, the scope will be enlarged. I have absolutely no doubt that we will have to appoint three more judges to the High Court for the purpose of disposing of the appeals preferred by various bus operators. It will be administratively impossible to provide appellate jurisdiction for the High Court in this matter and it will be a very heavy burden. Of course, it is easy enough to say, 'provide an appeal to the High Court and they will only scrutinize the administrative action.' It is not so easy as that. Not only two or three more judges will have to be appointed, but everything will have to be printed. It is not merely a question of exercising jurisdiction

14th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

where there is not a case for it but it will go much beyond that. Therefore, I am afraid it will not be possible to accept the amendment. But I do agree that in cases where the Central Road Traffic Board passes original orders, there should be some authority to go into the whole thing if the aggrieved person wants to take it on appeal. For that, no amendment is necessary because section 64-A gives the Government power to make rules wherein it may be provided for. I may assure the House and also the hon. Leader of the Opposition that we shall consult the State Advisory Transport Committee about the proper set-up for this purpose before we take decisions in regard to all these matters. Therefore, I am afraid the Government are unable to accept the amendment suggested by the hon. Deputy Leader of the Opposition."

MR. SPEAKER:—"Is the hon. Member, Sri. Kalyanasundram, pressing his amendment?"

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"In view of the assurance given by the Hon. Minister for Finance, I am not pressing it."

The amendment of Sri M. Kalyanasundram was, by leave, withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That clause 5 do stand part of the Bill.'"

* SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I move—

'For the existing clause, substitute the following:—

"5. Transitory provision.—All proceedings pending with the State Government on the date on which this Act comes into force shall be disposed of by the Government itself." "

SRI S. RAMALINGAM:—"I second it, Sir."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'For the existing clause, substitute the following:—

"5. Transitory provision.—All proceedings pending with the State Government on the date on which this Act comes into force shall be disposed of by the Government itself." "

* SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I want only one clarification from the Hon. Minister so that I can know the actual position. Now, there are so many appeals pending with the Government. These appeals were sent to the Government by the aggrieved parties because they found that the Central Road Traffic Board did not

[Sri K. P. Gopalan] [14th December 1954]

do justice to them. If the Government give an assurance that pending appeals will be disposed of by the Government, then I will withdraw my amendment."

* THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" We will notify the particular date. Only after that, we will surrender our powers. Till then we will have those powers. I am sure the Government will dispose of all the pending papers with them."

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member, Sri Gopalan, pressing his amendment now? "

SRI K. P. GOPALAN :—" I am not pressing it."

The amendment of Sri K. P. Gopalan was, by leave, withdrawn.

Clause 5 was put and carried.

3-10 p.m. MR. SPEAKER :—" May I know whether hon. Member Sri K. P. Gopalan is moving his amendment adding a new clause after clause 5? "

* SRI K. P. GOPALAN :—" As my amendment similar to the one moved earlier by the hon. Member Sri M. Kalyanasundram; I am not moving the amendment I have given notice of."

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954, be passed into law.' "

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954, be passed into law.' "

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(4) THE MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) AMENDMENT BILL, 1954.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill * 1954 and move—
'That the Bill be taken into consideration at once.'

It will be useful to hon. Members if I place certain facts and circumstances under which this Bill is brought before this House so that all Members can understand the implications of this Bill.

* Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 4th December 1954.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker]

"The Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, became law in April 1949. Immediately thereafter arrangements were made to implement its provisions and estates were taken over in batches. In the course of the working of the Act, it has been found that certain sections require to be amended and the Bill contains such of the amendments as are urgent. The other amendments will be brought forward in a separate Bill later on. I will now explain the provisions of the present Bill.

"Under section 1 (4) of the Act, some of the sections of the Act shall come into force at once and the rest of the Act shall come into force in regard to any zamindari, under-tenure or inam estate on such date as the Government may, by notification, appoint. Each estate is taken over by the Government on a date notified under section 1 (4) and with effect from that date the entire provisions of the Act apply to the estate. The Government have been obliged to refrain from taking possession of certain estates on the notified dates on account of the injunction orders of Courts. In some cases, the Government had to defer further acts of management after the estates had been actually taken over on account of the stay orders of Courts. In such cases the provisions of the Act which were made applicable with effect from the notified date could not be enforced till the stay orders in question were vacated. There are administrative difficulties in enforcing the provisions of the Act with retrospective effect from the notified date after the stay orders are vacated, both in the case of various amounts to be recovered from the landholders and the amounts to be paid to them. The Government have been issuing orders under section 68 of the Act to remove these difficulties as and when they arose but they consider that it is desirable to amend the Act to make it clear that in the cases affected by the stay orders of Courts as stated above the notified date will be the date from which the Government have been in uninterrupted possession of the estate. Clauses 2 and 3 of the Bill make the necessary provision for this purpose.

"It is necessary that the proceedings taken by the Government between the notified date and the date on which further action under the Act was interrupted on account of the stay order, should be validated. Clause 10 of the Bill provides for this.

"Under section 9 (3) of the Act, the Settlement Officer has powers to decide whether an inam village is an inam estate or not, and under section 9 (4) (a), any person deeming himself aggrieved by a decision of the Settlement Officer may appeal to the Tribunal. The Government cannot under this section file an appeal before the Tribunal against the decision of the Settlement Officer, since according to section 3 (22) of the Madras General Clauses Act, 1891, the expression 'person' includes any company or association of individuals, whether incorporated or not, but does not include the Government. Although the Government may not generally be concerned with a decision of the Settlement Officer as to whether a particular village is or is not an inam estate, cases do occasionally arise where such decision has to be contested by the Government.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [14th December 1954]

on the ground that the village is not an inam estate but is an under-tenure estate or is not an estate at all. It is, therefore, considered that the Government also should have a right of appeal against the decision of the Settlement Officer under section 9 (3). Clause 4 of the Bill makes the necessary provision for the purpose in section 9 (4).

" Under section 15 (1) of the Act, the Settlement Officer shall examine the nature and history of all lands in respect of which the landholder claims a ryotwari patta and decide in respect of which lands the claim should be allowed. Under section 15 (2) any person deeming himself aggrieved by a decision of the Settlement Officer under sub-section (1) may appeal to the Tribunal. The Government cannot under sub-section (2) of section 15 file an appeal against the decision of the Settlement Officer under sub-section (1), since as already explained in respect of section 9 (4), the expression 'person' does not include Government. It is not at all likely that the ryots who are primarily interested will contest the landholders' claims particularly when such claims relate to communal lands in respect of which the ryots had not been actually exercising any communal right and were unaware whether the landholders had any rights therein. Even if in some cases the ryots desire to contest such claims, they may not be able to do so as they may not have the financial resources necessary for the purpose. The Government, therefore, consider that they should contest all claims to ryotwari pattas by landholders which are *prima facie* untenable and unreasonable and that it is neither safe nor expedient to leave it to the ryots alone to do so. Managers of estates have, therefore, been asked to contest the claims of the landholders wherever necessary. In such cases where the Settlement Officers give decisions against the Government, it is but reasonable that the Government should have a right to prefer an appeal to the Tribunal. Clause 6 of the Bill makes the necessary provision for the purpose in section 15.

" The Act allows the Tribunal in its discretion to admit appeals under sections 9 (4), 10 (3) and 15 (2) of the Act at any time. Cases have come to the notice of the Government where appeals have been admitted by the Tribunal even after three years. It is necessary that there should be some finality in these matters. It is, therefore, considered desirable to restrict the power of the Tribunals to extend the time within which appeals should be filed to six months after the period prescribed in the Act. It is, however, considered necessary in the case of a decision under section 15 that the Tribunal's power to extend the time in cases of appeal by Government should not be limited where the decision is vitiated by fraud or mistake of fact. The amendments made to sections 9 (4), 10 (3) and 15 (2) by clauses 4, 5 and 6 of the Bill seek to achieve this object also.

" Under section 3 (3) of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947, the reduced rates of rent fixed under that Act take effect from the commencement of the fasli year 1357 and the ryots are not bound to pay rent at any rate which is in excess of

14th December 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

such rates. As the preliminary enquiries and other operations connected with the reduction of rents took time, there was some delay in fixing the reduced rates of rent. The landholders, however, continued to collect the rents from the ryots at the old rates. To give the ryots the benefit of retrospective effect from fasli 1357 in the matter of reduced rents, orders have been issued to the effect that the excess collections made by the landholders should be adjusted in the case of estate villages taken over by the Government by short-payment of the assessments payable to the Government by the ryots and in the case of other estates villages by short payments of rents payable to the landholders by the ryots for subsequent faslis. There is, however, no provision either in the Rent Reduction Act or in the Zamindari Abolition Act, enabling the Government to recover from the landholders the excess collection adjusted towards the assessment payable to the Government by the ryots. It is not the intention of the Government that the landholders should retain with them the excess collections which are made good to the ryots by reducing the assessment due to the Government. It is, therefore, considered necessary to make specific provision in the Zamindari Abolition Act for the deduction of the excess collections so adjusted, from the interim payments to be made under sub-sections 3 and 4 of section 50 of that Act. It is also considered necessary to make similar provisions in sub-section (7) of section 50. Clause 7 of the Bill makes the necessary provision for this purpose.

" For reasons similar to those set out above, it is considered necessary to amend section 54 also which relates to interim payments to religious, educational or charitable institutions governed by section 38 of the Act. 3-20 p.m.

" Under section 50 (2) of the Abolition Act, interim payments have to be made to the landholders from the notified date till the compensation has been finally determined and paid. One-half of the compensation is paid in advance within six months from the notified date and thereafter annual interim payment is reduced by half. The rules made under the Act provide for the payment of the other half of the compensation in instalments, in cases where the basic annual sum exceeds Rs. 3,000. It therefore follows that the interim payment payable in any year should be only in proportion to the compensation outstanding in that year. But there is no provision in the Act which enables the Government to reduce the interim payment in proportion to the amount of compensation already paid. This involves double payment. It is therefore necessary to make specific provision to the effect that the interim payment payable in any year should be in proportion to the compensation amount outstanding in that year. Clause 7 of the Bill makes provision for this purpose also.

" Under section 50 (7) of the Act, after the compensation has been finally determined and apportioned among the persons entitled thereto, the excess or deficiency in the interim payments made to each of such persons has to be adjusted on the basis laid down in

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [14th December 1954]

that section. The section does not, however, specify the authority which should make the adjustment. As the compensation has to be apportioned by the Tribunal, the Government consider that it will be convenient if the Tribunal itself makes the adjustment of any excess or deficiency in the interim payments. It is accordingly proposed to lay down that the Tribunal shall make the adjustment at the time of paying the compensation amount and sub-section (9) of section 50 has been revised for this purpose by clause 7 of the Bill.

"It is possible that even after an adjustment has been made by the Tribunal as mentioned above, a portion of the total interim payments made to a person may still remain to be recovered. As there is no provision in the Act for recovering such amounts, it is proposed to add a specific provision to the Act making such excess amounts recoverable from the person concerned as an arrear of land revenue—please see the proviso to new sub-section (9) of section 50 inserted by clause 7 of the Bill.

"The opportunity has been taken to incorporate in this clause the modifications made in the main Act by section 5 of the Amendment Act I of 1950, for purposes of clarity and easy reference and as this section has thus become superfluous, it is being deleted by clause 9 of the Bill.

"Sir, I have already stated that this Bill is only intended to remove certain defects observed in the Act when implementing its provisions and I commend the Bill for the acceptance of the House."

Mr. SPEAKER:—"Motion moved—

"That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1954, be taken into consideration at once."

3-27
p.m.

* SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது ஒரு சில அம்சங்களில் நாங்கள் வரவேற்கக்கூடிய தாயிருந்தாலுங்கூட ஒரு அம்சத்தை மாதிரம் நாங்கள் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறோம்.

"இந்த மசோதாவானது இச்சபைக்குக் கொண்டுவருவது இது முதல் தடவையல்ல. இதே மசோதா ஒரு சில மாற்றங்களுடன் முன்பே வந்திருக்கிறது. இந்த சபையிலேயே நான்கு தடவை கொண்டுவரப்பட்டு கைவிடப்பட்டது. ஒவ்வொரு தடவையும் ஒரு குறிப்பிட்ட திருத்தம் கூடா தென்று கைவிடப்பட்டது. அப்படியிருந்தும் நான்காவது தடவையாக கொண்டுவந்து நிராகரிக்கப்பட்ட இந்த மசோதா, இப்பொழுது 5-வது தடவையாக இதைக்கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட இனம் கிராமம் எஸ்டேட்டா இல்லையா என்று செடிஸ்மெண்டு அதிகாரி கூறும் தீர்ப்பை எதிர்த்து அப்பீல் செய்வதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகத்தான் இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டது என்று சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவானது அப்பீல் செய்வதற்கு ஒரு வருஷகாலம் அதிகாரம் கேட்கிறது. யாருடைய குறை களைத் தீர்ப்பதற்காக இவ்வளவு அவசரமாக இந்த அதிகாரங்களைக் கேட்கிறார்கள்? விவசாயிகளின் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்காகவா? சர்க்கார் தங்கள் உத்தரவை அப்பீல்செய்வதற்கு ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால் அம்மாதிரி கேட்கவில்லை.

14th December 1954][Sri S. Ramalingam]

"Although the Government may not be generally concerned with a decision of the Settlement Officer as to whether a particular village is or is not an inam estate, cases do occasionally arise where such decision has to be contested by the Government on the ground that the village is not an inam estate but is an under-tenure estate or is not an estate at all."

இந்த குறிப்பிட்ட இனம் கிராமங்கள் எஸ்டேட்டைச் சேர்ந்தது அல்ல என்று அப்பீல் செய்யும் உரிமை இந்த மசோதா மூலமாக சொந்தக் காரர்களுக்கு கிடைக்கிறது. இந்த எஸ்டேட்டு ஆக்டை பல வருஷங்க ளாக நாங்கள் ஆட்சேபித்து வந்திருக்கிறோம். இன்னும் டிரிபுனலுக்கு அப்பீல் செய்வதற்கு ஒரு வருஷகாலம் என்று வரையரை வைத்திருக்கி றார்கள். இவைகளெல்லாம் ஏற்கெனவே விவசாயிகள் அடைந்துவந்த நன்மையை பாதிக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்பொது பழையகாலத் தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையைத்தான் இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வருகிறது என்று தோன்றுகிறது. இப்படிப்பட்ட குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்றுதான் சென்ற நான்கு ஆண்டுகளாக இந்த ஏற்பாட்டைச் செய்துவந்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது கொண்டுவந்த அந்த மசோதாவி லிருந்த அதே வாசகத்துடன் வேறு சிலவார்த்தைகளைச் சேர்த்திருக்கிறது.

"இன்னும் ஜமீன் பட்டா நிலங்கள் விஷயமாக கோர்ட் தீர்ப்பை ஆட்சேபித்து டிரிபுனலுக்கு அப்பீல் செய்வதற்காக சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

"Managers of estates have therefore been asked to contest the claims of the landholders wherever necessary. In such cases where the Settlement Officers give decisions against the Government, it is but reasonable that the Government should have a right to prefer an appeal to the Tribunal."

இந்த அதிகாரத்தைக்கொடுப்பதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணியும் கிடை யாது. ஜமீன்தார்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களுக்கு பட்டாகொடுப்பது போன்றவைகளை செடிஸ்மெண்டு ஆபீசர்கள் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக தீர்ப்பு அளித்தால் அதை ஆட்சேபித்து அப்பீல் செய்வதற்கு சர்க்காருக்கு உரிமைவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இன்னும் தனிப்பட்ட காடுகள் மூலம் அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஜமீன் தார்கள் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் சமுதாய சொத்துக்களை ஸ்லீகரிப்பதற்கு இதையும் சேர்த்துக்கொண்டு இனங்களையும் சேர்த்துக் கொள்வார்கள், ஆதலால் இந்த மசோதாவினால் விவசாயிகளுக்கு ஒருவித நன்மையும் ஏற்படாது. ஆபத்துதான் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

(The Deputy Speaker in the Chair.)

SRI P. RAMAMURTHI:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, generally-speaking most of the provisions of this Bill are welcome, but the amendment to section 50, as has been pointed out by the hon. Member Sri Ramalingam is extremely pernicious. It is very necessary in this connexion to see what the original section 50 says and what the proposed amendment means. Under the original section 50, the Settlement Officer 'shall examine the nature and history of all lands, in respect of which the landlord claims the ryotwari patta under sections 12, 13 or 14 as the case may be and decide in respect of which lands the claims should be allowed.' Therefore, whenever a particular landlord claims that the particular land in an inam village is not an inam land or the village cannot be declared a whole inam village, and therefore, that particular village should be declared as ryotwari, in such cases, the Settlement Officer

[Sri P. Ramamurthi] [14th December 1954]

was authorized under sections 12, 13 and 14 to examine such claims and give his decision whether the land could be treated as inam land or ryotwari land.

10 " But in cases where a decision had already been given by the
1. Settlement Officer, the party aggrieved whether it is the landholder or the tenant or the ryot, could appeal against it. I would ask the Hon. the Minister for Revenue to look at section 15 (2) of the original Act. It says:—

' Any person deeming himself aggrieved by a decision of the Settlement Officer under sub-section (1) may within two months from the date of the decision, or such further time as the Tribunal may, in its discretion allow, appeal to the Tribunal and its decision shall be final and not be liable to be questioned in any Court of law.'

Therefore, the right of appeal against the decision of the Settlement Officer was actually provided for in the original Act itself."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—
" Sir, the present amendment is that Government should also be able to appeal. ' Any person ' mentioned in the Act will not cover Government but mean only Corporations and the like. We want to make this point clear. The existing provision will not apply to the Government."

SRI P. RAMAMURTHI:—" I am aware of that, Sir, but what I would like to point out is this. The right of appeal was specifically given to the parties aggrieved, whether that party was the landholder or the tenant. It is only one of these two parties that could at any time be aggrieved. If as a matter of fact, the landlord had been aggrieved, I dare say, he had ample opportunity to appeal. Here is a legal provision. Apart from that, he had ample resources in money and he could get legal advice from the best legal talents in the country. He had everything at his disposal and if he had had the modicum of a case against the decision of the Settlement Officer, he would certainly have taken advantage of the right of appeal provided for in sub-section (2) of section 15 of the Act. He would have appealed to the Tribunal. Therefore, as far as the landholder is concerned, it does not require the State Government to give him any special right. That is already there. I can understand a situation in which the tenants were not able to appeal by reason of the fact that they were poor and resourceless people. If they had not taken advantage of the provision in the Act due to financial inability and appealed against the decision of the Settlement Officer, I could understand the case of the Government in seeking to amend this section. I wish the Government had come forward and said: ' We want to do justice to the tenants and therefore, we want to have the power of appeal on their behalf.' Even though the landlord had the right of appeal within two months from the date on which the Settlement Officer

14th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

gave his verdict, he did not do so and here the Government say: ' We want to fight on behalf of the landholder.' The new sub-clause says:

' Against a decision of the Settlement Officer under sub-section (1), the Government may within one year from the commencement of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Act, 1954, or from the date of the decision, whichever is later, and any person aggrieved by such decision may, within two months from the said date, appeal to the Tribunal.'

We propose under this provision to deal with cases which have already been settled. For the failure of the landlord to take advantage of the right of appeal provided for in the Act, the tenants must suffer because the Government will go in appeal on behalf of the landlord! As far as we are concerned, we would certainly welcome such a provision provided it could always be laid down that the Government would come forward to appeal in those cases where the tenants had not appealed against the decision of the Settlement Officer. The Government should not seek to rake up questions settled long ago and create a state of unsettlement in the inam villages. This kind of provision is going to create a tremendous amount of restiveness and fear complex where none exist now, and where the tenants have received the full benefits of settlement. It will create restlessness and a state of unsettlement among the inam ryots. Therefore, while I generally welcome the Bill, I would request the Government very seriously to consider whether the amendment to section 15 (2) of the Act should remain in the form in which it stands now. Unfortunately, we have no time to consider the various aspects of this provision and I suggest that we defer consideration of this Bill for the present. I would ask the Government not to rush with the Bill but to consider seriously what I have said."

* SRI P. S. KRISHNASAMY AYYANGAR:—" Sir, certain estates have been taken over by the Government wherein the ryots have certain grievances. When the Rent Reduction Act was made applicable to a particular estate, the landholder filed a writ petition in the High Court and a stay order was secured. While the stay order was in force, the landholder collected rent as per the custom and usage prevailing there prior to the grant of the stay. The writ petition was subsequently dismissed. Till the dismissal of the writ petition, the stay order was in force and the landholder was collecting half waram, which was the custom and usage. Meanwhile, as the writ petition was pending, the ryots raised a hue and cry that in spite of the application of the Rent Reduction Act, the landholder was collecting rent at the old rate. Complaints were made to the local officials and at once circulars were sent round to appease the ryots that they might pay the waram which they were paying previously, that after the estate was taken over they could pay the rent fixed under the Rent Reduction Act, and that any excess that they might have paid by then to the landholder would be adjusted towards the future rent. They were actually paying this rent till the disposal of the writ petition and after it was dismissed the estate was taken over. When things

[Sri P. S. Krishnasamy Ayyangar] [14th December 1954]

went on in the old way they had paid the old rent for three or four faslis. Now the Act, as it is in the matter of adjustment of excess payments, applies only to the fasli during which the estate is taken over.

3-40 p.m. "But they complained that they were made to understand that any excess waram that they were paying even during the previous faslis would be adjusted towards the rent that they should be liable to pay in future faslis. The promise seems to have been made and that promise should be redeemed. Whatever has happened in other estates, I know that in the estate called 'Kon-thallai' estate, this thing has happened. The ryots have come with a petition here. I think that petition must have reached the Revenue Minister by now. If it had not reached him, I make this representation here on their behalf. I want to have a clear idea whether excess rents paid for faslis prior to the taking over of the estate may be adjusted towards the rent payable for future faslis. Subsequent to the Rent Reduction Act made applicable to the estate, a writ petition was filed. The ryots have paid rents during the pendency thereof at the rate at which they were paying before the Act was applied to that estate. Can they adjust those excess rents towards the rent payable for future faslis, after the writ petition has been dismissed? This is the doubt that I want to have cleared."

SRI P. RAMAMURTHI:—"There does not appear to be any difference of opinion between the Opposition and the other side. Unfortunately this is a long Bill. It would be difficult to understand some of the wordings. After all if this is referred to a Select Committee the Committee can sit for a few hours, discuss the Bill threadbare, discuss facts and figures and then arrive at conclusions. Therefore I make this formal motion that the Bill be referred to a Select Committee."

DEPUTY SPEAKER:—"But the time for making that motion is past. You cannot move it now."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Mr. Deputy Speaker, I am afraid hon. Members read very much into the amendments than what is warranted. I know all the amendments are in favour of the ryots and not the landholders. Except one amendment in regard to which there is some confusion and misapprehension all other amendments are clear. With regard to that amendment (the one which has been misunderstood), I will explain the correct meaning.

"The first amendment is with regard to the taking over of an estate after there has been a stay order issued by the High Court. Government intend to make it quite clear beyond all doubt that the date would be reckoned from the date of uninterrupted possession of the estate. That is our first amendment and is contained in clause 2 of the present Bill. We want to be clear about the date and we have defined it as the date from which we have been in uninterrupted possession of the estate.

14th December 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

"I shall now come to the decision of the Settlement Officer. With regard to the provision for appeal to the Tribunal against the decision of the Settlement Officer it is agreed. With regard to the decision of the Settlement Officer that the land is a private one, it is agreed that Government must appeal for the sake of the community. But it is agreed as regards the contesting by the Government of the decision of the Settlement Officer, that the village was an inam estate. Why the Government wanted to contest such decisions was that such a decision would involve added commitments for Government, as they would have to pay a higher rate of compensation for inams than for other estates. Further it would be a wrong decision to declare a village an inam village where it was an under-tenure estate or not an estate at all. After all Government money is public money. Government do not get money from the sky. When such is the case why should they waste public money when the Settlement Officer has given a wrong decision? Government must necessarily have the power to appeal in such cases. That is what is now provided for. Government should not keep quiet in such cases. It is quite a different matter if you want to have all inams to be brought under the scope of the Abolition Act. But you must do so by enacting a specific amending Bill, instead of taking advantage in a 'sneaky way' by a wrong interpretation and application of the existing Act. Hon. Members will now see that we have provided only for the contingency which occurs when a Settlement Officer gives a wrong decision to the effect that a village is an inam estate when in fact that village is an under-tenure estate or not an estate at all. Of course such a contingency may be very rare. But all the same we have to provide for appeal against such wrong decisions and that is what we have done.

"Let me now come to the question of excess collections from the tenants by the landholders. Under the Rent Reduction Act certain estates are notified. Under section 3 (3) of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947, the reduced rates of rent take effect from the commencement of the fasli year 1357 and the ryots are not bound to pay rent at any rate which is in excess of such rates. As the preliminary enquiries and other operations connected with the reduction of rents took time, there was some delay in fixing reduced rent. The landholders, however, continued to collect the rents from the ryots at the old rates. In some cases, excess collection in this manner has continued for two or three years. We have said that in all those cases, if after the introduction of the Rent Reduction Act, excess collections had been made the same could be adjusted by the tenants towards future faslis. But suppose there has been a writ petition in the High Court and there has been a stay order. Suppose the litigation dragged on for some years and the landholder all the time has been collecting the excess rent from the ryots at his old rates. We have now made a provision that such excess collection would be recovered from him as arrears of land revenue if compensation has been paid in full or that it would be reduced from the interim

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [14th December 1954]

compensation payable to him. We have also said now that only from the date from which the Government have been in uninterrupted possession of the estate, the Act would be applicable. Government cannot hold themselves responsible to enforce the Act during the interregnum.

"The expression 'on the ground that a village is not an inam estate but an under-tenure estate or not an estate at all' seems to have created a doubt in the minds of hon. Members. Government come on the field only when a wrong decision has been given by the Settlement Officer.

2-50 p.m. "The other allegation is that the Bill has been brought three or four times in some form or other. With regard to that, I would like to submit that the Bill was postponed not for these reasons. On the last occasion, Sri G. Latchanna, who was then a Member of this House, admitted that these amendments were necessary and should be pushed through, but his anxiety was that we may not bring in an amending Bill for including the 1936 inams if once this small Bill is passed. That is why he objected. He accepted the amendments because they were all for the benefit of the ryots. But there was, however, a fear on his part that after having all the amendments passed, we may not have the incentive to bring the other Bill to include the 1936 inams also. He urged this consideration against proceeding with the Bill and in deference to the wishes of the House we dropped it. The other day, when we transacted non-official business, I said that we are progressing rapidly in the matter of taking over the 1936 inams also under the Estates Abolition Act. The real obstacle is with regard to compensation and since the compensation question is likely to be settled in a way by the Centre which would very much facilitate the application of the Estates Abolition Act to 1936 inams also, it is better we wait for some time more instead of hurrying through. Under these circumstances there is no difficulty about this question. Even after my explanation if it is thought there is any difficulty still it is only imaginary and I cannot help it."

DEPUTY SPEAKER :—"The Hon. the Leader of the Opposition wants to move an amendment to refer the Bill to a Select Committee. It cannot be allowed at this stage. He should have moved his amendment in time. The question is—

'That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1954, be taken into consideration at once.'

The motion was carried.

DEPUTY SPEAKER :—"Now we shall take up the clause by clause consideration of the Bill. The preamble and the short titles will be taken up at the end."

Clauses 2 and 3 were put up and carried.

14th December 1954]

Clause 4.

DEPUTY SPEAKER :—"Motion moved—

'That clause 4 do stand part of the Bill.'

SRI P. RAMAMURTHI :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, after hearing the reply of the Hon. the Minister for Revenue, I am fairly convinced that this Clause should not remain as it is, empowering, as it does, the State Government to rake up the whole question again. After all, what does it boil down to? It boils down to this, namely, that the State Government may appeal to the Tribunal because of the fact that they will have to pay more compensation if a particular land, which is not an inam land but which is an estate, had been declared to be an inam land. Therefore, the Government say that they want to have a right of appeal. If it is limited to this specific purpose, we would have no objection. I am not certainly anxious that the inamdars should be able to get greater amount of compensation from the Government. As a matter of fact, I wish that they should get no compensation at all. Unfortunately, it is not possible. If the right of appeal is restricted to specific cases where an ordinary estate has been declared to be an inam and where the Government have to pay greater compensation as a result of that, I can understand the position. But they don't stop with that. They say that they would also have the right of appeal in cases where they consider that a Settlement Officer has declared a particular area or a particular village to be an estate when actually it is not an estate. As a result of the application of the Rent Reduction Act during the last five or six years the amount of rent, which the tenants have been paying to the landlords, has been lowered down. Now, all these things are totally upset. The Government have got the right to rake up the whole question once again. The Hon. the Minister for Revenue should have come forward with a statement as to how many estates are involved, the number of settlements that have taken place ever since the Act came into force, the number of estates which the Government consider should not have been declared as estates, the extent of the area involved, the total value of the compensation payable, the number of tenants involved and so on. If all these facts are placed before the House, then one can come to a conclusion. The Hon. Minister has not given any of these details and this is a strange way of dealing with us. In spite of the explanation offered by the Hon. Minister, I feel that this Clause must not be passed."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Sir, I have already explained the matter. In any piece of legislation the phraseology is put in that liberal way to be on the safe side. I may state that such cases would be very few and far between, but when we legislate, power is taken like that. In every legislation it is like that. It does not mean that it will be used indiscriminately. It will be used only when it is absolutely necessary. We have provided that the Government can appeal if the decision of the

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [14th December 1954]

Settlement Officer was vitiated by fraud or by mistake of fact. In all legislations, these things are provided for, not only here but in the whole world."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Another point which strikes me is this. The Hon. the Leader of the Opposition is agreeable to the Government appealing in cases where the ryots are affected, that is, where fraud and mistake are involved, as a result of which a wrong decision has been given. If a ryot is affected, then the Government may appeal. But if an inamdar is affected, then the Government should not appeal. Can we discriminate like that? Therefore, we are taking the power of appeal in all cases where the decision is vitiated by fraud or by mistake. Of course, the Government will exercise their discretion in the matter of preferring the appeal, but it would not be fair to provide in a legislation that if it affects one class of persons then the Government can appeal and that if it affects the other class of persons the Government should not appeal. That will be making a discrimination between one class and another. After all, the Government are interested in safeguarding the rights of the ryots. In view of this assurance, I would request the Hon. the Leader of the Opposition to withdraw his opposition to this clause and I may assure him that it will not be used for the purpose of harassing the ryots for gaining a point in favour of the landlords or for any other purpose whatsoever.”

(Mr. Speaker in the Chair.)

4 p.m. MR. SPEAKER :—“ The question is—
‘ That clause 4 do stand part of the Bill.’ ”

The motion was put and declared carried.

A poll was demanded and the House divided thus—

Ayes—47.

The Hon. Sri C. Subramaniam.	Sri M. S. Muniswami Pillai.
„ M. Manickavelu Naicker.	„ A. Ayyanar.
Sri K. Rajaram Naidu.	„ S. Thinnakarasaami Thevar.
„ B. Bhakthavatsalu Naidu.	„ R. M. Palaniappan.
„ P. G. Karuthiruman.	„ M. D. Thiagaraja Pillai.
„ V. C. Palaniswami Gounder.	„ M. Marimuthu.
„ V. K. Palaniswami Gounder.	„ K. Parthasarathy.
„ P. K. Thirumurthy.	„ M. Jagannathan.
„ R. Kuppuswami.	„ P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
„ S. R. Arumugam.	„ G. Govindan.
„ P. G. Manickam.	„ Ar. A. Rm. Chockalingam Chettiar.
„ N. Ramakrishna Iyer.	„ M. Kandaswami Padayachi.
„ T. P. Elumalai.	„ P. Chellathurai.
„ V. K. Ramaswami Mudaliar.	„ P. Selvaraj.
„ A. K. Masilamani Chettiar.	„ S. N. Somaswajulu.
„ K. G. Munuswami Gounder.	„ K. P. Kuttikrishnan Nair.
„ R. Thangavelu.	„ T. Ananta Pai.
„ A. Ramachandra Reddiar.	„ K. H. Bomman.
„ K. S. Ardhanareswara Gounder.	„ S. Somasundara Gounder.
„ P. M. Munuswami Gounder.	„ M. Venugopala Gounder.
„ O. A. Nanjappa.	„ M. Kattinuthu.
The Hon. Sri S. S. Ramaswami Padayachi.	„ T. Manavalan.
Sri T. K. Rama.	„ A. Appu.
	„ K. Kunhi Mohamed Shafee.

14th December 1954]

Noes—36.

Sri S. Swayamprakasam.	Sri N. Paramasiva Udayar.
„ A. Ratnam.	„ P. Kunhirama Kidav.
„ S. Deivasagamany.	„ O. Koran.
„ N. Rathina Gounder.	„ C. Velukkan.
„ M. P. Subramaniam.	„ P. Ramamurthi.
„ K. R. Sambandam.	„ K. T. Raju.
„ P. Rangaswami Reddiar.	„ S. Ramalingam.
„ T. Shanmugam.	„ S. Vadivelu.
„ A. Govindaswamy Nayagar.	„ K. C. Gopalan Unni.
„ A. Senapathi Gounder.	„ V. Madanagopal.
„ D. Krishnamurthi Gounder.	„ N. Sivaraj.
„ A. Vello.	„ A. K. Subbiah.
Dr. K. B. Menon.	„ K. V. Ramaswami.
Sri M. Narayana Kurup.	„ T. S. Ardhanari.
„ K. T. Sridharan.	„ K. Madhavan Nambiar.
„ C. Kunhirama Kurup.	„ E. T. Kunhan.
„ M. Palaniyandi.	„ C. H. Kanaran.
„ M. Narayana Nambiar.	„ R. Krishnan.

Neutral—Nil.

Ayes—47; Noes—36; Neutral—Nil.

The motion was carried.

Clauses 5 to 10 and clause 1 and the Preamble were then each separately put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, 4-10 p.m.
I move—

‘ That the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1954, be passed into law.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

IV.—GOVERNMENT MOTION—cont.

MOTION UNDER RULE 22 (3) OF THE ASSEMBLY RULES re CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move—

‘ That the Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954, be taken up first instead of the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954.’ ”

The motion was put and carried.

III.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(5) THE INDIAN BAR COUNCILS (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1954.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg to introduce the Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill^a, 1954, and move—

‘ That the Bill be taken into consideration at once.’

Sir, this is a very harmless and innocent Bill which is also considered necessary. In view of the fact that a separate High Court has been set up for the Andhra State from the 5th July 1954, in

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 6th December 1954.

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1954]

respect of the election of members to the Bar Council by the members of the Bar, we have to make a distinction between persons who are ordinarily residing and practising in the Andhra area and those who are ordinarily residing and practising in the Madras State. This is the purpose of the Bill. According to this, persons who are ordinarily residing in the Andhra State will be debarred from the Madras Bar Council. There is nothing else in the Bill. We are also saying that there will be no bar against those residing in Andhra area to practise in the Madras High Court. The Andhra Bar Council has also been formed and the advocates ordinarily residing and practising in the State of Andhra can elect the members to the Andhra Bar Council. I hope the House will accept the motion."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.' "

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" I think there will be one difficulty. I went through the Statement of Objects and Reasons relating to this Bill. I find that the Andhra High Court has a list of the advocates practising in the Andhra High Court, but I don't find any list attached to this Bill. So, the expression, ' ordinarily residing and practising in the State of Madras ' will have to be carefully interpreted. If the list of voters, i.e., the list of advocates who are entitled to exercise their franchise is not made definite, there will be trouble in future. Suppose an advocate was not allowed to vote; there may be confusion and he may even prefer an election petition that he was ordinarily residing within the State of Madras and so he ought to have been allowed to vote. If there was a clear list of advocates, then there will be no trouble. I do not know whether my apprehension is well-founded or unfounded. Anyway, I would like the Hon. the Law Minister to explain the position."

SRI P. RAMAMURTHI :—" I suppose the members belonging to this profession will not prefer election petitions in respect of the Bar Council elections."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We can only lay down the principle in a legislation like this. We cannot give a list of members of the profession who are entitled to vote. It is not possible and it is also not the practice to attach such lists to Bills."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" In respect of other elections, a certain procedure is laid down and followed. The preliminary list of voters is published, objections are invited and then the final list is prepared. I have not gone through the Bar Council Act and so I do not know whether such a procedure is laid down in it. Unless the preliminary list of voters is published, objections are called for and the list is finalised after proper scrutiny, there is no meaning in the present provision. If some such procedure is laid down, it will be all right. In the absence of any such procedure I apprehend some trouble."

[14th December 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.' "

The motion was put and carried.

Clause 2.

* SRI P. S. KRISHNASAMY AYYANGAR :—" Sir, in the new Section 4-A that is sought to be introduced it is said that ' No advocate entered in the roll of advocates of the Madras High Court, who, on or after the 5th July 1954, is not ordinarily residing and practising in Courts in the State of Madras shall be entitled to vote . . . ' ' Ordinary residence ' will have to be considered with reference to a particular period. If a person says that he was residing here for one day, it cannot be taken that he was ' ordinarily residing ' here. So, I think it will be better if we say ' from 5th July 1954 ' instead of ' on or after 5th July 1954 '. It is only a suggestion and if the Hon. the Law Minister agrees to the suggestion, he may accept it."

SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, in the new Section 4-A that is sought to be introduced the wording ' ordinarily residing and practising in Courts in the State of Madras ' is used. Now, we know that persons whose names are found on the roll of the Madras High Court are entitled to vote in the elections to the Bar Council. According to this, I think it is not necessary that a person should be actually practising on the date. If for some reason or other he was not practising at the time of election, he should not be prevented from exercising his franchise. My submission therefore is that the conditions that a person should be ordinarily residing within the State of Madras and should also be ordinarily practising in Courts in the State of Madras are rather too much. I think that the only condition that can be enforced is that a person should ordinarily reside within the State of Madras to become entitled to vote. Persons whose names are found on the roll of advocates of the Madras High Court and who are ordinarily residing in the State of Madras but who may not actually be practising in Courts in the State of Madras should not be prevented from voting. My view is that such people should not be deprived of their right to vote. I request that suitable amendments may be incorporated to enable such people also to take part in the voting."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, I do not see any reason why hon. Member Sri Parthasarathy wants that even those persons who are not practising must be entitled to vote. The intention is to allow only those who are ordinarily residing and practising in courts in the State of Madras. There is no point in giving franchise to those who do not practise even though they may be qualified lawyers."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There are two points to be considered. As for Sri Krishnaswami Ayyangar's point, it is not possible to accept his suggestion. Because, about 200 lawyers

[Sri C. Subramaniam] [14th December 1954]

have migrated from Madras to Guntur after the establishment of the Andhra High Court in Guntur. They have been moving between Guntur and Madras and have not yet settled down in Guntur. Their ordinary residence in Guntur will have to be taken into consideration. That is why the present language, viz., 'on or after the 5th July 1954' is used.

4-20 P.M. "After all, I am sure, they will ask for their own declaration whether they are resident and practising there. Some such convention will be followed and there will not be any difficulty about that.

"Sir, with reference to the points raised by the hon. Member Sri Parthasarathy, now there is a separate roll for Andhra High Court advocates. A person who wants ordinarily to practise before that High Court will enrol himself there. That is why both the conditions are put here. 'Ordinarily practising' does not mean that he should actually practise. It only means he intends ordinarily to practise. Sir, a lawyer can be a lawyer even without practising. 'Ordinarily practising' does not mean that he should be getting cases and appearing before courts. The intention is there, whether he wants to be a lawyer of the Madras High Court and enrol himself there or whether he wants to be a lawyer of the Andhra High Court and enrol himself there. That is why this language has been used. That won't create any difficulties."

SRI P. RAMAMURTHI :—"I would request the Hon. Minister to answer only one question. What happens in the case of those who are anxious to practise and do not get practice?"

Clause 2 was put and carried.

Clause 3 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I move—
'That the Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954, be passed into law.'"

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954, be passed into law.'"

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

MR. SPEAKER :—"Is it the desire of the House to adjourn now? Then what about the half-hour debate about the allotment of lands to Harijans in Kodaikanal?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The Hon. Minister is not prepared for it, Sir."

MR. SPEAKER :—"Shall we have it day after tomorrow?"

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"Day after tomorrow is a non-official day, Sir."

[14th December 1954]

MR. SPEAKER :—"We will take it up only after 5 p.m."

SRI A. RATNAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சேலம் ஜில்லா போப்பிலைப்பட்டி கிராமம் சம்பந்தமாக ஒரு அரைமணி நேர விவாதம் கேட்டிருந்தேன். அதை இப்பொழுது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—"அதை எடுத்துக்கொள்வதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் தயாராக இருக்கிறாரோ தெரியவில்லை. அது ஜில்லாவில் ஹரிஜன விஷயத்தைப்பற்றியது"

"The Hon. Minister is not prepared for it. Now I wish to make an announcement. Tomorrow we will not have the afternoon session because, the Select Committee on the Dramatic Performances Bill will be sitting in the afternoon.

"The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

[14th December 1954]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 329 asked by Sri K. Kunhi Mohamed Shafee at the meeting of the Legislative Assembly held on 14th December 1954, on page 95 supra.]

Department. (1)	Categories of posts. (2)	Scale of pay. (3) RS.
Madras Agricultural Service (Men's Branch).	District Agricultural Officers; Junior Lecturers in Agriculture; Superintendent, Central Farm, Coimbatore; Assistant Marketing Officers; Gazetted Assistant, Office of the Director of Agriculture; Curator, Government Botanical Gardens and Parks, The Nilgiris; Assistant Research Officers; Assistant Entomologists; Assistant Agricultural Chemists including Agricultural Bacteriologist; Bio-Chemist and Soil Physicist; Assistant Mycologists; Assistant Lecturing and Systematic Botanist and Lecturer in Botany; Superintendents of Agricultural Research Stations; Assistant Cotton Specialists; Assistant Fruit Specialists including Superintendent, Fruit Research Station, Kodur; Plant Physiologist; Cyto-Geneticists; Lecturer in Agricultural Economics; Assistant Paddy Specialist and Assistant Millet Specialist.	230—30/2—260—40/2 —500—50/2—700.
	Assistant Agricultural Engineer (Research), Assistant Agricultural Engineers (Civil and Mechanical) and Assistant Agricultural Engineers (Headquarters).	260—30/2—380—40/2 —500
Madras Boiler Service.	Inspectors of Boilers	280—30/2—520—40/2 —600—50/2—700.
Madras Co-operative Service.	Deputy Registrars of Co-operative Societies; Special Development Officer.	220—30/2—260—40/2 —500—50/2—700.
	Dairy Development Officer	260—40/2—700.
	State Palm-Gur Organizer	200—10—300.
Madras Educational Service.	Personal Assistant to the Director of Public Instruction; District Educational Officers Inspector or Inspectress of Anglo-Indian Schools; Inspector of Oriental Schools; Secretary to the Commissioner for Government Examinations; Professors and Lecturers.	230—30/2—260—40/2 —500—50/2—700.
	Personal Assistant to the Honorary Director of Legal Studies.	190 (fixed pay).
	Headmasters	220—30/2—260—40/2 —340.
	Physical Directors	Do.
	College of Engineering, Guindy—Instructors.	260—40/2—500—50/2 —700.
	Senior Workshop Instructors and Junior Instructors.	260—40/2—420.
	Manual Training Expert	200—30/2—260—40/2 —500.
Women's Branch Administrative Section.	Inspectresses of Girls, Schools	230—30/2—260—40/2 —500—50/2—700.

APPENDIX

14th December 1954]

Department. (1)	Categories of posts. (2)	Scale of pay. (3) RS.
Women's Branch Administrative Section—cont.	Superintendents and Headmistress	230—30/2—260—40/2 —340.
	Lecturers and Woman Specialist in Physical Education.	230—30/2—260—40/2 —500—50/2—700.
Madras Electrical Service	Assistant Engineers (Electrical/ Civil and Mechanical).	260—30/2—380—40/2 —500.
	Stores Superintendent	200—30/2—350.
	Chemist	200—25/2—400.
	Chief Head Draftsman	200—25/2—300.
Madras Engineering Service.	Junior Superintendents, Public Works Work-shops.	260—30/2—380—40/2 —500.
	Assistant Engineers (Public Works and Public Health) and Mechanical Expert.	250—30/2—520—40/2 —600.
	Additional Mechanical Expert	260—30/2—410.
	Physics and Soil Mechanics Officer	260—40/2—500—50/2 —700.
Madras Engineering Service—Branch 4—State Broadcasting.	Assistant Radio Engineer	200—30/2—380—40/2 —420.
Madras Municipal Engineering Service.	Municipal II Grade engineers	260—30/2—380—40/2 —500.
Madras Excise Service	Inspectors—IV Grade	275.
Madras Factory Service.	Inspector and Inspectress of Factories	250—50/2—400.
Madras Fire Service.	District Fire Officers including the Personal Assistant to the Inspector-General of Police Fire Service Branch.	250—10—300.
	Hydrologist	200—25/2—400.
Madras Fisheries Service.	Assistant Director of Fisheries including Assistant Director of Fisheries (Coast, Inland, Pearl and Chank Fisheries).	230—30/2—260—40/2 —500.
Madras General Service.	Deputy Chief Accountants of the Offices in the Electricity Department.	200—30/2—350.
	Chief Accountant, Office of the Chief Electrical Inspector to Government.	Do.
	Junior Assistant (Administration), Office of the Chief Engineer for Electricity.	275—25/2—350.
	Examiner of Stores Accounts, Electricity Department.	260—30/2—380—40/2 —500.
	Assistant Consulting Architect to Government.	260—30/2—380—40/2 —500—50/2—800.
	Personal Assistant to the Consulting Architect.	250—10—300.
	Superintendents of the Cinchona Plantations, the Anamalais and Nilgiris.	250—30/2—520—40/2 —600.
	Personal Assistant to the Director of Cinchona.	200—30/2—320—40/2 —400—5/2—500.
	Assistant Curator of the Madras Record Office.	250—25/2—300.
	Librarian of the Connemara Public Library	230—30/2—260—40/2 —500—50/2—700.
	Translators to Government	240—40/2—400.
	Assistant Statistical Officer	250—50/2—500.
	Deputy Administrator-General and Official Trustee, Madras.	270—35/2—410.

[14th December 1954]

Department. (1)	Categories of posts. (2)	Scale of pay. (3)
Madras General Service—cont.	Manager, Office of the Director of Medical Services.	275—25/2—350.
	Lay Secretary and Treasurer—Grade I ..	250—25/2—400.
	Lay Secretary and Treasurer—Grade II ..	190—15/2—250.
	Assistant Engineer for Marine Works at Minor Ports other than Tuticorin.	200—30/2—380—40/2—500.
	Electrical and Mechanical Engineer, Government Press.	225—15/2—300.
	Examiner of Questioned Documents ..	250—25/2—500.
	Rural Welfare Officer ..	250—50/2—400.
	Labour Officers—Grade II ..	250—50/2—500.
	Labour Officers—Grade III ..	200—20/2—300.
	Personal Assistants to the District Superintendents of Police.	250—25/2—500.
Madras Industries Service.	Assistant Industrial Engineer ..	260—30/2—380—40/2—500.
	Senior Lecturer in the School of Technology and Leather Research Chemist.	230—30/2—410.
	Heads of Sections in the Polytechnics ..	Do.
	Personal Assistants to the Principal, School of Arts and Crafts, Madras.	Do.
	Tanning Assistant and Footwear Assistant in the Institute of Leather Technology, Madras and Special Officer (Power Drills).	Do.
	Assistant Director of Industries and Commerce.	260—30/2—380—40/2—500.
	Electrical and Mechanical Engineer, Government Hydrogenation Factory, Kozhikode; Assistant Sericultural Experts; Senior Chemists; Chemical Testing and Analytical Laboratory and Manager, Technical Government Silk Filatures, Kollegal.	230—30/2—410.
Madras Highways Engineering Service.	Assistant Engineers ..	260—30/2—380—40/2—500.
Madras Jail Service ..	Headmasters of Certified Schools ..	230—30/2—260—40/2—380.
	Lady Deputy Superintendent ..	250—25/2—450.
	Jailors in Jails ..	200—25/2—300.
Madras Medical Service.	Assistant Surgeons in the General Line (Assistant District Medical Officers and Assistant Surgeons attached to Hospitals).	150—25/2—400 Graduates to start on 200.
	Non-clinical Tutors or Assistants ..	200—25/2—400.
	Clinical Tutors or Assistants; Senior Assistant Chemical Examiner; Junior Assistant Chemical Examiner; Assistant to the Chemical Examiner for Police Research.	Do.
	Non-Medical Assistant to the Professor of Pharmacology, Medical College, Madras.	Do.
	Lecturer in Pharmaceutics and Research Chemist, Pharmacological Unit, Medical College, Madras and Senior Assistant to Government Analyst, King Institute, Guindy.	Do.
	Assistant Serologist, Upgraded Venereal Disease Department, Government General Hospital, Madras.	150—25/2—400.

14th December 1954]

Department. (1)	Categories of posts. (2)	Scale of pay (3)
Madras Medical Service—cont.	Medical Bacteriologist (Biological Control)	220—30/2—340—40/2—580.
	Pharmacologist (Biological Control)	Do.
	Chemical Assistant and Senior Assistant ..	200—25/2—400.
Public Health Section, King Institute, Guindy.	Chief Water Analyst ..	220—30/3—340—40/2—580.
	Assistant Analyst (Water, Bacteriology and Chemistry).	200—25/2—400.
	Assistant Analyst (Water Biology) ..	Do.
	Medical Biologist ..	Do.
	Lecturers, Grade I, College of Indigenous Medicine.	250—30/2—400.
Madras Public Health Service.	Health Officers, Class I ..	250—30/2—340—40/2—580.
	Health Officers, Class II ..	160—20/2—280.
	Senior Entomologist ..	250—25/2—400.
	Statistician ..	230—30/2—380—40/2—500.
Madras Police Service.	Deputy Superintendents of Police ..	280—30/2—310—40/2—350—50/2—650.
Madras Registration Service.	District Registrars ..	280—30/2—320—40/2—400—50/2—500.
Madras Stationery and Printing Service.	Assistant Superintendents, Government Press, Madras, including Assistant Superintendent and Linotype Instructor and Assistant Superintendent and Monotype Instructor.	200—30/2—440 direct recruits with additional qualification will draw 250—40/2—450.
	Stock Verification Officer ..	200—30/2—350.
Madras Survey and Land Service.	Assistant Directors of Survey and Land Records.	260—40/2—300—50/2—600.
	Photographic and Printing Expert, Central Survey Office, Madras.	250—50/2—500.
Madras Transport Service.	Regional Transport Officers and Assistant Secretaries, Central Road Traffic Board.	Do.
Madras Vigilance Service.	Inspector of Vigilance (post now held in abeyance).	250—25/2—400.
	Superintendent, Vigilance Home and Stridhana Training Home and Shelter, Madras.	230—15/2—275.
Madras Animal Husbandry Service.	District Veterinary Officers ..	260—40/2—700.
	Superintendent, Livestock Research Station.	Do.
	Inspector of Livestock of the Forest Department.	235—30/2—325.
	Veterinary Research Officer, Toxicology Scheme, Veterinary Investigation Officer, Poultry Development Officer, Research Officer, Ranikhet Disease Vaccine Products, Sheep and Goat Development Officer and Lecturer in Animal Hygiene.	260—40/2—700.
	Lecturer in Animal Hygiene, Agricultural College, Coimbatore; Assistant Disease Investigation Officer and Research Officer, Madras Helminthiasis Scheme.	Do.

[14th December 1954]

Department. (1)	Categories of posts. (2)	Scale of pay. (3)
		RS.
Transport Department (Nationalization Branch).	Assistant Secretary (Nationalization)	250—25/2—350 plus a special pay of Rs. 50 per mensem.
	Labour Welfare Officer	250—50/2—500.
	Deputy Accounts Officer	240—40/2—400.
	Traffic Superintendents	260—30/2—380 —40/2—500.
	Assistant Engineers	Do.
	Stores Officer	200—30/2—350.
	Medical Officer	150—25/2—400 plus Rs. 50 per mensem compensatory allow- ance.
	Workshop Engineers	260—30/2—380—40/2 —500.
Hindu Religious and Charitable Endow- ments (Administra- tive) Service.	Assistant Commissioners	250—50/2—500.
Judicial Department Law Officers.	Law Reporters	200 (Fixed).
National Extension Service.	Block Development Officer	230—20/2—310—30/2 —400.
	Superintendents, Basic Agriculture Train- ing School.	230—30/2—260—40/2 —500—50/2—700.
Community Project Scheme.	Block Development Officers	230—20/2—310—30/2 —400.
	Chief Social Education Organisers	230—30/2—260—40/2 —340.
	Assistant Engineers	260—30/2—380—40/2 —500.
	Civil Assistant Surgeon	150—25/2—400.
	Principals of the Training Centre for Village Guides.	230—30/2—260—40/2 —500—50/2—700.
	Lecturer in Health at the Training Centres for Village Guides.	160—20/2—280.
Lignite Scheme, Arcot.	Project South Chief Accountant.. .. .	200—15—380—20— 500 plus 50 special pay.
	Assistant Engineer (Civil)	260—30/2—380—40/2 —500.
	Senior Chemist	230—30/2—410.
	Assistant Engineer. Mechanical	260—30/2—380—40/2 —500.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 15th December 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Harassment of Harijans at Moolakaraipatti, Nanguneri taluk, Tirunelveli district.

* 437 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the house of Sri S. V. Abimannu (Harijan) was set fire to on 30th November 1954 at Moolakaraipatti, Nanguneri taluk, Tirunelveli district;

(b) whether it is a fact that the incident occurred on account of the refusal to shave Harijans on 6th September 1953 at barber shop conducted by Sri Subbiah Pandithan, and consequently the Harijans were harassed continuously;

(c) how many representations and petitions were received by Government from the Harijan residents of Moolakaraipatti regarding this matter; and

(d) why the authorities have not taken any action so far against the offenders?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) to (d) It is a fact that the house of Sri S. V. Abimannu, a resident of Moolakaraipatti, was burnt on 30th November 1954. It is not, however, true to say that the incident occurred on account of Sri Subbiah Pandithan's refusal to shave Harijans on 6th September 1953. As a matter of fact, Sri Subbiah Pandithan does not possess a licence to have a barber's shop. It is also not true to say that the Harijans were being harassed continuously.

The Government have not received any representation from the Harijan residents of Moolakaraipatti in the matter.

A case under Section 436, Indian Penal Code (mischief by fire) has been registered in the Nanguneri Police Station. The police are investigating the case.”

SRI A. RATNAM:—“சார், 15 மாத காலமாக தேரூர் அபிமன்னு அவர்கள் மீதும், அந்த மூலக்கரைப்பட்டி ஹரிஜனங்களின் மீதும் அங்குள்ள மற்றவர் வகுப்பாரும், ரெட்டி வகுப்பாரும், பல கொடுமைகளைப் . . .”

SRI R. V. SWAMINATHAN:—“On a point of order. Sir. I think the matter is *sub judice*.”

[15th December 1954]

MR. SPEAKER :—“ I want to know from the Hon. Minister whether the matter is *sub judice*.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, my information is that it is under the investigation of the Police. It is not before the Court.”

MR. SPEAKER :—“ Only when the matter is actually before the Court it will become *sub judice*.”

SRI A. RATNAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 15 மாத காலமாக அவர்களுக்கு இழைக்கப்பட்டுவரும் கொடுமைகளைப் பொறுக்காமல் அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும், போலீஸ் சூப்பிரண்டு அவர்களுக்கும் பல மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எந்தத் தேதிகளில் கொடுத்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு நாட்களாக அவைகள் மேல் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாமல் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பன எல்லாவற்றையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பதோடு ”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் பிரச்சங்கம் செய்யாதீர்கள். கேள்வியாகப் போடுங்கள்.”

SRI A. RATNAM :—“ அமைச்சர் அவர்கள் இதபற்றிய தகவல் கிடைத்த பிறகாவது தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ரகசியப் போலீஸ் காரர்களை அனுப்பியிருக்கிறார்களா? இது சம்பந்தமாக மனுக்கள் பல மாதங்களுக்கு முன்பே சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டுவிட்டபோதிலும் கூட இது வரையில் அதன்பேரில் ஏன் சரியான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not know whether the hon. Member is aware of the character of Sri Abhimannu. He is a history sheeted rowdy and proceedings under section 110 of the Criminal Procedure Code are being taken against him.”

SRI S. VADIVELU :—“ இதுமாதிரியான விஷயங்கள் அடிக்கடி சர்க்காரிடம் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு வந்தால்கூட இவ்விஷயங்களில் சர்க்கார் ஏன் தக்க நடவடிக்கை எடுக்காமலிருக்கிறார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதிலளிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not know what representations the hon. Member is referring to. But as far as this case is concerned I am giving out the facts.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, from the reply of the Hon. Minister it is clear that investigation is being made by the Police into the incident. I would like this point to be clarified by the Hon. Minister, namely, whether there was any investigation into the fact that a particular Harijan wanted to have a shave from the particular man who was keeping a shop and that he refused to give him a shave? Was there any investigation about this matter? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir. An enquiry was made with regard to that. That man is not keeping a shop at all. He is only going about and doing it privately. Therefore the question of his refusing to give a shave to the other man in the shop does not at all arise.”

[15th December 1954]

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—“ கூடிவரம் செய்வது பரம்பரைத் தொழில் என்பதை இன்னும் சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, we do not want to bar anybody doing that profession simply because it is an ancestral profession.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ May I know, Sir, whether refusal by a barber to shave a Harijan simply because he happens to be a Harijan is an offence under the Removal of Civil Disabilities Act? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member should know that this is not the place to get legal opinion on the matter. He can put questions relating to the privileges of Harijans.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ Sir, I am not asking legal opinion. I only want to know what action Government propose to take against the offender.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No offence has been committed in this case, Sir.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ தோழர் அபிமன்னு அவர்களின் பெயர் ரௌடி லிஸ்ட்டில் இருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஒருவர் பெயர் ரௌடி லிஸ்ட்டில் இருந்தால் அவருடைய வீட்டை யாரும் வந்து சாதாரணமாக தீ வைக்கலாம் என்பதுதான் முறையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவிரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In spite of the fact that he is in that category of persons, the police are taking immediate action and they are investigating into the case.”

SRI A. RATNAM :—“ தோழர் அபிமன்னு அவர்கள் இலங்கையிலிருந்து திரும்பிவந்த அகதி என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவாரா? இந்த நாட்டில் தீண்டாமை இருந்துவந்ததன் காரணமாக இங்கிருந்து இலங்கைக்குச் சென்று, அங்கிருந்து அகதியாக வந்தவர் வீட்டுக்குத் தீ வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனி அகதிகளாக வரக்கூடிய ஆயிரக் கணக்கான ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not know the other history about Sri Abhimannu. Perhaps the hon. Member seems to know much about him.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ In matters like these, it is usual for the parties concerned to send petitions to the local authorities concerned. When a question is received by the Government for answer before this House, will Government take necessary steps to see that they get the complaints received by the local authorities in regard to these matters and then answer questions here? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir. I have received the special report called for in respect of this matter and it is only on the basis of that report that I am giving my replies.”

[15th December 1954]

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Sir, what has the fact that this gentleman Sri Abhimannu was, according to the police, a rowdy—I am not admitting that—in the Police list got to do with the fact of the occurrence? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is not his refusal to shave and all these things that led to the arson incident but because he is a rowdy and he has got very many enemies that this incident seems to have happened. That is why it is being enquired into, Sir.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ இந்தச் சம்பவம் சாதாரண ஏழை ஹரிஜன் வீட்டில் நடந்திருப்பதனால் அங்கிருக்கின்ற போலீஸ்காரர்கள் மெதுவாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதேமாதிரி வசதிக்காரர்கள் வீட்டிலே நடந்திருந்தால், இன்னும் அதிகமான பேர்கள் கைது செய்யப்பட்டு போலீஸாரின் அடக்குமுறைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருப்பார்கள். இம்மாதிரியான பாகுபாடு இல்லாமல் எங்கும் ஒரே மாதிரியாக துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the allegations made by the hon. Member are completely baseless. The hon. Member should know that the case is very difficult to investigate and it is difficult to find out the culprit in an arson case because it is done surreptitiously and the culprit runs away. Considering the difficulties involved in investigating the case, I do not think we can blame the Police in this case.”

SRI G. GOVINDAN :—“ ஸார், கிராமங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு கூவரம் செய்யக்கூடிய நாவிதர்கள் சக்கிலியர்களுக்கு கூவரம் செய்ய மறுக்கிறார்கள். அதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

MR. SPEAKER :—“ உங்களுடைய இந்தக் கேள்வி முதல் கேள்விக்கு சம்பந்தமில்லாமல் இருக்கிறதே! ”

SRI G. GOVINDAN :—“ சம்பந்தம் இல்லாமல் இல்லை.”

MR. SPEAKER :—“ சம்பந்தம் இல்லை என்று நான் சொன்னால் சம்பந்தம் இல்லை தான்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The hon. Member only says that Chucklers were refused to be given a shave. Are the Chucklers also included in the category of Harijans? The question is about Harijans and, therefore, the hon. Member has put this question. In certain cases, the hon. Member said, Chucklers were refused a shave.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, even after the clarification of the question by the hon. Member, it has nothing to do with this question.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“ May I know, Sir, whether the local M.L.A. Sri Sankara Reddi has had any hand in the affair? The rumour is that he fostered this incident and allowed it to grow from bad to worse.”

[15th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not know whether the hon. Member is justified in casting aspersions on another hon. Member of this House. The other hon. Member is entitled to the protection of the Chair.”

MR. SPEAKER :—“ Certainly.”

SRI A. RATNAM :—“ தோழர் அபிமன்னு அவர்கள் ஒரு ரௌடியாகவோ அல்லது K.D.-யாகவோ இருக்கலாம். ஆனால், அரசுமுத்து என்பவருக்காக மூலக்கரைப்பட்டியிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் அத்தனை பேருக்கும் தொந்தரவுகளும் தொல்லைகளும் விளைவிக்கப்படுகின்றன. அடிபட்ட அவர்களிடமிருந்து பொய்க் கேஸ் போடுவதும், தொந்தரவு பண்ணுவதும் நியாயமா? போலீஸ்காரர்களிடம் அந்தக் கேஸில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று அரசாங்கத்திற்கும் டெபுடிக் லெக்டருக்கும், கலெக்டருக்கும் ஜில்லா போலீஸ் சூபரின்டெண்ட்டுக்கும் மனுச் செய்துகொண்டிருந்தும் கூட ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்காததற்குக் காரணம் என்ன? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not want to drag in the name of the other person, Arasamuthu. But he is also in the same category as Abhimannu.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Why have the Police failed to confine this shaving business to Tirunelveli and allowed it to be dragged on to the floor of this House instead of prosecuting the offender under the Removal of Civil Disabilities Act? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No offence has been committed and how can anybody be prosecuted under the Removal of Civil Disabilities Act? ”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Sir, since serious allegations have been made in this House even against a Member of this House and certain other communities, may I request the Hon. Minister to instruct the Police to expedite investigation into the matter and submit the report to Government so that the trouble may be averted immediately? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, as far as the investigation into this arson case is concerned, it is being conducted by the Police and I do not see how it could be expedited. It has to be done in the usual course. We cannot expedite it. If the hon. Member is interested in the matter, certainly as soon as the investigations are over and as soon as further information is available with the Government, I will make the information available to him.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ A lawyer that our Hon. Finance Minister is, he ought to know that the High Court orders expeditious investigation of cases, particularly in cases where the question of grant of bail is involved, and instructs the Police to file the final charge-sheet. It should not be difficult for the Hon. Minister to direct the Police to investigate the matter expeditiously, in the same way as the High Court does.”

[15th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, as I have already stated, cases of arson are very difficult to investigate. If we ask them to expedite investigation, they may say: 'So far no clue. Therefore the case is treated as undetected.' If we are prepared for that result, then we may ask them to expedite investigation."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know, Sir, whether this arson case occurred during the night or during the day time? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, arson cases always take place during night time. I do not have the information with me about this case."

MR. SPEAKER :—" I have allowed more than fifteen minutes for this question. Now I will pass on to the other questions."

Madras State students in the training school at Podatoorpet, Chittoor district.

* 336 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any communication has been received from the Andhra Government regarding the continuance of facilities for the study in the training school at Chittoor for the students from this State;

(b) whether the Government have received representation to the effect that the Andhra Government are asking these students to leave the State or to approach the Madras Government for meeting the cost of the subsidy; and

(c) if so, the action, proposed to be taken by the Government to help these students to complete their studies?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) Yes, Sir.

" (c) This Government have agreed to pay stipends for the second year students of the training school at Podatoorpet (Chittoor district) who are natives of the State of Madras and who may not seek employment in the Andhra State and to the payment of proportionate cost towards the grant in aid that may be paid to the school for its maintenance by the Andhra State. The Government of Andhra have been requested to allow the students to complete their course and to pay the stipends in the first instance. They have also been requested to maintain the *status quo* as the school in question is situated in Tiruttani which is a disputed area."

(The hon. Member Sri Vinayakam stood up in his place.)

MR. SPEAKER :—" I think the hon. Member Sri Vinayakam is monopolising this subject." (Laughter.)

15th December 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—" Consequent on the representations made to the Andhra Government, did the Government of Madras receive any reply either in the affirmative or in the negative? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, Sir. We have not yet received any reply. A telegraphic reminder has been sent."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, will these facilities be extended to similarly situated students in Andhra State, such as those students undergoing Engineering course of studies? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir. 'Similarly situated' means, students belonging to our State will certainly be protected."

SRI K. VINAYAKAM :—" In view of the fact that the Government of Madras have agreed to pay stipends to the students reading in the second year class in the training school at Podatoorpet and in view also of the fact that no response has been forthcoming from the Government of Andhra to permit this Government to pay stipends to the students, will the Government of Madras take steps to pay the students directly or through the Manager of the institution or through the President of the Managing Committee of the institution? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am hoping the Andhra Government will take a very reasonable attitude in this matter, and if they fail to do so, we will take necessary action."

SRI P. RAMAMURTHI :—" இரண்டாவது வருஷத்திலிருந்து இந்த மாணவர்கள் ஆந்திர சர்க்காரின் கீழ் உத்தியோகத்தை தேடாமல் இருந்தால் அவர்களுக்கு உதவிச் சம்பளம் கொடுப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து தெரிகிறது. அந்த உதவிச் சம்பளம் கேட்கக்கூடிய அனைவருக்கும் சென்னை சர்க்கார் உத்தியோகம் கொடுக்கிறதா அல்லது வேறு எங்காகிலும் உத்தியோகம் தேடிக்கொண்டால் சென்னை சர்க்காருக்கு ஆகேற்பனை என்ன? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Payment of stipends is governed by certain rules, i.e., if employment is offered here, they are bound to serve here. If we do not offer employment, it is open to them to seek employment elsewhere."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" இரண்டாவது வருஷ மாணவர் களுக்கு உதவிச்சம்பளம் கொடுப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் முதல் வருஷத்தில் இருக்கக்கூடிய சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள மாணவர்கள் கதி என்ன ஆவது? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" When the students now studying in the second year joined the school, it was a composite State. If students join the school after the formation of the Andhra State, they do so on their own responsibility."

[15th December 1954]

SRI S. RAMASAMY NAIDU :—“ சர்க்கார் மாணவர்களுக்கு உதவிச் சம்பளம் கொடுப்பது இரண்டு ஆண்டு ஆசிரியர் வேலைப் பாரக்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனையைத் தவிர, சர்க்கார் உதவியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறதா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ But they will have to serve in this State. When a question was put whether there was any prohibition in regard to their accepting any employment in Chittoor, I stated that if employment was not available here in this State, it was open to them to accept or get employment in Chittoor.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ While sympathising with the attitude which the Hon. Minister for Finance takes with regard to their policy towards the Government of Andhra, may I know whether the Hon. Minister is not aware of the fact that the first letter asking the Andhra Government to permit this Government to give stipends was sent to them as early as May, that afterwards 18 reminders including two telegraphic reminders have been sent, and that in spite of the fact that Kurnool which is the headquarters of the Andhra Government is not far away from the headquarters of this Government—only a distance of about 300 miles—there has been no response forthcoming? In view of these facts, may I know what attitude our Government are going to take towards those students studying in the training school? Because our Government have been requesting the Government of Andhra to maintain the *status quo*, i.e., that the existing conditions should not be disturbed, students got admitted even this year. Now, is it proper on the part of the Government of this State to wash off their responsibility as far as the students of the first year are concerned who joined the institution in the belief that our Government have been requesting the Government of Andhra to maintain the *status quo*? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ *Status quo* will be maintained with reference to the conditions that existed previous to the formation of the Andhra State, i.e., in respect of those students who were studying there before the formation of the Andhra State. After that, knowing that a separate Andhra State has been formed and that this State will not be responsible for anything happening in that State, if students have gone and joined that school they have to look to the Government to which that school belongs. But in view of the peculiar position of the second year students who joined the school when the State was a composite one, we have taken up responsibility to pay stipends to them.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ In view of the importance of the subject and in view also of the fact that policies of the two State Governments are involved in this matter, I request that half-hour debate may be allowed . . . ”

MR. SPEAKER :—“ I find that the House is likely to sit till the 18th. We have already agreed to two half-hour debates, on

[15th December 1954]

with regard to the question raised by the hon. Member Sri Ratnam and the other with regard to the question raised by the hon. Member Sri S. Ramalingam. I do not think it is possible . . . ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ I do not belittle the importance of the questions on which half-hour debates have already been allowed, Sir . . . ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I shall withdraw the request for half-hour debate, in view of the importance of the other question which the hon. Member Sri K. Vinayakam has raised and that a half-hour debate may be allowed on that subject.”

MR. SPEAKER :—“ Let hon. Members consult each other and come to a conclusion and inform me at 3 p.m. in my Chamber as to which half-hour debates are to be taken up.”

Acquisition of private slums in the City.

* 337 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any amount is allotted in the budget for 1954-55 under the Scheme of the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, for purchasing private slums in the City of Madras; and

(b) the extent of land the Government propose to assign to the Harijans by acquisition in the City of Madras?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) No, Sir.

“ (b) The question of assignment will arise only when lands are acquired or acquisition is decided upon.”

Opening of a sub-treasury at Quilandy, Malabar district.

* 338 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government are arranging to open a sub-treasury at Quilandy in Kurumbanad taluk, North Malabar?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The question of opening a sub-treasury at Quilandy is under the consideration of the Government.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“ In view of the fact that Quilandy is the headquarters of a sub-taluk, and in view also of the fact that the present treasury at Badagara lies 40 miles away from most amsams of this sub-taluk, will the Government sympathetically consider the matter and take urgent steps to open a sub-treasury at Quilandy? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I am aware of that and that is the reason why I stated that I am going to consider the matter sympathetically.”

[15th December 1954]

Purchase of stores from foreign countries.

* 339 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any communication from the Centre that this Government should not enter into contracts with the agents of India for the supply of stores from the United Kingdom but that they should purchase only through the Director-General of the India Stores Department in London?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“With a view to encourage the Indian industry, the Government of India have issued instructions to all State Governments to utilise the agency of the Directorate-General of Supplies and Disposals, New Delhi, to the fullest extent possible in the matter of obtaining stores from all countries abroad.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“மத்திய சர்க்கார் மூலமாக வெளி நாடுகளிலிருந்து பொருள்களை வாங்குவதில் சில ஊழல்கள் இருக்கின்றன, என்பதைப் பார்க்கிறோம். Fertilizers scandal போன்ற பல ஊழல்கள் வெளியாகி இருக்கின்றன. அப்படி இருக்கும்போது ராஜ்யத்திற்கு இருக்கக்கூடிய கொஞ்ச நஞ்சு அதிகாரத்தையும் ஏன் மத்திய சர்க்காருக்கு கொடுக்கவேண்டும்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“There is no question of handing over of what we have got to the Central Government. We have to look into the question from the point of view of what is in the best interests of the country as a whole. The Director-General of Supplies has got information with regard to the various industries located in the country and he will be able to tell us whether a particular commodity is indigenously manufactured and is available in this country or whether we have to obtain that commodity from abroad. That is the reason why we always indent through the Director-General of Supplies and Disposals.”

Inundation of lands in Tedamuthukulam from excess discharge from the Karalayakulam tank.

* 340 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the ayacutdars of Tedamuthukulam in Mangadu vattam of Alangudi taluk, Pudukkottai division, Tiruchirappalli district, complained to the Government and to the district officials of heavy inundation of their lands from excess discharge from the foreshore of Karalayakulam tank in Kothamangalam-Koramangalam area of Pattukkottai taluk in Tanjore district;

(b) whether the Food Production officials of Tanjore district promised the ryots of Tedamuthukulam to take immediate preventive steps against such inundation from the Karalayakulam tank in Tanjore;

(c) what the promised preventive steps were; and

(d) the steps taken by the Food Production officials of Tanjore district to implement their promise?

15th December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) No such complaint was received by the Government. A petition from Sri M. V. Vidangam Malavarar, a ryot of Mangadu village in Alangudi taluk in Tiruchirappalli district, was received by the Collector of Tiruchirappalli.

“(b) The hon. Member presumably refers to the suggestions made by the Revenue Divisional Officer, Pattukottai, to the ryots of both the villages at the time of his joint inspection of the site with the Assistant Engineer (Food Production), Pattukottai, for the formation of a ‘protective’ bund on the foreshore of the Karlayakulam tank to effectively prevent water getting into the ayacut of Thedamuthukulam tank in Tiruchirappalli district. This suggestion was agreed to by the ryots and reduced to a statement before the Revenue Divisional Officer. They, however, requested that the work might be executed at Government cost. The Assistant Engineer (Food Production) promised to look into this aspect and take further action.

“(c) The preventive step suggested was the formation of a ‘protective’ bund on the foreshore border of Karlayakulam tank (which is also the border of Pattukottai taluk) to a length of about 2,500 feet to prevent submersion of foreshore lands.”

“(d) The above proposal was examined by the Executive Engineer and considered not feasible on the grounds that the formation of such a ‘protective’ bund might intercept the supply to the Karlayakulam tank from its catchment and that there is also the danger of the foreshore ryots making cuts in the foreshore bund when the tank is full, thereby depleting it.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Has not much damage been done last year? In view of possible further damage this year, will the Government give immediate priority and quick attention to this matter?” 11-30 a.m.

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“There is nothing that could be done there. It is known they are affected by the other tank. So what the Department says is that whenever they suffer, Government should give remissions.”

Opening of a Sub-Registrar's office at Sendurai, Tiruchirappalli district.

* 341 Q.—

MR. SPEAKER:—“The hon. Member Sri K. R. Viswanathan is not in his place. The question and answer will be printed in the official proceedings.”

[15th December 1954]

SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether there was any proposal to open a Sub-Registrar's office at Sendurai, Tiruchirappalli district; and

(b) if so, the reasons for the delay in giving effect to the proposal?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) The answer is in the affirmative.

“(b) The proposal will be considered as a Part II Scheme for 1955-56.”

Refugee students from Pakistan.

* 342 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of students who are refugees from Pakistan receiving education in this State;

(b) the amount spent by the Government in the year 1953 towards their education; and

(c) the subsidy received from the Union Ministry of Rehabilitation in 1953 towards that expenditure?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Information regarding the number of refugee students from Pakistan receiving education in this State is not available. During 1953-54, 43 students received educational concessions.

“(b) Rs. 7,167-6-0 during 1953-54.

“(c) Rs. 7,000 (Rupees seven thousand only) was allotted by the Government of India.”

Opening of a “Health Check-up Centre” in the General Hospital, Madras.

* 343 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open a section in the Government General Hospital, Madras, for ‘Health Check-up’ on payment of certain fees;

(b) whether the Hospital Advisory Committee sent its decision about the fees to be charged; and

(c) the action taken so far by the Government to open such a section?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) & (b) A Health Check-up Centre has already been opened in the hospital.

“(b) Yes, Sir.”

[15th December 1954]

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI:—“May I know the amount fixed for each person for the check-up?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“A fee of Rs. 20 is charged for each person, Sir.”

DR. K. B. MENON:—“Will the Hon. Minister consider the opening of such units in the mufassal hospitals as well?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Hardly anybody is coming to this centre for check-up.”

SRI S. RAMALINGAM:—“May I know what is done in the Health Check-up Centre? Are they looking to the improvement or deterioration in health?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The persons appearing will be subjected to tests of blood, sputum, urine and other kinds of diagnosis.”

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR:—“Will the Hon. Minister consider the opening of a centre in the Legislators' Hostel?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Yes, Sir, if they are prepared to pay the fees.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“Sir, in view of the poor response from the public to this scheme, will the Government consider the advisability of reducing the fee?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“At the time of the Annual Exhibition of the Congress, people can have a check-up for a fee of rupee one per head. That will be cheap.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“What about opening a Health Check-up Centre for hon. Members of this Assembly, Sir?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“I have already said that if hon. Members are prepared to pay the fee, we can arrange for one.”

Assignment of poramboke lands to peasants in Attur taluk, Salem district.

* 344 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the extent of poramboke lands that have been distributed to peasants in Attur taluk, Salem district, in 1953-54?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“No poramboke lands have been assigned to the peasants in Attur taluk in Salem district in 1953-54.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“ஸார், சர்க்கார் ஏற்கெனவே 90 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குப் பிரித்துக் கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவ்விதம் சொல்லி ஒரு வருஷ காலமாகியும் இன்னும் அவ்விதம் நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுக்கவில்லை. அப்படி பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு இது வரையில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.”

[15th December 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, Government have taken very active steps and they have appointed extra staff also for this purpose—a number of Tahsildars, Revenue Inspectors and other staff—and we expect that the assignment will take place before the end of January 1955.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ ஸார், சர்க்கார் சுறுசுறுப்பாக நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணத்தான் ஒரு வருஷ காலமாகியும் இன்னும் நிலங்களைப் பிரித்துக்கொடுக்கப்படவில்லை. நிலத்தை ஒதுக்கியும் அந்தப் பிரச்சினையில் இன்னும் ஒரு முடிவும் செய்யப்படவில்லை. ஆனால் ஏற்கெனவே அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களில் நிலமில்லாத விவசாயிகள் பல இடங்களில் நிலங்களில் பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அவ்விதம் பயிரிட்ட நிலங்களை அடமானம் செய்யாமலும் அல்லது அவ்விதம் பயிரிட்ட நிலங்களிலிருந்து அவர்களை அப்புறப்படுத்தாமலும் சர்க்கார் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, the first preference is given to the Sivoijamadars, that is, those who have been tilling the land, the next preference is given to the village near which the poramboke is available and the next preference is given to the villagers round about. Then only others in the district are given.”

SRI K. T. RAJU :—“ ஸார், அடுத்த ஜனவரி மாதத்தில் அந்த நிலங்களைக் கொடுக்கப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கும்போது அவர்கள் அந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்வதற்கு அவர்களுக்குப் போதுமான பணம் சர்க்கார் கொடுப்பார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Yes, Sir. It is proposed to give them money by way of loans in order to assist them start cultivation.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ May I know whether the lands proposed to be distributed are prombokes or assessed waste lands? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ There are both assessed waste lands and unassessed lands.”

SRI C. KANDASAMI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் கூறும்போது நிலத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கும்போது அந்த கிராமத்திலுள்ள நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு முதல் பாத்தியைக் கொடுக்கப்படும் என்று கூறினார்கள். அதேபோல் பக்கத்து கிராமத்திலுள்ள நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கும் இந்தமாதிரியான முதல் பாத்தியைக் கொடுக்க ஏன்ற கொள்கையை சர்க்கார் கையாளுமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Yes, Sir, certainly only to the landless poor and those who pay land tax of less than Rs. 20 . . . ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member wants whether land is given to such people in that village. That is what he wants.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Yes, the first preference is given to the people living in that village.”

15th December 1954]

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ Sir, what is the total extent of land, whether assessed or unassessed poramboke, available for assignment in this taluk.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ There is a total area of a lakh of acres, but for the present about 30,000 acres will be readily available and afterwards another batch of 20 or 30 thousand acres will also be available.”

Abolition of Magistrates' Courts in Malabar.

* 345 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the principle adopted in retaining or abolishing Magistrates' Courts in the various areas consequent on the separation of the Judiciary from the Executive in Malabar;

(b) how many such courts were in Malabar before the separation and how many exist now;

(c) whether the High Court was consulted before the abolition of certain courts in certain areas; and

(d) whether the Sub-Magistrate's Court in Taliparamba has been abolished, and if so, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Generally, a Sub-Magistrate's Court under the scheme was set up wherever there was a full-time Stationary Sub-Magistrate before separation. The magisterial work done by Deputy Tahsildars and other such part-time Magistrates had necessarily to be taken over by full-time Magistrates who may be either at the same place or elsewhere.

(b) There were seven full-time and twelve part-time (Deputy Tahsildar) Second-class Magistrates before the Scheme. Eleven full-time Magistrates have been appointed after the introduction of the Scheme. As regards First-class Magistrates there were three full-time and six part-time (Deputy Collector) Magistrates before the Scheme. The magisterial work done by them is now managed by five full-time First-class Magistrates (including the District Magistrate). Fort Cochin is not included in this.

(c) Yes.

(d) Yes. For the taluk of Chirakkal only one full-time Magistrate was necessary and he had to be at Cannanore. The magisterial work done by the Deputy Tahsildar-Magistrate, Taliparamba, was taken over by him.”

[15th December 1954]

Death of one Sri Chinna Thevar in a car accident.

* 346 Q.—SRI K. V. SWAMINATHAN (on behalf of Sri K. Mookkiah Thevar): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether one Sri Chinna Thevar, a poor coolie of Othakadai, Madurai City, on 22nd January 1954, was crushed down and killed by the pleasure car No. MDU. 3089 near Railway Colony Municipal School, Arasaradi Road;

(b) whether an enquiry was made; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) & (b) Yes, Sir.

“(c) As there was no evidence to show that the car was driven rashly or negligently the case was treated as an accident.”

Proposal to amend the Village Panchayats Act.

* 347 Q.—

MR. SPEAKER :—“The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar is not in his place. The question and answer will be printed in the official proceedings.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have formulated any proposals to amend the Village Panchayats Act; and

(b) if so, the special features of the proposed amendments?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The proposals have not yet taken a definite shape.”

Death of a prisoner in police custody at Karaikudi.

* 348 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a remanded prisoner named Sachidananda Vaidyar was found dead while he was in police custody in Karaikudi on 24th October 1954; and

(b) if so, the reasons for the death?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) An enquiry under section 176, Criminal Procedure Code, was made by the Executive First-class Magistrate, Devakottai. This enquiry has revealed that death was due to natural causes.”

15th December 1954]

Construction of a bridge at Olipuzha in Karuvarakkundu, Malabar district.

* 349 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have decided to construct a bridge at Olipuzha in Karuvarakkundu, Ernad taluk, Malabar, connecting Karuvarakkundu and Melathur; and

(b) if so, when the work will be taken up?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Are Government aware that the people in the locality are put to much difficulty for want of a bridge and, therefore, will the Hon. Minister be pleased to reconsider the question?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The Chief Engineer, Highways, has pointed out that there is already another road—the Nilambur-Kalikavar road—connecting Karuvarakkundu and Melathur and that is why the necessity for this was not there. Anyhow, it may be taken up in the Second Five-Year Plan.”

Madras Sales Tax Appellate Tribunal.

* 350 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolution passed at the Working Committee meeting of the Tea Hotel Owners' Association, Tellicherry, held on 28th May 1954, requesting the Government to take steps to see that the Madras Sales Tax Appellate Tribunal now sitting at Madras sits in each district for hearing cases; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) No.

“(b) Does not arise.”

Dropping of the Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954.

* 351 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the consideration of “Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954,” has been dropped; and

[15th December 1954]

(b) if not, when the Government will come forward with a motion that that Bill be taken into consideration?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir; the Government have decided to drop the Bill.

“(b) Does not arise.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ஸார், இந்த மசோதாவைக் கை விடவேண்டிய காரணம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the Special Marriages Bill, which has since been passed into law by the Union Parliament—Central Act XLIII of 1954—provides for the registration of marriages including the non-conforming form of marriages. Therefore, the Government did not think it necessary to proceed with this Bill.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Sir, the Central Act, I think, will relate to future marriages. The intention of this Government when they brought in that Bill was to validate marriages done before and to rectify the defects in them. Does the Central Act rectify the defects in earlier marriages? Will Government consider this aspect of the matter?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I am sorry I have not looked into that Act. According to the information which I have here, it is seen that that Act provides for the registration of past marriages also.”

11.40 a.m. *Conversion of the Alanallur Producers' cum-Consumers' Co-operative Society into a Co-operative Bank.*

* 352 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether sanction was accorded to the Alanallur Producers' cum-Consumers' Co-operative Society in South Malabar to convert itself into a Co-operative Bank;

(b) whether the said bank has made any representation regarding the refusal of a loan application by the Malabar District Bank later on; and

(c) if so, the orders passed thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) Yes, Sir.

“(c) The request of the Bank was not complied with.”

DR. K. B. MENON :—“Will the Government accept the conversion of Producers' cum-Consumers' Co-operative Societies into banks as a matter of policy?”

[15th December 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The Government have given such exemption to enable them to be registered as banks with limited liability subject to the condition that they raise funds only from among their members and not outsiders.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“If outsiders including the District Bank are debarred from giving loans to this Bank, will not such a provision defeat the very purpose for which the Bank is formed? Will the Government, therefore, reconsider the position?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I shall look into the matter.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“May I know the reason for the Government not complying with the request of the Bank?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The exemption was given only on condition that the Bank should borrow from its members.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“Is it not a fact that the Bank has already been granted a loan of Rs. 50,000 by the District Bank?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“It is by mistake that the Malabar District Co-operative Bank gave credit facilities to this Bank. The mistake was pointed out to the District Bank and it refused further credit.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“If the District Co-operative Bank does not lend any money to this Urban Bank, may I know what is the purpose behind the Government in interfering with the working of the institution?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“There has been no interference, Sir.”

Appointment of Executive Officer for the Perintalmanna Panchayat Board.

* 353 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Regional Inspector of Local Boards, Coimbatore, has reported to the Government that the Perintalmanna Panchayat Board, South Malabar, has no sufficient income for appointing an Executive Officer for the Panchayat Board, Perintalmanna; and

(b) if so, what action the Government have taken on the report?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

[15th December 1954]

*Stationing of Armed Police in the Nerur village,
Tiruchirappalli district.*

* 354 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any armed reserve police was stationed in the village of Nerur, Tiruchirappalli district, during September and October 1954;

(b) if so, the reasons for stationing armed police in that village; and

(c) the total amount of expenditure incurred in that connection?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) A detachment of the armed Reserve was stationed at Nerur village from the 30th September 1954 to the 8th October 1954.

“(b) It was felt necessary to do this because of the dispute between waram cultivators and mirasdars of the village.

“(c) Rs. 136-8-0.”

Compensation to the family of one Sanyasi.

* 355 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether any compensation was paid to the family of the mill worker by name Sanyasi who lost his life while attempting to rescue three workers of the Corporation of Madras, who were trapped while cleaning the drains on 30th May 1954?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“No, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“May I know whether the Government will recommend to the Corporation payment of compensation to the affected families?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The question of payment of compensation to the heirs of the two workers of the Corporation who died in the accident is before the Commissioner for Workmen's Compensation. Enquiry is now pending.”

*Improvement of tanks under the Madras Irrigation Works
(Repairs, Improvement and Construction) Act, 1943.*

* 356 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state how many tanks have been repaired, improved or newly constructed since 1953 under the provisions of the Madras Irrigation Works (Repairs, Improvement and Construction) Act, 1943?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“The answer is nil.”

[15th December 1954]

SRI N. K. PALANISAMY:—“எவ்வளவு குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று கேட்டதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒன்றுமே இல்லையென்று சொன்னார்கள். குளங்கள் எல்லாம் ரிப்பேர் செய்யப்படவேண்டுமென்று பல கிளர்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு வருஷ காலமாக இதைப்பற்றி பத்திரிகைகளிலும் அடிக்கடி வந்துக் கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக இந்த ராஜ்யத்தில் பல குளங்கள் ரிப்பேர் செய்யவேண்டியிருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றின் அடி பூமி வேறு ஒருவருக்குச் சொந்தமாக இருப்பதால் அவற்றை ரிப்பேர் செய்ய அனுமதிப்பதில்லை. ஆகவே அந்த பூமிகளை கட்டாயமாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஏதாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—
“Under this Act, the work is meant to be taken up either as a new irrigation work or repairs in estate areas only. The Government on the eve of abolition of estates stopped taking any action under this Act.”

*Abolition of Junior Section in Palayad Basic Training School,
North Malabar.*

* 357 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Junior Basic Section in the Palayad Basic Training School, North Malabar, has been abolished; and

(b) if so, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) No, Sir. As accommodation in this school is very limited fresh admissions were not made to the junior first year in the current year.”

*Extension of the Madras Slum Improvement (Acquisition of
Land) Act, 1954, to other places.*

* 358 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any proposal to extend the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, to Madurai, Coimbatore and Tiruchirappalli towns?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“No, Sir.”

*Opening of a Sub-Registrar's office at Meppayur,
Malabar district.*

* 359 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government are arranging to open a Sub-Registrar's office at Meppayur in Kurumbranad taluk, North Malabar?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“The answer is in the negative.”

[15th December 1954]

Restriction of the number of passes in the Degree Examinations.

* 360 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have received any circular or directive from the Government of India or the Union Public Service Commission suggesting to restrict the number of passes in the degree examinations held by the Universities of the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“May I know from the Hon. the Minister whether any directive has been received from the Central Government with regard to the conduct of degree examinations?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Evidently, there is some misunderstanding with regard to this matter. As far as the degree examinations are concerned, they are conducted by the University. The University is an autonomous body and no direction can be issued in this matter either by this Government or by the Central Government.”

Control of leprosy in South Arcot district.

* 361 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the various steps taken by the Government to prevent and check leprosy in South Arcot so far?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“A printed statement* is placed on the table of the House.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“As the Night Segregation Centre has not checked the further spread of the disease, will the Government consider the desirability of collecting all the lepers in the South Arcot district at one place for treatment in order to prevent them from public movement, as the disease is contagious?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“If the hon. Gentleman reads the statement laid on the table of the House, he will see that anti-leprosy work for the control and treatment of the disease is carried on on a very large scale in South Arcot. There are 44 clinics and a special study and treatment centre has been opened by the Government of India as one of their pilot projects there.”

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR:—“May I know whether the Government have favourably considered the best suggestions made by the Leprosy Prevention Organizer, Mr. T. N. Jagadeesan, about the modern ways of treatment?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The schemes suggested are being implemented.”

* Printed as Appendix I on pages 203-204 infra.

[15th December 1954]

Qualifications for vakils' clerks.

* 362 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government propose to frame rules prescribing qualifications for vakils' clerks; and

(b) if so, when the rules are likely to be issued?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

Scheme for the improvement of the Attappady Valley, Malabar district.

* 363 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Sub-Registrar of Co-operative Societies in Malabar has submitted any scheme to the Government for improving the Attappady Valley;

(b) if so, when and the details thereof; and

(c) what action the Government have taken or propose to take on the scheme?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) to (c) The answer is placed on the table of the House.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—“In the answer given by the Hon. the Minister it was stated that the scheme was under consideration. Many schemes relating to Attappady have been considered by the Government ever since 1947. Therefore, may I know whether this scheme is under consideration for being deferred or for implementation?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The scheme suggested by the Registrar is under the consideration of the Government. That is all I can say.”

Fixation of fair rent under the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954.

* 364 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any applications have been received and disposed of by Revenue Divisional Officers and Tahsildars in Malabar district for the fixation of fair rent under the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954;

* Printed as Appendix II on pages 204-205 infra.

[15th December 1954]

(b) if so, the number of such applications received and disposed of up to 15th September 1954 (talukwar); and

(c) the number of rent courts that have been constituted and the staff appointed to deal with such applications?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—
“(a) to (c) The answer * is placed on the table of the House.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—“May I know whether there is any proposal to constitute any rent courts in addition to the courts already constituted?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—
“We have already opened nine courts. Let us watch how they work.”

Implementation of the recommendations of the Jail Reforms Committee.

* 365 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state which of the recommendations of the Jail Reforms Committee have been implemented by the Government so far?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(1) Recommendations Nos. 70, 78, 80, 81, 87, 95, 97, 99, 100, 101, 102, 104, 110, 118, 119, 120, 127, 140, 141, 142, 157, 160, 164, 172, 241, 249 and 251 have been implemented in full.

“(2) Recommendations Nos. 51, 72, 109, 125, 128, 131, 239, 242 and 245 have been implemented partially or with modifications.

“(3) In respect of recommendations Nos. 1, 2, 3, 4, 5, 9, 49, 50, 58, 59, 60, 66, 74, 77, 90, 93, 105, 107, 111, 117, 130, 132, 136, 145, 146, 147, 154, 156, 185, 198, 200, 210, 237 and 238 no specific action has been considered necessary for the reasons that they are either enunciations of general guiding principles to be followed in practice, or that the existing practice is in accordance with the recommendations.

The above figures are as on 16th November 1954.”

SRI K. VINAYAKAM:—“May I know why recommendation No. 21 was not implemented? What is the reason that the Hon. Minister can adduce for such non-implementation?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That recommendation is still under consideration.”

11-50 a.m. SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know whether the provision for bathing in privacy in sub-jails is one of the recommendations of the Committee and if so, whether it has been implemented?”

* Printed as Appendix III on page 206 infra.

[15th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Yes, Sir, it is being implemented.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“ஸார், கனம் சிறை மந்திரி அவர்கள் வாசித்த லிஸ்டிலிருந்து விஷயத்தைப் புரிந்துகொண்டு கேள்வி கேட்பதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த சிபாரிசுகளும் அதன் மீது சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றியும், எடுத்துக் கொள்ளாத நடவடிக்கைகளைப் பற்றியும் அங்கத்தினர்கள் அனைவருக்கும் சுற்றறிக்கையின் மூலம் அறிவிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Some of the recommendations are still under consideration and after everything is over, if necessary, I can place it on the table of the House with reference to the action taken on it.”

SRI R. V. SWAMINATHAN:—“We are not able to understand what those numerous figures mean. May I ask the Hon. Minister—because he and myself know the jail life—to inform the House about some of the important recommendations made by the Jail Reforms Committee?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“A separate question may be put.”

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“I want to know whether hon. Members are supplied with copies of the questionnaire issued by the Jail Reforms Committee and without a copy of it, how can we understand the answers given by the Hon. Minister with reference to the question put by the hon. Member. He was narrating a number of items—22, 23, 24 and so on. What are those numbers and what do they refer to, we are not in a position to understand. Will the Hon. Minister be pleased to supply a copy of the questionnaire to hon. Members so that they can understand the answers given.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The questionnaire stage is over. The Committee has gone into the question and it has submitted its report. The report is under consideration and I do not see how the questionnaire will be of any interest to hon. Members at this stage.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“The Hon. Minister was kind enough to state that certain recommendations of the Jail Reforms Committee have been implemented with modifications. May I know from the Hon. Minister what were the changes made from the recommendations of the Committee and in what form they are implemented now?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“It relates to at least 20 or 25 items. I do not think that I can do justice to them by referring to them now.”

SRI S. S. KOLKEBAIL:—“Arising out of the question put by the hon. Member Sri Swaminathan, may I know for how many years the Hon. Minister for Finance was in jail?” (Laughter).

[15th December 1954]

MR. SPEAKER :—“ What has this question to do with the original question? Questions are over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER &c.

(1) NEW ASSEMBLY RULES.

MR. SPEAKER :—“ The House would remember that the House has approved the new Assembly Rules and I have signed it. It will be published in the Gazette and it will come into force from to-day, 15th December 1954.

(2) SERVICE OF SUBPOENA ON A MEMBER.

MR. SPEAKER :—“ I have also to inform the House that the Stationary Sub-Magistrate of Palladam has sent the following requisition to me :—

‘ Submitted to the Hon. Speaker of the Madras Legislative Assembly for causing the service of this summons ’.

He has requested me to serve the same to Sri Senapati Goundar, a Member of this House. In this connexion, I wish to tell the House the practice followed in the House of Commons :

‘ Members of both Houses are, by the Law and Custom of Parliament, exempted from attendance as witnesses during the Session of Parliament, and from service as Jurors at all times by the Jury's Act, 1870.

‘ But, according to present usage, service of a subpoena on a member during the session of Parliament, unless effected within the precincts of the House would not as a general rule be regarded as a breach of privilege.’

So this should not be served within the precincts of the House. The Sub-Magistrate is not aware of the breach of privilege involved in it. Now, I pass it on to the Hon. Leader of the House. I hope he will instruct not only this Magistrate but all the Magistrates that they should not make the Speaker a post box for serving summons on hon. Members.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am sorry for the error. I shall see that specific instructions are given to him.”

MR. SPEAKER :—“ Not only to this Magistrate but to all magistrates.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir.”

SRI K. T. RAJU :—“ பாயண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், ‘ஸ்ரீ சேனாபதி கவுண்டர்’, ‘பல்லடம் சப்-மஜிஸ்ட்ரேட்’ என்ற இரு பதங்களைதான் எங்களுக்குப் புரிந்தது. அவர்களைப்பற்றிய விஷயம் என்ன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ அதை நான் சொல்லக்கூடாது. நான் இந்தச் சபைக்கு என்ன அறிவித்தேன் என்பதை மட்டும் சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். பல்லடம் ஸ்டேஷனரி சப்-மஜிஸ்ட்ரேட் எனக்கு ஒரு requisition அனுப்பியிருக்கிறார். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சேனாபதி கவுண்டர் அவர்களுக்கு சம்மன் ஒன்றை அவர் அனுப்பி, அதை அவர்களுக்கு சேர்ப்பிக்கும்படியாக என்னைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். அதுதான் விஷயம். ஆனால், அந்தக் கவரில் என்ன இருக்கிறது, எதற்காக சம்மன் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விஷயமொன்றும் எனக்குத் தெரியாது. ஆகவே, அந்த விவரங்களை என்னையும் நீங்கள் என்னைக் கேட்கக்கூடாது.

[15th December 1954] [Mr. Speaker]

“ இந்த இடத்தில் அந்த சம்மனை அங்கத்தினருக்கு serve பண்ணக் கூடாது. அப்படிச் செய்வது தவறு. சப்-மஜிஸ்ட்ரேட் எனக்கு அதை அனுப்பியதே தவறு என்று சொல்லி, அதை நான் சர்க்கார்க் கட்சித் தலைவரிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதுமாதிரி சப்-மஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் சம்மன்களை எனக்கு அனுப்பி அங்கத்தினர்களுக்கு சேர்ப்பிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்வதே தவறு என்பதை எல்லா சப்-மஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கும் அறிவிக்கும்படியாக நான் சர்க்கார் கட்சித் தலைவரை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்.”

SRI K. T. RAJU :—“ இதைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகத்தான் நான் உங்களைக் கேட்டுக்கொண்டேன். அதற்கு என்னுடைய நன்றி.”

(3) SETTLEMENT OF AN ISSUE BY HON. MEMBERS BY DUEL.

MR. SPEAKER :—“ Incidentally I wish to bring to the notice of the House that a few days ago the Hon. the Minister for Health told Mr. Vinayakam and Mr. Deivasigamany to settle a matter which came before the House by a duel. But I must tell the House ‘challenging members to fight on account of their behaviour in the House or any committee thereof’ is a breach of privilege.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It was not intended to be a challenge. It was a friendly suggestion.”

MR. SPEAKER :—“ I know that the Hon. Minister was not serious but I must tell the House ‘challenging members to fight on account of their behaviour in the House or any committee thereof’ is a breach of privilege. I appeal to Mr. Vinayakam and Mr. Deivasigamany not to take the advice of the Hon. Minister seriously.

“ It would interest the House to know that on 25th May 1798, Mr. Tierney, the Leader of the Opposition, challenged Mr. Pitt, the Leader of the House, for a duel to settle a matter which took place in the House of Commons. Mr. Pitt took up the challenge and met Mr. Tierney at Putney Heath. Two shots were fired by the combatants without effect. Previous to taking up the challenge the Leader of the House, Mr. Pitt apprised Speaker, Mr. Addington, of the duel. After two shots had been fired without effect, the Speaker went to the place of the duel and stopped further exchange of shots. So, if there is any case for challenge, the hon. Members concerned must inform me beforehand.” (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ May I point out that if the Hon. Minister had challenged anybody for a duel, it would have been out of order but if he had suggested a duel between two hon. Members, it would not come within the ruling.”

MR. SPEAKER :—“ But if they took it to their heart! So, in that case they should inform me of the challenge beforehand.”

[15th December 1954]

DR. K. B. MENON :—" Sir, the House also may be informed about it."

12 noon SRI K. VINAYAKAM :—" Sri S. Deivasigamany took the remarks seriously and asked me to come to a duel outside, Sir." (Laughter.)

MR. SPEAKER :—" Is it with long swords or short swords?" (Laughter.)

SRI P. CHELLATHURAI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு தகவல் அறிய விரும்புகிறேன். சட்டசபையின் புதிய விதிமுறைகள் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு சமீபத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் எங்களுக்கு தமிழில் அச்சடித்துக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்பதைத் தெரிய விரும்புகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" நான் ஏற்பாடு செய்கிறேன்."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—" We heard a very interesting ruling that was given by the Chair. I ask you, Sir, suppose I have a feeling to fight a duel against another Member (in fact I am having such a feeling) whether I should give you notice?" (Laughter.)

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I think only with regard to duel with arms, we should give you notice. What about duel in words, Sir?"

MR. SPEAKER :—" Wordy duel will not come in." (Laughter.)

III.—BUSINESS OF THE HOUSE.

DISCUSSION *re* PRIVILEGE MOTION ABOUT INTERCEPTION OF LETTERS BY SPECIAL BRANCH POLICE.

MR. SPEAKER :—" I hope the House would remember the other day Mr. Kalyanasundram gave notice of a motion that his letters were intercepted in the middle, that the same had been delivered to him after a few days and that it constitute a breach of privilege. Before going through the motion, I want to give certain information to hon. Members, regarding the function of the Chair regarding privilege motions. The House should have a clear idea.

" A privilege question is always decided by the House. The House is the final authority. As far as the Speaker is concerned, he simply says, whether a *prima facie* case is made out or not. 'Prima facie' as you know is a Latin phrase which means 'on the first view'. The House is not bound to accept it when the Speaker says a *prima facie* case is made out. It can decide each case on its own merit. Last time such a thing happened. I said a *prima facie* case was made out but the House decided otherwise.

" It would interest the House to know the views expressed by Sir Gilbert Campion, who is now Lord Campion, the living

[15th December 1954] [Mr. Speaker]

leading authority on 'Parliamentary Procedure'. Before a committee which sat to enquire into the breach of privilege on the 17th March 1948, Mr. Greenfell, a Member of the Committee, asked Sir Gilbert :

'Is not the ruling of the Speaker that it is a *prima facie* case tantamount to an instruction that the matters would go before the Committee of Privileges?'

'Sir Gilbert Campion.—No, not an instruction. If Mr. Speaker rules that there is a *prima facie* case, what follows from that is, that it can be debated then and there and take precedence over the orders of the day. The House could deal with it on a motion on the spot, declaring that it was or was not a breach of privilege; but in most cases if there is a question of doubt, it would be referred to a Committee of Privileges.

Mr. Greenfell.—A division of the Members present would decide it? Hon. Members should see that the House is the final authority. Sir Gilbert Campion then says :

Sir Gilbert Campion.—Yes.

Earl Winterton.—May we just clear up the point Mr. Greenfell has just made. By longstanding custom Mr. Speaker's duty is confined to ruling whether or not the matter is a matter of *prima facie*, breach of privilege and making such observations as he pleases to make. He cannot give instructions to this Committee as to any finding.

Sir Gilbert Campion.—Certainly not.

Mr. Attorney General.—Privilege might go further in the protection of the honour of the House than the law of libel does in the protection of the honour of the citizen.

Sir Gilbert Campion.—Yes.

Mr. Attorney General.—Are we bound by the fact that the Speaker has ruled that there is a *prima facie* case of privilege, ourselves to rule that it is a case of privilege.

Sir Gilbert Campion.—By no means.

Mr. Attorney General.—Equally we are not bound by the ruling of the Speaker the other way round.

Sir Gilbert Campion.—No, I should say not. The House alone can finally decide, and the Committee of Privileges alone can advise the House.

I have now made the position clear. The House is the final authority. As far as the Speaker is concerned, he simply says, whether a *prima facie* case is made out or not. The ultimate decision rests with the House. Now, Mr. Kalyanasundram may speak."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" You were pleased to read elaborately the points involved in the matter. Of course the House is the final authority. The Speaker says whether a *prima facie* case is made out or not. When the Speaker says there is a *prima facie* case and the matter is referred to the Committee of Privileges and the Committee submits its report, can the House take a contrary decision afterwards? Then what is the purpose served by the report of the Committee of Privileges?"

MR. SPEAKER :—" I will explain the position. Suppose the Speaker says there is a *prima facie* case. It is left to the House to refer it to the Committee of Privileges or not. Last time on one

[Mr. Speaker] [15th December 1954]

occasion I said a *prima facie* case has been made out. But the House, on the spot, decided otherwise. The House is the final authority. Even supposing initially the case is referred to a Privileges Committee and the Committee has finished its findings, it is left to the House to say whether that report should be printed or not. The House may nullify the report of the Privileges Committee or it may add something more to it, if it so decides. The House is the ultimate authority. Simply because the Committee of Privileges says one thing, it does not mean it is final. It is for the House to decide ultimately. From the beginning to the end of the report, the House may change, if it so decides."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Then what exactly are the functions of the Committee? Why is it constituted, if its findings are not binding? "

MR. SPEAKER :—" The Committee will go into the details of the case, find out the facts and recommend to the House whether a *prima facie* case has been made out or not. That is all their job. It is open to the House to accept it or reject it. The Committee is composed of some members of the House because it is not possible for all the 230 members of this House (there are 625 members in the House of Commons) to go through the case. Therefore a Committee of Privileges consisting of some selected members of the House is appointed. The House delegates its power to this Committee. The Committee goes into the facts of the case and recommends to the House whether a *prima facie* case has been made out or not. Its report will be placed on the table of the House. It shall be submitted to the House by the Chairman of the Committee. Then a motion will be made whether it should be printed or not. If the House decides that it should be printed, the report would be printed and circulated to all members. Another day will be set apart for discussion of the report of the Committee of Privileges. The House will come to its own final conclusion after discussing the report. The House is the final authority. It can accept or nullify the recommendation of the Committee of Privileges."

* DR. K. B. MENON :—" Under the circumstances explained by the Hon. Speaker, what is the purpose served by the Speaker saying whether there is a *prima facie* case or not? "

MR. SPEAKER :—" The Hon. Member has not understood what I had said. *Prima facie* is a Latin phrase meaning 'on the first view'. The Speaker says on a first view whether a *prima facie* case has been made out or not. Evidently the hon. Member has not understood what I had said. I will circulate to all hon. Members what I had said."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Suppose the Speaker says there is a *prima facie* case. The matter is referred to the Committee of Privileges. Can they say after examination that there is no *prima facie* case? Can they go against your ruling? "

15th December 1954]

MR. SPEAKER :—" I have made the point very clear in my speech. Suppose I say there is a *prima facie* case, and the matter is referred to a Committee of Privileges. The Committee is at liberty to go into the facts of the case and recommend what it thinks fit. It can say whether a *prima facie* case has been made out or not. What the Speaker says is only 'on the first view', which is the meaning of the Latin phrase. The House can decide the issue finally."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" The Committee of Privileges after going into the whole issue gives its verdict. If we say that the House is at liberty to decide finally, I think it narrows down to cutting down the powers of the Committee of Privileges. That is my view."

MR. SPEAKER :—" The House can *de novo* examine it."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Mr. Speaker, Sir, may I just 12-10
express the matter as I have understood it and I would like to be p.m.
informed whether my understanding of the subject is correct. I understood it to mean that the Hon. Speaker acts in an advisory capacity so far as this question is concerned by virtue of the fact that he is more thoroughly conversant with the rules. Therefore, the first statement that the Hon. Speaker might make on the question whether there has been a *prima facie* case is made purely in an advisory capacity and it is for the House to discuss the whole question. Similarly, it is open to the House at the very first point of time when a question of privilege is brought to its notice to take a decision straightaway on the question whether a breach of privilege has been committed and if so, what action has to be taken and the House may also decide . . ."

MR. SPEAKER :—" Just as the House decides to remit a Bill to a Select Committee for the purpose of going through it in greater detail."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Similarly, the House may, under certain circumstances when it wants the whole question to be canvassed in greater detail, remit the matter to the Committee of Privileges and request them to make any recommendation which the Committee may care to make on that question. Even if the matter is remitted to the Privileges Committee, it is ultimately for the House to decide whether a breach of privilege has been committed and if so what punishment it merits. Am I right, Sir? "

MR. SPEAKER :—" Yes, the hon. Member has understood it correctly."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" On a point of order, Sir. I would like to know whether before the discussion takes place on the subject, you can rule that there is a *prima facie* case

[Sri S. Panchaksharam] [15th December 1954]

on the facts alleged by the Deputy Leader of the Opposition. After all, from the note that has been circulated, it is found that a particular letter posted on a particular date"

MR. SPEAKER:—"I only placed before the House the procedure that has to be adopted. I have not expressed any opinion at all."

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"There are two stages. One is that the Hon. Speaker must find that a *prima facie* case has been made out. If he finds that there is a *prima facie* case, then it goes before the Committee of Privileges."

MR. SPEAKER:—"It is the House that has the final authority to decide. I am just quoting the procedure. Now let us take up the question of breach of privilege."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Suppose the Hon. Speaker says that there is a *prima facie* case. Then, of course, precedence is given for a motion on that subject. Suppose the Speaker says that there is no *prima facie* case. Then if the hon. Member wants to press the matter, he will have to give notice of a resolution that the matter might be referred to a Committee of Privileges. That will come up in the ordinary course and not immediately. It won't be given precedence."

MR. SPEAKER:—"Any hon. Member can move either at once or afterwards that it be referred to a Committee of Privileges."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, when you rule that there is a *prima facie* case, it can be discussed immediately. I agree. It gets precedence over other business and that is the opinion you have expressed. But suppose the Speaker rules that there is no *prima facie* case, then what is the procedure to be adopted if the particular member wants to proceed with the question further? Is he to give notice of a regular motion which will come up for consideration in the ordinary course?"

MR. SPEAKER:—"There is also another aspect. Simply because the Speaker says that a *prima facie* case has been made out, it does not mean that the House is bound to accept it. The House may still decide that it be referred to a Committee of Privileges. Suppose the Speaker says that there is no *prima facie* case. In that case any hon. Member can move that it be referred to a Committee of Privileges."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"As far as that is concerned, I think that it won't be on a par with the motion where the Speaker has ruled that there is a *prima facie* case. It will have to be taken up in the ordinary course."

(At this stage, the hon. Member Dr. K. B. Menon rose from his seat to speak.)

15th December 1954]

MR. SPEAKER:—"I will allow the hon. Member to have his say. Let him not be in a hurry. He has not understood the position."

"Suppose the Speaker says that there is a *prima facie* case, then and there the House can discuss the matter and it can be decided without referring it to a Committee of Privileges. For instance, suppose one hon. Member beats another. It is a breach of privilege. Then and there it can be decided."

* DR. K. B. MENON:—"The Hon. Speaker disposed of me by saying that I did not understand the position. I did not understand it. The doubt in my mind is when the Speaker says that there is a *prima facie* case, is he not prejudging the issue beforehand by tendering that advice a little prematurely?"

MR. SPEAKER:—"I have already explained what '*prima facie*' means. It is a Latin phrase which means 'on the first view'. It has a face value but has no intrinsic value. I am not going to allow any more discussion. The hon. Member Sri M. Kalyanasundram will have his say in the matter."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, I want to make a submission which has an important bearing on this question. Fortunately, the Hon. Speaker has announced that he has signed the new Rules and that they have come into force. Rule 187 says 'Notwithstanding anything contained in these rules, the Speaker may *suo motu* refer any question of privilege to the Committee of Privileges for examination, investigation or report'. Therefore, all this elaborate discussion is unnecessary, because, under the rules, the Speaker himself is entitled to refer the matter to a Committee without consulting anybody."

* SRI M. KALYANASUNDRAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்தப் பிரதேயக உரிமை பிரேரணையைக் கொண்டு வந்து பேசுகையில் சபையின் அங்கத்தினர்களின் உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது, இல்லையா, என்ற சட்ட விவரங்களுக்குப் போவதற்கு முன்னதாக முன்னால் நடந்து இருக்கக்கூடிய விவகாரங்களை சட்டசபை முன்பு வைப்பதற்கு விரும்புகிறேன். முதலில் விவரங்களைத் தெரிந்துகொண்டு பிறகு நாம் விதிகளுக்கும், நடைமுறைகளுக்கும் செல்லலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். விவரங்கள் என்ன என்பதுபற்றிச் சொல்லும்போது என் கையில் கவரும் கடிதமும் இருக்கின்றன. இந்தக் கவரை நான் சென்னையிலேயே டிசம்பர் ஒண்ணாம் தேதியன்றைய தபாலில் என் நம்பிக்கைக்கு உகந்த ஒரு நபர் மூலமாக அந்த கவரைப்போட வைத்து அந்த கவர் போடப்பட்ட விவரத்தையும் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். இந்தக் கடிதம் பொன்மலையிலுள்ள தென்பிராந்திய ரயில்வே சங்கத்தைச் சார்ந்த நண்பர் ஸ்ரீ என். கிருஷ்ணசாமிக்கு எழுதியிருக்கிறேன். இந்தக் கவர் மவுண்ட் ரோட் தபால் ஆபீசில் முத்திரை போடப்பட்டிருக்கிறது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"அது என்ன தேதி?"

* SRI M. KALYANASUNDRAM:—"டிசம்பர் 1, 1954. அதில் 1 என்ற எண் அழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நன்றாகப் பார்க்கலாம். அந்த 1 என்ற எழுத்தை அழிக்க முயற்சித்தும் அது வெற்றிகரமாக அழிக்கப்படவில்லை என்பதும் அதிலுள்ள ஸ்ரீ என். கிருஷ்ணசாமிக்கு எழுதியிருக்கிறேன். முத்திரையைப் பார்த்தவர்களே நன்றாக தெரிந்துகொள்ளலாம்."

12-20
p.m.

[Sri M. Kalyanasundram] [15th December 1954]

கடிதத்தைத் திருப்பிப் பார்த்தால் அங்குள்ள முத்திரையில் டிசம்பர் 4, 9 ஏ. எம். என்றிருப்பதைக் காணலாம். இதற்கு இடையில் இரண்டாம் தேதி காலை யில் இந்தக் கவர் பொன்மலை தபாலாபீசுக்குப் போன அடன் வழக்கம்போல் அதை விலாசதாருக்குக் கொடுக்காமல் வழக்கமாக அங்கு நடக்கக்கூடிய முறையில் காலை யில் தபாலாபீசுக்குப் போய் இந்த கடிதம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.”

AN HON. MEMBER :—“ There is some noise.”

MR. SPEAKER :—“ Is it inside the House or outside? ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ It is outside the House.”

*SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ இந்தக் கவரை எடுத்துக்கொண்டு போய் அதை ஸ்பெஷல் பிராஞ்சு போஸ்ட் ஹெட் கான்ஸ்டபிள் பார்வையில் வைக்கப்பட்டது. அவருடைய காரியாலயத்தில் அந்தக் கவர் இரண்டு நாட் களுக்கு வைக்கப்பட்ட பிறகு நாலாம் தேதி காலை யில் அதை தபாலாபீஸ் பெட்டியில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு தபாலாபீஸ் நாலாம் தேதி முத்திரை போடப்பட்டிருக்கிறது. அன்றையதினமே அந்தக் கவரைக் கொண்டுபோய் விலாசதாருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுதான் நடந் திருக்கிறது. (இந்த சமயத்தில் கனம் கலியாணசுந்தரம் தாவா கவரை கனம் சி. சுப்ரண்யம் அவர்களிடம் கொடுத்து வேண்டுமென்றால் அதைப் படித்துக்கொள்ளலாம் என்றும் குறிப்பிட்டார்.) இப்படி இந்த ஒரு கடிதத்திற்கு மட்டும் நடந்தது அல்ல. எல்லா கடிதங்களும் இந்த வித மாகத்தான் பாதிக்கப்படுகின்றன.”

MR. SPEAKER :—“ There is a lot of noise and I am not able to hear the hon. Member.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ There is a deputation of the beedi-workers which is waiting upon the Chief Minister. The hon. Member Sri K. P. Gopalan has gone out to receive the deputationists and take them to the Chief Minister. Therefore, the noise will subside in a few minutes.”

*SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ இந்தக் கடிதம் மட்டுமல்ல, எல்லா கடிதங்களும் இந்த விதமாகத்தான் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனக்கு இந்த சட்ட சபை அங்கத்தினர் என்ற முறையில் வரும் கடிதங்களும் நான் பிறருக்கு சட்ட சபை அங்கத்தினர் என்ற முறையில் எழுதும் கடிதங் களும் ஸ்பெஷல் பிராஞ்சு போஸ்டரால் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இந்த வழக்கம் பொன்மலையில் வழக்கமாக நடந்து வருகிறது என்பதையும் இந்த சபையின் கவனத்திற்கு இப்பொழுது கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மற்றவர்களிடமிருந்து வரும் தபால் விஷயங்கள் மட்டுமென்ன,—கனம் சபா நாயகருக்கு நான் எழுதும் கடிதங்களும், எனக்கு கனம் சபாநாயகர் எழு தும் கடிதங்களும் இதேமாதிரியாகத்தான் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் சபாநாயகர் விரும்பினால் யாராவது ஒரு ப்யூனை அனுப்பி அவன் மூலமாக போஸ்டாபீசுக்கு ஸெட்டரைக் கொடுத்தனுப்பி வந்தாலும், அங்குள்ள யாராவது ஒரு டாக்சி டிரைவரைக் கூப்பிட்டு விசாரித்தாலும் போதும், இந்த விஷயங்களைத் தெரிந்துக்கொள்வ தற்கு, அவர்கள்கூட இவ்விதம் நடந்துவரும் விஷயங்களைக் குறிப்பிடுவார் கள்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think all these points arise at this stage. We shall take it for granted that the letter was intercepted and proceed on that basis.”

15th December 1954]

*SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ இந்தக் கடிதங்கள் ஸ்பெஷல் பிராஞ்சு போஸ்டரால் வழிமறிக்கப்பட்டு பார்க்க யிடப்படுகிறது உண்மை என்று வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதன் மூலமாக இந்த சபை அங்கத்தினர்களுடைய ‘அங்கத்தினர் உரிமை’ பாதிக்கப்படு கிறதா இல்லையா என்பதைத்தான் இனிமேல் பார்க்கவேண்டும். அதைப் பற்றிதான் இனிமேல் பேசவேண்டும். அதனால் என்னுடைய பிரச்சனை சலப் மாகப் போய்விட்டது. இனிமேல் உரிமை பிரச்சனைக்கு இடமிருக்கிறதா இல்லையா என்பதைத்தான் பார்க்கவேண்டும். கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை தீர்க்க அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்ட தற்காக நான் கனம் சபாநாயகர் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். அதற்காக பல புஸ்தகங்களையும், பல ரூலிங்களையும் பார்த்து வந்ததற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது அதிலிருந்து நாம் ஒன்றை கவனிக்கவேண்டும். அதாவது :

“The distinctive mark of a privilege is its “ancillary character”. They are enjoyed by individual members because the House cannot perform its function without the unimpeded use of the service of its members and by each House for the protection of its members and the vindication of its own authority and dignity. By protecting the rights and dignities of members inside Parliament, these privileges enable them to serve and protect the interests of their constituents outside.

“I would request you, Mr. Speaker, to note kindly the second portion of the second sentence quoted above, viz.,—

“ . . . the House cannot perform its functions without the impeded use of the service of its members. ”

இதன் அர்த்தம் என்னவென்றால் சபையின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தன்னுடைய சபைக்குச் செய்ய வேண்டிய வேலைக்கும் தன்னுடைய தொகுதிக்குச் செய்யவேண்டிய வேலைக்கும் எந்தவிதமான இடையூறும் குந்தகமும் இல்லாமல் வேலை செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு அதில் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது இதிலிருந்து நன்றாக உணரப்படுகிறது. அதற்குமேல் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தன்னுடைய உரிமையை பாது காத்துக்கொள்வதால்தான் அவர் தன்னுடைய தொகுதி மக்களுக்கும் தன்னுடைய தொகுதிக்கும் வேலை செய்வதற்கு வசதியாக இருக்கமுடியும். அதன்மேல் தன்னுடைய தொகுதி மக்களின் நன்மைகளை பாதுகாக்க முடியும். இவைகள் இந்த விதியிலிருந்து நன்றாகத் தெரியவருகிறது. இப்பொழுது நாம் கவனிக்கவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால் அங்கத் தினர் என்ற முறையில் செய்யக்கூடிய வேலைக்கு ஏதாகிலும் இடையூறுகள் ஏற்பட்டிருக்கிறதா அல்லது இல்லையா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவ் விதமான இடையூறு இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதுதான் என் னுடைய கட்சி. அவ்விதம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதற்கு யார் பொறுப்பு ? அது அங்குள்ள நிர்வாகஸ்தர்களால் ஏற்பட்டிருந்தால் அந்த நிர்வாகஸ்தர் களின் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பது சர்க்காரின் பொறுப்பு. இந்த இரண்டு விஷயங்களையும்தான் நாம் கவனிக்கவேண்டும். இவ்விதமான இடையூறு கள் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருப்பதை இனிமேல் அனுமதித்தால் அது அங்கத்தினருடைய உரிமையை பாதிப்பதாக ஏற்படும். இதுதான் என் னுடைய கருத்து. இந்த சபையின் அங்கத்தினர்கள் என்ன முறையில் தன்னுடைய தொகுதிக்கு வேலைசெய்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். சட்டசபையில் கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. தீர்மானங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. உத்தியோக பற்றற்ற முறையில் பல மசோதாக்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன. செலக்ட் கமிட்டிகளை அமைக்கும் போது அவைகளில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. அரை மணி நேர விவாதத்திலிருந்து ஒத்திவைப்புப் பிரேரேபணைவரையில் கேட்கப்படுகின்றன. இவைகள் மூலமாகத்தான் அங்கத்தினர்களால் வேலை செய்யப்படுகின்றன. இவைகளுக்கு உதவி அளிக்கக்கூடிய முறையில்தான் இந்த விதி இருக்கிறது.”

[15th December 1954]

MR. SPEAKER :—“ நான் உங்களுக்கு எழுதும் கடிதங்களும், நீங்கள் எனக்கு எழுதப்படும் கடிதங்களும் மத்தியில் பிரித்துப் பார்க்கப் படுகிறது என்று நீங்கள் உங்களுடைய தீர்மானத்தில் குறிப்பிடவில்லை.”

*** SRI M. KALYANASUNDRAM :—**“ நான் உங்களுக்கு எழுதும் கடிதங்களும் நீங்கள் எனக்கு எழுதும் கடிதங்களும் மத்தியில் பிரித்துப் பார்க்கப்படுகிறது என்று நான் குறிப்பிடவில்லை என்பது வாஸ்தவம்தான்.”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் அதைப்பற்றி உங்கள் தீர்மானத்தில் குறிப்பிடவில்லை. மத்தியிலுக்கு எழுதும் கடிதங்களைப்பற்றியும் நீங்கள் குறிப்பிடவில்லை. அந்தத் தீர்மானத்தில் ஸ்பீக்கரைப்பற்றி ஒன்றுமில்லை என்பதை முதலில் நீங்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்.”

*** SRI M. KALYANASUNDRAM :—**“ நான் உங்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அந்த விவரங்களைப்பற்றி எழுதாமலிருந்திருக்கலாம். ஆனால் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நான் உங்களுடைய ஞாபகத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே நான் உங்களுக்கு எழுதிய கடிதம் ஒன்று உங்களுக்கு வரவில்லை என்று என்னிடம் நீங்கள் சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அந்தக் கடிதத்தை நான் நிச்சயமாக தபாலில் போட்டேன். ஆனால் அது உங்களுக்கு வந்து சேரவில்லை என்று சொல்லி யிருக்கிறீர்கள். இப்படி நான் உங்களுக்கு எழுதிய கடிதம்கூட உங்களுக்கு வராமல் இருந்திருக்கிறது. ஆகவே கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு எழுதப்படும் கடிதங்கள்கூட வழியில் மறிக்கப்படுகிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விஷயம் என்னுடைய மோஷனில் இல்லை என்பதையும் நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். விவரங்களுக்குத் தான் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ A specific motion has been given notice of to the Chair and that motion is now placed before the House. The hon. Member should not bring in any extraneous matter and ask me to reply immediately.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நீங்கள் இவைகளுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டாம்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ When I am not expected to reply, the hon. Member cannot raise the point.”

2-30 p.m. * SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் எனக்கு எழுதும் கடிதங்களும் நான் சபாநாயகருக்கு எழுதும் கடிதங்கள்கூட பாதிக்கப்படுகிறது. இது மட்டுமல்ல. மற்ற எந்த கடிதங்களையும் வழிமறித்து ஸ்பெஷல் பிராஞ்சு போலீசார் குறுக்கிட்டு அதில் எழுதியிருக்கும் விஷயங்களில் தலையிட்டு விவரங்களைத் தெரிந்துகொண்டு வருகிறார்கள். இதனால் உண்மையாக சபையின் வேலைக்கு குந்தகம் விளைவித்து வருகிறார்கள். ஒரு ஜில்லா அதிகாரியைப் பற்றி ஒரு நபர் எனக்கு ஒரு புகார் கடிதம் எழுதியிருந்தாலும் அல்லது ஒரு முதலாளியைப்பற்றி ஒரு புகார் கடிதம் எழுதியிருந்தாலும் அதை ஸ்பெஷல் பிராஞ்சு போலீசார் பிரித்துப்பார்த்து அந்தக் கடிதங்களை அந்த குறிப்பிட்ட ஜில்லா அதிகாரியிடமோ அல்லது அந்தக் குறிப்பிட்ட முதலாளியிடமோ கொண்டுபோய் காட்டி அவருக்குத் தகவல் (hints) கொடுக்க சாத்தியமாக இருக்கிறது. நான் இந்த சபை அங்கத்தினர் என்ற முறையில் என்னுடைய வேலைகளைச் செய்வதற்கு இது பாதகமாக இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இவ்விதம் பாதிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் யார் என்றால் அது சர்க்கார்தான். மாற்றுக்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இருக்கக்கூடிய இந்த சபையில் அங்கத்தினர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்குச் சர்க்கார், தங்களுடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் இவ்விதம் செய்வதைத்

15th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

தடுப்பதற்கு ஒரு உத்தரவு அனுப்பிவைக்கவேண்டும். அதைத் தடுக்க சர்க்காரிடம் அதிகாரம் இருக்கிறது. இவ்விதமான அதிகாரம் இருக்கும் போது சர்க்கார் இதைத் தடுத்திருக்க முடியும். அப்பொழுது இந்த பிரச்சனைக்கு அவசியம் இல்லை. நாங்கள் தொகுதி மக்களுக்கு எழுதும் கடிதங்களையோ அல்லது பொது மக்கள் எங்களுக்கு எழுதும் கடிதங்களையோ வழி மறித்து அவைகளில் போலீசார் குறுக்கிடாமலிருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த சபையின் அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய வேலையை எந்தவிதமான குந்தகமும் இல்லாமலும் செய்ய முடியும். ஆகவே இதன் மூலமாக எங்களுடைய விசேஷமான உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டு எங்களுடைய வேலைகளுக்கும், நாங்கள் இந்த சபைக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளுக்கும் குந்தகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே எங்களுடைய உரிமை இந்த விஷயத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நியாயமான விஷயம். இதை ஒரு ப்ரிவிலேஜ் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ I wish to know whether any other hon. Member wishes to speak.”

(Sri T. C. Narayanan Nambiar rose to speak.)

MR. SPEAKER :—“ Sri T. C. Narayanan Nambiar has brought a similar complaint to my notice. Let him be brief.”

*** SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—**“ Sir, it is a privilege of the legislators that they should be free from interference of this sort. If the letters written by them are intercepted, they cannot function as efficiently as they are expected to function. Hon. Members are expected to help the House as a whole to function efficiently. They have to write to the people of their constituencies for information on the burning issues of the day and keep themselves in constant touch with their constituencies. If their letters are intercepted, they are not in a position to function as legislators and to that extent the House itself will not be in a position to discharge its duties.

“ On 9th December, I sought to move an adjournment motion in this House about a strike in Feroke. At the request of the Hon. Minister concerned that he would answer if a short notice question was put, the motion was not moved. There was the strike continuing on 9th December. I wrote for some information with regard to the strike and a reply was sent to me on the 10th by the Secretary, Feroke Tile Workers Union. The letter was posted at Kozhikode on the 10th and delivered to me at Madras on the 13th. The envelope bears the Kozhikode postal seal dated 10th December and the Madras postal seal dated 13th December. This shows that my letter was intercepted by the police and thus my work as a M.L.A. was interfered with. Interception of letters by the police has become a common practice. That is my submission.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ I rise on a point of information, Sir. I want to know whether the allegation in the motion is that the letter was opened by the censor authorities or whether it is only about the delay in delivery.”

[15th December 1954]

MR. SPEAKER :—“ I have circulated a copy of the motion to the Members and it has also appeared in the newspapers.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Sir, the question before the House is whether the Members of this House enjoy certain things as privileges. The privileges of this House are not defined. As we all know, in this matter we are governed by the practice in the House of Commons. On page 43 of the May's Parliamentary Practice, Fifteenth edition, we find under the heading 'Speaker's Petition' that the Speaker used to claim that the Members of the Parliament 'may be free from arrests and all molestations'. On page 49 of the same book, 'molestation' is defined as comprising victimization or discriminatory action by the king or the executive. Here, the executive makes a discrimination. Simply because a member belongs to a particular political party, his postal communications are sought to be intercepted. It is not the Government's intention to intercept the letters of all the Members; only with respect to a few Members, this practice has been adopted. Thus, there is discrimination. There is also interference with the right of the members to correspond with the people in their constituencies. I think there is a *prima facie* case that there is a breach of privilege of the hon. Members of this House, and I plead that the matter may be referred to the Committee of Privileges for investigation.”

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“ It is well known that the Members of the Legislature enjoy certain rights and also certain privileges. It is not always the case that the rights we enjoy are also our privileges. In other words, our rights are not co-terminus with our privileges. The privileges we enjoy are derived by custom and convention as conveyed to us by the precedents obtaining in the House of Commons or those created by Statutes. The Statutory privileges conferred on the State Legislatures are those contained in Article 194 of the Constitution of India. They are freedom of speech in the Legislature, freedom from action in any court in respect of anything said in the Legislature and those privileges defined by the Legislature by law and, until so defined, those of the House of Commons at the commencement of the Constitution of India. These privileges are extended to persons like the Advocate-General who have the right to take part in the proceedings of the Legislature. We do not have privileges established by convention, since we are an infant democracy and have not come to the stage of having clear-cut precedents. Therefore we have necessarily to follow the practice in the House of Commons. I have carefully gone through May's Parliamentary Practice and I find therein a case analogous to the case cited by Sri M. Kalyanasundaram. There has not been any clear ruling in a matter like this. Some complaints are based on documents and the others are not based on documents. When complaints are based on documents, the documents could be produced for scrutiny by the Speaker and the hon. Members of the Legislature. In the present case, we are at a

15th December 1954] [Sri V. R. Nagarajan]

really ticklish and difficult problem. We have got to reconcile the valuable right of a Member to correspond with the people in his constituency and the inherent right of the Government to intercept letters written by people irrespective of whether they are Members of the Legislature or not. Since we have not got any ruling on this subject even in England, we are under a disadvantage. In deciding this matter, we have a very serious responsibility. Suppose this House comes to the conclusion—may be a wrong conclusion—that interception of letters by the police constitutes a breach of privilege, it will be a conclusion which will be binding on all the future Legislatures. As I said before, we have got to reconcile the valuable right of a member to correspond with the people in his constituency and the right of the Government to intercept letters if they want. The whole thing depends upon what the Government have got to say. If they say that they exercised the right of interception of the letter in the normal course of administration, then I submit that there does not arise any breach of privilege of this House.”

SBI A. RATNAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தோழர் 12-40
கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் உரிமைப் பிரேரணையை p.m
நான் ஆமோதித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஆறு
மாதங்களுக்கு முன்பாக ஒரு எம்.பி. அவர்களுக்கு நான் எழுதிய
கடிதத்தைப் போலீசார்கள் பிரித்துப் பார்த்துப் பின்னரே அனுப்பியிருக்
கிறார்கள். அதே போன்று மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு பார்லிமெண்டு
உருப்பினராகிய ஸ்ரீ ஜெயராமன் அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதம் உடைக்கப்
பட்டு சென்ஸார் செய்யப்பட்ட பின்னரே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவர்
என்னிடம் நேரிலே கூறியிருக்கிறார். அரசாங்கத்திற்கு விரோதமான விஷ
யங்கள் எதையும் இனி எனக்குக் கடிதங்களில் எழுதாதீர்கள், அரசாங்கத்
தார் எல்லாக் கடிதங்களையும் சென்ஸார் செய்து பரிசீலனை செய்த
பின்னரே அனுப்பி வைக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே
மேற்கொண்டும் இது விஷயமாகப் பேச விரும்பவில்லை. இந்தச் சபையி
லுள்ள அங்கத்தினர்கள் அவரவர்களின் தொகுதி மக்களுக்கு நல்ல
முறையில் பணியாற்றவேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு வரும் எந்தத்
தபால்களும் சரியான முறையில் சென்ஸார் செய்யப்படாமல் அனுப்ப
வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். ஆகவேதான் நான் தோழர் கல்யாண
சுந்தரம் அவர்களின் உரிமைப் பிரேரணையை வரவேற்கிறேன். அது ஒரு
உரிமைக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்படவேண்டும். குறிப்பாக இன்றைக்கு
எனக்கு ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து
அந்தத் தந்தி வந்திருக்கிறது. தந்தியிலே நேற்றைய தேதி கொண்ட
முத்திரை இடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தந்தியில் அடங்கிய விஷயம்
இன்றைக்கு நான் போட்ட அவசரக் கேள்வியைப் பற்றியதாகும். ஆனால்
அந்தத் தந்தி இன்றைக்குத்தான் என்னிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அந்தத்
தந்தியிலே ஸ்ரீ சங்கர ரெட்டி என்ற எம்.எல்.ஏ. தான் . . .”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் இங்கே அந்தத் தந்தியில் என்ன
விஷயம் அடங்கியிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டாம். அது உடைத்துப்
படித்துப் பார்த்த பின்னர் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதா என்று சொல்லுங்கள்
போதும்.”

SRI A. RATNAM :—“ உடைத்துப் படித்துப் பார்க்கப்பட்டதாகச்
சொல்லவில்லை.”

MR. SPEAKER :—“ அப்போது தாமதத்திற்குக் காரணம் தபால்
காரர் உங்களைத் தேடி அலைந்திருக்கலாம்.” (சிரிப்பு.)

SRI A. RATNAM :—“ என்னைத் தேடி அலைந்திருக்க வேண்டிய
அவசியமே இல்லை. நான் இந்தச் சபையில் தான் இருந்தேன். அது

[Sri A. Ratnam] [15th December 1954]

எப்படியிருந்தாலும் தோழர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களின் அவசரப் பிரேரணை மிக முக்கியமானது. இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களின் உரிமை களைப் பாதுகாப்பதற்கு அது கண்டிப்பாக ஒரு கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Mr. Speaker, Sir, the whole thing is based on a presumption. The reasons for this view are these. From the statement that has been made, it appears that a particular letter has been intercepted. On account of that, it is alleged that there has been delay in the delivery of that letter, that is, the letter which ought to have been received by the addressee on the next day reached him only three days later. That is the complaint that has been made. The hon. Member who complains about this delay seems to presume that the letter has been unwarrantedly intercepted by the Police under instructions from the Government. The statement itself is not very definite on this point. It simply says that it is presumed that the hon. Member is reliably informed, etc. I do not know whether this House can debate on such hypothetical propositions as this. I would suggest to the hon. Member to put a short notice question and get a definite answer whether it is under the instructions of this Government that the Police have intercepted the letter. Then the question may assume importance or may become interesting. Otherwise, what are the facts on which we are called upon to debate? It may be that the usual postal delay has taken place in the delivery of this particular letter also. Or, it may be that the Central C.I.D. Police under the instructions of some other Government have intercepted the letter. How can we fasten the blame to this Government or to the Police under this Government? How is it certain that the State Police have opened the letter? There is no *prima facie* proof or ostensible evidence on the letter. There is no censorship stamp on the letter. I do not think that we can debate on this issue unless a definite charge is made against the Police of this State that they have intercepted the letter of the hon. Member. Otherwise, the privilege question does not become interesting at all.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, this privilege motion is not based on the assumptions that were made by the previous speaker that this Government deliberately asked some of their officers to intercept some of the letters addressed to an hon. Member. Inasmuch as this is a case which is not directly governed by any rulings so far cited, I feel that it is a matter which has to go before the Committee of Privileges where the fullest consideration may be given to it. A few questions that may arise in connection with this case are these. The first point is whether the Government have got the right to censor letters sent to any individual. The second point would be whether the Members of the Legislative Assembly can claim privilege from such interception of all communications. The third point will be whether they are entitled to such privileges in respect of certain communications addressed to them by the officials connected with this Legislature and sent officially to them. Now, this case is simple. It rests

15th December 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

only on the one question of interception. Then, the further question may arise which is this. Hon. Members are entitled to certain privileges inside this House and within its precincts. They are also entitled to certain other privileges outside this House. For example, they enjoy freedom from arrest not only inside this House but also while coming to and going out of the House. In that way, there is no hard and fast rule with respect to these privileges. As I said already, because there is no direct decision elucidating this point, without commitment, this issue may well go before the Committee of Privileges.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Mr. Speaker, Sir, I believe that in the United States it has been held that the privacy of the postal correspondence is sacrosanct and that no member of the Executive has a right to open the letter of even any private citizen.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Where did the hon. Member find it? ”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ I have read it somewhere. Here, I do not know whether there is any enabling legislation which allows the Government to open such letters. As far as I know, there is no such legislation. But here is a surreptitious means adopted by the Government to look into the correspondence of people for their own purposes. In the present case under discussion it is alleged that such letters are being opened for purposes of getting for a particular party advantage over the Opposition Parties in this House. Hence, I believe that there has been a serious breach of privilege if this Government either by direct order or by connivance has allowed the members of the Executive to open the letters of hon. Members of this House.”

(Dr. K. B. Menon rose.)

MR. SPEAKER :—“ I thought the hon. Member Sri Narayana Kurup was speaking on behalf of his party.”

* DR. K. B. MENON :—“ I beg to submit that I do not consider this a Party issue.”

MR. SPEAKER :—“ I cannot allow a debate on this matter now. It will be better to have a debate on this matter when the Report of the Privileges Committee is before this House provided this matter is referred to it. Now, if we have a debate, we will be pre-judging the matter. We should not go into details now.”

* DR. K. B. MENON :—“ If the Chair has allowed a Party Member to speak on behalf of my party, then I withdraw.”

MR. SPEAKER :—“ I do not want to gag the mouth of the hon. Member.”

[15th December 1954]

12-50 p.m. * DR. K. B. MENON :—“ I am only expressing my own personal opinion in the matter. I feel that every citizen will certainly resent if his mail is intercepted. But I do not believe that is the issue on hand. The Police may be interested in intercepting the mail of a particular person. I understand that the letter was intercepted at the destination, and not at the place of origin which means that the police did not know that the letter was from a Member of the Assembly. From this point of view, I do not see how the privilege of the House is involved. But as the letter happened to be from a Member of the House, the police should not have detained it. We would like to have the full facts before we can come to a decision whether the privilege of the House is involved or not. Therefore, I suggest that the matter may be referred to the Committee of Privileges.”

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, we are able to see that we have not come across a similar case. There are two kinds of privileges. One is the privilege of the House and the other is the privilege of the Members of the House. In this case the privilege of a particular Member of the House, whose letter is said to have been intercepted by the police, is involved. From the cover, I was able to see that it contained the name of the sender of the letter. So the police knew from whom the letter was coming. The police intercept the letter coming from two sets of persons, viz., the sender and the addressee. When they are interested in intercepting the letter sent by a particular person and when they know that a particular letter was being sent by that person, they intercept that letter. Secondly, when they are interested in intercepting the letter which is addressed to a particular person they intercept that letter also. In this case the police are said to have intercepted the letter sent by a particular person and he happens to be a Member of the Legislative Assembly.

“ The next question that we must consider is whether hon. Member Sri Kalyanasundram wrote that letter to a resident in Golden Rock in his capacity as a Member of this House. When he has particularly written in the cover, ‘ M. Kalyanasundram, M.L.A.’ there cannot be any doubt that he has written that letter in any other capacity except as a Member of this House. All these questions have to be taken into consideration. At this stage we have to come to the conclusion that there is a *prima facie* case for referring the matter to the Committee of Privileges.”

MR. SPEAKER :—“ I will now call the hon. Leader of the Opposition to speak and then the Hon. Leader of the House. After that, I will give my ruling. The hon. Leader of the Opposition may now speak.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Mr. Speaker, I am afraid that this question being the first of its kind which this House is called

15th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

upon to discuss and decide upon, I may have to take a little more time to go into the details as to the issues that are actually involved here.

“ As far as the facts of the case are concerned, they are very clear. Mr. Kalyanasundram, a Member of this House had written a letter to one of the residents of Golden Rock relating to some matter which he was taking up with the State Government and about which he wanted additional information and facts from that person. This letter had been intercepted and a certain amount of delay had taken place in the delivery of that letter. These are the facts with which we are concerned at present. The question whether this interception was done by the Central Government police or the State Government police or by some other Officer is absolutely immaterial. The question that we are now called upon to consider and decide is whether the interception of letters of communication between a Member of this House and a member of the public constituted a breach of privilege. This is the simple issue with which we are concerned now. That again raises the question what exactly is the privilege involved here. Obviously, privilege is not the same as right. We are not now concerned with the issue whether an individual or citizen of this country has got the right to receive letters without being intercepted. Unfortunately for us, the Constitution of this country, despite the fact that it guarantees so many fundamental rights, has not guaranteed the inviolability of private correspondence. But yet, that is the wonderful Constitution that we are having. However, I am not going into that question. Whether a private citizen has got that right or not, a Member of this House, by virtue of the fact that he happens to be a Member of this House, has certain rights and privileges which are commonly not open to or possessed by other people. Whether this right of the particular Member in this case has been infringed upon and if so to what extent is the simple issue that we have to decide. Now, we have got to seriously consider what exactly is this privilege. You, Mr. Speaker, were good enough the other day to circulate to us a particular note. That note begins by saying that the question of privilege and parliamentary liberties of a Member of Legislature arises from the fact that he has got to discharge certain functions and in the discharge of those functions certain facilities are absolutely essential for him. Therefore, the question of privilege comes here. I am aware of the provisions contained in Article 194 (3) of the Constitution which says:

“ In other respects, the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State, and of the members and the committees of a House of such Legislature, shall be such as may from time to time be defined by the Legislature by law, and, until so defined, shall be those of the House of Commons of the Parliament of the United Kingdom, and of its members and committees, at the commencement of this Constitution.”

[Sri P. Ramamurthi] [15th December 1954]

I know of this article and I have no grouse against it. Whatever it is, for the moment I have to base my argument on this provision only. It is really strange for a Constituent Assembly to have framed a Constitution of this nature which contains among other things a provision which says that with regard to privileges and other such matters we are to be governed by the privileges laid down by the House of Commons. The House of Commons got certain privileges as a result of long years of struggle which it conducted against the King. Now, if the Constitution of this country were to say that we should be governed by the privileges of the House of Commons, it is something which I cannot simply understand. Unfortunately that is the position which we have to face today. I would like to point out that when we deal with a case such as the present one, it is not necessary for us to see whether there has been an identical case in the House of Commons and whether this is one of the privileges which it was able to gain as a result of years of struggle. That is not the way in which we are to look into the matter. We have to decide whether the action of the police in the present case constitutes a breach of privilege. That is the issue with which we are concerned now. I do submit that the action of the police does constitute a breach of privilege. Even if we are to look to the House of Commons for guidance, what is it that we find? We find they have certain well-defined privileges. One of the privileges is freedom of speech and we are not concerned with it. The second privilege is freedom from arrest and with that also we are not concerned. The third privilege that has been defined and accepted by the British Parliament is the privilege relating to freedom from molestation and freedom from arrest. Therefore the question of molestation is also there. Whether the particular thing that happened here comes under the ambit of that privilege, I will argue presently. That is also one of the questions we have to consider. Then the fourth thing is there are certain minor privileges claimed for the Commons and one of them, considered as very important, is access to the King. Fortunately, Sir, I would say our Constitution does not recognize kings. There is no King here."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"This appears to be a lecture, Sir, and it would be better if we confine ourselves to the facts of the case before us."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Yes, Sir, I am confining myself to the case under reference, Sir, I will come to the point how this is relevant to the discussion. There in England, the sovereignty rests with the King. So the question of accessibility to the King was considered a very important privilege. In our country the sovereignty rests with the people of our country. The Preamble to the Constitution states 'We People of the Country' and so on. Accessibility to the King is an accepted

15th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

privilege of the Members of the House of Commons. In our country where the sovereignty rests not with a King or a King Emperor but with the entire people of our country, the freedom of accessibility to the people who is the sovereign of this country is a very important and fundamental privilege. It is not a minor privilege. It is a basic privilege. Therefore it is that this question is a very important question. How are we to have access to the sovereign of this country, the people of this country? The people of this country have elected certain people to represent them in the Legislature. Even the executive is subordinate to the Legislature; it is the Legislature that exercises that sovereign power on behalf of the entire people. Today the Executive has begun to function as the *imperium in imperio* and assumes supreme powers even over the Legislature in order to see that the functions of the Legislature and Members of the Legislature are rendered nugatory by preventing the Members from having access to the sovereign, namely, the people. Therefore, Sir, I consider this is a very fundamental question of breach of privilege. That is one question.

"Then, Sir, the other question I would like to argue is the question whether it is molestation or not. It is not molestation in the sense in which a woman is molested, with which we are not concerned now. Here it is a question of a Member of this House being molested from discharging his duties to the people. Let us consider how a Member is molested. Molestation is action taken which will prevent a Member from discharging his functions as an elected representative. It is that which is referred to here. It is not molestation of the other type, that is referred to here, molestation that takes place outside for other purposes. The Legislature is not concerned with that. We are concerned with the type of molestation which prevents the Member from discharging his function as a Member of the Legislature. Now when my letters are being subjected to this kind of censor, when I write letters to my constituents on whose behalf I have to exercise the sovereignty on the floor of this House, when I write to them on questions affecting the life of the people of this country, on questions affecting my own constituents also, when somebody comes and intercepts those letters that creates a certain amount of mental feeling which prevents me from functioning as freely as I otherwise would like to function. I might ask for certain information about the Police on certain matters. I would probably be making those enquiries in my letters to my constituents. But the particular man might take some action and intercept my letters in order to see that his wrong actions are covered up. This interception would make it impossible for me to function in freedom in the manner I would like and ask people to bring to my notice all that happens in my constituency. Therefore this interception is a molestation. My entire functioning becomes impossible. My action becomes inhibited; it is a mental inhibition. Therefore I say there is a *prima facie* case of

[Sri P. Ramamurthi] [15th December 1954]

molestation and infringement of my rights to have access to my own sovereign people and therefore there is a *prima facie* case of breach of privilege of the Members of this House in this case.

"I would ultimately request the whole House to remember this. Let us not look at it . . ."

MR. SPEAKER:—"Let him not say 'us'. It includes the Speaker. Let him say 'the party opposite' or 'the Government'."

SRI P. RAMAMURTHI:—"I would request hon. Members opposite to realise that this is not a question to be looked at from the point of view of the Congress Government, or that party alone. This is a question which affects the fundamental rights of every Member of this House whether he belongs to the Congress Party, whether he belongs to the Toiler's Party, whether he belongs to the Commonwealth Party or whether he belongs to any other party. It is immaterial to what party they belong. The matter is very fundamental and very important. We are only requesting to refer this matter to a Committee of Privileges to see whether actually a breach of privilege has been committed or not. Let the whole question be thrashed out in all details. Let us discuss the question in greater detail without any reservation, without a closed mind and see that the privileges of Members of this House are safeguarded. It is from that point of view that I would ask this House to agree at least for referring the question to the Privileges Committee so that the question can be thrashed out there in great detail."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"On a point of order, Sir. The hon. the Leader of the Opposition was using the expression 'hon. Members on the Benches opposite'. Can we use such expressions, Sir?"

SRI P. RAMAMURTHI:—"Opposite' in the physical sense, Sir." (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, the first point for consideration is whether any question of breach of privilege is involved at all. The question of interception comes only later on. For the purposes of argument I need not admit either that the letters were intercepted or were not intercepted . . ."

MR. SPEAKER:—"The Hon. Minister is not admitting that the letters were intercepted."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am neither admitting nor denying because it does not arise so far as this motion is concerned."

15th December 1954]

MR. SPEAKER:—"The hon. Member says, letters were intercepted."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, unfortunately under the provision under which we are given the power to intercept letters, we are not entitled to give out the names of persons whose letters are intercepted. Therefore, I am unable either to deny or admit that letters have been intercepted. Whether there has been interception or not, perhaps that question has to be taken up by the Committee and decided later on, after it is decided that this involved a matter of breach of privilege. The Committee will have to decide whether as a matter of fact interception was made on the orders of this Government and who intercepted and all those things. The point for consideration now is whether the interception of letters written by hon. Members to persons outside involved a breach of privilege of the Members of this House. That is the first point for consideration on which the Hon. Speaker will have to say whether there is a *prima facie* case of breach of privilege made out. Then only all other questions will arise. Then the regular procedure will be gone through. I am now only concerned with this point, whether it involved a breach of privilege." (Interruption.)

MR. SPEAKER:—"Let not the hon. the Leader of the Opposition interrupt the Hon. Minister."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It does not matter, Sir. It is the privilege of the hon. the Leader of the Opposition. The point is this. Here is an Act. The Indian Post Offices Act of 1898. I will read out section 26 (1) from that Act for the benefit of hon. Members. That section says:

'On the occurrence of any public emergency, or in the interest of the public safety or tranquillity the (Central Government), or a (State Government) or any officer specially authorised in this behalf (by the Central or the State Government), may by order in writing direct that any postal article or class or description of postal articles in course of transmission by post shall be intercepted or detained, or (shall) be disposed of in such manner as the authority issuing the order may direct.'

Now, I have to argue as far as the State Government is concerned. It is open to the State Government, in the interests of public safety or tranquillity to intercept postal articles. There is absolutely no restriction with reference to the class of persons. Therefore, unless hon. Members are able to make out a case that they enjoy certain rights and privileges which are special and peculiar to members of the House, they cannot possibly object to the above powers of the Government.

"One pertinent point the hon. Leader of the Opposition made out is—that is the only pertinent point he raised—that our Constitution does not provide for secrecy of correspondence as between two individuals. The only thing now for consideration is whether hon. Members have complete and absolute privilege in any action they may be doing outside this House. Supposing

1.10
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [15th December 1954]

the Police have information that there is a conspiracy going on in which an hon. Member of this House is involved—it is not an impossibility—then, does it mean that no action could be taken against him under any law of the land? (Interruption.) I am only arguing on a hypothetical basis. If such action is taken and he is detained, will it amount to preventing him from discharging his duties in this House? Then, simply because one is a Member of this House could no action be taken against him under the ordinary laws of the land and should he be allowed freedom of action in respect of all matters? Therefore, if under certain circumstances the Government are entitled to take certain action under statutory powers—and in this case the Statute lays down that under certain circumstances the Government can intercept the correspondence—will that be taken as a breach of privilege? My respectful submission is that in respect of matters which do not pertain to this House, the Members do not enjoy a higher privilege or absolute privilege. If it is a case of interception with the Speaker's communication”

MR. SPEAKER:—“That does not arise here.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Therefore, in respect of other correspondence, there is no question of absolute privilege to Members of this House as far as this matter is concerned.

“The hon. Leader of the Opposition made a very ingenious speech—it was an ingenious speech, I agree. But I may tell him that I am unable to understand how it conforms to the definition ‘sense’. In his speech, he made out two points, namely, freedom from molestation and access to the Sovereign. By these two things he wanted to argue his case. Even with regard to molestation, supposing a Member is molested somewhere in Tiruchirappalli, certainly it is not a matter of breach of privilege. Any action taken outside the floor of this House cannot be a breach of privilege. By any stretch of imagination, it cannot be said that it is molestation or prevention from discharging his duties in the House. Even granting it is molestation, any molestation done outside the Assembly premises, outside the floor of this legislature, certainly will not be a breach of privilege.

“Again, he brought forward another point and that was access to the King and here, the people are the Sovereign. According to his argument, suppose a person is imprisoned or remanded to custody, an hon. Member of this House is not able to have access to him. Then the Member will say, ‘Here is breach of privilege. He (the imprisoned person) is my Sovereign. I have a right of access to him. You are preventing my access. Therefore, it is a breach of privilege.’ So remanding to custody or putting in prison of any person will, in fact, be a breach of privilege of a Member of this House. In fact that would be the limit of absurdity to which it would lead if it is extended to its logical

15th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

conclusion. The hon. Leader of the Opposition said that he should have freedom of access to the people, the Sovereign. That is a very good phrase, of course. I respectfully submit that these arguments of the hon. Leader of the Opposition are quite out of place and they do not make any sense, as far as I could see.

“The other thing you, Sir, have to decide is whether hon. Members of this House have an absolute right and privilege which are not enjoyed by the other common people with reference to their correspondence with people outside. I humbly submit that they do not have such privilege and interception with such correspondence does not involve a breach of privilege. (Cheers from Treasury Benches.) Apart from that, there is no *prima facie* case of breach of privilege in this motion at all.”

MR. SPEAKER:—“Before I take up this question, first I want to read the motion, as hon. Members would have forgotten the motion and I do this to brush up my memory as well as their memory. The motion reads as follows:—

‘The letters which I address to some of the people in my Constituency and also the letters which I receive from the people in my Constituency are being intercepted by the Special Branch Police. To quote an instance, I wrote a letter to one of the residents in Golden Rock regarding the action taken by me as an M.L.A. to represent the tense situation that has developed in Golden Rock due to an illegal burial of a dead body amidst residential quarters of Railway workers by a Railway officer. This letter was posted on 1st December 1954 in the Mount Road Post Office. But the letter was delivered in Golden Rock to the concerned person on 4th December 1954. I reliably understand that the Special Branch head constable took the envelope from the Post Office as soon as the bags were opened and the letter was with the Police for two days, i.e., on 2nd and 3rd. The envelopes bears the postal seal, dated 4th December 1954, 9 a.m. It also bears the Mount Road postal seal, dated 1st December 1954, which is also sought to be erased. I understand that this has been done by the Special Branch Police under instructions from the State Government.

‘Such action by the executive is a serious breach of privilege of the Members of this House and are calculated to undermine the dignity of the House. I submit the matter may be referred to the Committee of Privileges for suitable action.’

“During my regime of office for the last seven years, I have received a number of privilege motions and I have disposed of them easily. I could find a precedent in the House of Commons for all of them. But this motion has given me a lot of trouble. What I did was, I first went through the whole of Hansard volumes. I could not find any precedents. Then I went through the proceedings of the Canadian Parliament. I must tell the House that, that as we enjoy the privileges that are enjoyed by the Members of the House of Commons, the Members of the Canadian Parliament also enjoy the privileges of the House of Commons. But there also I could not find any precedents.

“Then I turned to Australia for studying the proceedings of their Parliament. Article 49 of the Constitution of the Australian Commonwealth says:

‘The powers, privileges and immunities of the Senate and of the House of Representatives and of the members and the Committees of each House, shall be

[Mr. Speaker] [15th December 1954]

such as are declared by the Parliament, and until declared shall be those of the Commons House of Parliament of the United Kingdom, and of its members and committees, at the establishment of the Commonwealth.

"Fortunately, very fortunately for me, I found a precedent there. A motion had been moved there similar to the one given notice of by Mr. Kalyanasundram. That took place on February 25, 1944. In the Commonwealth House of Representatives, Mr. Cameron (Constituency of Barker) raised the question whether censorship of M.P.'s mail was not a breach of privilege and he gave instances, to which he had drawn the attention of the Minister himself. The hon. Member said that he had raised the question because it struck at the foundation of the privileges of the House, and moved the following motion:—

'That the opening by censors of letters addressed to members of this House at Parliament House, Canberra, or at the rooms occupied by Federal Members in a State Capital City is a breach of privileges of Parliament.

-20 p.m. ' . . . Among other arguments in support of it, the hon. Member urged that there should be a complete cessation of the opening of letters addressed to Members of the Parliament at this House.'

Then, one Mr. Spender seconded the Motion and there are some interesting facts contained in the observations he made. He maintained that letters sent to M.P.'s, provided they did not come from service personnel or from Military areas, should not be censored. This is what the Leader of the Opposition here (Mr. Ramamurthi) has said:

'Mr. Spender went on:

It was one of the cardinal principles of the democratic system that any man with a grievance should have an unfettered right to approach his Parliamentary representative in an endeavour to obtain redress. It was indefensible that mail despatched from within Australia should be opened unless sent from military areas within the country. Mail was being opened by the censorship authorities under the Post and Telegraph Censorship Order for reasons that bore no relation to the security of the country. Documents that had no relation to national security were, it was freely said, being circulated in Government departments to enable tab to be kept on various persons, and on the financial position and trading operations of firms."

Now let us see what the Prime Minister of Australia said. His name is Mr. Curtin. I shall read the relevant extract:

'The Prime Minister (Rt. Hon. J. Curtin) quoted the Post and Telegraph Censorship Order Gazetted quite early in the War, which laid down clearly that the censor may open and examine all postal articles as defined in the Post and Telegraph Act. Mr. Curtin said that his own mail was subject to censorship.'

The Attorney-General (Mr. Evatt), who came to the rescue of the Government said: 'Refer the matter to the Committee'. The Government accepted the suggestion.

"Subsequently, however, the Leader of the Opposition (Mr. Menzies) wrote a letter to the Prime Minister asking:

- (1) that there should be an inquiry into censorship;
- (2) that this should not be conducted by a Royal Commission but by a Committee of Parliament specially appointed, which shall make recommendations to the Government; and
- (3) that the Committee should not be constituted of Party Leaders, but that it should be composed, having regard to the responsible nature of the inquiry of Ministers and former Ministers from the Government and Opposition sides of the House.'

15th December 1954] [Mr. Speaker]

This suggestion was agreed to and a Committee was actually constituted. It met and submitted its report on 30th March 1944."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"May I know what the ruling of the Speaker was in the first instance?"

MR. SPEAKER:—"The Speaker did not open his mouth at all. (Laughter.) The House came to the conclusion that the matter should be referred to the Committee of Privileges. The Attorney-General said:

'Let us accept it and go into the matter.'

"The ruling given by that committee is very important. It was:

'that the opening by the censors of letters addressed to the Members of the House is not a breach of any existing privilege of the House.'

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"That is about 'letters addressed to Members' and not by the Members."

MR. SPEAKER:—"It operates *vice versa*. I also wanted to find out whether there is any law here in existence similar to the one referred to in the ruling. Here is a similar provision. Section 26 of the Post Office Act says:

'On the occurrence of any public emergency, or in the interest of the public safety or tranquility, the Central Government or a Provincial Government or any officer specially authorized in this behalf by the Central or the Provincial Government may, by order in writing direct that any postal article or class or description of postal articles in course of transmission by post shall be intercepted or detained, or shall be disposed of in such manner as the authority issuing the order may direct.'

Before I give my ruling I would like to know what Mr. Kalyanasundram wants to say in the light of the Australian finding. I always keep an open mind and I shall give my ruling after hearing him."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"I would like to submit that the elaborate details that you gave us, Sir, in order to enlighten us on the issue before the House, relate to the War period, 1944."

MR. SPEAKER:—"There was an Act in that country and in the light of that Act, the committee of Ministers and ex-Ministers came to the conclusion that there was no breach of privilege. Here also there is a similar Act in existence now, if the letters have been intercepted by the Government as suggested by the Hon. Sri C. Subramaniam."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is only for the sake of argument, I said so."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, I would like to make a submission. As far as we are concerned, we need not mortgage our wisdom to the Australian Parliament, however eminent it be. We are not bound by what that committee has said. We have nothing to do with a conclusion arrived at by a committee of the Australian Parliament. The whole point is whether this question

[Sri P. Ramamurthi] [15th December 1954]

involves a breach of privilege and if so, it should be referred to the Committee of Privileges. The persons who constituted the Committee in Australia might be eminent men but we are not at all bound by their decision, whether it is Mr. Curtin or it is Mr. Menzies. There are enough brains and enough talent in this House to understand the issue and find out whether our privilege has been affected or not. We need not act on the basis of an Australian decision. I say there is a *prima facie* case. Whether there is a *prima facie* case or not is a matter to be fully gone into and it has to be decided only by this House. The point has to be thoroughly thrashed out here and we should not at all accept what an outside body says."

MR. SPEAKER:—"Let me now give my ruling. There is no *prima facie* case for referring the issue to the Committee of Privileges."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, we would like to move that the matter be referred to the Committee of Privileges and let the House consider that motion."

MR. SPEAKER:—"Let the hon. Member give notice."

SRI P. RAMAMURTHI:—"I will give notice and bring in a motion."

IV.—ADJOURNMENT MOTION *RE* LOW MINIMUM WAGES PAID FOR BEEDI AND CIGAR WORKERS.

MR. SPEAKER:—"Several hon. Members have given notice of adjournment motions and this is not the time for taking them up. Mr. K. P. Gopalan has given notice of an adjournment motion which reads:

"This Assembly stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, viz., the recent draft notification of the Government fixing very low minimum wages for the beedi and cigar workers in this State, numbering more than 3½ lakhs, and thus giving a handle to the employers to reduce the existing wages and create labour unrest in the State thus causing anxiety among the lakhs of tobacco workers, their families and also to the general public of the State."

I suggest to him and others that they take advantage of the new provision in the Rules, viz., one-hour debate, instead of moving adjournment motions like this.

"I now adjourn the House to meet again at 11 a.m. on Thursday, 16th December 1954."

The House then adjourned.

15th December 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 361 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 15th December 1954, page 172 supra.]

Re steps taken to prevent the spread of leprosy in South Arcot district.

An extensive survey of leprosy was done in the taluks of Tirukkoilur, Villupuram, Gingee, Tindivanam, Kallakurichi and Cuddalore of South Arcot district and 2,891 leprosy patients were detected in 134 villages. As the incidence was particularly very high in Tirukkoilur taluk, a District Leprosy Survey Unit was established in 1949 with Cuddalore as headquarters and it was later shifted to Tirukkoilur. A special control scheme under the administration of a special committee with the Collector of South Arcot as Chairman was started on 2nd October 1951 for 73 villages north of the South Pennar River in Tirukkoilur taluk and for five villages of Villupuram taluk and one village of Gingee taluk.

The Government have made available for the above scheme the services of a Curative Unit headed by a Civil Assistant Surgeon and a Preventive Unit headed by a Health Officer. These two units work in close co-operation with the Thakkar Baba Kushta Nivaran Sangh, Tirukkoilur and the Kasturba Leprosy Home at Mazhavanthangal. The Preventive Unit does house to house intensive survey, detects the patients, advises them to attend the nearest leprosy clinic and also does propaganda. The Curative Unit runs a treatment centre for temporary hospitalization of patients. The Medical Officer also attends the various leprosy clinics run by the voluntary agencies for treating the open cases with the modern sulphone drugs.

The area of South Arcot district is 4,201 square miles with a population of 2,777 thousands and the estimated cases of leprosy in this district are 67,500.

There are 44 clinics distributed throughout the district, where treatment of leprosy is done. Twenty-one clinics are attached to the Local Fund Dispensaries; 8 are Government Institutions of which 2 have accommodation for in-patients; 6 clinics are run by the Thakkar Baba Kushta Nivaran Sangh; Tirukkoilur. The Kasturba Leprosy Home has 3 clinics and in the one at Mazhavanthangal there is in-patient accommodation for 43. The Hind Kusht Nivaran Sangh, South Arcot Branch, directly runs 2 clinics. Three clinics are run by private agencies and 1 is run by the Mission to lepers at Vadathorasalur, where there is in-patient accommodation for 210.

Since 1st August 1953, the Government have opened a Night Segregation Centre at Mazhavanthangal and a Therapeutic Investigation Centre at Kandachipuram in association with the Kasturba Leprosy Home. The objects of this scheme are: (1) to

[15th December 1954]

find out the minimum amount of segregation that is necessary and at the same time to control the spread of the disease in the community; (2) to examine the desirability and possibility of using the D.D.S. tablets on a wider scale in the villages, and (3) to gauge whether the combination of the treatment with the segregation measure is any way superior to treatment alone with reference to the spread of the disease. It is too early to come to any conclusion. If it is found successful, it would be extended to other areas of the district and the State.

The Mission to lepers at Vadathorasalur is running a Health Children's Home, where healthy children contacts of infectious patients are separated and brought up.

A number of Medical Officers of the South Arcot District Board have recently been trained in the latest methods of treatment with the modern sulphone drugs.

Most of the Health Inspectors working in the South Arcot district have been trained in leprosy and they are doing survey and propaganda work in their ranges.

Recently the Government have sanctioned the establishment of a Leprosy Treatment and Study Centre at Tirukkoilur under the Government of India Pilot Project Scheme for the prevention and control of leprosy. If the scheme succeeds it will be extended to other parts of the district and the State.

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 363 asked by Sri K. C. Gopalan Unni at the meeting of the Legislative Assembly held on 15th December 1954, page 173 supra.]

(a) to (c) The Co-operative Sub-Registrar has not submitted any scheme to Government for improving the Attappady Valley. In 1947, the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Malabar, submitted a scheme to the Registrar of Co-operative Societies for the organization of a co-operative loan and sale society in Attappady Valley. The details of this scheme were briefly as follows:

A co-operative loan and sale society would be organized for the benefit of Irulars. The society would lend money to its members for cultivation operations. It would also collect the produce of its members, stock them in the society's godown till the markets were favourable and dispose of the stock to the best advantage of the members. The society would charge a nominal commission of, say one per cent on sales. The scheme involved a non-recurring expenditure of Rs. 96,500 on the construction of staff quarters and godowns besides a recurring expenditure of Rs. 1,19,680 on staff and subsidies over a period of five years.

[15th December 1954]

The above scheme was not however proceeded with as the Registrar of Co-operative Societies reported that certain pre-requisites such as eradication of malaria from the area, provision of communication facilities, etc., were essential for the organization of a co-operative society.

At the instance of the Government the Registrar has since submitted, in July 1954, another scheme for the benefit of Irulars of Attappady. The details of this scheme are briefly as follows:—

The Producers-cum-Consumers Co-operative Society at Mannarghat, which is being reorganized into a marketing society, will undertake to issue advances to the Irulars of Attappady on the security of the produce pledged by them and to market such produce. As Mannarghat is 16 miles away from Attappady, the society will open a branch at Attappady. The society will have to be provided with the following facilities for implementing the scheme:—

(1) A godown-cum-branch office at Attappady or Mukkali.

(2) The services of a Senior Inspector for doing propaganda among the Irulars for collecting their produce and storing them in godown on the hills, for supplying the articles of domestic requirements and for disbursing the sale-proceeds of the produce.

(3) A clerk to be in charge of the godown and branch office. The work of the clerk will be supervised by the Senior Inspector.

(4) Two peons, one to assist the Senior Inspector in his outdoor work and another to stay at the godown.

(5) A watchman to keep watch over the godown.

(6) Two bullock carts and two cart-drivers to carry the produce from the Attappady godown to the head office for sale and for bringing the domestic requirements of Irulars from Mannarghat to Attappady.

The scheme involves a non-recurring expenditure of Rs. 58,500 on the construction of godown, quarters for staff, etc., and a recurring expenditure of Rs. 8,876 per annum or Rs. 44,380 for 5 years on staff, etc. The scheme is under the consideration of Government.

[15th December 1954]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 364 asked by Sri K. Kunhi Muhammed Shafee at the meeting of the Legislative Assembly held on 15th December 1954, page 174 supra.]

(a) & b) The number of applications received in each taluk of the Malabar district for the fixation of fair rent and the number disposed of up to 30th September 1954 are as follows:—

Serial number and name of taluk.	Number of applications received.	Number disposed of.
(1)	(2)	(3)
1 Kottavam	1,111	13
2 Chirakkal	7,827	..
3 Ponnani	1,518	..
4 Ernad	257	3
5 Kurumbranad	3,806	..
6 Kozhikode	674	..
7 Walluvanad	541	..
8 Palghat	320	12
9 Wynaad	117	6
10 Fort Cochin	Nil.	Nil.
Total	16,171	34 *

* Returned to parties being defective.

(The particulars up to 15th September 1954 are not readily available. There may not be much difference between the particulars up to 15th September 1954 and those up to 30th September 1954.)

(c) Nine Rent Courts have been constituted in the Malabar district with effect from 16th September 1954 with the following staff:—

- (1) Tahsildars—9.
- (2) Upper division clerks—9.
- (3) Revenue Inspectors—18.
- (4) Typists—9.
- (5) Peons—36.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 16th December 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—SITTINGS OF THE HOUSE.

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“ May I request the Hon. Leader of the House through you, Sir, to let us know how long this sitting will continue? ”

MR. SPEAKER:—“ What has the Hon. Leader of the House to say? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I am afraid we will have to meet on Monday also and I am hoping it will be possible to finish our business on Monday.”

MR. SPEAKER:—“ Shall we have a sitting on Saturday? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ I think it will not be necessary. We shall sit only on Monday.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ It was originally announced that the Assembly will conclude its sitting on the 17th instant. On the basis of that we have fixed a lot of engagements. I would like that no procrastination is made now. It is very difficult at this point to cancel our engagements and sit on Monday also. Let us adjourn on the 17th or 18th.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ It will be difficult to follow what the Leader of the Opposition has said. We would be submitting the report on the Dramatic Performances Bill tomorrow. If hon. Members are prepared to have it on the 18th itself, we will sit through and finish our business on the 18th itself. Then we may not sit on the 20th.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ We cannot rush through like this, a Bill which is important. Let us have a special session sometime afterwards to consider that Bill calmly and in all its entirety. Let us now adjourn on the 17th or 18th as already announced. Let us have a special session afterwards to consider the Dramatic Performances Bill. Why should we hustle through like this and finish the Bill on the 20th itself when after all the Bill is a very important Bill.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ 20th will be a special session, Sir.” (Laughter.)

[16th December 1954]

MR. SPEAKER :—" I think the Leader of the Opposition and the Leader of the House may come to an agreement and then inform me."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Leader of the House and the Leader of the Opposition may come to an agreement. But in all matters the Leader of the Opposition and the Leader of the House cannot mortgage the rights of all other Members of the Assembly." (Cheers.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I agree, Sir."

SRI P. RAMAMURTHI :—" It was previously announced that the Assembly will conclude its sitting on the 17th instant. On the basis of that we have fixed a number of important engagements. I do not think at this stage we could cancel those engagements."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I did not make any definite commitment. I said I hoped that the Assembly would finish its business on the 17th. After all, I may tell the Hon. Leader of the Opposition, that Assembly business is more important than any other business. First priority should be given to the work of the Assembly." (Cheers.)

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Action against the Police for certain irregularities.

* 366 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any steps to enquire into the irregularities of the Police referred to in the judgment of the Assistant Sessions Judge, Tanjore, dated 15th October 1954, acquitting in a case before him the accused Sundaresa Tevar and others; and

(b) if so, whether any departmental action has been taken against the Police officials concerned and if so, with what results?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) Departmental action is being taken against the Police official concerned."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Is it not a fact that one Rautha Thevar, an accused, was impersonated during the sessions trial by his father in the dock? If so, may I know how it happened, when it was detected and by whom it was detected?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That seems to be an interesting information given to me by the hon. Member. I shall certainly look into the matter."

[16th December 1954]

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Not only that. The Judge has also pointed out that most unsatisfactory and contradicting evidence had been laid in the case resulting in the necessary acquittal of all the accused. Was this brought to the notice of Government?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That is why action is being taken against the Sub-Inspector."

SRI S. DEIVASIGAMANY :—" May I know what are the charges that have been levelled against the Police official in this case?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" These are the charges :

- (a) Failure on the part of the Sub-Inspector to arrest two of the accused who accompanied some prosecution witnesses when they were taken to the Police station.
- (b) Failure to examine a particular witness, the medical officer, with reference to the injuries he noticed on the person of certain prosecution witnesses when they were taken to him.
- (c) Failure to obtain the wound certificates immediately from the medical officer.
- (d) Failure to examine other independent witnesses even though they could not be cited as witnesses.
- (e) Failure of the Sub-Inspector to ascertain the name of one of the accused correctly which resulted in the correction of the charge-sheet at a later stage giving room for adverse comments."

SRI S. RAMALINGAM :—" ஸார், இந்த வழக்கில் போலீஸ் ஓரர்கள் சரியானபடி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாததால் வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. ஆகையால், அந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதுமாதிரி வேறு சில வழக்குகளும் போலீசார் சரியானபடி நடந்து கொள்ளாததால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கும் பழக்கம் உண்டா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Whenever irregularities are brought to the notice of Government, action is being taken against those concerned."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Have the Government got any fixed policy with regard to such judicial observations made by eminent judicial officers with regard to the officers of this State?"

MR. SPEAKER :—" The hon. Member is putting a general question."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Will the Hon. the Minister be pleased to state whether the irregularities he has just now pointed out are not generally found in most cases and whether in all such cases action is taken?"

[16th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ As far as my experience goes, I cannot say that the remarks could apply to all cases.”

Acquisition of lands under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954.

* 367 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the extent of lands to be acquired and distributed in the City of Madras under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act of 1954; and

(b) the extent of lands that will be acquired before the end of 1954–55 with the amount provided in the budget for the purpose?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) & (b) The question of drawing up a programme of slum improvement as contemplated by the Slum Improvement (Acquisition of Land) Act is under the consideration of the Government, and so no amount has been provided in the budget for 1954–55 for the purpose.”

SRI A. RATNAM :—“ May I know, Sir, whether the Collector of Madras, the Chairman of the City Improvement Trust and the Director of Harijan Welfare have submitted any proposals under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Commissioner, before submitting his proposals, will consult the Collector of Madras, the Director of Harijan Welfare, the Chairman, City Improvement Trust and the Director of Town-Planning.”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“ May I know, Sir, whether the lands that are acquired are poramboke lands or private lands? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Private lands on which there are slums will also be acquired.”

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI :—“ I know, Sir, that there are many slum-dwellers who are anxious to get their house-sites acquired under the provisions of the Slum Improvement Act and that they have also represented the matter to the Hon. Minister and other officers concerned. I want to know what action has been taken by the Government to help these slum-dwellers to become the owners of the house-sites? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ When proposals are received and the matter is finalized, the lands will be acquired.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, has any land been acquired at all under the Act and if so, from whom? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Not so far.”

[16th December 1954]

SRI M. DHARMALINGAM :—“ May I know, Sir, whether the Government have got any idea of extending this Act to mufassal areas for improving the slums there? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I have already answered day before yesterday that the working of the Act in the City will be watched before it is extended to the mufassal municipalities.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ Is the Hon. Minister aware that slums in the City of Madras grow like mushrooms on private lands and godowns and also on Government lands like pavements and if so, what the Government propose to do to clear the slums? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The hon. Member seems to be repeating the whole question once again. I have answered over and over again about what is being done.” (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, whereas this Act for the improvement of the slums in the City of Madras was passed some six months back, and whereas no action has been taken either by the Government or the Corporation or by any other authority in the City, is it the intention of the Government to pass a law and put it in cold storage in the pigeon-hole somewhere in the Secretariat or are they serious about implementing the recommendations contained in the Act? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, almost all slums on Corporation lands and about ten slums on Government lands have been improved. A comprehensive scheme has now been forwarded to the Government of India for getting subsidy loans.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, before going through the scheme, have the Government set up any machinery to collect statistics and gather details as to what is the rent collected by the slum-holders, how it is paid and what is the compensation to be paid to the slum-holders? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ All these things will be considered.”

Construction of quarters for Non-Gazetted Officers.

* 868 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether a housing scheme to house Non-Gazetted Officers near their offices of work is under contemplation by the Government as an item of Government's scheme to better the working conditions of Non-Gazetted Officers?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The answer is in the negative. The requests for the construction of quarters for the Non-Gazetted officers and the Last grade Government servants were examined by the Government recently and consideration was deferred to better times—for at least two years.”

[16th December 1954]

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, what is the difficulty of the Government in making an investment on this housing scheme which will bring a small dividend to them while at the same time solve the housing problem of the Non-Gazetted officers? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have already stated that consideration has been postponed to better times. If we take stock of the situation the entire housing scheme for the Non-Gazetted officers will come to Rs. 59.12 crores. We certainly cannot afford to spend such a huge amount at the present time.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ Sir, will the Government at least consider the desirability of granting the necessary lands and interest-free loans, repayable in easy instalments, to Non-Gazetted officers so that they may build the houses for their use and occupation? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ This question may be put to the Minister concerned.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ சர்க்கார் அதற்கு முன்னதாகவே தன் சிப்பந்திகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அப்படிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வீடுகளுக்கு வசதிகளும் வாடகை சர்க்கார் வீட்டு வாடகைக்காக கொடுக்கும் அலுவல்கள் விட அதிகமாக இருக்கிறது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A separate question may be put, Sir.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The Hon. Minister said that the scheme has been postponed because it involves a lot of expenditure, namely, Rs. 59.12 crores. Will the Government consider the desirability of constructing houses for a particular class of officers at least, which may not involve so much expenditure, so that they may start the scheme now and complete it within a period of certain years? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ There is no such scheme which is under consideration. In Todhunter Nagar there is a proposal to construct 70 more quarters for Government servants. Like that, in small measure, we are doing something in that direction.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சுமார் 59 கோடி ரூபாய் அந்தக் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு செலவாகும் என்று கணம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன பதிலிலிருந்து தெரிகிறது. அப்படி இருக்கும்பொழுது பிரத்தி யேகமாக என். ஜி. ஓக்களுக்கு வீடுகள் கட்டி வசதிசெய்துக் கொடுப்பதற்கு, சர்க்கார் 10 கோடி ரூபாய் பொது மக்களிடமிருந்து வசூலிக்க ஒரு கடன் திட்டம் ஏற்படுத்துமா? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I would suggest to the hon. Member to raise this question at the time of the Budget.”

[16th December 1954]

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ May I know, Sir, whether it has come to the notice of the Government that some of the quarters provided for the Non-Gazetted officers are leaky and not kept in good repair? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ If a specific complaint is brought to my notice, I will have it looked into.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ May I know, Sir, whether the Government of India have offered some financial facilities under the Five-Year Plan for constructing cheap houses both for officials and non-officials? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I want notice, Sir.”

Medical concessions to Non-Gazetted officers.

* 369 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received representations from Non-Gazetted officers for removing defects in the medical concessions granted to them; and

(b) if so, what the alleged defects are?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) & (b) No such representation has been received from the Non-Gazetted officers.”

Construction of houses by the Co-operative Housing Societies in the City.

* 370 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of houses constructed by the Housing Society in Madras City during the year 1953-54;

(b) whether any representation has been made by the Government Housing Society regarding loans to individual persons on Housing Schemes in the month of August 1954; and

(c) if so, the action taken by the Government and the amount of increased loan, if any, sanctioned for Housing Scheme for the middle class?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) The number of houses constructed by all Housing Societies in the Madras City during 1953-54 is 146.

“ (b) A sub-committee representing the Co-operative Housing Societies in the City made a representation to Government for raising the maximum limit of loan admissible to an individual member from Rs. 3,000 to Rs. 12,000. There is no Government Housing Society.

[16th December 1954]

"(c) The Government passed orders in October 1954 raising the maximum amount of Government loan admissible to an individual member of a Co-operative Building Society from Rs. 3,000 to Rs. 10,000 and removing the then existing restriction regarding the income limit of Rs. 400 per mensem for the grant of loans."

SRI A. RATNAM :—" May I know the terms and conditions subject to which a housing society grants loans and the security amount that a borrower is asked to deposit? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The hon. Gentleman may put down a separate question."

Periodical refresher course to Judicial officers.

* 371 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to give periodical refresher course to Judicial officers; and

(b) if so, the salient features of the scheme?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) The answer is in the negative.

" (b) Does not arise."

Assignment of house-sites to Harijans in Nagappa Nagar, Basin Bridge, Madras.

* 372 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Harijan residents of Nagappa Nagar, Basin Bridge, Madras, for assignment to them of the house-sites occupied by them for more than 50 years; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The representation has been forwarded to the Commissioner, Corporation of Madras, for consideration when he submits detailed proposals for drawing up a programme for slum clearance which has been called for from him."

SRI A. RATNAM :—" May I know whether this private land does not belong to a Government servant working in the Collectorate? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" To whomsoever it may belong, it does not matter."

[16th December 1954]

Number of votes declared invalid in the recent district board elections.

* 373 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state how many votes were invalidated in the recent district board elections in the State?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" The total number of votes declared invalid in the recent elections to all the district boards in the State is reported to be 554,285."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, if the Government are not prudent enough to foresee things, will they at least learn from experience? When a system of voting has led to such a large volume of invalid votes, will the Government see that the experiment is not repeated in future? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" The volume of invalid votes is not considered to be large. However, the suggestion of the hon. Member is under the consideration of the Government."

SRI K. VINAYAKAM :—" What is the percentage of invalid votes to the total number of votes polled in the elections? "

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" The percentage is 8.6."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Has not this system of voting, in spite of its many defects, helped the voters to become literacy-minded? "

Sinking of wells for Harijans in Coimbatore district.

* 374 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of wells ordered by the Government to be dug in Coimbatore district in the year 1954-55 for the use of Harijans for drinking purposes;

(b) the number of wells dug so far;

(c) whether the Government have any proposal to dig wells in Gobichettipalayam and Bhavani taluks for drinking purposes for Harijans residing on the banks of Bhavani and Cauveri rivers in the current year; and

(d) if so, how many?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Orders of Government are not necessary for sinking rural water-supply wells. Collectors are competent to sanction the works after obtaining the sanction of the Board of Revenue where necessary.

" (b) One new well was dug and four old wells were deepened.

" (c) There is no such proposal at present.

" (d) Does not arise."

[16th December 1954]

SRI P. G. MANICKAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் 119 சேரிகளுக்கு கிணறுகள் கிடையாது. 316 சேரிகளிலுள்ள கிணறுகளை சுத்தம் செய்யவில்லை. இந்த சுத்தந்தர இந்நியாவில் ஹரிஜனங்கள் குடிதண்ணீர் கூட இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையினால் ஹரிஜனங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்யும் வேலைகளை துரிதமாக நடத்துவதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Under the Local Development Works, Coimbatore district will get Rs. 2,85,000. Besides this, there is the comprehensive Rural Water-supply Scheme for which Rs. 40 lakhs has been provided in the Budget. There is also the National Water-supply and Sanitation Programme for which the Government of India are giving a loan of Rs. 60 lakhs.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறுகள் வெட்ட வேண்டுமென்றால் அந்தக் கிணறுகள் வெட்டும் வேலை பல டிபார்ட்மெண்ட்களில் இருக்கின்றன. அதாவது டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட், ரெவினியூ போர்ட் மறுபடியும் தனிப்பட்டவர்கள் சேர்ந்து கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்று பல டிபார்ட்மெண்ட்களில் அந்த வேலை நடந்து வருகின்றன. அதனால் ஒரு டிபார்ட்மெண்டிற்கு எழுதினால் அது மறு டிபார்ட்மெண்ட்டைச் சேர்ந்தது என்று கைவிட்டுவிடுகிறார்கள். அதனால் கிணறுகள் வெட்டும் வேலை எந்த டிபார்ட்மெண்ட்டிற்கு சேர்ந்திருந்தாலும் அந்தந்த ஜில்லா கலெக்டர்கள் அந்த மாதிரியான கிணறுகள் வெட்டும் வேலையை எடுத்துக்கொண்டு கிணறுகள் ஹரிஜனங்களுக்கு வெட்டிக்கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் கலெக்டர்களுக்கு ஒரு உத்தரவு அனுப்புவார்களா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“It is only the Collector, acting under the direction of the Board of Revenue, that attends to these works.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ஸார், கம்ப்யூனிட்டி ப்ராஜெக்ட் திட்டம் மூலமாக கிணறுகள் வெட்டுவதற்கென்று ஐந்து லட்சம் ரூபாய் 1953-54-ல் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி கோபி, ஈரோடு, தாராபுரம் தாலுகா முதலிய பிரதேசங்களில் கம்ப்யூனிட்டி ப்ராஜெக்ட் திட்டத்தின் கீழ் 150 கிணறுகள் வெட்ட வேண்டுமென்று சர்க்கார் அறிக்கை கூறுகிறது. ஆகையினால் இந்தக் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்குமா?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I am not in possession of that information now.”

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“Has it come to the notice of the Government that the rural drinking water-supply wells dug by the district board are not maintained properly and hence the Collectors are not able to bestow proper attention and, if so, will this defect be remedied?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“We shall put up the district board.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“மேல் ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் ஒரே இடத்தில் கிணறுகள் வெட்டப்படுவதனால் அங்கு பாகுபாடு ஏற்பட்டு ஹரிஜனங்கள் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது. ஏனென்றால் அங்கெல்லாம் ஹரிஜனங்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். அதனால் குறைவான எண்ணிக்கையுள்ள இடங்களிலும் ஹரிஜனங்களுக்கு கென்று தனியாக கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஆலோசிக்குமா?”

[16th December 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The question of drawing up a separate plan for digging wells for Harijans is under consideration. A report from the Board of Revenue is awaited.”

SRI K. T. RAJU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 109 கிராமங்களிலும் குடிதண்ணீர் விஷயமாக ஹரிஜனங்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் தயவு செய்து 15 நிம்ஷங்களாவது அல்லது அரை மணியாவது இதைப்பற்றி விவாதிக்க நேரம் ஒதுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அரை மணி நேரம் ஒதுக்கி வைத்து இதைப்பற்றி விவாதிக்க அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“நீங்கள் இப்பொழுது அரை மணி நேர விவாதம் கேட்கிறீர்கள். நேற்று சபை லீடரும் எதிர்க்கட்சி லீடரும் கையெழுத்திட்ட இன்று ஒரு விவாதம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதை பிரேரேபித்த கனம் விநாயகம் அவர்கள் இன்று அது வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார். விவாதிக்க நேரம் ஒதுக்கிய பிறகு வேண்டாம் என்று சொல்வது சரியல்ல, அதுவும் மந்திரி அவர்கள் தயார் பண்ணிக்கொண்டு வந்த பிறகு.”

SRI K. VINAYAKAM :—“நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. கனம் மந்திரி அவர்கள் இன்னும் அதிகப்படியான புள்ளி விவரங்கள் பின்னாடி கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னதால் நான் வேண்டாம் என்று சொன்னேன். இப்பொழுதே அதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.”

MR. SPEAKER :—“நேற்று லீடர்கள் ஒரு விவாதத்தை வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கையெழுத்திட்ட பிறகு கனம் மந்திரி அவர்கள் அதற்கு பதிலும் தயார்செய்துகொண்டு வந்த பிறகு அந்த விவாதம் வேண்டாம் என்று சொல்லாமல் முன்னதாகவே வேண்டாம் என்பதை சொல்லியிருந்தால் நான் வேறு விவாதத்தை எடுத்துக்கொண்டிருப்பேன். தவிர **MR. K. T. RAJU** அரை மணி நேர விவாதம் வேண்டுமென்று கேட்டால் அதைக்கொடுக்க எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. Shall we have it to-day?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Not to-day, Sir.”

MR. SPEAKER :—“We shall have it day after tomorrow.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ஸார், அவர் கால் மணி நேரம்தானே கேட்டிருக்கிறார்.”

MR. SPEAKER :—“இல்லை அவர் அரை மணி நேரம் தான் கேட்டிருக்கிறார்.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“May I know what exactly is the matter on which the debate is asked for?”

MR. SPEAKER :—“The debate is about the digging of wells for Harijans in the Coimbatore district.”

Extension of supply of electricity to Perambalur town.

* 375 Q.—**SRI M. KALYANASUNDRAM**: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the residents of the Perambalur town regarding extension of the supply of electricity to that town; and

11-30
a.m.

[16th December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes.

“(b) As the licensee for the area (the South Madras Electric Supply Corporation, Limited) expressed inability to take up the extension for supply of electricity to Perambalur the Government Electricity department enquired from the licensee whether he was willing to surrender a portion of his area of supply, including Udayarpalayam and Perambalur taluks in Tiruchirappalli district to the department. The licensee has agreed to surrender those taluks and this proposal is under consideration. If the proposal is approved, a scheme for supply to Perambalur town will be evolved by the Government Electricity department.

The residents of Perambalur town have been informed of the position.”

Hospitals without X-ray facilities.

* 376 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state with reference to the answer given to supplementary questions to question No. 649 on 11th May 1954, in how many taluk headquarters hospitals diagnostic X-ray facilities are now not available?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Sixty-nine.”

Provision of protected water-supply and electricity for slums in the City.

* 377 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the slums in the City of Madras are provided with facilities of protected water-supply and electricity?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“According to the latest survey there are 295 slums in the City of Madras. Of these, 190 slums are provided with protected water-supply facility inside the slums and 65 slums have got public taps on the main roads on which the slums abut and from these taps the slum dwellers draw protected water. One hundred and fifty-eight slums have been provided with electric lights.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“In view of the fact that the slum clearance programme is progressing only very slowly, will the Government see that at least in the meanwhile, these elementary amenities are provided to the slum-dwellers?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The Commissioner will be taking steps to extend protected water-supply to those areas when the distribution system is extended and a well or a wherever practicable.”

[16th December 1954]

SRI K. PARTHASARATHY:—“Do the figures given by the Hon. Minister include the cases of concentrated pavement-dwellers in the City?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“This refers only to slums.”

SRI K. VINAYAKAM:—“A wrong notion has gained currency. Is it not a fact that it is only slum improvement and not slum clearance? Is it not a fact that in Kodambakkam there are more than 10 slums and that not more than 2 slums are provided with protected water-supply? What arrangements have the Corporation made to provide the rest of the City with protected water-supply?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“It is only slum improvement and not slum clearance. That is the policy now.”

Disciplinary action against teachers in Harijan schools in South Arcot district.

* 378 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many teachers working in the Harijan schools were punished in South Arcot district during the year 1952-53;

(b) how many hostel managers were fined for irregularities and the amount of fine collected; and

(c) how many teachers were suspended by the Welfare officers?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) Nine teachers were punished.

“(b) None was fined.

“(c) One teacher was placed under suspension. The period of suspension was subsequently treated as on duty as he was acquitted of the offences for which he was kept under suspension.”

SRI A. RATNAM:—“அந்த அதிகாரியைப்பற்றி எத்தனை உபாத்தியாயர்களிடமிருந்து, எத்தனை கண்டிசைக்களிடமிருந்து, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எத்தனை சட்டசபை உறுப்பினர்களிடமிருந்து புகார்கள் வந்தன? அதன் காரணமாக அந்த அதிகாரி மாற்றப்பட்டிருக்கிறாரா? மாற்றப்பட்டிருந்தால் இந்த உத்தியோகத்தைவிட உயர்ந்த உத்தியோகத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறாரா? அல்லது தாழ்ந்த உத்தியோகத்திற்கு மாற்றப்பட்டிருக்கிறாரா என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வாரா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“I do not propose to answer such vague questions.”

Cross-words puzzle competitions.

* 379 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have figures to show the number of cross-words puzzle competitions conducted in the State?

[16th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Twenty-two cross-word puzzle competitions are at present conducted in this State."

SRI N. K. PALANISAMY :—"நமது ராஜ்யத்திலே குறுக்கெழுத்துப் போட்டியை நடத்தும் கம்பெனிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் கம்பெனிகளை ஒழிப்பதற்குச் சட்டம் கொண்டுவரப் போவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்னேயே சொன்னார்கள். ஆனால் அது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நம் ராஜ்ய சர்க்காரும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. ஆகவே இனியாவது மத்திய சர்க்கார் இது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்படி நமது சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? அல்லது நம் சர்க்காரே அந்தக் கம்பெனிகளைத் தடை செய்யும்படியான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருவார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I have already answered this question on many occasions."

SRI P. CHELLATHURAI :—"குறுக்கெழுத்துப் போட்டியில் ஈடுபட்டதன் காரணத்தாலே தனது சொத்துக்கள் யாவையும் இழந்த ஒருவர் தற்கொலை புரிந்து கொண்டார் என்று சில நாளைக்கு முன்னதாகப் பத்திரிகையில் வெளிவந்த செய்தியை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? அவ்விதம் அறிந்திருந்தால் குறுக்கெழுத்துப் போட்டியாகிய அந்தச் சனியனை ஒழிப்பதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I hope that incident would serve as a lesson to others also deterring them from participating in these competitions. But as far as taking action is concerned, I have already made the position of this Government quite clear."

SRI P. S. RANGASAMI NAIDU :—"In view of the fact that the running of these crossword puzzle competitions is very profitable, will the Government come forward to conduct these competitions themselves?" (Laughter.)

Improvement of city water-supply.

* 380 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the amount sanctioned by the Government this year to the Corporation of Madras for the improvement of water facilities to the citizens?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Rupees two lakhs and forty thousand, Sir."

Provision of mechanical filters for the City Water-supply Scheme.

* 381 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have given any loan to the Corporation of Madras to replace the existing filters by mechanical filters in the City Water-supply Scheme?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Not yet, Sir."

[16th December 1954]

SRI N. K. PALANISAMY :—"May I know whether any grant will be given to the Corporation for the replacement of the automatic filters?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"The Government have sanctioned plans and estimates for Rs. 25 lakhs submitted by the Corporation for the installation of rapid mechanical filters with a capacity of 10 million gallons per day for effecting improvements in the quality and quantity of filtered water supplied in Madras City."

Pro-Pakistan slogans in the district board elections in Malabar.

* 382 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether it is a fact that the slogan "Pakistan Zindabad" was raised in some jathas and processions organized in connexion with the recent district board elections in Malabar and how the Government dealt with them?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—"On enquiries, it is found that there is no material to substantiate the allegation."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Have the Government received resolutions touching upon this matter from Congress organizations and municipalities dominated by the Congress in Malabar?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—"No such resolution was received, Sir."

Repairs to Government Hospital, Kozhikode.

* 383 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the amount spent by the Government in repairing the quarters for Male Nursing Orderlies and Sanitary Workers of the Government Hospital, Kozhikode, recently to prevent the flow of water into the rooms on account of rains?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"The estimated cost of repairs to the quarters of totis, was Rs. 3,200. Since the work has not yet been measured and billed for, the actual amount incurred cannot be said. No repairs have been done to the quarters of Nursing Orderlies."

SRI K. P. GOPALAN :—"The quarters have been constructed at a very low level. That is why the water flows into the rooms. Therefore may I know whether the Government have taken any steps against the engineer who has given a wrong plan to construct the building and whether the Government will provide the staff with free quarters?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"The hon. Gentleman may give notice of a separate question."

[16th December 1954]

Taxi-meters for auto-rickshaws.

* 384 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state why mileage meters have not been introduced for auto-rickshaws in the City of Madras?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“Taxi meters small enough to be fitted to auto-rickshaws are not available in the market and therefore taxi meters are not fitted to auto-rickshaws. But they are fitted with speedometers which record the mileage travelled.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Is the Hon. Minister aware that in most cases the speedometers in the auto-rickshaws are not functioning and even if they function, they are not visible? Therefore, will the Government take steps to install proper and suitable meters in the auto-rickshaws?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“I have travelled in one or two of them and I have found them to be perfectly all right.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“I do not put my question because the hon. Member Sri Vinayakam has put my question through television.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“சரியான மீட்டர்கள் ஆட்டோ ரிக்ஷாவில் இல்லாததின் காரணமாக பொது மக்கள் பலர் ஏமாற்றப்பட்டு வருவதால் பணம் இவ்வளவு ஆயிற்று என ரூபாய், அணா, பைசாவில் காட்டும் மீட்டர்களை அவைகளில் வைப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“The Government are satisfied that the meters are working properly. If specific instances of defect are brought to the notice of the Government by noting down the number of the auto-rickshaws, we will certainly take action.”

SRI K. VINAYAKAM:—“By way of information, may I know whether the Hon. Minister revealed his identity to the auto-rickshaw-owner before he travelled?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“I went incognito.”

Alleged torture of Harijans in Karuppukatti village, Tirunelveli district.

* 385 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation, dated 20th April 1954, from the Bombay South Indian Adi-Dravida Mahajan Sangh regarding dacoity and torture that took place at midnight on 30th March 1954 in Karuppukatti village, Mathurakulam Post, Tirunelveli district;

[16th December 1954]

(b) whether the Police have taken action against the offenders and if not, why; and

(c) how many Harijans were injured and admitted in the hospital?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The case was investigated by the Inspector of Police, Nanguneri, and the Deputy Superintendent of Police, Cheranmahadevi. All those on whom there was suspicion, were secured and interrogated, but no clue could be got. The case has since been treated as ‘undetectable’.

“(c) Seven Harijans sustained injuries. One of them was admitted in the hospital at Palayamkottai and the rest were treated in the hospital at Nanguneri.”

SRI A. RATNAM:—“சார், திருநெல்வேலியிலுள்ள மறவர் என்ற இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஹரிஜனங்களின் சேரிகளில் இரவில் நுழைந்து வீடுகளிலுள்ள சொத்துக்களை சூறையாடியிருக்கிறார்கள், கொள்ளை யடித்திருக்கிறார்கள், பெண்களைக் கற்பழித்திருக்கிறார்கள். இது மிகவும் முக்கியமான விஷயமாதலால் இதைப்பற்றி விசாரிக்க சென்னையிலிருந்து ரகசியப் போலீஸ்காரர்கள் யாராவது சர்க்காரால் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்களா? அப்படி அனுப்பப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் எந்த விதமான ரிப்போர்ட்டைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள்? மேலும் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் சர்க்கார் அந்த மறவர்களின் மேல் கேஸ் கொடுக்கவில்லையா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“This is a case of dacoity by unknown persons. I do not see how proceedings can be instituted against all those persons. All attempts were made to investigate into the case and find out the culprits, but it was not possible to detect the culprits.”

SRI A. RATNAM:—“கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அம்மாதிரியாகச் செய்தது யார் என்று தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் திருநெல்வேலி ஹரிஜனங்கள் மாத்திரமல்ல, சிலேரன் ஹரிஜனங்களும், பம்பாய் ஹரிஜனங்களும் இன்னன்னவர்கள்தான் வந்து சேரியில் நுழைந்து அக்கிரமங்கள் புரிந்தார்கள் என்று ஆட்களை அடையாளம் காட்டுவதாகச் சொல்லியும்கூட ஏன் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவில்லை?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I do not know how Harijans in Ceylon and Bombay could have identified these people.”

SRI R. S. ARUMUGAM:—“இது மிகவும் முக்கியமான விஷயமாக இருப்பதால் இதைக் கவனிக்க சர்க்கார் இன்னொரு தடவை ஒரு ஸ்பெஷல் அதிகாரியை அனுப்பி இதைப்பற்றி விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“This occurrence took place on 30th March 1954. I do not know whether any useful purpose will be served by sending a special officer now at this stage.”

SRI A. RATNAM:—“இது சம்பந்தமாக எந்த இடத்தில் சூறையாடப் பட்டதோ அங்குள்ளவர்கள் சாட்சியமளித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே முதல் மந்திரியாயிருந்த ஸ்ரீ வி. ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்களிடம் சில சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சாட்சியம் அளித்து நடவடிக்கை எடுக்கும்படியாகச்

[16th December 1954]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் அந்த இடத்திற்கு சென்னையிலிருந்து ஸி.ஐ.டி. அதிகாரிகளை அனுப்பியிருக்கிறார்களா? அப்படி அனுப்பியிருந்தால் அவர்கள் எப்படிப்பட்ட ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? அந்த ரிப்போர்ட்டின் பேரில் சர்க்கார் மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am not aware of any evidence tendered by them. Perhaps some representations might have been made. But that cannot be taken as evidence in this case. As far as the investigations are concerned, I have already stated that the Inspector of Police, Nanguneri, and the Deputy Superintendent of Police, Cheranmahadevi, who conducted the investigation in the case have reported that the case was undetectable.”

Visit of the Minister for Public Health to the College of Indigenous Medicine.

* 386 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Hon. the Minister for Health inspected the College of Indigenous Medicine, Kilpauk, in the third week of July 1954;

(b) whether the students expressed to him any inconvenience felt by them in the College;

(c) whether he inquired why many students failed in Indigenous Midwifery and Surgery; and

(d) if so, the action taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) Yes, Sir.

“ (c) Yes, Sir.

“ (d) The matter is under correspondence.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Is the Hon. Minister aware that the students of the College of Indigenous Medicine, Kilpauk, are not provided with necessary furniture, such as tables, cots, etc., in their hostel? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ They have been supplied with certain furniture. More will be supplied shortly.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Was any representation made in writing and if so, what is the nature of the inconvenience felt by them? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ They made certain representations with regard to their requirements which are being attended to.”

[16th December 1954]

Extension of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949, to certain areas in North Malabar.

* 387 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have received any representation requesting to extend the provisions of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949, to Iritty, Mattanur and Peravoor areas of Kottayam taluk in North Malabar?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The answer is in the affirmative.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ The rent in this particular area is exorbitant and is perhaps the maximum prevailing in the State. In view of this, will the Government consider the matter urgently? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The Government have considered the whole question and have not come to any particular decision. The life of the Act expires by 30th September 1955. After the policy of the Government as to whether the life of the Act should be extended thereafter is decided, we have to consider the matter.”

Periyaram Sanatorium, Malabar.

* 388 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the amount, if any, given by way of recurring grant by Government during the current year for the Periyaram Sanatorium, Malabar district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No recurring grant has so far been paid by Government during the current year for the Periyaram Sanatorium, Malabar district.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know from the Hon. Minister whether the Government will be prepared to take over such of the institutions, for running which donations are not coming forth at present? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Where such request is made, it will be considered.”

DR. K. B. MENON :—“ May I know the number of patients who have applied for admission and the number of those who are on the waiting list? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I cannot give that information just at present, Sir.”

[16th December 1954]

Disputes between landlords and tenants in Tanjore district.

* 389 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of suits regarding disputes between landlords and tenants pending in Tanjore district when the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, came into force; and

(b) how many such suits have been stayed and the number of such suits instituted since then?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) Five thousand and seventy-two suits relating to disputes between landlords and tenants were pending in Tanjore district when the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952, came into force.

“(b) One hundred and one of such suits were stayed by the High Court and 23,006 suits were instituted after the Act came into force.”

SRI A. RATNAM:—“இந்த சட்டத்தின்கீழ் எத்தனை பிராதுகள் தள்ளப்பட்டன. சர்க்கார் எத்தனை மனுக்களில் தலையிட்டுருக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“I cannot understand the purport of the question of the hon. Member which relates to the interference of the Government. As for the other part of his question, I want notice.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR:—“இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் பல வழக்குகளில் விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக தீர்ப்பு கிடைத்திருந்தும் மிராசு தார்கள் ஹைகோர்ட்டில் ‘ரிட்’ செய்துவிடுவதால் அதை எதிர்த்து வழக்காட முடியாத விவசாயிகள் தங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் குறைவாக இருக்கிறதென்றும், செலவு அதிகமாக இருக்கிறது என்பதற்காகவும் விட்டுவிடுகிறார்கள். அத்தகைய வழக்குகளில் விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுமா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“The Government cannot take any special step in that direction. If he wishes, the hon. Member can subsidise.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“The Hon. Minister stated that 23,000 suits were instituted after the Act came into force. May I know how many of these cases have been disposed of?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Sixteen thousand one hundred and fifty-three cases have been disposed of.”

Number of backward communities in the State.

* 390 Q.—SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the number of backward communities in the revised list now in vogue belonging to—

(a) South Kanara;

[16th December 1954]

(b) Malabar; and

“(c) Tamil Nad separately?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) South Kanara—43.

“(b) Malabar—28.

“(c) Tamil Nad—72.”

SRI S. PAKKIRISWAMI PILLAI:—“How is it that there are much more sub-sections belonging to the backward communities in Malabar and South Kanara districts than in Tamilnad which is comparatively bigger than those linguistic areas.”

MR. SPEAKER:—“How can the Hon. Minister answer this question? The hon. Member wanted the number of backward communities in the list and the Hon. Minister has answered that question. How can the Hon. Minister answer why the number is more in certain districts? However, if the Hon. Minister is prepared to answer this question, I have no objection.”

DR. K. B. MENON:—“Are the Government aware that even in the revised list many of the backward communities are not included. If so, will the Government take the initiative to make the necessary enquiry in the matter?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“When representations are made at this late hour, we can only forward those recommendations to the Government of India with a request to pass them on to the Backward Classes Commission for their consideration.”

SRI S. DEIVASIGAMANY:—“Is the number of backward communities subject to fluctuation and if so, may I know how many have gone into the list of forward communities?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“The Backward Classes Commission is going into the question. Only after their report is received by the Government of India and considered by them, we will be able to know what exactly are the communities that are included in the list of backward communities.”

SRI V. R. NAGARAJAN:—“May I know when the list was prepared and on what basis?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“It was prepared some six or seven years ago based upon the educational backwardness and other considerations.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM:—“May I know whether in the list of backward classes, any additions are made from the list of Scheduled classes?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“I have already answered this question on the floor of the House several times. Still, I would like to make the position of the Government quite clear by stating that after the separation of the Andhra State, no revised list for the residuary State of Madras has

[16th December 1954]

been prepared. Under the provisions of Article 340 of the Constitution of India, the Government of India have appointed a Backward Classes Commission to enquire into the conditions of socially and educationally backward classes in all the States and to recommend the criteria for inclusion of any community in the list of backward classes and to prepare such a list for the approval of the President of the Republic of India. The Commission has recently toured the various States and its report is expected to be submitted to the Government of India shortly. Pending the report of the Commission, requests for inclusion in the list of backward classes are not considered. However, in deserving cases, specific instructions are issued to the Director of Public Instruction to allow educational concessions pending revision of the list. I do not think further clarification is needed on this subject."

11-50 a.m. SRI R. V. SWAMINATHAN :—" May I know the criterion that is taken into consideration in the preparation of this backward class lists? Are Government taking into consideration the educational backwardness only or any other factor? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, just now I have explained the position. I do not think further clarification is necessary."

Formation of industrial co-operatives

* 391 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to form industrial co-operatives in the State;

(b) if so, the amount to be allotted by the Centre and the State for this purpose; and

(c) the number of industries that will be benefited by these industrial co-operatives?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Yes, Sir.

" (b) & (c) As the proposal is still under consideration, no definite information on these points is available."

SRI N. K. PALANISAMY :—" When will this come into force, Sir? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The matter is under investigation, Sir."

Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954.

* 392 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales tax) Bill, 1954, as passed by the Assembly has been sent to the President for assent; and

(b) if so, when it was sent?

[16th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Yes.

" (b) On the 29th May 1954."

Representation of Harijans on the City Improvement Trust Board.

* 393 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why there was no representation of the Harijans in the City Improvement Trust?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The representation on the Madras City Improvement Trust Board is not made on communal basis."

SRI A. RATNAM :—" May I know the number of non-officials represented on the City Improvement Trust and their names? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sri V. Bhashyam Aiyangar, M.L.C., Sri M. A. Muthia Chettiyar, M.L.A., Sri B. V. Ramaswamy Naidu, Mrs. Tara Cheriyan and Sri K. M. Subramaniam."

Conversion of certain Harijan Welfare schools into higher elementary schools.

* 394 Q.—SRI M. KATTIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether there is any proposal with the Government to convert the Harijan Welfare schools having a strength of more than 100 students as Harijan higher elementary schools in the Madras State?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" No, Sir."

SRI M. KATTIMUTHU :—" ஹரிஜன வெல்பேர் ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடங்களில் 100-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் இருந்தாலும் அவற்றை ஹையர் எலிமெண்டரி பள்ளிக்கூடமாக மாற்றமுடியாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படி மாற்றுவதினால் என்ன நஷ்டம் ஏற்படப்போகிறது? இனியாவது இப்படி 100-க்கு மேல் வாசிக்கும் ஹரிஜன பாடசாலைகளை ஹையர் எலிமெண்டரி பாடசாலை யாக்க சர்க்கார் முன்வருமா? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Where it is found feasible and necessary, the Government will consider the question, Sir."

Extension of section 9-A of the Madras Agriculturists' Relief Act of 1938 to South Kanara and North Malabar.

* 395 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is the intention of the Government to extend section 9-A of the Madras Agriculturists' Relief Act of 1938 as amended in 1948 to South Kanara district and the four taluks of North Malabar; and

(b) if so, when?

[16th December 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) No, Sir.

“(b) The question does not arise.”

Improvement of slums in the city.

* 396 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Mayor of Madras submitted any scheme for slum improvement work in the city in July 1954;

(b) if so, the details of the scheme and the amount required to execute the scheme; and

(c) the action taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir.

“(b) & (c) The questions do not arise.”

Permission to run public service vehicles for private purposes.

* 397 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many passenger buses were permitted to run as private in Tiruchirappalli district between 15th September and 15th October 1954; and

(b) the special circumstances which necessitated the grant of such permission?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Seven buses, Sir.

“(b) The permission was granted in one case for the conveyance of school students, in four cases for the conveyance of excursion parties and in the other two cases for the conveyance of a marriage party.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“இந்த பஸ்களை உபயோகப்படுத்தின தெல்லாம் ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் வோட்டர்களை அழைத்துச் செல்வதற்காகத்தான். இதுபற்றிய சர்க்காரின் ரிப்போர்ட்டு சுத்தப்பொய். ஆதலால் போலீஸ்காரர்கள் இந்த பஸ்களை தேர்தல் காலங்களில் தங்களின் தேவையான காரியங்களுக்கு மாத்திரம் உபயோகப்படுத்துவது தவிர வோட்டர்களை அழைத்துக்கொள்வதற்கு ஒதுக்காமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடுசெய்யுமா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, I refute the statement of the hon. Member. If he can give me information about the exact number of buses that were utilized for that particular purpose, I will certainly go into the question.”

16th December 1954]

Strike threat by village officers of Manamadurai.

* 398 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government and the Board of Revenue received telegrams from 103 village officers of Manamadurai informing their intention of striking work, and requesting them to post a suitable officer in the place of Sri K. Vaidyanathan, in May 1954;

(b) whether the said village officers actually struck work from 17th May 1954;

(c) whether the Government enquired into the matter;

(d) the immediate reason for the strike;

(e) whether Sri K. Vaidyanathan was responsible for the strike; and

(f) whether any action was taken against the officers responsible for the strike?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“(a) Telegrams were received by the Government and the Board on 17th May 1954 from the village officers of Manamadurai alleging discourteous treatment by the Jamabandi officer and intimating their intention to go on strike.

“(b) No.

“(c) Yes.

“(d) The immediate reason for the intended strike was probably the fear of disciplinary action following the bad delays and serious defects noticed during the Jamabandi.

“(e) No.

“(f) Does not arise.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“Has this strike anything to do with what is usually known as ‘Jamabandi Mamools’?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“There was no strike, Sir. It fissioned out.”

Opening of a high school in Avalurpet village, Gingee taluk, South Arcot district.

* 399 Q.—SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR (on behalf of Sri V. Gopala Gounder): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the residents of Avalurpet village, Gingee taluk, South Arcot district, for opening a high school in the village; and

(b) if so, the action taken thereon?

[16th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The representation was transferred to the Special Officer, South Arcot District Board, for consideration.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“As it is very difficult to contribute Rs. 50,000 according to the latest Government Order, will the Government come forward to find some solution to open a high school at Avalurpet in Gingee taluk as there is only one high school in the whole of Gingee taluk?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“If the people are not able to contribute, it is only the district board which should come forward to open this high school. The Government themselves cannot come forward to open high schools.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அவ்வாறேபேட்டை கிராமத்திலுள்ள மக்களின் மகஜரை, தென் ஆர்க்காடு ஜில்லா போர்டு ஸ்பெஷல் ஆபீசருக்கு அனுப்பியதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கிருந்து எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை என்று தெரிகிறது. ஜில்லா போர்டு தலைவர் உடனடியாக இந்த விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தர விடுவார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Now that the District Board President has been elected, I am sure he will attend to this matter, Sir.”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“இம்மாதிரியான உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு 50 ஆயிரம் ரூபாய் என்டோமென்ட் கேட்டு வந்துருக்கிறார்கள். இதைத் தருவதற்குச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, these endowments are insisted upon so that there might be some stability for these institutions. Otherwise, they are run for a few years and then closed. This creates difficulties for the students. So to give stability to these institutions we are insisting upon this. But we are relaxing these rules and permitting them to build up these endowments in a period of years.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“இந்த உயர்நிலைப்பள்ளியைத் திறப்பதற்கு ஏற்படுத்தப்போகும் என்டோமென்ட் திட்டத்திற்காக பொது மக்கள் எவ்வளவு தொகை செலுத்தவேண்டும்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“A separate question may be put, Sir.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“Sir, the District Board President demands Rs. 50,000 as contribution from the public and the public finds it difficult to contribute this amount, particularly in Gingee taluk which is backward educationally and in other respects. Therefore, will the Government give special consideration and give the grant of Rs. 50,000 which the public are not able to give?”

[16th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I am under the impression, Sir, that the hon. Member is in a better position to negotiate with the district board at present than myself.”

Tuberculosis Specialist for the General Hospital, Pudukkottai.

* 400 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) why no Tuberculosis Expert has been appointed to the Tuberculosis section of the General Hospital, Pudukkottai in Tiruchirappalli district; and

(b) whether this section had any such expert before the merger of the State?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) After the merger of the Pudukkottai State in the Indian Union the Tuberculosis Specialist proceeded on long leave from 5th January 1951 and finally retired on 4th November 1952. Thereafter no specialist has been appointed for want of qualified hands.

“(b) There was no separate post of Tuberculosis Specialist sanctioned for this hospital before the merger of the State.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Sir, if the Government are not very serious about appointing an expert what is the earthly use of having separate sections and calling it a T.B. Section?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, at present there are only six beds for T.B. patients. There is now a proposal under consideration for constructing two wards of 18 beds each. When this work is completed, steps will be taken to appoint an Assistant Surgeon with the necessary qualifications and experience.”

Grant of agricultural loans in Malabar.

* 401 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the amount of agricultural loans distributed in the taluks of Kottayam, Chirakkal, Wynaad and Kurumbranad in Malabar district during the period 1st May to 1st October 1954?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“The amounts of agricultural loans distributed during the period, 1st May 1954 to 1st October 1954, in the four taluks of the Malabar district mentioned are given below :—

	RS.
Kottayam	26,530
Chirakkal	30,925
Wynaad	6,570
Kurumbranad	18,790.”

[16th December 1954]

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Are the Government aware of the fact, Sir, that the poor peasants are not benefited by the present arrangements of giving loans and will Government see that preference is given to these people in the grant of loans? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I would request the hon. Member to give me a scheme providing for better arrangements, if he can.”

SRI R. KRISHNAN :—“ May I know whether these loans are granted in kind or in cash? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Cash, Sir. I said rupees.”

SRI K. R. SAMBANDAM :—“ ஸார், இந்தக் கடன்களெல்லாம் தக்க ஜாமீன் பேரில்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிக் கொடுப்பதால் நிலமில்லாத விவசாயிகள் இந்தக் கடன் மூலமாக எந்தவிதமான வசதியும் அடைய முடியவில்லை. ஆகவே நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு மகசூலின் பேரில் கடன் கொடுத்து அதை வசூலிக்க ஒரு திட்டத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவருவார்களா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ We have relaxed the rules in a different way. For instance, loans can be advanced on the security of dwelling houses. Loans will be advanced on personal security also.”

MR. SPEAKER :—“ Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—ADJOURNMENT MOTION *RE* PROMULGATION OF ORDER UNDER SECTION 41 OF THE MADRAS CITY POLICE ACT.

12 noon. MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri P. Jeevanandam has given notice of the following adjournment motion :—

‘ This House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz., the order of the Commissioner of Police under Section 41 of the Madras City Police Act, banning all meetings, processions, demonstrations in public places or streets in the City of Madras, for a period of 15 days from 7th December 1954 on the plea of the then impending All-India Bank Employees’ General Strike on the 10th of December 1954 and thus preventing the normal activities of the trade unions, youth associations and other public bodies, and creating discontent amongst them.’

Has the Hon. Minister anything to say on the matter? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This order was issued because of the impending strike by Bank employees. Now that that is not coming off, we will consider the situation and perhaps withdraw the order itself, apart from the question whether there is an adjournment motion here or not.”

MR. SPEAKER :—“ Apart from that question, the Hon. Minister will consider the matter and perhaps withdraw the order.”

[16th December 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ மிஸ்டர் ஸ்பீகர் ஸார், on a point of order. இன்று non-official தினத்தில் ஒரு அஜென்டா எங்கள் கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் நேற்று நடந்த பால்ட் ரிசல்ட் பிரகாரம் இருக்கவேண்டியதாக இருக்க அதில் ஒரு புதிய விஷயமாகிய கிரியார் ப்ராஜெக்டை (தீர்மானத்தில் இரண்டாவது ஐட்டம்) சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதன் விவரம் புரியவில்லை.”

MR. SPEAKER :—“ அது என்னவென்றால், யாராவது ஒரு மெம்பர் ஒரு தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அதைக் கொண்டுவந்து அதற்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்வதற்குத்தயாராக இருந்து அதைக்கொண்டு வருவதற்கு என்னை பர்மிஷன் கேட்டால் அதன் படி பர்மிஷன் கொடுப்பதற்கு எனக்கு விதிகளின்படி அதிகாரம் இருக்கிறது. அதன்படிதான் பர்மிஷன் கொடுத்து அதையும் இன்று அஜென்டாவில் சேர்த்திருக்கிறது.”

SRI A. RATNAM :—“ ஸார், on a point of information. திருநெல்வேலி சம்பந்தமாக கேள்வி . . . ”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் ஏதாகிலும் information சொல்லவேண்டும் என்றால் நீங்கள் முதலில் என்னுடைய சேம்பரில் சொல்லவேண்டும். பிறகு நான் அதைப்பற்றி மந்திரியைக் கேட்டு அதற்கு பதில் சொல்வதற்கு தயாராக இருப்பேன். இந்த மாதிரி திடீரென்று விஷயத்தை இங்கு கேட்பது ரூலுக்கு விரோதமானது.

“ The hon. Member can come to my chamber.”

IV.—NON-OFFICIAL BUSINESS.

A Bills.

(1) THE MADRAS MARUMAKKATTAYAM (AMENDMENT) BILL, 1954 (L.A. BILL NO. 16 OF 1954).

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, I move— ‘ That the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 16 of 1954), be taken into consideration.’ ”

SRI K. T. SREEDHARAN :—“ I second it, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 16 of 1954), be taken into consideration.’ ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I move—

‘ That the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954, be referred to the Select Committee.’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second it, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954, be referred to the Select Committee.’

Now both the Motion and the amendment are before the House for discussion.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, this is a simple Bill which seeks to amend the Madras Marumakkattayam Act (Act XXII of 1933) in its relation to partition. Expressed in

[Sri M. Narayana Kurup] [16th December 1954]

one sentence, the object of the Bill is to substitute the individual partition in place of the *tavazhi* partition. The House must know that before the Marumakkattayam Act of 1933 was passed the Marumakkattayam families of Malabar had no legal right to compulsory partition though there might be hundred members in a family, unless they unanimously consent to partition, one member of the family can put a block to the desire of 99 members of the family. The real remedy for the mismanagement of the *karnavan* lies in the provision for a junior member, *anandaravan*, to go to the court and file a suit for the removal of the *karnavan* and get redress. Sir, it has been found that a suit for the removal of the *karnavan* is a laborious and costly process which no ordinary *anandaravan* can go through. Moreover, it very often did not have the desired effect for by that he can remove only the then *karnavan* and as a matter of course, the senior male member, who might be as bad or worse than the existing *karnavan*, automatically steps into his place. Inasmuch as this led to some eminent judges stating that a suit for removal of a *karnavan* very often ended in substituting an empty-leech in the place of the full-leech. Therefore, there was a general desire growing that the right to partition must be legally enforced. However, there were also people who wanted to maintain the existing customs and, we all know that customs die very hard. Therefore, when there was this conflict between the desire for partition and the desire, I should say, of a minority to maintain the existing condition, a *via media* was struck, as a result of which the Act XXII of 1933 was passed. It allowed the right to partition under certain restricted conditions. I shall explain my point by an illustration. The law allowed partition only by the consent of the majority of members in a *tavazhi*. Then another restriction was also imposed. No *tavazhi* could claim its share from the tarwad if there was a common ancestress living. Her consent also was to be obtained. I shall put my illustration in this way. Suppose there is 'X' the common ancestress. She has a son 'S' and a daughter 'D' and that daughter has three children, 'C to C-3'. There we have a family of six persons. If that daughter 'tavazhi' wanted partition—'tavazhi' means the mother-line, that is her three children and herself constitute the 'tavazhi'—two conditions have to be fulfilled. The majority members, that is three members of the 'tavazhi' must consent. Even then there is another hurdle 'X' is the ancestress and her consent also has to be obtained for this 'tavazhi' to get partition. Anybody who knows the management system of the Marumakkattayam family can understand the difficulties implied in this system. Here we have a 'tavazhi' of six members and 'S' the son is in charge of management. If a partition is effected, 'D' and her children, that is four members, will get four shares, the son, the manager, will get only one-sixth of the whole property and the mother also will get one-sixth of it. Therefore, it is in the interests of the manager to see that he continues to be in charge of the management as long as he can and very often the result is that he prevails upon the mother not to give her consent.

16th December 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

"Therefore, this system led to bitter feelings between members of the same family and even between issues of the same mother so that the mother was torn in her loyalty between her own children. There have been criminal cases and even murders because the required consent in certain cases could not be obtained. Of course, the Act itself was passed in 1933 and we have advanced far in these twenty years. The feeling among the people who are affected by the law has always been consistently in favour of individual partition so that trouble may cease. Courts have also held that though the member cannot individually claim partition the law is sought to be put on a par with the Hindu Law and, therefore, his right to the property can be attached and sold. This Bill seeks nothing new but only gives legal recognition to the urge in the large and overwhelming majority of the people who are affected by the law, for their claim to individual partition. I submit that this is a non-controversial measure and I condemned this to the House for its unanimous acceptance."

12.10
p.m.

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Mr. Speaker, Sir, while welcoming the introduction of this Bill generally, I want that some of the other sections of the Marumakkattayam Act also should be examined, because an urgent examination is highly necessary. The amendment of section 38 of the Act proposed by the hon. Member Mr. Narayana Kurup is quite welcome because in the existing Act, it is said that a *tavazhi* can claim partition only with the written consent of the ancestral mother. Otherwise, no member of the tarwad can get his property partitioned. I shall give an illustration to show how adversely people in Malabar are affected by the provisions of the Act. Suppose I belong to a tarwad of 47 members and have got my grandmother, that is, my mother's mother. There are four daughters to that grandmother. If the *karnavan* is bent upon alienating the whole property of the tarwad in favour of the sons and daughters of his, he can freely do so. If I want my share of the tarwad, that is, if I want that the tarwad should be partitioned, I should get the written consent of the ancestral mother, that is, grandmother, who is taken and kept in the custody of the *karnavan*, that is, uncle. Naturally, our mothers love their sons more and that has been our experience. So, the grandmother kept under lock and key—if I may say so—by the *karnavan*, is not in a position to be seen by the other members of the tarwad so that the entire property is looted by him. Every member of a family has got right to a share of the family's common property. In the olden days, the tarwad was looked after by the *karnavan* and everything was going on amicably. But we see what happens nowadays. Once a man gets married, he goes away from the family with his wife and children without minding the miseries and sufferings of his 'anandaravans', that is, nephews. Therefore, I welcome this new provision.

"With regard to the second part of the amendment, I had certain doubts and I had a discussion with the hon. Mover of this

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [16th December 1954]

Bill Mr. Narayana Kurup on this provision. He explained the provision in detail and if what he said is the object, nobody need object to this. I shall illustrate this point also. Suppose I am married and have five children. When I get a share of my property in the tarwad, there is no right for my children over that share of the property. Suppose a person marries for a second time on the death of his first wife and through the first wife he has three or four children. Unless the father himself wants, these children cannot have a right over their father's property. Suppose he has children through the second wife also. He can lease all his property in favour of these children. This is quite unnatural and illegal. Once a man gets some property, his children should have a right over his share got from the tarwad.

"Therefore, Sir, I feel we need not be hasty about this Bill and I do not think that it is so very necessary that we should enact it immediately. Also, I want that certain other sections of the Act should be amended. I submit that the Bill be referred to a Select Committee. There are some 17 impartible tarwads—royal families, Raja families—in Malabar. The properties of these cannot be partitioned. One of the members of these Raja families is here, the hon. Mr. Sankaravarma Raja. With very great respect and reverence to those families, let me observe that many of the members of them are actually starving. Here also, unless two-thirds of the members register the property as partible, it cannot be partitioned. It is a very well-known fact that, most of the junior members including women in these families are starving because the karnavan, that is, the senior Raja would take away everything, lease and alienate it in any manner he likes. This Act has got to be amended since times have changed and are changing. It is high time that such reactionary pieces of legislation were amended in the light of the revolutionary changes taking place in our country."

17. * SRI R. KRISHNAN :—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബില്ലിന് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമാണ്. അടിയന്തിരവുമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ ബില്ലിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വന്നിട്ടുള്ള വകുപ്പുകൾ മാത്രം ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഗുണം കിട്ടുമോ എന്നുള്ളതാണ് പ്രശ്നം. മലബാറിലാണെങ്കിൽ മൂന്നരും നാലരും അംഗങ്ങളുള്ള തറവാടുകൾ ഉണ്ട്. പല തറവാടുകൾക്കും വളരെയധികം സ്വത്തുക്കളുണ്ട്. ചില കാരണവശത്താൽ ഭൂമിയിലും ധനത്തിലും ഒരു വശത്തു നടക്കുമ്പോൾ ഉപജീവനത്തിനുപോലും നിവൃത്തിയില്ലാതെ കുടുംബാംഗങ്ങൾ പട്ടിണി കിടന്നു നരകിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ് നാം അവിടെ കാണുന്നത്. കോടതികളിൽ വ്യവഹാരത്തിനുവേണ്ടി കുടുംബസ്വത്തുക്കൾ വളരെയധികം നശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ചുരുക്കം അംഗങ്ങളും വളരെയധികം സ്വത്തുക്കളുമുള്ള ചില തറവാടുകളുണ്ട്. അതായത്, ഒരു എട്ടോ പത്തോ ആളുകളുണ്ടായിരിക്കാം. നാലഞ്ചുപേരും ഉൾപ്പെട്ട ആളുകളുള്ള തറവാട് സ്വത്തുക്കളുണ്ടായിരിക്കാം. മറ്റു ചില തറവാടുകളിൽ സ്വത്തുക്കളുണ്ടായിരിക്കാം. അംഗങ്ങളും ധാരാളമുണ്ടായിരിക്കാം. പലപ്പോഴും ഇമ്മാതിരി തറവാടുകളിൽ കാരണവരും കാരണവനെ പഠിപ്പിക്കുന്ന മറ്റു ചില അംഗങ്ങളുമായിട്ട് സ്വത്തു മുഴുവൻ അനുഭവിക്കുക. അനന്തരവന്മാർ യാതൊരു ഗതിയുമില്ലാതെ തെങ്ങിത്തിരിയുക, അതാണ് അനുഭവം. ആ ഭൂസ്ഥിതിക്കു ഒരു പരിഹാരം കാണാനാണ് ഈ ബില്ലു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഒരു കുടുംബത്തിലെ മാരക വ്യക്തിയും കുടുംബസ്വത്തുക്കളുടെ ദുരോഹിത വാങ്ങിക്കൊണ്ട് പിരിഞ്ഞു പോകുന്ന നിരളരുടെ അവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഈ ബില്ലിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ

[16th December 1954] [Sri R. Krishnan]

ഉദ്ദേശം തികച്ചും സാധാരണമാണ്. അതോടൊപ്പംതന്നെ മലബാറിലെ മരുമക്കത്തായം തറവാടുകളിലെ ആളുകളുടെ അഭിപ്രായംകൂടി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് തികച്ചും ന്യായമായ ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കാൻ സൗകര്യപ്പെടണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ ബില്ലു ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുണ്ടാക്കുന്നത്. ആദ്യം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്, കാലതാമസം വരുത്താതെതന്നെ സെലക്ട് കമ്മിറ്റി ഇതു പരിശോധിച്ച് അടുത്ത സമ്മേളനത്തിൽ നമുക്ക് പാസ്സാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതെന്നാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം. അതു കൊണ്ട് സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയുണ്ടാക്കുന്ന ഭേദഗതിയെ ഞാൻ പിന്തുടരുന്നു."

* SRI N. GOPALA MENON :—"We who come from 12-20 p.m. Malabar form a small *tavazhi* in this Assembly which may be regarded as our tarwad. I am anxious that those who belong to this small *tavazhi* should not have divergent opinions but should come to a common conclusion. Therefore I support Mr. Narayanan Nambiar's motion to refer this matter to a Select Committee. It does not cast any reflection either on the lucidity with which Mr. Narayana Kurup expounded this Bill nor has this anything to do with his skilful draftsmanship. But I think in a Bill like this which concerns the whole of Malabar, all of whom we do not represent here because all classes and interests of Malabar are not represented in this Assembly, it is very desirable that there should be a joint select committee consisting not only of members of this House but also the Members of the Legislative Council. After all this is a small bill which really proposes the right to individual partition being given. To that extent there is unanimity of opinion. Everybody is agreed that there should be a bill like this. But all the same it requires scrutiny. Malabar is different from other districts in many ways. Biologists say that the fauna and flora of Malabar are very different. It is something like an oasis in a wilderness. In Malabar we have the matrilineal succession whereas in the rest of India and I think even in the rest of the world, except one or two places in Europe, there is the succession through the father. Whatever may be the reasons for it we have this system of family law. In modern times everybody wants to have his share of the properties to be separated from the family property. Originally when the Marumakkattayam Bill was passed, the mover of that Bill said that time will come when there will be an agitation for individual partition. There is really now an agitation for individual partition. As a matter of fact in the partition of a tarwad in Malabar people provide for individual partition. The advantage in getting individual partition is that the property becomes the sole property of the person who gets separated and he could give away that property to his wife and children. That is the dominating motive. In these times it is difficult for any person to say that you should resist individual partition being granted. Modern times are such that the family members demand that properties should be separated. Though the principle of the Bill is good it is important that it should have the acceptance of not only every member in this House but the public of Malabar outside. That is why I say that the Bill should undergo some scrutiny from persons who would look at the various aspects of it and not pass it immediately into law. Therefore I support the motion of

[Sri N. Gopala Menon] [16th December 1954]

Mr. Narayanan Nambiar to send this Bill to a Select Committee. As I said we form a small tavazhi in this Assembly and I do hope and if I have got any powers of persuasion I hope Mr. Narayana Kurup will agree to this matter being referred to a Select Committee."

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" I rise, Mr. Speaker, to support Sri T. C. Narayanan Nambiar's amendment. You know it is with reference to our personal law that this amendment is now before us. In respect of guardianship and such allied matters, the other provisions in the Marumakkattayam Act has to be amended in consonance with this present amending Bill. It may look as a minor amendment on the face of it. But there are some provisions regarding guardianship, vesting of property in their hands—which have got to be considered deeply by the House. As such this should not be expedited but we should refer it to a Select Committee. I would also support Mr. Gopala Menon's wish that the Select Committee should be a Joint Select Committee of both Houses. You know, Sir, that sufficient criticism on the amendment from vested interests in Malabar is not forthcoming and as such it requires a certain amount of propaganda and also taking of evidences in finalising what shape this amendment is to take. Therefore I request the hon. Mover, and I am sure Mr. Narayana Kurup will accede to Mr. Narayanan Nambiar's amendment and agree with it because it is absolutely necessary in the circumstances in which we are now moving. With these words, I thank you, Mr. Speaker, for giving me this opportunity to speak on this occasion."

* SRI E. K. SANKARA VARMA RAJA :—" I am also supporting the amendment brought forward by Mr. Narayanan Nambiar. Simply because the old Act of 1933 was passed twenty-two years ago, many changes have to be brought forward. Since most of the people are aware of what is now taking place in a tarwad and a tavazhi and because of the separatist mentality of the people of Malabar, everyone of us would like to see that something is got for our own use. The Marumakkattayam system was good in good olden days but at present the karnavans are managing the tavazhi without looking to the interests of the anandaravans. This must have to be changed. So I would request that according to the change of times these Acts will have to be changed for the benefit of the present generation.

" I also come under the Marumakkattayam tarwad and as such I have to offer my opinions on the subject. As per the new Act unless a two-third majority is got, the property cannot be partitioned. Litigation drags on for several years and by way of fees for the lawyers much of the money that constitutes the property goes out. I would also request that some facilities are given to the junior members of the tarwad when partition takes place. I would also request that partitioning of property should be finished within a particular time to be stipulated by Government. At the instance

16th December 1954] [Sri E. K. Sankara Varma Raja]

of Government, an arbitrator may be appointed to see that the property is partitioned within a stipulated time so that there need not be litigation and too much money being spent on it by the parties concerned. I know several families wherein litigation has dragged on for twenty to twenty-five years over partitioning of property and wherein too much of money has been spent on litigation alone, with the result a major portion of the property has been consumed on litigation alone. So, an easy process must be found out by the Government to see that some facility is given to the junior members of the tarwad and that the family properties must be partitioned in a stipulated time with arbitrators appointed by the Government and so on. I am afraid it may be out of place if I say that the sthanams must also be partitioned. But I understand that Government are considering the partition of sthanams also among the members of the tarwad, so that if they get those properties, they can keep whatever lands they want and lease out the others and thus they will also help to solve the tenancy question of the whole of Malabar. Simply because the partitioned property can be kept by them to the extent they want and which they can cultivate and leave out the other to the tenants, it will be benefited by all.

12-30
p.m.]

" As I said before the original Act was passed some years before and therefore many more amendments may be made to that Act. I would request my hon. Friend Mr. Kurup to see that this may be sent to the Select Committee so that we can discuss all those things in the Committee and try to find a solution to this problem by making more amendments to the old Act for partitioning the tarwad."

* SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—" മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, 1933 ലെ മലബാർ മരുമകത്തായം ആക്ട് പാസ്സായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ ആ നിയമം എന്തു ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് പാസ്സാക്കിയത് ആ ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റുന്നില്ല എന്നു മലബാറിലെ മരുമകത്തായ കുടുംബങ്ങളിലെ അംഗങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷമായി അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു മരുമകത്തായ കുടുംബത്തിലെ കാരോ അംഗത്തിനും സ്വത്തു വീതിച്ചുകിട്ടുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു ആ നിയമം ഉണ്ടാക്കിയവരുടെ ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ അതു കട്ടംതന്നെ നിറുത്തിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. ആ നിയമമനുസരിച്ച് ഒരു കുടുംബത്തിൽ അമ്മ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം മക്കൾക്കു ഭാഗം ആവശ്യപ്പെടാനുള്ള അവകാശം കൊടുത്തിട്ടില്ല. ആ നിയമം നോക്കുമ്പോൾ ആ നിയമം ഒരു ഭേദഗതി അർഹിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് തീർച്ചയാണ്. ഒരു തറവാട്ടിലെ കാരോ അംഗത്തിനും പ്രത്യേകം ഭാഗം ആവശ്യപ്പെടാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുക ഒരു ബില്ലാണ് ഇപ്പോൾ സഭയിൽ വരുന്നില്ലാത്തത്. ഈ ബില്ലു പാസ്സാക്കിയാൽ എത്രയും മരുമകത്തായ തറവാടുകളിലെ എത്രയും അംഗങ്ങൾക്കും അനുഗ്രഹമായിത്തീരുന്നതാണ്. അക്കാരണത്താൽ ഇതു അടിയന്തിരമായി പാസ്സാക്കേണ്ട ഒരു നിയമവുമാണ്. ഇതു ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്കു അയക്കേണ്ട ആവശ്യംതന്നെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സെലക്ട് കമ്മിറ്റിക്ക് അയയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ തന്നെയും എത്രയും വേഗത്തിൽ സെലക്ട് കമ്മിറ്റി റിപ്പോർട്ട് വരുത്തി ഇതു നിയമമാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടും ബില്ലിനെ ശക്തിയായി പിന്തുണയ്ക്കുകയും അൻ എന്റെ പ്രസ്താവം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

* SRI A. APPU :—" Sir, I do not belong to a Marumakkattayam family, but I belong to a Makkattayam family. But I know something about Marumakkattayam families, and therefore I feel

[Sri A. Appu] [16th December 1954]

that the amendment of the hon. Member Sri Kurup is a good one. I agree with him. But I know very many instances in big families where the karnavans do not agree to have individual divisions where they have extensive properties and enjoyed by karnavans. Therefore, I quite agree with Sri Gopala Menon, Sri Sankara Varma Raja, Sri Kutti Krishnan Nair and others that we should have further amendments to this Bill. I would therefore suggest that this Bill be referred to a Joint Select Committee for careful consideration and for bringing forward all the necessary amendments to this Bill. I have nothing more to say."

* DR. K. B. MENON :—" Mr. Speaker, Sir, the Marumakkattayam Tarvad family is one of the most ancient institutions in Malabar and is also an institution that has contributed to the confusion in the minds of the people outside about Malabar. Marumakkattayam system or matriarchal system has certainly certain advantages over the patriarchal system and Malabar probably is the only place where that system of inheritance is prevalent. (Interruption from Sri Gopala Menon : 'It is in South Kanara also'.) Yes, in South Kanara also. It suited the old village, the static village system with its static economic and social institutions. But with the advent of the Industrial Revolution and the changes that came in its wake, the village has undergone a complete change and consequently, the old Marumakkattayam family also had to undergo changes. People began to move out and the members of those large families—the families were often of a couple of hundred members—when they went out seeking jobs elsewhere leaving their villages, they began to realize that they could not get those benefits from the family property which the local members enjoyed. There was therefore a demand from those members who migrated from the village for a division of the family property. When this principle of the division of the family property was accepted, there was no reason why that division should be on the basis of tavazhi and why the division should not be allowed to individuals.

" This Bill that is proposed by the hon. Member introduces or permits that division among the individuals which will lead further to the disintegration of the family. I do not think it will materially affect the matriarchal system. The compulsory registration of marriage and other changes that are gradually coming over in Malabar is watering down the matriarchal system and I believe Malabar will have a matriarchal-cum-patriarchal family system in future. I accept the Bill for various reasons. Individuals have a necessity and a desire for partition. There is need for division very often when the members of even the tavazhi become many. A karnavan of the tarvad may not be fair, may not be efficient, may be partial to his sons in preference to his nephews, may work on the sentiments of the senior women members of the family. A family may not have resources enough to go on agreeing for a division even in deserving cases where a partition is called for. The members may not be able to effect a partition. A

16th December 1954] [Dr. K. B. Menon]

Bill of this kind will make that partition more easy and I along with other hon. Members who hail from Malabar, welcome this Bill. I am quite sure that the hon. Member who introduced the Bill will have no objection to refer the Bill to a Select Committee and I hope that the Committee will not delay it beyond the necessary time."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Mr. Speaker, Sir, the Bill relates to a particular area of this State, which has got peculiar features and hon. Members coming from that area feel the necessity for such a Bill. They also feel that this Bill should be referred to a Select Committee. They are just the persons who can understand and discuss the matters. So I wholeheartedly support the move to refer the Bill to a Select Committee."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Mr. Speaker, Sir, the discussion that is taking place over this particular Bill brings out very sharply the peculiar conditions inside our country where we are able to find the society at different stages of development. Here, in Malabar, in the 20th century, we have got the matriarchal system. In some other parts of the country, we have got the tribal system. For example, in some parts of the Central Provinces, the tribal system is prevalent. That is a clear indication of how uneven has been the development of our society. So it is not a question of Malabar Members alone being interested. All of us are equally interested in this particular question because we have got to look at the whole problem from a particular angle, namely, whether the particular Bill under discussion corresponds to the wishes of the entire country so that the country as a whole may develop towards a higher system of society. Any society, where certain ancient forms of relations, which no longer correspond to the actual realities of living conditions, have ceased to exist, will have to move forward. It is from that point of view I submit that all the hon. Members of this House are interested in this question.

" Looking at the problem from this angle, we find that somehow or other, in Malabar, this matriarchal system has been in vogue. It is not as if this system is peculiar to Malabar alone. If we look at the history of the whole country and the history of the world, there was a time when this system was in vogue throughout the world. At a certain stage of development of human society when production did not develop tremendously, obviously the matriarchal system was the most convenient system wherein the fruits of the toil of all the members of the family were divided inside the family. That particular system was in vogue for a long time, but later, when the productive forces had developed, it proved to be unequal to the specific relations of production in that particular society and the matriarchal system gave place to the patriarchal system which is commonly in vogue in various parts of the country. But in Malabar, things have developed in such a way that even after production relations have developed and even after they were able to make a sort of combination between the matriarchal system of property inheritance and the new system

[Sri P. Ramamurthi] [16th December 1954]

of production, the feudal relations had come into vogue. But so long as, either in Malabar or in any other part of the country, production was primarily intended for that particular society, the matriarchal system was in vogue; so long as what was produced was intended mainly for the purpose of being used inside the village and so long as the production inside the village was not utilized for the purpose of selling it in the open market and money economy had not come into vogue, this matriarchal system did not give rise to quarrels inside that particular society. But the moment money economy was substituted in the place of the ancient self-sufficient system of village economy, this particular system has come into tremendous clash. The head of the family, namely, the *karnavan*, out of the produce of the tarwad property, was able to sell the surplus in the market and got the money and he appropriated the money for his own enjoyment. That was why new systems of production relations have come into force. Because of this greed of the *karnavan*, the equilibrium, that was established inside the particular system, had been tremendously disturbed. The head of the family wants to grab as much as possible by virtue of the fact that the other members of the family cannot claim a share in the property. They are completely at the mercy of the *karnavan* to-day and this position has got to be changed.

12-50 p.m. "I am not going into the question of property rights. But I am only pointing out that this particular system leads to a position where the head of the family (the *karnavan*) is able to hold the entire members of the family to ransom. Therefore, something must be done. Of course, a series of amendments have since been passed to the Marumakkattayam Act, but in spite of that there is trouble still and under the Act that is now in force, it is not every member of the tarwad that has got a right to a share of the property. It is only the matriarchal descendant that has got a right to a share. The amending Bill of the hon. Member Sri Narayana Kurup tries to put the whole thing on terms of equality. Whether a particular member belongs to a *tavazhi* or not is immaterial. So long as he is a member of a *tarwad*, he must get an equal share in the property. This is one thing which the hon. Member seeks to achieve through this Bill. To the extent to which it makes no distinction between a *tavazhi* and non-*tavazhi*, to that extent it aims at equality and, therefore, this Bill must be supported. At the same time, I would like to point out that this amending Bill is very limited in its scope. After all, if we leave out the bigger *tarwads* which do not come under the scope of this Bill, the other *tarwads* are all very minor ones. Generally, a member of a *tarwad* may get from Rs. 200 to Rs. 500. There will be only very few cases where a member of the *tarwad* is able to get Rs. 10,000 or more. This amending Bill affects the smaller *tarwads* and not the impartible *tarwads*. Unfortunately, we have got a special provision in the existing Act with regard to impartible *tarwads* which says that unless two-thirds of the major members of a *tarwad* agree to its being partitioned, it shall not be partitioned. Every member of a *tarwad* is left to the mercy of his

16th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

being able to get the consent of not less than two-thirds of the major members of that *tarwad*. Obviously this position cannot be accepted to-day. Every member of a *tarwad*, be it a big *tarwad* of a small *tarwad*, should have the right to get his share of the *tarwad* property so that he may be free from the vexatious dealings of the *karnavan*. For this purpose, it is necessary to amend not only sections 38 to 41, but also the sections which relate to impartible estates. There should be no distinction between a partible and an impartible estate; what applies to partible estates should apply also to impartible estates. These properties are in the possession of royal families. To-day these royal families do not deserve to have any prerogatives other than the prerogatives enjoyed by the common people. I suggest that the Select Committee should go into the question of amending not only sections 38 to 41 but also the sections relating to impartible estates. By this suggestion I am not at all enlarging the scope of the Bill.

"We should not think in terms of having a Joint Select Committee. That means that this Bill is before the other House also simultaneously."

MR. SPEAKER :—"It will not be before the other House simultaneously. If the Assembly passes a motion that the Bill be referred to a Joint Select Committee and elects its members, the Council will be asked to give its concurrence with the motion and elect its members."

SRI P. RAMAMURTHI :—"If the reference to a Joint Select Committee will not delay the consideration of the Bill beyond the time that a single-House Select Committee will take, then the Bill may be straightaway referred to a Joint Select Committee. This matter may be left to be decided by the Malabar members."

* DR. K. B. MENON :—"Sir, on the point raised by the hon. Leader of the Opposition, I wish to say that whether the matriarchal system is superior to patriarchal system or vice versa is a very debatable question."

SRI P. RAMAMURTHI :—"I never talked about the superiority or inferiority of any of the systems. All I said was that these systems were evolved in the context of the then existing production relations."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I do not claim to be as good an expert as the hon. Leader of the Opposition with regard to the Malabar customs and habits. I have absolutely no doubt that even the Members sitting behind him may not quite agree with him that the social structure of Malabar is a little bit primitive compared with the systems prevailing in the other parts of the country."

SRI P. RAMAMURTHI :—"They will agree with me."

[16th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I know they will stomach anything when it comes from their leader.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The contention of the Hon. Finance Minister is not correct. We, the Communists, work in a democratic way. The rank and file members will not accept anything unless we are convinced about the correctness of it. Besides, no leader will impose things which will not be acceptable to his followers. Things referred to by the Hon. Minister are not done in the Communist Party but elsewhere.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If they say that the social structure of Malabar is primitive and requires change, it is a matter for them to decide. I do not want to quarrel about it. My impression is, as was pointed out by Dr. K. B. Menon, that the matriarchal system and the patriarchal system have each got its own advantages and virtues. According to the conditions prevailing in each part of the country, a particular social structure developed there. Bearing this fact in mind, we will have to take a step forward if any change is necessary in the present conditions.

“ I find from the speeches made by the various hon. Members coming from Malabar that they welcome the idea behind this Bill. They only add that this Bill requires further scrutiny by a Select Committee. Whether the Select Committee should be a Select Committee of this House or a Joint Select Committee is a matter to be decided by the Mover of the Bill. Even if there is to be a Joint Select Committee, there will be no procedural difficulty. If this House gives a direction that there should be a Joint Select Committee, the Leader of the House in the Council will move a motion for getting the concurrence of the Council. If this House wants to associate the Members of the other House also, I will not stand in the way. I request the Mover of the motion to accept the amendment moved by Sri T. C. Narayanan Nambiar. The Mover of the motion will give his idea as to whether it should be a Select Committee of this House or a Joint Select Committee.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I am deeply thankful to hon. Members who have given very valuable suggestions and to the Hon. the Leader of the House for the sympathetic attitude he took and the assurance he gave that there will be no difficulty in the further progress of this Bill whether it be referred to a Select Committee of this House or a Joint Select Committee. As it has been suggested that the Bill may be referred to a Joint Select Committee, I have no objection to accept the suggestion.

“ Some hon. Members paid some compliments to me. I am conscious of my own limitations. I had been a lawyer fourteen years ago and I have forgotten what little of law I knew. This is the first piece of legislation in which I am dabbling and I welcome suggestions from, and scrutiny by, legal experts. It is not my

16th December 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

intention to make a law that will give rise to trouble afterwards. Of course, I am conscious that in spite of our best efforts and legal scrutiny, troubles may arise afterwards. But let it not be said that even in the initial stage the Bill was not subjected to legal scrutiny.

“ I do not want to speak about the opinion expressed by the hon. Leader of the Opposition. His speech only shows that in spite of my talk with him, he has not been able to grasp the subject and realise the danger involved in treading unfamiliar ground.

“ A suggestion was made that it is necessary to leave out the chapter relating to impartible estates. I thought that the wisest course was to follow the line of least resistance. I am sure there will be a volume of protest for inclusion of an amendment to that effect in this Bill. If there is a overwhelming desire on the part of the members of a tarwad, they themselves can apply to the Revenue Divisional Officer and get the registration as an impartible estate cancelled. There have been many such instances. By this I do not mean that the chapter should not be amended if there is a general desire. I thought it better to confine myself to this aspect of the question.

“ The hon. Member Sri E. K. Sankara Varma Raja said that Government arbitrators must be appointed to decide questions of partition. Of course, it goes far beyond the scope of the Bill. 1 p.m. We know, as a matter of fact, that partition suits in Courts are dragged on for years together. I know of one instance where it dragged on for twelve years and another where it dragged on for sixteen years. But that is a different matter. It involves questions not only of partition of marumakkattayam tarwad but also of other tarwads. Therefore, I would accept the suggestion for referring this Bill to a Joint Select Committee of both the Houses.”

MR. SPEAKER :—“ Let a motion for the purpose be moved formally and seconded.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ By way of amendment to my original motion with your permission, Sir, I move—

That the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members from the Assembly and 8 Members from the Council) to consider the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 16 of 1954) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

*The Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker,
Sri T. C. Narayanan Nambiar,
Sri K. P. Gopalan,*

A—A

248 THE MADRAS MARUMAKKATTAYAM (AMENDMENT) BILL, 1954
(L.A. BILL NO. 16 OF 1954)

[Sri M. Narayana Kurup] [16th December 1954]

Sri C. H. Kanaran,
Sri P. K. Gopalakrishnan,
Sri K. C. Gopalan Unni,
Sri M. Narayana Kurup,
Sri M. Narayana Nambiar,
Dr. K. B. Menon,
Sri V. Sankaranarayana Menon,
Sri V. R. Krishna Ayyar,
Sri M. Chadayan,
Sri E. K. Sankara Varma Raja,
Sri K. P. Kuttikrishnan Nair,
Sri N. Gopala Menon, and
Sri A. Appu.' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the motion, Sir."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The Hon. the Mover of the motion has accepted my suggestion to refer the Bill to a Select Committee. It was suggested by the Government that it might be referred to a Joint Select Committee of both the Houses. In view of these, I beg leave to withdraw my amendment."

The following amendment of the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar was, by leave, withdrawn :—

" That the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954, be referred to a Select Committee."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Now that this is a Bill to amend a Madras Act, is it not necessary in view of the opinions expressed so far that the Joint Select Committee should be instructed to consider amendments even beyond the scope of the present Amending Bill? "

MR. SPEAKER :—" I cannot interfere."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The Joint Select Committee can do whatever is necessary."

* SRI K. R. SAMBANDAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் தமிழ் அங்கத்தினர்களில் ஒருவராவது இருந்தால் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு நாயக்கர் இருக்கிறார். அவர் தமிழர் தான்."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" அவர் மந்திரியாயிற்றே ! "

* SRI K. R. SAMBANDAM :—" அங்கத்தினர்களில் ஒரு தமிழ் அங்கத்தினராவது இருக்கவேண்டுமென்பது என் வேண்டுகோள்."

MR. SPEAKER :—" ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு நாயக்கர் சுத்தத் தமிழ் ராயிற்றே." (சிரிப்பு.)

THE MADRAS MARUMAKKATTAYAM (AMENDMENT) BILL, 1954 249
(L.A. BILL NO. 16 OF 1954)

16th December 1954]

MR. SPEAKER :—" Now, I shall put the main motion to the vote of the House. The question is—

' That the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up a Joint Select Committee of both the Houses consisting of 24 Members (16 Members from the Assembly and 8 Members from the Council) to consider the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 16 of 1954) and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee :—

The Hon. Sri M. A. Manickavelu Naicker,
Sri T. C. Narayanan Nambiar,
Sri K. P. Gopalan,
Sri C. H. Kanaran,
Sri P. K. Gopalakrishnan,
Sri K. C. Gopalan Unni,
Sri M. Narayana Kurup,
Sri M. Narayana Nambiar,
Dr. K. B. Menon,
Sri V. Sankaranarayana Menon,
Sri V. R. Krishna Ayyar,
Sri M. Chadayan,
Sri E. K. Sankara Varma Raja,
Sri K. P. Kuttikrishnan Nair,
Sri N. Gopala Menon, and
Sri A. Appu.' "

The motion was put and carried.

(2) THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (TEMPORARY RELIEF) AMENDMENT BILL, 1954 (L.A. BILL NO. 33 OF 1954).

SRI N. K. PALANISAMY :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 (L.A. Bill No. 33 of 1954), be taken into consideration at once.' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the motion, Sir."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 (L.A. Bill No. 33 of 1954), be taken into consideration at once.' "

* SRI N. K. PALANISAMY :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபையிலே நான் பிரேரித்திருக்கும் மசோதாவைப்பற்றி பேசுவதற்கு முன்பாக கோயம்பத்தூர் ஜில்லா விவசாய சங்கத்தின் சார்பாக 8,500 பேர்களுக்கு மேல் கனம் முதல் மந்திரி அவர்களுக்குக் கையெழுத்திட்டு அனுப்பியுள்ள மகஜர் ஒன்றையும் இந்தச் சபையில் சமர்ப்பிக்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—" நீங்கள் சபை விதிப்படி முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு எழுதப்பட்ட மகஜர் ஒன்றை இந்தச் சபையில் சமர்ப்பிக்க முடியாது. சபை அங்கத்தினர்களுக்கே அட்ரஸ் செய்யப்பட்ட மகஜர்களைத் தான் இங்கே சமர்ப்பிக்கலாம்."

[16th December 1954]

* SRI N. K. PALANISAMY :—“கடந்த எழு வருஷ காலமாக தொடர்ந்தாற்போல் மழை இல்லாததின் காரணமாக கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதோடு விளைபொருள்களின் விலை ஒரேயடியாக விழுந்து கொண்டிருப்பதன் காரணமாக அவர்களால் வாழ்க்கை நடத்தவே முடியாது இருக்கும் போது எப்படி கடனை அடைக்க முடியுமென்று பார்க்கவேண்டும். ஆகவே தான் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை இன்னும் மூன்று வருஷ காலங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டுமென்பதோடு கூட பழைய கடன்களை பதினைந்து வருஷத் தவணைகளில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் திருப்பிக் கொடுக்கவும் தக்க வசதி செய்து கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று அவர்கள், நான் சபையிலே சமர்ப்பித்துள்ள மகஜரில், கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“On a point of order, Sir. Can the petition be addressed to the Hon. the Chief Minister? Should it not be addressed to the Members of the Assembly?”

MR. SPEAKER :—“இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களுக்கே அந்த மகஜர் அட்ரஸ் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று நான் முன்பே அவரிடம் எடுத்துச் சொன்னேன். அது முதல் மந்திரிக்கு அட்ரஸ் செய்யப் பட்டிருக்கிறதா, சபை அங்கத்தினர்களுக்கு அட்ரஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பது எனக்குத் தெரியாது. I have not gone through it.”

The petition was then passed on to the Hon. the Finance Minister.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I find that the petition is addressed to the Hon. the Chief Minister. I shall pass it on to him.”

1-10
p.m.

* SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் மட்டுமல்ல, ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும் இதேமாதிரியான நெருக்கடி முற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே பெருவாரியாக இருக்கக்கூடிய மக்கள் விவசாயிகள்தான். நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்வதற்கு ஏற்ற ஒரு சூழ்நிலை நாட்டில் இருந்தால் தான் விவசாயிகளின் நிலைமையும் நன்றாக இருக்கும். கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் பருவ மழை தொடர்ந்தாற்போல் தவறிக்கொண்டே வந்திருப்பதன் காரணமாக விவசாயிகள் மிகுந்த நஷ்டத்திற்கும், கஷ்டத்திற்கும் உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அதனாலேயே பெரும் கடன்காரர்களாகவும் ஆகிவிட்டார்கள். கடந்த ஆண்டிலே மழை சுமாராக இருந்தது என்று சொன்னாலும்கூட விளைச்சல் சரியாக உண்டாகாமல் போய் விட்டது. அத்தோடு பயிர் நன்றாக வந்த இடங்களிலும் கூட பூச்சிகள் விழுந்து பயிரை அழித்திருக்கின்றன. குறிப்பாக மூன்றில் ஒரு பகுதி பூச்சிகளால் நாசம் அடைந்துவிட்டது என்று அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். சரியான முறையில் வெள்ளாமை இல்லாததின் காரணமாக அந்த ஏழை விவசாயிகள் இன்றைக்கு எப்படிச் சாப்பிடுவது என்று வழி தெரியாமல் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, உண்ணும் உணவுக்கே திண்டாடிக்கொண்டிருக்கின்றபோது எப்படி அவர்கள் கடனைக் கொடுக்க முடியும் என்பதை நாம் எல்லோரும் நன்கு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.”

(The Deputy Speaker in the Chair.)

“ஏற்கெனவே அவர்களால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற கடலை ஒரு மூட்டை விலை 29 ரூபாயாக விற்பனைக்கொண்டிருந்தது என்றால் இன்றைய தினம் ஒரு மூட்டை விலை 9 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. முன்பு பருத்தி விலை டன் 150 ரூபாய் இருந்தது என்றால் இன்றைக்கு 80 ரூபாயாகக் குறைந்திருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு விவசாயி ஆயிரம்

[16th December 1954] [Sri N. K. Palanisamy]

ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தால் முதலிலே எழு மூட்டைகள் கடலை விற்குல், போதும், கடனை அடைத்துவிடலாம். ஆனால் இன்றைக்கு கடனை அடைக்க அவன் பன்னிரண்டு மூட்டைகளை விற்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவனால் கடனை அடைக்க முடியும். அதோடு கூட இன்றையதினம் நாட்டிலே பார்த்தால் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விளைபொருள்களுக்கு மிகக் குறைந்த விலையும், அதே சமயத்தில் அவர்களால் வாங்கப் படுகின்ற பொருள்களுக்கு மிக அதிகமான விலையும் இருந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களின் விலை இறங்கிக்கொண்டேயிருந்தாலும், அவர்களால் வாங்கப்படுகின்ற பொருள்களின் விலை ஏறிக்கொண்டேயிருப்பதன் காரணமாகத் தான் விவசாயிகளால் வாழ்க்கை நடத்த முடியவில்லை, வாங்கிய கடனையும் அடைக்கமுடியவில்லை.

“குறிப்பாக நமது ராஜ்ய சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரும் கையாளும் முறையினால் விவசாயிகள் வேறு மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஏற்றுமதி, இறக்குமதிக்கொள்கையினால் அவர்கள் பெரிதும் சுரண்டப் படுகிறார்கள் என்பதையும் நாம் அறியவேண்டும். விவசாயிகளின் வாழ்வு பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதற்கு மத்திய சர்க்காரின் வெளிநாட்டு வியாபாரக் கொள்கையும் ஓரளவு முக்கியமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக 1952-53-லே கடலை உற்பத்தி 25 லட்சம் டன் என்று சொல்லுகிறார் ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார். அப்பொழுது வெளி நாட்டுக்குப் பத்து லட்சம் டன் ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதித்தாவிட்டார்கள். ஆனால் இந்த வருஷம் பத்து லட்சம் டன் உபரியாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது வெளி நாட்டுக்கு 2½ லட்சம் டன்தான் ஏற்றுமதி செய்யலாமென்று அனுமதித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே உள்நாட்டிலே கடலையின் விலை ஒரேயடியாக இறங்கிவிட்டது. எண்ணெயின் விலையும் இறங்கிவிட்டது. ஆனால் அதே சமயத்தில் அந்த எண்ணெயைக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுகின்ற சோப்பின் விலை இறங்கவில்லை.

“இதேமாதிரியாகத்தான் பருத்தியின் விலை பொதி 150 ரூபாயிலிருந்து 85 ரூபாயாக இறங்கிவிட்டது. ஆனால் துணியின் விலையும் இறங்கவில்லை. நூலின் விலையும் இறங்கவில்லை. பருத்தி விலை இறங்கிய உடனேயே நூலின் விலை இறங்குவதற்குப் பதிலாக முன்பிருந்த விலையைவிட மூப்பது ரூபாய் அதிகமாகியிருக்கிறது. இப்படி விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களின் விலை இறங்கிக்கொண்டேயிருக்கும்போது, அவர்கள் வாங்கக்கூடிய பொருள்களின் விலை இறங்காமல் ஏறிக்கொண்டே போனால் அவர்களால் எப்படி ஜீவிக்க முடியும். வாங்கிய கடனை அடைக்க முடியும். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய இப்படிப்பட்ட fluctuation-னால் தான் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

“கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகள் படுகின்ற கஷ்டம் சொல்லமுடியாது. இப்படிப்பட்ட நெருக்கடி வறண்ட பிரதேசங்களில் தான் இருக்கிறது. செழிப்புள்ள பிரதேசங்களில் இல்லையென்று சொல்லலாம். ஆகவே குறிப்பாக கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள கோபியை எடுத்துக்கொள்ளலாம். கோபியில் தண்ணீர் இல்லையென்ற பஞ்சம் கிடையாது. ஏராளமாகத் தண்ணீர் இருக்கிறது. ஆனால் வறண்ட பிரதேசத்திலுள்ளவர்களைக் காட்டிலும் இங்குதான் கடன்காரர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம். காரணம் இந்தப் பிராந்தியத்தில் நெல் விலை இறங்கி விட்டது. கோதுமை விலையும் இறங்கிவிட்டது. ஆனால் இந்திய சர்க்கார் தரங்கள் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தப்படி அமெரிக்காவிலிருந்து கோதுமை இறக்குமதி செய்கிறார்கள். அதைப்போலவே பருத்தி விலை ஒரேயடியாக இங்கே இறங்கிவிட்டது. ஆனால் அமெரிக்காவிலிருந்து ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டபடி பருத்தி இறக்குமதி செய்ய ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நெல்லின் விலை இங்கே இறங்கிவிட்டது. வெளி நாட்டிலிருந்து நெல் இறக்குமதி செய்ய ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டபடி இவ்வாண்டும் இறக்குமதி செய்தே தீரப்போகிறார்கள். குறிப்பாக 1948-ம் வருஷத்தில் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தம் எதையும் மாற்றமுடியாதென்று சமீபத்தில் ஸ்ரீ தேஷ்முக அறிவித்துவிட்டார்.

[Sri N. K. Palanisamy] [16th December 1954]

“இந்த மாதிரியான சீர்கேடான கொள்கையினால் பெரிதும் பாதிக்கப் படுகின்றவர்கள் இந்நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள்தான். விவசாயிகளின் கடன் பளுவை குறைக்க சர்க்கார் முற்படவில்லை. அதே சமயத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற துன்பத்தை சிறிதளவாவது குறைக்கவேண்டுமென்று கருதி கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவைக் கொண்டு வந்தால் அதனால் விவசாயிகளுக்கு சிறிதளவுகூடப் பயன் கிடையாது எனப் பெரிய பெரிய நிலப்பிரபுக்களும், பாங்கர்களும், வியாபாரிகளும் முதலைக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே விவசாயிகளின் பால் இவர்களுக்கு அக்கறையிருக்குமேயானால் அவர்களுடைய கஷ்டத்திற்குக் கை கொடுத்து உதவ குறைந்த வட்டிக்குப் பணம் கடன் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். உண்மையிலே அவர்கள் மிக அதிக வட்டிக்கு விவசாயிகளுக்குப் பணம் கடன் கொடுத்து அவர்களது உழைப்பையெல்லாம் சுரண்டிக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்ததினால் அவர்களால் விவசாயிகளை எந்த வகையிலும் துன்பப்படுத்த முடியவில்லை. ஆகவே தான் இந்தச் சட்டத்தை பலமாக மறைவில் இருந்தும் எதிர்க்கிறார்கள். பகிரங்கமாகவும் எதிர்க்கிறார்கள்.

“விவசாயிகள் எவ்வளவு கஷ்டத்தை அனுபவித்து வருகிறார்கள் என்பது இங்குள்ள மந்திரிமார்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். இவர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியவேண்டுமென்பதற்காகவே விவசாயிகள் பல இடங்களில் மகாநாடுகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக திருவண்ணாமலையில் ஒரு விவசாயிகள் சங்க மகாநாடு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலியிலே ஒரு மகாநாடு நடத்தப்பட்டிருக்கிறது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலே பேரூர் போன்ற இடங்களிலும், கோபு போன்ற இடங்களிலும், தாராபுரம் போன்ற இடங்களிலும் பல மகாநாடுகள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு இது நன்கு தெரியும். சில மகாநாட்டிற்கு அவரே தலைமை தாங்கியிருக்கிறார். அங்கெல்லாம் விவசாயிகளுடைய நிலைமையை கவனிப்பதாகச் சொல்லி வந்துவிட்டு இங்கே கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை ஒரு இருபது நாட்களுக்கே நீட்டி வைக்கிறார்கள். ஜனங்களிடம் பேசுவது வேறு, அங்கே சொல்வது வேறு, ஆனால் இங்கே செய்கின்ற காரியங்கள் எல்லாம் வேறுகத்தான் இருக்கின்றன. திட்டவட்டமாக விவசாயிகள் படுகின்ற கஷ்டத்தை உணர்ந்து இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கச் செய்வதை விட்டு இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டியை நியமிப்பது வெறும் கண் துடைப்பு வேலைதான். நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருந்தால் அந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கும்படி செய்கிறோம் என்று பட்டவர்த்தனமாக ஏற்கெனவே சொல்லியிருப்பார்கள்.

“ஏற்கெனவே பல பிரதேசங்களில் இந்தமாதிரியான சட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக கட்டில் கமிட்டி என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்பதைப் படிக்கிறேன்—

‘The Gadgil Committee recommended that the debts of agricultural producers should be adjusted. These recommendations were endorsed by the Agrarian Reforms Committee.

‘The debt of agricultural producers should be compulsorily adjusted without waiting for applications from borrowers by boards managed by judicial officers.’

16th December 1954] [Sri N. K. Palanisamy]

“ஆகவே உண்மையாகவே விவசாயிகளிடத்தில் சர்க்காருக்கு அக்கறை இருக்குமானால் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை நீடிப்பதால் அவர்கள் கஷ்டம் நீங்குமென்று நான் கருதவில்லை. அவர்கள் வாங்கியிருக்கக் கூடிய கடனை இருபது, இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்குள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். இதுமாதிரியான சட்டத்தைப் பல ராஜ்ய சர்க்கார்கள் செய்திருக்கின்றன.

“The Uttar Pradesh Temporary Regulation of Execution Act, 1934, was enacted with a view to stay the execution of proceedings against judgment debtors. 1-20 p.m.

‘The Punjab Debt Conciliation Act of 1934.

“The Bengal Agricultural Debts Act, 1935.

“The Assam Debt Conciliation Act of 1935.

“இந்தச் சட்டங்களை நாம் எல்லோரும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் இவைகள் பதினைந்து வருஷங்களிலிருந்து, இருபது வருஷங்களுக்குள் தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் எந்த அடிப்படையில் இந்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தார்களோ, அதே அடிப்படையில் தான் இன்றையதினம் நமது ராஜ்யத்திலும் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

“கடந்த ஆறு, ஏழு வருஷங்களாகவே பருவ மழை தவறியிருக்கிறது. வெள்ளாமையும் அதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூச்சி வேறு விழுந்து பயிர்கள் நாசமாகியிருக்கின்றன. கிராமப்புறங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வேறு மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு வருஷ காலம் இந்தக் கடன் மசோதாவை ஒத்திவைத்தாலும் கூட ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகாவது அவர்கள் நிலைமை சீர்படுமா என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆகவே சிறு நில விவசாயிகளின் நிலைமையையாவது சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு குறைந்தது மூன்று வருஷ காலத்திற்கு இந்தக் கடன் மசோதாவை ஒத்திவைக்கவேண்டும். அதற்குப் பிறகு படிப்படியாக கடனை பதினைந்து வருஷத் தவணைகளிலோ, பத்து வருஷத் தவணைகளிலோ திருப்பிக்கொடுக்க உத்தரவு செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் படுகின்ற கஷ்டத்தைச் சொல்லமுடியாது. விவசாயிகள் இந்தக் கடன் மசோதா ஒத்திவைக்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பாங்கர்கள், பெரிய நிலச்சவாந்தார்கள், வியாபாரிகள் இவர்கள்தான் இந்தக் கடன் மசோதா ரத்து செய்யப்படவேண்டுமென்று பலமாக மறைவிலேயும், வெளியிலேயும் நின்றுகொண்டு பிரசாரம் செய்கிறார்கள். இதைக்கண்டு சர்க்கார் விவசாயிகளின் நிலைமையை அந்தரத்தில் விடாமல் அவர்களை எல்லாம் காப்பாற்ற இந்தக் கடன் மசோதாவை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI V. MADANAGOPAL :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ என்.கே. பழனிசாமி கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவை ஆதரித்து சில விஷயங்களை சபையிலுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா சம்பந்தமாக இன்றைக்கு சபையில் மிகவும் முக்கியமான விஷயமாகக் கருதப்பட்டு அதன்மீது விவாதம் நடந்து வருகிறது. இந்த நேரத்தில் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை மேலும் மூன்று வருஷங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டுமென்று கோருகிறபோது, கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய லேவாதேவி முறையானது எத்தன்மையதாக இருக்கிறதென்பதை சர்க்கார் மிகவும் ஆலோசிக்கவேண்டும். கிராமப் புறங்களில் என்றும் இல்லாத அளவுக்கு வட்டி விகிதமானது கொடிய முறையில் இன்றைக்கு வளர்ந்திருக்கிறது. இந்த லேவாதேவி முறை தேசிய உற்பத்தியையும் இந்த ராஜ்யத்தின் பொருளாதார வாழ்வையும் சீ-

[Sri V. Madanagopal] [16th December 1954]

குலைக்கக்கூடிய தன்மையில் இருக்கிறது. குறிப்பாக, தஞ்சாவூர், மதுரை ஜில்லாக்களில் ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு குத்தகை 20 மூட்டை நெல் ஆக இருக்கிறது—இரண்டு போகத்திற்கும் சேர்த்து. இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏக்கர் நிலம் மூவாயிரம் ரூபாய் வரையில் கிரயம் பெரும். இந்த மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு வட்டி எவ்வளவு என்று பார்த்தால் நூற்றுக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு மூட்டை நெல் என்ற நிலைமை பெரும்பாலும் இன்றைக்கு நிலவுகிறது. அப்படியானால், மூவாயிரம் பெருமானமுள்ள ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு 30 மூட்டை நெல் வட்டி மூலமாக வருமானம் வரக்கூடிய லேவா தேவி முறையாக இருக்கிறது. ரூ. 100-க்கு மாதமொன்றுக்கு ரூ. 1 முதல் ரூ. 5 வரையில் வட்டி செலுத்தக்கூடிய முறை இப்பொழுது கிராமத்தில் வழக்கமாக இருக்கிறது. சராசரி நூற்றுக்கு மாதத்திற்கு இரண்டு வட்டி என்று வைத்துக்கொண்டபோதிலும் 100-க்கு வருஷத்திற்கு 24 வட்டி என்று ஆய்விடுகிறது.

“சர்க்கார் போட்டிருக்கும் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் பணம் கிடைக்கவில்லை என்று நாம் கூறுகிறோம். விவசாயிகளிடத்தில் சர்க்கார் கடன் கேட்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். விவசாயத் துறையிலுள்ளவர்கள் ஏதாவது பணம் மீதம் வைத்திருந்தால் அதை வட்டிக்கு விடுகிறார்கள். அப்படி வட்டிக்கு விடுவதன்மூலம் 24 சத விதிகம் வரையில் லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலை இருக்கும்போது சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய 3½ சத விதிகம் வட்டிக்கு யார் சர்க்காருக்குக் கடன் கொடுக்க முன் வருவார்கள் என்பதை நாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். கிராமப்புரங்களிலுள்ள எந்த மிராசுதாரர்களும் லேவாதேவிக்காரர்கள் தாங்கள் சேமித்து வைத்திருக்கும் பணத்தைச் சர்க்காருக்கு கடன் கொடுக்கப் போவதில்லை. இன்றைக்கு கிராமப்புரங்களில் மீதமாகக்கூடிய பணம் நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு வருகிறதில்லை. விவசாயிகளைக் கடுமையாக சுரண்டுவதின்மூலம் விவசாயிகளுடைய வாங்கும் சக்தி குறையக்கூடிய அபாயம் ஏற்படுகிறது.

“கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைப்பற்றி, சபையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி, பத்திரிகையிலும் சரி பல அபிப்பிராயம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் ஏற்கெனவே கொண்டுவந்ததால் விவசாய உற்பத்தியைப் பெரிய அளவு பாதித்திருக்கிறது என்ற அபிப்பிராயம் ஒரு சாராரிடையே இருக்கிறது. அது சரியல்ல. அது உண்மைக்கு மிகவும் பொருத்தமில்லாத விஷயம். ஒரு வருஷத்திற்கு கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் அப்பொழுது வந்திருக்காமற்போனால், தமிழ் நாட்டிலுள்ள லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் கையிலிருக்கக்கூடிய துண்டு துக்காணியைக்கூட இழந்துவிட்டு, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் சேர்ந்துகொள்ளவேண்டிய அபாயம் ஏற்பட்டிருக்கும்.

“இன்றைக்கும் கூட இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது, இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் கொண்டுவரக்கூடிய காலத்தில் விவசாயிகள் மொத்தத்தில் எந்த நிலையில் இருந்தார்களோ அந்த நிலையில் இருந்து முன்னேற்றமடைந்துள்ளார்கள். ஆகவே, இதை நீடிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற வாதம் பேசப்படுகிறது. அது சரியல்ல. விவசாய மக்கள் முன்னேவிட மேலும் அதிகமான நெருக்கடிக்கு இப்பொழுது உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால், இன்றைய பத்திரிகைகளில், மதுரை, ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மூன்று ஜில்லாக்களில் இருக்கக்கூடிய நிலைபற்றி கலெக்டர்களின் ஸ்டேட்மென்ட்டுகள் வந்துள்ளன. அந்தப் பிரதேச மக்களில் பெரும்பாலும் வைகை, தாம்பிர பரணி தவிர புஞ்சை, மானுவாரி பூமியைக்கொண்டு வெள்ளாமை முழுவதும் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு விவசாயம் செய்த பயிர்களெல்லாம் அங்கு பயிர் வந்தவுடனே சரியான காலத்தில் மழை இல்லாமல் எட்டு வாரமாக புஞ்சைப் பயிர் முழுதும் நாசமாகிவிட்டது. சமீபத்தில் பெய்த மழையினால் எந்த வித பலனும் இல்லாமல் பயிர்கள் கெட்டுவிட்டன. இந்த மூன்று ஜில்லாக்களைத் தவிர மற்ற தமிழ் ஜில்லாக்களிலுள்ள பயிர்கள் முழுதும் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற செய்திகளும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

16th December 1954] [Sri V. Madanagopal]

“மேற்சொன்ன இயற்கையினால் பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டது தவிர, அதை விட பயங்கரமான ஆபத்து விவசாயப் பொருள்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விலைவாசிகளின் வீழ்ச்சி. நண்பர் ஸ்ரீ பழனிசாமி கூறும்போது சில விஷயங்களைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். நானும் இது விஷயமாக ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எண்ணெய் வித்துக்களின் விலை ஒன்றுக்குப் பாதியாக இப்பொழுது குறைந்திருக்கிறது. 80 பவுண்டு கொண்ட கடலை மூட்டை யொன்று 20 ரூபாயாக இருந்தது இப்பொழுது 10 ரூபாயாக குறைந்திருக்கிறது. மதுரை ஜில்லாவில் ஒரு மணு வெல்லத்தின் விலை ரூ. 6 ஆக இருந்தது ‘இப்பொழுது இரண்டு ரூபாய்க்கு வாங்குவாரில்லை’ கரும்பு விவசாயம் செய்பவர்கள் பயிர்ச் செலவுக்குக் கூட கட்டுப்படியாகாத நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மூட்டை ஒன்று ரூ. 100 ஆக இருந்தது இப்பொழுது ரூ. 32, ரூ. 33-க்கு குறைந்திருக்கிறது. பருத்தி, புகையிலை ஆகியவைகளின் விலையும் வெகுவாகக் குறைந்திருக்கிறது. இவையெல்லாம் தவிர இன்னும் வேடிக்கையானது என்னவென்றால் இன்று ஒரு டன் ஈர வெங்காயத்தின் விலை தமிழ் நாட்டில் ரூ. 15 என்று இருப்பது சிங்கப்பூரில் ரூ. 250 ஆக இருக்கிறது. அப்படி அதிகப்படியாக கிடைக்கும் ரூபாய் ஈர வெங்காயம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பது ரூ. 15, ஆனால் விற்கக்கூடிய விலை ரூ. 250. இந்த லாபம் யாருக்குப் போகிறது? இடையில் இருப்பவர்களுக்கு, அதாவது ஏற்றுமதிக்கு பர்மிட் வாங்கியிருக்கிறார்களே அவர்களுக்கு இந்த லாபம் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்காத தின் காரணமாக சென்ற வருஷத்தில் இருந்ததைவிட கடுமையாக இன்றைக்கு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டும் என்று கூறும்பொழுது அநியாய வட்டியைத் தடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும் கொடுக்கக்கூடிய கடனை தவணை தவணையாக வசூல் பண்ணவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும் தான் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறோம். சர்க்கார், தாங்களே இது சம்பந்தமாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம், ஆகவே, இதை நீடிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கூறலாம். இந்தச் சட்டத்தை சில விதி விலக்குகளோடு இன்றுள்ளபடி நீடித்தால் போதும். இன்றைக்குக் கூட கிராமப்புரங்களில் கோர்ட்டில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் லேவாதேவிக்காரர்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு வட்டி வேண்டாம், கட்டாயமாக பாண்டு எழுதி இருக்கக் கூடிய தொகை வேண்டாம், கொடுக்கும் பணத்தைக்கூட கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கொடுங்கள் என்று கேட்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் மேலும் நீடித்தால் வேறு சட்டம் தேவை இல்லை. கோர்ட்டில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் லேவாதேவிக்காரர்கள் தவணையில் வாங்கிக் கொள்வார்கள். கிராமத்தில் கடன் வசதி அற்றுப் போகிறது என்ற ஒரு வாதம் இருக்கிறது. அது சரியல்ல. கிராமப் புரங்களில் எட்டை, ஒரு ரூபாய் வரை வட்டி கொடுத்து கடன் வாங்கிக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அநீதியாக கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே ஒன்றுக்கு இரண்டாக எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்களே அந்தக் கடன்கள் தான் தடைப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் உடனடியாக விவசாயிகளிடம் வசூல் பண்ணுவதை அனுமதித்தால் அவர்களுக்கு கட்டுவதற்கு எந்தப் பாதையும் இல்லாமல் சின்னஞ்சிறு விவசாயி கையில் இருக்கக் கூடிய நிலத்தையும், ஆடு மாடுகளையும் இழந்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் திண்டாடுவார்களுடன் சேர்ந்து கொள்ளக்கூடிய நிலைமை தான் ஏற்படும். இந்த நாட்டின் பொருளாதார வாழ்வுக்கே மிக அபாயகரமான நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then adjourned.

[16th December 1954]

(After lunch—2-30 p.m.)

* SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பழனிசாமி கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை நான் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் விவசாயிகளின் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால் கடன் பட்டார் நெஞ்சம்போல் கலங்கினால் இலங்கை வேந்தன் ” என்றும் பழமொழிக்கு இலக்காயிருக்கிறது. இன்றைக்கு நம் நாட்டில் ஏழை விவசாயிகளும், நடுத்தர விவசாயிகளும் பெரிய அளவில் கடன்களால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் நம் நாட்டில் 100-க்கு 80 பேர்களுக்கு மேல் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். இந்த நாடு சுபிட்சமாக இருக்கவேண்டுமென்றால் இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாய மக்கள் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும். இந்த நாடு சகல துறைகளிலும் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்றால் ஏழை விவசாயிகள், நடுத்தர விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவேண்டும். அதற்கு ஏழை விவசாயிகள் அவர்களுடைய தொழிலில் முன்னேறினால் தானே முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும். இந்த நாட்டு மக்கள் பெரிய அளவில் கடன் தொல்லையால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஒரு விதமான முன்னேற்றத்தையும் காண முடியவில்லை. நீண்டகாலமாக பெரிய அளவு நடுத்தர மக்கள் கடன் தொல்லையால் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்பதற்காகவும், அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இந்த மசோதாவைப் பிரேரேபித்ததின் நோக்கம். கடன் ஒத்திவைப்பு மட்டும் இவர்களுடைய பிரச்சனையைத் தீர்த்துவைக்க முடியாது என்பதை நாம் தெரிந்துக் கொண்டோம்.

“இந்நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டால்தானே அவர்களுடைய வாழ்க்கை முன்னேற முடியும். இன்றைக்கு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததின் நோக்கம் என்னவென்றால், மூன்று வருடத்திற்கு அவர்களுடைய கடன்களை ஒத்திவைப்பதற்குத்தான். இந்த மசோதாவினால் ஏழை விவசாயிகள் திருப்தி அடைய முடியாது. ஆனால் இன்றைய நிலைமையில் இந்த மசோதா அவர்கள் மூச்சு விடுவதற்கு கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுக்கிறது. இந்த நாட்டில் இன்றைய தினம் விவசாயிகள் தங்களுடைய வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் நாம் செய்யப்படும் திட்டங்கள் எல்லாம் அவர்களின் நன்மையைக் கருதித் தான் செய்கிறோம். இன்றைக்கு நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும் விளை பொருள்களை நல்ல விலைக்கு விற்பனை செய்யும் நோக்கத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு இருக்கவேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள் மூலமாகத் தான் அவர்களின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்க முடியும். அவர்களின் வாங்கும் சக்தி உயர்ந்தால்தானே, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரமும் உயரும். ஆனால் இன்றைக்கு பொருளாதாரத்தினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களில் பெரும்பகுதி அல்லது பெரும்பாலானவை அவர்களுடைய கடன்களுக்கு வட்டியாகவே செலுத்தப் படுகிறது. இந்த நிலைமையில் அவர்கள் இன்று இருக்கிறார்கள். நீண்ட காலமாக கடன் வாய்ப்பட்டு இருக்கும் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்றால் முதலில் அவர்களுடைய கடன்களை அடைக்கக் கூடிய தகுந்த முறையை அவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒரு வழி செய்தால்தான் நாட்டில் பொருளாதார அபிவிருத்தி அடையும். அவர்களின் நிலைமை முன்னேறுவதன் மூலமாகத்தான் நாட்டில் சுபிட்சம் காண முடியும். ஆகையால் நம்முடைய சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் அதிகமான காலத்தைச் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“மேலும் அங்கத்தினர் மதனகோபால் அவர்கள் சொன்னதுபோல் நாட்டில் உற்பத்தி அதிகமாகயிருந்தபோதிலும் அவர்களுடைய நிலைமையில் மாறுதல் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு ஒரு நியாயமான விலை

16th December 1954] [Sri K. T. Raju]

கிடைப்பது இல்லை. அதனால்தான் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள் அவர்கள் கடனுக்கு, வாங்குகிற கடன்களுக்குச் சரிகட்டுவதற்காகவே பெரும்பாலான பணம் போகிறது. அப்படி இருப்பதால்தான் அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை சீர் கெட்டு போய்க் கொண்டு வருகிறது. அவர்களுடைய கடன்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க ஒரு திட்டம் வகுத்தால் தான் அவர்களுடைய நிலைமையை மாற்றமுடியும். நம் சர்க்கார்கூட இந்த வருஷ முதலில் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். அச்சட்டத்தினால் அவர்களுடைய கடன்களுக்கு ஒரு வித நிவாரணமும் அளிக்கப்படவில்லை. நவிர அவர்களுக்கு இந்த கடன்களை வாங்குவதற்கே எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்குள்ளாகவேண்டியிருக்கிறது. சாதாரணமாக அவசரமாக குடும்பச் செலவிற்கு பணம் தேவையென்றால் அவர்கள் ரூ. 100-க்கு மேல் பாண்டு எழுதிக் கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. கடன் கொடுக்கிறவர்கள் இம்மாதிரி அதிகப் பணத்திற்கு பாண்டு எழுதிக் கொடுக்கும்படி அவர்களை கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். உண்மையாகப் பார்க்கப் போனால் அவர்களுடைய கடன்கள் பாதிக்கு மேல் இப்படித்தான் இருக்கும். ஆதலால் இம்மாதிரி நீண்டகால கடன்களால் ஏழை விவசாயிகள் எப்படி பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து, அதை நிவர்த்திப்பதற்கு வழி வகைகள் என்ன என்பதை ஆலோசித்து இந்த சபையில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். நம் நாடு வளர்ச்சி பெற்று முன்னேறவேண்டுமானால், அவர்களுடைய கடன்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க சில சலுகைகள் அளிக்கவேண்டும். அவர்கள் கடன் இல்லாமல் இருந்தால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரும். வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்தால்தான் நாடு முன்னேற்றம் அடையும் என்று சொல்லமுடியும். அப்போதுதான் நம் நாட்டில் சுபிட்சம் ஏற்படும்.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

“ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒத்தி வைப்பதனால் இந்தப் பிரச்சனை தீர்ந்து விடும் என்பது இந்த மசோதாவை பிரேரேபித்தவருடைய நோக்கம் இல்லை. விவசாயிகளுக்கு உறுப்படியான ஒரு நிவாரணம் கிடைக்க வேண்டும் என்பது தான் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தவருடைய நோக்கம். அவ்விதம் நிவாரணம் அளித்து நாட்டிற்கு சுபிட்சத்தை உண்டாக்க வேண்டும் என்றுதான் அவர் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதன் பின் தான் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படும். சர்க்காருக்கு தங்களுடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்களுக்கு பணம் சேர்ந்துவிடும். எந்த விதத்திலும் சர்க்காருக்கு பணம் கிடைத்துவிடும். என்னென்றால் இப்பொழுது ஜனங்களிடம் ஏராளமாகப் பணம் இருக்கிறது. அவர்களும் கொடுத்து விடுவார்கள். அவ்விதம் ஜனங்களிடத்தில் பணம் புழங்கி வருவதானால் சர்க்காருக்கு வேண்டிய பணம் வந்து விடுகிறது. இந்த சட்டத்தினால் குடியானவர்களுக்கு எந்த அளவில் உதவி அளிக்கப் போகிறார்கள் என்பதைத் தான் பார்க்க வேண்டும். குடியானவர்களுக்கு இந்த சட்டத்தை ஒத்தி வைப்பதன் மூலம்தான் பரிகாரம் கிடைத்து விடும் என்று நினைக்கக் கூடாது. அவர்களுக்கு சரியானபடி பரிகாரம் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் அதற்கு வேறு வழிகளில் வழிவகை செய்ய வேண்டும். எந்த விதத்தில் செய்யப்போகிறோம் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வெறும் லேவாதேவிக்காரர்கள் கையில் அதை விட்டுவிடக் கூடாது. அவ்விதம் இல்லாமல் குடியானவர்களுக்கு குறைந்த வட்டியில் நியாயமான முறையில் பணம் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் வழி வகை காணவேண்டும். அந்தக் காரியத்தை சர்க்கார் செய்யப் போகிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. அதற்காக இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அந்த வழியில் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்குத்தான் நாம் இந்த நாட்டில் இருக்கிறோம். இந்த அடிப்படையில் நான் இந்த மசோதாவை ஆதரித்துக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்ததின் மூலம் விவசாயிகளுடைய நிலைமை பெருகிவிட்டதாகவும் இந்தக் கடன்

2-40
p.m.

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [16th December 1954]

ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தினால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்து விட்டதாகவும் யாரும் கூறவில்லை. இப்பொழுதும் அவர்கள் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டுதான் உள்ளார்கள். அவர்களுக்குப் பொருளாதார சௌதியும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. மேலும் மேலும் அவர்கள் உற்பத்திபண்டங்களின் விலை வீழ்ச்சி அடைந்து கொண்டேதான் வருகிறது. அதனால் இன்னும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர அவர்கள் பொருளாதாரத்தில் என்னேற்றமடையவில்லை. இந்த நிலையில் இருக்கும் அவர்கள் வாங்கிய கடனை உடனடியாக வசூல் செய்ய சந்தர்ப்பம் கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் பெரிய நெருக்கடிக்கு ஆளாக வேண்டியதாகி விடுவதோடு அவர்கள் தாங்கள் சாகுபடி செய்ய வேண்டியதற்கு மூலாதாரமில்லாமல் போய் வெறும் ஒட்டாண்டியாகவேண்டியதாக இருக்கும். உண்மையிலேயே அவர்கள் கடன் வாங்கியிருந்தால் அக்கடனை கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் அந்த நிலைமையில் பல பேர்கள் கடன் வாங்கவில்லை. ஆகவேதான் அவர்கள் வாங்கிய கடனை ஒத்தி வைக்கப்படவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. சிலருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கடனானது மிகவும் மோசமான நிலைமையில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“என்னுடைய கிராமத்துக்குப் பக்கத்தில் பெரிய பண்ணை ஒன்று இருக்கிறது. பெயரளவில்தான் விவசாயிகள் நிலச்சுவாந்தாருக்கு கடன் பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கண்டுமுதல் இல்லாத நிலத்தில் வார பாக்கிக்காக அவ்விதம் கடனாக எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் ‘காணு பாக்கி’ என்று பெயரும் வைத்து இருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய கணக்கு இருக்கிறது. அந்தக் கணக்கில் விவசாயிகளுடைய கையெழுத்தை வாங்கப்பட்டுள்ளது. ‘காணு பாக்கி’ என்று பெயர் வந்த காரணம் காணாத மகசூலுக்கு தான். இந்த மாதிரி பல மோசமான பத்திரங்கள் எழுதி வாங்கப்பட்டு விவசாயிகளை கடனாகக் களாக்கியிருக்கிறார்கள் அது மாதிரி அல்ல, பல தோழர்கள் சொன்ன மாதிரி ரூ. 100-க்கு ரூ. 150 என்றும் எழுதி வாங்கி இருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி எழுதி வாங்கியவைகளுக்கு எத்தனை தவணைகளில் வட்டி கட்டினாலும் அந்தக் கடன் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும். வட்டி கொடுக்க கொடுக்க கடன் நீடித்துக் கொண்டேயிருக்கும். இந்த மாதிரியான கடன் பத்திரங்களை பரிசீலனை செய்ய வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. எந்த விதத்தில் கடன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு வட்டி கட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பவைகளை யெல்லாம் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய சட்டத்தை இயற்றி விவசாயிகள் எவ்வளவு கட்ட முடியும் என்பதையும் பரிசீலனை செய்துதான் அதன் பிறகு இந்தக் கடனை வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஒட்டு மொத்தமாக இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தை இப்பொழுதே நீடிக்காமல் விட்டு விட்டால் பெரிய பயங்கரமான நிலைமை ஏற்பட்டு விடும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே சரியான முறையில் பரிசீலிக்காமல் இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விடக்கூடாது. கொடுத்த கடனை கேட்கும்போது எப்படிப்பட்ட கடனை கொடுக்க வேண்டும் என்று பரிசீலிக்காமல் இந்த ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டால் விவசாயிகளுடைய பிரச்சனை தீர்ந்து விடப்போவது இல்லை. அவ்விதம் ரத்து செய்தால் அவர்களுடைய நிலைமை சீர் கெட்டு விவசாயித்திற்கு பங்கம் ஏற்பட்டு உற்பத்தி தடைபடும். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தை நீடித்து அதற்காக வழிவகை செய்து கொண்டுதான் இந்த சட்டத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும். அப்படியில்லாமல் இத்துடன் விட்டுவிடக் கூடாது. ஆகவே இந்த சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

* Sri A. VELOO :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் பழனிசாமி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை நான் பேச ஆசைப்படுகிறேன். குறைந்த வாரம், கூடுதலான குத்தகை, கூலி, குறைவு, லேவாதேவிக்காரர்களால் அதிகப்படியான வட்டி வாங்குவது

16th December 1954] [Sri A. Veloo]

முதலிய பரிநாபகரமான நிலையில் குடியானவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் பொருட்டு சர்க்கார் சென்ற ஆண்டில் ஒரு கடன் நிவாரண ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதை மறுபடியும் மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒத்திவைத்து நீடிக்க வேண்டுமென்று கனம் பழனிசாமி அவர்கள் இப்பொழுது ஒரு திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்த மசோதாவை ஆதரித்துச் சில வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“நாட்டில் மக்களுக்கு முக்கியமானதும் கண் போன்றவையுமானது விவசாயம்தான். விவசாயப்பொருளின் உற்பத்தி உயர்ந்தால்தான் நாடு முன்னேற முடியும். உற்பத்தியில் நம் நாடு தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும்போது விவசாயிகள் நாளுக்கு நாள் முன்னேற்றமடைய முடியாமல் கடன் தொல்லை யால் நாளுக்கு நாள் அழிந்து கொண்டே போகிறார்கள். இவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுப்பது மிகவும் அவசியம். அதனால் சர்க்கார் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க முயற்சிக்குவேண்டும். விவசாயிகள் கடன்களைக் கொடுக்க வேண்டிய காலத்தை நீடிப்பதனால் அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைத்து விடாது. அவர்களால் தாங்கள் வாங்கிய கடன்களை திருப்பிக் கொடுக்கச் சக்தியற்றவர்களுடைய கடனை ரத்து செய்ய ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றினால்தான் அவர்களுக்குக் கண்டிப்பான நிவாரணம் கிடைக்கும் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்பொழுது விவசாயிகள் கோயில், மடம் தர்ம ஸ்தாபனம் முதலியவைகளில் அதிகப்படியான கடன் வாங்கி இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அவைகளில் கடன் வாங்கிய காரணத்தினால் கடன்களின் பெயரால் அவர்களை மனைக்கட்டிலிருந்து அப்புரப் படுத்த துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் பலவிதமான தொல்லைகளுக்கு ஆளாகி வருகிறார்கள். இன்னும் அந்தத் தொல்லைகள் அதிகப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. அந்தத் தொல்லைகளிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க வேண்டுமானால் கோயில், மடம், தர்ம ஸ்தாபனங்கள் முதலியவற்றில் வாங்கியிருக்கும் கடன்களை ரத்து செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஒரு சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இவைகளின் மூலம்தான் விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கடன்களை ரத்து செய்வதனால் தனி நபர்களுக்கு யாதொரு தொல்லையும் நஷ்டமும் கிடையாது. அதனால்தான் இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். கடன் பேரில் மனைக்கட்டுகளிலிருந்து ஏழை விவசாயிகளையும், ஏழை ஹரிஜனங்களையும் அடிக்கடி துரத்தப்படும் தீமை ஒழிய இதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதைச் செய்தால் அவ்விதம் அப்புறப்படுத்தப்படுவது நின்று விடும் என்பது என்னுடைய கருத்து.

“இப்பொழுது வாரம் பாக்கி, குத்தகை பாக்கி முதலியவைகளுக்கு கோர்ட்டுகளில் நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. விவசாயிகள் ஏராளமான வட்டி கொடுத்தும் கூட கோர்ட்டுகளில் நடவடிக்கைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அந்த மாதிரியான கடன்களை பரிசீலனை செய்து அந்தக் கடன்களையும் ரத்து செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது.

“கடைசியாக கூட்டுறவு நில அடமான பாங்குகளில் பழைய கடன்களைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வசூல் செய்வது போல் சர்க்காரே விவசாயிகளுடைய கடன்களைத் தீர்த்துவிட்டு அந்தக் கடனை தவணை தவணையாக வசூல் செய்து கொள்ளும்படியான ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை எதிர்ப்பவர்கள் எல்லாம் பெரிய வியாபாரிகளும், லேவாதேவிக் காரர்களும், பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களும் தான். அவர்கள் தான் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கின்றார்கள். ஏனென்றால் இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்தால் அந்த வியாபாரிகளும் நிலச்சுவாந்தார்களும் தாங்கள் கொடுத்த கடனை பலவித நிர்ப்பந்தம் செய்து வசூல் செய்வதற்கு இடம் அளிக்கிறது என்பதனால் ஆகவே இந்த சட்டத்தை இன்னும் மூன்று வருஷங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

[16th December 1954]

*** Sri M. P. SUBRAMANYAM :**—“கடன் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டத்தை இன்னும் மூன்று வருஷங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டும் என்று கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவின் கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்த நாட்டிலுள்ள கடன்பட்ட விவசாயிகள் அதிலும் குறிப்பாக சிறிய விவசாயிகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். சிறிய விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதில் இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்தக் கூட்ட ஆரம்பத்தில் மென்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்கள் உரையின்மீது விவாதம் நடந்தபோது இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். பிப்ரவரி மாதம் 5-தேதி வரையில் அது நீடிக்கிறது. இதை நீடிக்காவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு பெரும் தொல்லைகள் ஏற்படும் என்று தெரிவித்தோம். அதற்கு வேண்டி இந்த சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டோம். அதன்மேல் அதற்கு வேண்டிய ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்றும் தெரிவித்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுதிருக்கும் இந்தச் சட்டம் இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடிக்கப்படுமானால் பல தொல்லைகள் ஏற்பட இருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. எல்லா மெம்பர்களும் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று உண்மையாக விரும்புகிறார்கள். அப்படியென்றால், இந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தை நீடித்தால் உண்மையான விவசாயிகள் மட்டும் பலன் அடைவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. விவசாயிகளாக இல்லாதவர்களும், பெரிய நிலப் பிரபுக்களும் பாதுகாப்பைத் தேடிக்கொள்வார்கள். நாட்டிலே உள்ள கடன் வசதிகளெல்லாம் சுருங்கிவிடும் என்ற பலத்த கருத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தச் சட்டம் இப்பொழுதிருக்கும் முறையில் நீடிப்பது சரியல்ல என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

“கடன் கொடுத்தவர்களிடமிருந்து சிறிய சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற உண்மையை நாம் மறந்துவிட முடியாது. இப்பொழுது இருக்கும் கடன்பட்ட விவசாயிகள் எந்தக் காலத்தில் கடன் வாங்கினார்கள், இப்பொழுது கடன் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவர்கள் பல இடங்களிலிருந்து கடன் வாங்கும்போது அவர்கள் உற்பத்தி செய்த தானியங்களையெல்லாம் நல்ல விலைக்கு விற்றுக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கினார்களென்றால் இரண்டு ஏக்கரிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தைக்கொண்டு இரண்டு ஆண்டில் கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடும்படியான நிலையில் இருந்தார்கள். இப்பொழுது அதே கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு 4 அல்லது 6 ஆண்டுகள் வரையில் ஆகும் என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. முன்பெல்லாம் கடன் தொகையை இரண்டு வருஷங்களில் நில வருமானத்திலிருந்து திருப்பிக் கொடுத்துவிடும் நிலையில் இருந்தவர்கள் இப்பொழுது ஏன் அதே காலத் தவணையில் கொடுக்க முடியாமல் நான்கு வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகிறது? அதற்குக் காரணம் என்ன? விவசாயிகள் விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய சாதனங்களின் விலைகளெல்லாம் அதே அளவில் இருக்கின்றன. இரும்பு, ஆடு, மாடுகள் ஆகியவைகளின் விலை பத்து சதவிகிதம் கூடக் குறையவில்லை என்பதை கிராமத்திலிருந்து வந்திருக்கும் உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் அறிவார்கள். திருப்பிக் கடனைக் கொடுக்கும்போது வட்டியும் முதலும் சேர்ந்து பளுவாகிவிடுகிறது. நெல்லின் விலை ரூ. 30 என்று இருந்தது ரூ. 12, 13 என்று குறையத் தொடங்கிவிட்டது. வாங்கிய கடன் தொகை குறையாமல் இருக்கும்போது திருப்பிக் கொடுக்கும் சக்தி மிகப் பெரிய அளவு குறைந்துவிட்டது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது நாட்டிலே விவசாயிகளின் நிலைமை இன்றைக்கு அவ்வளவு சலபமாகத் தீர்க்கப்படும் எனத் தென்படவில்லை. அவர்கள் குறை தீர்க்கப்படவேண்டுமானால், நல்ல முறையில் அவர்கள் குறைகளை அறிந்து சாதாரண விவசாயிகளுக்கு எப்படிப் பாது

16th December 1954] [Sri M. P. Subramanyam]

காப்பு அளிக்கமுடியும் என்பவைகளை ஆராய்வதற்காக சட்டசபை அங்கத் தினர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை சர்க்கார் ஏற்படுத்தி அதைப்பற்றி ஆலோசிப்பதுதான் சிறந்த முறை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“இது விஷயமாக சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவர உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அந்தச் சட்டம் எந்த அளவுக்கு இருக்கும் என்பதை நம்மால் இப்பொழுது ஒன்றும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இப்பொழுதிருக்கும் சட்டத்தினால் பெரிய நிலப்பிரபுக்களும் பயனடைகிறார்கள். அவர்களை நீக்கி சாதாரண விவசாயிகளுக்கு மட்டும் பாதுகாப்பு அளித்தால் போதாது. இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தை மூன்று நான்கு வருஷங்களுக்கு நீடித்தால் மட்டும் விவசாயிகளுடைய கடன் தொல்லை தீர்ந்துவிடும் என்று நாங்கள் நம்பவில்லை. சாதாரணமாக இந்தச் சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்ட இன்னும் சில வழிகளில் அரசாங்கம் விவசாயிகளின் கடன் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முன் வந்திருக்கலாம். சாதாரண விவசாயி அரசாங்கத்திடமிருந்து தக்காவிக் கடனோ அல்லது வேறு விதமான கடன்களோ அல்லது கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்தோ நில அடமான பாங்குகளிலிருந்தோ கடன்கள் வாங்குவதில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன.

“நில அடமான பாங்குகளிலிருந்து கடன் வாங்குவது சம்பந்தமாக ஒரு விதி இருக்கிறது. 1939-வது வருஷத்திற்கு முன்பு அதாவது இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்திற்கு முன்பு சொத்து என்ன விலைக்கு போயிருக்கிறதோ அதில் பாதி பங்குதான் அரசாங்கமும் நில அடமான பாங்கியும் கடனாகக் கொடுக்க முடியும் என்று விதி செய்திருக்கிறார்கள். 1939-ல் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலத்தின் விலை ரூ. 1,000 ஆக இருந்திருக்கலாம். அந்த நிலம் சீர்திருத்தப்பட்டு இருப்பதன் காரணமாகவும் இப்பொழுதிருக்கும் விலைவாசியின் காரணமாகவும் அதே நிலம் ஐயாயிரத்திலிருந்து பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் பெறுமானதாக இருக்கும். அப்படியிருந்தம்கூட 1939-ம் வருஷத்திற்கு முன்பு அந்த நிலம் எந்த விலையில் இருந்ததோ அதன்பேரில்தான் சர்க்கார் கடன் கொடுக்க முன்வருகிறார்கள். இதே நிலம் முன்பு எந்த விலையில் விற்கப்படும் என்ற கணக்கை வைத்துக்கொண்டு அதில் பாதித் தொகையைத்தான் கடனாகக் கொடுக்கலாம் என்று விதி செய்திருக்கிறார்கள். நில அடமான பாங்குகளும் இந்த முறையில்தான் கடன் வழங்குகின்றன. இதைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது கிராமத்திலிருக்கும் சாதாரண விவசாயிகள் 5 அல்லது 10 ஏக்கர் வரையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் சாதாரண விவசாயிகள் நில அடமான பாங்கிலிருந்தும் அரசாங்கத்திலிருந்தும் தக்காவிக் கடன் ஆகியவைகள் வாங்க முடியாத அளவுக்கு நிலைமை இருந்து வருகிறது. இப்பொழுது பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் பெறுமானமுள்ள நிலத்தை வைத்து இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரையில் சர்க்காரிடத்திலிருந்தோ நில அடமான பாங்கிலிருந்தோ கடன் வாங்கிய பழைய கடனை அடைக்க முடியாத நிலையில் விவசாயிகள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பழைய கணக்கைப் பார்க்கும்போது, அதாவது 1939-ல் அந்த நிலத்தின் விலை ரூ. 500 அல்லது ரூ. 1,000-ஆக இருந்திருக்கலாம். அதிலே பாதிதான் அரசாங்கம் கடன் கொடுக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கடன் கொடுக்கும் பிரச்சினையில் அரசாங்கம் தக்காவி கடன் கொடுப்பதிலும் நில அடமான பாங்குகளின் கடன் கொடுப்பதிலும் விதியைத் தளர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

“நிலம் என்ன விலை பெறும் என்று அண்மையில் கொண்டுவர இருக்கும் சட்டத்தில் நாங்கள் படித்தபோது சாதாரணமாக ஒரு நிலத்திலிருந்து வருஷத்திற்கு என்ன வருமானம் கிடைக்கிறதோ அதைப்போல பத்து மடங்கு விலையுள்ள அளவு பூமி பெறும் என்று சர்க்கார் கருதுகிறது. கடன் கொடுக்கும்போது மட்டும் 1939-க்கு முன்பு என்ன விலை இருந்ததோ அதுதான் அரசாங்கமும் மற்ற கூட்டுறவு சங்கமும் விதிக்கிறது. இதைத் தளர்த்தினால் சாதாரண விவசாயிகள், கிராமப்புறம்

[Sri M. P. Subramanyam] [16th December 1954]

கனில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஓரளவுக்காவது இப்பொழுது இருக்கும் கடன் வசதிகள் பெற முடியும் என்று அரசாங்கத்திற்குக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுதுள்ள முறையில் நீடிக்கக்கூடாது என்பதும் மூலமூலம் இப்பொழுது சர்க்காரால் கொடுக்கும் கடன்களோ நில அடமான பாங்குகள் கொடுக்கும் கடன்களோ நல்ல முறையில் சாதாரண சிறிய விவசாயிகளும் அனுபவிக்கும் முறையிலோ விதியைத் தளர்த்தவேண்டும். 1947-48-லோ அதற்குப் பிறகு ஐந்தாறு ஆண்டுகளோ ஒரு நிலம் என்ன விலை விற்கிறது என்று விலை போட்டு அதிலே பாதியைக் கடனாகக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கமும் நில அடமான பாங்குகளும் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஆகவே, இப்பொழுது அமுலில் இருக்கும் சட்டத்தை அப்படியே நீடிப்பதில் உண்மையாக விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் அளிக்கமுடியாது என்று நிச்சயமாக கருதுகின்றேன். உண்மையாக அரசாங்கம் சிறிய விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க விரும்பினால் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி சட்டசபை உறுப்பினர்களைக்கொண்டு ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கிராமப்புரத்திலிருந்து வந்திருக்கக்கூடியவர்களை அந்தக் கமிட்டியில் போடுவதோடுகூட, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். கடன் ஒத்திவரப்புச் சட்டம் இரண்டு மாதங்களுக்குள் காலாவதியாகிவிடுமாதலால் அதற்குள் இந்தக் கமிட்டி வேலை செய்ய ஆரம்பித்து சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லவேண்டும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி எந்த முறையில் நிரந்தரமான ஒரு பரிசீலனையைத் தேடமுடியும் என்று சிந்தித்து தக்கதொரு மசோதாவைக் கூடிய சீக்கிரம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நண்பர் ஸ்ரீ என். கே. பழனிசாமி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வதென்னவென்றால், இந்தச் சட்டத்தை இப்படியே நீடிப்பதானால் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு இறந்தாலும்கூட தக்க முறையில் இந்தப் பிரச்சினையை நிரந்தரமாகத் தீர்ப்பதற்குத் தவறி விடுகிறோம் என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறி என்னுடைய பேச்சு முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

2-55
p.m.

*** SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—**“ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉപാധ്യക്ഷൻ അവർകളെ, നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ ഉല്പാദനത്തെയും ക്ഷേമത്തെയും സംരക്ഷിക്കുന്ന അതിപ്രധാനമായ ഒരു കാര്യമാണിത്. ഗവണ്മെന്റ് ഭാരതത്തിനുള്ളതായ ഒരു ഇതിഹാസ സംഭവമായിട്ടു ഒരു ബില്ലു കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഇതിൽ കടങ്ങൾ മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നത് ഒരു മൂന്നു മാസത്തെത്തോളം മൂന്നു കൊല്ലത്തേയ്ക്കോ, അല്ല ഒരു വർഷം കൊല്ലത്തേയ്ക്കോ, നിറുത്തിവെക്കുക എന്നുള്ളതല്ല ഇംഗ്ലീഷ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മെമ്പറുടേയോ, എന്റർയോ ഈ ബില്ലിനെ പിന്തുടരുന്ന മറ്റൊരാളുടേയോ ഉദ്ദേശം. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ സ്ഥാപിതരാഷ്ട്രകൗതുകകരമായ ഈ നിയമത്തിന്റെ കാലാവധി നീട്ടാതിരിക്കാൻ അവരുടെ സർവ്വശക്തി ഉപയോഗിച്ച് പരിശ്രമിക്കുകയാണെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. തീർച്ചയായിട്ടും നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിലെ കൃഷിക്കാരുടേയും മറ്റു അധ്വാനിക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങളുടേയും ശക്തിയുടെതന്നെ ഫലമായിട്ടാണ്, അവരുടെ ആവശ്യം നൂറുമാണെന്നു പ്രക്ഷോഭംകൂട്ടി തെളിയിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്, ആ പ്രക്ഷോഭം വിജയിക്കുകയും അതിന്റെ ന്യായം ഗവണ്മെന്റ് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് നിയമത്തിന്റെ ആയുസ്സ് നീട്ടിവെക്കണമെന്ന് ഗവണ്മെന്റ് തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

“ഇര നിയമം ഇങ്ങനെ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോയതുകൊണ്ടു മാത്രമായില്ല. എന്താണ് കൃഷിക്കാർക്ക് ഇര കടമെല്ലാം ഉണ്ടാകാനുള്ള കാരണം എന്നുകൂടി നാം ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കൃഷിക്കാർ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന കാർഷികവിഭവങ്ങളുടെയെല്ലാം വില വളരെ ഇടിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അതേസമയം അവർ വാങ്ങുന്ന സാധനങ്ങളുടെയെല്ലാം വില ആകാശത്തോളം ഉയർന്നു നില്ക്കുകയാണ്. ആ നിലയ്ക്ക് എങ്ങനെയാണ് കൃഷിക്കാർക്ക് കടം തീക്കാൻ കഴിയുക? കൃഷിക്കാരുടെ കടം മുഴുവൻ പണമായിട്ട് വാങ്ങിയതല്ല.

16th December 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

പാടം പാട്ടം ബാക്കികളും കടമായിട്ട് കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വാരം പാട്ടം കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളത് വളരെ അന്യായമായിട്ടാണ്. ലോഹരണ കൊണ്ട് നെളിയിക്കാം. മലമ്പാർ കടിയായ നിയമമനുസരിച്ച് മയ്യാപ്പാട്ടം നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു പാട്ടുകോടതി കളിൽ പലരും ഹരജി കൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അമ്പലം അറുപതും നൂറും പവ പാട്ടം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന പല കേസ്സുകളിലും മറ്റും നാലാം അമ്പലം പവ മാത്രമേ കൊടുക്കേണ്ട എന്നു പാട്ടുകോടതികൾ വധിച്ചിരിക്കുന്നു. അത്രമായ വാരവും പാട്ടുമാണ് ഇതുവരെ തൃക്കിക്കാരിൽനിന്നു ജന്മിമാർ ഇടംകൊടുത്തിരുന്നതെന്ന് ഇതുകൊണ്ടു തെളിയുന്നു. ഇതാണു അത്രമായ പാട്ടും വാരവും കൊണ്ടുള്ള പൊരുതിമുട്ട് ഒരുപക്ഷേ, കാക്ക കോപ്പുന്നങ്ങളുടെ വിവരവിട്ടുവളമുള്ള സംബന്ധികതകളെ മറുവശത്തു — ഇതു രണ്ടുമാണു തൃക്കിക്കാരനെ കടക്കാരനാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഈ നാട്ടിന്റെ നാട്ടല്ലായ തൃക്കിക്കാരനും അമ്പന്റെ കടംബവും അങ്ങനെ നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പഴയ കടങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ ഇളക്കിക്കൊടുത്തിട്ടില്ല. മലമ്പാർ കടിയായ നിയമമനുസരിച്ച് ആറു കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കിപ്പെടുത്തണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. അന്യായമായ പാട്ടം ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തിയതു കൊണ്ടാണ് അധികം തൃക്കിക്കാക്കും ഇത്രയധികം കടങ്ങളും പാട്ടബാക്കികളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു വ്യക്തമാണ്. ആ സ്ഥിതിക്കു ആ വിധത്തിലുള്ള പാട്ടബാക്കികൾ കടമായി കണക്കാക്കുന്നതുതന്നെ അന്യായമാണ്. അതു മൂലമുണ്ടായ ഉടമസ്ഥന്റെ നഷ്ടം ആൻ പറയുന്നത്. 1938-ലെ അഗ്രിക്കൾച്ചറൽ ഡെവ് റ്റിവിഡ് ആക്ടിലെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് രണ്ടു കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കിയടച്ചതിന്താൽ മതി സകല കടങ്ങളും രീന് രായി കണക്കാക്കുമെന്നായിരുന്നു വ്യവസ്ഥ. അന്ന് രണ്ടു കൊല്ലമെന്നുവെച്ചത് 1953 ആയപ്പോൾ ആറുകൊല്ലമെന്നു വെക്കാനുള്ള കാരണമെന്നെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതിനനുരോധം തൃക്കിക്കാരന്റെ നിലയ്ക്കു എത്ര മഹത്വമുണ്ട് വന്നിട്ടുള്ളതെന്നു ആൻ ചോദിക്കുന്നു. ആറു കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കി കൊടുക്കണമെന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നത് ജന്മിത്വ പാലയ്ക്കുള്ളതു സംരക്ഷിക്കാനും ശക്തിപ്പെടുത്താനും മാത്രമാണ്. ഇതെല്ലാം വച്ചു കൊണ്ടാണ് ആൻ പറയുന്നത് തൃക്കിക്കാരനെ കടത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശം ഗവണ്മെന്ററങ്ങങ്ങളിൽ ഈ നിയമം ഇങ്ങനെ കുറച്ചുകാലത്തേക്കു നീട്ടിക്കൊടുത്താൽമാത്രം പോരെന്നു. തൃക്കിക്കാക്കും ഇന്നുള്ള കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് വീടുപലവും സൂക്ഷ്മമായ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തണം. കടങ്ങൾ എത്രയെന്നുമാത്രമല്ല, ആ കടങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉണ്ടായതാണെന്നു കൂടി അന്വേഷിക്കണം. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ ഇരിക്കൂർ, രജിപ്പറമ്പ് മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലെ തൃക്കിക്കാരുടെ കാലും എനിക്കു കരളുടെ നേരിട്ടു നിന്നു. തൃക്കിക്കാരൻ കടം കിട്ടുന്ന വ്യവസ്ഥകളെ സംബന്ധിച്ചാണ് ആൻ പറയുന്നത്. ഒരു തൃക്കിക്കാരൻ 50 ക. കടം പോണമെങ്കിൽ 100 ക.ക്ക് ആവശ്യം എഴുതി കൊടുക്കണം. എന്നാൽ പോലും ആ അമ്പതു രൂപയും തികച്ചും കൊടുക്കുകയില്ല. രണ്ടു കൊല്ലത്തേക്കാണ് കടമെങ്കിൽ നൂറു ഉറപ്പിക്കുക രണ്ടു കൊല്ലത്തെ പലിശ കണക്കാക്കി അതു കൂടെ കുറച്ചിട്ടു ബാക്കിയെ കൊടുക്കൂ. ഇങ്ങനെയാണ് തൃക്കിക്കാക്കും കടം വലി ചിട്ടുള്ളത്. അതായതു, തൃക്കിക്കാക്കും വാങ്ങിയ കടമല്ല വാങ്ങാത്ത കടമാണ് കൂടുതലുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്നുള്ള കടത്തെ സംബന്ധിച്ചതെന്നു വ്യക്തമായ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തണമെന്നു പറയുന്നത്. കടത്തിന്റെ രൂപത്തെ സംബന്ധിച്ചും അശുഭമായ സംബന്ധിച്ചും സൂക്ഷ്മമായ ഒരു അന്വേഷണം ആവശ്യമാണ്. അങ്ങനെ ഒരു അന്വേഷണത്തിന് സമയം വേണമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് ഈ നിയമം നീട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്ന് ആൻ പറയുന്നത്. അപ്പോഴെ എക്കിലും ഭൂമിയും ആകാശവും സൂക്ഷ്മവ്യവസ്ഥയിലായിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം കടം മടക്കിക്കൊടുക്കലും നിശ്ചയിക്കപ്പെടണമെന്നു അഭിപ്രായം എനിക്കില്ല. നല്ലൊരം ഒരു നിരൂപണവെച്ചിട്ട് എത്ര കടമുണ്ട്, അതിനെക്കുറിച്ചും എനിക്കില്ല, എത്ര തിരിയെ അടയ്ക്കണം എന്നെല്ലാം ഒരു അന്വേഷണം നടത്തി തിരുമാനമെടുക്കുക. അതേ ആൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

“മനോരമ പഠയാനുഷ്ഠാനം. കൃഷിക്കാരനെ പ്രണയം അതിർത്തിനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതാണ്. പ.ന. ക്കിൽ അയാൾ ആവശ്യമുള്ള കടം ന്യായമായ വലിപ്പം സൗകര്യമായ വ്യവസ്ഥകളിലും കിട്ടാനുള്ള സൗകര്യം കൂടി നൽകിത്തന്നിട്ടുള്ളതായിരിക്കണം. നാളെ ഒരു ബില്ലു വരുന്നതാണ്. അതിന്റെ ചട്ടം വരുത്തിയിട്ട് ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചതും വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് കൃഷിക്കാരന്റെ ഒരു രണ്ടു പ്രധാന വൈഷമ്യങ്ങളെ കുറിച്ചു മാത്രം ചുരുക്കത്തിൽ ചിലതു പറയാനേ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നുള്ളൂ. മലബാറിലെ പ്രധാന കാർഷികോല്പന്നങ്ങളായ പരു

[Sri V. Balakrishnan] [16th December 1954]

அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு கடன் வாங்குவதற்கு வழி காண்பிக்கக் கூடாது. அவ்விதம் நிராரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களுக்கு கடன் வாங்குவதற்கு வசதிசெய்யப் பெடுத்தால் அவர்கள் தங்களுக்குத்தான் கடன் வாங்கிக் கொண்டுவதற்கு வசதி இருக்கிறதே, அந்தக் கடனையும் உடனே திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லாமலிருக்கிறதே என்று அவர்கள் ஆடம்பர வாழ்க்கையில் ஈடுபட ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பின் மூலம் அவர்கள் அதிகப்படியான கடன் வாங்காமல் சாதாரண வாழ்வு நடத்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்கள். சொசைட்டி மூலமாக அவர்களுக்குக் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். அவ்விதம் ஏற்பாடு செய்தால் சொசைட்டியில் பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லலாம். சொசைட்டி நிர்வாகத்தில் பல ஊழல்கள் இருந்தால் அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இதைத் தவிர சர்க்காரிடத்திலிருந்து விவசாயிகள் கடன் வெகுவாக பெறும்படியான வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். மற்றவர்களிலிருந்து கடன் ாங்குவதற்கான வசதி செய்துகொடுக்கக்கூடாது. அவ்விதம் ஆரம்பித்தால் அவர்கள் ஆடம்பர வாழ்க்கையில் இறங்கி கஷ்டப்படும் படியான நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். இப்பொழுது ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள் இருக்கிறார். அவர் ரொம்பவும் சுதந்தரமாக பெரிய பங்களாவில் வாழ்ந்து வருகிறார். அவரைப் பார்த்துக்கொண்டு பக்கத்திலுள்ள விவசாயி யும் அவ்விதம் ஆடம்பர வாழ்க்கையில் இருப்பதற்கு ஆசைப்படலாம். அதைப் பார்த்துக்கொண்டு நமக்குத்தான் கடன் வாங்குவதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதுவும் கடனை இப்பொழுதுதிருப்பிக் கொடுக்கவேண்டியதில்லை, அதனால் அதிகப்படியான வட்டிக்குக் கடன் வாங்கியாவது ஆடம்பர வாழ்க்கையை நடத்தலாம் என்று கடன் வாங்குவான். அதற்கு நாம் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. பக்கத்தில் இருப்பவனைப் பார்த்துவிட்டு தானும் அப்படியே இருப்பதற்கு ஆசை தோன்றும்.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ ஸார், ஆன் எ பாயன்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசுவதைப் பார்த்தால் அவர் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறா அல்லது எதிர்க்கிறா என்பது தெரிய வில்லையே. அதைப்பற்றி . . . ”

*SRI V. BALAKRISHNAN :—“ இந்த மசோவை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று முன்கூட்டியே ஆரம்பத்திலே சொல்லிவிட்டேன். அவருக்கு ஞாபகம் எங்கேயோ இருக்கிறது. இங்கு இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“மறைமுகமாகவும் சட்ட மூலமாகவும் விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதற்கு வசதி அளிக்கக்கூடாது. அதனால் பின்னால் அவர்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டம் வர நேரிடும் என்று சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது சௌகர்யம் ஏற்பட்டாலும் வருங்காலத்தில் அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படாது. முன்கூட்டியே இதை எடுத்துக் சொல்லுகிறேன். அதனால் பூராவையும் ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லவில்லை. இந்த நிலைமையில் நாம் இருந்தால் விவசாயிகளுடைய சமை தீர்ந்துவிடாது. அவர்கள் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து கடன் வாங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கக்கூடாது. ஆனால் சர்க்காரே அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்து வாய்தாமை வசூல் செய்வதுபோல் அந்தக் கடன் தொகையை தவணை முறையில் வசூல் செய்யலாம். ஆகவே அந்த விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் மூலமாகவே கடன் கொடுத்துத் தவறுதலான நல்லது. அதனால் அவர்களுக்கும் சௌகர்யம் உண்டு.

“இப்பொழுது ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து அந்தக் கடன் திருப்பிக் கொடுப்பதை ஒத்தி வைத்தார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு பணம் கொடுத்தவர்கள் இப்பொழுது குமுறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பிப்ரவரி

16th December 1954] [Sri V. Balakrishnan]

மாதம் எப்பொழுது வரப்போகிறது என்றும் அது வந்தவுடன் விவசாயிகளுடைய ஆடு மாடுகளையும் வீடு வாசல்களையும் ஜப்தி செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவ்விதமே விவசாயிகளையும் கடன்காரர்கள் பயமுறுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் விவசாயிகள் அங்கங்கெல்லாம் நடுங்கிக்கொண்டு தங்களுடைய வாழ்க்கையை மனமீழ்ந்து நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி சர்க்கார் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இதைப் பரிசீலனை செய்து ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வரப்போவதாக பேப்பரில் பார்த்தேன். அதன்படி விவசாயிகளுக்கு ஒரு விதத்தில் நிவாரணம் அளிக்கப்போவதாகவும் அதில் குறிப்பிட்டிருந்தது. அதில் உண்மை இருக்கிறதோ என்னமோ தெரியவில்லை.

“இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டத்தினால் சிறிய விவசாயிகளும் ஏழை விவசாயிகளும் தான் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் ஒவ்வொருவரும் தங்களுடைய பெண் பிள்ளைகளை பாதுகாக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஒவ்வொருவருக்கும் குடும்பம் இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு வருஷம் அந்த விவசாயிக்கு விளையாவிட்டால் அவனுடைய பெண்சாதியும் பிள்ளைகளும் மண் வெட்டி விறகு வெட்டி வண்டியில் ஏற்றிச் சென்று அதை விற்பது சம்பாதிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் அவர்கள் வண்டிகளை 20 அல்லது 30 மைலுக்கு அப்பால் ஓட்டிச் சென்று சம்பாதிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சம்பாதித்து தன்னுடைய குடும்பத்தை காப்பாற்றுகிறான். ஆனால் நடுத்தர விவசாயி அவ்விதம் ஒன்றுமே செய்ய முடியவில்லை. ஏனென்றால் அவன் வீட்டில் இருந்துகொண்டு தன்னுடைய கௌரவத்தைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் அவன் கடன் வாங்கி தன்னுடைய ஜீவனத்தை நடத்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் கடன் வாங்கி அவன் தன்னுடைய கடனை பெருக்கிக்கொண்டே போகிறான். அப்படிப்பட்ட நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு நாம் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது மெத்த அவசரம்.

“அத்துடன் உபரியாக இருக்கும் நிலங்களை இப்பொழுது எடுத்துக் கொள்ளப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவ்விதம் பல செய்திகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. 100 அல்லது 200 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களிடமுள்ள நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் வான்சிய கடனை அவர்கள் எவ்விதம் திருப்பிக்கொடுக்க முடியும். இதை அரசாங்கம் யோசித்ததா என்பதைக் கேட்கிறேன். அவர்களிடையே நிலம் பூராவையும் எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்களுக்கு உள்ள பணம் பூராவையும் கொடுக்கப்போகிறார்களா? அவ்விதம் எடுத்துக் கொண்டால் அந்த விவசாயினுடைய நிலைமை என்னவாகும். இப்பொழுது நிலச் சீர்த்திருத்தம் கொண்டுவரப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது வரும்போது இந்தப் பாகுபாடு, பெரிய விவசாயி, சின்ன விவசாயி என்ற சட்டம் அவசியம் என்ன? இந்தக் கடன் விஷயத்தை அப்பொழுது யோசித்துக்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதனால் இதை ஒத்திவைக்கலாம் என்றும் தோன்றுகிறது.

“அடுத்தபடியாக டாம்பெட் என்ற ஒரு சட்டம் இருக்கிறது. அது பம்பாயிலும் இருக்கிறது, புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்திலும் சட்டமாக இருந்திருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் இல்லை. ஒருவன் 100 ரூபாய் கடன் வாங்கி யிருந்து அது வட்டியுள்பட 200 ரூபாயானால் இரண்டாயிரம் வருஷம் கழித்து அந்தக் கட்டளைத் திருப்பிக் கொடுத்தாலும் அவன் ரூ. 200 தான் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். அந்த மாதிரியான விதியை இந்தச் சட்டத்திலாவது சேர்த்துக்கொண்டால் நலமாக இருக்கும். அவ் விதம் சேர்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.”

[illegible]

[Sri R. Krishnan] [16th December 1954]

[illegible]

“ഒരു കയ്യൊഴുക്കി എടുത്തു പറയാനാണു്”. ഈ ബില്ലിൽ തൃപ്പിക്കാരെ മാത്രമെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളു. കർക്കിരത്നഗുലികളുടെ കാര്യം വിന്യസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. തൃപ്പിക്കാരെ പോലും സംഭവിക്കാൻ അതിന്റെ കാര്യം സമരം കേൾക്കുന്നുണ്ട്. കർക്കിരത്നഗുലികൾ, അവരെ ഈ നിയമത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കാതിരിക്കുന്നു. കഷ്ടമാണ്. കഴിഞ്ഞുവന്നു. ഈ നിയമം പട്ടാഭം ചെന്നു വന്നപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള ചുമ്മിക്കുണി. പക്ഷെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ വെക്കുന്നു. അത് വകവെച്ചില്ല. ഇപ്പോഴെങ്കിലും കർക്കിരത്നഗുലികളെക്കൂടി ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

[illegible]

3-20
p.m.

*** SRI K. R. SAMBANDAM :—**“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா சம்பந்தமாக பல பிரச்சனைகள் முகின்றன. அவைகளெல்லாம் சந்தேகக் குறியோடு முடிகிறதேயொழிய என்றும் முடிவான நிலைமையில் இல்லை. ஒத்திவைப்பு என்றாலும், குல் செய்வது என்றாலும், இவைகளுக்கு மாற்றுத் திட்டம் ஒன்றுமே எல்லாமல் குழப்பமான முறையிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த தாதிரியான சட்டத்தைப் போட்டதினால் விவசாயிகள் எந்தப் பணமும் வாங்கமுடியவில்லை. வாங்கமுடியவில்லை என்றாலுங்கூட பாங்குகளும் நடத்த முடியாத நிலைமையில் இருந்துவருகிறது.

16th December 1954] [Sri K. R. Sambandam]

“குறிப்பாக டெஸ்டாப் பிரதேசங்களாகிய தஞ்சைப்பேற்ற இடங்களில் எல்லோருமே விவசாயிகளாக இருப்பதால் அங்கே பாங்கு வசதி செய்வதற்கு இடம் இல்லாமல் இருக்கிறது. வியாபாரிகள் விவசாயிகளுக்கு அதிகமாகக் கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பணம் வசூல் செய்ய முடிவது இல்லை. ஆகையால் வியாபாரிகள் பாங்கு பாக்கியை தீர்க்கமுடியவில்லை. பாங்கு நடத்த முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. பணம் உள்ளவர்களும் எஸ்டேட் சட்டம் வந்த பிறகு பாங்கிலே பணத்தைப் போடுவதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டியிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே அந்தப் பணமும்கொடுத்தால் சரியான வழியிலே வசூல் செய்ய முடியாது என்ற நிலைமை இருக்கிறதாம். அதிக வட்டி வாங்குகிறார்கள். ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க விடுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை.

“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. பாலகிருஷ்ணன் சொல்லியதுபோல டெல்டாப் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களைத் தவிர, வறண்ட பிரதேசங்களில், அதாவது ராமநாதபுரம், கோயமுத்தூர், சேலம், வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, மதுரை போன்ற பிரதேசங்களில் வெகு காலமாக மழை இல்லாமல் மிகவும் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டுவருகிறார்கள். இதை முதலியவைகள் வாங்குவதெற்கென வைத்திருப்பதையும் செல வழித்துவிட்டு, எப்போதும் கடன் வாங்கியே காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடத்தில் கடனை ஒத்திவைக்கலாம். எந்த முறையில் ஒத்திவைக்கவேண்டும், வட்டிகளை எப்படி வசூலிக்கவேண்டும், வட்டி உண்டா இல்லையா, வட்டி இருந்தால் ஒத்திப்போட உத்தேசித்திருக்கும் காலத்துக்கும் வட்டி உண்டா இல்லையா, வட்டியே வசூலிக்காமல் முதல் மட்டும் வசூல் செய்தால் போதுமா என்ற பிரச்சனைகளுக்கு ஒருவிதமான விளக்கமும் அந்தச் சட்டத்திலே இல்லை. ஏற்கெனவே உள்ள திலும் இல்லை. சர்க்கார் புதிதாகக் கொண்டுவர உத்தேசித்திருக்கும் சட்டமும் எந்த முறையில் இருக்கும் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குழப்பமான நிலைமையை நீடிப்பது சாதாரணமாக அவர்களுக்கு வசதி செய்யவேண்டுமென்ற நினைப்பிலே இந்தச் சட்டத்தை நீட்டி விட்டு எல்லோருக்கும் குழப்பமான நிலை ஏற்படுவதைவிட சுமுகமாக நல்லதொரு ஆலோசனை செய்து, எப்படிச் செய்யலாம் என்ற ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். அதற்கு அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைக்கவேண்டும். அதில் குறிப்பாக விவசாயப் பிரச்சனைகளை உணர்ந்த அங்கத்தினராக இருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் கிராமத்தின் சூழ்நிலை தெரியும். அந்த நிலைமையிலே முடிவு செய்யவேண்டுமே தவிர, பலவிதமான முறைகளை அவர்களுக்கு மனதில் தோன்றியதைச் சொல்லி பிறகு அவசரமாக அதை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று முடிவு செய்துவிட்டால் அதனால் நிரந்தரமான ஒரு பரிசீலனை கான முடியாது. ஆகவே, அங்கத்தினர்களைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் தீர ஆலோசித்து நல்லதொரு முடிவுக்கு வர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“தஞ்சை ஜில்லாவிலும், தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சிதம்பரம் போன்ற இடங்களுக்கும் தஞ்சை ஜில்லா அவசாச் சட்டம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி நெல் பாகியிருந்தால் வசூல் செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. அந்த வசூலும் இந்த ஒத்திவைப்புச் சட்டம் வந்ததிலிருந்து வசூல் செய்ய முடிவது இல்லை. விவசாயிகள் தங்களிடம் எவ்வளவு இருந்தபோதிலும் கூட தாம் வாங்கிய முதலைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைப்பது கிடையாது. பண வசதி உள்ளவர்க்கூட திருப்பிக் கொடுப்பது கிடையாது. பண வசதி இல்லாதவர்களைப்பற்றி சொல்லவே தேவையில்லை. கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தை நீட்டிக்கொண்டே போகப்போக கவலை இல்லாமல்— சக்தி இருந்தாலும்—கொடுக்காமல் அவர்கள் செல்வழித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஒரேயடியாகக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுமபோது மிகவும் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்படும். இதையும் நாம் யோசனை செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் கடனைக் கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டபோது ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியாரால் கொண்டு

[Sri K. R. Sambandam] [16th December 1954]

வாங்கப்பட்ட அந்தக் கடன் நிவாரண மசோதாவினால் பல பழங் கடன்கள் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டன. விவசாயக் கடனா? மனிகைக் கடையில் வாங்கின தற்கு ஏற்பட்ட கடனா? நகை வாங்கிய கடனா என்ன என்ற பிரச்சனைக்கு இடமே இல்லை. இந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டவுடன் எல்லா வியாபாரமும் மந்தம் ஏற்பட்டு, வியாபாரம் நடத்த முடியாத நிலையில் வியாபாரிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நாணயமாக நடந்துகொண்டவர்களுங்கூட இன்றைக்கு வியாபாரியிடம் ஒருவிதமான சாமானும் கடனாக வாங்க முடிவது இல்லை. இதைவெல்லாம் நாம் நன்றாக ஆலோசனை செய்து பார்க்கவேண்டியது அவசியம்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. ஆர். சம்பந்தம் பேசும்போது தஞ்சாவூர் பண்ணையான் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி விவசாயிகள் நெல் பாக்கி அளிக்கவேண்டுமென்றும் வாங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது என்றும் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டப் பிரகாரம் நெல் பாக்கியை வாங்கலாம். இப்பொழுது போட்டிருக்கக்கூடிய, நடைமுறையில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தின் பிரகாரம்சட்ட குத்தகை பாக்கி யிருந்தால் வசூல் செய்வதற்கு சட்டத்திலே அதிகாரம் இருக்கிறதென்று அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

* **SRI K. R. SAMBANDAM** :—“ கனம் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் சொன்னார்கள் : அது சட்டத்திலே இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையில் யாருமே வாங்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ரெவினியூ அதிகாரியின் மூலமாக வசூலிக்க முடியவில்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் உடனே முன்சீப் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும். தாவாசெய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

“தஞ்சை ஜில்லாவிலே நிறைய தேவஸ்தானத்திற்கும் மடங்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லா அவசரச் சட்ட வந்தாலுங்கூட இன்னும் நேரடியான சாகுபடி கிடைக்காமல் குத்தகை மூலமாக குத்தகைக்கு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குத்தகைக்கு நிலம் விட வேண்டுமானால் ஒரு அளவு பெறுமானமுள்ள சொத்து ஒருவருக்கு இருக்கவேண்டுமென்ற நிலைமையை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு அந்த மாதிரி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். பாக்கி வசூல் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டவுடனே கொஞ்சம் கட்டிவிட்டு நடுத்தர குத்தகைக் காரர்கள் அப்படியே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி பல விதமான இடைஞ்சல்கள் ஏற்படுகிற காரணத்தால் இதை ஒத்தி வைப்பதில் மாத்திரம் போதாது. நன்கு பரிசீலனை செய்து எந்த அளவு விவசாயிகளுக்கு உண்மையான பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமோ அந்த நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். பெரிய மிராச்தார்கள் எப்பட்டியாவது தங்களுக்கு பண வசதி செய்துகொள்ளலாம். ஆகவே, அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. குறிப்பாக சிறிய மிராசு தார்களுக்கும் நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகளுக்கும் நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு கிடைக்கும்படியான ஒரு நிலைமையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும்.

“ இந்த மாதிரி ஒத்திவைப்பு ஏற்படுமானால், அப்படி ஏதாவது விவசாயிகளுக்கு விதை வாங்குவதற்கு ஒரு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பதற்கு நல்ல முறையில் ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தை கொண்டுவர வேண்டுமேயொழிய, இந்தச் சட்டத்தை ஒத்தி வைப்பதில் மட்டும் பிரயோஜனம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI C. H. KANARAN :—“മിഷൻ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സാർ, ഈ നിയമം നീതിവേദകണമെന്നുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു വളരെ ചുരുക്കം ആളുകൾക്കു അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ളവനാണ്. ആൻ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. കാരണം, രാജ്യത്തുവെച്ച സ്ഥിതി

16th December 1954] [Sri C. H. Kanaran]

അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആളുകൾക്കെല്ലാം അറിയാം ഈ സിന്ധ്യനി, അതായത് ഫിബ്രുവരി 7, 1968 കമ്പ്ലൈൻമെന്റുകളെ എന്നിട്ടു വേണം മേസ്സേജുകൾ ഏറ്റവും ഒന്നായി ഫയൽ ചെയ്യാൻ എന്ന നിർദ്ദേശം പണമിടലുകളോടെ നിഷ്ഠ. ഈ രാജ്യത്തെ ജനമിടർ പാട്ടും പാഠം ബാക്കിയുടെ ദേശീയ നിയമങ്ങൾ കെട്ടിപ്പിടിക്കാൻ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. ഈ നിയമ അറിന്റെ കലാപവധി അവസാനിക്കുന്ന ദിവസം എന്ന ആയിരക്കണക്കിനുള്ള മേസ്സേജുകൾ മെമ്പറിനെ കൃഷിക്കാർക്കു എതിരായിട്ടു വരാൻ പോവുന്നുണ്ട്. കൃഷിക്കാർ ആശ്വാസം നൽകുകയെന്നു കൂട്ടം രാജ്യത്തിന്റെ മുഴുവൻ ആചാര്യമാണ്.

“കൃഷിക്കാരുടെ കടങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഒരു നീരുമാനം എടുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് സൂക്ഷ്മമായ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. വളരെ പ്രധാനമായി എന്നിങ്ക ഒരു എടുത്തുപറയാനുണ്ടു്: മലബാറിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ വാങ്ങിയ കടങ്ങൾ മാനുവൽ കൃഷിക്കാർക്കു ഇന്നുള്ളതു്. അവഗുരൂപ്പിക കൊടുത്തിട്ടു നൂറുറൂപ്പികയും ഇരുനൂറുറൂപ്പികയും പ്രമാണം വാങ്ങിവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. വിളയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, പ്രായോഗികവും കർമ്മശൈലിന്റെ പണയത്തിന്മേൽ, കടം കൊടുക്കുന്ന ഒരു ഏകോപിത വടക്കെ മലബാറിലുണ്ടു്. വിള ജാലത്തിന്മേൽ ചെറിയ തുകകൾ കടം കൊടുത്തിട്ടു കൊള്ള നടത്തുന്ന കർഷാടാണു് ഇതു്. കൃഷിക്കാരുടെ കടങ്ങൾ ഒരു പരിശോധിച്ചാൽ അതിൽ 75 ശതമാനവും ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നു കാണാൻ സാധിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു് യഥാർത്ഥമായുള്ള കടങ്ങൾ ഏതെന്നും ഏതുവെന്നും ഒരുറപ്പാക്കണം നടത്തണമെന്നു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. മലബാറിലെ കൃഷിക്കാരുടെ കടങ്ങൾ ഏതെന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ കിസാൻസംഘം ഇതു പ്രമേയവൈകാരികമായി ഗവണ്മെന്റിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഒരു അന്വേഷണകമ്മിറ്റിയെ നിയമിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ആ കമ്മിറ്റിയിൽ ജില്ലാ മേജർ സഞ്ചരിച്ചു ചെളിവെട്ടുകാരനും കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു നേരിട്ടു വാങ്ങുകേൾക്കാരനും സംരക്ഷണമേജറായിരിക്കണം. കടിയായ നിയമം നിർമ്മിച്ച അവസരത്തിൽത്തന്നെ കടമില്ലാത്തവർക്കു കമ്മിറ്റി രാജ്യത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗത്തും പോയി അന്വേഷണം നടത്തുകയും തെളിവെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതുപോലെ കൃഷിക്കാരുടെ കടങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുകയും ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുകയും ആ കമ്മിറ്റി രാജ്യം മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചു കൃഷിക്കാരുടെ കടങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദമായ അന്വേഷണം നടത്തേണമെന്നായിട്ടുണ്ടു്. അല്ലാതെ മദ്രാസിലിരുന്നുകൊണ്ടു് കയ്യടങ്ങൾ ശരികൂ മനസ്സിലാക്കാനെ മുഴങ്ങുന്നില്ല ഉണ്ടെന്നു നീട്ടിവെക്കുകയും എന്നെങ്കിലും എഴുതിവെച്ച ഒരു പുതിയ നിയമമുണ്ടാക്കുകയും മാത്രം ചെയ്യുകയൊക്കുമായില്ല. യഥാർത്ഥ വിവരങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്ന രേഖകൾ സ്ഥാപിക്കുകയും അന്വേഷണം നടത്തണം. കൃഷിക്കാരിൽനിന്നു നേരിട്ട തെളിവു ശേഖരിക്കണം. അതുകൊണ്ടു് ഒരു അന്വേഷണകമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കണമെന്ന അഭിപ്രായം ഞാൻ ശക്തിയായി പിന്തുടരുന്നു. അതിനുവേണ്ടി ഗവണ്മെന്റ് ഉടനെ നടപടികളെടുക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.

“മലബാർ കടിയായ നിയമമനുസരിച്ചു ആറു കൊല്ലത്തെ പാട്ടമ്പാക്കി കൊടുക്കണമെന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ആറു കൊല്ലത്തെ പാട്ടമ്പാക്കി കൊടുക്കാൻ കൃഷിക്കാരനു സാധ്യമാണെന്നു എന്ന് ഒരു പുനരവലോചന നടത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണ്. ആൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടേതോളം, ഈ പാട്ടമ്പാക്കി കർ മുഴുവൻ ഇളച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് ന്യായം. പാട്ടമ്പാക്കിക്ക് ഭൂമി ഒഴിപ്പിച്ചെടുക്കുമെന്നുള്ള വ്യവസ്ഥയും മാത്രം. പാട്ടമ്പാക്കി കർ മുഴുവൻ ഇളവു ചെയ്യുകയും പാട്ടമ്പാക്കിക്ക് ഭൂമി ഒഴിപ്പിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ കൃഷിക്കാർക്ക് തെങ്ങും അരിയും ലഭിക്കുകയുണ്ടു്.

“**தினிகாரண கக வபிசுவாநஹ மரணந ப்ரியாந காரண காகி**
கோபுநாநஹத வபயிகிவாந”. கறததக, நாதிசேர மறவாய மவநா நிவ
ப்ரியாந காரகிசோபுநாநஹத வப வதர ஹதிகிநிசியாந. கறததகிர
நஹ கௌமபுநாநஹதிகிநிசிர 35 ஸதமாந வபயே ஹாஹ. கதநாநஹ,
75 ஸதமாநமாந விபபகிதிகிநிசிகாஹ. ஹநாந ஸாநாநாநிதி தினி
காரந வாநாந மரணநாநாநஹத வப கத கரணதிகி. திகிதிசுநகிவ
ஹ. ஸாஹகாந தினிகாரண கக வபிபிதிநி. தினிகாரண வவப
வாநஹதநி ஹபிக கர வஹகாநஹத மைந ப்ரியாநிதிசுந
தினிகார கபுளாநாநிந மரண ஸாநாநாந மயி பந வவப வபுநாந”.

[Sri O. Koran] [16th December 1954]

മായി രക്തം നൽകുന്നതിന്നു ഗവർണ്ണിനും യാതൊരു പദ്ധതിയുമില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള കറുപ്പുകയായംകൊണ്ടെന്നും കൃഷിക്കാരന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല. എത്രയോ കാലമായി കൃഷിക്കാരൻ കടക്കാനായി കഴിയുകയാണ്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനകാരണങ്ങളെന്തെല്ലാമെന്നു ക്രമീകൃതമായ ഒരു അന്വേഷണം നടത്തി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. മലബാറിൽ വാടവും പാട്ടവും മറ്റും നില്ക്കെത്തന്നിട്ടുള്ളതു ന്യായമായ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല. ജന്മിമുതലുള്ളതല്ലെന്നതിന്നും പ്രകൃതിദൈവശക്തിയും കാലവക്ചുതികൾക്കും എതിരായി പടവെട്ടി നടപ്പാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതല്ല കൃഷിക്കാരനു സ്ഥായിയായ ആശ്വാസം നൽകാൻ ഗവർണ്ണിനെ ഇതേവരെ യാതൊരു പദ്ധതിയുമില്ലെന്നുള്ളതു ആരോടെപ്പാർമാണ്. ഇയിടെ വളരെ മനോരമേനേയോടുകൂടി ഒരു നവധു കൃഷിക്കാരൻ എന്നൊട്ടു പറയുകയുണ്ടായി. ഉണ്ടക്കൊണ്ടു കൃഷിയെല്ലാം പിഴച്ചു പോയി. അതുകൊണ്ടു പൊട്ടു പൊയുന്ന കായ്ത്തിൽ അല്പം വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യണമെന്ന അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ 'അതാണോ എനിക്കു കേൾക്കേണ്ട; അയ്യോയെ പണം പണയംപെട്ടാലും പൊട്ടം ഉടനെ അടച്ചുകൊള്ളണം' എന്നാണ് ജന്മിയുടെ കല്പന. ഇങ്ങനെയുള്ള പീഡനങ്ങളുടേയും ആരോടാണിത്തന്നെയും ഫലമായി കൃഷിക്കാരെപ്പോലും ഇന്നു പാപ്പരായിരിക്കുന്നു. കാലാവസ്ഥയുടെ തടസാദർശ്യമുള്ള കൃഷിയിടത്തിന്നുതന്നെ കൃഷിക്കാരനു രക്ഷയില്ല. കൃഷിക്കാരനും അവന്റെ കുടുംബവും നിര്യൂക്തരും അനുഭവിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടാനും ദുരിതമനുഭവിക്കാനും വിടവുതന്നെ കൃഷിക്കാരനു സ്ഥിരമായ ആശ്വാസം നൽകുന്നതിനുള്ള ഒരു പദ്ധതി ഉടനെ നടപ്പിൽവരുത്തണം. അതിന്നു ആദ്യമായി വേണ്ടതു ന്യായമായ പലിശക്കു കൃഷിക്കാരനു ആവശ്യമുള്ള പണം കടം കിട്ടാനുള്ള ഒരു പദ്ധതിയാണ്. മലബാറിൽ പി. സി. സി. സൊസൈറ്റികളുണ്ട്. ആ സൊസൈറ്റികളെ ക്രെഡിറ്റ് സൊസൈറ്റികളാക്കി മാറ്റി ആ സൊസൈറ്റികൾ മുഖാന്തിരമൊ അല്ലെങ്കിൽ മൂൻ ബാങ്കുകൾ സ്ഥാപിച്ചു അവ മുഖാന്തിരമൊ കൃഷിക്കാരനു ആവശ്യങ്ങൾക്കു കടം കൊടുക്കാനും ഇന്നുള്ള കടങ്ങൾ ഇളവ് ചെയ്യുകയൊ വെട്ടിച്ചുരുക്കുകയൊ ചെയ്യാനും ഗവർണ്ണന്റെ ഒരു പദ്ധതി കൊണ്ടുവരണം. അല്ലാതെ ഈ രാജ്യാധികാശാലം നൽകുന്ന നിയമം നീട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ മാത്രം പോരാ എന്നാണ് എനിക്കു ഗവർണ്ണിനെ അറിയിക്കാനുള്ളത്. കൃഷിക്കാരന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു ശാശ്വതമായ പരിഹാരം കാണാൻ ഗവർണ്ണു് അടിയന്തിരനടപടി എടുക്കണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

8-55
p.m.

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி இந்த சபையில் பல அங்கத்தினர்கள் பல ஷ்யங்களை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். விவசாயிகளுடைய கடன் ரச்சனை ரொம்ப பயங்கரமான பிரச்சனை என்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை ருக்காது. ஆனால் அதற்குப் பரிசாரம் என்னவென்பதுதான் பிரச்சனை. ற்கெனவே இருக்கும்படியான கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தை இன்னும் ன்று வருஷங்களுக்கு ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று இந்த மசோதா ருவை நீடித்து வைத்தாலும் அவர்களிடையே கடன் பிரச்சனை தீர்ந்து ுமா? தீர்ந்துவிடாது. இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தவருடைய ாக்கம் அதுவல்ல. இந்தப் பிரச்சனை ஒரு சிக்கலான பிரச்சனை என்பது வருக்கும் தெரியும். இந்த மசோதாவினால் அவர்களுக்கு ஒரு பரி ாரம் தேடிக்கொடுக்கலாம் என்ற எண்ணத்துடன் தான் இந்த மசோ ாவை அவர் பிரேரித்திருக்கிறார். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை லைவைக்கப்பட்ட மசோதாவத்தில் நோக்கினால் இந்தக் கடனை ரத்து செய்ய ு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். அந்தப் பிரச்சனை வேறு. அந்த ாதிரியான சட்டம் ஒன்று இந்த சட்டசபைக்குக் கொண்டு வரும் நிலையில் ூலில், அது எனக்குத் தெரியும். இது எப்படிப்பட்ட பிரச்சனை, இதை ுப்படி தீர்ப்பது, அதில் எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது என்ற ஒரு ரிச்சனை நம் முன்பு திண்ணமாக இருக்கிறது. உதாரணமாக 1939-ம் ுருஷத்தில் நான் சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்ற ுபது அங்கு ஒரு விவசாயினிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது ுவன் சொன்னான் : “சாமி, ஒரு அரசமரத்து சாமி ஒரு சட்டம் ுகாண்டு வந்திருக்கிறதாம், அதனால் கடன் நிவாரணம் வேண்டாம்” ுன்று சொன்னான். நான் யோசித்துப் பார்த்தேன். அவ்வளவு

16th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

சாமியாவது என்று உடனே எனக்குத் தெரிந்தது. ஆற்றமத்து சாமி அதாவது இராஜகோபாலாச்சாரியார் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்ததை அந்த விவசாயி குறிப்பிடுகிறான் என்று தெரிந்துக்கொண்டேன். அந்த மாதிரி 1938-ம் வருஷத்தில் ஒரு கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் வந்ததனால் விவசாயிகளுடைய கடன் பளு தீர்ந்து விட்டதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்தினால் வட்டி பிரச்சனை தீர்ந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். 1945-ம் வருஷத்தில் டாக்டர் பி. வி. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் பல லீகல் அட்வைசர்களுடனும் இந்தக் கடன் நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பதை அறிய ஒரு விசாரணை நடத்துவதற்கு பல உத்தியோகஸ்தர்களுடையும், குமாஸ்தாக்களுடையும், பல நிபுணர்களையும் எக்கனமிக் எம். எக்கனியும் அழைத்து இதைப்பற்றி விசாரணை நடத்தி ஒரு அறிக்கையையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். அதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது. இந்தக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் வந்ததும் கூட விவசாயிகளுடைய கடன் பளு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 1938-ம் வருஷ சட்டம் இயற்றியும் அந்த பளு குறைந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அடுத்த 94 மாதங்களில் அது எவ்வளவு குறைந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட அது எட்டு கோடி ரூபாய் தான்குறைந்திருக்கிறது. அனால் மொத்தக் கடன் 200 கோடி ரூபாய். இந்த 200 கோடி ரூபாயில் இந்த எட்டுக் கோடி ரூபாய் எப்படி இருக்கிறது என்றால் சமுத்திரத்தில் பெருங் காயத்தைக் கரைத்தது போல்தான் இருக்கிறது. காரணம் யுத்த காலத்தில் கடன் ஜாஸ்தியாகி இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். இந்த விதமாக இன்று அவருடைய புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகிறது. அவர் மற்றொரு விஷயத்தையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். யுத்த காரணத்தால் இந்த விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கிறது. அதனால் நாளைக்கு விலைவாசி வீழ்ந்தால் பெரிய நெருக்கடி ஏற்படலாம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். 1929-34-ல் பெரிய விவசாயநெருக்கடி ஏற்பட்டது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்தவிதமாக மறுபடியும் விலைவாசிகள் வீழ்ந்தால் விவசாயிகளின் கதி மிகவும் மோசமாகிவிடும். 1929-34-ம் வருஷத்திய நெருக்கடியைக் காட்டிலும் மோசமாகப் போய்விடும். அதனால் இதற்கு உடனடியான பரிகாரம் காணவேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அவ்விதம் விலைவாசி வீழ்ச்சிக்கு முன்பாக ஏதாகிலும் சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்களா? ஸ்ரீ பி. வி. என். நாயுடுவே சொல்லியிருக்கிறார் அதையும் சர்க்காரே ஒரு ரிப்போர்ட்டாக பிரசுரித்திருக்கிறார்களே, அதன்படி நடவடிக்கை எடுத்தார்களா? ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. 1945-ம் வருஷத்தில் விவசாயிகளுடைய கடன் நிலை என்ன என்பதை நிர்ணயிக்கவேண்டும். கடன் 7, 8 வருஷங்களில் அவர்களுடைய கடன் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. கடன் பளு குறையவில்லை. ஐந்து, 6 வருஷங்களாக பஞ்சம் என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையால் இன்றைக்கு இருக்கும் கணக்கைப் பார்த்தால் விவசாயிகளுடைய கடன் கிட்டத்தட்ட ரூ. 250-தாக இருக்கும். அவ்விதம் அவர்கள் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று நாம் சாதாரணமாக சொல்லிவிட முடியும். ரூ. 250-ஐக் 4 p.m. கூட திரும்ப எப்படிச் கட்டுவது என்று யோசனை செய்து பார்த்தால் நிலைமை ரொம்ப பயங்கரமாக இருக்கிறது. இந்த நாட்டின் மொத்த வருமானத்தை நிர்ணயிப்பதற்காக மத்திய சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தேசிய வருமானக் கமிட்டி (National Income Committee) வெளியிட்டுள்ள கணக்கைப் பார்த்தால், 'விவசாயத்திலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருஷ வருமானம் கிட்டத்தட்ட ஐயாயிரம் கோடி ரூபாய்' என்று தெரிகிறது. அதன் பிரகாரம் விகிதாசாரப்படி பார்த்தாலுங்கூட சென்னை ராஜ்யத்தின் விவசாய வருமானம் வருஷத்திற்கு ரூ. 250 கோடிக்குமேல் கிடையாது. விளைபொருள்கள் அப்படியே விற்பனாகூட சர்க்காருக்கு செலுத்த வேண்டிய கிஸ்தியை கட்டாமல், நிலச்சுவாந்தாருக்கு செலுத்தவேண்டிய ரூ. 250-க்குப் பணத்தை கொடுக்காமல் இந்த ராஜ்யத்தில் விளையக்கூடிய தானியங்களை அப்படியே விற்பனாக்கொடுத்தால் மேற்சொன்ன ரூ. 250 கோடி விவசாய வருமானம் வருகிறது என்று விளங்கும்.

[Sri P. Ramamurthi] [16th December 1954]

“ஆனால், 250 கோடி ரூபாய் இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு வருஷத்தில் உற்பத்தியாகக்கூடிய விவசாயப் பொருள்களுடைய மதிப்பு என்று சொன்னால், அதுவும் இன்றைக்கு சாதாரண விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் இல்லை. பெரிய நிலைச்சொந்தார்கள், சிறு விவசாயிகள், நிலமில்லாதவர்கள் இருக்கிறபோது பார்த்தால் இந்தப் பிரச்சனை அவ்வளவு சுலபமாகத் தீர்ப்பதற்குக் கொஞ்சம் யோசனை செய்தாக வேண்டியது அவசியம். ஆகவே, சிலகூட நிறைந்த இவ்விஷயத்தை யோசனை செய்வதற்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் நிர்ப்பந்தங்களுக்கு உட்பட்டு ஏதாவது ஒரு வகையில் பிரச்சனையைத் தீர்த்தாகவேண்டும் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு எல்லோருமாக உட்கார்ந்துகொண்டு ஆலோசனை செய்து பார்த்து ஒரு பரிகாரம் காண்பதற்கு நிச்சயமாக கொஞ்சம் காலம் பிடிக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே, யோசனை செய்யக்கூடிய காலத்தில் ஒரு பரிகாரம் காண்பதற்கு முன்பாக, இருக்கக்கூடிய நிலங்களை பிடுங்கிக் கொண்டு போகக்கூடாது. ஏற்கெனவே பிடுங்கிக்கொண்டு போன நிலங்கள் போதும். ஏற்கெனவே இன்றைக்கு 60 சத விதிகம் நிலமில்லாத விவசாயிகள் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாகப் போகக்கூடாது என்ற கண்ணோட்டத்துடன் இந்தப் பிரச்சனையை அணுகவேண்டும். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் Directive Principles-ல் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய செல்வம் சிலரிடத்தில் போய்க் குவியாமல் பாதுகாக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. செல்வம் ஒரு சிலரிடத்தில் குவியப்படுவதைத் (Concentration of wealth) தடுப்பது அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று Directive Principles of State Policy-இல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை இன்றைக்கு நிறைவேற்றவில்லை யென்று சொன்னால், செல்வம் ஒரு சிலரிடத்தில் குவிவதைத் தடுக்காமற் போனால் பிரயோஜனம் இல்லை. தடுத்தா நிறுத்துவதற்கு ஒரு இடைக்கால ஏற்பாடாக இந்த மசோதாவின் நோக்கம் இருக்கிறது. ஆகவே, மசோதாவை சர்க்கார் எந்தவிதமான ஆட்சேபணைக்கும் இடங்கொடுக்காமல் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். கடனை ரத்து செய்துவிடக்கூடியது அல்ல இந்த மசோதா.

“ராஜ்யத்தில் கடன் வற்றிப்போய்விடும், கடன் வாங்குவதற்கு வழியே இல்லாமல் போய்விடும் என்ற வாதம் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அது சரியல்ல.

(Mr. Speaker in the Chair.)

“உதாரணமாக Banking Development வேண்டுமென்று பேசுகிறோம். இந்த நாட்டில் பாங்குகள் மூலமாக லேவாதேவி முறைகள் வளர்க்கப்படவேண்டுமென்று பிரமாதமாக பேசப்படுகிறது. கிராமப் புரங்களில் பாங்குகள் வளர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதற்காக Rural Banking Enquiry Committee நியமிக்கப்பட்டது. ஆனால், கிராமப் புரங்களில் கந்து வட்டிக்குப் பணம் கிடைக்கும் வசதி இருக்கும் வரை சில நிலச்சொந்தார்களிடத்திலேயும் லேவாதேவிகாரர்களிடத்திலேயும் அவர்கள் கையில் இருக்கக்கூடிய பணவசதியைக் கொண்டு இன்றைக்கு கந்து வட்டிக்குப் பணம் கிடைக்க முடியும் என்ற நிலைமை இருக்கும்போது, அவன் அந்தப் பணத்தை 4 சத விதிகம் வட்டிக்கு பாங்கியில் எப்படிப் போட முன்வரமுடியும்? கிராம வட்டாரங்களில் பாங்குகள் வளரவேண்டும் என்று பிரமாதமாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாமே யொழிய நடைமுறையில் நடப்பது கிடையாது. இன்றைக்கு நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் விவசாய அபிவிருத்திக்கும் மூலதனம் (capital formation) மிகவும் அவசியம் என்று பேசப்படுகிறது. ஆனால், அந்தப் பணம் இன்றைக்கு மூலதனமாக வந்து சேருவதற்கு வேண்டிய

16th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது, அதற்குப்பதிலாக அவ்வளவும் கந்து வட்டிக்குப் போகும்படியான பணமாக மாறுகிறது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப்படுவது அவசியம்.

“கூட்டுறவு பாங்குகளிலிருந்து கடன் வாங்கி அந்தப் பணத்தை கந்து வட்டிக்கு கொடுக்கக்கூடியவர்களும் கிராமங்களில் இருக்கிறார்கள் என்பது சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் தெரியும். கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்து பெறக்கூடிய கடன்கூட விவசாயத்திற்கு நேரடியான உபயோகத்திற்குக் கிடைப்பதில்லை. அதில் இருக்கக்கூடிய பொருளை வாங்கிக்கொண்டு பத்தாயிரம் வாங்கிக்கொண்டு அந்தப் பணத்தை விவசாயிகளிடத்தில் கந்து வட்டிக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இது சாதாரணமாக எல்லா கிராமங்களிலும் நடக்கக்கூடிய விஷயம்.

“நில அடமான பாங்குகளைப்பற்றி பிரமாதமாகப் பேசுகிறார்கள். ஐந்து வருஷத்திட்டத்தின் மூன்றாவது வருஷ progress ரிபோர்ட்டில் ‘நில அடமான பாங்கு மூலமாக கொடுக்கப்பட்ட கடன்களெல்லாம்—not for any productive purposes—விவசாயத்தை வளர்ப்பதற்கு இதுவரை கடன்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய கடன்களைத் திருப்பிக்கொடுப்பதற்காகத்தான் இந்த நில அடமான பாங்குகள் மூலமாக கொடுக்கப்பட்டு அவைகள் வேலை செய்து வந்திருக்கின்றன’ என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலைமை இருக்கும்போது, இதைத் தீர்க்க வேண்டிய பொருப்பு நமக்கு இருக்கிறது. அதைத் தீர்ப்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தை மூன்று வருஷங்களுக்கு நீடித்தால் கடன் வற்றிப்போகாது, வேறு வழிகண்டுபிடிக்க முடியும். இதற்குக் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்படலாம். அதற்குள் இந்தப் பிரச்சனையின் எல்லா அம்சங்களையும் நாம் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கவேண்டும். ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்து தீர்க்கும்படியாக ஒரு இடைக்கால வசதி வேண்டும். அந்த வசதிதான் நீண்ட கால ஒத்தி வைப்பு. சென்ற வருஷம் இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டு பிறகு சும்மா இருந்தமாதிரி இல்லாமல் இந்தப் பிரச்சனையை எப்படித் தீர்ப்பது என்று எல்லோருமாகக் கூடி ஆலோசனை செய்து பார்க்க ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். அந்த ஆலோசனையில் ஈடுபட்டால் இதனால் எந்தவிதமான கெடுதலும் வராது. ஆகவே, இப்படி ஆலோசனை செய்யும்வரையில் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்று கோரும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்து, சர்க்கார் இதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் சொல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Sri N. K. Palanisamy who moved the motion for the consideration of the Bill wants to extend the lifetime of the Moratorium Act by three more years. The Bill does not solve many difficulties expressed by hon. Members. This Moratorium Act was passed as a sort of special remedy for a special disease under very special and particular circumstances. Such remedies are generally of a temporary character because they affect normal contractual relations. We cannot extend the lifetime of such Acts for any length of time. The working of this Act for almost a year has resulted in very many consequences which are varied, divergent and controversial. Hon. Members also have expressed extreme viewpoints. Some hon. Members have expressed one extreme point of view and some other hon. Members have expressed another extreme point of view. It is, therefore, clear that there cannot be any uniform or agreed point of view on this matter. It is a highly controversial Bill and it has to be

4-16
P.M.

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [16th December 1954]

carefully scrutinized. Some hon. Members have quoted proverbs in their speeches on this Bill. I accept one of the proverbs quoted by one hon. Member which is to the effect that if we take into account all the difficulties and expenses of a cultivator, there is not very much left for him. Even now, the proverb may be said to be true. But the other proverb quoted by the hon. Member representing Erode is not apt. It might have been true in olden days . . .

SRI S. RAMALINGAM :—" During the days of Ramayana."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Even during the period subsequent to the days of Ramayana also, it might have been true. In those days, the debtor was anxious to clear his dues. Whenever a person borrowed money, he underwent a sort of mental anguish until he paid back the money borrowed. In course of time, the situation has changed. The proverb has to be suitably changed to suit the present time. Now, it is the persons who lend money that feel the mental anguish and not the people who take money.

" The Government have published a Bill extending the existing Act for a short period till the end of February, so that the Government can go into every aspect of the question and come to a very reasonable and practical solution on this question of granting a moratorium. This debate has been very useful because we are now aware of the divergent views expressed by the various Members of this House. One hon. Member has stated that this Moratorium Act has broken the rural credit system in the villages and any further extension of the Act will be very injurious to the people. That is one extreme view. There is also another extreme view taken by some Members. They want that debts should be scaled down. In view of these divergent views, the Government want some time to sift facts and find out a proper solution for this very intricate question. That is the reason why they are bringing forward a Bill which has been published to-day for extension of the life of the Act for a short period. I hope that a very suitable solution will soon be found. I would request the hon. Member who moved for the consideration of the Bill not to press his motion. The Government are very anxious to do the right thing for all sections of the people."

SRI P. RAMAMURTHI :—" In view of the fact that the Government have stated that they themselves are bringing forward some Bill to-morrow and in view of the fact that a Bill which is brought forward by the Government will get priority and quicken business, I would like to appeal to the hon. Member in charge of this Bill to withdraw his motion for the time being."

* SRI N. K. PALANISAMY :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் கட்சித் தலைவர் சொன்ன மாதிரி என்னுடைய மசோதாவை நான் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்வதற்கு முன்னதாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், சர்க்கார்க் கட்சிக்கு அதிக

16th December 1954] [Sri N. K. Palanisamy]

பலமாக இருக்கக்கூடிய ஸ்ரீ உப்பி சாகிப் போன்றவர்கள் ' இந்தச் சட்டம் வந்ததிலிருந்து ஒரு வருஷ காலத்தில் பெரிய ஏமாற்றுகள் நடந்து விட்டன ' என்று சொன்னார்கள். உண்மையாகவே, கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு ஒரு சில வக்கீல்கள் இனிமேல் வக்கீல் தொழிலை விட்டுவிட்டு சைக்கிள் கடை வைக்கப்போவதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஆனால் . . .

MR. SPEAKER :—" அதைவிட வெற்றிலை பாக்குக் கடை வைத்தால் நல்லது! அதில் நல்ல வியாபாரம் நடக்கும்."

* SRI N. K. PALANISAMY :—" ஏற்கெனவே இந்தச் சட்டம் வந்ததால் லிலில் வக்கீல்களுக்கு வேறு வேலை கிடையாது என்பது வாஸ்தவந்தான். இரிமினல் வக்கீல்கள் கேட்கும்போது, மாதமொன்றுக்கு ரூ. 100 வருமானம் வந்திருந்தால் இப்பொழுது ரூ. 40 தான் வருகிறது. ரூபா 60 வரையில் மாதத்திற்கு வருமானம் குறைந்திருக்கிறது. யாரும் தகராறு செய்வது கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இந்தச் சட்டம் வக்கீல்களுடைய வருமானத்தைப் பாதிக்கிறது என்பது வாஸ்தவம். ஆனால், இப்படிப்பட்ட ஒரு பகுதிக்காக மட்டும் நாம் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்காமல் இருக்கக் கூடாது. கோடான கோடி விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைத்தான் நாம் முக்கியமாக கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் சொல் கிறேன்.

" இன்னொரு அங்கத்தினர் சொன்னார் : கடன் ஒத்திவைப்பு சட்டத்தை நீடித்தால் மட்டும் சாதாரண விவசாயிகளின் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடாது என்று கண்டிப்பாக நாங்களே சொல்லுகிறோம். இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு கடனை ஒத்திவைத்துக்கொண்டே போனாலும் அவர்களுடைய கஷ்டம் தீராது. இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமையில் ஓரளவு அவர்களுக்கு இந்தக் கடனிலிருந்து பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்ற ஒரே அடிப்படையில் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்து அதற்குப் பிறகு படிப்படியாக அவர்களுடைய கடனைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் சட்டம் செய்யவேண்டும். உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோமெய்யொழிய வேண்டுமென்று மில்லை. கடன் ஒத்திவைப்பினால் சிறிய விவசாயிகளுடைய பிரச்சனை தீராது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, இம்மாதிரியான முறையில் சர்க்கார் முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எங்கள் தலைவர் சொன்னதுபோல் என்னுடைய மசோதாவை நான் வாபஸ் பெறுகின்றேன்."

MR. SPEAKER :—" May I know whether the House gives leave to the hon. Member to withdraw the motion? "

The motion was, by leave, withdrawn.

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know what will happen to the other non-official resolutions on the agenda? "

MR. SPEAKER :—" They will all be taken up on the next non-official day.

" I must also inform the House that we shall have a night session to-morrow from 9 p.m. to 11 p.m. and during that time the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, will be debated on. On Saturday we will not have a sitting, but on Monday there will be a sitting.

" The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Friday, 17th December 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

Dropping of night sitting on 17th December 1954.

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, may I know whether we are sitting this night? ”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. the Leader of the House will answer that.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, in view of the threatening weather, hon. Members have suggested that we may give up the night sitting. We may sit overtime during the evening and finish off the work.”

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Protection of tenants under the South Kanara Tenants Temporary Protection Act.

* 468 Q.—SRI T. ANANTA PAI : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state what steps the Government propose to take to protect the tenants in South Kanara in view of the expiry of the South Kanara Tenants Temporary Protection Act in February 1955?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The question of enacting a comprehensive tenancy legislation for South Kanara is under the consideration of the Government. It is likely that this legislation will be enacted before the expiry of the South Kanara Cultivating Tenants' Protection Act, 1954, on 2nd March 1955.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ I understand that the Bill for Tenancy Legislation for South Kanara is quite ready. If so, will the Government assure that the same will be published at least within a fortnight? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, that was the idea when I gave my reply. Whatever it is, the legislation will be taken up before the Act expires.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ May I know whether it is a fact that the Bill was drafted and was to have been published before the South Kanara District Board elections and why it was not published accordingly? ”

[17th December 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ We have to look into the draft and finalise it. It has taken some time.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, many things may happen before a comprehensive legislation comes into force. Will Government assure the House that, in case new legislation is not put through before the expiry of the Act, they will continue this Act by Ordinance or otherwise? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I am not pessimistic like the hon. Member, Sir.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, during this session one of the hon. Members from South Kanara said that when he submitted a memorandum to the Hon. Chief Minister, the Hon. Chief Minister told him that the Bill would be published before the South Kanara District Board elections took place. May I know whether it was a fact that such an assurance was given and if so, may I know the reasons for not publishing the same so far? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, the time of the district board elections is not the crucial date. We have to examine it properly and see that it is quite an acceptable piece of legislation.”

SRI C. KANDASAMY :—“ இந்தச் சட்டம் காலவதியாவதற்கு முன்பு திட்டவட்டமான ஒரு சட்டத்தை இயற்றவேண்டும். பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள் என்பதன் காரணமாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் உத்திரவாதம் அளிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Yes, Sir. I am anxious to have the Bill brought before the House and I think it will be done. There will be no difficulty.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, it is not a question of the date of the district board election. The question was whether the draft of the Bill was shown to the members and a promise was given to them that it would be published before the date of the district board elections? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, a draft Bill always requires some touching up. That is what is being done now.”

11-10 a.m. SRI T. ANANTA PAI :—“ There seems to be an impression that the Bill was prepared specially for the purpose of the district board elections and I know it for certain that it is was not so. May I know whether it is not the intention of the Government that this permanent and comprehensive measure should be enacted before the expiry of the present South Kanara Tenants Temporary Protection Act? It is the view of the South Kanara legislators that this temporary measure should not be extended but that the new legislation should be brought in. Will the Government give an assurance that they will accede to this demand? ”

[17th December 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I cannot erase the obsession of certain hon. Members with regard to the district board elections and this Bill. The Government for their part are very anxious and are doing their very best to bring in the new Bill.”

SRI S. G. C. ANTHONY PILLAI :—“ The Hon. the Minister said that a permanent measure for preventing eviction was under the consideration of the Government and one of the hon. Members alleged that the draft Bill was shown to the legislators from South Kanara. The question now is whether it was shown or not shown. The second question is whether an assurance was given to the legislators that the Bill would be got ready before the district board elections. The Hon. the Minister should answer these questions instead of giving evasive replies and calling them insinuations.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ With regard to the draft Bill, we had consultations with the hon. Members of this House and others who were interested in this legislation. There is no harm also in showing the draft Bill to some of the hon. Members.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Will the Hon. the Minister give an assurance that he will take into account the large-scale evictions that are taking place now when he draws up the comprehensive Bill and will he also see to it that pending the introduction of such a measure, tenants are not evicted? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ My information is, though we anticipated large-scale evictions and tried to prevent them through this Act, there was no need for it at all because there was no eviction on a large scale at all.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know who stood in the way of the Bill being brought before this House, after it was drafted? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The drafting department's devil stood in the way.”

SRI T. ANANTA PAI :—“ Is it not a fact that the draft Bill was shown to the Members after the district board elections and not before? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I am unable to say anything about its chronology.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The Hon. the Minister was saying that there was no large-scale eviction in South Kanara. It is so because of the present Act. After it expires in February, there will be eviction on a large scale. That is why I want to know when the comprehensive legislation will be brought in.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Then the hon. Member has no grievance.”

[17th December 1954]

Appointment of the present Director of Public Instruction.

* 469 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the appointment of the present Director of Public Instruction has been made according to rules governing such appointments?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The answer is in the affirmative."

SRI C. KANDASAMY:—"May I know what are the rules governing such appointments?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The hon. Member may kindly refer to the relevant Service Rules."

SRI K. P. GOPALAN:—"May I know whether the person appointed as Director is a retired Government official?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am afraid, the hon. Member is very much behind time."

SRI V. S. SIVAPRAKASAM:—"May I know whether there was any objection to the Government appointing an outsider as Director of Public Instruction, just as they did in the case of the Inspector-General of Registration?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"This is a selection post and we could select anybody."

SRI A. RAMASAMY THEVAR:—"May I know from the Hon. the Minister why the hon. Member, Mr. Kandaswami, entertains such strange ideas about the appointment?"

MR. SPEAKER:—"How can the Hon. the Minister answer it?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"They are always very suspicious about the actions of the Government."

SRI S. RAMALINGAM:—"டைரெக்டர் ஆப் பப்ளிக் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ஆக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரியைவிட சீனியராக வேறு எந்த அதிகாரியாவது அந்த டிபார்ட்மெண்ட்டில் வேலை செய்கிறார்களா? அப்படி இருந்தால் அவரை ஏன் நியமிக்கவில்லை என்பதற்கு காரணம் கூறுவாரா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"As I have already stated, this is a selection post. There is one person who is senior. The merits of the two candidates were considered and on merits the present incumbent was selected."

SRI S. THINAKARASWAMI THEVAR:—"Sir, may I know from the Hon. the Minister whether it is not a fact that a most efficient and most deserving person has been appointed as Director of Public Instruction?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am really thankful for the compliment given by the hon. Member."

[17th December 1954]

Works executed under the Five-Year Plan.

* 402 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount of aid received so far from the Union Government under the Five-Year Plan for our State;

(b) the amount spent by the State Government so far; and

(c) the specific works executed so far?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) The Composite State of Madras received about Rs. 19 crores by way of Central assistance under the Five-Year Plan, during the first 2½ years of the five-year period, i.e., from 1st April 1951 up to 30th September 1953. The central assistance expected to be received by the present Madras State for the plan, up to the end of the current year (1954-55) is about Rs. 8 crores. The assistance for 1955-56 has not yet been settled.

" (b) The assistance given by the Centre by way of grants for the years 1951-52, 1952-53 and 1953-54 has been utilized in full. As regards loans, except for a sum of about Rs. 33 lakhs which was refunded to the Government of India being the unspent balance out of the loan sanctioned for Grow More Food Schemes for 1952-53, the entire loan assistance was utilized in full.

" (c) The following are the specific works financed from the assistance received from the Centre, in the present Madras State:—

Lower Bhavani Project;	Vaigai Project;
Malampuzha Project;	Amaravathi Project;
Manimuthar Project;	Mettur Canals Scheme;
Araniyar Project;	Grow More Food Schemes
Walayar Scheme;	(Tank improvement schemes,
Mangalam Scheme;	etc.)"

SRI A. RATNAM:—"ஸார், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியது லிருந்து ஜந்தாண்டுத் திட்டங்கள் பிராஜெக்ட் மயமாகவே இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் ஏழை மக்களும் ஏழை ஹரிஜனங்களும் இந்த ஜந்தாண்டு திட்டத்தில் எந்த வகையில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறார்கள்? அவர்களுக்கு என்று சர்க்காரால் ஏதாகிலும் வேலை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அந்த சமூகம் எந்த அளவில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது? எந்த அளவில் இந்த நாடு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பவைகளைக் கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The hon. Member may think that these schemes are useless. But I have answered the question."

SRI S. DEIVASIGAMANY:—"Many works were planned but some of them only have been carried out. Will the Government give an assurance that all works left over will be carried over to the Second Five-Year Plan?"

[17th December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ All the works which have been included in the first plan are being carried out or have been carried out. So, there is no question of leaving out any scheme.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is it a fact that in the matter of providing drinking water wells, a twenty-five per cent contribution towards the cost is demanded from the people and if so, will the Government be pleased to convert this contribution in cash into one of labour and give the work to local village contractors less twenty-five per cent of the total cost to solve the difficulty of cash payment by the villagers and thus secure the execution of the work by the villagers? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This question does not arise out of the main question but still I may assure the hon. Member that this twenty-five per cent contribution includes labour contribution also.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ ஸார், இந்தநாண்டு திட்டத்தின்கீழ் மாகாண சர்க்கார் செலவிடவேண்டிய விநியோகத்திற்கு வேண்டிய தொகைக்காக வரியை உயர்த்தித்தான் செலவிடவேண்டும் என்று மத்திய சர்க்கார் மாகாண சர்க்காருக்கு யோசனை கூறியிருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் அந்த யோசனைகள் என்ன, என்பதை தெரிவிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is no particular condition laid down that we should increase any tax. But as far as the betterment levy is concerned, we have received a communication from the Planning Commission, that it should be put through.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Have any schemes been drawn up specifically for reducing unemployment and if so, what amount has been spent on such schemes so far? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is rather a vague question. Every scheme taken on hand adds to the employment figures and every scheme completed and put into operation means further employment. All schemes go to solve the problem of unemployment but if the hon. Member wants to know whether we have drawn up any specific scheme for relieving unemployment, I may inform him that no such specific scheme could be drawn up. They can only be general schemes.”

Appointment of Deputy Registrars of Co-operative Societies.

11-20 a.m. * 403 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many Deputy Registrars of Co-operative Societies as on 31st March 1954 were directly recruited and how many of them were promoted from lower ranks; and

(b) how many of them are Christians and how many of them are non-Christians?

[17th December 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Number of Deputy Registrars directly recruited as on 31st March 1954—8.

Number of Deputy Registrars promoted from the rank of Co-operative Sub-Registrars—54.

“ (b) (i) Of the 8 direct recruits, none is a Christian.

(ii) of the 54 promotees, nine are Christians and the rest (45) are non-Christians.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Who makes the direct recruitment and who makes promotions from the lower ranks? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Direct recruitment is made by the Madras Public Service Commission. Promotions of Co-operative Sub-Registrars as Deputy Registrars of Co-operative Societies are made from the list of persons drawn up by the Commission in the order of preference on the recommendation of the Registrar and approved by Government.”

Appointment of Overseers of the Harijan Welfare Department as Minor Irrigation Overseers.

* 404 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the services of the Overseers of the Harijan Welfare Department in each district are taken into account when they are promoted as Minor Irrigation Overseers; and

(b) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) & (b) Under the rules the temporary Overseers working in the Harijan Welfare Department are eligible for appointment by transfer as Minor Irrigation Overseers. Their services in the Harijan Welfare Department are therefore taken into account when they are appointed as Minor Irrigation Overseers.”

SRI M. KATTIMUTHU :—“ ஸார், தென்னாற்காடு ஜில்லா ஹரிஜன நலக் காரியாலயத்தில் வேலை செய்த ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ணன் என்ற ஓவர்சீயர் மைனர் இரிகேஷன் ஓவர்சீயராக சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். அவருடைய ஜில்லா முன்னேற்ற ஆபீஸில் வேலைசெய்த சர்வீஸை M.I.O. சர்வீஸுடன் சேர்த்துக்கொள்ள அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா? ”

MR. SPEAKER :—“ ஒரு குறிப்பிட்ட நபரைப்பற்றிய கேள்வியை நீங்கள் கேட்கிறீர்களே! ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ The hon. Member may put a separate question.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ Sir, is it not a fact that the various Government servants working under the District Harijan Welfare Officers are employees of the Revenue Department and not the Harijan Welfare Department? ”

[17th December 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I am now concerned about the overseers working in the Harijan Welfare Department. I said their services are taken into account in promoting them.”

SRI A. RATNAM :—“ ஸார், ஹரிஜன நல இலாகாவில் வேலை செய்யும் ஓவர்சியர்களை தற்காலிகமான முறையில் வைத்துக்கொள்வதற்குக் காரணம் என்ன? ஓவர்சியர்களுக்கும் சூபர்வைசாகளுக்கும் உள்ள பேதங்கள் என்ன? சம்பள விதித்ததில் ஏதாவது வித்தியாசம் உண்டா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ A supervisor is higher than a overseer. When a vacancy arises in the post of a Supervisor, promotion is made from overseers in deserving cases.”

Second Language Test for Deputy Inspectors of Schools and School Assistants.

* 405 Q.—DR. K. B. MENON : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether Deputy Inspectors and School Assistants in Government service are required to pass a High Class Second Language Test; and

(b) whether the Government have considered the question of abolishing that requirement in view of the changed condition created by the separation of the Andhra State; and if so, with what result?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The answer is in the affirmative.

“ (b) This question is under consideration of the Government.”

Irregularities in the Co-operative Marketing Society, Ariyalur.

* 406 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of complaints made to Government against the Directors of the Co-operative Marketing Society, Ariyalur, during 1950-54;

(b) the expenses incurred by the Government in taking action against the directors of the said society for various acts of misappropriation and fraud during 1950-54;

(c) whether all the persons concerned were prosecuted in a criminal court;

(d) if so, the results thereof; and if not, why; and

(e) why the several criminal acts on the part of the directors were not found out in time and who were responsible for not finding them out?

[17th December 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Two complaints, one, dated 15th August 1950 and another, dated 7th December 1950, were received by the Government.

“ (b) No special expenditure was incurred on this account as the regular departmental staff attended to this work as part of their normal duties.

“ (c) & (d) Yes, Sir. Three persons were discharged and two were convicted by the Additional First-class Magistrate, Tiruchirappalli. The two persons convicted were later acquitted on appeal by the Additional Sessions Judge, Tiruchirappalli.

“ (e) A certain amount of time lag between the commission of a crime and its detection is inevitable. Departmental action was taken against an officer for not detecting and reporting the irregularities at an earlier stage.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ What is the nature of irregularity detected in this society? Did it involve falsification of accounts and misappropriation of the Society's funds? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Misappropriation, mis-use and maintenance of two sets of trip sheets for petrol lorry, mis-use of pleasure car and undue claims of travelling allowance.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ From the several complaints made against this department, is this House to infer that the officer who was at the head of this department was thoroughly lacking in his duties or was partial and showing favouritism to a great extent to the detriment of the various personnel in the department and the public? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ I do not think there is justification for this sweeping indictment. All cases detected are enquired into and punishment is meted out.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ May I know what is the amount which has been misappropriated in these two cases and whether action has been taken to recover the amounts from the private funds of the persons who have misappropriated them? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Two delinquents were arrested but on appeal they were acquitted.”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ On a point of Order, Sir. The Hon. Minister has not answered my question.”

MR. SPEAKER :—“ If the Minister gives a wrong answer, what can I do? ”

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ You can give a ruling that the Hon. Minister should answer the question of hon. Members correctly.”

[17th December 1954]

MR. SPEAKER:—"How can I? (Laughter.) I shall pass on to the next question, viz., question No. 407."

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Misappropriation of 39 bags of millets, 31½ bags of milo . . ."

MR. SPEAKER:—"I have passed on to the next question. How can the Minister proceed answering." (Laughter.)

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"I have also put my next question, Sir." (Laughter.)

Grant of house-rent allowance to Government employees occupying Government quarters.

* 407 Q.—SRI M. KALYANASUNDRAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government from Government servants against the revised rules regarding the grant of house-rent allowance to Government employees occupying Government quarters; and

(b) if so, what action the Government propose to take on the representation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) Yes. A representation from the Todhunter Nagar Residents' Association and a few representations from individual Government servants were received by the Government.

(b) The Government, after careful examination of the various requests contained in the representations, have decided that there is no reason to re-consider the orders already passed in the matter as no individual will pay more than 10 per cent of his emolument excluding the House Rent Allowance he receives."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"ஸார், நான் குறிப்பிட்டிருப்பது டாட்ஹன்டர் நகர் காலனியைப்பற்றி அல்ல. கவர்ன்மென்ட் எஸ்டேட்டில் இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் வீடுகளில் குடியிருக்கும் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு வீட்டு வாடகை, சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் அலவன்ஸைவிட அதிகமாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இது சம்பந்தமாக லெஜிஸ்லேசர் செக்ரட்டரியிடில் இருக்கக்கூடிய கீழ் தர சிப்பந்திகளுக்கிட காரியதரிசியிடம் முறையிட்டுக் கொண்டிருப்பதை ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் நான் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னதாக போடப்பட்ட உத்திரவைப்பற்றிதான் நான் கேட்க விரும்பியிருப்பது. அதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு முறையிடப்பட்டதா? அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The question begins like this: 'Whether any representation has been received by Government from Government servants against the revised rules regarding the grant of . . .'

"Naturally we thought that it refers to the Government servants' quarters in Todhunter Nagar. We have revised those rules only recently. If the hon. Member were to say

[17th December 1954]

now that his question refers to quarters in Government Estate, let him put a separate question specifically and I shall certainly give the answer."

Sale of steamer 'V. O. Chidambaram'.

* 408 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) where is the steamer 'V. O. Chidambaram' now lying;

(b) whether it is in working condition;

(c) whether the Government have any financial interest in the said steamer; and if so, to what extent; and

(d) whether the Government have any proposal to sell it in auction?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—" (a) The vessel has already been sold to a firm in Bombay.

" (b) Does not arise.

" (c) Yes, Sir. The Government had, on the security of the steamer and other unencumbered assets of the company, given a loan of Rs. 5,33,500 to the Swadeshi Steamship Company, Limited, Tuticorin, the then owners of the vessel, to be repaid in seven annual equated instalments of Rs. 76,215 each, besides interest, the first instalment being payable on 15th January 1953. The company have so far paid only the first instalment due on 15th January 1953 and the interest due up to 31st March 1953. After adjusting the sale-proceeds of 'V. O. Chidambaram,' and other assets of the Company, the Company still owe the Government about 3 lakhs of rupees.

" (d) She has already been sold."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"For how much amount was 'V. O. Chidambaram' sold, to whom was it sold and how was it sold? Was it sold by private negotiations or by public auction or by calling for tenders?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"The highest offer received for the steamer was Rs. 1,50,000 from Jaswala & Co., Electrical Engineers, Bombay."

SRI K. VINAYAKAM:—"Is the Hon. Minister aware of the fact that the said company which has purchased the steamer has changed the name of the steamer?"

MR. SPEAKER:—"What has that to do with this question?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I have no interest to follow the course of the steamer, Sir." (Laughter.)

[17th December 1954]

11-30 SRI P. CHELLATHURAI :—“சபாநாயகர் அவர்களே, ‘வ.உ. சிதம்பரம்’ என்ற பெயருள்ள கப்பல் ஏதாவது நிபந்தனையின்பேரில் விற்கப்பட்டிருக்குமானால், அந்தக் கப்பலை வாங்கிய கம்பெனியாரை ‘வ.இ. சிதம்பரம்’ என்ற பெயரை அந்தக் கப்பலுக்கு வைக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கேட்டுக்கொள்ளுமா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“அந்தக் கப்பல் விற்கப்பட்டு ரொம்ப நாட்கள் ஆகிவிட்டதால் இப்பொழுது அந்தக் கம்பெனியை, கனம் அங்கத்தினர் கேட்டுக் கொண்டுள்ளபடி, அரசாங்கம் கேட்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன்.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“தேசிய விடுதலைக்காக பாடுபட்ட மிகப் பெரிய தலைவரின் பெயர் வைத்த கப்பலை விற்கலாமா? அதற்குப் பதில் அதே தூத்துக்குடியில் அவருடையபேரிலே ஒரு கப்பலை விடுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“இப்போது அப்படி ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. அந்த பெயரை வைத்தால் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“Sir, may I know whether after adjusting the amount, there is any chance of recovering the balance due from the company?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“Yes, the company has got some assets by way of outstandings due for collection and unpaid share capital and an Official Liquidator has been appointed. We may get *pro rata*.”

SRI T. SHANMUGAM :—“சார், இந்த ஸ்டீமர்தானே முன்னேரு நாள் ராஜாஜி அவர்களால் தேங்காய் உடைத்து பழம் வைத்து கற்பூரம் ஏற்றி ஸ்டார்ட் செய்யப்பட்டது?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I have no information.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ‘வ.உ. சிதம்பரம்’ என்ற பெயரால் கப்பல் நடத்தினால் நஷ்டம் ஏற்படும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லுவதற்கு ஏதாவது காரணம் உண்டா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“அப்படி அந்தப் பெயர் வைத்தால் நஷ்டம் ஏற்படுமோ என்று சந்தேகப்பட்டு என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னேன்.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“The Hon. Minister informed the House that this vessel was sold for a little over a lakh of rupees. Who was the officer, who advised the Government that a sum of Rs. 5 lakhs could be loaned to this company on pledging this particular vessel and whether this officer is the same person as the one who estimated the value of the lorries that were recently sold to Sri Ramnath Goenka?”

[17th December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“This has no bearing on the other transaction. As regards the first part of the supplementary question, a separate question may be put, as I have not got the necessary information on hand.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“‘வ.உ. சிதம்பரம்’ கப்பலை மாத்திரம் விற்குங்களா? அல்லது அவருடைய பெயரையும் கப்பலுடன் சேர்த்து விற்றுவிட்டார்களா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The hon. Member can very well infer the answer himself.”

DR. K. B. MENON :—“Sir, since the vessel was named as a mark of respect to the memory of the late Sri V. O. Chidambaram Pillai and since that has been sold, will the Government consider perpetuating his memory in some other form?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The Government have not perpetuated the memory of that gentleman. It was a private company. The Government had only granted a loan to the company.”

Allotment to Madras State under the 3½ per cent National Plan Loan, 1964.

* 409 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the amount collected so far in the State under the National Plan Loan; and

(b) how much money is expected to be given to the Madras Government out of the total collections made in this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) According to the latest figures reported by the Reserve Bank of India, the total amount collected in this State under the 3½ per cent National Plan Loan, 1964, amounted to Rs. 7,57,07,400.

“(b) The Government of India have given a sum of Rs. 5 crores to this Government out of the proceeds of the National Plan Loan.”

Contributions to the National Plan Loan from Malabar.

* 410 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total amount collected so far under the National Plan Loan from Malabar?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“According to the latest figures furnished by the Reserve Bank, the total amount collected from Malabar for the National Plan Loan was Rs. 52,76,700.”

[17th December 1954]

SRI N. K. PALANISAMY :—“ மத்திய சர்க்கார் இம்மாதிரி வசூல் செய்வதற்கு மாகாண சர்க்காருக்கு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறதா? அதன் பிரகாரம் கோவாபரேடிவ் சொசைடிகளிலிருந்தும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலிருந்தும் பணம் வசூலிக்க நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ All these allegations are absolutely baseless.”

Schemes for the Welfare of Harijans and Backward Classes under the Five-Year Plan.

* 411 Q.—**SRI A. RATNAM** : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have directed the Director of Harijan Welfare to carry out the schemes under the Five-Year Plan of the Government relating to the uplift of Harijans and the Backward Classes;

(b) the nature of the work entrusted to the Harijan Welfare department under the Five-Year Plan;

(c) the progress made therein and the amount spent during the years 1952 and 1953; and

(d) whether any special staff has been sanctioned in the Harijan Welfare department for this purpose?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) & (b) All the following ameliorative measures undertaken by the Harijan Welfare department are included in the Five-Year Plan :—

Education.—Maintenance of schools, hostels, award of scholarships, boarding grants and compensation to educational institutions, in respect of income foregone by them on account of eligible communities;

Public health.—Provision of house-sites, pathways burial grounds, wells, etc., for eligible communities.

Other schemes.—Educational concessions, such as grant of scholarships, boarding grants, payment of examination fees, etc., to Backward Classes and Reclamation of Kallars and Koravars.

“(c) The amounts provided in the Plan have been fully utilized. The amount spent during 1951–52 and 1952–53 was Rs. 76,67,138 and Rs. 71,58,656 respectively.

“(d) All the staff sanctioned for the offices of Director of Harijan Welfare and District Welfare offices are for work connected with the implementation of schemes.”

SRI A. RATNAM :—“ கனம் நிதி அமைச்சர் நெ. 402, கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது ஒரே பிராஜக்ட் மயமாக இருந்தது. இவ்வளவு பணம் பிராஜக்ட்களுக்காக ஒதுக்கி வருஷா வருஷம் அவைகளுக்காக அதிகரித்துக்கொண்டு போகும்போது, ஏன் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக பிரத்தியேக சலுகை காட்டலாகாது? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, the amount of expenditure has exceeded the Budget allotment.”

[17th December 1954]

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக தனியாக ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில் பணம் ஒதுக்குவார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, in addition to the work that has been contemplated under the Five-Year Plan, I have been telling on the floor of this House that the Government of Madras have submitted a two-year scheme and as soon as the scheme is approved, our work on behalf of the Harijans and the Backward Classes will go further.”

SRI P. G. MANICKAM :—“ ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தாலோ, இந்தியா உண்மையான சுதந்திரம் அடைந்ததாக ஆகாது என்று மகாத்மா காந்தி சொல்லி இருக்கிறார். ஆகையாலே, இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு 10 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குவதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, the Government will spend as much as it can afford to and we hope to get some help from the Government of India also in this direction. The Government realize that the work on behalf of the Harijans is really a work which would help the nation to grow and they are very sincere and serious about it.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ ஹரிஜனங்கள் வீடுகள் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்கு ஐந்து ஆண்டு திட்டத்தில் வீட்டுப் பிரச்சினையும் சேர்க்கப்படுமா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ That is included in the Plan.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ ஹரிஜனங்களில் பெண்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான் உண்மையான முன்னேற்றம் அடைய முடியும். எங்களுடைய ஜில்லாவிலே ஹரிஜனப் பெண்கள் ஒரு ஹாஸ்டல் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கலெக்டரைக் கேட்டால் பணம் இல்லையென்று சொல்லுகிறார். ஆதலால் ஐந்து வருஷ திட்டத்தில் ஹரிஜன பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்காக என்னுடைய பணம் ஒதுக்குவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, while the Government insist upon the hostel being run by the boys for one year and then getting itself recognized by the Government, in the case of the girls we straightway give grants to hostels provided they are found to be running on right lines.”

SRI V. MUTHU :—“ ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் கல்விக்காக பொதுவாகப் பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்திலிருந்து தண்டாமை விலக்குவதற்கும் செலவிட வசதி இதில் இருக்கிறதா? ஹரிஜனங்களுக்கு தனியாக லேபர் ஸ்கூல் ஆரம்பிப்பதற்குக் காரணம் என்ன? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, while it is the intention of the Government to see that as far as possible and as early as possible there is fusion of the various communities and there is an intermingling of all sections of the population, the Constitution of India provides that special treatment should be given to these communities till they are brought on a par with the other communities.”

[17th December 1954]

Therefore, the Government have found it necessary to maintain certain institutions for the education of those communities exclusively for some time at least to come."

SRI T. S. ARDHANARI :—"ஸார், ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக சர்க்கார் பணம் ஒதுக்கி வைத்து பல வருஷங்களாகியும் அந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்னும் முன்னேற்றவில்லை. அவர்கள் இது வரையிலும் முன்னேற்றமடையவில்லை என்ற காரணத்தால் ஒவ்வொரு ஹரிஜனருக்கும் ஐந்து ஏக்கர் நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"Does the hon. Member mean 'educational progress'? How does he mix it up with the grant of land?"

Seeking of Police aid in disputes between workers and managements of textile mills.

11-40 a.m. * 412 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY**: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of occasions on which police aid was sought in connexion with disputes between the workers and managements in textile mills during 1954?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"137 up to the 22nd November 1954."

SRI N. K. PALANISAMY :—"இம்மாதிரி தொழிலாளர்-முதலாளிகளின் தகராறுகளில் போலீசார் தலையிடும்பாது முதலாளிகள் கூப்பிட்டால் போகிற மாதிரி தொழிலாளிகள் கூப்பிட்டால் போலீசார்கள் போகிறார்களா? அவ்விதம் தொழிலாளர்கள் கூப்பிட்டு எத்தனை தடவைகள் சென்றிருக்கிறார்கள்? எத்தனை தடவைகளில் போலீசார் தொழிலாளர்களின் மீது தடியடிப் பிரயோகம் செய்திருக்கிறார்கள்?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Whenever there is a likelihood of a breach of the peace, Police help is sought. The answer does not say whether the requisition came from the mill-owners or from the workers; it simply gives the number of occasions when Police had to intervene."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—"Sir according to newspaper reports, the Hon. Chief Minister in a public capacity went out to receive a large sum of money from the mill-owners. May I know whether the money was received for rendering this service?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"This supplementary question is absolutely irrelevant to the primary question."

MR. SPEAKER :—"This question has no bearing on the main question."

SRI K. P. GOPALAN :—"When the employers terrorise workers, dismiss workers or act against the existing Labour Acts, will the Government be pleased to send the police force to help the workers against the employers?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"If the employers terrorise the employees, certainly police help will be given."

[17th December 1954]

SRI K. V. RAMASWAMI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் சர்க்கார் போலீசாரை அனுப்பி நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்களே அதைப்போலவே முதலாளிகள் கதவடைப்பு நடத்தினால் அவர்களின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க போலீசாரை அனுப்பியது உண்டா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Only when there is a breach or a likelihood of a breach of the peace, the Police have to intervene. Whichever party may cause the breach of peace, the Police will have to take action."

SRI M. PALANIYANDI :—"போலீசார் மாணேஜ்மெண்டினிடம் போகும் காலத்தில் மாணேஜ்மெண்டார் போலீசாருக்கு சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக போலீசார் மாணேஜ்மெண்ட் பக்கமே இருக்கும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்கள், தொழிலாளர்கள் சார்பில் நியாயம் இருந்தாலும் அவர்கள் பக்கம் இருப்பது இல்லை. அதனால் போலீசாருக்கு சரியான 'பாட்டா' கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Payment of batta is governed by rules, and batta is being paid according to those rules."

Irrigation and Hydro-Electric Schemes included in the Second Five-Year Plan.

* 413 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY**: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have submitted any Irrigation and Hydro-Electric Schemes to the Central Government for inclusion in the Second Five-Year Plan?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"This Government have sent certain proposals to the Planning Commission and the matter is still under correspondence with the Commission."

SRI N. K. PALANISAMY :—"இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் தேர்தலுக்குப் பின் நடந்த விவசாயிகள்-மிராச்தார்கள் மகாநாட்டில் 'மேல் பவானி' திட்டத்தையும் இதில் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும், அதற்கு பாலக்காடு பக்கத்தில் மலையைக் குடைந்து தண்ணீர் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் கனம் காமராஜ் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு மகாநாடு கூடி அதில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதனால் இந்த அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்த ஸ்கீமையும் சேர்த்துக்கொள்ளுவார்களா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"I have no knowledge of that scheme at all."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"Sir, may I ask the Hon. Minister to give us the list of schemes that have been recommended by this Government for inclusion in the Second Five-Year Plan? If he has not got that list, may I know whether the Periyar Hydro-Electric Scheme has been recommended?"

[17th December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“That scheme has already been sanctioned. The other schemes that have been recommended are—

Malabar district—

Kanhirapuzha Reservoir Project.
Palakazipuzha Reservoir Project.
Meenakarai Reservoir Project.

South Arcot district—

Manimuktha Nadi Reservoir Project.
Gonukhi Reservoir Project.

Salem district—

Thoppiar Reservoir Project.

Tiruchirappalli district—

Pullambadi Canal Scheme.

Tiruchirappalli and Tanjore districts—

New Kattalai Canal Scheme.”

SRI R. S. ARUMUGAM:—“இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின்கீழ் திருமெல்வேலியிலுள்ள கரியார் திட்டத்தையும் சேர்த்திருக்கிறார்களா, அல்லது சேர்ப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The scheme has not even been investigated.”

SRI S. JAYARAMA REDDIAR:—“Sometime back the Kallar Scheme was investigated. Has the Hon. Minister anything to say about that scheme?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I have already stated that the Kallar Scheme and some other schemes have to be investigated jointly and in co-operation with the Travancore-Cochin State. For that, we do not get any response from that State. We have written to the Planning Commission and the Centre to intervene to bring about goodwill between the Travancore-Cochin State and our State so as to enable us to have a joint investigation of the scheme. Until we hear from the Centre, we are unable to do anything.”

SRI S. R. ARUMUGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புரம்பக்குளம் என்ற ஒரு குளம் இரக்கிறது. திருவாங்கூர் சமஸ்தானமும் இந்த அரசாங்கமும் ஒரு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டது. அங்கு ஆற்று ஆறுகளில் வரும் தண்ணீர் பிரயோசனப்படாமல் போவதைத் தடுத்தல், அதை ஒரு டன்னல் வழியாகக்கொண்டுவந்தால் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் மூன்று தாலுகாக்களுக்குப் பிரயோசனப்படும். அந்த திட்டத்திற்கு 30 கோடி ரூபாய் செலவாகும். அந்த திட்டத்தையும் இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப் போவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படிச் சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை ஆரம்பிக்கப் போகிறார்களா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

[17th December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The hon. Member is giving me information. I will have to find out how far that statement is correct.”

SRI V. K. KANNAN:—“ஸார், வேலூரில் ஏழு அதிசயங்களில் ஒன்றாகிய ஜம்மில்லா ஆறு (river without water) இருப்பதால் மைசூர் அரசாங்கத்துடன் இந்த அரசாங்கம் ஒரு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு அந்த ஊர் ஆற்றிலிருந்து இந்த ஆற்றுக்கு தண்ணீர் கொண்டுவந்து வட ஆற்காடு ஜில்லா விவசாயிகளுக்கு உதவிசெய்ய நம் அரசாங்கம் ஏதாவது ஏற்பாடுசெய்ய முன்வருமா?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“A separate question may be put.”

SRI S. N. SOMAYAJULU:—“கல்லூர் சமீபத்தான திட்டத்தை ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படியாக இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி இந்தச் சர்க்காரும் அந்தச் சர்க்காரும் கூடி உட்கார்ந்து பரிசீலனை செய்வதில் விசேஷமான பலன் கிடைக்கும் என்று தெரிய வருவதால், அதை இந்த சர்க்கார் உடனடியாகச் செய்வார்களா எனக் கேட்கிறேன்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I have already stated that we have written to the Centre to arrange for a joint investigation of the scheme. We are awaiting their decision in the matter.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR:—“Are there any more schemes under the consideration of the Government and, if so, when will those schemes be submitted to the Government of India for sanction?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“If the hon. Member is referring to irrigation schemes, there are several schemes. They are—
Ghriyar Project and Servalar Project in Tirunelveli district,
Palar-Porandalar Project in Tiruvallur district,
Chinnar Project in Salem district,
Cinnar Project in Tiruchirappalli district,
Cardamom Hills Project in Madurai district,
Tirumurthi Hills Reservoir Project and Servalar Reservoir Project in Coimbatore district.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Is there no project in Chingleput district?”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The projects are not rationed districtwar.”

SRI P. CHELLATHURAI:—“ஸார், கல்லூர் திட்டம், பம்பையார் திட்டம் என்று இரண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் நிரந்தரமாக பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கும் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பெரும் பகுதிக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும் என்பதை அரசாங்கம் நன்கு அறிந்திருக்கும் நானாத்தால், இந்நிலைமையை மிக கரிதமாக நீக்கவும் அணைகளைக் கட்டுவதற்கான ஏற்பாடுகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கும் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?”

[17th December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ இந்த அரசாங்கம்தான் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறது. அங்கிருந்து உத்தரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் நான் ஏற்கெனவே சொல்லி இருக்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ I will take ten more minutes and finish the rest of the questions.”

House rent allowance to aided elementary school teachers in Kozhikode Municipality.

11-50 a.m. * 414 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from the aided elementary school teachers in Kozhikode Municipality to grant them house rent allowance; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) A representation was received in July 1953 from the Kozhikode Town Aided Elementary School Teachers' Union and it was forwarded to the Director of Public Instruction for necessary action. He informed the President of the Union that there was no provision in the rules for the grant of house rent allowance to teachers in aided elementary schools situated in municipal areas.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ May I know why this discrimination has been made in the case of teachers serving in aided elementary schools while teachers in all other schools are granted the house-rent allowance in municipalities? If it is for want of rules for the purpose, will the Hon. Minister be pleased to frame the necessary rules for the purpose? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is no question of discrimination, Sir. If the managements so desire, they can pay house-rent allowance to their teachers even now. But the question is what the Government will be able to do towards them. The entire question of the status and pay of elementary school teachers has been referred to the committee constituted recently.”

Rent Courts under the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954.

* 415 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many Rent Courts under the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954, have begun to function;

(b) whether the Government have received any report or representation with regard to the hardships and unnecessary expenses to be incurred by the tenants under this procedure; and

(c) if so, the action taken by the Government in the matter?

[17th December 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—

“ (a) Ten.

“ (b) A few representations have been received.

“ (c) They are under examination.”

Gratuity or compensation to the Palace employees of the former Pudukkottai State.

* 416 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Palace employees of the former Pudukkottai State Service granted gratuity or compensation for loss of service after the merger of Pudukkottai State with Madras;

(b) the number of such employees not given any compensation or gratuity for loss of career; and

(c) the reasons for discriminatory treatment, if any?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Ninety-five.

“ (b) Two cases are under consideration of the Government while 239 cases are under scrutiny by the Collector of Tiruchirappalli.

“ (c) Does not arise in view of the answer to clause (b) above.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Is the unexpired portion of service compulsorily taken away from these officials due to premature retirement taken into account in determining their final pension? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The period of actual service alone is taken into consideration.”

New buildings for the Government Hospital, Badagara.

* 417 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state when the Government propose to begin the construction of the new building of the Badagara Government Hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Orders have been passed to acquire a plot of land for the construction of hospital buildings at Badagara. Soon after the acquisition of the land, steps will be taken to construct the buildings after preparing the necessary plans and estimates and getting them sanctioned.”

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—“ May I know whether the estimate for the construction of the building has been prepared and, if so, what the estimated amount is? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Action has been taken to obtain the necessary plans and estimates.”

[17th December 1954]

Allegations against Sri J. C. Ryan, I.A.S., ex-Registrar of Co-operative Societies.

* 418 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any enquiry was ordered by the Government regarding the allegations made against the Registrar of Co-operative Societies during the last Budget Session;

(b) if so, the nature of the enquiry and the results thereof; and

(c) if not, why?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) No, Sir. After a careful examination of the allegations against Sri J. C. Ryan, I.A.S., the previous Registrar of Co-operative Societies, the Government have decided that no action is called for on them.

“(b) & (c) Do not arise.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“Is it a fact that a petition signed by some hon. Members of this House was presented to the Hon. the Chief Minister with a request to transfer him from this place?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That question does not arise because he has gone out of the place.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“ஸார், அவர் போய்விட்டாலுங்கூட சர்க்காருடைய லிஸ்டிலிருந்து போய்விட்டாரா அல்லது இந்த சர்க்காரில் lien வைத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறாரா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“He has got only a very short period to retire from service. Therefore, the question of lien does not arise at all.”

Irrigation tank for Koppampatty, Musiri taluk, Tiruchirappalli district.

* 419 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any representation has been made to the District Collector and the Executive Engineer, P.W.D., Tiruchirappalli, by the villagers and the M.L.A. representing Turaiyur constituency regarding the construction of an irrigation tank at Koppampatty village, Musiri taluk, Tiruchirappalli district;

(b) whether any investigation was made and whether any estimate was prepared; and

(c) if so, at what stage the proposal stands now?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) & (b) Yes.

“(c) The matter is under examination by the local officers.”

[17th December 1954]

Board Higher Elementary School, Kongad, Palghat taluk, South Malabar.

* 420 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the strength of the Board Higher Elementary School, Kongad, Palghat taluk, South Malabar; and

(b) whether the school has lavatory convenience?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) 625, Sir.

“(b) There is no regular lavatory in the school at present. Steps are being taken to provide the school with permanent sanitary convenience; meanwhile the headmaster has been asked to make temporary arrangements.

The President, District Board, Malabar, is being requested to look into the matter immediately.”

Fleet strength of the Government Transport System, Madras.

* 421 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of buses now running in the City under the control of Government Transport;

(b) the number of buses to be purchased during the year 1954-55 and their total cost; and

(c) the proposals for the expansion of the Transport System and the estimated passenger accommodation?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) The number of buses running in the City under the control of Government Transport as on 2nd December 1954 was 395.

“(b) Sanction has been accorded for the purchase in 1954-55 of 50 new heavy diesel buses at a total cost of Rs. 30 lakhs. Out of these 50, fourteen vehicles have been put on the road up to 2nd December 1954.

“(c) There is no proposal at present for the expansion of the transport system as such. The hon. Member has apparently in view the augmentation of fleet strength. If so, sanction has been accorded for the purchase of some more new vehicles to be put on the road in 1955-56. These vehicles will ordinarily accommodate 70 passengers each.”

New buses for the Government Transport System.

* 422 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state when the Government will be able to put on roads new buses in the Madras City for relieving congestion in bus traffic?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“Government have sanctioned the purchase during 1954-55 of 50 new heavy diesel vehicles. Out of these, fourteen buses have been put

[17th December 1954]

on the road up to 2nd December 1954. The remaining 36 new vehicles are expected to be put on the road in batches before the end of February 1955."

Andhra Gazetted Officers in service under the Madras Government.

* 423 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of Andhra Gazetted Officers in service still under the Madras Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"There are forty-six Andhra Gazetted Officers still in service under this Government."

Construction of a bund for Parappavayal Thodu in Kuttloor amsam, North Malabar.

* 424 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have any proposal to construct a bund for Parappavayal Thodu in Kuttloor amsam in Payyanur firka, North Malabar?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"The answer is in the negative."

Government Higher Grade Training School in South Arcot district.

* 425 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total number of seats sanctioned for admission into Government Higher Grade Training School in South Arcot district during 1953-54 and 1954-55; and

(b) the reasons for the difference in number, if any?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) 1953-54—285; and 1954-55—165.

" (b) The number of seats in training schools in a district has to be restricted to the anticipated requirements of the district for trained hands and hence the difference."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Are the Government aware that there is a heavy rush for admission into such institutions? May I know whether the Government propose to open a new training school in the district?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We have to take into account the requirements of the district also. We should not create unemployment among trained personnel."

Bifurcation of Ponnani taluk, Malabar.

* 426 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to bifurcate Ponnani taluk, Malabar; and

(b) if so, the stage at which the matter stands now?

[17th December 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" (a) Yes. A suggestion to separate the Tirur sub-taluk from the Ponnani taluk and to combine this area with that of the erstwhile Tirurangadi sub-taluk of Ernad taluk to form a new taluk is under consideration.

" (b) The views of the High Court and the Board are being examined."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"May I know where the headquarters of the proposed taluk will be located?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"The question has not been finally decided. We are examining the views of the High Court and the Board."

Suspension of bus service and supply of foodstuffs to Pondicherry.

* 427 Q.—

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"This question is with reference to the Pondicherry area before the transfer took place. I do not think it will be quite proper to answer this question now."

Starting of a banian factory by ex-servicemen in Suler, Coimbatore.

* 428 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any representation was made to the Government through the Hon. the Finance Minister on 25th September 1954, by the Secretary, Ex-Servicemen Union, Suler, seeking aid from the Government to start a banian factory in Suler, Coimbatore district, under the Post-war Service Reconstruction Fund; and

(b) if so, what the Government propose to do in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) Yes, Sir.

" (b) The representation is under examination."

SRI S. R. ARUMUGAM:—"From the Post-war Reconstruction Fund a sum of Rs. 1,86,00,000 was allotted to the State for resettlement of ex-servicemen on a co-operative basis. May I know what are the co-operative societies that have been benefited by this assistance?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The hon. Member may put a separate question."

[17th December 1954]

Reinstatement of certain teachers in the Azhikode South Higher Elementary School, North Malabar.

* 429 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the District Educational Officer, North Malabar, issued orders to the management of the Azhikode South Higher Elementary School, Azhikode, North Malabar, to reinstate three teachers who were suspended some months ago; and

(b) if so, whether the management have carried out the orders of the District Educational Officer?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) No, Sir.”

Harijan contractors in the Public Works Department.

* 430 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of applicants among the Scheduled Castes for registration as contractors in the Public Works Department;

(b) the number of persons registered; and

(c) the number of Harijan contractors now and the value of contracts given to them?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Twenty-one.

“(b) Twenty.

“(c) Nineteen. The total value of the contracts given to them for the past three years ending with 1953-54 was Rs. 1,47,084.”

Grievances of the Madras China Bazaar platform merchants.

* 431 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been made to the Government recently by the Madras China Bazaar Platform Merchants' Association, Madras, alleging police excesses, increase in tax, etc.; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Quarters for the Resident Medical Officer, Government Hospital, Kozhikode.

* 432 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state why the Government have not provided residential quarters for the Resident Medical Officer of the Government Hospital, Kozhikode?

[17th December 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Quarters have been provided.”

Construction of Karianket bridge at Nileshwar, South Kanara.

* 433 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the construction work of the Karianket bridge at Nileshwar in Kasaragod taluk, South Kanara, has commenced; and

(b) when the work is proposed to be completed?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Yes, Sir.

“(b) By the end of 1955.”

Restoration of certificates of certain teachers.

* 434 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to starred question No. 940 answered on 24th July 1953, what action the Government have taken to implement the assurance given by the Hon. the Chief Minister in his answer to that question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“With reference to the assurances given in the Assembly the Government have issued orders in October 1953 that all teachers' certificates, which were either suspended or cancelled for participation in Communist activities be restored to the teachers concerned.”

Grievances of hospital workers in Malabar district.

* 435 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum from Sri K. P. Gopalan, M.L.A., on 23rd June 1954 requesting the Government to give dress or dress allowance to the hospital workers in Malabar, to provide a rest place for women nursing orderlies of the Government Women and Children's Hospital, Kozhikode, to take food and rest, and to give daily allowance to the doctors, compounders, drivers, cleaners, etc., who were sent for special work in North Malabar when any epidemic broke out there; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The matter is under examination.”

Repairs to Kozhikode-Cannanore main road.

* 436 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the amount spent by the Government in tarring and repairing the Kozhikode-Cannanore main road in 1953-54; and

(b) the amount set apart by the Government for the same purpose in 1954-55?

[17th December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Rs. 3,69,421.

“(b) Rs. 2,40,000.”

MR. SPEAKER :—“It seems that the Hon. the Minister for Local Administration is ready with the answer to a short notice question given notice of by the hon. Member Sri M. Kalyanasundram. It has not been roneoed. Therefore, let the Hon. Minister first read the question and then the answer.”

Non-inclusion of residents of Golden Rock Colony in voters list for district board elections.

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“The question given notice of by the hon. Member Sri M. Kalyanasundram is as follows :—

* 69-A Q.—‘Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the names of the residents of the Golden Rock Colony have not been included in the list of voters for the district board elections; and

(b) if so, the reasons therefor?’

“The answer is as follows :—

(a) Yes, Sir.

(b) The area of the Golden Rock Colony is outside the jurisdiction of the Tiruchirappalli District Board and the names of voters of the area are not, therefore, included in the electoral roll of the district board.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“Is it not a matter pending before the High Court? I think it is pending before the High Court, Sir. I gave notice of this question some months ago.”

MR. SPEAKER :—“Is it before the Court?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“The writ petition has been dismissed by the High Court.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“An appeal has been admitted and the elections have been stayed.”

MR. SPEAKER :—“Then, the matter is *sub judice*.”

UNSTARRED QUESTIONS.

House-sites for Harijans in Coimbatore district.

19 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the amount allotted by the Government for the provision of house-sites for Harijans in Coimbatore district in the years 1952-53, 1953-54 and 1954-55; and

(b) the amount spent during these years?

[17th December 1954]

A.—(a) & (b)

Year.	Amount allotted.	Amount spent.
	RS.	RS.
1952-53 ..	55,90	51,989
1953-54 ..	23,100	11,150
1954-55 ..	29,000	3,960 (from April to July 1954. Figures for other months not readily available).

Drinking water wells for Harijans in Lower Bhavani Project area.

20 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of new wells that have been dug for Harijans for drinking purposes in the whole Lower Bhavani Project area and the number of old wells repaired in 1954-55;

(b) the several works that have been undertaken by the project authorities for the uplift and welfare of Harijans;

(c) whether any amount has been specially allotted for the uplift of Harijans in the annual budget for that project area; and

(d) if not, what is the percentage of the amount proposed to be spent for the uplift and welfare of the Harijans in that project area to the total amount for the whole State?

A.—(a) The information is furnished below :—

The work of sinking 29 new wells has been taken up during 1954-55. Estimates in respect of 20 wells have been sanctioned. The remaining 9 wells works are under investigation. Repairs in respect of 48 old wells have also been taken up. Estimates for repairing 42 of these wells have already been sanctioned. The number of well works so far completed, out of the 42 is 31.

(b) At the instance of the project authorities permission was obtained from the Collector of Coimbatore for the construction of a Harijan colony in a poramboke land in Punjaikalamangalam village. Technical and other advice were given by the project staff in the construction of this colony.

An adult school purely for Harijans is run by the Panchayat Board at Rangasamudram.

(c) & (d) As the Community Projects and National Extension Service Schemes do not make a distinction between Harijans and other village classes, no amount

[17th December 1954]

has been specifically provided in the Project Budget for the uplift of the Harijans. They share all the benefits of the various works of utility and the various amenities provided in the area.

Road works under the Post-war Road Development Scheme in Cuddalore taluk, South Arcot district.

21 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the names of new road works proposed to be undertaken under the Post-war Road Development Scheme in Cuddalore taluk, South Arcot district, under the Five-Year Plan;

(b) whether the selection of works is made in consultation with the district board or the Assembly Members representing the constituency; and

(c) the total cost of execution of such works?

A.—(a) (1) Natham village road.

(2) Elandanpattu village road.

(3) Alagappasamudram village road.

(4) Tiruchopuram-Thyagavalli road.

(b) The district boards are consulted in respect of all works falling within their sphere of responsibility.

(c) The approximate cost is Rs. 48,000.

Grow More Food Scheme in South Arcot district.

22 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount spent on Grow More Food Campaign in South Arcot district up to the year ending 1952;

(b) the extent of land brought under cultivation;

(c) whether any amount was spent during the year 1953; and

(d) if so, the particulars with results?

A.—(a) to (d) The total gross expenditure incurred and the area brought to beneficial use under all Grow More Food schemes during the year 1949-50 to 1953-54 are as follows:—

Year.	Amount spent (gross expenditure incurred).		Area benefited under all Grow More Food schemes.
	RUPEES IN LAKHS.		ACS.
1949-50	..	35.01	80,862
1950-51	..	33.33	129,510
1951-52	..	22.55	125,024
1952-53	..	20.79	138,255
1953-54	..	26.13	146,139

[17th December 1954]

Deaths due to infectious diseases in the City hospitals.

23 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have collected statistics as to the number of men, women and children who died on account of infectious diseases in the various City hospitals in the year 1953-54 and separate figures for children below 12 years; and, if so, what they are?

A.—Yes. The statistics are available only for the calendar year 1953 and not yet for the official year 1953-54. The figures for the year 1953 are furnished in the statement* placed on the table of the House.

Closure of high schools for want of endowment.

24 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of high schools closed for want of endowment during the years 1952-53, 1953-54 and 1954-55 up to date?

A.—No high school was closed down in this State during the years 1952-53, 1953-54 and 1954-55 for want of endowment.

Distribution of chemical manures under the Intensive Manuring Scheme.

25 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quantity of chemical manures sanctioned for each district in the State under Intensive Manuring Scheme;

(b) the number of officers and demonstrators appointed to work out the scheme and the arrangements made for the distribution of manures;

(c) the number of Harijans among them as officers and demonstrators; and

(d) the qualifications prescribed for officers and demonstrators?

A.—The answer^b is placed on the table of the House.

Expenditure incurred on the Gudiyattam bye-election.

26 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of officers, clerical staff and constables posted for duty in connexion with the Gudiyattam bye-election on 1st August 1954; and

(b) the expenses incurred by the Government in connexion with the bye-election?

* Printed as Appendix I on page 400 infra.

^b Printed as Appendix II on pages 401-402 infra.

[17th December 1954]

A.—(a) Officers employed as polling personnel	105
Clerks	1,139
Inspectors of Police	8
Sub-Inspectors of Police	39
Head constables	66
Constables	460
Members of the Armed Reserve	240

(b) About Rs. 20,000.

Promotion of secondary grade teachers as Junior Deputy Inspectors of Schools.

27 Q.—SRI C. AHMED KUTTY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the basis on which promotions are made from secondary grade teachers in Government service to the cadre of Junior Deputy Inspectors of Schools;

(b) whether promotions have been granted to secondary grade teachers with five or six years' service, while teachers with 10 to 12 years' service have not been given such promotions;

(c) the number of secondary grade teachers promoted to the cadre of Junior Deputy Inspectors of Schools during the years 1952, 1953 and 1954 from Malabar and their periods of service and qualifications; and

(d) how many of them are Muslims?

A.—(a) Promotions are generally made on grounds of merit and ability, seniority being considered only where merit and ability are approximately equal.

(b) On the principle in (a) above, it cannot be said that teachers who have put in a service of about five to six years only have been considered for promotion while persons having a service of about 10 to 12 years have not been given promotions.

(c) Particulars are given in the statement ^a laid on the table of the House.

(d) Four are Muslims. (Items 1, 3, 5 and 11 in the annexure.)

Sinking of a bore-well near the Iritty Police station.

28 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a bore-well sunk near the Iritty Police station is not working at present;

(b) if so, the expenses incurred on the same so far; and

(c) why it is left in such a condition?

^a Printed as Appendix III on page 403 infra.

[17th December 1954]

A.—(a) Yes.

(b) A sum of Rs. 2,314 has been spent so far including the cost of the deep well force pump.

(c) The question of installing a deep well force pump was under correspondence between the firm of suppliers and the Director of Industries and Commerce regarding the availability and suitability of the types quoted by the firm. The required type of pump to be installed was received only during the middle of November 1954. Action is being taken to instal the pump over the bore-well.

Recruitment of Deputy Inspectors of Schools.

29 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any change was introduced in the method of recruitment to the post of Deputy Inspectors of Schools, junior scales, in 1948;

(b) the number of Deputy Inspectors recruited from 1949 to 1953 in each year; and

(c) of those recruited in each year, how many were by direct recruitment and how many from departments and from which departments?

A.—(a) Yes.

(b) & (c) A statement ^a is annexed.

Minor engineering industries in the State.

30 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of minor engineering industries in each district of the State during 1953; and

(b) the number of industries which closed during 1953-54?

A.—(a) & (b) A statement giving the particulars required is given below:—

District.	Number of minor engineering industries during 1953.	Number closed during 1953-54.
Madras	72	4
Chingleput	4	Nil.
Coimbatore	57	6
Nilgiris	7	Nil.
Salem	19	3

^a Printed as Appendix IV on page 404 infra.

[17th December 1954]

District.	Number of minor engineering industries during 1953.	Number closed during 1953-54.
Tiruchirappalli	5	Nil.
North Arcot	9	2
South Arcot	5	1
Malabar	16	Nil.
South Kanara	33	1
Tirunelveli	26	2
Tanjore	24	Nil.
Madurai	55	Nil.
Ramanathapuram	30	1

Grant of loan to house building societies in Chingleput district.

31 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount of subsidy and loan given to the house building societies in Chingleput district;

(b) the amount of loan and subsidy given in Ponneri taluk; and

(c) the number of buildings constructed by them in the taluk?

A.—(a) A loan of Rs. 7,92,050 was given to house building societies in Chingleput district between 1st April 1953 and 31st October 1954. No subsidy is given to any co-operative house building society.

(b) & (c) As there are no co-operative building societies in Ponneri taluk, no loan was given and no building was constructed.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES
re CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS

MR. SPEAKER :—“ Regarding the next item, namely, the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954, I wish to make a suggestion. I have received some amendments to that Bill. They are being roneoed. Till they are ready shall we take up the item next to it? ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir. We can take up the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection.”

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES re CHANGE 317
IN THE ORDER OF BUSINESS.

17th December 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, under rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules, I move—

‘ That instead of the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954, the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954, be taken up first.’ ”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The report of the Madras Dramatic Performances Bill has just been circulated to us after the Proceedings of the House began and that too without the dissenting minutes. Now we are asked to submit our amendments before 5 o'clock this evening. How is it possible, Sir? ”

MR. SPEAKER :—“ Hon. Members may give their amendments till 11 a.m. to-morrow. The question is—

‘ That instead of the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954, the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954, be taken up first.’ ”

The motion was put and carried.

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS TENANTS AND RYOTS PROTECTION
(AMENDMENT) BILL, 1954

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I beg to introduce the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954, and move—

‘ That the Bill be taken into consideration at once.’ ”

“ Sir, this Bill was originally passed in order to give protection to the tenants against eviction in certain areas. As regards Malabar, after the passing of the Malabar Tenancy Act, 1954, this has been abrogated. The necessity for giving protection to the ryots arises only in cases where the estates have not been taken over and also in other cases which have been declared as estates. This Bill seeks to give protection till the 7th October 1955.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.’ ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இருந்தாலும்கூட பல ஜமீன், இனாம் எஸ்டேட்டுகளிலுள்ள கிராமங்களை இன்னும் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வராததினால் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. சர்க்கார் இன்னும் ஒரு வருட காலத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டும் என்று கனம் ரெலிவியூ, மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். இதுமாதிரி ஒவ்வொரு வருடமும் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டசபையில் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஒவ்வொரு தடவையும் நானும் பல அங்கத்தினர்களும் இப்போது இருக்கக்கூடிய

* Published in the *Fort St. George Gazette Extraordinary*, dated 6th December 1954.

[Sri S. Ramalingam] [17th December 1954]

ஜமீன், இனும் கிராமங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்தினோம். சர்க்காரும் ஒவ்வொரு வருஷமும் அவ்வாறு செய்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அப்படியிருந்தும் கூட இன்று நம் முன்பு இந்த மசோதா பிரேரேபிக்கப்பட்டு, இன்னும் பல ஜமீன், இனும் கிராமங்கள் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவராததினால் இந்த டெனன்ட்ஸ் அண்டு ரயட்ஸ் பிரொடெக்ஷன் சட்டத்தை மீண்டும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்கவேண்டும் என்று கோரப்பட்டு இருக்கிறது. கடந்த பல வருஷங்களாக சர்க்கார் எவ்வளவு ஜமீன், இனும் கிராமங்களை தம் வசம் எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்ற விஷயத்தைப் பற்றி பலதடவை கனம் அங்கத்தினர்கள் சர்க்காரைக் கேட்டும், வற்புறுத்தியும் கூட இன்னும் அந்த விவரம் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இதிலிருந்து தெரிகிறது என்னவென்றால் சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் அக்கறை செலுத்தவில்லை. இவ்வாறு அந்தக் கிராமங்களை ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவராததினால் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு பல தொந்தரவுகள் ஏற்பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஜமீந்தார்களால் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். ரயத்துவாரி பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் அனுபவித்து வருகிற வசதிகள் ஜமீன், இனும் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக சர்க்கார் ரயத்துவாரி பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு பலவித கடன் வசதிகள் கொடுக்கிறார்கள். உரம் வாங்குவதற்கும், விதைகள் வாங்குவதற்கும் நிலங்கள் மராமத்து செய்வதற்கும் தக்காவிக் கடன் போன்ற வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படுகின்றன. இதைத் தவிர அவர்கள் நிலங்களை அடகுவைத்தால், கோவாப்ரேடிவ் சொசைடிகளிலும், நில அடமான பாங்குகளிலும் கடன் வாங்குவதற்கு வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் இம்மாதிரி வசதிகளை ஜமீன், இனும் விவசாயிகளும் அனுபவிக்கவேண்டுமானால் பாக்கியுள்ள எல்லா ஜமீன் இனும் நிலங்களையும் சர்க்கார் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவருவதற்கு கவனம் செலுத்தவேண்டும். அவ்வாறு சர்க்கார் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள முடியாததற்கு சில காரணங்கள் சொல்லலாம். உதாரணமாக ஜமீன் கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு போதிய பணம் சர்க்காரிடம் இப்போது கிடையாது என்று சொல்லலாம். ஆனால் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ், ஜமீன்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால் உடனடியாக ஜமீந்தார்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அட்வான்ஸ் தொகைதான் முதலில் செலுத்தவேண்டும். அதற்குப்பிறகு அந்த ஜமீன் எஸ்டேட்டில் ஏற்கெனவே விதிக்கப்பட்ட வரி வருமானத்தைக்கொண்டே ஜமீந்தாருக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கலாம். ஆதலால் இந்த விஷயத்தில் பணப் பிரச்சனை எழவில்லை. சர்க்கார் மனதுதான் மாறவில்லை. அதுதான் பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இன்றைய தினம் சர்க்கார் ஜமீந்தார்கள் தலையில் கைவைக்கப் பயப்படுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் கஷ்டப்படும் விவசாயிகளிடமிருந்து மேலும் மேலும் சுரண்டுவதற்கு கால் வசதி அளிக்கிறார்கள். மேலும் இந்தச் சட்டத்தை ஒரு வருடத்திற்கு நீடிக்கப்போவதால், அதற்குள் எல்லா ஜமீன், இனும் எஸ்டேட்டுகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அடுத்த வருஷம் இந்தச் சட்டத்தை மீண்டும் நீடிக்க பிரேரணையைக்கொண்டு வரக்கூடாது என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு மீண்டும் நீடிக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் தரப்பில் கூறப்பட்டது. இதுவரையில் எந்தெந்த ஜமீன், இனும் கிராமங்களை ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவந்தார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய பிரச்சங்கத்தில் எடுத்துரைக்கவில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும் இம்மாதிரி மசோதா கொண்டுவரும்போது அடுத்த வருஷத்திற்குள் எல்லா ஜமீன், இனும் கிராமங்கள் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொன்னார். ஆனால் இன்று வரையில் அவ்வாறு சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் ராமலிங்கம் சொன்னதுபோல் போன வருஷத்திலிருந்து இந்த வருஷத்திற்குள் இவ்விஷயத்தில் என்ன நடவடிக்கை சர்க்கார் எடுத்துக்

[17th December 1954] [Sri K. T. Raju]

கொண்டார்கள். இம்மாதிரி மறுபடியும் ஒரு மசோதா கொண்டுவர மாட்டார்கள் என்று ஒரு உத்திரவாதம் சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் வேண்டுமென்றால் இம்மாதிரி பாக்கியுள்ள எல்லா ஜமீன், இனும் எஸ்டேட்டுகளைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஒரு திருத்த மசோதா கொண்டுவரட்டும். இன்றைய தினம் ஜமீந்தார்களும் பெரிய இனும்தார்களும் அவர்களின்கீழ் வேலை செய்யும் விவசாயிகளை பல கஷ்டத்திற்குள்ளாக்குகிறார்கள். அவர்களுடைய உரிமைகள் பலவகையில் பறிக்கப்பட்டுவருகின்றன. ரயத்துவாரி பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு காண்பிக்கப்படுகிற சில சலுகைகளுக்கூட இவர்களுக்கு கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இவர்களும் இந்தச் சலுகைகள் அடையவேண்டும். ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் அவர்கள் கிராமத்திற்கும் நீடிக்கப்படவேண்டும். அப்படி நீடிக்கப்படவேண்டுமென்றால் சர்க்கார் அந்த கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டு நிலைமையை சீர்ப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இது ஒரு சிறிய மசோதா, இதில் நீண்ட நேர விவாதம் வேண்டிய நிலை என்று சர்க்கார் தரப்பில் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். இருந்தாலும் சர்க்கார் கொள்கையினுடைய ஒரு உண்மை இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதில் அடங்கி இருக்கிறது. அதை எடுத்துக்காட்ட நான் விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் கூறியிருக்கிறபடி இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடிப்பதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை என்றாலும் சிறிய விவசாயிகளுக்கும் சின்ன ஜமீந்தார்களுக்கும் இதனால் கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தினால் இனும்தார்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் நன்மை கிடையாது. இதை சர்க்கார் முதலில் உணரவேண்டும்.

“ 1948-ம் ஆண்டு சர்க்கார் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். அது அரசியல் பிரசாரத்திற்காகவே என்று தான் முடிவு அடைந்து விட்டது. உடனடியாக இனம்களையும் மற்ற ஜமீன்களையும் எடுத்துக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு நல்லதை வழங்கவில்லை. அங்குள்ள தகராறுகள் இன்னும் இறுதியாகத் தீர்ந்தபாடிಲ್ಲ. சர்க்கார் இதுவரையில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும். சில பெரிய ஜமீன்களை எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். அதன்படி ஜமீன்களை ஒழித்து விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அவ்விதம் ஜமீன்களை ஒழித்துவிட்டோம் என்று சொல்லும்போது அவர்கள் ஜமீன்களை ஒழித்தார்களா அல்லது ஜமீந்தார்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பெரிய ஜமீந்தார்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுத்துவிட்டு அவர்களுடைய நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டோம் என்று சொல்லிவிட்டு அவர்களுக்குப் பணம் கொடுத்துவிட்டு பல சிறிய ஜமீன்களையும், இனம்களையும் அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்றால் இனம்தார்களையும் சிறிய ஜமீந்தார்களையும் ஒரு நிச்சயமில்லாத நிலைமையில் வைத்துவிட்டு ஒவ்வொரு வருஷமும் இந்தச் சட்டத்தை நீடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் சர்க்கார் அவற்றையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் சர்க்கார் சொல்லுகிறார்களென்றால் இப்பொழுது அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப் பணமில்லை என்பது. அவைகள் எல்லாவற்றையும் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்டுவிட்டால் அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க இப்பொழுது பணம் இல்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சலபமாக பதில் சொல்லி விடுவார். நான் அவர்களுக்குச் சொல்லுவது என்னவென்றால் : ஜமீந்தார்களுக்குப் பணம் கொடுப்பதற்கு பணம் இல்லை என்றால் புதிதாக வரி ஒன்றும் போடவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுது பெரிய ஜமீன்களை எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு நீங்கள் இப்பொழுது நஷ்ட ஈடு கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறீர்கள். அப்படி அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திப்போட்டால் அந்த ஜமீந்தார்கள் பட்டினி கிடந்து இறந்துவிடமாட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் கஷ்டப்படவும் மாட்டார்கள். அவ்விதம் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதை ஒத்திப்போட்டு

[Sri M. Kalyanasundram] [17th December 1954]

விட்டு அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு இனாம்களையும் சிறிய ஜமீன்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கலாம். அவ்விதம் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இனாம் பிரதேச விவசாயிகளும் ஜமீன் பிரதேச விவசாயிகளும் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ As I said previously, our discussion will be relevant only with reference to the estates. Because, after the passing of the Malabar Tenancy (Amendment) Act, these provisions do not apply to the Malabar area. As for the estates taken over, there is no difficulty. There are still certain estates which have not yet been taken over. The present Act expired on 7th October 1954. We had to promulgate an Ordinance. Now we seek to repeal that Ordinance by the Bill that I have just now moved.

“ Regarding the other estates which do not come under the Abolition Act, for instance the 1936 inams, the Government are contemplating bringing forward a suitable piece of legislation which is being drafted. As for the other inams which are not estates, it is a different question and they do not come under the purview of this Bill. This Bill will apply to those estates which have not yet been taken over, and to the estates not covered at present by the Abolition Act.

“ As for Sri Ramalingam's point relating to the other inams which have not yet been declared as estates, it is a big and different question. As and when those inams which are called 'minor inams' are declared estates, that question may be taken up for consideration. But it will not be relevant to consider the case of those inams when we discuss the present Bill. As I said, we are taking all steps necessary to protect the interest of all the tenants and ryots. The present Bill is only intended to protect the ryots in certain places, whose cause our friends on the opposite side are espousing quite often. With regard to the other matters referred to by the hon. Members we will take steps as early as possible.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.’ ”

The motion was put and carried.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I beg to move the following amendment :—

‘ In clause 3, for the existing sub-clause (2), substitute the following :—

“ (2) Notwithstanding such repeal, anything done or any action taken in the exercise of any power conferred by or

17th December 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

under the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949 (Madras Act XXIV of 1949), as amended by the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken in exercise of the powers conferred by or under the said Act, as if this Act were in force on the day on which such thing was done or action taken.’ ”

MR. SPEAKER :—“ In view of the amendment moved by the Hon. Minister, I wish to know whether hon. Member Sri P. S. Krishnasamy Ayyangar is moving his two amendments? ”

SRI P. S. KRISHNASAMY AYYANGAR :—“ In view of the modified amendment moved by the Hon. Minister, I am not moving my amendments.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In clause 3, for the existing sub-clause (2), substitute the following :—

“ (2) Notwithstanding such repeal anything done or any action taken in the exercise of any power conferred by or under the Madras Tenants and Ryots Protection Act, 1949 (Madras Act XXIV of 1949), as amended by the said Ordinance shall be deemed to have been done or taken in exercise of the powers conferred by or under the said Act, as if this Act were in force on the day on which such thing was done or action taken.’ ”

The amendment was put and carried.

Clause 3, as amended, was put and carried.

The Preamble and clause 1 were put and carried.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I now move—

‘ That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954, be passed into law.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954, be passed into law.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(2) THE MADRAS ENTERTAINMENT TAX (AMENDMENT) BILL, 1954

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I beg to introduce the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954, and move—

‘ That the Bill be taken into consideration at once.’

“ Sir, through this Bill it is intended to extend the life of the Act which is already in force. This refers only to the taxing of cinema shows. This is different from the entertainment tax which

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th December 1954]

the cinema-goer pays. Under this Bill, the proprietors of cinemas are asked to pay a very small amount as show tax, viz., Rs. 2-8-0 in the City of Madras, Rs. 1-8-0 in big municipalities and Re. 1 in other areas. This is a small tax which we have been collecting all these years. This does not affect the general public, viz., the cinema-goers, but affects only the proprietors who can very well afford this small tax. I hope the House will agree to the passing of this Bill."

2-20
p.m.

SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தமாஷா வரிச் சட்டத்தை நீடிக்கவேண்டுமென்று இப்பொழுது திருத்த மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அமுலில் இருக்கிற சட்டத்தின்படி சினிமா கொட்டகையில் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களுக்காக தமாஷா வரியை சர்க்கார் வருலிப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனாலும்கூட, கமர்ஷியல் டாக்ஸ் அதிகாரிகள் சில முத்திரைகள் . . ."

SRI K. RAJARAM NAIDU :—"சினிமா கொட்டகைக்காரர்கள் 'ஷோ டாக்ஸ்' என்று ஒவ்வொரு ஆட்டத்திற்கும் சர்க்காருக்கு கொடுக்கவேண்டியதைப்பற்றியது இந்த மசோதா. தமாஷா வரிக்கும் 'ஷோ டாக்ஸ்' கும் சம்பந்தம் இல்லை."

SRI M. PALANIYANDI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்த மசோதாவானது ஒவ்வொரு சினிமா ஆட்டத்திற்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையை சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கிறது. 'ஷோ டாக்ஸ்' என்பது போர் நடந்த காலத்தில் போடப்பட்டது. அது மேலும் மேலும் நீடித்துக்கொண்டு வருகிறது. உத்தியோக வரி (profession tax) என்ற பேரில் முனிசிபாலிட்டிகள் வருலித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். தமாஷா வரி (entertainment tax) என்றும், வருமான வரி (income-tax) என்றும் அரசாங்கம் பலவிதமாக ஜனங்களுடமிருந்து வசூல் செய்துகொண்டிருந்தும், இப்பொழுது 'ஷோ டாக்ஸ்' என்று ஒவ்வொரு சினிமா ஆட்டத்திற்கும் வருலிக்க இம்மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். தமாஷா வரி என்று சர்க்கார் போட்டு வருலிக்கலாமே தவிர, 'ஷோ டாக்ஸ்' என்று தனியாக வருலிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது விரும்பத்தக்க வரியாகும். இப்படி வருல் செய்வது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கே முற்றாகும். உத்தியோக வரி எந்த அளவு வாங்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்களோ அதைப்போல தமாஷா வரியையும் உயர்த்தி வாங்கிக்கொள்ளலாம். சினிமாக்காரர்கள் நிறைய வருமானம் பெறுகிறார்கள் என்று அரசாங்கம் கருதினால், அவர்களிடமிருந்து அதிக வருமானத்தைச் சர்க்கார் பெறுவதற்கு வேறு வழிமுறைகளைத் தேடலாமேயொழிய, 'ஷோ டாக்ஸ்' என்று வருல் செய்வது தவறு என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, எப்படியாவது இந்த வரி வருலிப்பதை நிறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER** :—"Sir, the entertainment tax is different. As regards increasing the revenue of this State, when the Government contemplate amending that Act, I shall certainly take into consideration the suggestions of the hon. Members. But now, this is only a small tax which is levied on the proprietor for a particular show. It is called 'Show tax' as the hon. Member Sri Palaniyandi correctly put to it. It is only a small tax and I do not know how an hon. Member from the other side can object to this tax."

17th December 1954]

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once.'"

The motion was put and carried.

Clauses 2, 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—"Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

'That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954, be passed into law.'"

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Madras Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954, be passed into law.'"

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(3) THE MADRAS ESSENTIAL ARTICLES CONTROL AND
REQUISITIONING (TEMPORARY POWERS) AMENDMENT
BILL, 1954.

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill *, 1954, and move—

'That the Bill be taken into consideration at once.'

"Sir, this is a very simple measure. The original Act has been in existence from 1946. That Act was re-enacted in 1949 as Madras Act XXIX of 1949 and it expires on the 25th January 1955. It is considered necessary to keep alive the provisions of this Act for a further period of one year up to the 25th January 1956 in order to continue in force the existing control on the supply, etc., of electrical energy. The main factor which necessitates the continuance of this control is the present inadequacy of the power generated in the Government Electricity Systems to meet the existing demand for power in the State which is very much ahead of the power supply available in the State. The Government are doing everything in their power to remedy this situation as quickly as possible and it is expected that the generation in our power systems would have more than caught up with the demand by the time all the power schemes in the First Five-Year Plan and those which have been recommended for inclusion in the Second Five-Year Plan have been completed and commissioned in a few years' time. It is essential, in the meantime, to continue in force the existing controls on electricity supply to ensure the most economic use of the available power in the best interests of the public.

* Published in the *Port St. George Gazette Extraordinary*, dated 6th December 1954.

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [17th December 1954]

"In asking for the extension of the life of this Act, we have taken this occasion to delete from the schedule to it those articles in respect of which no control is now being exercised or is necessary under present conditions. Apart from providing for this omission, our intention originally was to include 'Cement' as a new item in the schedule as it has already been declared by this Government as an essential article under section 2 (a) of the 1949 Act and its inclusion in the schedule would therefore be only a formal matter. Provision for this purpose was made accordingly in the present Bill. But the Government of India, on their being consulted in the matter, have stated that the proposed amendment is not necessary as the control on the production, distribution, price, etc., of cement is already provided for under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951 (Central Act LXV of 1951). In compliance with the Government of India's advice, it is proposed not to pursue the amendment proposed to the Act in respect of cement and I shall move an amendment to the Bill accordingly after it has been taken up for consideration. Sir, with these words, I move that the Bill may be taken into consideration immediately."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954, be taken into consideration at once.'

The motion was put and carried.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That clause 3 do stand part of the Bill.'

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"There is a Government amendment to that clause, Sir. I move that—

'For the entries in the schedule under clause 3, substitute the following, namely :—

"Electrical energy."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'For the entries in the schedule under clause 3, substitute the following, namely :—

"Electrical energy."

The amendment was put and carried.

Clause 3 and the Schedule thereunder, as amended, were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

[17th December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954, be passed into law.'

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

'That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954, be passed into law.'

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Mr. Speaker, Sir, it is not to oppose the Bill that I am now standing. I only wish to draw the attention of the Hon. Minister and the Government to the fact that due to want of supply of electricity in time to the printing presses the publication of the daily papers are delayed. That is my experience. Electricity is supplied on the basis of horse-power to some papers and it has not been allowed to some others. There seems to be a sort of discrimination. This fact has already been brought to the notice of the department concerned. I hope the Hon. Minister will see that some sort of priority is given to the daily press so that the reading may not be affected."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"Sir, I shall certainly take note of the suggestion of the hon. Member."

SRI M. PALANIYANDI :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, . . ."

12-27
p.m.

MR. SPEAKER :—"I must tell the hon. Member that it would be enough if he stands in his place to draw my attention. It is not necessary to show his hand."

SRI M. PALANIYANDI :—"சிமென்ட் விலையை நிர்ணயிக்கும் போது மத்திய சர்க்கார் Tariff Commission என்ற ஒரு ஸ்தாபனத்தை நியமித்து தேசத்திலுள்ள எல்லா கம்பெனிகளிலிருந்தும் உற்பத்தியாகும் சிமென்ட்னுடைய விலை விவரங்களை வரவழைத்து அதன்மேல் அவர்கள் சிமென்ட்னுடைய விலையை நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். ஆனாலும் நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய சிமென்ட் தொழிற்சாலை இந்தியா புராவிலும் இயங்கக்கூடிய ஒரு கம்பெனிக்கு உட்பட்டிருக்கிறது. இந்தியா சிமென்டைத் தவிர, டால்மியா சிமென்ட், ஏ.லி.லி. சிமென்ட் இவைகளெல்லாம் அகில இந்தியாவிலுள்ள தொழிற்சாலைகளெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு கணக்கைக் கொடுத்து அதன் பிறகுதான் Tariff Commission விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள்.

"சென்னை அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் ஒன்றைக் கவனிக்கவேண்டும். சிமென்டானது நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான மக்களுக்கு உபயோகப்படுகிறது. டாரிப் கமிஷன் இந்தியாவிலுள்ள எல்லாத் தொழிற்சாலைகளிலுடைய கணக்குகளை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட விலையை அதற்கு நிர்ணயித்துவிடுவதால் சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ளவர்களுக்கு சில சங்கடங்கள் உண்டாகின்றன. சென்னை ராஜ்யத்தில் சிமென்ட்டுக்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்களெல்லாம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. ஆகவே, சிமென்ட்டின் விலையை இங்கு குறைத்துக்கொடுக்க முடியும். டால்மியாபுரத்திற்

[Sri M. Palaniyandi] [17th December 1954]

கருகே கல்லும், ஜிப்சமும், களிமண்ணும் கிடைக்கிறது. மதுக்கரைக்கு அருகிலும், திருநெல்வேலிக்கருகிலும் சிமெண்ட் தயாரிப்பதற்கு வேண்டிய மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. ஆனால், ஆந்திர ராஜ்யத்திலும் இன்னும் சில ராஜ்யங்களிலும் மூலப் பொருள்கள் வெகு தூரத்திலிருந்து கிடைக்கவேண்டியிருப்பதால் சிமெண்ட் தயாரிப்பதில் அவர்களுக்கு அதிகமான செலவு ஆகலாம். ஆனால், சென்னை ராஜ்யத்தில் மூலப்பொருள்கள் அருகிலேயே கிடைக்க வசதி இருந்திருந்தால் சிமெண்ட் விலை அதிகமாகி விடுகிறது. சிமெண்ட் விலையைக் கட்டுப்பாடு செய்வது சாதாரண ஏழை மக்களுக்கு அரசாங்கம் செய்யவேண்டிய முதல் கடமையாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, டாரிப் கமிஷன் எப்படி விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு அதிகாரத்தை, ராஜ்ய சர்க்கார் வாங்கி, சிமெண்டின் விலையைக் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

12-30 p.m. * SRI M. KALYANASUNDRAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவிலிருந்து சிமெண்டு நீக்கப்பட்டு விட்டது. மின்சார விநியோகம் மட்டும் தான் இந்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சார சக்திக்கு விலை நிர்ணயிப்பதில் இருக்கக்கூடிய சில குறைபாடுகளை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“குடும்ப உபயோகத்திற்காக விளக்குகள், விசிரிகள் ஆகியவைகளுக்கு மின்சார சக்தி தேவையாக இருக்கிறது. சர்க்கார் டிபார்ட்மெண்டில் இருந்தாலும் சரி இன்னும் தனியாக கம்பெனியால் நடத்தக்கூடிய நிர்வாகத்திலும் சரி, ஒரு யூனிட்டுக்கு 4½ அணுவக்குமேல் வசூலிக்கப்படுகிறது. குறித்த காலத்தில் இந்தத் தொகையை கட்டவில்லை என்றால் ஒரு யூனிட்டுக்கு காலண வீதம் மேலும் அபராதத் தொகையாக வசூலிக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. நம் ஜனங்களுடைய வாங்கும் சக்தி எப்படி இருக்கிறதென்பதைப் பார்க்கவேண்டும். மின்சாரத்திற்கு அதிகமான விலை நிர்ணயித்திருப்பதால் நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய பலவித மக்களும் இதை உபயோகப்படுத்துவதற்குத் தடையாக இருக்கிறதென்பதை மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“பெரும் தொழிற்சாலைகளை நடத்தக்கூடிய பெரிய முதலாளிகளுக்கும், லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய்கள் லாபம் சம்பாதிப்பவர்களுக்கும் யூனிட்டு ஒன்றுக்கு 4½ தம்பிடி என்று இருக்கும்போது குடும்பத் தேவைக்காக இதன் விலையைக் குறைக்க வேண்டாமா என்பதைத் தயவு செய்து மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“விவசாயத்திற்கு மின்சார சக்தி கொடுக்கப்படும்பொழுது அதற்கு விலை 1 அணுவிலிருந்து 1½ அணு வரை இருக்கிறது. அதையும் குறைக்க வேண்டும். தொழிற்சாலைகளுக்கு யூனிட்டு ஒன்றுக்கு 4½ தம்பிடி வசூலிக்கும்போது விவசாயத்திற்கு மட்டும் என் ரூ. 0-1-3 வசூலிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அவர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டும். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் தொழிற்சாலைகளில் உபயோகப்படும் மின்சார சக்திக்கு ஒரு யூனிட்டுக்கு மேலும் ஒரு தம்பிடி சேர்த்து வசூல் செய்தால் ஈடுகட்டிவிட முடியும். இதைச் சொல்வதினால் தொழிற்சாலைகளுக்கு இதை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று நான் சிபாரிசு செய்வதாக அர்த்தம் இல்லை. தொழிற்சாலைகள் இதைத் தாங்கும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். விவசாயத்திற்கும், குடும்ப உபயோகத்திற்கும், மின்சாரத்தின் விலையைக் குறைக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்ய சர்க்கார் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. GOPALA GOUNDER:—“Mr. Speaker, Sir, I want to take this opportunity to invite the attention of the Government to the supply of electricity in the South Arcot district. Of course, the

17th December 1954] [Sri V. Gopala Gounder]

Hon. Minister knows about it. But I want to draw particular attention of the Government to one important matter. With regard to the supply of electricity in the South Arcot district, the Government are charging one rate and the South Arcot Electric Distribution Company are charging another rate. For instance, the South Arcot Electric Distribution Company is charging five annas and nine pies for a unit whereas even the Government are charging only four annas and three pies.”

MR. SPEAKER:—“How does that matter come in here?”

* SRI V. GOPALA GOUNDER:—“Sir, I wanted to take this opportunity to invite the attention of the Hon. Minister to it.”

MR. SPEAKER:—“This is not the opportunity.”

* SRI V. GOPALA GOUNDER:—“This Bill relates to the supply of electricity.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Mr. Speaker, Sir, as regards the suggestion of the hon. Member Sri Palaniyandi that we should try to do something about cement, we have just now excluded the control on cement from the purview of this Bill. But if any representation is to be made in respect of this matter, let the hon. Member put it in writing and I shall forward the same to the Government of India or the proper authorities who will have to deal with the matter. With regard to the point raised by the hon. Deputy Leader of the Opposition, I entirely agree with him and I shall devote my full attention to it. As regards the point raised by the hon. Member Sri Gopala Gounder, as pointed out by the Chair, this is not the opportunity to discuss it and I have nothing more to add to it. With these observations, I request that the Bill be passed into law.”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the Madras Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954 be passed into law.’”

The motion was carried and the Bill was passed into law.

(4) THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (TEMPORARY RELIEF)
AMENDMENT BILL, 1954.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954, and move—

‘That the Bill be taken into consideration at once.’

Sir, the only object of this Bill is to extend the life of the present Act to the end of the month of February 1955. As it is, the present

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th December 1954]

Act will be in force till the 5th February 1955. Even yesterday, when a non-official Bill on the same subject was debated upon, the discussion ranged on all aspects of the matter. Therefore, it will not be necessary to go into the details now as we are going to extend it only till the end of February. When a comprehensive Bill comes before this House, hon. Members will have ample opportunities to express their views on it. With these words, I commend this Bill to the acceptance of the House."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954, be taken into consideration at once.'

In this connection, I must tell the House that for the whole of yesterday the House had full opportunity to discuss the non-official Bill on the same subject and it will be merely a repetition of what hon. Members said yesterday if we have a full discussion to-day also."

*SRI M. KALYANASUNDRAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று இந்தப் பிரச்சனை மீது விவாதம் நடந்திருக்கிறதென்பதை உணர்ந்துதான் நான் சில விஷயங்களைப் பேச விரும்புகிறேன். அனேகமாக அங்கத்தினர்கள் பேசக்கூடிய காலத்தில் ஏற்கெனவே சொன்ன கருத்துக்களை மீண்டும் குறிப்பிடவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. மற்ற சில கருத்துக்கள் இருக்கக்கூடிய சில அங்கத்தினர்கள் பேச விரும்பலாம். அவர்களுக்கு மட்டும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஐந்து நிமிஷம் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று சபை ஒரு மணிக்குக் கலையவேண்டும். ஆகவே திரும்பவும் இடவேளைக்குப் பிறகு சபை மூன்று மணிக்குக் கூடும்போது மேற்கொண்டு இந்த மசோதாவின் மீது விவாதத்தையும் வோட்டெடுப்பையும் வைத்துக்கொள்ளலாமென்று தங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—" பிற்பகல் மூன்று மணிக்கு சபை கூடிய பிறகு அரை மணி நேரம் விவாதத்தை வைத்துக்கொண்டு அதற்குமேல் வோட்டெடுப்பு தேவையானால் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்."

*THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If it is the intention to have a division at 3 o'clock, it is better to have it at 1 o'clock because it takes some time for hon. Members to return after lunch-break. We can carry on the discussion till 1 o'clock when we can have the division."

MR. SPEAKER :—" I do not want to stand in the way of religious people offering prayers at 1 o'clock. We can have it at five minutes past 1 o'clock."

*SRI M. KALYANASUNDRAM :—" ஒரு மணிக்குள்ளே முடியுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. பொது விவாதத்தை அரை மணி நேரத்தில் முடித்துக்கொண்டாலும் இந்தப் பிரேரணையின் மேல் 'டிவிஷன்' கேட்கலாம். இந்த மசோதாவின் ஷரத்துவாரிப் பரிசீலனையின்போது ஒரு ஷரத்திலே மட்டும் நாங்கள் 'டிவிஷன்' கேட்கிறோம். ஆகவே, இனிமேல் வேளைக்குப் பிறகு விவாதத்தைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய யோசனையாகும்."

[17th December 1954]

MR. SPEAKER :—" Then shall we take it up at the third reading stage, when the motion 'that the Bill be passed into law' is moved."

*SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, if we call for a division after the motion 'that the Bill be passed into law' has been moved, it will mean that we are opposing the extension of the present Act, which is the object of this Bill. That is our difficulty."

MR. SPEAKER :—" Then, when does the hon. Member want a division?"

*SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Let us continue the discussion till 1 o'clock when the House will adjourn for lunch. Resuming after lunch at 3 p.m. we shall take up clause by clause consideration of the Bill when we will have ample time to discuss. We will put one of the clauses to vote by division."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member wants division for one clause only."

*THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" After all the discussion on the Bill will not be much as we have had a full discussion on the same subject the whole of yesterday. Whatever a few hon. Members may have still to say they may do so now and the amendments may also be formally moved so as to complete the discussion by 1 o'clock. I am saying this subject to what the hon. Deputy Leader of the Opposition says in the matter."

*SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" It may be, from the point of view of the Government, that full discussion had already taken place. But from our point of view, hon. Members who have got fresh points to say, have not expressed their views. It is better to have the discussion till 1 o'clock and the Hon. Minister can reply at 8 p.m."

*SRI M. KALYANASUNDRAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் நம்முடைய ராஜ்யம் பூராவிலுமே ஜனங்கள் கவனத்தின்முன் இருக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாகும். இதைப்பற்றி இருவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் நல்ல எண்ணத்தோடு கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும் கடன் ஒத்திவைப்பு அவசியம் இல்லை; கடன்காரர் பொறுப்பு அதிகரிக்க அதிகரிக்க நிச்சயமில்லாத தன்மை ஏற்படுகிறது என்று குறை கூறுகிறவர்களும் இருக்கலாம். அல்லது இதற்கு மாற்றாக விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருக்கும்போது, இதை நீடித்து வைப்பதில் அர்த்தம் இல்லை என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு குறை கூறுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். கடன் கொடுத்திருக்கக்கூடிய லேவாதேவிகாரர்கள் கடன் வசூல் செய்ய முடியவில்லை என்ற கெட்ட எண்ணத்தோடு இதை ஒத்திவைக்கவே கூடாது என்று எதிர்க்கிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். எதிர்ப்பு பவர்களில் இரு தரப்பானவர்களும் இருக்கிறார்கள். எதிர்ப்புகளை ஆரோசனை செய்து சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்."

[Sri M. Kalyanasundram] [17th December 1954]

“மார்ச் மாதம் 1-ந் தேதி வரைக்கும் இந்தச் சட்டத்தை நீடிப்பதற்கு சர்க்கார் அதிகாரம் கொடுக்கிறார்கள். உடனடியாக சர்க்கார் நல்லதொரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விவசாயிகளுடைய கடன் பளுவைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களானால் அது நாம் ஆலோசிக்கவேண்டிய விஷயந்தான். அத்தகைய சட்டம் கொண்டுவரப்படுமானால் அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அத்தகைய சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும் என்பதுதான் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கும் எங்களுடைய நோக்கமும் ஆகும்.

“ஒரு மாத காலத்திற்கு மட்டும் நீடிப்பதற்கு இந்த அதிகாரத்தை அவர்கள் கேட்கக்கூடிய சமயத்தில் எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. இவ்வளவு முக்கியமான பிரச்சனையில் விரிவான சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும் சமயத்தில், பிப்ரவரி மாதம் முதல் வாரத்தில் சட்டசபை முன்பு கொண்டுவரும்போது, ஒரு செலக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டு ஆலோசனை செய்யவேண்டுமானால் அப்பொழுது போதிய அவகாசம் இல்லை என்கிற நெருக்கடி ஏற்படும். நிர்ப்பந்தத்தில் அவசர முடிவுகள் எடுக்க நேரிடும் என்பதனால் ஒரு வருஷ காலத்திற்கு இதை நீடித்துவிடவேண்டும்.

12-40 P.m. “காலவரையின்றி மூன்று நான்கு வருஷங்களுக்கு நீடிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஒரு வருஷத்திற்கு மட்டும் நீடித்துக் கொடுத்தால் பிப்ரவரி மாதம் விவசாய கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை கொண்டுவந்து அதை நன்கு பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவிற்குவர சௌகரியமாக இருக்கும். அப்படி பிப்ரவரி மாதம் சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி விட்டால் இந்தச் சட்டம் உடனே ரத்தாகி விடும். ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்காவிட்டால் பிப்ரவரி மாதத்திற்குள் இன்னொரு சட்டம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற முடியாமல் போனாலும் போகலாம்; அவகாசம் போதவில்லை என்றும் சொல்லலாம். ஆகையால்தான் இன்னும் ஒரு வருஷம் இச்சட்டத்தை நீடித்து சாவகாசமாக மற்றொரு சட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறேன். மற்றொரு சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து அதைத் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்வதற்கு அவகாசம் ஏற்படும்.

“சர்க்கார் தீவிரமாக யோசனை செய்து விரிவான ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போவதற்கும் அதன் பிறகு இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்யப்போவதற்கும் நான் பாராட்டுகிறேன். இன்று நாட்டிலிருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுடைய கடன் சுமை எப்படியாவது குறைய வேண்டும். அதற்காக பெரிய கிளர்ச்சிகளும் மகாநாடுகளும் கூட்டி தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி வருகின்றார்கள். விவசாயிகளில் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒரு பக்கத்தில் இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்பதை வரவேற்பார்கள். இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விட்டால் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களும் லேவா தேவிக்காரர்களும், கொடுத்த கடனை வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய நிர்வாக முறைகளைக் கையாளுவார்கள். அந்த மாதிரியான நிலைமையை ஏற்படுத்தி விடக்கூடாது என்கிற யோசனையை நான் சர்க்காருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் சர்க்கார் அபாயகரமான ஒரு தர்ம சங்கடமான நிலையிலிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்து விடுகிறோம் என்றாலும் அல்லது வாய்தாக்கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் பின்னாடி ஏதோ ஒரு பயங்கரமான சட்டம் வரப்போகிறதோ என்ற பயம் விவசாயிகளிடத்தில் இருக்கிறது. ரத்து செய்து விட்டால் லேவாதேவிக்காரர்களும் பெரிய நிலப்பிரபுக்களும் கடனை வசூல் செய்வதற்கு தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பார்களே என்று விவசாயிகள் பயங்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

“சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது ஏழை விவசாயிகளும் குத்தகைக்காரர்களும் தாங்கள் வாங்கிய கடனை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. ரூ. 150 அல்லது ரூ. 200 க்கு உட்பட்ட வரையில் வாய்தாச் செலுத்தும் நிலச்சுவாந்தார்கள் உட்பட ஏழை விவசாயிகள் இப்பொழுது

17th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

இருக்கக்கூடிய கடனை கோர்ட்டு மூலமாகக் கட்டாயப்படுத்தி வசூலிப்பதற்கு பிற்பட்டு வரும் சட்டம் இடம் கொடுக்கக் கூடாது. அந்த அடிப்படையை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் விவசாயிகள் நன்மை அடைய முடியாது. அவர்களுக்கு நாம் நன்மை செய்யவும் முடியாது. ஒரு பகுதி தொகையை செலுத்தி விட்டால் மிச்சத் தொகைக்கு நாம் ஒத்தி வைப்பு கொடுக்கிறோம் என்று கொண்டு வந்தால் அதனாலும் கொஞ்சம் நன்மை ஏற்படலாம். அனுமதித்தல் என்ற தொகையை வசூலிப்பதற்கு கோர்ட்டு மூலமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றால் விவசாயிகள் கட்டாயம் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். குறிப்பாக ஏழை விவசாயிகளுடைய கடனை வசூலிப்பதற்கு கோர்ட்டு மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை சட்டத்தில் புகுத்தக் கூடாது. அதுதான் எல்லாருடைய அபிப்பிராயம்.

“மேலும் கடன் தொகையானது உண்மையாகக் கொடுக்கப்பட்டவை என்பதையும் அது நேர்மையாக வாங்கப்பட்டதா என்பதையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். சாதாரணமாக இப்பொழுது நூற்றுக்கு தொண்ணூறு பேர்களுடைய கடன் எப்படி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அவர்கள் வாங்கிய பணத்தை விட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக எழுதி வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது 5½ சத விக்கித்திற்கு மேல் வட்டி கொடுக்கக்கூடாது என்று இருப்பதால் கோர்ட்டுக்குப் போனாலும் அதற்கு அதிகமாக வட்டி கொடுக்க மாட்டார்கள் என்பதற்காக முன் கூட்டியே விவசாயிகளிடமும் குத்தகைக்காரர்களிடமும் அதிகப்படியாக எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். அப்பட்டப்பட்ட கடனை பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பரிசீலனை செய்து பார்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் விவசாய தாலுகாக்களிலும் இதற்கு வேண்டிய ஒரு சமரச் போர்டையோ அல்லது விவசாயக் கோர்ட்டையோ ஏற்படுத்தி இதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். 1939-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட கடன் தொகைக்கு குறைந்தது என்ன வட்டி கொடுக்க வேண்டும் என்றும் எது நியாயமான வட்டி என்றும் பரிசீலனை செய்து அதற்குத் தகுந்தார் போல் தீர்ப்புக் கொடுக்க அதில் இடம் இருக்க வேண்டும். அந்த மாதிரியான அதிகாரத்தை அந்த சட்டத்தில் புகுத்த வேண்டுமென்ற யோசனையையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். உபரியான தொகைக்கு தீர்ப்புக் கொடுக்க இடம் கொடுக்கக்கூடாது. விவசாயிகளிடமிருந்து கடனை வசூல் செய்ய வேண்டுமென்றால் அந்த விவசாயி தன்னுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய செலவு போக அதாவது அவனுடைய வருமானத்திலிருந்து தன்னுடைய வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய செலவு போக மிச்சமிருக்கும் பணத்தைத்தான் அவர்கள் வசூலிக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் அந்தச் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும். வீணாத பொருள்களை ஜப்தி செய்து கொண்டு போய் விட்டால் விவசாயி தொடர்ந்து தன்னுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு முடியாது. அடுத்த வருஷம் தன்னுடைய விவசாயத்தை நடத்துவதற்கு அவனுக்கு இடையூறு ஏற்பட்டுவிடும். அதன்படி சட்டத்தில் இடம் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே இவைகளையெல்லாம் பரிசீலிப்பதற்கு அந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதற்கு முன் ஒரு கமிட்டியை நியமித்து இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். அதனால் ஒரு கமிட்டியை அமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டியும் இந்தச் சபையின் கமிட்டியாக இருக்க வேண்டும். கட்சி விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத சகல கட்சிப் பிரதிநிதிகளும் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். அதன்மேல் அந்தக் கமிட்டி ஜில்லா ஜில்லாவாக சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து ஆங்காங்கு இருக்கக் கூடிய நிலைமையை பரிசீலனை செய்து, தங்களுடைய யோசனைகளுடன் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கவேண்டும். அந்த அறிக்கையின் பீது சர்க்கார் ஒரு நியாயமான சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். அதன்மேல் சர்க்கார் இயற்றும் சட்டங்களில் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். சட்டத்தை நீடித்துக்கொண்டே போனால் அடுத்த வருஷம் என்ன வருமோ என்ற சந்தேகத்திலேயே விவசாயிகள் இருந்து வருவார்கள். அதனால் விவசாயிகளிடத்தில் பலத்த சந்தேகம் ஏற்படுவது சகஜம். இவ்விதம் விவசாயிகள் சந்தேகப்படும் நிலைமையில் இருந்தால் அது எங்கள் பேரின்

[Sri M. Kalyanasundram] [17th December 1954]

குற்றம் இல்லை. சர்க்காருடைய நடவடிக்கைதான் அதற்குக் காரணம் என்பதை நான் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த சபையின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை நியமித்து மாகாணம் பூராவும் அது சென்று பரிசீலனை செய்து விவசாயிகளுடைய நிலைமையை அறிந்து அதன் பிறகு ஒரு அறிக்கையை சர்க்காருக்கு கொடுக்கவேண்டும். அந்த யோசனையை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு அதன்படி ஒரு சட்டம் இயற்றினால் அந்த எண்ணாரும் வரவிற்பார்கள. ஆகவே இவைகளை யெல்லாம் கவனித்து இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு இந்த மசோதாவை ஒத்தி வைத்தல்விட்டு அதற்குள் வேறொரு மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள் ளப்படாவிட்டால் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி இந்த மசோதாவை ஷரத்து வாரியாகப் பரிசீலிக்கும்போது தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன் என்பதோடு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-50 p.m. SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, the Government are fully aware that this Moratorium Act was enacted last February to be in force for a period of one year only and, therefore, they ought to have brought forward a comprehensive Bill before the expiry of this Act. The action of the Government in having brought forward this Bill to extend the period of operation of the Act for a short period, i.e., till the end of February 1955 justifies the remark made by the Deputy Leader of the Opposition that their (Government's) action shows bankruptcy of ideas and plans. The fact that the Government want to extend the period of operation of the Act for a period of about one month only shows that they intend to bring forward a comprehensive Bill next February and rush it through in indecent haste as they are now doing with the Dramatic Performances Bill, 1954. The Bill which the Government are going to bring in must necessarily be a comprehensive measure, must be in force for a few years and must afford real benefit to real agriculturists. Such a Bill may have to be referred to a Select Committee. Unless the Government want to rush the Bill through, it will not be possible for them to pass it before the end of February. The Government should try to publish the Bill before the end of December. They should not ask for the extension of the Act only for a short period, till the end of February, but they should ask for a little longer period, till the end of May.”

* SRI T. ANANTA PAI :—“Mr Speaker, Sir, I rise to support the motion of the Government that the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 which seeks to extend the period of operation of the original Act for a short period i.e., till the end of February 1955, be taken into consideration at once.

“ Sir, you will recollect that when the Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill was introduced in this House last time, the Members were assured that the measure would be in existence for a period of one year only. Taking into consideration the near-famine conditions and drought in certain parts of the State and the fact of many of the creditors' rushing to the Courts against agriculturists and making them unnecessarily spend money over court-costs;

17th December 1954] [Sri T. Ananta Pai]

it was thought that some sort of relief should be granted to agriculturists. It is a matter of commonsense that if we provide for the postponement of the recovery of debts from agriculturists for a period of one year, naturally at the expiry of that period, those people who are not able to pay will be anxious that they should be given further time for repayment and those people who are creditors will be anxious that no further extension should be given. Thus, there will be two points of view and these are being pressed forward on the floor of the House. Naturally, at the expiry of this period of one year, creditors will rush to the courts to file suits against debtors and from the point of view of statistics, a number of suits will be registered. It can be shown from these facts that the creditors are in undue haste or have been absolutely wrong in trying to recover their dues. At the same time, the apprehension felt by the debtors is genuine. I am glad that the Government have appreciated the point of view that this Act is intended to benefit the actual tillers of the soil and should not be taken as a cloak by others to break all their contractual obligations. I am glad that the Government want sufficient time till the end of February to consider all points of view. I am sure that between now and the date of the expiry of the measure the Government have got sufficient time to take into consideration all the various representations that have been made not only on the floor of this House but also through the Press, and I am also sure that the provisions that are going to be incorporated in the new measure will be such as will help those people whom they intend to help.

“ Sir, when the Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act was considered last time, the Government exempted themselves as well as the co-operative societies from the provisions of that Act and chose to interfere with the normal credit machinery. It is presumed that it is easy for an agriculturist to get loans. Speaking from a banker's point of view, I can say that banks advance money only on security. Those agriculturists who do not own lands will have to pledge their jewellery if they want to raise loans. The Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act does not help them in any way to get loans. If those people are not able to pay their dues to the banks, there is no question of any bank going to a court of law because they can recover their dues by auctioning the jewels. It is not this type of credit machinery that is tampered with. The Government ought to come forward with an alternative machinery for providing credit in such cases. The Government say that debts due to Government and the co-operative societies must be paid whatever the circumstances be. If the agriculturists are in difficulties, there is no point in asking them to pay their dues to the Government or to the co-operative societies, because the Government machinery is at present quite inadequate to meet the credit demands of the State. I know where credit is provided for any agriculturist to fulfil. If a man wants to borrow, he has to give security and he has to obtain the signature of his landlord. Hon. Members can generally

[Sri T. Ananta Pai] [17th December 1954]

imagine whether any landlord will be willing to put his signature for his tenant's application. The Government will have to consider seriously whether by adopting such measures as this they are not tampering with the credit machinery. If the normal credit machinery is tampered with, the Government should provide an alternative machinery, so that agriculturists may not suffer. There are people who believe that agriculturists have not suffered as a result of this measure. It is true that some of them have been benefited. Suppose we extend the period of operation of this Act for a further period. Then, the normal inclination of the agriculturist is to take advantage of the legislation and postpone the repayment of debts. Instead, it may as well be legislated that all debts be wiped out altogether. If the operation of this Act were to be extended for a period of one more year, the agriculturists will have to pay in addition to the principal, interest for the last year and for this year. Thus, if we go on extending the period of operation of this Act year by year, we will have to go on adding the interest due for each year. The debtor must be impressed that it is not with the idea of wiping out all debts that this legislation has been brought forward but to make it convenient for him to repay his debts. The Government must, first of all, decide what are the types of people who must be benefited under this Act. As it is, people who even possess a patch of garden land want to take shelter under this Act. But this type of people should not be allowed to benefit. Secondly, an alternative machinery should be devised whereby debts can be repaid in a convenient number of instalments so that the normal facilities existing at present may not be tampered with. From the unnatural stand we took last year, we must try to get into a position whereby the debtor-creditor position is re-established."

12 57 * SRI K. VINAYAKAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகள் கடன் நிவாரண மசோதா சென்ற ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டபோது விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காகத்தான் அது கொண்டுவரப்பட்டு தாமசு சொல்லப்பட்டது. நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற ஒரு நோக்கத்தைக் கொண்டுதான் அப்பொழுது மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அப்பொழுது பேசிய தோழர்களெல்லாம், 'பொங்கலுக்காக விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப் படுகிற வெகுமதி' என்றெல்லாம் புகழ்ந்து பேசினார்கள். ஆனால், அன்று இருந்த நிலைமை இன்று மாறிவிட்டதா என்பதை அரசாங்கத்தாரும் இந்த மசோதா நீடிக்கக்கூடாது என்று சொல்கிற தோழர்களும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

"அப்பொழுது எந்நிலைமையில் இது கொண்டுவரப்பட்டது? நாட்டில் மழை இல்லாமையால், அதனால் ஏற்பட்டிருந்த பஞ்சத்தினால் விவசாயிகளுக்குக் கடன் பளு அதிகமாகப் போன காரணத்தினால் விவசாயிகளைக் கடன் கொடுத்தவர்கள் வற்புறுத்திக் கடன் வசூல் செய்யக் கூடாது என்ற நோக்கத்தைக் கொண்டுதான் அன்றிருந்த அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தது. மசோதாவின் நோக்கமே நல்ல நோக்கம் என்று தான் எதிர்க்கட்சியாரும் அதைப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அப்பொழுது இருந்த நிலைமை இன்று மாறியிருக்கிறதா? இந்த ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள் விவசாயிகள் இன்று நல்ல நிலைமக்கு வந்திருக்கிறார்களா? இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கத்தார் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த மசோதா இவியும் நீடிக்கக்கூடாது. விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் இனிமேலும் தேவை இல்லை என்று சொல்லக்கூடிய தோழர்களும் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

17th December 1954] [Sri K. Vinayakam]

"இந்த மசோதாவின் காரணமாக விவசாயத்திற்குக் கடன் கொடுத்து வந்தவர்கள் இனி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்றும், இப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கடமான நிலைமையில் விவசாயிகள் கடன் வாங்கி விவசாயத்தில் செவ்வீன ஈடுபடமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் ஒரு விலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்கும் அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கி அவர்களுடைய கட்சியை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வழக்கறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள். முழுக்கனின் மூலமாக அவர்கள் தங்களுடைய கட்சியை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கும், அதற்கு விளம்பரம் கிடைப்பதற்கும் வாய்ப்புகள் அவர்களுக்கு இருக்கின்றன. ஆனால், உண்மையிலேயே மசோதாவினால் பயனடைகிற விவசாயிகள் தங்களுடைய கருத்துக்களை நாட்டு மக்களுக்கோ அரசாங்கத்திற்கோ எடுத்துச் சொல்வதற்கு தகுந்த வாய்ப்புகள் இல்லை. ஆகையால், சாதாரண விவசாயி, அதாவது எவன் இந்த மசோதாவினால் பயன் அடைகிறானோ அவன் தன்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லாததால் ஒரு சாராருடைய கருத்துத்தான் மக்களுக்குத் தெரிகிறது. இந்த மசோதா நீடிக்கவேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு வசதியில்லாமல் விவசாயி இருக்கிறான். விவசாயியுடைய குரல் நாட்டிலுள்ளவர்களுக்குக் கேட்காத காரணத்தினால்தான் இந்த மசோதா இனிமேல் நீடிக்கக்கூடாது என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு கருத்து இருக்கிறது. நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது இதுதான். மழை ஓரளவு பெய்தது என்பது வாஸ்தவந்தான். ஆனால், மழை பெய்ததனால் விவசாயிகளுக்கு அதிகமான வருவாய் கிடைத்துவிடவில்லை. அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்தவில்லை. அவர்கள் பட்ட கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கான வாய்ப்பு அவர்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடவில்லை."

MR. SPEAKER :—"The hon Member may continue his speech after lunch.

"The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m."

The House then rose for lunch.

(After lunch--3 p.m.)

* SRI K. VINAYAKAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முற்பகலில் நான் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது இந்த மசோதா சென்ற ஆண்டிலே கொண்டுவரப்பட்டதற்கான காரணம் விவசாயிகள் தங்களுடைய கடனைக் கொடுக்கமுடியாததுதான் என்று குறிப்பிட்டேன். ஆனால், இப்பொழுது அவர்களுடைய நிலைமையில் மாறுதல் உண்டாயிருக்கிறதா என்றால் அதிகமான மாறுதல் ஒன்றும் இல்லை. விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்குத் தகுந்த வரும்படி வந்திருந்தால் அவர்கள் கடனைக் கொடுத்துவிட்டிருப்பும். ஏதோ ஒரு அளவுக்கு மழை பெய்திருந்தபோதிலும் அதனால் அவர்களுக்கு வருவாய் அதிகரிக்கவில்லை.

"இந்த மசோதாவினால் ஒரு தொந்தரவும் இருக்கிறது. 'விவசாயி' என்ற பெயரில் வசதி உள்ளவர்களும் நிவாரணத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். The definition of the word 'agriculturist' in the Act is defective. சென்னையில் அதிகமான பணத்தை வைத்துக்கொண்டு வியாபாரம் செய்பவர்களும், எருமான வரி, விற்பனை வரி, வீட்டு வரி ஆகியவைகளை யெல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற பெரிய வியாபாரிகளும் ஏதோ தாங்கள் அரை எக்கர், ஒரு எக்கர் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் இந்த மசோதாவின் கீழ் நிவாரணம் பெறுகிறார்கள். நேரிடையாக விவசாயம் செய்யாதவர்களும் 'விவசாயி' என்ற பெயரில் இந்த மசோதாவினால் பயன் அடைந்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சிக்கலும் இருந்து வருகிறது. இந்த மசோதா சென்ற ஆண்டு இந்தச் சபையில் விவாதத்திற்கு வந்தபோது எங்கள் சார்பில்

[Sri K. Vinayakam] [17th December 1954]

இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அன்றிருந்த அரசாங்கம் அதைக் கவனித்தா ரில்லை. குறிப்பிட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் தரவேண்டுமென்ற எண்ணத் தைப் பின்னால் வைத்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்தார் களையொழிய எழை மக்களுக்குப் பயன்படுகிறது என்று சொல்ல முடி யாது. வக்கீல் தொழிலில் இருப்பவர்கள் தங்களுக்குத் தகுந்த அளவு கோர்ட்டில் வேலை இல்லை என்று ஓரளவு எடுத்துரைக்கிறார்கள். எடுத்த ரைப்பதற்கு ஓரளவு அர்த்தம் இருந்தாலுங்கூட அவர்களுக்காகவா இந்த மசோதா, அல்லது விவசாயிகளுக்காகவா இந்த மசோதா என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டுமே தவிர, கோர்ட்டில் விபரஜ்யம் நின்றிருக்கிறது என்ற நொண்டிச் சாக்கை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது.

“ பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது கடன் கொடுக்க யாரும் முன் வருவது கிடையாது என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இருக்கிறது. The credit system in the villages is defective. காரணம் அங்கிருக்கும் முதலாளிகள், பணத்தை வைத்துக்கொண்டு வட்டி வியாபாரம் செய்வார்கள். விவசாயிகளை நம்பி கடன் கொடுக்க இப்பொழுது மறுக்கிறார்கள். எனினால், விவசாயிகளுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து உதவி செய்தால் கொடுத்த கடன் என்ன ஆகும், அரசாங்கம் தலையிட்டு என்ன செய்துவிடுமோ, பணம் வருமா வராதா என்றெல்லாம் நினைத்து விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க முன் வருவதில்லை. நாணயமாகத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடும் விவசாயிகளுக்குக்கூட கடன் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கடன் வசதிகளைக் கிராமங் களிலேயே கிடைக்கும்படியான ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் செய்துவிட்டால் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய தொல்லைகள் தீர்ந்துவிடும். இதற்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சிறிய கமிட்டியை வைத்து அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு யோசனை சொல்லும்படி நியமிப்பது அவ்வளவு நல்லது என்று நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. நாங்கள் கூறுவது என்னவென்றால், பொதுவாக இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களில் சிலரைக்கொண்ட ஒரு கமிட்டியை நிய மித்து அவர்களுடைய யோசனையை எடுத்துக்கொண்டால் அப்பொழுது அரசாங்கம் நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்வதாக ஒரு நல்ல எண்ணம் மக்களுக்குத் தோன்ற முடியும். அப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு நல்லது செய்வதற்கான எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியும்.

“ எந்த அளவுக்கு கடன் அவர்கள் கடன்காரர்களுக்குத் தரவேண்டுமோ அதை ஐந்து பாகமாகப் பிரிக்கவேண்டும். முதலையும் ஐந்து பாகமாகப் பிரித்து, வட்டியையும், ஐந்து பாகமாகப் பிரித்து ஐந்து ஆண்டுகளில் கடனைத் திருப்பித் தந்துவிட்டால் கடனை ஒழித்துவிடலாம். கடனை வாங்கியிருந்து திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத அளவு பாதிக்கப்படுகிற விவசாயிகளுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும். இப்படிப்பட்ட திருத்த மொன்று வரவேண்டுமெனயொழிய 1955-ம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதம் 7-ம் தேதியோடு இந்த மசோதா காலாவதியாகிவிடுகிறது, அதற்குள் செய்யவேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்து விரிவானதொரு மசோதாவை எங்களால் கொண்டுவர முடியவில்லை. ஆகையால் பிப்ரவரி மாதம் முடிய இந்த மசோதா நீடித்து வரவேண்டுமென்று அரசாங்கம் கோருவது நியாயமா என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

“ இன்னொரு மசோதா சர்க்காருடைய மும்முரமான கவனத்தில் இப்பொழுது இருந்துவருகிறது. நாடகங்களைக் கட்டுப்படுத்துவது சம்பந்தமான மசோதாவிற்கு அரசாங்கம் காட்டுகிற அக்கரையை எழை மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய இந்த மசோதாவில் காட்டியிருந்தால் நல்லதொரு மசோதாவை, அவசியமான திருத்தங்களோடு கொண்டுவந்திருக்க முடியும். இன்றைக்கு அரசாங்கம் உண்மையான பிரச்சினையை மறைத்து காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் வெளியில்லாமல் வாடுகிறார்கள். மக்களுக்கு வேண்டிய அளவு கடன் கிடை

17th December 1954] [Sri K. Vinayakam]

பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. விவசாயம் குன்றி விவசாயிகள் இன்றைக்குத் தொல்லைக்கு உட்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனையைப்பற்றி சிந்திக்காமல், More after the shadow than after the substance என்ற முறையில் இவர்கள் ஏதோ பயனற்ற ஒரு மசோதாவிலே அதிகமாக ஈடுபடுகிறார்களையொழிய ஏழை விவசாய மக்களுக்கு உடனடியாகச் செய்யவேண்டிய காரியங்களைப்பற்றி கவனித்து அதற்கான மசோதா சம் பந்தமாக அரசாங்கம் கவனிப்பதில்லை. பணம் படைத்திருக்கும் முத லாளிகளிடமிருந்து கடன் பட்ட ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு ஏற்படுத்துவதற்கு என்ற முறையில் குழந்தையை உண்டாக்குவதைவிட்டு சிறு சிறு மசோதாவிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். ஆகையால், அரசாங்கத்திற்கு எதிர்க் கட்சி சொல்ல வேண்டிய கடமை என்ன வென்றால், இந்த மசோதாவை பிப்ரவரி மாதக் கடைசி வரையில் நீடிப்பதைவிட இன்னும் ஒரு ஆண்டு நீடிக்க வேண்டும். இந்த அவகாசத்திற்குள் தேவையான எல்லா அம்சங்களும் பொருந்திய விரிவான தொரு மசோதா (Comprehensive Bill) தயாரித்து இந்த ஒரு ஆண்டு முடிவதற்குள் சட்டசபை முன் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். விவசாயக்கு உண்மையிலேயே சாதகமான முறையில் அந்த மசோதா தயாரிக்கப்படவேண்டும். “ போலி ” விவசாயிகளைப்பற்றி நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். (capitalists who are absentee landlords, விவசாயத்திலேயே ஈடுபடாமல் ஒன்று அல்லதுஅரை ஏக்கர் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு வியாபாரத்திலேயே ஈடு பட்டுக்கொண்டிருக்கும் பெரிய பெரிய முதலாளிகள் ‘விவசாயி’ என்ற பெயரை வைத்துக்கொண்டு சாதாரண ஏழை விவசாயிகளுக்கென ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவினால் சலுகையை அடைந்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அவசியமில்லை. அவர்களை யெல்லாம் agriculturist என்ற definition லிருந்து நீக்கிவிட வேண்டும். உண்மையாகவே விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் விவசாயத்தையே நம்பியிருப்பவர்களுக்கும்தான் இந்தச் சலுகை இருக்க வேண்டும். ஐந்து ஏக்கருக்குக் கீழே நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு மட் டும் இந்த நிவாரணம் கொடுப்பது போதுமானது. ஆகவே, இந்த முறையில் திருத்தங்களைச் செய்து, நல்லதொரு மசோதாவை நான் குறிப்பிட்ட ஒரு ஆண்டுக்குள்ளாக அரசாங்கம் கொண்டுவர முயற்சிக்கு மானால் எதிர்க்கட்சியிலிருந்து அவர்களுக்குப் பெருத்த ஆதரவு கிடைக்கு மென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த மசோதா நீடித்து இருக்கவேண்டு மென்று வற்புறுத்தி என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கின்றேன்.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I support this measure. Yesterday, a private member's bill was debated in *extenso* and the Hon. Minister in his reply stated clearly that the Government was contemplating to bring in a separate piece of legislation after studying the working of the Act and rectifying all the defects that might be found in the working of the Act, and he put it very effectively and cogently.”

3-10 p.m.

(The hon. Member was attempting to read an item of news from a daily paper.)

SRI K. VINAYAKAM :—“ On a point of order, Sir. Is it proper to read a newspaper report in the House? ”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ I am quoting only one or two sentences, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member need not read it at length.”

[17th December 1954]

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ I am quoting only one or two sentences. I cannot read a newspaper while speaking, but I can quote newspaper extracts, and I think I am in order.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The hon. Member is questioning your ruling, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ No, he is not questioning it. He is just explaining.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ The Hon. Minister said : ‘ I may tell the House that the existing Act was passed as a sort of special remedy for a special disease under very special and particular circumstances. Such a remedy was of a temporary nature. The working of the Act for almost a year had resulted in very many consequences, divergent and controversial. I agree that the agriculturist gets very little however much he produces. The Government have now published a Bill for extending the existing Act till the end of February.’ The reason that the Hon. Minister advanced yesterday is clearly the one reason for our supporting this measure. As he stated yesterday, there are several defects in the working of the Act. The agriculturists who were sought to be benefited under that Act have not really been benefited. That was because of the defects in the Act. It has been pointed out in the memorandum submitted by the Bar Councils Federation—it was a considered memorandum and it has been published in the papers—and I learn one such memorandum has been sent to the Government also for consideration. It is a considered and detailed memorandum that has been published and the several defects that have been pointed out are worthy of note by the Government.

“ One thing that has happened as a result of the Act is that the *bona fide* agriculturist has not been benefited at all. From my own knowledge of the working of the Act, I can with a certain amount of confidence say that the genuine agriculturist has not been benefited. Rural credit economy is a thing which is on a different footing from what it is in the urban areas. I can authoritatively say that in villages, it is one agriculturist that lends to another agriculturist, an agriculturist who is frugal and who is able to put by something—it is he who is lending and is able to lend on easy terms to his fellow-agriculturist. He does so, so that he may also prosper while helping his fellow-agriculturist. It is not the money-lender, it is not the pawn-broker or any other banker that advances these moneys; it is another agriculturist that gives these facilities to the agriculturist. That is the rural credit system. When the Act was working, it has put a stop to this credit that was in vogue in villages. The agriculturist who was saving something was advancing moneys and giving credit facilities to his fellow-agriculturist and now he has stopped it because he is not in a position to realise what he had advanced according to his own terms and according to the tenor of the document which he had taken from

17th December 1954] [Sri S. Panchaksharam]

the debtor. That is the whole defect of the Act and it is the first and most important defect and this aspect has to be considered by the Government in very great detail and this has to be rectified.

“ Further, the Government has not provided any alternative machinery for helping these ryots when they (agriculturists) were not in a position to get advances from fellow-agriculturists or any other person. Government should have provided alternative credit facilities and for advancing small sums on easy terms to these people. They have not done that and as a result, the people in the villages have not been able even to raise Rs. 10 or 15 for purchasing manure. I can quote one example. I am the president of a co-operative store which is dealing in manures. Two years back, there was such a great demand for ammonium sulphate that as soon as the Store got a consignment, it was disposed of within a few hours. Last year, there was not such a great demand, because the purchasing power of the agriculturists had gone down. Still, somehow or other he managed to muster the necessary money and come to the Store and purchase at least a small quantity of ammonium sulphate. So two years ago, if it took six hours to sell a quantity of 50 bags, last year it took two days; and this year, it took 50 days to dispose of 50 bags of ammonium sulphate. It is all because they were not in a position to raise any amount on credit from anybody. Even the small trinkets and jewels they had were either pledged or sold away. The Act has not given them any relief. Whatever credit remained with an agriculturist was his own personal security, and that was stopped by this Act. Therefore, this year, he was not able to purchase any manure at all for his agricultural operations. That is the position today to which the agriculturists have been reduced.

“ Sir, this Act was a thing which was contemplated by Rajaji when he was in office last year. It was an obsession with him that the agriculturists should be helped and he thought the agriculturists really deserved some relief. Therefore, in 1937, he sought to bring relief to them by promulgating a moratorium and save them from harassment by their creditors. The opposition to that was so great and so powerful that he had to drop it. But he conceived another idea of giving relief to them and that resulted in the Agriculturists' Debt Relief Act of 1938. What was the effect of that Act? The Act was contemplated in all seriousness to benefit the indebted agriculturists but it did not really help them. The two sections of the Act, namely, sections 8 and 9, have come for a good deal of comment and a number of decisions on them have been given by the High Court. Two High Court Judges were appointed to go into those cases and they were the ‘ Legal Pundits of the Agriculturists.’ They sat for three or four years continuously and they have been going on deciding questions of law and interpretation of sections 8 and 9. They said that the Act was ill-conceived and that under the present provisions of sections 8 and 9, agriculturists could not get any relief. The object with which the

[Sri S. Panchaksharam] [17th December 1954]

Act was passed was, therefore, set at naught completely and the creditors had their day. If hon. Members would look into the High Court Reports of 1942, 1943, 1945 or 1946, every case they come across will be a case under the Agriculturists' Debt Relief Act and every case was against the spirit of sections 8 and 9. That is the fate of that Act. It was ill-conceived and the relief sought to be given to the ryots by the Government was not fully granted, but it was set at naught by the High Court.

"Again, when Rajaji was in office, this measure was brought in in 1953. It was the result of his obsession of moratorium, the magnificent obsession of Rajaji and the will was rushed through. At that time several defects were pointed out in this House but they were not heeded to and in the working of the Act we find now that there are several defects which could not be remedied. There was one provision when the Ordinance was promulgated and it was rightly conceived; it was that when protection was given to the agriculturist, the interest of the creditor also was safeguarded. The Ordinance said—there was a specific provision—that all alienations by the debtor during the continuance of the measure would be barred and invalidated. But when the Act replaced the Ordinance, that provision was watered down and it said that *bona fide* alienations could not be questioned in a Court of law. What are *bona fide* alienations? Let us take an example. A Brahmin gentleman wants to give his daughter in marriage. It is a sacrament with him and it is his religious duty. As an agriculturist he is not in a position to raise any credit. Therefore, what he does is, he sells away his land, worth about Rs. 4,000 for Rs. 1,000 and says that the purpose of the sale is to celebrate the marriage of his daughter. It is a legitimate purpose for which the document has been executed and no creditor whose payment has been put off by this Act can question the validity of the document. For the property has been sold away for a religious necessity. Therefore, the creditor cannot do anything and after the Act is dead, he will be practically in the streets. I took the case of a Brahmin because his daughter's marriage is a sacrament and religious duty and therefore he has got to find the money somehow or other. That is the case with a Brahmin, let alone the other people. That is the kind of lacuna that we find in the Act.

"Again, the fundamental rights guaranteed by the Constitution are solemnly worded that we have equality before law and equal protection of all laws. Do we find that equality in the Act? The Government themselves are there and the private creditor is also there. But the private creditor is not given protection while Government's interests are protected. In my own district, all sorts of loans have been advanced to the ryots, just as pipe and pump set loans, land improvement loans, cattle purchase loans, well sinking loans, manure loans and several other loans. These loans given by the Government have a priority over the loans advanced by private creditors. Is this equality before law?

17th December 1954] [Sri S. Panchaksharam]

"How can you have it? Can it be equality? Take another instance. Exemption is given to co-operative societies under this Act. As president of a co-operative society, I have been responsible for knocking off several properties in favour of the society to the detriment of the other creditors. They are not in a position to apply the principle of ratable distribution allowed by the ordinary law. This is one of the several defects noticed in the working of the Act. The agriculturist-creditor is a person who keeps an eye on the rural economy. The Bar Federation in its memorandum has submitted that it is not the rural agriculturists but crooks that have been benefited by this Act. I would request the Government to reconsider the whole matter . . ."

3-20 p.m.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"May I know the time-limit fixed for each Member?"

DEPUTY SPEAKER:—"No time-limit has been fixed. However, I hope the hon. Member will try to finish his speech quickly."

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"I have had enough to say on this subject and I support the measure before the House. The Government require time to consider the several defects found in the Act in order to be able to bring in a comprehensive Bill. They have to think a hundred times and in hundred different ways to find out remedies for the defects and help genuine agriculturists."

DEPUTY SPEAKER:—"I fix five minutes for each Member because we have a number of Members to speak."

* SRI A. SENAPATI GOUNDER:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொது நமது சர்க்கார் கொண்டு வரக்கூடிய கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தை கொண்டுவருவதுடன் கூட, 100க்கு 80 வீதம் உள்ள விவசாயிகள் எவ்வளவு கடன் தொல்லையில் அழிந்து போகிறார்கள், எந்தவிதமாக அப்படி வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியும் என்பதை சர்க்கார் ஆலோசிக்கவேண்டும். எந்த அளவுக்கு விவசாயத்தை வளர்த்தால், அந்த வகையில் அவர்களுடைய கடனைத் கொடுக்க முடியும் என்று பார்க்கவேண்டும். மேலும் அவர்கள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கடன்கள் கிடைக்க வழியும் எந்த வகையில் திருப்பிக்கொடுக்கவும் கூடிய வழிவகைகள் செய்வதுதான் இந்தச் சட்டத்தில் முடிவாக இருக்க வேண்டுமே தவிர நீண்ட நாளாக ஒத்திவைத்துக்கொண்டே போவதில் பிரயோஜனமில்லை. ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்திவைத்து கடன் கட்டினால் போதும் என்று சொல்லிவிட்டால் இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு அவர்கள் நிம்மதியாக இருக்கமுடியும் என்று நினைக்கலாம். மேலும் அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்கு ஏதாவது பணம் கிடைக்குமா என்றும் அந்த வழியைத் தீவிரமாக யோசித்து விவசாயிகளின் கடன் தொல்லையை போக்க அந்த வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"மேலும் நம் நாட்டில் 200 கோடி ரூபாய் கடன் சுமை நமது விவசாயிகளின் தலையில் இருக்கிறது. இந்தக் கடனை தீர்ப்பதற்குச் சட்டத்தில் வழிவகுக்க வேண்டும். மேலும் இப்பொதுள்ள சட்டத்தை நீடிப்பதினால் விவசாயிகளுக்கு ஒருவித பலன் இருக்குமா என்று தெரியவில்லை. இன்னும் விவசாயிகள் தங்கள் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பொருள்களை வாங்க சக்தியற்றவர்களாக இருக்கிற நிலையில் 100-க்கு 60 சத விதம் நிலங்கள் தரிசுகளாக இருக்கின்றன. இதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சிந்தித்து இந்தச் சட்டத்தை அதற்குத் தகுந்தாற்போல் திருத்த

[Sri A. Senapati Gounder] [17th December 1954]

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் 100-ல் 25 எசுக்ர நிலம் உள்ளவர்களின் கடன் 18 கோடியாகவும், 25 எசுக்ர நிலம் வைத்திருப்பவர்களின் கடன் 80 கோடியாகவும் இருப்பதால், 5 எசுக்ர நிலம் வைத்திருப்பவர்களை 60 கோடி கடன் கொடுக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தக் கடனால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சிறிய விவசாயிகள்தான். ஆதலால் கடன் கொடுக்கும்படியான ஸ்தாபனங்களை சிராமங்களில் ஏற்படுத்தி சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தக் கடன்களின் பளுவைக் குறைப்பதற்கு நமது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் விவசாயக் கடன்களைப் போக்க உள்ள ஒரு திட்டத்தை மேற்கொண்டு நமது நாட்டிற்கு நன்மை ஏற்படக்கூடிய வகையில் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மேலும் நிலச்சீர்த்திருத்தம் போன்ற மற்ற சட்டங்கள் கொண்டு வரும்போது, விவசாயிகளின் கடன் நிலையை போக்கி பிறகு, கொண்டு வந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அதாவது ஒரு நல்ல படித்தை பங்கிட்டுக் கொடுத்தால் அது நன்றாக இருக்கும். அப்படி இல்லாமல் அழியிய படித்தைக் கொடுத்தால் அதைச் சளைக்க முடியாது. ஆதலால் இந்த நிலச்சீர்த்திருத்தம் விவசாயிகளின் கடன் சுமை இல்லாமல் இருக்கும் சமயத்தில் கொண்டு வந்தால்தான் அவர்களுக்கு நன்மை ஏற்படும். உடனடியாக இப்போது இரண்டு மாதங்களுக்குள் ஒத்திவைக்கப்பட்டாலும் நல்ல வகையில் விவசாயிகளின் கடன்களை குறைப்பதற்கு வழி செய்து, எந்த விதமான குறையும் இல்லாத நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டுவருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

3-25 *SRI A. K. SUBBIAH :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்த விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய கடன் ஒத்திவைப்பு p.m. சட்டம் சம்பந்தமாக என்னுடைய யோசனையைச் சொல்லுவதற்கு விரும்புகிறேன்.

“இன்றைக்கு ஒன்றுக்கு இரண்டு மடங்காக விவசாயிகளிடம் கடன் கொடுத்தவர்கள் எழுதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். சட்ட விரோதமாக பல இடங்களில் வட்டிகளை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்கவேண்டுமானால், விவசாயிகளின் இன்றைய நிலைமையை மாற்றி அமைத்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது நல்ல காரியம் செய்யவேண்டுமானால், அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தை மேலும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்கவேண்டும். அந்த ஒரு வருஷத்து இடைக்காலத்தில் தாலுக்கா வாரியாக பொதுஜனப் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி எது நியாயமான கடன்கள், எது அநியாயமான கடன்கள் என்று பரிசீலனை செய்து நியாயமான கடன்கள் எது என்று நிர்ணயித்து விவசாயிகளின் வருமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல தவணைகளில் விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கு இந்தச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும்.

“சுமார் 250 கோடி ரூபாய் விவசாயிகளின் தலையில் சுமத்தப் பட்டிருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் மறுக்கமுடியாது. விவசாயிகள் எப்படி அந்தக் கடனைக் கொடுப்பது என்று திசை தெரியாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றே வக்கீல்கள் தங்கள் வருமானம் குறைந்துபோய்விடுகிறதே என்ற காரணத்தால் லேவாதேவிக் கொள்ளை லாபக்காரர்களும் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்கக்கூடாதென்று கிளர்ச்சி செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியும் இந்தச் சட்டம் காலாவதியான பிறகு அவர்களைக் கட்டிப் பிழிந்து வசூலிக்க வேண்டுமென்று ஒரு திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளின் ஆடுமாடுகளை ஜப்தி செய்வார்கள். சொத்துக்களை குறையாடக் கிளர்ச்சி செய்து வருகிறார்கள்.

“நாம் விவசாயிகளுக்கு என்று இந்தக் கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதனால் பெரிய நிலப் பிரபுக்களும் பலனடைகிறார்கள். அதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. சில நிலப் பிரபுக்கள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கடன் வாங்கி

17th December 1954] [Sri A. K. Subbiah]

இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் பாதுகாப்பு கேட்கிறார்கள். அது சரியல்ல. இந்தச் சட்டம் ஏழைகளுக்கு மட்டும் தான் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நிலப்பிரபுக்கள்கூட கடன் வாங்கி இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஏழைகளை மொற்றி விடுகிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடாது. விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கும் முறையில் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்கள் கடன்களையும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வருகிறார்கள் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

“அது மாத்திரம் அல்ல, விவசாயிகள் தங்களுடைய விவசாய அபிவிருத்திக்காகவும் இன்னும் அவர்களுடைய குடும்பச் செலவிற்காகவும் நாம் அவர்களுக்கு ஏதாவதும் உதவி செய்ய வேண்டும். அதற்கு சர்க்கார் நிவீனியு டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாகவும் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகவும் குறைந்த வட்டியில் கடன் கொடுத்து அதை நீண்டகால தவணையில் வசூலிக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். அந்த முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தி அமைத்து அதன் மூலம் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். மற்றும் இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI K. R. NALLASIVAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுதுள்ள இந்தக் கடன் ஒத்தி வைப்புச் சட்டம் சம்பந்தமாக என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிவடையப் போகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் ஆரம்பிக்கும்பொழுது நாம் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்தக் கடன் பளுவானது பெரும்பாலும் நஞ்சைப் பிரதேசத்தில் இல்லை, புஞ்சைப் பிரதேசத்தில் தான் இருக்கிறது. புஞ்சைப் பிரதேசங்களில் இருக்கும் விவசாயிகளிடம் தான் கடன்காரர்கள் ரூ. 100 கொடுத்தவிட்டு 150-க்கும் 200-க்கும் எழுதி வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதனால் இந்தக் கடன் தொல்லையானது புஞ்சைப் பிரதேசத்தில் தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தினால் புஞ்சைப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலங்கள் எல்லாம் நஞ்சையாக மாறப் போகிறது. அதனால் அங்குள்ள கடன் வாங்கிய விவசாயிகள் எந்த முறையில் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை கொஞ்சம் யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மசோதாவின் மூலம் மார்ச் வரையில் நீடிக்கப்படுகிறது. அதற்குப் பதிலாக இன்னும் ஒரு வருஷ காலத்திற்கு இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த ஒரு வருஷத்தில் இந்த மாகாணத்திலுள்ள கடன் நிலைமையை ஆராய்ந்து ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்கு வேண்டிய அவகாசம் ஏற்படும். அதற்காக ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அப்படி ஒரு முடிவிற்கு வராமல் மேலெழுந்தவாரியாக இருந்து விட்டால், இந்த சமுதாயத்திலுள்ள பல கோளாறுகள் அப்படியே நின்று போய் விடும். இன்று புதிது புதிதாக நீர்ப்பாசன வசதிகள் வருகின்றன. புஞ்சைப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் கடன்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படி நீர்ப்பாசன வசதி வந்தால் இந்த விவசாயிகளால் அந்தப் பலனை அனுபவிக்க முடியாமல் போய் விடும். அந்த நிலையில் இந்த விவசாயிகள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய கடன்கள் எல்லாம் தீர்க்கப்படவேண்டும். அந்தக் கடன்களெல்லாம் இறுதியாகத் தீர்க்கப்பட்டால் தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழக்கையை நடத்த முடியும். ஆகவே அவர்கள் வாங்கிய கடனைத் தவணை முறையில் கொடுக்கும்படியாக சட்டம் இயற்றினால் அவர்கள் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கச் சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்து விவசாயிகளின் கடன் நிலையை பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மறுபடியும் ஒரு வருஷத்திற்கு இதை நீடித்தால் அதற்குள் நாம் ஒரு முடிவிற்கு வர முடியும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

3-31 p.m.

[Sri K. R. Nallasivam] [17th December 1954]

“அது மாத்திரம் அல்ல, இன்றைக்கு விவசாயிகளுடைய கடனைப் பற்றி எல்லோரும் விரிவாக சொல்லி விட்டார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் இந்தச் சட்டத்தை எடுத்துச் செய்து விட்டால் பெருவாரியான குடும்பங்கள் அழிந்து போய் விடும். ஏனென்றால் அவர்களிடம் ரூ. 100 கொடுத்துவிட்டு ரூ. 500-க்கு எழுதி வாங்கி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொட்டுக்குச் சென்றால் அவர்களால் மீண்டு வாழமுடியாது. அதனால் இந்தச் சட்டத்தை இன்றைம் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்தால் அந்த மாதிரியான கன்கள் எப்படி எழுந்தது, என்பதை பரிசீலனை செய்ய வசதியாக இருக்கும். அவ்விதம் பரிசீலனை செய்ய ஒரு கமிட்டியையும் ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் பல குடும்பங்கள் நாசமாகி விடும். அவர்கள் அழிந்து போதும் நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை இன்றைம் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடித்து வைத்து ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அதாவது சகல கட்சிகளும் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, இதைப் பரிசீலனை செய்து காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

*Sri S. THINAKARASAMY THEVAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று விவாதித்திருள்ள கடன் வாய்தா ஒத்தி வைப்பு மசோதாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகளைச் சொல்லப் பிரியப் படுகிறேன். உண்மையிலேயே இந்த மசோதா விவசாயிகளுக்கு அவசியமான அனுசூலம் கிடைக்கக் கூடியது என்று பலர் பேசியிருக்கிறார்கள். மற்றும் பலர் இந்த மசோதாவின்மீது விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைக்க வில்லை, கடன் கொடுப்பதும் அடியோடு ஒழிந்து விட்டது, விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பவர்கள் இப்பொழுது இல்லை என்றெல்லாம் பேசப்பட்டது. இந்த மசோதா போன வருஷம் வந்த காலத்திலும் பலர் பலவிதமாகப் பேசி விட்டார்கள். இதனால் மக்கள் பலர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களென்றும் பேசி விட்டார்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால் நமக்கு வேண்டியது கொடுத்த கடனைத் திருப்பி வருவதே வேண்டும். அதுவும் நியாயமாக வருவதே வேண்டும். கடன் வாங்கியவன் நான் வாங்கிய கடனை ஒழுங்கான முறையில் கொடுக்கவேண்டும். அதையும் கடன் கொடுத்தவன் நியாயமான முறையில் வருவதே வேண்டும். அதற்கு உதரணமாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். மாட்டிணிபிடுருந்து நாம் பாலைக் கரக்க வேண்டுமென்றால் மாட்டிற்கு நாம் ஆகாரம் போடவேண்டும். அப்பொழுது தான் மாடு நமக்குப் பால் கொடுக்கும். நாம் மாட்டிற்கு ஆகாரம் போடாவிட்டால் மாடு நமக்கு பால் கொடுக்காது. நல்ல முறையில் நாம் பாலைக் கரக்க முடியாது. ஆகாரமே கொடுக்காமல் பால் கரப்பது என்பது முடியாது. அதைப்போலவே விவசாயி கூடின திசையில் இருந்தால் நாம் அவனிடமிருந்து கொடுத்த கடனைத் திரும்பி வாங்க முடியாது. ஆகையால் கடன் கொடுத்தவன் தன்னுடைய கடன் திரும்பி வரவேண்டுமென்றால் அவன் கடன் கொடுத்த விவசாயி நல்ல நிலைமையில் இருக்கும்படியாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் அவன் கொடுத்த கடன் திரும்பி வரும். ஆகவே கடன் கொடுத்தவன் தான் விவசாயினுடைய கேடிமத்தைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.”

“ஆகவே இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம் என்ன என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயினிடம் திடீரென்று கொடுத்த கடனை வருவதில் ஆரம்பித்தால் உண்மையாகவே விவசாயிக்கு பெருத்த நஷ்டம் ஏற்படும். அப்படி விவசாயிக்கு பெரும் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அவன் தான் வாங்கிய கடனைத் திரும்பிக் கொடுக்க முடியாது. விவசாயிக்கு அந்த நிலைமை ஏற்படாதிருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.”

DEPUTY SPEAKER :—“தயவு செய்து நீங்கள் உட்காருங்கள். கனம் ராமலிங்கம் ஏதோ சொல்ல வேண்டுமாம்.”

17th December 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ஸார், கனம் மெம்பர் அவர்கள் பேசும்பொழுது அவர் சொல்வது எப்படி இருக்கிறது என்றால் கசாப்புக் கடைக்காரர் அட்டை பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொல்வது போல் இருக்கிறது. அதைப்போல கடன் கொடுத்தவர்கள் விவசாயிகளை பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார் என்று கேட்கிறேன்.”

*Sri S. THINAKARASAMY THEVAR :—“நான் அதற்குப் பதில் சொல்லத் தயாராக இல்லை. அவர் சொல்வதற்குப் பதில் சொல்லக்கொண்டிருந்தால் எனக்குக் கொடுத்த அவகாசம் முடிந்து விடும். இன்றைக்கு இருக்கும்படியான பிரச்சனை விவசாயிகள் நல்ல நிலைமையில் இருக்க வேண்டும். சர்க்கார் அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும். உண்மையில் சர்க்காருடைய எண்ணம் என்னவென்றால் விவசாயிகளுக்குப் போதுமான அவகாசம் கொடுத்து அவர்கள் நல்ல நிலைமைக்கு வந்து அதன் பின் அவர்களிடமிருந்து வருலித்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்பதுதான். இதனால் விவசாயிகளுக்குக் கெடுதல் இல்லை. விவசாயிகள் சுபிட்சமாக வாழும் காலம் வரையில் கடன் கொடுத்தவனைப் பொறுத்திருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ஒரு அனுசூலம் பண்ணவேண்டும் என்றுதான் இந்த மசோதாவைச் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் வேறு முறையைக் கையாண்டால் இரண்டு பேர்களுக்கும் நஷ்டம் ஏற்படும்.”

“அடுத்தபடியாக சொல்லும்போது பலர் இந்தச் சட்டத்தினால் அனு வசியமான அனுசூலம் அடைகின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஏராளமாக வியாபாரம் செய்கின்றவர்களும் ஸ்டச்சக்கணக்கான பணம் வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களும் இரண்டொரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பதனால் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சலுகை அடைந்து வருகிறார்கள் என்று கூறினார்கள். அந்த மாதிரி இல்லாமல் சர்க்கார் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். உண்மையிலேயே யார் விவசாயி, கடன் எதற்காக வாங்கி இருக்கிறான், விவசாயத்திற்காக வாங்கிய கடன் என்பனவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அதற்குத் தகுந்த முறையில் இந்த மசோதாவைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது விவசாயிகள் மிகவும் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்களுக்கு ஒரு வருஷ காலம் தவணை கொடுத்தால் அவர்களுக்கு நாம் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்வதாகும். ஏனென்றால் இப்பொழுதே அவர்கள் கஷ்ட நிலையிலிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கடன் பளு ஜாஸதியாக இருக்கிறது. அது இன்னும் ஜாஸ்தியாகி விடும்.”

*SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, though the word ‘agriculturist’ is frequently mentioned in the House and though much is sought to be made by hon. Members of the difficulties of agriculturists—whose interests some pretend to protect—I am afraid Government have not taken any real interest in collecting statistics as to who really are the persons that are sought to be benefited by this Act and who are the persons who are actually benefited by it. That is the most important point. The Bill now introduced here seeks to extend the life of the Act only by a few days as the Assembly will not be in session when the present Act expires. But the Government ought to have borne in mind the interpretation put by the highest judicial authority in the State with regard to the definition of the terms ‘debt’ and ‘agriculturist’. To cite an instance, if an agriculturist has borrowed Rs. 1,000 for the purpose of the marriage of his son or daughter, that debt, according to the latest ruling of the High Court reported in 67 Law Weekly, 1027, does not come

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [17th December 1954]

within the definition of 'debt' in Act V of 1954. This is a most extraordinary interpretation to any person who knows interpretation of statutes because the Act seeks to provide some benefit to a class of persons who may be called agriculturists. The Act does not make any distinction between debts contracted for agricultural operations and debts contracted for non-agricultural purposes. The interpretation of the statute by the highest judicial authority in the State is most wonderful. Therefore, this defect must be remedied. Without remedying this, what is the use of extending the life of this measure? If a cinema operator or a bus operator or a mill-owner or a piecegoods merchant or a commercial dealer rolling in lakhs and lakhs of rupees owns two or three cents of land somewhere and styles himself as an agriculturist, he can get the benefit of the Act, and real agriculturists who are very poor cultivators and who have lent their money to these wonderful 'agriculturists' will not get any benefit. According to this Act, the real agriculturists who rely on their labour and income from the land cannot get back their money. Of course, hon. Members may be under the impression that there is an exception provided in the definition of 'agriculturist', that is, those who pay income-tax are exempted. But we know how many persons, who ought to pay income-tax actually pay it and how many persons, who may not at all like to call themselves agriculturists want to call themselves so, in order to evade repayment of loans. Therefore, the real question is which is the class that requires protection for the purpose of stepping up production of food. It is their interests that should be safeguarded. When the Bill was introduced last year, it was stated that it would be a temporary measure designed to meet an emergency. Now the emergency has ceased. When it has ceased, the Government are not justified in extending the life of the Act as it is because it would be an unreasonable restriction put on the people regarding Article 19 (f) of the Constitution. The question has to be examined by the Government whether there is still an emergency in the changed circumstances of to-day. We must consider whether, in the absence of such examination, it is proper on the part of this Legislature to extend the life of the Act. Our Legislature cannot arbitrarily assume an emergency when there is really no emergency. If still we pass the Bill, then there is every likelihood of the Act being questioned in a Court of Law and I am afraid it may ultimately be held *ultra vires* of the Constitution. I, therefore, suggest that this Act as it is be allowed to lapse. If the Government are anxious to protect real agriculturists engaged in cultivation, let them bring in a new measure to protect them and not all classes of people as they have done at present.

"Sir, some time ago I wrote a letter to the Hon. the Minister for Law pointing out certain defects in the Act itself. Because of the latest decision of the High Court, judges in mufassal courts refuse to recognize anything as debt unless the mortgage deeds or the pro-notes make mention of the loan being borrowed for agricultural purposes. They say that in the absence of such a

17th December 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

statement in the documents, they are not entitled to the benefit provided for in the Act. So, Sir, so far I am concerned, I do not think there is any necessity for extending the life of the Act by a few days."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவாதிக்கப்படும் இந்த மசோதா யிக் மிக முக்கியமானது என்பது இங்குள்ள எல்லாக் கட்சியினரும் இதில் பங்கெடுத்துக்கொள்வதிலிருந்து தெரிகிறது. மேலும், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களுடைய கவனம் எல்லாம், அரசாங்கம் இன்றைய தினம் என்ன செய்யப் போகிறது என்பதில் தான் இருக்கிறது. செய்தித் தாள்களிலும் இது விஷயமாக அடிக்கடி செய்திகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. எங்களுக்கும் தினசரி ஏதாவது கடிதங்கள் இது சம்பந்தமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கத்திற்கும் அப்படியே கடிதங்கள் பெரும் பாலான மக்களிடமிருந்து வந்துகொண்டிருக்குமென்று நான் நினைக்கின்றேன். அது எதனைக் காட்டுகிறதென்றால் பொருளாதாரத் துறையில் இந்த நாட்டு மக்கள் இன்றைய தினம் இருக்கக்கூடிய நிலைமையைத் தான் காட்டுகிறது. இந்த மசோதாவை நோக்கி இருக்கின்றவர்கள் யார்? கடன் கொடுத்தவர்களும் சரி, கடன் வாங்கியவர்களும் சரி, இரு சாராரும் இன்றைய தினம் அரசாங்கம் என்ன செய்யப்போகின்றது என்பதைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள்.

"இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்த காலத்திலே என்ன காரணம் சொல்லப்பட்டது? 'பல வருஷங்களாக மழை இல்லாமல் இந்த நாட்டிலே மக்கள் துன்பப்பட்டார்கள். திடீரென்று இப்பொழுதுதான் ஏதோ மழை ஆரம்பித்து மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கவனமெல்லாம் விவசாயத்தைத் தவிர மற்ற விஷயங்களில் செல்லக்கூடாது. கடன் பளுவினால் தவித்துக்கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு இரையாகி, கோர்ட்டுகளுக்கும் கச்சேரிகளுக்கும் அலைந்துக்கொண்டிருக்கக்கூடாது' என்ற ஒரு நோக்கத்திலே அன்றைய தினம் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது.

"விவசாயத்திற்காக கடன் வாங்கியிருக்க வேண்டுமென்று அன்றைய தினம் சொல்லவில்லை. விவசாயி ஒருவன் எதற்காக கடன் வாங்கியிருந்தபோதிலுங்கூட, விவசாயத்தில் ஈடுபடவேண்டுமென்ற காரணத்தினாலேயே தான் எந்தக் கடனையும் ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று அன்றைய தினம் சொல்லப்பட்டது.

"எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரங்கசாமி ரெட்டியார் சொல்லும்போது கோர்ட்டில் விவசாயி விவசாயத்திற்காக கடன் வாங்கப்பட்டதா இல்லையா என்ற தீர்ப்பைப் பற்றிக் கூறினார்கள். ஜட்ஜ்களும் சரி பேசியவர்களும் சரி அதைச் சரியாகப் பார்த்திருக்கமாட்டார்களோ என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். ஏனென்றால், அன்றைய தினம் நிச்சயமாகவே சொல்லப்பட்டது கடன் விவசாயத்திற்கு வாங்கிவிடுவது இல்லை என்று. விவசாயி எந்த முறையிலே கடன் வாங்கியிருந்தாலுங்கூட அவனுடைய எண்ணம் பூராவும் விவசாயத்திலேயே ஈடுபடவேண்டுமென்ற காரணத்தினாலும், அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும் தான் அன்றைய தினம் கொண்டுவரப்பட்டது. இப்பொழுது ஒரு ஆண்டு ஆகிவிட்டது. இந்தச் சட்டம் அமுலில் இருந்து அதிலிருந்து ஒரு விதமாக அரசாங்கத்திற்கும் பொதுமக்களுக்கும் அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இப்பொழுது இதை ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும்.

"உள்ளபடியே எதற்காக யாருக்கு இந்த உதவி வேண்டும் என்று தான் ஆலோசித்து பார்க்கவேண்டும். ஒரு விதத்தில் நாம் ஆனந்தப்பட்டுவண்டிய விஷயம்தான். அரசாங்கம் இந்த மசோதாவை சிறிது காலத்திற்கு நீடித்து, அதற்குள் விரிவான ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவர உத்தேசித்திருப்பது ஒரு விதத்தில் சந்தோஷப்படவேண்டிய விஷயம்தான். உடனடி அந்த விஷயத்தை வெகு நாளைக்கு முன்னு

[Sri S. Swayamprakasam] [17th December 1954]

லேயே தீர்மானம் செய்து இந்தச் சட்டத்தை இதுவரைக் கொண்டுவந்திருக்கலாம். அதற்காக ஏதோ சால்ஜாப்பு சொல்லிட்டு காலதாமதம் செய்து இன்னும் 25 நாள் மட்டும் அவகாசம் வேண்டுமென்று பிப்ரவரி 5-ம் தேதியோடு முடிவடையும் இந்தச் சட்டத்தை பிப்ரவரி இறுதிவரை நீடித்து அப்படிப்பட்ட கொண்டுவரவேண்டும் என்பதற்காக இதை ஏன் நீடிக்கவேண்டும் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. உண்மையிலேயே அக்கரைக்கொண்டிருப்பார்களையானால் இதில் ஏன் இவ்வளவு காலம் தூங்கிவிட்டு 25 நாளைக்கு நீடிவைக்கவேண்டுமென்று சொல்வதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் கடன் கொடுத்தவர்கள் பிப்ரவரி 5-ம் தேதிக்குப் பிறகாவது கொடுத்த கடனும் வட்டியும் வருமா என்று எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், கோர்ட்டில் தாவா செய்வதற்கு.

“கடன் கொடுக்கவேண்டியவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள். சட்டம் இன்னும் நீடிக்கப்படுமா, நீடிப்பு எத்தனை நாளைக்கு என்றெல்லாம் விவசாயிகளின் மனதில் ஆவல் தோன்றியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய கடன்களை ஈடுசெய்வதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்ற எண்ணம் அவர்களிடத்தில் குடிகொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் நான் சொல்லுகிறேன். அவர்களுடைய எண்ணங்களைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டத்தை நீடித்தால் மட்டும் போதாது. இன்றைய தினம் அதைத்தான் நாம் செய்கிறோமே தவிர, அவர்களுடைய கடன்கள் அடைபடக்கூடிய வழி வகைகளைப்பற்றி நாம் இதுவரையில் யோசிக்கவில்லை. சாதாரணமாக இந்தச் சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு பெரிய லேவாதேவிக்காரன் ஒரு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும் அவன் விவசாயி என்று இந்தச் சட்டத்தில் கருதப்படுகிறான். அப்படி அவனிடத்தில் அந்த நிலம்கூட இல்லை என்றால், அவன் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தையாவது குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவந்துவிடுகிறான். ஆகையால் இதுபோன்ற சட்டம் இந்த மாதிரியான லேவாதேவிக்காரர்களுக்குத்தான் லாபம். இன்று கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகளுக்கு ஒருவிதத்தில் கூட்டு கடனை அடைப்பதற்கு வழியில்லை. உதாரணமாக ஒரு சிறிய விவசாயிக்கு ரூபாய் 100 ஒருவனிடத்திலிருந்து கடன் வாங்கியிருப்பான். ஆனால் இந்த விவசாயியே இன்னொருவனுக்கு ரூபாய் 100 கடன் கொடுத்து இருப்பான். ஆனால் இந்த விவசாயிக்கு அவசரமாக பண நெருக்கடி ஏற்பட்டு ரூ. 100 வேண்டுமென்றால், இவன் கடன் கொடுத்த இடத்தில் வாங்க முடியாமற்போகிறது. ஆகவே இம்மாதிரி சாதாரண விவசாயிகள் கடன் வாங்கின இடத்திலும் கடன் கொடுக்கமுடியவில்லை. கடன் கொடுத்த இடத்திலிருந்தும் பணம் திரும்பப் பெற முடிவதில்லை.

“உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோம். இச்சட்டத்தின் பிரகாரம் நிலத்தை உழப்பவர்கள் எரு, விதை, மாடு முதலியவைகள் வாங்கவேண்டும். இதற்குக் கடன் வாங்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இப்போதைய நிலையில் கடன் கொடுக்க யாரும் இல்லை. இன்றைய தினம் விவசாயிகள் கடன் வாங்க முடியாமல் அல்லற்படுகிறார்கள், தவிக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் நாம் அவர்களுக்கு பண உதவி அளிப்பதை தவிர வேறு வழியில்லை அல்லது கடன் வாங்குவதற்குமாற்று வழிகளுக்கு வகை செய்யவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு பலன் அளிக்க முடியும். அவ்வாறு செய்வது அன்றைய சட்டத்தின் நோக்கமல்ல. இன்றைய சட்டத்தின் நோக்கமும் அதுவல்ல. ஆகையால் ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமானால் அதை உடனடியாக பணம் மூலமாகவோ அல்லது வேறு வழிகளிலோ உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இம்மாதிரி விஷயங்களை கவனித்து ஒரு திருத்த சட்டம் கொண்டுவருவோமேயானால் அது சாதாரண விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ உதவி செய்வதாக இருக்கும். இந்தச் சட்டத்தில் மட்டும் இன்னும் ஒரு வருஷத்துக்கோ அல்லது ஒரு மாதத்துக்கோ நீடித்து வைத்தால்மட்டும் போதாது. ஏனென்றால் விவசாயிகளினுடைய கடனும் நீடித்துக்கொண்டே போகும். அவர்கள் விவசாய தொழில் செய்வதற்கு வேண்டிய பணம் யாரிடமும் கடனாக வாங்க முடியாது. இந்தச் சட்டத்தினால் நாம் பணம் கொடுக்கிறவர்களிடம் ஒரு வித பயத்தை உண்டி

17th December 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

பண்ணியிருக்கிறோம். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை மேலும் 25 நாட்களுக்கு நீடித்தால் மட்டும் போதாது. இன்னும் இரண்டு மாதத்திற்குள் விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய ஒரு திருத்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று நினைத்து ஒருவிதத்தில் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்க விரும்புகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Mr. 4 p.m Deputy Speaker, Sir, this very subject we discussed yesterday also. The only difference is we discussed it yesterday in a non-official atmosphere and to-day we are discussing it in an official atmosphere. The subject is the same. I think it will be somewhat useful if we understand the background and the genesis of this Act. As I said, this was intended as a special measure for a special purpose. I may give a little illustration. Sometimes in a country, martial law is imposed. It is imposed in order to meet a special emergency. Then the normal law, and the normal civil administration, is suspended. But after the object for which martial law was imposed was over, the suspension of the normal law is removed. There are certain advantages under martial law like speedy disposal of matters and firm action. But because of these advantages it is not extended longer than what is absolutely necessary. Similarly, this being a special measure for a special purpose, this should not be extended beyond the period for which it is actually required and necessary.

“Now, Sir, I may read what the then Hon. Chief Minister said last year when this legislation was discussed, so that we may clearly understand the scope of this Act. He said—

“Let me make it categorically clear on the floor of the House that it is not the policy or intention of the Government to wipe off these debts progressively. It is necessary to maintain the credit of the agriculturists and cultivators and it is necessary therefore not to wipe out debts and create an impression that the man or the Bank who lends his money would lose the money. I may make it perfectly clear on this occasion that our intention is only to give time strictly in the sense of a moratorium. It is not the intention to wipe off debts. The object of the Bill as stated, will be stuck to, namely, to give time, a temporary moratorium in respect of those classes who are likely to suffer.”

That is the object with which this legislation was passed. Some hon. Members, those sitting in the opposite benches, have expatiated on the scope of scaling down debts and wiping off debts and so on. Those things do not come under this Act. My submission is that the Bill before us is mainly intended to extend the time-limit of the previous Act by about a month. That is all. It is only a temporary piece of legislation.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Nobody on this side has suggested as the Hon. Minister at any rate had credited us. I do not think anybody on this side suggested like that. I do not think we, on this side, contradicted the scope of the Bill and the wonderful intentions of Government.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ How can I accept what the hon. Leader of the Opposition says when he was here only for some time yesterday and had come here

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th December 1954]

to-day only now? He does not know what has happened in his absence. Certain hon. Members did make such observations." (Laughter.)

SRI P. RAMAMURTHI:—"I may inform the Hon. Minister that even as a Minister is able to follow the proceedings of the House when he is not present, we on this side also are able to follow the proceedings of House, word for word, in our absence. We have made arrangements for that." (Opposition cheers.)

SRI S. PANCHAKSHARAM:—"That is wrong, Sir. The Hon. Minister who is in charge of this Bill has always been present here. He was bodily and mentally present here all along." (Laughter.)

SRI S. RAMALINGAM:—"On a point of Order, Sir. The hon. Member says that the Hon. Minister was mentally present. I do not know how he understood it." (Laughter.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I did not know till now that the hon. Leader of the Opposition was also advanced in telepathy. I think it will do him much good since he has to correspond with countries far away. (Laughter.)

"I admit that the definition of the word 'agriculturist' has been very wide and gave room for certain drawbacks, I may say malpractices. We know it. But still, we deliberately adopted that definition because we wanted to avoid any litigation on the score as to who is an agriculturist or not. On that ground, we did not want to encourage litigation. That is why we made the definition very wide. Even though some other people who ought not to be protected did come under that definition, it did not matter for the large body of agriculturists, and cultivators were protected. That was the point. I know certain instances wherein some well-to-do people have sought protection under this Act. I know one zamindar (Sri S. Ramalingam: 'Name, Sir'). It is not in the public interest to disclose the name, even though his zamin is abolished, he still possesses some land who spends his money lavishly and—had borrowed much and evaded his creditors seeking protection under this Act. He presented a petition that as an agriculturist coming under the scope of this Act, he should be protected. I know another instance where one gentleman took a loan of two lakhs. Simply because he possessed a small patch of land, under this Act he is still evading his creditor. So we have to decide how best to restrict the wide meaning of the word 'agriculturist' with regard to protecting his indebtedness. I hope all the legal acumen of the hon. lawyer Member would be available for that purpose.

"Another aspect we should bear in mind is that after the passing of the Act the rural credit system has broken down. There is no gainsaying that. It is now very difficult for the poor man, the poor cultivator, to get money. The other day a large number of hon. Members narrated how difficult it is for a poor

17th December 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

cultivator to get even Rs. 100 for purchasing a pair of bullocks or to buy manure or seed. That is a fact. In the rural parts it is difficult to find money because if one were to lend money to an agriculturist there is always the lingering fear in his mind that at any time the Legislature may suddenly pass an Act wiping off all the debts of the agriculturists. They have got that substantial fear. That is why they do not lend money. Rural credit cannot be met by co-operative banks alone. The requirements of the agriculturists are so great that only private rural credit will help them to a large extent, especially in the villages. Therefore, we should see that this rural credit system is not jeopardised.

"Some people spoke about the Agriculturists' Debt Relief Act of 1938. That is an Act altogether different from this. That Act was for scaling down debts. Therefore, it is an entirely different Act. Some hon. Members have confused themselves deliberately while some were confused because they did not know the correct scope of the previous Act.

"The charge was levelled that in bringing about legislation, Government should appoint a committee of this House to go into the matter and not depend upon the report of a Committee of their own party-men. I hope all hon. Members would admit that that party runs the Government, and so bears the burnt of administration. When that is the fact, why should not they consider the views of their own party first? It is not as if the views of hon. Members of this House would not be taken note of or would be unattended to. It does not mean that we shut the door to the Opposition in regard to their view-points. Certainly when the comprehensive Bill is brought before the House, the views of each and every party represented in the House would be taken into consideration. If it is found absolutely necessary we would refer it to a Select Committee. There is nothing preventing them from offering their views to the Select Committee.

"The hon. Member, Mr. Panchaksharam, said that the moratorium did not apply to co-operative and Government loans. There is reason why Government and Co-operative Banks are exempted. The co-operative bank and the co-operative administration is intended for the good of the people. The money goes for giving capital to the people in the rural parts for agriculture and other purposes. Another reason is that a bank is not like an individual. The private lender does not care for the benefit of the man to whom he lends his money. But a Co-operative bank is not like that. It lends money to help the agriculturist and the ryot. The Co-operative banks unlike private individuals do not harass the ryots. The money collected from one ryot who re-pays his dues is utilised for lending to another who is in need. Therefore it is necessary that we should not stop them from collecting the dues from the ryots, for after all that money is further utilised in helping the ryots only. In a Welfare State, the Government exists for the sake of the people and as such, dues to Government should not be delayed because the

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [17th December 1954]

dues when collected are after all going to be utilised in another public sector. When we see how many times recovery of takkavi loans and well-subsidiers are postponed, one could easily infer that Government are not there to harass the people.

4-10
p.m.

"Therefore, there is no fear that the Government would harass the people. That is why in the case of these two categories of debts the Government thought that they could be collected. This matter has already been discussed at length and I do not want to take up the time of the House. I would therefore request hon. Members to pass this short Bill which extends the life of the present Act by a few days only. Within that time we will all put our heads together and see that a very reasonable piece of legislation is enacted. As pointed out by the hon. Member, Sri Swayamprakasam, those persons who are taking advantage of the provisions of the Act and are escaping, will also be brought in. I particularly request the hon. Member Sri Swayamprakasam to help me in seeing that these rich people—somehow all these people are in Tanjore or most of them are there it is said—do not get any benefit from this legislation."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954, be taken into consideration at once.'"

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—"We shall now take up the clause by clause consideration of the Bill."

Clause 2.

MR. SPEAKER :—"I now call upon the hon. Members to move the amendments they have given notice of to this Clause. The hon. Member Sri P. Rangaswami Reddiar will first move his amendments."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"Sir, I move—

'In item (i) for the words "before the 1st March 1955", substitute the words "before the 1st March 1955 and suits filed after the commencement of this Act shall be dismissed with costs if any".'

Before speaking on the amendment, I wish to express a grievance. Of Course, all lawyer Members are expected to know the Act. From 10 a.m. in the morning till now I am trying to get Act V of 1954 through the Secretary of the Legislature either from the Library or from some other place. I wanted it for reference and return but I am not able to get the Act. I am not much worried about it but I wish to point out that this is the state of affairs

17th December 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

prevailing. If an Act containing some 50 or 100 Sections is required for reference and if the same is not available for reference and return, I do not know how we can function here effectively.

"Now, so far as this amendment is concerned, of course, lawyer Members know that Section 3 of the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1954, deals with bar of suits and applications. The expression 'bar of suits' is defined in several statutes, for instance, in Section 11 and Order 11, Rule 2 of the Code of Civil Procedure and 67-A of the Transfer of Property Act. But in all these statutes, the provision relating to bar of suits would simply say that any suit instituted after the commencement of the Act shall be barred. The Section would not contain specific words like 'If suits are instituted after the commencement of this Act, they shall be dismissed with costs.' Here, in this Act, Section 3 deals with bar of suits and Section 4 deals with stay of pending suits and proceedings. Section 3 says that no suit shall be instituted after the commencement of the Act against an agriculturist for the recovery of a 'debt' as defined under the Act. In some courts suits are instituted against agriculturists and on the plaint allegations, they are taken on file and summons is issued. If the defendant comes forward and pleads that he is an agriculturist entitled to the benefits of the Act, then the question arises whether the suit is not maintainable or barred under this Act. Several courts have expressed the view that there are no words in the Act to the effect that the suits so instituted should be dismissed with costs. That is the difficulty experienced and this is felt especially in mufassal Courts. In order to be more specific and to enable the agriculturists to get the benefit, I have introduced the words 'Suits filed after the commencement of this Act shall be dismissed with costs if any'. There is absolutely nothing wrong in this amendment and I hope the House will accept it."

MR. SPEAKER :—"Is any hon. Member seconding this amendment?"

SRI S. DEIVASIGAMANY :—"Sir, I second it."

MR. SPEAKER :—"Hereafter, as soon as an hon. Member moves an amendment, some other hon. Member must second it immediately."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"Sir, I am moving the other amendment standing in my name—

'Add the following as item (iii):—

"(iii) Provided further that a suit shall not be deemed to be a suit not for the recovery of a debt, on the ground that the debt was not borrowed for or utilised for agricultural purposes".'

SRI T. SHANMUGAM :—"Sir, I second the amendment."

[17th December 1954]

MR. SPEAKER :—" The other hon. Members will move the amendments standing in their names."

SRI C. H. KANARAN :—" Sir, I move—

' In item (i), for the figures, letters and word " 1st March 1955 " substitute the figures, letters and word " 1st August 1955 " . '

The amendment was duly seconded.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move—

' For the words, figures and letters " before the 1st March 1955," substitute the words, figures and letters " before the 1st June 1955 " . '

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendment."

SRI R. KRISHNAN :—" Sir, I move—

' In item (i), for the figures " 1955 ", substitute the figures " 1957 " . '

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Sir, I move—

' For the figures, letters and word " 1st March 1955 " . substitute the figures, letters and word " 1st March 1956 " . '

The amendment was duly seconded.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I beg to move—

' For the words, figures and letters " before the 1st March 1955 " substitute the words, figures and letters " before the 31st August 1955 and during which time and before 30th June 1955 a report from a special committee to be constituted for the purpose herein stated be made available to Government recommending suitable means for enacting a comprehensive legislation with a view to give actual relief to indebted agriculturists by wiping off or scaling down all arrears of rent and other debts in deserving cases after enquiring into the nature, depth, etc. of the debt and also suggesting provision for cheap credit facilities to agriculturists " . '

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, it looks like a resolution rather than an amendment to a clause in a Bill."

MR. SPEAKER :—" The Hon. Minister will now straightway reply to all these amendments."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I oppose all the amendments, Sir."

17th December 1954]

MR. SPEAKER :—" I shall now put the amendments one by one to the vote of the House. I shall now put the amendments of the hon. Member, Sri P. Rangaswami Reddiar. The question is—

' In item (i), for the words " before the 1st March 1955 ", substitute the words " before the 1st March 1955 and suits filed after the commencement of this Act shall be dismissed with costs if any " . '

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Add the following as item (iii) :—

" (iii) Provided further that a suit shall not be deemed to be a suit not for the recovery of a debt on the ground that the debt was not borrowed for or utilised for agricultural purposes. " . '

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the amendment of the hon. Member Sri C. H. Kanaran. The question is—

' In item (i), for the figures, letters and word " 1st March 1955 ", substitute the figures, letters and word " 1st August 1955 " . '

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the amendment of the hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan. The question is—

' For the words, figures and letters " before the 1st March 1955 ", substitute the words, figures and letters " before the 1st June 1955 " . '

The motion was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus—

4.20
p.m.

Ayes—24.

Sri P. Ramamurthi.
" M. Kalyanasundram.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" C. Kandasamy.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" S. Vadivelu.
" K. C. Gopalan Unni.
" V. Madananopal.
" P. K. Gopalakrishnan.
" N. Sivara.
" A. K. Subbiah.

Sri K. V. Ramaswami.
" T. S. Arthanari.
" P. Venkatesha Sholagar.
" N. K. Palanisami.
" K. Madavan Nambiar.
" E. T. Kunhan.
" C. H. Kanaran.
" R. Krishnan.
" M. Manickasundaram.
" M. Palaniyandi.
" A. Rathinam.
" D. Dasarathan.

Noes—85.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
" A. B. Shetty.
" M. A. Manickavelu
Naicker.
Sri K. Rajaram Naidu.
" B. Bhaktavatsalu Naidu.
" P. G. Karthikeyan.

Sri S. C. Virupakshiah.
" N. Mahalingam.
" P. K. Thirumurthi.
" R. Kuppuswami.
" N. Mounaguruswami Naidu.
" S. R. Arumugam.
" P. S. Rangaswami Naidu.

[17th December 1954]

Noes—85-cont.

Sri P. G. Manickam.	Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar.
The Hon. Raja Sri Shanmuga	„ G. Govindan.
Rajeswara Sethupathi.	„ AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar.
Sri N. Ramakrishna Ayyar.	„ S. Ja. arama Reddiyar.
„ M. R. Ramachandran.	„ M. Kandaswami Padayachi.
„ O. Venkatasubba Reddi.	„ R. Krishnaswami Naidu.
„ S. Panchaksharam.	„ P. Chellathurai.
„ H. M. Jagannathan.	„ K. Shanmugham.
„ R. Thangavelu.	„ S. Ramasamy Naidu.
„ A. Ramachandra Reddiar.	„ P. Urkavalan.
„ K. S. Ardhanaraswara Gounder.	„ T. Ganapathy.
„ M. P. Periyaswami.	„ R. S. Arumugam.
„ A. Sambasivam.	„ V. Arumugam.
„ P. M. Munuswami Gounder.	„ P. Selvaraj.
„ O. A. Nanjappa.	„ K. Ramasamy Doss.
The Hon. Sri B. Parameswaran.	„ S. N. Somayajulu.
„ S. S. Ramasamy	„ I. K. Subramania Pillai.
Padayachi.	„ Y. Manjaya Shetty.
Sri M. S. Munisamy Pillai.	„ K. Venkatramana Gowda.
„ V. S. Chinnasami Naidu.	„ K. Ishwara.
„ A. Ayyanar.	„ K. P. Kuttikrishnan Nayar.
„ V. Muthu.	„ T. Ananta Pai.
„ S. Thinakarasami Thevar.	„ K. H. Bomman.
„ V. Chinniah.	„ N. C. Ramasami Kander.
„ T. V. Sannasi.	„ S. Somasundara Gounder.
„ Antony Peter.	„ G. Samia Koorayar.
„ N. Rajagopal.	„ N. Gopala Menon.
„ R. M. Palaniappan.	„ V. R. Nagarajan.
„ M. D. Thiagaraja Pillai.	„ E. K. Sankara Varma Raja.
„ S. Arumugam Pillai.	„ K. Aranganathan.
„ M. Marimuthu.	„ M. Venugopala Gounder.
„ L. Ananlan.	„ A. Muthuswamy.
„ G. Krishnaswami Padayachi.	„ T. Manavalan.
„ G. Vagheesam Pillai.	„ K. Uppi.
„ A. S. Sahajanandam.	„ K. Kunhi Mohamed Shajee.
„ K. Parthasarathy.	„ K. R. Viswanathan.
„ M. Jagannathan.	„ V. Govindasamy Naidu.

Neutral—20.

4-30 P.m. Sri S. Swayamprakasam.	Sri R. Rangasamy Gounder.
„ V. Gopala Gounder.	„ P. R. Rajagopala Gounder.
„ M. P. Subramanyam.	Dr. K. B. Menon.
„ K. R. Sambandam.	Sri M. Narayana Kurup.
„ P. Rangaswami Reddiar.	„ K. T. Sreedharan.
„ T. Shanmugam.	„ C. Kunhirama Kurup.
„ A. Govindasamy Nayagar.	„ P. Kunhirama Nidav.
„ S. P. Thangavelu.	„ O. Koran.
„ A. Veloo.	„ K. Moidu.
„ K. S. Lakshminpathi Nayagar.	„ C. Velukkan.

Ayes—24; Noes—85; Neutral—20.

The amendment was lost.

The amendment of Sri M. Kalyanasundram was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri R. Krishnan was put and lost.

The amendment of Sri T. C. Narayanan Nambiar was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

17th December 1954]

Clauses 3 and 4.

MR. SPEAKER :—“ All the amendments to these clauses, which have been given notice of, are consequential amendments.”

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

New clause after clause 1.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri P. Rangaswami Reddiar will now move his amendment for inserting a new clause after clause 1.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not know whether that amendment will be in order. It seeks to amend the original Act itself.”

MR. SPEAKER :—“ I wish to know whether the amendment given notice of by the hon. Member seeks to amend the parent Act.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Yes, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Then, it is out of order.”

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I move—

‘ That the Bill be passed into law.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Bill, 1954, be passed into law.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

IV.—NON-OFFICIAL BILL.

SITTINGS OF THE JOINT SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS MARUMAKKATTAYAM (AMENDMENT) BILL, 1954 (L.A., BILL NO. 16 OF 1954).

MR. SPEAKER :—“ Sri T. C. Narayanan Nambiar wants to say something.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, since a majority of the Members hailing from Malabar desire that the Joint Select Committee appointed to consider the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill should be permitted to sit in Malabar, I request the Hon. Leader of the House to accede to this desire and move a motion soliciting the leave of the House for enabling the Committee to sit in Malabar.”

[17th December 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I agree to the Select Committee sitting in Malabar. Under rule 99 of the Madras Assembly Rules, I move—

‘ That the leave of the House be granted to the Joint Select Committee appointed to consider the Madras Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 16 of 1954), to hold its sittings in Malabar whenever the Committee considers it necessary to do so. ’ ”

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT RESOLUTION RE

RATIFICATION OF THE AMENDMENT OF THE SEVENTH SCHEDULE
PROPOSED UNDER THE CONSTITUTION (THIRD AMENDMENT) BILL, 1954.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ This House ratifies the amendment of the Seventh Schedule to the Constitution of India proposed to be made by the Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, as passed by the two Houses of Parliament. ’

“ Soon after the second World War broke out, certain essential commodities such as food articles, were in short supply and their prices also shot up. The Government of India thereupon issued certain Control Orders under the Defence of India Rules to regulate the supply and prices of these essential articles. As the Defence of India Rules ceased to be operative after 30th September 1946 and as it was necessary to continue the control Orders, the Government of India enacted a self-contained Act called the Essential Supplies (Temporary Powers) Act, 1946, for the exercise of powers in relation to the production, supply and distribution of some of the essential articles. The Act, as stands to-day, is valid till 25th January 1955 and is applicable to the following articles :—

- (i) Foodstuffs;
- (ii) Cattle fodder;
- (iii) Cotton and woollen textiles;
- (iv) Raw cotton;
- (v) Cotton seed;
- (vi) Paper;
- (vii) Petroleum and Petroleum products;
- (viii) Spare parts of mechanically propelled vehicles;
- (ix) Coal;
- (x) Iron and steel; and
- (xi) Mica.

“ Although the position in regard to the supply and prices of the essential articles referred to above has improved, still the Government of India consider that they should be clothed with adequate

17th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

powers to control the supply and distribution of foodstuffs, cattle-fodder, cotton, jute and their products, fertiliser-mixtures and imported goods, so that any possible emergency might be squarely met. They therefore mooted a proposal to amplify entry 33 of List III (Concurrent List) of the VII Schedule to the Constitution so as to include the essential commodities mentioned above and invited the views of the State Governments on the proposal. Although the amendment would take away the exclusive right of the State Governments to legislate in respect of the commodities in question, this Government considered that the Centre has always a prominent part to play in regard to the distribution of essential articles which are in short supply and that the larger public interests would be served by the Centre exercising concurrent powers in this regard. They, therefore, conveyed their general concurrence to the amendment, and at the same time, pointed out that the powers sought by the Government of India should be exercised by them only in circumstances of exceptional emergency and that too after closest consultation and with maximum concurrence of those State Governments.

“ The Amendment Bill was passed by the requisite majorities both by the Lok Sabha and Rajya Sabha and it has now been referred to State Governments for ratification by the Legislatures before being presented to the President for his assent. The Bill requires to be ratified by the Legislatures of not less than one half of the States specified in parts A and B of the first schedule to the Constitution. The Bill has been necessitated on account of the larger considerations of planning and co-ordination. There is no intention on the part of the Centre to encroach upon the domain of the States and this had been made clear during the debate in the Parliament.

“ Hon. Members may be aware that though legislation in respect of these goods is in the State List, Article 369 of the Constitution of India empowers the Central Government to legislate in respect of them as if it is a matter in the Concurrent List for a period of five years from the commencement of the Constitution. That period of five years expires on 25th January 1955. The question for consideration by the House is whether that power should continue to be vested concurrently in the Central and the State Governments. If the control of production, supply and distribution is to be effective, the control should be All-India Control; control by certain States will not be effective. Control by the Centre will be in the best interests of the country as a whole.

“ Some hon. Members seem to think that we are surrendering our powers to the Central Government. I have absolutely no doubt that our State will be considerably benefited by the control of these goods by the Centre. We have no cause to complain against control by the Centre. Whenever the Central Government exercise their power, I have no doubt that they will take into consideration the views of the State Governments. In these circumstances,

[Sri C. Subramaniam] [17th December 1954]

we need not be under the impression that we are surrendering to the Central Government a power which is necessary for the administration of this State.

"I commend this resolution for the unanimous acceptance of the House."

4-40 p.m. MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'This House ratifies the amendment of the Seventh Schedule to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, as passed by the two Houses of Parliament.'

*SRI N. K. PALANISAMY:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது பிரேரேபித்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்க்கிறேன். தற்சமயம் மாகாணத்திற்கு இருக்கக் கூடிய சுதந்திரத்தை மத்திய சர்க்காருக்கு வாங்கிக் கொடுப்பதாக இது இருக்கிறது. இந்திய அரசியல் சட்டம் 369 ஆவது பிரிவு பிரகாரம் மத்திய சர்க்காருக்கு எவ்வளவோ அதிகாரம் இருந்த போதிலும் இப்பொழுது அதில் கொஞ்சம் அதிகாரம் இல்லை. இது வரையில் மத்திய சர்க்காருக்கு விவசாய பொருள்களின் உற்பத்தி சம்பந்தமான அதிகாரம் அவர்கள் கையில் இருந்தது. இந்த 369 ஆவது பிரிவு பிரகாரம் அவர்களுக்கு இம்மாதிரி ஐந்து வருஷங்களுக்கு அந்த அதிகாரம் இருந்து வந்தது. இப்பொழுது அந்த அதிகாரம் அவர்களுக்குத் தீர்ந்து விட்டது. அதை மறுபடியும் பெறுவதற்கு இந்த தீர்மானத்தை இங்கு இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். உண்மையாக பார்க்கும்போது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவோ அதிகாரம் இருக்கும்போது இந்த விவசாயப் பொருள்கள் சம்பந்தமாக அதிகாரம் மாகாண சர்க்காரிடம் விட்டிருக்க வேண்டும். அப்படி விடாமல் அதையும் இப்பொழுது ஐந்து வருஷங்கள் கழிந்தவுடன் எடுத்துக்கொள்வது என்பது சரியல்ல. மாகாண சர்க்காருக்கு விவசாய பொருள்களின்மீது அதிகாரம் இருந்தால்தான் மாகாண சர்க்காருக்கு எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்ய முடியும். குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் யுத்த காலத்தில் வங்காளத்தில் அரிசி இல்லாமல் ஜனங்கள் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் அவர்களுக்கு தக்கபடி அரிசி கொடுக்காமல் இருந்ததும் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். மற்றும் பஞ்சாப் அரிசி மதராசுக்குப் போய்க்கொண்டும் மதராஸ் அரிசி பஞ்சாப்புக்குப் போய்க் கொண்டிருந்தது. இவ்விதம் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குத் திருப்பி திருப்பி அனுப்பும்படியான நிலை ஏற்பட்டிருந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதனால் ஜனங்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்பொழுது நமக்கு சுதந்தரம் வந்துவிட்டது. அதனால் கண்டிப்பாக இந்த அதிகாரத்தை நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடாது. இந்தியாவிலுள்ள பாதி மாகாணங்கள் இந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்தால் அதை ஒப்புக்கொண்டதாக ஆகும் என்று இந்தத் தீர்மானத்தை நமக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலுள்ள பல மாகாணங்கள் இதை எதிர்த்திருக்கின்றன. பம்பாய் ராஜ்யம் இதை எதிர்த்திருக்கிறது. அதனால் நாமும் இதை எதிர்க்கவேண்டும். இப்படி பல மாகாணங்கள் இதை எதிர்த்திருந்தும் ஏன் இதை மறுபடியும் இங்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. எந்தெந்த வகைகளில் மாகாண சர்க்கார் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று அரசியலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது நமக்கு இப்பொழுது ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பின் கிடைத்திருக்கும் இந்த அதிகாரத்தை நாம் ஏன் மறுபடியும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்? விவசாயப் பொருள்கள் பேரிலுள்ள அதிகாரம் மாகாண சர்க்காருக்குத் தான் இருக்க வேண்டும். அது மத்திய சர்க்காருக்கு இருக்கக் கூடாது.

17th December 1954] [Sri N. K. Palanisamy]

அன்றே இதைப்பற்றி சொல்லி இருக்கிறார்கள், ஐந்து வருஷங்கள் முடிந்தவுடன் மாகாண சர்க்காருக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்று. இந்த முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினால் கண்டிப்பாக இது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கும். ஏற்கெனவே இருப்பது என்னவென்றால் ராஜ்யத்தில் ஏதாகிலும் நெருக்கடி ஏற்பட்டால் ராஜ்ய சபையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு அங்கத்தினர்கள் ஒப்புக்கொண்டால் இதை மற்றும் ஒரு வருஷத்திற்கு நீடிக்க முடியும் என்றிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது ஏன் மத்திய சர்க்கார் இந்த அதிகாரத்தை பிடுங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஒருவரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது. கனம் மந்திரி அவர்கள் இதை வாபீஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். இதை எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் எதிர்த்து ஒட்டளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

*SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Speaker, I feel that 4-45 p.m. no grounds have been made out for the amendment of the Constitution at this juncture. As has been already pointed out by the Hon. the Leader of the House, this Constitution was framed at a time of economic crisis when this country had not completely recovered from the shocks of war and the wounds of partition. Even then, the framers of the Constitution who had the benefit of experience of the working of the Government of India Act 1935 having given their fullest consideration to the matter, thought that these were not fit subjects to be included either in the Union List or in the Concurrent List, but that they should be included in the State List. Because of the emergency then prevailing, they thought it fit and sufficient to arm the Centre with power to legislate on and regulate these matters only for a temporary period of five years. Now, if a case has to be made out that the time should be further extended or that the powers should be assumed by the Centre permanently, at least the same conditions as were prevailing then or worse conditions should exist to-day. But from the pronouncements of the Ministers of the Central Government and also of the State Government—we are happy over those pronouncements—we understand that the situation has considerably eased due to the effective working of the Five-Year Plan and also due to the generosity shown to us by Nature. We have, therefore, turned the corner. The food situation is satisfactory and the Governments, both at the Centre and in the State, claim that they have got sufficient reserve stock with them to meet any emergency. Under such circumstances, an ordinary man cannot understand the reasoning given for the amendment of the Constitution proposed to be made. We must go into the matter deeper. This proposal only indicates a growing tendency in our country to concentrate all power in the Central Executive and aim at more and more centralisation. Our Constitution begins by saying that it is a Union of States which implies that it is federal in nature. But, considering the fact that all residuary powers are vested in the Centre, that the most important items or subjects are included in the Union List and the Concurrent List and that the unimportant subjects are included in the State List, one can really understand

[Sri M. Narayana Kurup] [17th December 1954]

the bias. Therefore, though it can be called a Federal Constitution, it is in spirit a Unitary Constitution. Now, not being satisfied with that and dicetly in opposition to the Directive Principles contained in the Constitution which promise us decentralised power and economy, the Government have a growing tendency—and this is only a thin end of the wedge—to clothe the Centre with more and more power. Now, Sir, it is clear that there is no emergency, but the Central Government want to be prudent, and not to be taken unawares by not being fully armed to meet any unforeseen emergency. If that were not so, there is ample provision in the Constitution itself to meet such situations. Not only in regard to the items proposed to be transferred to the Concurrent List from the State List but in regard to all the items included in the State List, the Parliament can legislate under Article 249 of the Constitution if the Council of State passes such a resolution by a majority of not less than two-thirds of the members present and voting. Of course, it will be effective for only one year, but if the emergency is such that powers are needed for a longer period, then nothing prevents the Parliament, with an overwhelming majority for the ruling Party, from making permanent legislation or from making any changes in the Constitution during that period of one year.

1-50
p.m. “Therefore, as I said, this can be justified only for increasing centralisation. Then, it was mentioned that this State was also consulted before the constitutional amendment was pushed through, but the answer or the reply given there was itself with reservation. It has been suggested that though the Centre may take over these items, it will not be exercised as a matter of course or without consulting the State Government. When one is armed with power, we know how there is a tendency on his part to use it. All these reservations or use of the expressions like ‘exceptional circumstances’ and all that are thrown to the winds. The very existence of that power gives a tendency for them to use it. I am sure that, though our Government may feel that it would not be used without consultation between them, if at all it is used at any time it will be at the sweet will and discretion of the Central Parliament and Central Government. When all these items were under the Central Government, we have had considerable experience of how they were dealt with and how the Central Government had been using their powers. Can we say that during all this time when the Central Government was directly exercising control over food, cotton and other materials, real justice was meted out to the States? While we were starving for want of foodstuffs, our necessity and plight were being exploited by surplus States as their voices carried more weight with the Central Government. While we produced cotton, the Central Government through the Textile Commissioner at Bombay, commandeered all our cotton. As a result of this, all our handlooms and factories had to greatly suffer. All the raw materials were thus commandeered by the Central Government without any regard for the necessities of the State

17th December 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

from which those materials were commandeered. So, the working has not at all been happy in the past. Though we may say for courtesy's sake that it was working well, I must say that it was not at all working satisfactorily in the past. However, if there is a national emergency, we do not mind the Central Government's requiring or taking over such powers. But at this stage, we feel there is no necessity and so I oppose this amendment.”

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆமோதிக்கக் கூடாதென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைப் பிரேரேபிக்கிற காலத்தில் இந்தத் திருத்த மசோதாவானது ஏற்கெனவே ராஜ்ய சபையாலும், பார்லிமெண்டாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆகவே இதை நாமும் அங்கீகரிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று கூறினார். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 7-வது ஷெட்யூலின் கீழுள்ள Concurrent லிஸ்டில் 33-வது entry இருக்கிறது. அந்த 33-வது எண்ட்ரி வியாபார விஷயமாகும். ஆகையால் எந்த விதத்திலே வியாபாரத்தைத் திருத்தி யமைப்பது, எந்தெந்த பொருள்கள் விஷயமாக அமைப்பது என்பதை யெல்லாம் இந்த விதி சுட்டிக் காட்டுகிறது. அந்த விதி Concurrent லிஸ்டில் இருப்பதால் பார்லிமெண்டும், ராஜ்ய சர்க்காரும் அது விஷயமாக சட்டம் இயற்ற நியாயம் உண்டு. அந்த முறையிலே முதல் முதலே பார்லிமெண்டிலே இது விஷயமாகச் சட்டத்தை உண்டாக்கினார்கள். ராஜ்ய சர்க்காரும் இது சம்பந்தமாக கலந்தாலோசிக்கப்பட்டன. ஆகையால் இந்த சர்க்காரும் அதை ஆமோதித்தார்கள். அந்த சட்டம் இந்த ராஜ்யத் திலும் அமுலுக்கு வரும்.

4-53
p.m.

“இந்த திருத்தத்திலே சொல்லியிருக்கிறபடி உணவுப்பொருள்கள், பருத்தி, சணல் இவைகள் சம்பந்தப்பட்டவரை ஐந்து வருஷத்திற்கு பரிசீலிப்பதற்காக பார்லிமெண்டிலே சட்டம் ஏற்படுத்தலாம் என்று 369-வது பிரிவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதன்மீதான் இந்த உணவுப்பொருள் கள், பருத்தி, சணல் ஆகியவைகள் ஐந்து வருஷத்திற்கு சேர்க்கப்பட்டிருக் கின்றன. அடுத்த வருஷம் ஜனவரி 25-ஆம் தேதியோடு கெடு முடிவாகிற படியால் மறுபடியும் உணவு உற்பத்தி அதிகாரத்தை நீடித்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற முறையிலேதான் பார்லிமெண்டின் திருத்தத்தை கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

“ஏற்கெனவே இந்தச் சட்டம் பார்லிமெண்டிலும், ராஜ்ய சபையிலும் வருவதற்கு முன்னாலேயே அந்தந்த ராஜ்ய சர்க்கார்களை இது விஷயமாக அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் பம்பாய் சர்க்கார் கண்டிப்பாக இதற்கு எதிர்ப்பைத் தெரிவித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த சர்க்கார் இதுவரை யாதொரு பதிலும் சொல்லவில்லை. ஆகவே பின்னாலே பார்லிமெண்டில் விவாதத்திற்கு ஆகேஷனை இருந்தம்கூட அது சட்டமாக அங்கே நிறைவேறியது. நம் ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் இது அனேகமாக அமுலுக்கு வராத நிலையில் வந்துவிட்டது.

“என் அங்கு எதிர்க்கப்பட்டது என்றால் ஒரு கனம் அங்கத்தினர் சொன்னபடி எல்லா அதிகாரங்களையும் தங்கள் கையிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் பார்லிமெண்டில் திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஏனெனில் உணவுப் பொருள்கள் என்ற விஷயத்தில், எண்ணெய் வித்துக்கள், மாட்டுத் தீவனங்கள், பருத்தி ஆகியவைகள் சேர்ந்திருக்கின்றன. மேலே சொன்ன பொருள்கள் அனைத் தும் நம் நாட்டில் விளையக்கூடிய வஸ்துக்கள். இது சம்பந்தப்பட்டமட்டில் நம் நாட்டிலே நம் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருந்தால் அந்த பொருள்கள் ஜனங்களுக்குச் செவ்வனே விநியோகம் செய்வதற்கும் செள கரியமாக இருக்கும். அம்மாதிரியான சட்டத்தை ராஜ்ய சர்க்கார் ஏற் படுத்திக்கொள்வது நல்லது. இந்த அதிகாரத்தை ஏற்கெனவே பார்லி

[Sri V. Gopala Gounder] [17th December 1954]

மெண்ட் வைத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். இப்பொழுது பார்லிமெண்டுக்கு நாம் அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டுவிட்டுமென்று சொல்லுவது அவ்வளவு பிடித்தமானதல்ல. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு அரசியல் சட்டம் வந்தகாலத்திலே இந்த அதிகாரம் அவர்கள் இடத்திலே இருக்கலாம். பிறகு அந்தந்த ராஜ்யத்தின் நிலைமை சரியானதற்குப் பிறகு வருஷா வருஷம் அந்தந்த அதிகாரத்தை ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கு விட்டுவிடலாம். நிரந்தரமாகப் பார்லிமெண்டிலே சட்டம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்ற நோக்கம் இருக்குமானால் ஐந்து வருஷத்திற்கு மாதிரும் ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவர்களுடைய ரிப்போர்ட்டிலிருந்தே இது தெரிகிறது. சென்னை ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் உணவுப் பொருள்கள் சம்பந்தமாக நிலைமை ரொம்ப திருப்திகரமாக இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது நம் நாட்டு ஜனங்களுக்கு ஒரு செளகரியம் வருவதற்கு நம் சர்க்காரிடம் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும்.

“உணவுக் கட்டுப்பாடு இருந்த காலத்தில் இந்த அதிகாரம் பூராவும் பார்லிமெண்டு கையில் இருந்தது. அந்த சமயத்தில் நம் நாடு குழப்பம் செய்தால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. அப்பொழுது முதல் மந்திரியாக இருந்த கனம் ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் ஏதோ ஒரு தந்திரமாக சட்டத்தை மாற்றி நமக்கு ஒரு நிவாரணம் கொடுத்தார். இப்பொழுது நம் நாட்டில் உணவு நிலைமை நன்றாக இருக்கிறது. நம்மிடத்திலே அதிகாரம் இருந்தால் நம் நாட்டின் தேவைக்குத் தகுந்தபடி உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்யவும், விநியோகம் செய்யவும், மற்ற எந்த விதமான செளகரியம் செய்வதற்கும் முடியும். ஆகவே இந்த அதிகாரத்தை அவர்களிடத்தில் கொடுப்பது நல்லதல்ல. நம்முடைய பக்கத்திலே இருக்கும் பம்பாய் சர்க்கார் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். இன்னும் சில ராஜ்ய சர்க்காரகளும் எதிர்த்து இருக்கின்றார்கள். ஆகவே நாமும் நம் கையில் இருக்கும் அந்த அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. கொடுப்பதினால் நமக்கு லாபமில்லை. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இருந்த காலத்தில் இந்த அதிகாரம் அவர்கள் கையில் இருந்ததினால் சண்டையின்போது உணவுப்பொருள்களை ராணுவத்தினர் பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். ஜனங்களுக்கு சமயத்தில் உணவு கிடைக்காமல் ரொம்பவும் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. ஜனங்கள் பஞ்சத்தால் துன்பப்பட்டார்கள். அந்த மாதிரி மத்திய சர்க்காருக்கு இந்த உணவுப்பொருள்களின்மீது அதிகாரம் இருக்குமானால் நம் நாட்டு மக்களுக்கு கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். திடீரென்று மத்திய சர்க்கார் ஒரு உத்திரவு போட்டவுடனே தமிழ் நாட்டிலுள்ள உணவுப் பொருள்கள் கல்கத்தாவுக்கோ, புது டெல்லிக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டுவிடும். நம் நாட்டு மக்கள் உணவுப் பஞ்சத்தினால் வாடும்படியான நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே இந்த அதிகாரத்தை நாம் கைவிடுவது சரியல்ல. மத்திய சர்க்காரிடம் இது விஷயத்தில் தாட்சண்யம் வேண்டாம். இந்த அதிகாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பது நல்லதல்ல. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை நாம் எதிர்க்கத்தான் வேண்டும்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்கள் பிரேரித்த பிரேரணையை நான் எதிர்த்துப் பேசும்போது சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று எங்கும் பேசப்படுகிறது. சாதாரணமாக வரி இனங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட வேறு எந்த விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட மத்திய சர்க்காரிடம் அதிகாரங்கள் குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று பேசப்படுவது யாருக்கும் தெரியும். இருந்தாலுங்கூட ஏதோ ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அரசியல் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட காலத்தில் இருந்த நிலைமைக்கேற்ப ஐந்து ஆண்டு களுக்கு இந்த அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தார்கள். ஆனால், மேலும் இது விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்கப்படுகிறது. அரசியல் சட்டத்தின் 7-வது ஷெட்யூலில் ‘கனகரண்ட் லிஸ்ட்’ டில் இது இருக்கிற படியால் இது விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்கார் கேட்டிருக்கிறது. அதை அனேகமாக எல்லா அரசாங்கங்களும் எதிர்த்திருக்கின்றன.

[17th December 1954] [Sri M. Palaniyandi]

“பார்லிமெண்ட் ‘டிபேட்’ டைப் பார்க்கும்போது பல ராஜ்யங்கள் இதை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். பார்லிமெண்ட்டில் ஒரு அங்கத்தினர் பின் வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்—

“The biggest province in India, the U.P., has expressed no opinion. It is not listed here. Four States have opposed: Assam, Bihar, Bombay and Travancore-Cochin. No replies have been received from Madhya Pradesh, Mysore and Madras. Andhra has it under consideration. Agreement has been expressed by Madhya Bharat, Orissa, PEPSU, Saurashtra and West Bengal. These States put together do not have a population of even one-fourth of the total population of this country. Some of them are small; some of them, I may be permitted to say, are mostly client States of the Central Government. May I invite the attention of the hon. Minister who moved this amendment some time back, that in the course of his observations, he has said:

‘To sum up the reactions of the States . . .’

ஆகையால், பல ராஜ்ய சர்க்கார்கள் இதை எதிர்த்திருக்கின்றன. இருந்தாலுங்கூட அது சட்டசபையில் அங்கு நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கென நம்முடைய சபை முன்பும் ஒரு தீர்மானம் இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. உண்மையாகப் பார்க்கும் காலத்தில், அதிகாரங்கள் ராஜ்யங்களுக்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று, மேலும் மேலும் மத்திய சர்க்காருக்கு அதிகாரங்கள் இருந்துகொண்டிருப்பதைப் பார்க்க மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது.

“மத்திய சட்டசபையிலும் சரி, சென்னை சட்டசபையிலும் சரி, ‘நல்ல மழை இருக்கிறது, உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது. பஞ்சம் இல்லை’ என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் இந்த மாதிரி அதிகாரங்களை மத்திய சர்க்காருக்குச் சேர்த்துக்கொண்டிருப்பது முக்கியமாக நம் கவனத்திற்குரிய விஷயம். நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லும் காலத்தில், ‘மத்திய சர்க்கார் சட்டம் செய்யும்போது சென்னை சர்க்காரையும் கேட்டுத்தான் செய்வார்கள்’ என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்கு என்ன முக்கியத்துவம் இப்பொழுது வந்துவிட்டது? அவர்கள் எடுத்துக்கொள்வதற்கு. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொல்லிய பிறகு நிச்சயமாக அந்த அதிகாரங்கள் எல்லாம் ராஜ்ய சர்க்காருக்கு வந்துதான் தீர வேண்டுமே தவிர, மத்திய சர்க்காரிடம் இருக்க ஒரு வகையும் இல்லை. அசெம்பிளி மெம்பர்களாகிய நாம் கவனிப்பதற்கு நமக்குள்ள அதிகாரம் மேலும் மேலும் குறைந்துவருகிறது. இருந்த அதிகாரத்தையும் விட்டு விடுவது சரியல்ல.

“சிமெண்டு விலை கட்டுப்பாடும், விநியோகமும் மத்திய சர்க்கார் கையில் இருக்கிறது. ஐந்து ரூபாய் வரி போடுகிறார்களென்றால், அது யாரிடமிருந்து வருகிறது? சாதாரண ஏழை மக்கள்தான் அதைக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்த அதிகாரத்தை அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு, ஐந்து ரூபாய்க்கு அதிகமாக சிமெண்டுக்கு விலை நிர்ணயிப்பது என்றால் அது பொது மக்களைப் பாதிக்கக்கூடியதாகும். அதிகமான அதிகாரங்களை மத்திய சர்க்காரிடமே குவித்துக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல. ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் சில அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும். ஆகவே, ராஜ்ய சர்க்காரின் அதிகாரத்தை பிடுங்கக்கூடியதாகிய இந்தத் தீர்மானமானது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன். இந்தத் தீர்மானத்தை நான் எதிர்த்திருக்கின்றேன்.”

* **SRI T. ANANTA PAI** :—“Mr. Speaker, I rise to support the motion moved by the Hon. the Minister for Finance that the amendment of the Seventh Schedule to the Constitution of India, as passed by the Parliament, be ratified. This Bill involves the amendment of the Constitution itself. Many people feel that this is a simple amendment to the Constitution. I am afraid we cannot make any distinction between a simple amendment and a

[Sri T. Ananta Pai] [17th December 1954]

serious amendment to the Constitution. Because, I feel that any amendment to the Constitution is serious enough. Under the Constitution, it is necessary that the States must ratify the Centre's taking over some subjects from the State List to the Concurrent List. The Hon. Finance Minister was good enough to answer the other day that as the Central Government had given only three days' time for a reply to be sent regarding their opinion on this amendment, it was not possible for the State to comply with that request. While I support the amendment itself, I would rather prefer to draw the attention of the Central Government in this connexion to the fact that while certain powers are being assumed by them it is necessary that sufficient time must be granted to the State Governments to consider over the matter rather seriously. Because, while this Bill was discussed by the Parliament, I am sure the opinion of this Government was not available with it at that time though the State Government might have subsequently agreed or have fallen in line with them. Why it is necessary that the Central Government should assume such powers is quite a different matter altogether. I think the same thing has happened in the case of other States also. The whole thing is presented to the States as a *fait accompli* after the Parliament had passed this Bill. As it is more or less a post-mortem examination as it were, it is not possible for us to say as to whether these amendments are necessary or not. I do wish that the Central Government had given sufficient time to the States to consider over the matter. Otherwise this might be treated as a precedent with regard to the other amendments that are likely to follow. Though it may be said that this is not a very important amendment, in my opinion all amendments to the Constitution are important enough to deserve the careful consideration and time of the Legislatures of the various States as well. I do not say that as the Centre is assuming additional powers under this amendment, we should not agree to it. I do not think any part of India is greater than the nation itself. If in the interests of the nation it is considered that the Central Government must assume certain powers, I do not know why we should feel shy about it as citizens of India. We need not be afraid that the Central Government are encroaching upon our rights. Because, when some of the subjects are transferred to the Concurrent List, it is done only in cases of emergency. The Central Government assumes these powers only when the paramount needs of the country as a whole are to be safeguarded. It may be argued that to-day we are much better off in the matter of food and controls are not necessary. Sir, it is not as if we should take the present times alone into account. Because, an emergency cannot be foreseen now. In fact, there was a time when different parts of the country were affected by famine. At that time, various State Governments were very anxious to safeguard their own interests. Those who had food

[17th December 1954] [Sri T. Ananta Pai]

wanted the maximum amount of profit as they thought that in the interests of their citizens they should get the best price for their producers. On the other hand, those who were starving and who were overpopulated and who could not grow enough foodgrains for their people were very anxious to get foodgrains from other areas as cheaply as possible. Very often, it has been our own experience to see one State trying to benefit while another part of the country was starving. When we were a Composite State, i.e., before this State was partitioned, it has also been our experience to see that a particular State which was at that time part of the composite Madras State was reluctant to part with its surplus foodstuffs as it thought it should have its own autonomy.

"While we should concede that every State should have its own powers in the overall interest of the country, it is necessary that the Centre must have enough powers to see that the interests of the country as a whole are safeguarded. Now fortunately on account of good rains, on account of the good policies adopted by the Government and the various irrigation schemes started, our food position might have eased. But we must also consider that even the extra food that is grown everywhere will have its own effect. When the prices are stumbling down, the demand is growing from the farmers and growers of food that if the prices of other commodities do not come down proportionately, at least the Government must put a floor level to the agricultural products. That would be a legitimate claim because when big irrigation projects started elsewhere in other parts of the country are able to provide water to the fields in those parts of the country, the people there are able to grow food in greater quantities and that food is available for the other parts of the country also, in the interests of the citizens everywhere. When those food stuffs go to the other parts, that would create a reaction on the price levels in those parts. The prices would come down and reduce the purchasing power of the farmers who will have to dispose of their stocks at the general price levels brought about by the conditions in the whole country. In view of this and because we have not got over our difficulties and also because planning required co-ordinated effort by every part of the country, I do hope that nobody would grudge the Central Government being armed with these powers."

* SRI M. P. SUBRAMANIAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஒப்புதல் தீர்மானம் முன்னு மாதங்களுக்கு முன் மத்தியசர்க்கார் சட்ட சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டு மாகாண சட்டசபையிலேயும் அனுமதிக்கப்பட்ட வேண்டும் என்ற மறையிலே அனுப்பி இருக்கிறார்கள். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி சட்டசபையில் குறிப்பிடும்போது இது ஒரு பெரிய முக்கியமான விஷயம் அல்ல என்றும் நமது சர்க்கார் உணவுப் பொருள்கள், ஆடுமாடுகள், உணவு, பருத்தி முதலியவைகளின்மீதுள்ள அதிகாரத்தை மத்திய அரசாங்கத்துக்கும் மாற்றுவதாகவும், மத்திய அரசாங்கம் இவைகளின் மீது சட்டம் இயற்றுவதற்கு முன் நன்றாக வவப்போது அந்தந்த மாகாணங்களை கலந்து ஆலோசிப்

5-10
p.m.

[Sri M. P. Subramanian] [17th December 1954]

பார்கள் என்று சொன்னார்கள். சாதாரணமாக அரசியல் சட்டமானது மற்ற சட்டங்களைப்போன்றதல்ல. ஏனென்றால் சாதாரணமாக ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு சிறிது காலத்திற்குள் அதைமாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்ற அவசியம் ஏற்பட்டால் நாம் இந்த சட்டசபையில் திருத்திக்கொள்ளலாம். ஆனால் அரசியல் சட்டத்தை அவ்வாறு அடிக்கடி திருத்த முடியாது. அவ்வாறு திருத்த மசோதாவை இந்த சட்டசபையில் செய்தபின் பிறகு அமல் செய்யும்போதும் மத்திய அரசாங்கம் மாகாண அரசாங்கத்தை கலந்து ஆலோசித்துதான் செய்வார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்தத்தைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கம் 1953-ம் வருஷத்திற்குள் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கும்படி கேட்டு இருந்தபோதிலும், இதுவரையில் சென்னை அரசாங்கம் என் தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தைக்கொடுக்கவில்லை. சட்டசபையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொதுமக்கள் ஆலோசிப்பதற்கு ஒருவித வாய்ப்பும் இதுவரையில் கொடுக்காமல் இருந்தது எனக்குப் புரியவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் 1953-ம் வருஷம் ஆகஸ்டுமாதத்தில் அனுப்பின கடிதத்துக்கு இவ்வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்தில்தான் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. என்ன பதில்? இன்னும் ஆலோசித்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறவர்களிடம் நம் ராஜ்யத்திலுள்ள பொது மக்களின் நன்மையை எப்படி இவர்களிடத்தில் ஒப்படைப்பது என்று கேட்கிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இவ்விஷயத்தைப்பற்றி எவ்வளவோ ஆறுதல் சொன்னாலும், எங்களுக்குக்கொஞ்சம்கூட நம்பிக்கை இல்லை. தவிர மத்திய அரசாங்கம் உணவுப்பொருள்கள், ஆடுமாடுகள், உணவு, பருத்தி முதலியவைகளின் மீதுள்ள அதிகாரத்தை மாகாண அரசாங்கத்தினிடமிருந்து மாற்றிக்கொள்வதற்கான விஷயம் ஒரு சாதாரண திருத்தமல்ல. அரசியல் சட்டம் ஆரம்பித்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு பிறகு இந்த திருத்தத்தின் மூலமாக மாகாண அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை மத்திய அரசாங்கம் மாற்றிக்கொள்வது ஒரு சாதாரண விஷயமல்ல. இம்மாதிரி மாகாண அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்துவிட்ட பிறகு மத்திய அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டுவந்தால் மாகாண அரசாங்க சட்டமானது முரண்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டு, அந்த மாகாண சட்டம் செல்லாது என்று சொல்லுவார்கள். ஆதலால் உண்மையாக, நடைமுறையில் பார்க்கப்போனால், இந்தத் திருத்தம் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக மாகாண அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை குறைப்பதற்கே கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது. இதனால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் மாகாண அரசாங்கத்தை எப்படி பாதிக்கும் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் நாம் இந்த விஷயத்தைக்கவனிக்கவேண்டும்.

“சாதாரணமாக இப்போது அரசியல் சட்டம் ஏற்பட்டு 5 ஆண்டுகள் கூட பூர்த்தியாகவில்லை. ஆனால் அதை இதுவரையில் மூன்று தடவைகள் மத்திய அரசாங்கம் திருத்தியிருக்கிறார்கள். பொதுமக்களின் நன்மை களைக்கருதி இவ்வாறு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னாலும், இதுமாகாண அரசாங்கத்தின் உரிமைகளை பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. உதாரணமாக மாகாண அரசாங்கம் பணம் இல்லாமல் எவ்வளவோ காரியங்களை பொதுமக்களுக்கு செய்யமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தாராளமாக பண உதவி அளிக்காமல் இப்போது இருக்கக்கூடிய உரிமைகளையும் பறித்துக்கொண்டால் மாகாண அரசாங்கம் பொதுமக்களுக்கு எவ்வாறு உதவிசெய்யமுடியும். அரசாங்கம் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 2,300 கோடி ரூபாய் செலவுழிப்பதாக முடிவு செய்து இருக்கிறது. அதில் 50 சதவிகிதத்திற்கு அதிகமாக மத்திய அரசாங்கத்தின் செலவினங்களின் கீழ் வருகிறது. சென்னைச்சட்டசபையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்காக ஏகமனதாக ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டும் அதன்மீது இதுவரையில் மத்திய அரசாங்கம் ஒருவித பரிகாரமும் தேடவில்லை. அப்படியிருக்கும் நிலையில் நமக்கு இருக்கிற கொஞ்ச உரிமைகளையும் கூட மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்துவிட்டால் நமது மக்கள் எப்படி நன்றாக வாழமுடியும். தவிர நமது மாகாண சர்க்கார் பஞ்சாயத்து போர்டின்

17th December 1954.] [Sri M. P. Subramaniam]

அதிகாரத்தை இன்னும் உயர்த்துவதற்கு யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் போது இவ்வாறு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நமக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிடுவது எவ்வளவு நியாயமானது. இதனால் காங்கிரஸ் செலவாகக் குறைந்துகொண்டே வருகிறது என்று தெரிகிறது. ஆதலால் இந்த மாகாண அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்கார் சிறுக்கச்சிறுக்க பாத்துக்கொள்வதால் இதை மலப்பூவமாக ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I wish to register my protest against this inroad by the Centre on the State. I am not so much concerned about the transfer of an item from the State List of the Concurrent List. That seems to me is only the symptom of a deeper disease. The very division of the subjects under three lists, Union, Concurrent and the State is rather elusive and unnecessary because the Concurrent List is practically a Union List and I do not see why there should be this division under three different heads. But that is not the point. The point is the centralization of powers at the Centre. Sir, this is not a new issue. It is an issue that is as old as the history of Federation. This struggle between the Centre and the States was there in the United States and a fight royal was waged in the Senate between those who stood for powers for the Centre and those who stood for powers for the States. That same issue is cropping up in India now. But we are not a federation. We are not a Unitary State. Our position is something in between. I feel that that was the result of the wholesome influence of the Father of our Nation, Mahatma Gandhi. I feel he wanted decentralization of powers as much as possible. He was against centralization. He wanted that the man in the street should exercise power. Now in centralization, the danger is not only in the Centre making inroads on the powers of the States, it also affects the individuals, it tries to rob the individuals of their powers. This is an attempt on the part of the Centre and the States together trying to rob the individual of his rights. Consequently I feel here is a diminution of the rights of the individual in the country. It is very difficult under such circumstances even to preserve the federation because many of our States are big, many bigger than many of the independent States in Europe. There are also numerous factors in our country that work against centralization of power. Under these circumstances I feel that the only way to preserve the Union is to devolve the powers as far as possible on the States, to decentralize powers and give the States as much power as possible. We must even go further down to the villages and give them as much power as possible. Any effort at centralization of powers, any effort to make the States feel that they are losing their power, makes the individual feel that he is being deprived of his powers and rights. I feel it will only be endangering the very existence of the Union. Our Constitution is loaded with very many safeguards. The Weimer Constitution was also loaded with very many safeguards.

[Dr. K. B. Menon] [17th December 1954]

We know the fact that overtook that Constitution. It could not stand a crisis. That fate may await our Constitution because as I said, it is also loaded with safeguards. Transfer of powers from the States to the Centre will still further endanger the Union."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Mr. Speaker, Sir, this is the third amendment that the Constitution is undergoing during its life of hardly five years; the Constitution is to complete its period of five years only on 26th January 1955. But before that three amendments have been made. (Interruption.) It is the third attempt at amending the Constitution.

" Sir, I am certainly not enamoured of the Constitution. Therefore the fact that the Constitution is being amended for the third time during the course of the last four years is not something about which I need feel any adnornence. But what we should see is this. For what purposes has the Constitution been amended? Sir, it has been repeatedly said that the Constitution should not be very easily tampered with, that it is a sacred document, its sacrosanctness must be accepted by everybody and we should not easily try to amend it or change the provisions in the Constitution. Sir, this is the usual argument that is doled out to us from time to time. But there are certain very crying needs of the people to satisfy which the amendment or changing the provisions of the Constitution is very necessary. Sir, the other day Pandit Jawaharlal Nehru the Prime Minister of India speaking at a public meeting in Orissa said that the Supreme Court judgments stood in the way of the land reform policy of the Government being carried out. Though the Central Government were willing to do something for the good of the peasantry of this country, it was said, the wonderful Supreme Court came and stood in the way of the wonderful Central Government doing that good thing. When the Prime Minister was touring the country in 1951-52 in connection with the election campaign he told his audience everywhere that the Supreme Court came and stood in the way, the question of payment of compensation and all those other things stood in the way of doing something good to the people of this country. Then again when the question of taking over of the Sholapur Mills came up when the management was looting the workers and the shareholders it was stated that the Supreme Court came and stood in the way of this thing being done. Sir, these are the crying needs of the people. To amend the Constitution in order to see that these crying needs are met, they did not feel there was an emergency. They seem to think that these things can go on waiting.

" Sir, let us see for what purpose the first amendment was undertaken. The very first amendment of the Constitution was made for the purpose of abridging the fundamental rights that were granted under Article 19 of the Constitution. When it comes to the question of putting people in jail without any enquiry

17th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

without even the right of trial, then of course, if the old Constitution came in the way, then certainly at breakneck speed within even 24 hours, the Parliament is summoned, the amendment to Constitution is rushed through and the amendment is passed. That kind of thing becomes very, very important and emergent. But when it is a question of granting the fundamental rights and benefits to the common people, to the workers, to the peasants then they say the Constitution comes in the way and the amendment should go on waiting. Sir, we have been told that the Congress Working Committee has been considering the question of amending Articles 31 and 32 of the Constitution. For four years they are considering this question and we do not know where we are standing now. Only when it comes to the question of helping the people all these considerations are urged.

" Let us now consider what is the particular urgency for this amendment. Why is it said to be very important and what is the urgency that has necessitated the amendment of the Constitution in this respect? What is the urgency for rushing through this amendment like this? In this connection I would like to point out this particular point. When we look at the question as a whole then we will know why this amendment has been necessitated. But I would like to ask: Is this necessary at all? Sir, the whole National Movement itself has laid down certain fundamental principles with regard to the bifurcation of functions between the Centre and the States. Right from 1929 the National Movement has been laying down that any future Constitution of this country must lay greater emphasis on the question of provincial autonomy, on the question of autonomy for the States and on the fact that the Centre should have the least power. The National Movement evolved along certain lines. That was the spirit of the resolutions passed in the year 1929 and in subsequent years. There are a number of resolutions of the Congress stressing this point. I am only reminding hon. Members who belong to the Congress party and who may not know the Congress history."

* SRI K. RAJARAM NAIDU :—" It is an insult to the Congress Members, Sir."

MR. SPEAKER :—" He did not mean it seriously. Don't take it seriously."

* SRI K. RAJARAM NAIDU :—" It is not quite proper on the part of the hon. the Leader of the Opposition to say that the Congress Members do not know the history of the Congress."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, I am not saying every hon. Member belonging to the Congress Party does not know the Congress history. I do not say that all the hon. Members on the side opposite do not know the history of the Congress. I have my fear, Sir, that there are some hon. Members belonging to that party who may not know that history.

[Sri P. Ramamurthi] [17th December 1954]

"Sir, what I wanted to point out is this. Even as early as 1942 the Congress passed a very important resolution on the question of the future set up of the Constitution for India. It was pointed out then that the Constitution in this country shall be a federal one where the power should go to the units. In the year 1946, our Prime Minister, Pandit Jawaharlal Nehru moved a resolution in the Constituent Assembly, called the 'Objectives Resolution'. What was it that was stated in that resolution? He stated then that we should frame a Constitution wherein greater powers shall be vested in the various States, because we then aimed at a federal unit. He also stated then that by virtue of the fact that we were aiming at a federal structure, the residuary power must vest with the States, the units. That was the 'Objectives Resolution' passed by the Constituent Assembly in the year 1946. Those were the types of resolutions that were passed then. I would like to ask: Have conditions changed between 1946 and 1954 or between 1946 and 1950 when the Constitution came into force? What were the things that happened . . ."

AN HON. MEMBER :—"Pakistan came into being."

SRI P. RAMAMURTHI :—"The coming into existence of Pakistan is not the reason for our asking for greater powers for the Centre, or for the States. These things arose out of a generation of history, of the development of the struggle for freedom in this country. Even before Pakistan came into existence, even before the question of separation arose, this question was thrashed out in the course of the development of the National Movement and the Congress decided that because ours was a multi-lingual country, because there were centrifugal forces working in our country, the various units such as the Tamil Nad, Andhra, Malabar should get the impression that they have the greatest powers for the proper and full development of each unit so that they can unite together, so that they can come together, on the basis of the common question that affected them all.

30 "That is the fundamental principle on which this whole
20 question was based. After 1946 the question has been thrown overboard with the result that in the final Constitution passed in 1950 we decided that the Residuary powers will vest not in the States but in the Centre. Anyway, what we are now concerned with is, what we are now seeking to do. Certain new items which were previously under the exclusive monopoly of the States are now sought to be transferred to the Centre. These items are covered in the present Resolution. They are, food supply, edible oil, oil seeds, cattle fodder, raw cotton and articles of that type. Now it is stated 'all these articles have become necessary because we are now thinking of a plan'. I would like to point out that the idea of planning is not something new to the Congress. As

17th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

early as 1939, if I remember aright, Pandit Nehru was the President of the National Planning Committee and the National Planning Committee had gone into the whole question. In 1946 itself after the Congress assumed office at the Centre, there was the National Planning Advisory Committee of which, if I remember aright—I do not remember the exact name—Mr. Neogy was the President. Therefore, the idea of planning has been for ever and ever present in the mind of the Government and in the organization or movement that controlled the Government. All this time they have been having the idea of planning in view. In spite of it, they felt that the States must enjoy wide powers because that will lead to the greatest harmonious development of the people, on the basis of willing co-operation, without any kind of compulsion, without a feeling of compulsion or without a feeling of any kind of coercion being present in the national development of the people. Therefore, it was decided in that way. Now we are told that there is an emergency. What is the emergency? It was argued, for example, that the Madras Government had agreed to the Centre taking over power for all these items on the understanding that it should be utilized only in cases of emergency and that too with the closest consultation and maximum concurrence of the State Government. In using the words of the Hon. Sri Subramaniam mentioned in his speech, it can be used only on the following conditions. First of all, there must be an emergency. Secondly, there must be closest consultation and thirdly there must be maximum concurrence. Only if these three conditions are fulfilled, the Central Government can utilise this power. This is what the Madras Government have written to the Central Government. Now I would like to ask, if it is a question of emergency, where is the need for this amendment at all? Are there not other provisions in the present Constitution itself to meet this contingency? Under the Constitution if there is an emergency, the Parliament can take power, if I remember aright, under article 249 when the Rajya Sabha—Rajya Sabha represents the States directly and not the Lok Sabha which does not represent the States directly—by passing a Resolution by a two-third majority can certainly declare that there is an emergency and take any subject under the wing of the Central Government. Therefore, even if it is a question of emergency this amendment is not absolutely necessary. So, the Madras Government saying that the Central Government should utilise this power only if there is an emergency is begging the question because the power is demanded not for that purpose and not necessarily in an emergency but to use it at any time the Central Government may desire. All that I would ask is, who is to guarantee that this power will be utilised by the Centre only if there is a case of emergency? We cannot rely on the promises of the Government. After all, Sir, when an amendment was proposed to the Industrial Disputes Act in 1951, the then Labour Minister promised that the

[Sri P. Ramamurthi] [17th December 1954]

Government of India would take power to interfere with the awards only in the case of social justice. We know what happened when the Central Government interfered with the Bank Award. Yet we are told that social justice has been done to bank employees by raising their standard of living! We know all that. We are not prepared to trust any promises that may be made. Once a person is clothed with certain power, you cannot trust him that he will use it only in a situation which you would think to be an emergency. You cannot vest absolute power in the Central Government. Now I would like to ask, what power remains in the States? The Hon. Sri Subramaniam was stating that after all concurrent legislation does not take away the initiative of the State Government and the State Government also can take the initiative in respect of these items. I know how the State Government have taken initiative in respect of matters which are under the Concurrent List in the past. For example, during the last two years, question after question has been put to the Hon. Minister for Labour with regard to the State Government initiating legislation on certain very simple problems affecting labour. The answer that I have been receiving during the last two years is, that this question will be considered by the Central Government because it comes under the Concurrent List and all the States are involved. Not only this Government but also the Bombay Government and the West Bengal Government are involved in the matter. I also know how a simple legislation like the recognition of trade unions and industrial relations has been hanging fire from 1950 and thus we could not have legislation in spite of the fact that the State Government have got powers to initiate legislation. On this question that power has not been utilised. If this is the way in which the State Government have behaved in a matter of this kind, how can we expect the Central Government to initiate legislation when the field is no longer open to the State Government. You might legislate with regard to a particular subject but if the Central Government had already legislated on it the State Government were totally shut out. That is why some Members of the Parliament called it as a question of occupying the territory of the States. There is no knowing where our own position will be. The Central Government has got power to legislate with regard to industries, commerce, products of industries—a very wide field—practically the whole industrial field of the States also. Firstly with regard to food, they have taken powers. Now comes the demand for legislating on subjects like edible oil, cotton, oil seeds, etc. Then what remains for our economy over which we have got the right to legislate? The power to legislate over the entire field of economy, the entire field of production is handed over to the Central Government. Sir, we are told that this is necessary because the interests of our country are very much vitally involved. After all, the Central Government have got power to control the

17th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

price of raw jute. How did they control? Everybody knows that in 1952 the price of raw jute nearly tumbled down to forty per cent and there was an acute crisis in the jute trade. The peasantry of Bihar and Bengal were very much affected by it, but did the Central Government come forward to legislate for the purpose of giving a fair price to the jute growers? So also in 1952 the price of cotton fell down. Did the Central Government interfere in order to fix a proper price and thus save the peasantry of Tamil Nad from the clutches of the industrialists? Similarly with regard to chillies and onions, did the Government interfere in the matter of fixing a fair price? Have the peasants of our State who grow chillies, tapioca and onions been benefited? Now, I would like to ask, have the Central Government all these years utilised these powers in the interests of the peasants, in the interests of the people and in the interests of the country or have they utilised them in the interests of the big monopoly capitalists—both British and Indian.

“ History shows that all these years the Central Government 5 40
have utilised their powers entirely in the interests of the British p.m.
monopolists, jute ‘ kings ’, cotton ‘ kings ’, textile magnates, etc.
Therefore, I should like to ask, why should I trust this wonderful
Government, or for the matter of that, why should I ask anybody
to trust them? Take again, Sir, the sugarcane industry. In
1951, the Planning Commission stated that their target, in the
matter of production of sugar in the country, was 15 lakhs of tons.
The Planning Commission announced in 1952 that the target was
reached that year. Again in 1953, the Planning Commission
said that production had fallen. It fell, because, the price of
sugarcane was reduced from Re. 1-12-0 to Re. 1-5-0. To-day
the price is probably Re. 1-7-0. As a result of the reduction in
price, the sugarcane growers refused to grow as much quantity of
sugarcane as they were doing before. But the mill magnates
during that period made a good profit. They got about 50 crores
of rupees as a result of the reduction in the price of sugarcane.
Let us come to our State and see what our Government have done
to implement the SISMA formula arrived at between the Parry &
Co. and the sugarcane growers. When the Parry & Co. refused to
implement the SISMA formula, the State Government could not
intervene to see that the company implemented the agreement;
because the powers of this Government have been taken over by
the Central Government in this respect, they are feeling helpless
before the peasantry of South Arcot district. The State Govern-
ment find themselves in an absolutely ridiculous position. The
peasantry in South Arcot district cannot go to Delhi and meet
Sri P. Deshmukh, Minister for Agriculture in the Central
Government, and ask him to see that the Parry & Co. implements
the agreement. They can only look to the Chief Minister of this
State for the redressal of their difficulties. They think that the

[Sri P. Ramamurthi] [17th December 1954]

Chief Minister of our State has got wonderful powers. Actually he has not got any powers and he has to cut a very sorry figure before the peasantry.

"In their own interest, I am asking the Members of the Congress Party to look at the problem not from their party point of view, but from the point of view of the common people. This is not a party question at all. I say to the Government, 'Do not hand over this power to the Central Government. Handing over such a power will mean a very great danger. It will mean further concentration of power in the Central Government'. I do not wish to go into the purposes for which the Central Government seek this power. The Central Government want this power not for a temporary period but permanently so long as the present Constitution lasts. When they ask such a power permanently, there is something sinister about it. It means that they want to have a greater say in all these matters. The Government may repudiate such idea. But it is a well known fact that the biggest capitalists in this country have got the highest voice as far as the policies of the Central Government are concerned and they will influence the policies of the Government to their own interest. Democratic control or democratic pressure over the Government with regard to laying down policies on these questions which are vitally affecting our people will become virtually an impossible thing if the power sought for is handed over to the Central Government. Therefore, I would request the Madras Government to think seriously. They have themselves accepted to hand over the power with certain reservations but there is no guarantee that their reservations will be honoured. I would ask the Government to reconsider the whole question and retrace their steps. I would ask the Hon. Finance Minister to vote against his own resolution and thus vindicate the honour and the democratic principles of the people of this State."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Mr. Speaker, Sir, for persons who have perused the proceedings of the Parliament, the attitude taken by the hon. Leader of the Opposition would not have come as a surprise. The Communist Party in the Parliament had opposed this amendment to the Constitution. Naturally the hon. Leader of the Opposition here cannot take a different line here, even though as far as this amendment to the Constitution is concerned, my own view is that it is in the interests of this State for reasons which I shall state a little later."

SRI P. RAMAMURTHI :—"I would like to state to the Hon. the Finance Minister that I took this decision not because the Parliament Members of my Party opposed it but because in deciding the attitude of the Members of that Party, we have also had a hand."

17th December 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Yes, the interests of this State have not been taken into consideration in taking a decision! A decision has been taken by the Communist Party of India whether it is in the interests of this State or not and whether it is being opposed here or not. Here, Sir, is centralization to the worst extent possible, and that is our complaint, with regard to the Communist Party; not only with reference to the Communist Party as it is constituted in India but also, being an international Party, decisions are taken at an international level. Of course, decisions may be arrived at in consultation, but centralization is carried on at the level of the Central Communist Party. Therefore, I am not surprised at the attitude taken by the hon. Leader of the Opposition."

"Then, Sir, the hon. Leader of the Opposition went on to point out that the Congress Party had been shifting grounds with reference to the powers to be given to the State Governments and to the Government at the Centre. He further stated that provincial autonomy was the watchword of the Congress during its struggle against the British Government. I do agree that during that period we were trying to get more and more power for the Provincial Governments. As far as the Central Government was concerned, we were not very hopeful to get into power there. Therefore, we wanted for the Provincial Governments as much powers as possible so that we could have the entire control of the administration at least in the provinces. In 1946, when we wanted to get for the State Governments greater powers, the picture in the provinces was that there was a majority of Muslims in certain areas and a majority of Hindu population in certain areas and so to say there was conflict between one province and another province. Then as a concession to the Muslims, we agreed that the Provinces shall have as much powers as possible and that the Centre shall have limited powers only. That was the picture in 1946. After the partition of the country when we took over power from the British, we had to take into consideration what would be in the best interests of the country for the purpose of building up the prosperity of the country as a whole. We may be right or we may have erred but history alone will show whether we were right or wrong. As far as we are concerned we thought that it was necessary to have greater powers for the Centre for the purpose of building up our country so that the unity of the country was maintained. We also thought that we should have a more centralised Constitution rather than more powers to the States. As far as we are concerned, we did not regret the steps we have taken and we still feel we have taken the right step. Then hon. Leader of Opposition need not be under the impression that we are shifting our ground or we are changing our attitude. After all if it is necessary to do so in view of the changing circumstances, we have to change and nobody can take objection to it. We cannot have fixed views in regard to various

[Sri C. Subramaniam] [17th December 1954]

matters in a change world. The hon. Leader of Opposition will himself say that circumstances in this world are going on changing and no one can have fixed views. As far as we are concerned, we have to change so that we may adopt ourselves to changing circumstances.

5-50 p.m. " Apart from that the hon. the Leader of the Opposition made another point regarding 'emergency', and said that after all there was a provision in the Constitution to deal with an emergency. He quoted my reference to that word. But I said 'emergency' not in the sense of a National Emergency when the President is vested with power to take over all the powers vested in the States. I did not refer to that emergency and certainly not with reference to those Articles of the Constitution.

" Take for example, foodstuffs. There is scarcity of foodstuffs in certain places and after all many States are not self-sufficient in foodstuffs. There are certain States which are surplus as far as foodstuffs are concerned and there are a large number of other States which are deficit States. Should there not be a co-ordinated policy as far as foodstuffs are concerned? Should each State pursue its own policy and should they be allowed to say, 'No, no. So far as we are concerned, we will pursue our own policy'. We do not agree that one State should take that attitude, when the neighbouring State is suffering due to scarcity.

" The hon. the Leader of the Opposition quoted Articles 249 of the Constitution. But any action taken under that Article will continue for one year and one year alone. Let us take our own State. As far as this motion is concerned, we have to take into consideration the peculiar circumstances prevailing in our State. Are we self-sufficient as far as foodstuffs are concerned? So far as rice is concerned, we have to get it from other States. We have to depend upon the sweet will and pleasure of each State, dictating its own terms. Should we not have a co-ordinated and centralized policy for the requirements of the country as a whole? The country as a whole must be taken into consideration and the policy with regard to foodstuffs should be accordingly determined. In fact, we were consulted and we have given our views, even though the hon. the Leader of the Opposition may not agree with it. Because there has been consultation by the Central Committee of the Communist Party it is democratic; but even though the Central Government has consulted all the State Governments, they are acting in an autocratic manner according to the Leader of the Opposition. Is that so? If consultation will mean acting democratically, I do not see how one principle would apply so far as the Communist Party is concerned, and another principle as far as the Congress is concerned. I suppose the same principle should apply everywhere. Therefore, we cannot accept this statement, namely, that we are not being consulted and that the Centre is imposing something upon us.

17th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

" After all, even taking for granted that we are handing over certain powers to the Centre, are we handing over power to Russia or England or to any other foreign power? We are handing over only to those who are our own representatives and not to anybody else. They are as much peoples' representatives as we are here. To say that we here are something different from the Centre promotes a fissiparous tendency which should be curbed at every point. Therefore, we have to look at this question from the point of view of the larger interests of the country as a whole, whether it is necessary or not, whether we should have the power or the Centre should have the power. If only this question is viewed from that point of view, I have absolutely no doubt, that the answer will be in the affirmative as far as my motion is concerned. But the hon. the Leader of the Opposition wanted to confuse the whole issue and stated, 'here is the Central Government as opposed to the State Governments; you want to hand over the powers which the State is having. We have got to maintain that power with us at any cost.' But I submit we should not view it from the point of view of 'handing over' certain powers to the Centre. Whatever power you have, whether a little more of it or a little less of it, it is not quite material.

" Sir, as far as the Constitution is concerned and the powers which have been vested in the Central Government and the powers which have been vested in the State Governments are concerned, I have got my own views and it is not with reference to those powers I have any grievance. But what is wrong now and what is upsetting the balance is the financial unbalance and that is upsetting the economy of the States. It is there we have to fight. We have to get to the State greater financial resources so that we may be able to build up our State as a whole. Leaving that apart, it is quite unnecessary to fight for these minor things. Let us not miss that important point and be fighting for small points which ultimately may be beneficial and which are likely to be beneficial as far as our State is concerned. I have expressed my opinion and have been expressing it that the State Governments should have greater financial resources so that they may be able to tackle all the problems which arise in the State. Let us, therefore, not confuse the issues.

" Therefore, viewed from this aspect, I am sure we are not losing anything by agreeing to this amendment. It is to our benefit. I may be wrong and the hon. Leader of the Opposition may have other facts in his possession which he has not disclosed, excepting appealing to our emotions. But as far as I could see, I have studied the entire facts and I have gone into their full implications. It is only after that that we gave our reply to the Central Government; and as we did not want to give a hurried reply we gave our reply after full consideration of the whole thing. I have absolutely no doubt that it is in the best interests of our State.

[Sri C. Subramaniam] [17th December 1954]

"The hon. Member, Sri Palanisamy, remarked that Bengal and Bombay have opposed. Probably he does not understand the issue. Do you want us to follow them? I am not prepared. Why are they opposing? They are opposing for some reasons of their own. Simply because Bengal and Bombay have opposed, should we follow suit? We have to consider what would be in the interests of our State. I respectfully submit that as far as the State Government is concerned, we need not have any hesitation to endorse this amendment. It is in the best interests of our State. Even to the hon. Leader of the Opposition, I say let him not be carried away by the decision of the Central Committee of the Communist Party. Let him look at this from the viewpoint of the State and if he takes that point of view, I have absolutely no doubt, that he will change his opinion and vote with me. Thank you, Sir."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'This House ratifies the amendment of the Seventh Schedule to the Constitution of India, proposed to be made by the Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, as passed by the two Houses of Parliament.'

The motion was put and carried.

III.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(5) THE MADRAS CINEMAS (REGULATION) BILL, 1954.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I beg to introduce the Madras Cinemas (Regulation) Bill^a, 1954, and move that—

'The Bill be taken into consideration at once.'

"Sir, the Cinematograph Act of 1918 is the law in force which deals with two separate matters, namely—

(a) examination and certification of films as suitable for public exhibition; and

(b) regulation of cinemas including their licensing.

The subject of sanctioning a film for exhibition has been included in the Union List in the Seventh Schedule of the Constitution and regulation of cinemas including their licensing is in the State List. As there has been no clear demarcation of the respective provisions of the Act with which the Centre and the State Governments are concerned, the provisions of the Cinematograph Act of 1918 have been re-enacted by Parliament separating those relating to sanctioning films for exhibition which is a subject falling within the Union List from those of regulating cinemas including their licensing which is a State subject.

6 p.m. "The new Act which is called the Cinematograph Act, 1952, came into force on 28th July 1952. The Government of India have suggested that legislation may be undertaken by this

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 6th December 1954.

17th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

Government as far as powers relating to the State Legislature are concerned. That is why this Bill is being brought forward now. If only hon. Members go through the various provisions of the Cinematograph Act, they will find that we have followed, subject to certain changes necessitated by certain circumstances, the Central Act of 1952. All the provisions of the Bill were fully considered by the Government and incorporated in the Bill and, therefore, there is no necessity for me at this stage to take hon. Members through the various provisions.

"One thing is of importance to us and that is with reference to the exhibition of educational and other documentary films. This question was the subject-matter of a dispute very recently and the Supreme Court also gave a decision on it. The decision refers specifically to an executive order of this Government in relation to the exhibition of these documentaries and it is held that that executive order is *ultra vires*. Therefore, a specific clause is now added here so that a valid order may be passed and proper action taken in the matter.

"Hon. Members will have to consider the question whether the cinema should be utilized merely for entertainment or for educating the public also. We feel that the cinema should be utilized for educating the public also and it is our duty to see that apart from mere entertainment, that is, exhibition of story films, films of educative and cultural value are shown to the people. Such films form the best medium through which people can be educated. Therefore, in the interests of the public and the community as a whole, we are seeking to take power to compel the exhibitors to show films approved as of cultural and educative value. 'Approved films' has been defined in the relevant sub-clause as those of educative or cultural value. Hon. Members may kindly go through this clause also. This is an important provision about which the general public are much concerned. After the Supreme Court gave its decision, people of South India are much disappointed because theatres in this part of the country have ceased exhibiting such films. I have absolutely no doubt that the public want these films and this is evident from the fact that I have received very many letters protesting against the step taken by the operators. I have also seen several letters stating that these films were not only educative but even of entertainment value. So, we feel that we should take as early a step as possible to revive the exhibition of these films. In respect of this, we are also seeking to restrict the time to be given for 'Approved films' to half hour. Nobody need be under any apprehension that we would impose any unreasonable condition in selecting the approved films; we will try our best to include all films of cultural value in this list. While it is for the Central Government to say whether certain films are fit for exhibition or not, we have got to approve of the list of films which we feel are good. That is within our power and no one need be under a misapprehension that something is likely to be imposed on us by the Centre. As I have already said, Sir, we are restricting

[Sri C. Subramaniam] [17th December 1954]

the duration of exhibition of such films to thirty minutes. Formerly, there was absolutely no time-limit set nor the length of the film prescribed. Even the entire show could be converted into a show of approved films. The Supreme Court felt in this connection that the period of exhibition should be restricted. We took into consideration the generality of cases and we find that Indian films are shown generally for three hours on an average. In respect of foreign films including feature films, the duration is about two hours. Out of this we want half-hour to be allotted for the documentaries and I do not think this is asking for too much. I would request the House to consider this Bill and pass it, if possible, even in this session."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be taken into consideration at once."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, I rise on a point of order. My contention is that this Bill, as it stands, is *ultra vires* of the Constitution. The Hon. the Minister for Finance has referred to a very controversial issue. Sub-clause (4) of clause (5) imposes a condition on the cinema proprietor that he shall accept a certain approved film or a class of approved films in order that his licence may be valid. This provision is not in consonance with the spirit or the Constitution. The Hon. the Minister has very correctly pointed out, as far as the Cinematograph Act is concerned, that there are two different kinds of functions to be performed under the Act. That is because the cinema industry has two aspects to it; one is, it takes the form of an industry or trade or business. The other is that it works as a medium of propaganda. When it operates as a medium of propaganda, it concerns the right of freedom of expression and speech. What type of propaganda should be permitted through the cinema is a matter which comes within the operation of the censorship provisions of the Act and this is a question dealt with by the Central Government. That comes under the Union List. But since it is of propaganda value, I feel that it may come within the purview of the State Government's powers and they can interfere in the name of administering criminal law. Taking both the questions into consideration, I feel that this Bill offends the provision in the Constitution which guarantees freedom of speech and freedom of expression. Sub-clause (4) of clause (5) goes counter to the provisions of the Constitution.

"As far as the trade is concerned, when the State Government want to license it, certainly they can have certain powers of restriction.

1-10 p.m. "Article 19 of the Constitution grants the freedom of trade. By Article 19 (g) the right to practise any profession, or to carry on any occupation, trade or business is guaranteed. Later on there is an inhibition. Article 19 (6) says:

Nothing in sub-clause (g) of the said clause shall affect the operation of any existing law in so far as it imposes, or prevents the State from making any law

[Sri P. Ramamurthi]

imposing, in the interest of the general public reasonable restrictions on the exercise of the right conferred by the said sub-clause, and in particular nothing in the said sub-clause shall affect the operation of any existing law in so far as it relates to or prevents the State from making any law relating to—

(i) the professional or technical qualifications necessary for practising any profession or carrying on any occupation, trade or business, or

(ii) the carrying on by the State, or by a Corporation owned or controlled by the State, of any trade, business, industry or service whether to the exclusion, complete or partial, of citizens or otherwise."

Therefore I know there is the inherent power in the State Government to impose reasonable restrictions in the interests of the public. The question to be decided is whether the restriction imposed here is reasonable in the interest of the public. The first question is whether this is a restriction at all, viz., asking the exhibitors that they must necessarily exhibit certain approved films, when they are carrying on their particular trade. When they are carrying on their trade, when they are carrying on with their enactment, they all the time carry on a certain propaganda to the public. Whether the State Government can give them direction asking them to necessarily exhibit along with their entertainment certain kinds of approved films, is the question now. In my view it amounts to compulsion and thereby interfering with the freedom of trade and the right to carry on their profession guaranteed under Article 19 (d) of the Constitution. That is my contention.

"After all licensing is resorted to for a specific purpose. Suppose I am given the licence to carry on cloth trade, in the interest of the public. The State Government is empowered to restrict my right of freedom of trade by asking me that I should not sell shoddy cloth. They can impose that reasonable restriction in the interest of the public, for selling of shoddy stuff to the public is a thing that should be prevented in the larger interests of the public. Such a restriction is reasonable. For instance licences to run hotels are given. The Government may impose restrictions on the hotel owners that the hotels should be kept clean, that they must have proper sanitary arrangements in the hotels for maintaining the public health of the City, that their preparations should not be made of certain ingredients which are injurious to the health of the people, that . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Is it necessary that a Point of Order should be explained in such a detailed manner?"

SRI P. RAMAMURTHI:—"Unless I explain all these, my point cannot be properly understood, Sir.

"Reasonable restrictions imposed for the sake of public interest are therefore quite welcome in the cases I have mentioned above. I am explaining all these in order to show that this Bill before us restricts the freedom of trade, freedom of propaganda and freedom to practise any profession guaranteed under Article 19 (d) of the Constitution. As such this Bill is *ultra vires* of the Constitution. That is why I say the present legislation if passed could be very easily contested in the High Court and even

[Sri P. Ramamurthi] [17th December 1954]

in the Supreme Court. We do not want such a contingency to arise. Already the Supreme Court had given judgment declaring the previous Act *ultra vires*. When even on the face of it, the present legislation offends the specific provisions, I mean, Article 19 (d) of the Constitution, why should we pass a legislation which is *ultra vires* of the Constitution? I can understand the State Government asking a licensee who sells sweets not to sell his sweets made of certain ingredients injurious to the health of the children. That is a reasonable restriction. But to ask the exhibitors to compulsorily exhibit certain kind of films along with their shows amounts to an infringement of Article 19 (d) and as such is *ultra vires* of the Constitution. The freedom of propaganda and the freedom of trade are thus restricted by this legislation."

MR. SPEAKER:—"I think it is better if we leave these things to the Courts to decide. After all Government would have been advised by their legal advisors before introducing this legislation."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Those legal advisers were there when they passed the previous Act which has been declared *ultra vires* of the Constitution by the Supreme Court recently. We do not want the same thing to happen in the case of the present Bill also, for on the face of it it offends the freedom of trade guaranteed under Article 19 (d) of the Constitution."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"But the previous Act was passed in 1948 when we had no Constitution. Had the Constitution been in force then, I mean in 1948, we would not have passed that Act offending the fundamental rights guaranteed under the Constitution."

SRI P. RAMAMURTHI:—"But the present Bill vitiates the freedom of trade and freedom of propaganda. It is quite obvious. Reasonable restrictions in the interest of the public are no doubt there contained in the inhibitive clause, I mean, clause 19 (6). But compelling the exhibitors to exhibit *compulsorily* certain kinds of films cannot be contended as a restriction imposed in the interest of the public. An exhibitor while exhibiting a film carries on a propaganda with it. This restriction amounts to an infringement of his right to carry on his propaganda, which right is given to him under Article 19 (g). Moreover this also restricts the freedom of speech, the first fundamental right enshrined in Article 19 (a). These deleterious provisions, I mean, the provisions contained in sub-clause (4) of clause 5 wherein the power is given to the State Government to ask all the cinema exhibitors to compulsorily show certain kinds of films, directly run counter to the Constitution. They are therefore beyond the scope of this Legislature, not only this Legislature but all the State Legislatures and nay, even of the Parliament. Therefore this Bill which offends the fundamental rights of the Constitution and which goes beyond the scope of this Legislature is *ultra vires* of the Constitution and as such we should not pass such a legislation. Therefore this Bill should not be allowed to be moved. That is my point, Sir."

17th December 1954]

SRI S. RAMALINGAM:—"ஸார், நேற்று பத்திரிக்கையில் பார்த்தேன், திருவாங்கூர் ஹைகோர்ட்டில் படங்களை காட்டப்படவேண்டிய விஷயமாக விசாரணையில் இருப்பதாக. கோர்ட்டில் இருக்கக்கூடிய சமசாரத்தை சட்டப்பையில் பேசலாமா என்பதற்குத்தான் நான் ஒரு பாயின்ட் அப் ஆர்டர் காப்பினைன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The Hon. Leader of the Opposition has tried to make out a very learned legal argument which may be good enough to put forward in the Supreme Court. But unfortunately he would not be called there to argue."

SRI P. RAMAMURTHI:—"Even if I am called upon, I will not argue."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"He will not be called upon to argue there. That is the first point. It is just like the fable, 'Grapes are Sour'. The question of his arguing arises only when he is called upon to do it."

"He wanted to put forward an argument, Sir, to the effect that this Bill offends the freedom of trade guaranteed under the Constitution as one of the fundamental rights. Suppose a certain medicinal article is being sold. Suppose we say that along with it, in the interest of the public, some other vitamin mixture also should be sold. Is it then a restriction offending the Constitution? Surely it is not. We can impose reasonable restrictions in the interest of the public. In fact, we have such a power under Article 19 (6). What have we asked the exhibitors under this Bill? We have asked them to exhibit films of educative value, films which would interest the public and that too only for half an hour. We have even restricted the time-limit unlike the previous Act wherein no such time-limit was fixed. Of course I admit certain lawyers could freely argue for hours together and for days together that these are deleterious provisions running counter to the Constitution. But, Sir, we have been advised that it is not so, that after all asking the exhibitors to exhibit films of educative and cultural value for only half an hour is not an infringement of the freedom of trade or freedom of expression or propaganda which the Hon. Leader of the Opposition tried to make out. I submit that this Bill is in order. We are advised that it is within our power to pass this Bill."

MR. SPEAKER:—"Mr. Swayamprakasam may now move his amendment."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, I move—

'That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be circulated for the purpose of eliciting public opinion.'"

SRI K. VINAYAKAM:—"I second it."

SRI M. PALANIYANDI:—"Sir, I move—

'That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.'"

The motion was duly seconded.

[17th December 1954]

* SRI T. ANANTA PAI :—“ Are we to understand that it is the intention of Government to impose this restriction on 16 mm. and 8 mm. films shown in colleges and other private places? I think we should make a distinction here so that this restriction will not be applied to them? ”

MR. SPEAKER :—“ I think those things could be discussed in the Select Committee.”

AN HON. MEMBER :—“ He may not be in the Select Committee.”

MR. SPEAKER :—“ But his party-men would be there. The main motion as well as the amendments are now before the House for discussion. Motions moved—

“ That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be circulated for the purpose of eliciting public opinion.”

“ That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.”

6-20
p.m.

SRI M. PALANIYANDI :—“ ஸார், இந்த சினிமா ரெகுலேஷன் மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று என்னுடைய தீர்மானத்தை பிரேரேபிக்கிறேன். அப்படி பிரேரேபித்து எழும்போது கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார் “ 1952-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு இப்பொழுதுதான் நாம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் ” என்று. பிறகு ஒரு முக்கியமான விஷயத்தையும் குறிப்பிட்டார். அப்போது பிலிம் சம்பந்தமாக ஒரு கேஸை சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தள்ளிவிட்டார்கள். அதனால் அந்த பிலிம் சம்பந்தமாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருகிறேன் என்றும் குறிப்பிட்டார். இப்பொழுது சினிமா தொழில் எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பது கனம் மந்திரிக்கு தெரியாது என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுது சினிமா தொழில் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக சட்டத்தில் பலவித ஊழல்கள் இருப்பது நன்றாகத் தெரியும். இப்பொழுது தியேட்டர்களில் பார்த்தால் சினிமா முதலாளிகள் செய்திப் படங்களைக் காட்டுகிறார்கள். அந்த படங்களுக்கும் சென்னை அரசாங்கத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இப்பொழுது கொண்டுவருவது என்னவென்றால் லைசன்ஸ் வாங்கி நிச்சயமாக படம் காட்டப்படவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அப்பொழுது லைசன்ஸ் எதற்காக வாங்கப்படவேண்டும் என்று சொன்னார்கள் என்றால் அப்பொழுதுள்ள சினிமா தியேட்டர்கள் பழைய நிலைமையில் இருந்ததற்காகவும், இரவு நேரங்களில் படங்களைக் காட்டுவதால் நெருப்புப் பிடித்துக்கொண்டேவிடுமோ என்பதற்காகத்தான் அப்பொழுது லைசன்ஸ் முறையை ஏற்படுத்தினார்கள். ஆனால் இப்பொழுது லைசன்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்று சொல்வது வேறு காரணத்திற்காக இருக்கிறது.

“ இப்பொழுது nitrate கூட கிடைப்பது இல்லை. வரக்கூடிய சினிமாப் பிலிம்கள் சரியாகப் பிடிக்காமல் மாற்றம் அடைந்திருக்கிறது. சினிமா லைசன்ஸ் வாங்குகிறார்களென்றால் நிச்சயமாக அங்கு நெருப்புப் பிடிக்காமலும், கொட்டகையில் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளெல்லாம் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்து லைசன்ஸ் கொடுப்பார்களே தவிர, இதுமாதிரி லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நியதி இருக்கமுடியாது. சினிமாக்கொட்டகைக்காரர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட படத்தைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு சென்னை சர்க்காரிடம் ஒரு படமும் கிடையாது. மத்திய சர்க்கார் அதைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டசபை உறுப்பினர்கள் அடையாளிலிருந்து வந்து இந்தச் செய்திப் படங்களைப் பார்க்கவேண்டுமானால், அவர்களைக் காரில் ஏற்றிக்கொண்டும் வரவேண்டும். பணம் கொடுத்துத்தான்

[17th December 1954] [Sri M. Palaniyandi]

இந்தச் சினிமாப் பார்க்கலாமென்று நிர்ப்பந்தித்தால் எப்படி இருக்குமோ அதேபோலத்தான் சினிமாக்கொட்டகைக்காரர்களை செய்திப் படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதும்.

“ லைசன்ஸ் வாங்குவதற்கு அவர்கள் வருகிறார்கள் என்று வைத்துக் கொண்டு இந்தப் படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் வற்புறுத்துவது கூடாது. அதைத் தடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய கோரிக்கையும்.

“ கல்வி சம்பந்தமான சினிமாப் படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டாம் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. ஆனால், நல்ல படங்கள் வெளிவரவேண்டும் என்பது முக்கியம். 100-க்கு 5 கூட நல்ல படங்கள் கிடையாது. டாகுமென்டரி படங்கள் நல்ல முறையில் வரவேண்டும். கல்வி விஷயமான படங்களும் வரவேண்டும். விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சிக்கான டாகுமென்டரி படங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. நிறைய படங்கள் வரவேண்டும்.

“ இம்மாதிரி செய்திப் படங்கள், சாப்பாட்டுக்கு டானிக்குகளும், வைட்டமின்களும் எப்படி முக்கியமோ அம்மாதிரிதான் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைத் தயாரிப்பது சம்பந்தமாக பல ஊழல்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். லோக் சபை கமிட்டியில்கூட இதுபற்றி விவாதத்திற்கு வந்தது. ஒரு அடி படம் 18 அல்லது 22 ரூபாய்க்கு எடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், தனிப்பட்ட முதலாளிகள் 10 ரூபாய்க்குக்கூட எடுத்து விடுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, லீன் செலவு ஆகிறது. லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பணம் விரயம் செய்யப்படுகிறது என்று அந்தக் கமிட்டி ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறது.

“ இந்த ராஜ்யத்தில் 700 சினிமாக்கொட்டகைகள் இருக்கின்றன. நடுத்தர நிலையில் தொழில் செய்யக்கூடிய ரீசிங் சினிமாக்கொட்டகைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். லைசன்ஸ் வாங்குவதில் அவர்களுக்கு அனேக தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. லைசன்ஸ் வழங்கும் முறை மோசமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. லோக் சபையினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட நிதிக் கமிட்டி பணம் விரயமாகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது.

“ பிலிம் ரிவிஷனுக்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகிறது? 22 லட்சம் ரூபாய் இந்த மாகாணத்தில் மட்டும் செலவாகிறது. இந்தியா பூராவிலும் 12 கோடி ரூபாய் வரையில் அவர்களுக்கு ‘எண்டர்டெயின்மென்ட்’ வரியிலிருந்து கிடைக்கிறது. ஆனால், 22 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள். இதையும் வாங்கிவிடவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் சாதாரண படங்களுக்கும் 10 ரூபாயிலிருந்து 150 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்ய விரும்புகிறார்கள். இதற்கு ஏன் அரசாங்கம் இவ்வளவு செலவழிக்கிறது?

“ மத்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்த பிரஸ் இன்பர்மேஷன் ப்யூரோவுக்கு 138 லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவழிக்கிறார்கள். அது என்ன வேலை செய்கிறது? மந்திரிமார்கள் வந்தால் உடனடியாக பேப்பருக்கு செய்திகளும் படங்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும். அதற்கு மத்திய சர்க்காரின் நிதியிலிருந்து 138 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது.

“ மக்களுடைய நிலைமையை உயர்த்துவதற்கு, மற்ற பிரசாரத்திற்கு இவ்வளவு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கும்போது மக்களுடைய கல்வி விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு 22 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவழிக்கிறார்கள்.

“ நடுத்தரத் தொழில் புரியும் சிறிய ரீசிங் கொட்டகைக்காரர்களிடம் லைசன்ஸ் தொகை வாங்குவது கூடாது. அவர்களிடமிருந்து லைசன்ஸ் தொகை வாங்கக்கூடாதென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“ லைசன்ஸ் வாங்குவதில் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக, சாதாரண ரீசிங் சினிமா சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் அதிக கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. செல்வாக்கு உள்ளவர்களைப்பற்றி கவலையே இல்லை.

[Sri M. Palaniyandi] [17th December 1954]

அவர்கள் எப்படியும் பெற்றுவிடுவார்கள். ரேங் சினிமா சொந்தக் காரர்களுடைய நிலைமையை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். லேசன்ஸ் சரியான காலத்தில் கிடைக்காததாலும், இன்னும் பல கஷ்டங்களாலும் நூற்றுக்கணக்கான சினிமாக்கொட்டகைகள் மூடவேண்டிய நிலைமைக்கு வந்துவிட்டன. திருநெல்வேலி, தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்களில் ரேங் சினிமாக்களை போய்விட்டன. 700 சினிமாக்கொட்டகைகள் இருந்த இடத்தில் 400 தான் இப்பொழுது இருக்கின்றன. லேசன்ஸ் பெறுவதற்கு கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. கஷ்டங்களை நீக்குவதற்கு நாம் பாடுபடவேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு வருமானம் வருகிறது. இருந்தாலும் காலாகாலத்தில் லேசன்ஸ் கிடைக்காமல் அவர்கள் எண்ணிக்கை குறைந்துகொண்டே வருகின்றது. அவர்கள் மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்த விஷயங்களை யெல்லாம் நிச்சயமாக கமிட்டி பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று நான் கோட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட படங்களைக் காண்பிக்கச் சொல்லி அதிகப் பணம் வாங்குவது தடுக்கப்படவேண்டும். சினிமாத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அதிகம் செலவு இருக்கிறது. அரை மணி நேரத்திற்கு சர்க்கார் காட்சிசொல்லும் படத்தைக் காண்பிப்பதில் சினிமா முதலாளிகளுக்குப் பணம் செலவழிகிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகளாக இருந்தால் 200 அல்லது 300 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கிறார்கள். மின்சார சக்திக்காகவும் செலவும் கார்பன் ஆகியவற்றிற்கு ஆகும் செலவும் இருக்கிறது. செலவில்லாமல் படத்தைக் காண்பிக்க முடியாது. சர்க்கார் கையில் அதிகாரம் இருக்கிறதென்று முதலாளிகளைக் கட்டாயப்படுத்துவது கூடாது. அது தவறு. அதை மாற்றிக்கொண்டு, நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு கல்வி, விஞ்ஞானம், போன்ற எல்லாத் துறைகளிலும் அறிவு வளர்ச்சி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்தால் அதற்காகப் பணம் செலவழிக்க முன்வரவேண்டும். அதற்காக 35 கோடி ரூபாய் ஆனாலும் பரவாயில்லை. பணம் செலவழிப்பதில் என்ன தவறு? கொட்டகைக் காரர்கள் தங்களுடைய முதலீட்போட்டு மாதம் 200 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடிய அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடாதென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

1-28 * SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“கனம் சபா
ம. நாயகர் அவர்களே, இந்தச் சினிமாவில் செய்திப் படங்களைக் காட்ட வேண்டுமென்று கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன். காரணம் இந்த மசோதாவானது மனித உரிமையைப் பரிசீலிக்கூடிய ஒரு சட்டமாக இருப்பதனால் இது தப்பு என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இதற்கு ஒரு ஆதாரம் கூற விரும்புகிறேன். The licensing authority may grant a licence under this Act to such persons as that authority thinks fit.

அதாவது கலெக்டர் லைசென்ஸை யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், யார் தகுதியுடையவன் என்றும் நினைக்கிறாரோ அவருக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. மனிதனுக்குச் சட்டமா? அல்லது சட்டத்திற்கு மனிதனா? என்பதுதான் என்கேள்வி. அந்த முறையில் தான் இந்த கிளாஸ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

“கலெக்டர் நினைத்தால் இந்தச் சட்டப்படி யாருக்கு லைசென்ஸ் மறுக்கலாம். இல்லையேல் பயந்துகொண்டு காங்கிரஸ்காரர்களின் விசேஷ சிபார்சுகள் போய் தடுத்துவிடுவதற்கு இந்தச் சட்டம் உதவும். ஆகையால்தான் இத்தகைய சட்டம் கூடாது என்கிறேன். இதுபோன்ற விதிகளெல்லாம் சட்டத்திற்கு முரணானது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“மேலும் இந்த சினிமாப் படங்களில் பொதுஜன அமைதிக்கு பங்கம் விளையும் என்று கலெக்டர் சந்தேகப்பட்டால், அதைத் தடுப்பதற்கு கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தவிர சினிமா படங்களும் பரிசீலனைசெய்து பிறகு திரைப்படமாக வெளிவருகிறது. இத்தகைய படங்களைத் தடுக்க கலெக்டருக்கு எந்தவிதமான உரிமையும் கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

[Sri A. Govindasamy Nayagar]

“மேலும் ஆளும் கட்சியினர்தான் அவர்களுடைய சொந்தக் கட்சிக்கு விளம்பரம் தேடிக்கொள்ளக்கூடியதாகத்தான் இந்த செய்திப் படங்கள் அமைந்திருக்கிறது. உதாரணமாக வருகிற ஆவடி காங்கிரஸ் மகாநாட்டை படம் பிடித்து விளம்பரம் செய்வார்கள். ஆனால் மற்ற எதிர்க்கட்சிகள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானாலும்சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானாலும் பெரிய மகாநாடுகள் நடத்தினால் செய்திப் படமாக சினிமா பிடிப்பதில்லை. ஆகையால் சொந்தக் கட்சிக்கு விளம்பரம் தேடிக்கொள்வதற்காகத்தான் இதை வற்புறுத்துகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறேன். இந்த சினிமாக்காரர்கள் இனி லைசென்ஸ் வாங்குவதற்கு அதிக கஷ்டப்படவேண்டியவர்களாக இருக்கலாம். அதற்கு அந்த மாதிரியான சட்டம் கொண்டுவரக்கூடாது என்று சொல்லுகிறேன். இதற்கு மாறாக ஏற்கெனவே ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. கோர்ட்டிலே கேஸ்போட்டு தள்ளிவிடுகிறார்களே என்றுதான் அவசர அவசரமாக இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடாமலேயே இந்த மசோதாவைக் கைவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“Mr. Speaker, I rise to support the motion that was moved by the Hon. the Leader of the House and oppose the amendments moved by my hon. Friends Sri S. Swayamprakasam and Sri M. Palaniyandi. One amendment is that the Bill should be circulated for eliciting public opinion and the other is that the Bill should be referred to a Select Committee. I do not see any reason why it should be circulated or referred to a Select Committee.

6-30
p.m.

“I was carefully following the speech made by the hon. Member Sri Palaniyandi. He is not opposing the principle underlying this Bill. The main points on which he disagrees are those relating to the charges levied by the Government from exhibitors and the restriction regarding the sort of films which are to be exhibited. In the year 1952, after the attainment of Independence, the Central Government re-enacted the Cinematograph Act. Consequent on that, it had become incumbent on the State Government to enact a legislation for the regulation of the cinemas. So far as the other States are concerned, they have enacted the legislation immediately after this Act was passed in the Parliament. The States which have not yet passed such a legislation are Madras, Travancore-Cochin and Mysore States. I do not see any reason why these States have failed to enact a legislation whereas the other States have enacted.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“All the Southern States have not enacted.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“Probably they wanted to hear the hon. Member Sri P. Ramamurthi in this matter. (Laughter.) During the days of the British Government, they were insisting on the theatre owners to exhibit whatever films they thought should be exhibited. A number of restrictions were imposed then and they wanted all films to be exhibited. Now, after the coming into force of the Constitution, only reasonable restrictions have been imposed. Some interested parties in Madras took up the matter to the Supreme Court which has given a decision recently. The Supreme Court has held that there should

[Sri R. V. Swaminathan] [17th December 1954]

be reasonable restrictions. What is meant by 'reasonable restrictions?' Of course, there must be restrictions with regard to the time-limit and the length of the films. The Government should not insist that films of any length should be exhibited or that the time taken should be unlimited."

SRI M. PALANIYANDI:—"பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்தில் செய்துப் படங்களைக் காண்பிப்பதற்கு பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இனாமாக யாரும் படத்தைக் காண்பிக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"I would like to come to the point referred to by the hon. Member Sri Palaniyandi later on. The issue of a certificate to exhibit a film is a Central subject falling within the Union List. The issue of a licence to Cinema theatres is a subject falling within the State List. So far as the question of exhibiting approved films in a theatre is concerned, the complaint of my hon. Friend Sri Palaniyandi is that the Government are levying very high charges. I also in a way like to agree with him on this point. I also feel that the charges which the Government collect from the exhibitors should be nominal, say Rs. 30 or Rs. 50. I request the Hon. the Leader of the House to see that the Madras Government recommend to the Central Government to reduce the charges to a reasonable level because so far as the levying of charges is concerned, it is not within our scope. The Central Government can alone do it. We cannot reduce the charges. We can only make a recommendation. Therefore, what is the point in referring this Bill to a Select Committee? My hon. Friend Sri A. Govindasamy Nayagar complained that dirty films which are not of any interest to the public are being compelled to be shown in various theatres. In this connection, I may tell you that I recently happened to visit Bombay some three weeks ago and I saw a film there. It was about our Prime Minister's visit to China. What a wonderful film it is, Sir! I appeal to all hon. Members and particularly to the Communist members, who are opposing this Bill, to see this film for themselves and judge what kind of film it is. It has educative as well as cultural value. One can learn from it the background of China. Such interesting and first-class films are shown. Of course some dirty films may be shown. Once in a week, but oftentimes good films are shown. But in the State of Madras the exhibitors are not showing these newsreels. On the other hand, they are exhibiting the films of Metro-Goldwyn Mayer and 20th Century Fox, which are produced in America. No hon. Member has opposed them. Even Communist members, who are anti-American and who think that America is a nightmare, have not cared to oppose them. Therefore, there is no point in referring this Bill to a Select Committee. I entirely agree with the Hon. the Leader of the House that this Bill must be immediately passed. Even to-day, though the supreme Court has given a decision, the theatre owners in the States of Travancore-Cochin and Mysore are exhibiting these approved films. They are generous. Further, these films are valuable and are of educative value and people like this kind of films. But in Madras

[17th December 1954] [Sri R. V. Swaminathan]

the theatre owners have got a prejudice against Government and against anything produced by the Government. Therefore it is that we are being denied the pleasure of seeing such interesting films here. I also appeal to the hon. Members not to press their amendments. There is nothing in this Bill which is repugnant to the Constitution and let us pass it immediately."

* **SRI M. KALYANASUNDRAM:**—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி பேசும்போது சர்க்காருடையக் கொள்கைகளை எதிர்க்காமல் இருக்க முடியாது. அது ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்யப்படவேண்டிய விஷயம். ஆகவேதான் கனம் சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் public opinion க்கும் கனம் பழநியாண்டி அவர்கள் இந்த மசோதாவை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த திருத்தத்தை நான் ஆதரித்துப் பேசுகிறேன்."

"இப்பொழுது படம் காட்டுவதில் இருக்கக்கூடிய பல அம்சங்களை நாம் துருவி ஆராய வேண்டியது அவசியம். இந்த மசோதாவை சர்க்கார் ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் இதில் கவனிக்கவேண்டிய கருத்துக்களை பிறகு பேசிக்கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த சட்டத்தை ஆலோசிப்பதற்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நிர்ப்பந்தம் செய்யமாட்டார்கள் என்றும் அப்படி செய்யக்கூடாது என்றும் நான் மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது செய்திப்படங்களை கட்டாயமாக காட்ட வேண்டுமென்பது. இந்த விஷயம்பற்றி நம்முடைய ராஜ்யம் மட்டிலும் அல்ல பல ராஜ்யங்களிலும் இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இது சினிமாப்படம் காட்டுகிறவர்களுக்கும் சர்க்காருக்கும் இடையே பெரிய தகராறுகள் இருந்துகொண்டே இருக்கும் விஷயம். படம் காட்டப் படுவதில் நன்மை இருக்கிறது என்ற கருத்து ஜனங்களிடத்தில் இருந்தால் இந்த மாதிரியான சினிமாப் படங்களுக்கு ஆட்சேபணையே இருக்க முடியாது. இதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். படத்தில் என்ன கொள்கை இருக்கிறது என்பதை ஆலோசனை பண்ணுவதற்கு பதிலாக கட்டாயப்படுத்தியாவது படத்தைக் காட்டவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இதை ஏற்றுக்கொண்டால் சர்க்கார் தங்களுடைய அதிகாரத்தை நியாயமில்லாமல் உபயோகித்து வருவதற்கும் தங்களுடைய கட்சி நலனுக்கு உபயோகித்துக்கொள்ளும்படியான நிலைமைக்கும் கொண்டு போய்விடும். நான் சொல்வது என்னவென்றால் ஒவ்வொரு கட்சியும் தங்களுடைய கட்சி சம்பந்தமாக பிரசாரம் செய்வதற்கு தங்களுடைய கட்சி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு செய்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். சர்க்கார் கட்சி சர்க்கார் பலத்தை தங்களுடைய கட்சி பிரசாரத்திற்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடாது. அது சர்க்கார் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எதிர் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அவரவர்கள் தங்களுடைய சொந்த கட்சி பலத்தை வைத்துக்கொண்டுதான் மக்களிடம் தங்களுடைய பிரசாரத்தை நடத்தவேண்டும். அதிகாரத்தில் இருக்கின்ற காரணத்தால் சர்க்கார் பணத்தை தங்கள் கட்சி பிரசாரத்திற்கு ஒரு சப்ஸிட்யாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இந்த மசோதாவை ஒப்புக்கொண்டால் அப்படி தங்களுடைய கட்சி பிரசாரத்திற்கு மறைமுகமாக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமைக்குக் கொண்டுவரப் போய் விடும் என்று நான் கருதுகிறேன்."

"இந்தப் படங்களுக்கு எவ்வளவு எதிர்ப்பு இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் மக்களுக்கு அதில் ஒரு வைட்டமின் சேர்த்துக்கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார். அவ்விதமிருந்தால் மக்கள் ஏன் அதை எதிர்த்துக்கொள்கிறார்கள்? அந்தப் படங்களில் கோளாறுகள் இல்லாமலிருந்தால் மக்கள் அதை ஆவன உடன் விரும்பமாட்டார்களா என்று கேட்கிறேன். அதனால் அந்தப் படங்களில் என்னமோ கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பது விளங்குகிறது. அதனால்தான் ஜனங்கள் அதை எதிர்த்துக்கொள்கிறார்கள். குறித்து

[Sri M. Kalyanasundram] [17th December 1954]

நேரத்தில் கொட்டகைக்கு போக முடியாதவர்களுக்கு ஒருவாறு வசதியாக இருக்கிறது. கணம் சவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் பல நல்ல செய்திப் படங்கள் இருக்கின்றன. எவ்வளவோ இயற்கை வனப்பை சித்திரிக்கும் படங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் ஜனங்கள் விரும்பிப் பார்ப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட சினிமாப் படங்களையும் தயாரிக்க முடியும். இப்பொழுது எவ்வளவோ நல்ல படங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்களுடைய சைனா விஜயம் சம்பந்தமான படத்தைக் குறிப்பிட்டார். அதுமட்டுமல்ல நம்முடைய தேசத்தின் இயற்கைக் காட்சியைக் காட்டக்கூடிய படங்கள் அதுவும் நிறந்த படங்கள் இருக்கின்றன. மகாபலிபுரத்தையும், காஷ்மீர் பள்ளத்தாக்கின் காட்சிகளையும் படம் பிடித்திருக்கிறார்கள். இவை நன்றாக இருக்கின்றன. அந்தப் படங்களையெல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக் காட்டினால் ஜனங்கள் விரும்புபதுடன் பார்ப்பார்கள். அதற்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. அவைகளுக்கு கட்டாயப்படுத்த வேண்டிய அவசியமே இல்லை. அவைகளுக்கு அதிகப் படியான கிராக்கியும் இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். கணம் பழநியாண்டி அவர்கள் திருச்சியிலிருந்து வருகிறார். அவரே இதைப்பற்றி தெரிவிப்பார் என்றிருந்தேன். ஆனால் அவர் தெரிவிக்கவில்லை. பண்டித ஜவஹர்லால் அவர்களுடைய சைனா விஜயத்தைப்பற்றிய செய்திப் படத்தைப் பார்க்கவேண்டும் என்றும் அதற்கு எவ்வளவு தொகை வேண்டுமானாலும் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் படம் கிடைக்கவில்லை. அந்தப் படத்தை எவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்து வரவழைக்கவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். அப்படிக்கேட்டும்கூட சில காரணங்களினால் அந்தப் படத்தைக் கொடுக்காமலிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் மட்டமான படத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்தப் படத்தைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் தான் கட்டாயப் படுத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது என்று சொல்லுகிறேன். பட முதலாளிகள் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு படத்தை வாங்கவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அடுத்தப்படியாக அரசியல் சட்டத்திற்கு முரண்பாடு இருப்பதை தோழர் ராமமூர்த்தி எடுத்துக் கூறினார். அந்த விஷயத்தையும் கணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான சட்டம் இன்னும் பல மாகாணங்களில் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஏற்கெனவே இந்த சட்டம் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குச் சென்று வந்திருக்கிறது. மறுபடியும் இது கோர்ட்டுக்குப் போய் திரும்பி வராமலிருக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே இருந்த சட்டம் போனது போல் இதுவும் போகாமல் இருக்க வேண்டும். அத்துடன் பம்பாய் சட்ட சபையில் இந்தச் சட்டம் இயற்றப் பட்டு அதுவும் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் இன்று சர்ச்சையில் இருக்கிறது. அதைப் போலவே இந்தப் சட்டமும் போகாமல் இருக்க வேண்டும். இது கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய விஷயமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரியாக கட்டாயப் படுத்துவதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் ராஜ்யத்திற்குச் கிடையாது என்று அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதனால் இந்தச் சட்டத்தை அவசரப் பட்டுக் கொண்டு இயற்றக் கூடாது என்று கணம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மற்றொரு அவசியமான விஷயம். இந்த மாதிரியாக கட்டாயப்படுத்துவதற்கு நமது ராஜ்யத்தில் இன்னும் அவசியம் ஏற்படவில்லை. இதை இப்பொழுது வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. படம் காட்டக் கூடியவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்பதையும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன வென்பதையும் கேட்டுக் கொண்டு இந்த சட்டத்தை இயற்றலாம் என்று தோன்றுகிறது. படம் காட்டக்கூடியவர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளும் முறையில் இந்த சட்டத்தைத் தயாரித்து அதன்படி இயற்றலாம். அதற்காகவே இதை ஒரு செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். படம் காட்டுவதில் நிர்ப்பந்தம் இருக்கக்கூடாது. அப்பொழுதுதான் ஜனங்களின் ஒத்துழைப்பு ஏற்படும். இந்த அம்சங்கள் எல்லாம் சட்டத்தில் இல்லாததால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமலிருக்கிறது. இதை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டால்

17th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

அதிகாரிகள் இதை வைத்து துஷ்ப்ரயோகம் செய்வதற்குக் கொண்டு போய்விடும். இவைகளையெல்லாம் ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வர சர்க்கார் இதை ஒரு செலெக்ட் கமிட்டிக்கு விடும் யோசனையை ஒப்புக் கொள்ளுவார் என்ற எண்ணத்துடன் என் பேச்சை இத்துடன் முடித்து கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, even after 6-50 p.m. hearing the hon. Members on the opposite side, I am not convinced that the Bill that we are enacting will be against the Constitution. But still I feel that in exercising our power in a matter like this, we should carry along with us the people who are concerned with it. Therefore, if further scrutiny is necessary, I am prepared to accept the motion for reference of the Bill to a Select Committee. After very careful consideration, I am convinced that this Bill will be a valid and just measure. But I want to carry with me not only the Members of this House but also the owners of cinema-houses who should not be made to feel that we are imposing something on them. I hope that my referring this Bill to a Select Committee will create a favourable atmosphere wherein the owners of cinema-houses will voluntarily exhibit documentary films and films on current events. Apart from the exhibition of documentary films, this Bill is necessary for other purposes like licensing. I know that all the 3,000 odd cinema licensees will welcome this Bill, because they will like to have a monopoly. If the Government grant licence to everybody who applies, then cinema-houses will spring up indiscriminately and the whole trade will be ruined. When we show this consideration to the owners of existing cinema-houses, they also should take into consideration the Government's point of view. After all, we want them to exhibit documentary films only for the purpose of educating the public. Let us even take it for granted that the Supreme Court holds that the exhibition of certain classes of films cannot be made compulsory. If we say that we are prepared to grant licence to every applicant who is prepared to exhibit such films, I have absolutely no doubt that many more cinema-houses will spring up and this will adversely affect the existing licensees. I appeal to the persons concerned not to take a purely technical and obstinate point of view. I hope the licensees in Madras will come forward to exhibit documentary films voluntarily and I hope they will continue to exhibit such films.

“The hon. Member, Sri M. Kalyanasundram, seems to think that we want these films to be exhibited for propaganda. He looks at everything from the propaganda point of view. We are not doing it from the propaganda point of view; we are doing it from the educational point of view. Of course he might say that even education is propaganda. In that sense everything is propaganda. We should draw a line between propaganda and education. In the films that are produced, some may be good and some may be bad. In this Assembly, sometimes we make good speeches and sometimes bad speeches. Even the best of the film companies cannot say that all their pictures are the best pictures. In a business of this sort, the tastes of the people have also to be

[Sri C. Subramaniam] [17th December 1954]

taken into consideration. Some films may be considered to be good and some may be considered to be bad. But that should not be used as an argument for condemning every film that has been produced by the Films Division of the Government of India. As admitted by hon. Members themselves, there are so many good films. Perhaps some films are not as good as the others. But that should not be made an argument to say that we should not ask the licensees to exhibit those films. I hope the matter will be settled amicably and without compulsion so far as this State is concerned.

"I am accepting the amendment moved by Sri Palaniyandi. Sri Palaniyandi will give the names of the Members of the Select Committee."

SRI M. PALANIYANDI:—"The Select Committee may consist of the following Members:—

- The Hon. Sri C. Subramaniam.
- Sri K. Rajaram Naidu.
- „ A. Muthuswamy.
- „ A. K. Masilamany Chettiar.
- „ O. Venkatasubba Reddi.
- „ P. M. Munuswamy Gounder.
- „ K. Venkatramana Gowda.
- „ P. Chellathurai.
- „ A. Sambasivam.
- „ K. P. Kuttikrishnan Nair.
- „ H. M. Jagannatham.
- „ P. Jeevanandam.
- „ S. Ramalingam.
- „ C. H. Kanaran.
- „ A. Ratnam.
- „ M. Palaniyandi.
- „ O. Koran.
- „ T. Shanmugam.
- „ R. Rangaswamy Gounder.
- „ K. R. Sambandam."

The amendment of Sri M. Palaniyandi was put and carried.

The amendment of Sri S. Swayamprakasam was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"I nominate the Hon. Sri C. Subramaniam to be the Chairman of the Select Committee."

VI.—HALF-HOUR DEBATE RE

STOPPAGE OF STIPENDS TO THE MADRAS STATE STUDENTS IN THE TRAINING SCHOOL AT PRODATOORPET, CHITTOOR DISTRICT.

MR. SPEAKER:—"Sri K. Vinayakam will initiate the debate."

HALF-HOUR DEBATE re STOPPAGE OF STIPENDS TO THE MADRAS STATE STUDENTS IN THE TRAINING SCHOOL AT PRODATOORPET, CHITTOOR DISTRICT

395

17th December 1954]

* SRI K. VINAYAKAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சொல்லப்போகிற விஷயம் இரண்டு அசாங்கத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகையால், இந்த விஷயத்தில் எந்த அளவுக்கு பொருப்பு எடுத்துக் கொண்டு நான் பேசவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு பொருப்பு எடுத்துக் கொண்டுதான் பேசுகிறேன். இங்கிருக்கும் அங்கத்தினர்கள் தயவு செய்து கவனித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR:—"There is no quorum, Sir."

MR. SPEAKER:—"கோரம் இருக்கும், பயப்படாதீர்கள்."

* SRI K. VINAYAKAM:—"திருத்தணி தாலுகா (சித்தூர் ஜில்லா) ப்ரொட்டீர் தமிழ்ப் போதனா முறைப் பள்ளியிலிருந்து ஸ்ரீ ஈ. எஸ். சுப்பிரமணியம் என்பவர் எனக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். தமிழ் ஆசிரியர்களைத் தயார்செய்வது மேற்படி பள்ளிக்கூடத்தின் நோக்கமாகும். அங்கு இப்பொழுது ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்களும், செக்கண்டெரி கிரேடு ஆசிரியர்களும் தமிழில் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் அப்பகுதியில் தமிழ் மக்கள் அதிகமாக இருப்பதும், தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாததும் தான் காரணம். தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லாத காரணத்தால் தமிழர்கள் தெலுங்கைப் படிக்க வேண்டிய கட்டாயமும் நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது பள்ளிக் கூடங்களை வைப்பதற்கு அங்கிருக்கிற ஜில்லா போர்டோ, அன்றைய சர்க்காரோ முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாத காரணத்தால் தனிப்பட்ட மாணவர்கள் தங்களுடைய பணத்தைச் செலவு செய்து இந்தப் பள்ளியைத் துவக்கினார்கள். அப்பொழுது மொழி அடிப்படையில் இரண்டு அரசாங்கங்களும் பிரியவில்லை. பிரிக்கப்படாத சென்னை ராஜ்யத் (Composite Madras State) தில் இன்று இருக்கக்கூடிய கல்வி அமைச்சர் இருக்கும் போது, எங்களுக்கு அந்தப் பள்ளியை வைப்பதற்கு அனுமதி தந்தார். அப்பொழுதிலிருந்து அங்கு ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்று வந்தார்கள்."

"இதற்கிடையே மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்கள் பிரிந்தன. சித்தூர் ஜில்லா தகராறுக்கிடமான பகுதி (disputed area) ஆக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கமே தகுந்த முயற்சி எடுத்து கணக்குகளைச் சேகரித்து, எல்லைக் கமிஷனின் ஆலோசனைக்கு விட்டிருக்கிறது. அங்கிருக்கும் தமிழ்ப் பயிற்சி மன்றத்தில் தமிழ் படித்த மாணவர்கள் ஆசிரியர்களாகப் பயிற்சிப் பெற்று, பிறகு அப்பகுதியிலுள்ள தமிழ் பள்ளிக்கூடங்களுக்குப் பயன்பட்டு வந்தார்கள். அப்படியிருக்கும்போது மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யம் பிரிந்தபிறகு இந்தப் பள்ளிக்கு என்ன வேலை என்ற முறையில் ஆந்திர அரசாங்கம் ஒரு உத்திரவிட்டிருக்கிறது. அதாவது:—"Consequent on the formation of the Andhra Province there is no necessity for such a Tamil institution in this area" என்று திட்டவட்டமாக ஒரு உத்திரவைப் போட்டிருக்கிறது. பள்ளிக் கூடத்தை மூடி விட வேண்டுமென்று ஆந்திர அரசாங்கம் ஒரு அறிக்கை விடுத்திருக்கிறது. அந்த அறிக்கை என்னிடம் இருக்கிறது. அதை இங்கே வாசிக்க விரும்பவில்லை. யாருக்காவது சந்தேகம் இருந்தால் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆந்திர சர்க்கார் அந்த நிலைமையில் இருந்து வருகிறது. அவர்களைப்பற்றி குறை கூறுவதற்கு நான் விரும்பவில்லை."

MR. SPEAKER:—"குறை கூற முடியாது. அது அவர்கள் ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தது."

* SRI K. VINAYAKAM:—"ஆகையால் நான் பொறுப்புடன் சொல்லுகிறேன். கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நிலைமையைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் தெலுங்கு படிக்கும் மாணவர்கள் நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆந்திர ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கு படிக்கிறார்கள், பல பள்ளிக்கூடங்களில். அவர்களுக்கு நாம் சலுகை காட்டுகிறோம். இரு ராஜ்யங்களுக்கும்மிடையே ஒரு ஒப்பந்தம் இருக்கிறது."

[Sri K. Vinayakam] [17th December 1954]

ஆந்திர ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு இன்ஜினியர், மெடிகல், சட்டக் கல்லூரிகளில் நாம் இடம் தந்து இலவசமாக சம்பளம் தந்து . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இலவசமாக சம்பளம் கொடுப்பதில்லை.”

*** SRI K. VINAYAKAM** :—“ ஆந்திர ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கு நம் ராஜ்யத்திலுள்ள கல்லூரிகளில் நாம் இடம் கொடுத்து வருகிறோம். ஆனால், ஆந்திர அரசாங்கம், தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடம் அங்கு இருக்கக்கூடாதென்று சொல்லி முடி விட வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். ராஜ்யம் பிரிவதற்கு முன்னால் அங்கு சேர்ந்த மாணவர்கள் இப்பொழுது சீனியர் வகுப்பில் இருக்கிறார்கள். இரண்டு வருஷம் படிக்க வேண்டும். மொழி அடிப்படையில் ராஜ்யங்கள் பிரியாத போது அங்கு சேர்ந்த மாணவர்கள் இப்பொழுது சீனியர் வகுப்பில் இருக்கிறார்கள்.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“ There is no quorum, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ என்னையும் சேர்த்து எண்ணியிருக்கிறீர்களா ?

SRI K. VINAYAKAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் தமிழகத்துக் காட்டு கிற அக்கறை இவ்வளவுதான்.”

MR. SPEAKER :—“ கோரம் இருக்கிறது.”

*** SRI K. VINAYAKAM** :—“ மொழிவாரி அடிப்படையில் ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிக்கப்படுவதற்கு முன் திருத்தணியிலுள்ள பராதட்டீரில் உள்ள பயிற்சிப் பள்ளியில் தமிழ் மாணவர்கள் சேர்ந்திருந்தார்கள். இம்மாதிரியாக இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் தொல்லை அப்பொழுது வரும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. அப்பொழுது ஆந்திர அரசாங்கம் என்ன உதவி கொடுத்தார் தெரியுமா? நீங்கள் உங்கள் ராஜ்யத்திற்கே போய்விடுங்கள். ஆந்திர பள்ளிக்கூடத்தில் படித்தால் இலவசமாக சம்பளம் கொடுக்கமாட்டோம். கிராண்ட் கிடையாது” என்ற உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அது தவறு, நியாயமற்றது என்று நம் அரசாங்கம் ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இங்கு இருக்கும் நிர்வாகஸ்தர் என்னைப்போல் உள்ளவர்களும் கல்வி மந்திரியைக் கண்டு குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி என்ன செய்வது என்று அவரைக் கேட்டோம். அதற்கு அவர் நம்முடைய அரசாங்கம் ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கு எழுதி இருக்கிறது என்று சொன்னார். அப்படி எழுதிய கடிதத்திற்குப் பதில் வந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை. ஜூலை மாதத்தில் எழுதிய முதல் கடிதத்திற்கு பிறகு இதுவரை எட்டு ரிமைன்டர்கள் நமது சர்க்கார் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இரண்டு தந்திகளும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். இது வரையிலும் எந்த விதமான பதிலும் கர்நாலிலிருந்தும், ஆந்திர சர்க்காரிடமிருந்தும் வரவில்லை. ஆனால் வேறு கடிதங்களுக்கு மாதிரி ஆந்திர சர்க்காரிடமிருந்து உடனுக்குடன் பதில் வந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏதாவது பணம் சேர வேண்டும், நம்மிடமிருந்து ஏதாவது பாக்கி சேர வேண்டும் என்பதற்கெல்லாம் கடிதம் வருகிறதே தவிர நமக்கு சலுகை, நமது மாணவர்களுக்கு முறைப்படி கொடுக்க வேண்டிய சலுகை வேண்டுமென்று கேட்டால் அதற்குப் பதில் கிடையாது. அன்று ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கு எழுதி இருக்கிறது மொழி அடிப்படையிலே பிரியும்போது எந்த நிலையிலே இருந்ததோ அதை அப்படியே வைத்திருப்பதுதான் முறை. எல்லைக் கமிஷன் தீர்ப்பிற்கு பிறகு பின்னால் எதைச் செய்தாலும், பரவாயில்லை. அதுவரை ஏற்கனவே இருக்கக்

[17th December 1954] [Sri K. Vinayakam]

கூடிய நிலைமையை மாற்றக் கூடாதென்றுதான் நமது சர்க்கார் எழுதி இருக்கிறார்கள். அதைக்கூட அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இன்னும் ஒரு ஷரத்தும் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ‘மாணவர்கள் பயிற்சிப் பள்ளியில் சேர்ந்துக் கொள்ளும் விஷயத்தில் நீங்கள் தலையிட்டு தமிழ் மாணவர்கள் படிப்பதைத் தடுக்கக்கூடாதென்று’ நமது அரசாங்கம் எழுதி இருக்கிறது. அதையும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சீனியர் வகுப்பில் சேர்ந்து படிக்கும் மாணவர்கள் இவ்வாறெல்லாம் ஆந்திர சர்க்காரில் நடக்கும் என்று அவர்கள் நினைக்கவில்லை. இன்றைக்கு தமிழ் மாணவர்கள் ஸ்டைபண்ட் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாதத்திற்கு 18 ரூபாயாக கொடுக்கக்கூடிய பணத்தை அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வில்லையென்றால், அந்தப் பயிற்சிப் பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்கள் செலவிற்கு எங்கே போவார்கள்? கனம் கல்வி அமைச்சருக்கு அவர்கள் கஷ்டப்படுவது நன்கு தெரியும். பள்ளிக் கூடம் திறந்து 8 மாதம் ஆகியும் இன்னும் ஒருவருக்கும் ஸ்டைபண்ட் கொடுக்கவேயில்லை. அப்படியிருக்கும்போது ஆந்திர சர்க்கார் சொல்லுகிறது ‘எங்கள் ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த சித்தூர் தமிழர்கள் இங்கு பள்ளியில் படித்தால் நாங்கள் அவர்களுக்கு ஸ்டைபண்ட் கொடுக்க தயாராயிருக்கிறோம்’ என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர நம் ராஜ்யத்திலிருந்து அங்கு போய் சீனியர் வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு கொடுக்க மறுக்கிறார்கள்.

“ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கம் நன்கு அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் ராஜ்யத்திலிருந்து போய் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு நாங்கள் பணம் தருகிறோம் என்று நிதி அமைச்சர் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அங்கு படிக்கும் தமிழ் மாணவர்களும் அதை வரவேற்கிறார்கள். அனந்தப்பூரில் உள்ள என்ஜினியரிங் காலேஜும் அதே நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. காகிநாடாவில் உள்ள ஜூனியர் வகுப்பில் படிக்கும் மாணவர்களும் அதே நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். அவை களைப் பற்றி எல்லாம் நமது நிதி அமைச்சர் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆந்திர சர்க்காருக்கு எழுதும்போது ‘To maintain status quo as far as the admission of students are concerned’ என்று நம்முடைய அரசாங்கம் எழுதி இருக்கிறது. அங்குள்ள மாணவர்களும் சென்னை சர்க்கார், நம்மை கவனித்துக் கொள்ளுவார்கள், நமது சர்க்கார் நம்மைக் கைவிடாது என்று நினைத்துத்தான் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருப்பவர்கள் அந்த ராஜ்யத்தில் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். நம் ராஜ்யத்திலிருந்து 120 மாணவர்கள் அங்கு படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கஷ்டம் இருக்கிறதென்று தெரிந்தும் ஏன் அவர்கள் அங்குப்போய்ச் சேர்ந்தார்கள் என்று நிதி அமைச்சர் கேட்கலாம். ஆனால் அந்த மாணவர்கள் இப்படியெல்லாம் நடக்கும் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்களை நமது மாணவர்கள் அனுபவிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த நிலைமைக்குத் தமிழ் மாணவர்களை விடுவது நியாயம் ஆகுமா என்று நான் மன்றாடி கேட்கிறேன். மற்ற இடங்களில் இருக்கக் கூடிய பயிற்சி மன்றங்களில் அவர்களுக்கு இடம் கிடைத்திருந்தால் வட ஆற்காட்டிலிருந்தும், தென் ஆற்காட்டிலிருந்தும், செங்கற்பட்டிலிருந்தும் மாணவர்கள் சித்தூர் மாவட்டத்திற்கு ஏன் போய் படிக்கப் போகிறார்கள்? நம் ராஜ்யத்தில் இடம் கிடைக்காததினால் அவர்கள் படித்து ஆசிரியர் ஆகவேண்டுமென்ற காரணத்தினால் ஆந்திர ராஜ்யத்திற்கு போய்ச் சேர்ந்தார்கள். இங்கு இடம் கிடைக்காததினால் அங்கு போய்ச் சேர்ந்தார்களே தவிர, இங்கு இடம் கிடைத்து அங்கு போகவில்லை. ஆதலால் அவர்களுக்கு உதவியளிப்பது நமது கடமையாகும். அப்படிச் செய்வது நியாயத்திற்கு விரோதமாகத் தோன்றவில்லை. ஆகையால் இவைகளையெல்லாம் கவனித்து நம் தமிழ் மாணவர்களுக்கு உடனடியாக ஸ்டைபண்ட் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்னும் ஒரு ஆண்டு அல்லது 6 மாதத்திற்குள் மாணவர்கள் எப்படியும் நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குத் தான் வரவேண்டும். ஸ்டைபண்ட் வந்தால் அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தை

[Sri K. Vinayakam] [17th December 1954]

யத்தில் ஆசிரியராக வேலை செய்யாதவர்கள் என்று பாண்டி எழுதிக்கொடுக்கவும் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் அங்கு படிக்கும்போது பணவசதி அளித்து, நம் ராஜ்யத்தில் உத்தியோகத்தில் அமர்த்திக்கொண்டால் தவறு ஒன்றுமில்லை என்று நினைக்கிறேன். On the other hand, the Government of Madras must thank the institution for training teachers coming from our territory. ஆகையால் நான் தமிழரசுக்கழகம் சார்பில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், தமிழகம் மாணவர்கள் சார்பிலும், ஆசிரியர்கள் சார்பிலும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், தமிழ் நாடு நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணத்துடன் நமது அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். டெக்னிகல் அப்ஜெக்ட்ஸ் இருக்கும் என்று அமைச்சரும் அரசாங்கமும் நினைத்தால் மாணவர்களை நன்மைக்காக அதை மீறிப் போவதால் யாரும் தவறு என்று சொல்லமாட்டார்கள். இந்த ஆண்டு மாதிரம் கொடுத்து விட்டால் இன்னொரு ஆண்டு கொடுக்காவிட்டால் போகட்டும். இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கிற மாணவர்களை சேர்க்க மாட்டோம், அப்படி சேர்ந்தால் அவர்களுக்கு ஸ்டைபென்ட் இல்லாமற் போனாலும் பரவாயில்லை. இப்போது நமக்கு உதவி செய்வார்கள் என்று நினைத்து இந்த சர்க்கார் ஆந்திர சர்க்காருக்கு எழுதியிருக்கிறது. ஆந்திர சர்க்கார் நமக்கு பதில் தருவார்கள் என்று நினைத்தோம். பதில் தருவார்கள், நன்மை செய்வார்கள் என்றுதான் மாணவர்களும் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இங்கு இருக்கக்கூடிய தெலுங்கு பள்ளிகளை இந்த சர்க்கார் மூடவில்லை. தாராள மனப்பான்மையுடன் இந்த ராஜ்யமக்கள் நடந்துக் கொண்டிருக்கும்போது, நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து அங்கு போய் இருக்கக்கூடிய மாணவர்களுக்கு நாம் உதவி செய்வதில் அநியாயம் இல்லை. ஆகவே தயவு செய்து இது ஒன்று மாத்திரம் நமது அரசாங்கம் செய்தால் போதும். சீனியர் மாணவர்களுக்கு ஸ்டைபென்ட் தருகிறோம் என்று சொல்லி ஜூனியர் மாணவர்களுக்கு அது கிடையாது என்று சொல்வது சரியல்ல. ஆகவே இவைகளையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து சர்க்கார் ஆவன செய்வார்களேயானால் அது தமிழகக் கேசியருக்கு ஒரு பெரிய தொண்டு என்றுதான் நான் நினைப்பேன். இந்த சபையிலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களை நல்ல முறையிலே இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க வழி செய்ய வேண்டும் என்று தூண்டுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

7-10

p.m.

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விஷயத்தில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதிகமான விவாதத்திற்கு இடம் வைத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்த விஷயத்தில் இருக்கும் நியாயத்தை உணர்ந்து மாணவர்களுக்கு சர்க்கார் தாங்களாகவே ஸ்டைபென்ட் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்குக் குறுக்கே இடையூறாக இருப்பது ஆந்திர ராஜ்யம்தான். நம்முடைய சர்க்கார் அவ்விதம் நியாயத்தை உணர்ந்து அவர்களுக்கு (மாணவர்களுக்கு) ஸ்டைபென்ட் தொகை கொடுக்க முன் வந்ததற்கு நான் நம்முடைய சர்க்காரை பாராட்டுகிறேன்.

“இந்த வருஷம் சேர்ந்த மாணவர்களும் பயிற்சி பெற்று வந்தவுடன் அவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க நம் சர்க்கார் முன் வருவேண்டும். அத்துடன் இப்பொழுது திரும்பி வரும் மாணவர்களுக்கும் அவர்கள் வந்தவுடன் அவர்களுக்கு வேலை தேடிக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த நிலையில் அவர்களுக்கு இந்த சர்க்கார் உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற ஆலோசனையை நான் சொல்லுகிறேன். அந்த விஷயத்தை ஆலோசனை செய்து அதன்படி நடக்க வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது அங்கு கவர்னர் ஆட்சி நடைபெறுகிறது. அதனால் நம்முடைய காரியத்தை சுலபமாக முடித்துக் கொள்ளலாம். என்று நினைக்கிறேன்.”

17th December 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

கிறேன். இருக்கும் சிக்கல்களை தீர்ப்பதற்கு இதுதான் சமயம். இங்கு அரசாங்கம் கட்சியேதான் அங்கு அரசாட்சி செய்து வந்தது. அதனால் நம்முடைய சிக்கல்கள் தீர முடியாமலிருந்தாலும், இப்பொழுது கவர்னர் ஆட்சி நடப்பதால் இன்னும் சௌகர்யமாக தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சமீபத்தில் பொதுத் தேர்தல் நடக்கப் போகிறது. அப்பொழுது கம்யூனிஸ்டுகள் அதிகாரத்திற்கு வந்தாலும் ஆந்திராவிலுள்ள தமிழர்களுடைய பிரச்சனைகள் எல்லாம் சுமுகமாக தீர்ந்து விடும். அதையும் நம்முடைய கனம் மந்திரி சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பார்ப்பார் என்றே நினைக்கிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Mr. Speaker, what is the use of wishing for an impossible thing that the Communist Party will come into power and that I will have all the advantages of reasonable treatment from them? It is just like wishing almost for the moon.

“But that apart, the hon. Member Sri Vinayakam appealed to me in the name of Tamil language. But it has absolutely nothing to do with this matter. This is a human problem and I have to view it with human sympathy. That is all. The hon. Member Sri Vinayakam need not be under the impression that by taking interest in this matter, he is doing some service to the Tamil language as such. Certainly, when persons are in difficulty, we are bound to go to their help and as such, he may take credit that he has gone to the help of those who are suffering on account of certain unavoidable circumstances which are beyond their control. But as far as the students in the senior class are concerned, I have already given the assurance and the matter is very simple because the Andhra Government are bound to conduct the examinations for them in their own State. But as far as the students in the junior class are concerned, the Andhra Government have already decided to abolish the course of training of Tamil teachers there. Therefore, difficulty will arise as to how the students studying in the junior class are going to sit for the examinations. So, difficulty will arise in their case. As far as that is concerned, I am prepared to go into the whole matter and also have consultations with the Andhra Government. Whatever is possible, certainly, I will try my best to do. The hon. Member Sri Vinayakam need not be under the impression that we do not want to help these people. Unfortunately, in dealing with another State, difficulties arise. All those technical difficulties will have to be taken note of. But, I am hoping that, with the goodwill of the Andhra Government, it would be possible to arrive at a reasonable settlement in this matter. I hope the hon. Member Sri Vinayakam will be satisfied with this assurance and that through him the persons concerned also will have some solace as far as their representation is concerned.”

MR. SPEAKER :—“The House will now adjourn and meet again at 11 a.m. on Monday, the 20th December 1954.”

The House then adjourned.

[17th December 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to unstarred question No. 23 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th December 1954, page 313 supra.]

Statement showing the number of deaths occurred in the City hospitals including the hospitals maintained by the Corporation during the year 1953 due to infectious diseases.

Serial number and name of institution.	Men.	Number of persons who died due to infectious diseases.		
		Women.	Children below 12 years.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 Government Royapetta Hospital, Madras.	4	..	..	4
2 Kasturba Gandhi Hospital for Women and Children, Madras.	..	11	12	23
3 Government General Hospital, Madras.	39	29	110	178
4 Government Stanley Hospital, Madras.	70	41	22	133
5 Government Hospital for Women and Children, Madras.	..	8	3	11
6 Raja Sir Ramaswamy Mudaliar's Lying-in Hospital, Madras.	..	..	..	..
7 Government Ophthalmic Hospital, Madras.	..	..	..	..
8 Government Mental Hospital, Madras.	..	..	..	..
9 Hospitals maintained by the Corporation of Madras.	287	310	243	820
Total ..	380	399	390	1,169

APPENDIX

17th December 1954]

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 25 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th December 1954, page 313 supra.]

(a) The quantity of chemical manures proposed to be distributed in each district in the State against the loans granted to the ryots under the Intensive Manuring Scheme is furnished in the statement appended.

(b) Number of officers.—Five special District Agricultural Officers.

Number of Agricultural Demonstrators—34.

Arrangements for distribution.—The Agricultural Demonstrators and the special staff vanvass loan applications and submit the same to the District Agricultural Officer for sanctioning the loans after proper scrutiny. Necessary certificates and documents are obtained from the loanees before sanctioning the loans. As soon as the loans are sanctioned, the required quantities of chemical manures are supplied to the loanees from the Agricultural Depots. If there is no stock with Agricultural Depots, loan order slips are issued to the depots of selected distributors, i.e., co-operative societies or private dealers on a 50:50 basis.

(c) There are no Harijan Officers and Demonstrators among the special staff appointed under the scheme.

(d) *Qualifications for District Agricultural Officers*—By direct recruitment.—(i) The degree of B.Sc. in Agriculture of the Madras University or the Diploma in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore, and (ii) evidence of ability to plan and organize or to teach propaganda and demonstration or to conduct market surveys and organize regulated markets.

By transfer.—(i) The degree of B.Sc. in Agriculture of the Madras University or the Diploma in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore, provided that for a period of five years from 13th June 1951, the Certificate of Proficiency in Agriculture of the College of Agriculture, Coimbatore, shall be recognized as an alternative qualification; and

(ii) service for total period of not less than five years in the Madras Agricultural Subordinate Service as an Upper Subordinate in the Agricultural Section.

Qualifications for Demonstrators.—Degree of B.Sc. (Agriculture) of Madras University with an age-limit of 27 years.

[17th December 1954]

Statement showing the quantities of ammonium sulphate proposed to be distributed in the various districts of the State under the Intensive Manuring Scheme during 1954-55.

Serial number and name of the district.					Quantity in tons.
(1)					(2)
1	Chingleput	...	...	...	1,015
2	South Arcot	...	...	...	1,160
3	North Arcot	...	...	...	290
4	Salem	...	...	...	146
5	Coimbatore	...	...	...	1,450
6	Tiruchirappalli	...	...	...	2,900
7	Tanjore	...	...	...	5,800
8	Pattukkottai	...	...	...	3,479
9	Madurai	...	...	...	2,030
10	Ramanathapuram	...	...	...	232
11	Tirunelveli	...	...	...	1,450
12	South Malabar	...	...	...	73
13	North Malabar	...	...	...	58
14	South Kanara	...	...	...	146
					20,229
Reserve					73
Total					20,302

[7th December 1954]

[Vide answer to clause (c) of unstarred question No. 27 asked by Sri C. Ahmed Kutty at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th December 1953, page 314 supra.]

APPENDIX III.

Number and name of secondary grade teacher temporarily promoted as Junior Deputy Inspector.	Qualifications.	Date of first regular appointment as second grade teacher.		Date from which he is in continuous service as Junior Deputy Inspector.	Total service in this Government on the date mentioned in the previous column.	
		(1)	(2)		(3)	(4)
1 Sri K. Koya	...	...	S.S.L.C.; S.G.T.T.C.	8th January 1940	...	12 4 3
2 Sri P. Imbichutty	...	...	Intermediate (Part I); S.G.T.T.C.	26th March 1940	...	12 1 15
3 Sri K. Beeran	...	...	S.S.L.C.; S.G.T.T.C.	11th March 1941	...	11 2 0
4 Sri K. K. Shankaran Nambiar	...	...	Do.	10th June 1942	...	10 4 7
5 Sri P. Hamza	...	...	Do.	3rd December 1942	...	9 11 9
6 Sri P. Narayanan Neir	...	...	Do.	22nd March 1944	...	8 7 28
7 Sri E. Achutha Menon	...	...	Do.	18th October 1945	...	8 1 23
8 Sri Paul Padiyangedan	...	...	Do.	4th November 1946	...	7 1 7
9 Sri N. Kesavan Nambisan	...	...	Do.	6th September 1943	...	10 3 3
10 Sri K. Kunhiraman	...	...	Do.	19th July 1945	...	8 8 23
11 Sri C. Moosan	...	...	Do.	18th February 1947	...	7 3 3
12 Sri E. Purushothaman Nambodiri	...	...	B.A. (Parts I and II); S.G.T.T.C.	14th June 1947	...	6 11 9
13 Sri P. K. Govindan	...	...	S.S.L.C.; S.G.T.T.C.	20th June 1947	...	6 11 5
14 Sri A. Raghavan Nambiar	...	...	Do.	14th August 1947	...	6 9 14
15 Sri N. P. Krishnan*	...	...	Do.	25th August 1947	...	6 9 0

* Since reverted from 17th July 1954 afternoon.

[17th December 1954]

APPENDIX IV.

[Vide answer to clauses (b) and (c) of unstarred question No. 29 asked by Sri M. Narayana Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 17th December 1954, page 315 supra.]

Number of Junior Deputy Inspectors of Schools recruited from 1949 to 1953 in each year.

Year.	Coimbatore Division.	Madurai Division.
1949	31	12
1950	8	13
1951	12	10
1952	Nil.	Nil.
1953	Nil.	1

Details regarding the number of persons appointed by direct recruitment and by transfer from other departments, etc.

(i) Coimbatore Division—

	1949.	1950.	1951.
Direct recruitment	6	..	4
Jail Department	2	..	..
Fisheries Department	3	1	..
Local Body and Private Schools	..	7	8
Promotees	15	..	..
Ex-Pudukkottai employee absorbed	1	..	..
	<u>31</u>	<u>8</u>	<u>12</u>

(ii) Madurai Division—

	1949.	1950.	1951.	1952.	1953
Direct recruitment	8	10	10	Nil.	Nil.
Jail Department	2	..	..	..	..
Police Department	1	1	..	..	..
Harijan Welfare Department.	1	2	..	..	..
Revenue Department	..	..	..	..	1
	<u>12</u>	<u>13</u>	<u>10</u>	<u>..</u>	<u>1</u>

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 20th December 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at eleven of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER :—“ It appears that we would not be in a position to finish the Bill before us to-day itself. If we are not in a position to finish the Bill to-day itself, the House will sit tomorrow also. In case we meet tomorrow, the House will sit from 10 a.m. to 1 p.m. and from 2-30 to 5 p.m.

“ I also wish to inform the House that to-day from 2-30 p.m. to 3-30 p.m. the hon. Member Sri Gopalan's motion for a one-hour debate about the wages of beedi workers will be taken up. But I should like also to inform hon. Members that this is an unusual concession that I am allowing. The usual procedure is to take up such motions at the end of the day. To-day, however, I have allowed this concession because the Hon. Minister concerned has some other work to attend to in the evening and he will not be in a position to reply to the debate if it is taken up at the end of the day. Therefore this should not be taken as a precedent to be followed hereafter.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ In view of this arrangement I would like to know whether we sit till 5 o'clock or till 6-30 in the evening? ”

MR. SPEAKER :—“ I do not know, but I am at the disposal of the House. Whatever is the wish of the House I am prepared to accept.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ It was understood that this one hour would be given at the end and the House would sit till 6 p.m.”

MR. SPEAKER :—“ I have no objection.

“ If we sit tomorrow also, the general discussion of the Bill will be taken up to-day and the clause by clause consideration will be taken up tomorrow.

“ Let us now take the questions relating to the Hon. Minister for Agriculture as he has some other engagement to attend to.”

[20th December 1954]

Sinking of tube wells.

* 470 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total number of tube wells so far sunk by the Government in this State; and

(b) the total cost of the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) One well has been sunk at Government cost.

“(b) Rs. 27,000.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“May I know, Sir, where the well has been sunk?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, one tube-well has been sunk for irrigation purposes in Kondur village, in Cuddalore taluk, South Arcot district.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Are the wells sunk on a district-war basis as promised by the then Government, Sir?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, about the sinking of tube-wells at Government cost, there was a scheme to sink 120 wells in the various districts. But the Government of India, when asked, did not agree to bear a subsidy of 50 per cent. They suggested that the scheme may be undertaken on a co-operative basis, in which case we would be entitled to a subsidy of only 12½ per cent. This Government thought that that scheme would not be feasible and therefore they have not proceeded with it.”

SRI M. PALANIYANDI:—“இந்தக் குழாய்க் கிணறு வழியாக எத்தனை ஏக்கரங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சப்படுகின்றன என்று சொல்ல முடியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I would like to have notice.”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“Will the Hon. Minister be pleased to tell me the depth of the tube-well?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I would again like to have notice, Sir.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“இந்தக் குழாய்க் கிணறு நல்ல முறையில் பயன்படுமானால் மற்ற கிராமங்களுக்கும் இத்திட்டத்தை விஸ்தரிக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Yes, Sir, Government have been examining a scheme to extend it to other districts and areas.”

SRI S. R. ARUMUGHAM:—“கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் சுற்றுப்பிரயணம் செய்தபோது கோயம்புத்தூர் ஜில்லா பஞ்சப்பிரதேசமாக இருப்பதால் அங்கு குழாய்க் கிணறுகளை வெட்ட

[20th December 1954]

முதல்சலுகை கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி சர்க்கார் ஏதாவது முடிவுசெய்திருக்கிறதா? முடிவு செய்திருந்தால் எப்பொழுது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலும் குழாய்க் கிணறுகளை வெட்டுவார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I have already answered, Sir, that the scheme has not yet been finalized.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Sir, is it not a fact that the well said to have been sunk in that village is not being used and is not functioning?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I am sorry, Sir, I have no information.”

SRI G. GOVINDAN:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தண்ணீர் வசதியில்லாத ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் குழாய்க் கிணறுகள் அதிகமாக வெட்ட சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Yes, Sir, when the scheme is finalized, Ramanathapuram district will be given due consideration.”

SRI K. R. NALLASIVAM:—“தமிழ் நாட்டில் எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் இந்தக் குழாய்க் கிணறுகள் வெட்டமுடியும் என்பதுபற்றி சர்க்கார் ஏதாவது பரிசீலனை செய்ததா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Yes, Sir, Government have examined it but I do not have the data with me just now.”

SRI K. PARTHASARATHY:—“Will the Hon. Minister be pleased to state the amount that is charged for irrigating one acre of land from the tube-well?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, the water charge varies from Rs. 15 to Rs. 16 per acre depending on the nature of the crop raised and the rate that has been fixed for irrigation from these wells.”

Iron-ore deposits in Karuvarakkundu, South Malabar.

* 471 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have conducted any investigation regarding iron-ore deposits found in Karuvarakkundu at Chembanukkunnu in Ernad taluk, South Malabar; and

(b) if so, with what result?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) No, Sir. The investigation of the area is, however, proposed to be undertaken by the Geological Survey Department of the Government of India during the current field-season.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Are the Government aware of the fact that the local people who are manufacturing pig iron for the last so many years have stopped manufacturing it as a result of

[20th December 1954]

competition from the Scrap Iron Merchants' Association? If so, will the Government be pleased to depute a Geologist as soon as possible to make an enquiry into the matter and ascertain whether good iron can be manufactured in the locality."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" A Geologist has already been deputed to go into the question and the Government will give effect to the recommendations of this officer during the current field-season."

Relief to the fishermen in the West Coast.

* 472 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any statistics regarding the acute unemployment now prevailing among the fishermen in the West Coast; and

(b) the relief measures taken by the Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) No statistics have been taken regarding the unemployment position among the fishermen of the Malabar district. But in view of certain representations received regarding the distress prevailing among them in the matter was enquired into by the Collector of Malabar and the enquiry showed that there is distress to some extent among the fishermen all along the Malabar Coast due to the poor catches of fish during the rainy season. This, however, appears to be a normal affair almost every year.

" (b) A sum of Rs. 5,940 has been distributed to the deserving fishermen families out of the allotments to the Malabar district from the State Famine Relief Fund and Prime Minister's National Relief Fund for thatching their huts. The Government further authorized the Collector of Malabar to utilize a sum of Rs. 4,020 available with him from the State Famine Relief Fund for giving financial help for the deserving fishermen families for thatching their huts and also for supply of free midday meals to the fishermen children studying in the Fisheries Schools in Malabar district to the extent possible."

Agricultural statistics in Malabar.

* 473 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how far the pilot scheme of collecting agricultural statistics in Malabar has progressed; and

(b) whether the Government will be pleased to place the details on the table of the House?

20th December 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) There is no such scheme in Malabar district. But a scheme for conducting a survey of the pepper crop in the West Coast is under the consideration of the Government.

" (b) In view of the answer to clause (a) of the question this does not arise."

Issue of licences for opening new rice mills.

* 474 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answers to the supplementary questions to question No. 385, answered on 26th March 1954—

(a) whether the Government have arrived at any decision regarding the issue of licences to rice mills; and

(b) if so, what it is?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) & (b) At present there is no ban on the issue of licences for opening of new rice mills or the expansion of the existing rice mills in this State. The question whether a ban could or should be imposed for the sake of encouraging hand-pounding of rice is under the examination of the Planning Commission and the All-India Khadi and Village Industries Board. The Government of India have also appointed a Committee to examine in detail the various problems connected with the milling of rice. The State Government will take necessary action after considering the results of these enquiries."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know how many new licences have been granted by this Government in a year? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir."

Development of village ghanis.

* 475 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any scheme for the development of village ghanis; and

(b) if so, whether a copy of the same will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The details of the scheme are briefly as follows :—

' It has been proposed to set up 30 demonstration chekku centres in select National Extension Service and Community Project Blocks. Each centre will be a combined production and training centre. Seven hundred and fifty oil mongers will be trained in the use of the improved Wardha type chekkus during the next year. The scheme includes

[20th December 1954]

provision for payment of stipends to trainees and for the conversion of the old-type *chekkus* into the Wardha-type *chekkus*. The total estimated cost of the scheme is Rs. 1,87,500 non-recurring and Rs. 1,69,536 recurring. The proposal is under the active consideration of the Government."

3. RAMALINGAM:—"Sir, in the original question the *mis* has been mentioned but in the answer of the Hon. the word *chekkus* has been mentioned. I do not understand these two terms mean?"

HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Chekku is கீகு in Tamil."

g of the headquarters of the Agricultural Demonstrator, from Palladam to Tiruppur.

Q.—SRI S. R. ARUMUGHAM: Will the Hon. the for Agriculture be pleased to state—

the reasons for shifting the Agricultural Demonstrator's m Palladam to Tiruppur in Coimbatore district; and

whether any representation was made to the Government the same to Palladam and if so, the action taken thereon?

HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) The headquarters of the Agricultural Demonstrator was shifted by the actor of Agriculture from Palladam to Tiruppur as the er place was more convenient from the administrative it of view.

The Government have not received any representation."

Appointment of village guides.

Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the for Agriculture be pleased to state—

how many village guides were recently appointed by the ant; and

their functions and qualifications?

HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) One hundred and five Village Guides were recently appointed.

The principal role of the Village Guide is to energise the of the Village Community which has generally become nant and unresponsive to any change from the traditional ern. His job is to get the villagers to think and talk it their problems, needs and desires. He should inspire ge people to work to live better and also create in them sire to learn how to live better, by exciting their interest he findings and recommendation of science. In short the t of the Community Project Scheme is the Village Guide.

[20th December 1954]

The following qualifications are prescribed for the post of Village Guide:—

(1) A pass in the Matriculation or S.S.L.C. or an equivalent examination. Ex-service personnel who have secured a pass in the Indian Army Special Certificate of Education or Higher Education Test for the (Royal) Indian Navy or Indian Air Force Educational Test for Reclassification to leading Aircraftsman, are also eligible to apply for the posts. Work in a farm for a year or two in the case of ex-service personnel will be considered as a preferential qualification.

(2) The candidates must have completed 21 years of age and should not have completed 30 years of age."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Are the Government aware that these village guides are indulging more in political propaganda than in really guiding these villagers?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The Government are not aware of any such thing. But if the hon. Member brings any complaint against any particular village guide or group of village guides to the notice of the Government, they will look into the matter."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"The Hon. Minister stated in his answer that village guides are intended to teach people in the villages how to live a better life. May I know whether there is any test to find out whether village guides themselves are living in a better way and in a desirable way?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The officers who supervise the work of these guides do look into that aspect of the question."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"இப்பொழுது கிராம சேவகர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் அகில இந்திய காதி நிலையத்தின் விற்பனை வஜெண்டுகளாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பது உண்மையா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I do not know where the hon. Member has come across any village guide who is interesting himself in selling *khadi*. Even if that is so, it is not wrong as this *khadi* is produced by Government."

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU:—"கனம் மந்திரியவர்கள் குறிப்பிட்ட யோக்கியதை யில்லாதவர்களும் முன்னால் இந்த வேலைகளில் அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்களே, அவர்களின் எதிர்கால நிலைமை என்ன? அவர்களுடைய பதவிகாலம் நீடிக்கப்படுமா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"When the question of absorbing permanently those people who do not possess all these qualifications comes in, it will be considered whether they have now proved themselves quite fit for this purpose?"

[20th December 1954]

SRI A. IYANAR :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லிய பதிலிலிருந்து 150 பேர் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதில் ஹரிஜனங்கள் எத்தனைபேர்கள் என்று அறியவிரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“A separate question may be put as regards the number of Harijans working as village guides.”

Starting of a sugar factory in Tiruchirappalli district.

* 478 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any application for a licence for starting an additional sugar factory in Tiruchirappalli; and

(b) if so, where it is likely to be located? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) Apart from the existing sugar factory at Pugalur, the Government of India have granted a licence for the establishment of a new sugar factory at Pettaivaithalai in Tiruchirappalli district. No applications for starting additional sugar factories in the district have been received.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“அந்த சர்க்கரை ஆலை நிறுவுவதற்கு எவ்வளவு காலம் ஆகும் என்பதைச் சர்க்கார் தெரிவிக்கமுடியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I know that arrangements are being made to install a plant there but I have no information as to when exactly it will start functioning.”

Cashewnut plantation in the State.

* 479 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of cashewnut plantation in the State in the current year (private and Government); and

(b) the annual yield expected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The extent is 93,283 acres during the year 1953-54.

“(b) The yield is about 6,350 tons in terms of kernel in the same year.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, in view of the fact that cashewnut is a dollar-earning product of our State and in view of the fact that growers of cashewnut are not getting reasonable prices for their produce, will the Government take suitable steps to see that they (cashewnut growers) get reasonable prices for their produce? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government are looking into the matter.”

[20th December 1954]

SRI V. R. NAGARAJAN :—“May I know the total acreage under cashewnut in the district of South Arcot and whether any application has been received by the Government from cashewnut growers in that district for help and encouragement? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, there was a total of 24,145 acres under cashewnut in 1953-54. About 1,720 tons of cashewnut were produced in 1953-54. I have no information whether any applications of the sort referred to by the hon. Member have been received.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“May I know whether cashewnut is being exported from our State or whether it is being imported into our State from other States? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I would like to have notice.”

MR. SPEAKER :—“Questions Nos. 438 to 442 relate to the same subject. I hope the House will have no objection to the Hon. Minister replying to all the questions together.”

Police firing at Naduvattam, Malabar.

* 438 Q.—SRI K. M. SEETHI SAHIB : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) why the Government have not yet published the report of Mr. Sattianathan on the recent police firing at Naduvattam in the Malabar district; and

(b) when it is likely to be published?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) As the matter covered by the report is *sub-judice* in the Court of Session, South Malabar Division, the report cannot be placed on the table of the House.”

* 439 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have decided to publish the Naduvattam Shooting Enquiry Committee's report?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The attention of the hon. Member is invited to the answer given to starred question No. 438.”

* 440 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) what action the Government have taken or propose to take on the report on the shooting incident at Naduvattam in Malabar district; and

[20th December 1954]

(b) whether the Government will be pleased to place a copy of the same on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer given to starred question No. 438.”

* 441 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have arrived at any decision on the report of Sri W. R. S. Sattianadhan, I.C.S., about the police firing on 28th March 1954 at Naduvattam, Kozhikode;

(b) if so, what those decisions are; and

(c) what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) to (c) The attention of the hon. Member is invited to the answer given to starred question No. 438.”

* 442 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to the answer given to Question No. 973 on 17th May 1954 whether the Government have considered the question of placing the report of Mr. Sattianathan on the Naduvattam firing incident on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The attention of the hon. Member is invited to the answer given to starred question No. 438.”

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—“On a point of order, Sir. My question is distinctly different from the other question and does not relate to a matter which is *sub judice*. My question is whether the Government have arrived at any decision on the report submitted by Sri W. R. S. Sattianadhan, I.C.S.? In answering this question, no reference to any matter pending before the Court is necessary.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“After disposal of the case, the Government will take a decision on the matter.”

SRI K. VINAYAKAM :—“On a point of order, Sir. May I know, if the Hon. Minister is not in a position to enlighten this House with details on a pertinent question relating to a major incident in our State, why all these questions have been put on the list of questions for oral answers to-day?”

MR. SPEAKER :—“The Hon. Minister informed the House that the matter is *sub judice*.”

[20th December 1954]

Opening of a Medical College at Tanjore.

* 443 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any representation was received by the Government for the grant of permission to open a medical college at Tanjore; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The matter is under the consideration of Government.”

Amalgamation of private bus services into big viable units.

* 444 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Planning Commission has suggested to the State Government that in the matter of issuing bus permits, consideration must be given for constituting viable economic units;

(b) if so, what action the Government have taken on the suggestion;

(c) whether it was placed before the State Transport Advisory Committee; and

(d) if so, what their recommendation is?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) The Planning Commission recommended in respect of Road Transport Services that it is desirable for the existing private operators' units to amalgamate wherever possible, into big viable units to enable them to achieve better returns and maintain better standards of operation.

“(b), (c) & (d) The Government examined the recommendation of the Planning Commission in consultation with the State Transport Advisory Committee. The State Transport Advisory Committee recommended that each unit of passenger transport should consist of not less than 10 buses; that the existing operators of smaller units should be encouraged to amalgamate voluntarily and that operators with buses nearer the mark of ten should be preferred in the matter of grant of new permits. The Government have accepted the recommendation of the State Transport Advisory Committee and have issued orders accordingly.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“In cases where small fleet-owners refuse to amalgamate, do the Government contemplate bringing forward legislation to compel them to do so?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Not at this stage, Sir. We will have to give a fair trial to the recommendations of the Advisory Committee.”

[20th December 1954]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ May I know the number of bus operators who have agreed to amalgamate according to the orders of the Government? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The orders of the Government have been recently issued. I have no information in the matter.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ May I know whether the Hon. Minister hopes that there is a possibility of units of small fleet-owners getting amalgamated into one big unit? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The Government hope so.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ May I know, Sir, whether the Government are aware that this policy of the Government will ruin the small operators and squeeze them out of existence? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I do not agree with the view of the hon. Member. The hon. Member is also a member of the State Transport Advisory Committee. He was also present when the decision was taken. We hope that it will not crush the small operators.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Arising out of the answer of the Hon. Minister, may I know whether it is not a fact that I presented a dissenting minute to the State Transport Advisory Committee's proceedings? May I also know for what reasons the dissenting minute was not circulated? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Decisions are taken by the whole Committee. The dissenting minute submitted by the hon. Member to the Committee was considered and then only the above decision was taken.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know whether the Government will give new permits to those bus operators who are willing to operate straightaway with a fleet of ten buses? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I will have to examine the question.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ May I know whether, in arriving at a decision, the Government take into consideration public interest and public convenience or the profiteering of a few private individuals? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Government consider that it will be in the interests of the public if road transport services are taken up by operators who have at least ten stage carriages.”

[20th December 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஸார், ஒன்றிரண்டு பஸ்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் முதலாளிகள் சர்க்காருடைய உத்தரவினால் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால், அவர்கள் சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன்மேல் சர்க்கார் என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Government have not received any representations till now. They will be considered, if received.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ ஸார், இந்த சிறு மீன்களாகிய சிறு பஸ் முதலாளிகளை பெரிய திமிங்கிலமாகிய பெரிய பஸ்முதலாளிகளுடன் கொண்டுபோய் சேர்ப்பது நல்லதா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The number is restricted to ten.”

Electricity schemes under the Five-Year Plan.

* 445 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Electricity schemes under the Five-Year Plan have been finished;

(b) how many Engineers were newly taken during 1953-54; and

(c) how many workers were retrenched during that year?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) Almost all the generation schemes covered by the First Five-Year Plan have been completed and the target of additional generating capacity set under the Plan, viz., 111,000 K.W., is also expected to be reached before the end of this year with the commissioning of the 15,000 K.W. plant under the Madras II Stage Extensions now under erection. The Transmission Lines and Distribution Scheme and the scheme for acquisition of electricity undertakings are in progress. The Periyar generation scheme has just been started.

“ (b) Forty-nine—consisting of three Assistant Engineers and 46 Junior Engineers appointed under the emergency provisions.

“ (c) Four thousand five hundred and sixty-four workers. Of these, more than 2,500 have since been re-employed and the rest will also be absorbed as and when vacancies arise, in preference to new recruits. Workers in the Electricity Department are discharged from service on the completion of the specific works for which they were recruited and they are given preference when new works are taken up, if willing and suitable.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ ஸார், இந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் பல விஸ்தரிப்பு வேலைகள் நடக்கும்போது பல தொழிலாளர்கள் நீக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் பல இஞ்சினியர்களை அதிகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி தொழிலாளர்களை நீக்கி விட்டு

[20th December 1954]

அதற்கு பதிலாக டெம்பரவரி ஆட்களைப் போடுவதுதான் சர்க்காருடைய கொள்கையா? அப்படி அல்ல என்று சர்க்கார் உத்தரவாதம் கொடுப்பார்களா?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have already stated in my reply that as soon as the works were completed, they were relieved. They will be reabsorbed as soon as fresh works are taken up under the extension schemes."

SRI S. RAMALINGAM :—" ஸார், கிராமங்களில் மின்சார சக்தியை விஸ்தரிப்பதற்கு சர்க்கார் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வேலைகளுக்கு நீக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை துரிதமாக சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா? அவ்விதம் அவர்களை துரிதமாக எடுத்துக்கொண்டு கிராமங்களில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Certainly, when there is work, they will be taken back."

11-30 a.m. SRI N. K. PALANISAMY :—" ஸார், சாதாரணமாக (மதராஸ்) ஜெனரல் எலக்ட்ரிக் கார்போரேஷனில் 1952-ம் வருஷத்திலிருந்து 400 பேர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை மறுபடியும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள மாட்டேன் என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I have already stated that we would employ them whenever and wherever necessary. But the hon. Member is asking again whether they will be taken. Against what work are they to be taken? If there is work they will be taken, Sir."

SRI T. S. ARDHANARI :—" வேலை இழந்த தொழிலாளிகளுக்கு சர்க்கார் ஏதாவது நிவாரணம் கொடுப்பதற்கு முன்வருமா? "

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" No, Sir. There is no such provision for temporary workers."

Water-supply to Turaiyur, Tiruchirappalli district, from the Kasikulam tank.

* 446 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Sanitary Engineer, Madras, inspected the Kasikulam tank at Turaiyur, Tiruchirappalli district, on 19th February 1954, and advised the Panchayat Board, Turaiyur, to de-silt the said tank, with a view to supply water to the town, from that tank;

(b) whether the Sanitary Engineer advised the Panchayat Board to take action urgently, so that the work could be completed ahead of the summer and the supply to the town made available?

[20th December 1954]

- (c) when the tank was de-silted;
- (d) when the tank was put to a full power test for assessing the quantity of the yield from the tank;
- (e) the results of the power test;
- (f) whether representative samples of water of the said tank were sent to the King Institute, Guindy, for analysis;
- (g) if so, when and what is the result of the analysis made regarding the quality of the water; and
- (h) why the water-supply is still delayed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Yes, Sir.

" (b) Yes, Sir.

" (c) The work was commenced in the first week of April 1954 and completed in the first week of June 1954.

" (d) The yield test was conducted from 15th August 1954 to 25th August 1954.

" (e) The results have indicated that it will be possible to utilise the tank for supplying an ultimate population of 20,000 at 5 gallons per head per day.

" (f) Yes, Sir.

" (g) In September 1954, the Director of King Institute, reported that the water in that stage was unfit for drinking purposes and that the water could be supplied to the people after necessary treatment.

" (h) The results of the quality and quantity tests have been examined by the Sanitary Engineer and necessary advice is being given by him to the panchayat for preparing plans and estimates for the scheme with Kasikulam tank as source."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Sir, the answer to (f) regarding the results of the analysis by the King Institute, Guindy, is not clear. May I know what the decision of the Government is in the matter of water-supply? Is the decision to the effect that water-supply should be made at an early date or is it to postpone it? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I have already stated that the results of the tests have been examined by the Sanitary Engineer and necessary advice is being given by him to the panchayat for preparing plans and estimates for the scheme with Kasikulam tank as source."

Non-inclusion of the residents of the Golden Rock colony in the electoral roll of Tiruchirappalli District Board.

* 447 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, this is the subject-matter of a writ petition before the High Court and thus it is *sub judice*."

MR. SPEAKER :—" Then I shall pass over this question."

[20th December 1954]

Sea erosion in Tellicherry Municipal area.

* 448 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have any proposal to take any further measures than that mentioned in answer to question No. 56, dated 17th March 1953, to prevent sea erosion in Tellicherry Municipal limits under any development scheme or otherwise?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Only that part of the scheme of construction of a protective wall on the sea coast of Tellicherry which remains to be executed, is under consideration.”

Special allowance to Health Inspectors engaged in B.C.G. Campaign in Coimbatore district.

* 449 Q.—SRI M. D. THIAGARAJA PILLAI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether any special allowances are paid to Health Inspectors engaged in B.C.G. Campaign in Coimbatore district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes Sir.”

Accidents caused by vehicles on trunk roads.

* 450 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of accidents caused by vehicles on the Trunk Roads of the State during the year 1953-54;

(b) the number of persons killed; and

(c) whether any State aid has been given to the families of the victims?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) 709.

“ (b) 85.

“ (c) No, Sir.”

SRI A. RATNAM :—“ May I know the number of accidents caused by vehicles belonging to the State Transport and vehicles in which Hon. Ministers travelled? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ A separate question may be put, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are Government aware that on the road leading from Cannanore to Baliapattam, five car accidents took place and as a result five people died, as the drivers of the vehicles were negligent, that no proper enquiry was conducted in these cases and no compensation was paid? ”

MR. SPEAKER :—“ That question may be addressed to the Hon. Minister concerned.”

20th December 1954]

Hunger-strike by Tamil convicts in Cannanore Central Jail.

* 451 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that some Tamil convicted prisoners in Cannanore Central Jail in Malabar were on hunger-strike from 12th July 1954, and if so, for how many days;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) whether the prisoners gave notice of their intention to the Government before they went on hunger-strike; and

(d) if so, what action the Government took to prevent the hunger-strike?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes. For three days.

“ (b) The convicts resorted to hunger-strike because the Inspector-General of Prisons refused to transfer them to other jails, as requested by them.

“ (c) No.

“ (d) In view of the answer to clause (c) above, does not arise.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கைதிகளை அவரவர்களின் சொந்த ஜில்லாக்களிலுள்ள ஜெயில்களில் வைக்கவேண்டுமென்று ஜெயில் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் பிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப்பிரகாரம் தமிழ் நாட்டுக் கைதிகளை அவர்களது சொந்த நாட்டு ஜெயிலில் வைக்காமல் கண்ணனூர் ஜெயிலில் ஏன் வைத்திருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, we have to take into account the accommodation available in the various jails and according to that we have to distribute the convicted persons.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ May I know whether prisoners are convicted in Tamilnad and are transported to jails in Malabar? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ They were convicted in the Madras State and they are kept in the Madras State.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Arising out of the reply given by the Hon. Minister that the availability of accommodation has got to be taken into consideration, while distributing the prisoners, are we to understand that the Tamilnad prisoners under reference did not find a place in Tamilnad jails? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it is not a question of Tamil prisoners or Canarese prisoners or Malayalam prisoners. They are prisoners of this State. We have, therefore, to take into consideration the entire position and then distribute them in the various prisons.”

[20th December 1954]

Periyaram Sanatorium, North Malabar.

* 452 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Periyaram Sanatorium Committee, Malabar, applied to Government for a grant for the maintenance of the Sanatorium at Periyaram, North Malabar; and

(b) if so, the action taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The matter is under the consideration of Government.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, are Government aware that the sanatorium is in a very pitiable condition for want of finances—and the Hon. Minister knows it very well—and will the Government be pleased at least to subsidise it and grant maintenance allowance so that many poor people who cannot get admission there may get admission in that institution?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, the grant of maintenance allowance will be considered under the Part II Scheme.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Want of funds with the institution has mainly affected the poor people who are admitted in the general wards, and people who deserve admission have to be refused admission. Will Government therefore be pleased to expedite the matter so that more funds may be placed at the disposal of the Committee and more poor people may be benefited?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, I have already stated that it would be considered in connexion with the Part II Scheme.”

Nationalization of the Palghat Electrical Undertaking.

* 453 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received recently any complaint from Palghat Municipality against the licensee who supplies electricity to Palghat town, Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Yes.

“(b) The Government have decided to acquire the Palghat electrical undertaking and the licensee has been notified that the undertaking shall vest in the Government on 1st April 1955 under the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Act, 1954.”

[20th December 1954]

Acquisition of Harijan cheris on private lands in Coimbatore.

* 454 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state with reference to the answer given to Question No. 625 on 10th May 1954, the action since taken by the Government to buy or acquire the private lands on which there are 179 Harijan cheris?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Awards for acquisition of house-sites in two villages in Coimbatore district have been passed. Proposals for acquisition of six Harijan cheris situated on private lands have been taken up by the Collector of Coimbatore. The Collector is investigating the necessity for acquisition of Harijan cheris in Bhavani and Thiruppur taluks. After completing the work in these taluks the Collector will examine the need for acquisition in other taluks.”

SRI P. G. MANICKAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் இருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு வாங்கிக் கொடுக்க சர்க்காரால் ஒதுக்கப்படும் பணத்தில் பெரும் பாகம் செலவிடப்படாமலேயே ஒவ்வொரு வருஷமும் சர்க்காருக்கே திரும்பி போய்விடுகிறது. குறிப்பாக எனது unstarred கேள்வி நெ. 19-க்கு சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் பதிலைப் பார்த்தால் நான் சொல்வதன் உண்மை தெரியும். 1952-53-ம் வருஷத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் ரூ. 55,900 என்றால் செலவிடப்பட்டது ரூ. 51,989. ஆகவே பாக்கி 3,911 ரூபாய் சர்க்காருக்கே போய்விட்டது. அதேபோல 1953-54-ம் வருஷத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 23,100. ஆனால் 11,150 ரூபாய்தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி ரூ. 11,950 சர்க்காருக்கே திரும்பி விடப்பட்டிருக்கிறது. 1954-55-ம் வருஷத்திற்கு ரூ. 29,000 ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறதே தவிர செலவிடப்பட்டிருக்கும் தொகை ரூ. 3,960-தான். மீதி இன்னும் செலவழிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இந்த ஜில்லாவிலே 179 சேரிகளிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மனைக்கட்டுகள் இல்லாமல் அடிமை வாழ்வில் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் மீதியிருக்கும் பணம் இவ்வாண்டும் காலாவதி ஆகிவிடாமல் அவர்களுக்கெல்லாம் மனைக் கட்டுகள் வாங்கிக் கொடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, land acquisition process is a cumbersome one. We have to go through various stages and special instructions have been issued to the Collectors to expedite action in this matter. If a few thousands of rupees are surrendered, it is not because of want of sincerity or earnestness on the part of the Government to push through the scheme, but it is merely because the sites selected were not suitable for Harijans and due to various other causes also.”

SRI S. R. ARUMUGHAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களிலும், முனிசிபாலிட்டிகளிலும் இருக்கக்கூடிய காலிமனைக் கட்டுக்களை கோரி ஹரிஜனங்கள் விண்ணப்பம் போட்டால் அந்த மனைக் கட்டுகளை அவர்களுக்கு மார்க்கெட் value-க்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் படி ஹரிஜனங்களில் யாரும் மார்க்கெட் value கொடுத்து அந்தக் காலி மனைக்கட்டுக்களை வாங்க முன்வருவதாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால் சர்க்கார் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றி மேஜர் பஞ்சாயத்து, முனிசிபாலிட்டிகளிலுள்ள பூமிகளையும் மற்ற இடங்களிலுள்ள பூமிகளைப் போலவே கருதி ஹரிஜனங்களுக்கு வழங்க முன்வருமா?”

[20th December 1954]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I shall have that suggestion examined.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ May I know how many *cheris* have been taken up for investigation from Bhavani and Tiruppur taluks? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I do not have the information on hand, Sir. If a separate question is put, I shall try to furnish the information.”

11-40 a.m. SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு புதிதாக நிலம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற விஷயம் ஒரு புறம் இருந்தாலும், அதற்கு முந்தி ஏற்கெனவே ஹரிஜனங்கள் சர்க்கார்ப் புறம்போக்கு நிலங்களில் வீடு கட்டிக்கொண்டிருந்தால் அவர்களை வெளியேற்றாமல் இருப்பதற்காக உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Unless it is unauthorized occupation, the Government will see to it that they are not evicted.”

SRI S. R. ARUMUGHAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒவ்வொரு ஹரிஜனநல அதிகாரி இருக்கிறார். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அந்தந்த அதிகாரி சேரிகளையெல்லாம் சுற்றிப் பார்த்து கணக்கெடுக்கும்போது, சில சேரிகள் தனி நபருக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் இருக்கின்றன, சில சேரிகள் சர்க்கார்ப் புறம்போக்கு நிலங்களிலும் இருக்கின்றன என்று தெரியவருகிறது. சர்க்கார்ப் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஹரிஜனநல அதிகாரி தாசில்தாருக்கு எழுதினால், தாசில்தாரிடமிருந்து ஒருவிதமான பதிலும் வருவதில்லை. இதுமாதிரி சிக்கல் எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கிறது. ஹரிஜனநல அதிகாரியைக் கேட்கும்போது தங்களிடம் தகவல் கிடையாது என்றும், ரெவினியூ இலாகாவின் ஒத்துழைப்பதில்லையென்றும் சொல்கிறார்கள். இந்த ஒரு விஷயத்தில் ரெவினியூ இலாகா ஹரிஜனநல இலாகாவுடன் ஒத்துழைப்பதற்கான ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Periodical reports are called for from the Board of Revenue. The Board of Revenue has been submitting reports every three months and we will ask it to submit its reports even earlier if possible. Apart from this fact, Revenue Department people are appointed as District Welfare Officers because, only they know how to work the Land Acquisition Act and they are really co-operating with the Harijan Welfare Department in its work. If still, there are any proposals pending implementation, we will issue instructions to expedite them.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ சபாநாயகர் அவர்களே, கிராமங்களில் உள்ள நத்தம் புறம்போக்கு நிலங்களில் பல ஹரிஜனங்கள் குடியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்து விட்டால் ‘acquire’ செய்யவேண்டிய அவசியம் குறைந்துவிடும். அவைகளை ஹரிஜனங்களுக்கு . . . ”

MR. SPEAKER :—“ ஸ்ரீ K. T. ராஜா அவர்கள் கேட்ட கேள்வி மாதிரியே உங்களுடையது இருக்கிறதே.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ நத்தம் புறம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு பட்டா செய்துகொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்வார்களா? ”

[20th December 1954]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ This is a question relating to the Coimbatore district. However, every case will be decided on its merits.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ சபாநாயகர் அவர்களே, ஹரிஜன சேரிகள் பல தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் இருக்கின்றன. அவர்கள் ஹரிஜனங்களை தங்கள் நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்ற முயற்சிக் கிறார்கள். சர்க்கார் நிலமாக இருந்தாலும் சரி, தனிப்பட்டவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும் சரி, ஹரிஜனங்களை சேரிகளிலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்பதற்காக சென்னை நகரத்தில் உள்ளதைப் போன்ற ஒரு பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ That is a general question. It may be raised at the time when discussion on the Budget takes place.”

Perfunctory investigation of a murder case at Kottoli, Chevayur firka, Malabar.

* 455 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from the public of Kottoli village in Chevayur firka in Malabar, concerning a murder case and also about the neglect of the investigating officials in the matter; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Are Government aware that one Gopalan, aged 23, was murdered in Chevayur firka, in Kottoli village, and that representations were made to the district authorities in this regard? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The main question is whether representation concerning a murder case was made. Such vague questions cannot be answered. If the hon. Member puts a specific question, it will be answered.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know whether representations made to the District Collector will be considered as representations made to the Government? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ No, Sir.”

* SRI R. KRISHNAN :—“ മലബാറിൽ ഇതുപോലെ വളരെയധികം കൊല കേസുകൾ തെളിയില്ലാതെ പോകുന്നതായി ഗവണ്മെന്റിന് ആവലാതി കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പോലീസുകാരുടെ കാര്യക്ഷമതക്കുറവോ ഉപേക്ഷയോ ആണ് ഇതിനു കാരണം. അതുകൊണ്ട് പോലീസിന്റെ നടപടിയെക്കുറിച്ചും കേസന്വേഷണം കൂടു കാര്യക്ഷമമാക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും അന്വേഷണം നടത്താൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുമോ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It may be translated, Sir.”

[20th December 1954]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (translation):—"The hon. Member says that in Malabar so many murders take place that they have often been a subject-matter for discussion on the floor of the House. He asks whether the Government will be pleased to appoint a special officer to enquire into these murder cases and submit a report for taking necessary action."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We have got our police officers at various places. They will certainly take action whenever any case is reported to them."

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—"Arising out of the answer given by the Hon. the Minister, may I ask whether, in view of the large number of complaints against police officials and in view of the fact that such complaints are usually investigated by the police officers themselves, which is bound to be partial, the Government will consider the advisability of forming a secret service independent of the police to work directly under the supervision of the Hon. the Chief Minister, composed of educated persons belonging to good society?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I do not accept the allegation made that whenever a superior police officer makes an investigation into a complaint against another police officer below him, he is likely to be partial. Apart from that, we have to trust our men. If we have a committee like the one suggested by the hon. Member, we may have to have another committee to supervise its work and thus the process will go on endlessly. So, we have got to trust them and if they go wrong, of course, we will pull them up."

Grant of loan for water-supply to Jayamkondan Panchayat Board.

* 456 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received any application for loan from the Panchayat Board, Jayamkondan, for purposes of water-supply; and

(b) if so, the action taken by the Government thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) Yes, Sir.

" (b) The matter is under consideration."

SRI K. R. VISWANATHAN:—"In view of the fact that the proposed scheme of water-supply under the local development programme involves a huge expenditure of nearly two lakhs of rupees and in view of the fact that this part of the State has long been neglected with regard to supply of protected water, will the Government consider the advisability of granting the required loan without any objection whatsoever?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The matter has been referred to the Board of Revenue and its remarks are awaited."

[20th December 1954]

Irrigation tank for Mangapatty village, Musiri taluk, Tiruchirappalli district.

* 457 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the villagers of Mangapatty, Musiri taluk, Tiruchirappalli district, have made any representation to the District Collector and Executive Engineer, Tiruchirappalli, requesting the Government to construct an irrigation tank in their village;

(b) whether any investigation was made and any estimate prepared;

(c) whether the villagers offered to contribute a portion of the cost of the construction; and

(d) if so, at what stage the proposal now stands;

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—" (a) No representation was made to the District Collector but representations were made to the Executive Engineer and the Superintending Engineer.

" (b) A preliminary investigation was made and an approximate estimate prepared.

" (c) The villagers did not offer any contribution when making the representations in 1950 and 1952 but it is now reported that the hon. Member has recently written to the Public Works Department saying that the ryots are willing to pay half the cost.

" (d) The proposal was dropped as not being feasible due to its prohibitive cost, poor catchment area and poor grow more food value and particularly the fact that it involved the submersion of 150 acres to irrigate 100 acres of land."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—"What is the approximate cost of the scheme?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"The cost of the scheme is estimated to be Rs. 1,25,000."

Variation of bus routes.

* 458 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether variations of bus routes are given to certain operators in the State?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"The answer is in affirmative. Applications for variation of bus routes are considered by the Transport authorities on merits after following the prescribed procedure and variation is granted if there is need for it in the public interest."

[20th December 1954]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“ What is the criterion observed in the matter of variation of bus routes? Have Government realized the difficulties of passengers when buses become scarce on account of such variations? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Wherever the Government feel that public interests will be best served by variation of the routes, they do it.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ Apart from the variation of bus routes applied for by private operators, in how many cases did the Government on their own motion ordered variation of routes in public interests? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Government do not order such things on their own motion. They order variations only under the revisionary powers vested in them under section 64-A of the Act, which we have since repealed. Government considered individual cases and whenever they found that it would be in public interests to vary any particular route, they ordered such variation.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ May I ask the Hon. the Minister whether any specific instructions have been given to the Regional Transport Authority and the Central Road Traffic Board to follow a specific policy with regard to variation of bus routes or whether they follow a policy dictated by the whims and fancies of their members? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The formalities prescribed under section 57 of the Motor Vehicles Act are being followed in the matter of variation of routes. Routes are extended only when there is need for extension in the interests of the travelling public.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ In that case, may I ask why there is the difficulty that we come across so often—one order is passed by the Regional Transport Authority, another order is passed against it by the Central Road Traffic Board and the Government revise the whole order of the Central Road Traffic Board, all on one application? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, these bodies are quasi-judicial bodies. When a person feels aggrieved by the decision of the lower court, naturally he goes up to the court above it and even there if he does not get his grievances redressed or justice rendered to him, he goes in appeal to the highest authority. That is all the procedure laid down in the Act and that is being followed.”

[20th December 1954]

Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar.

* 459 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state— 11-4 a.m.

(a) whether the marketing societies in Malabar are working at a profit;

(b) whether the Government have any proposal to convert the existing Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies as such societies on reformation; and

(c) the present stage of the settlement of the accounts of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies with the Civil Supplies Department as a result of decontrol?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Of the three marketing societies in Malabar only one worked at a profit in the co-operative year 1953-54.

“ (b) Yes, some of them.

“ (c) A statement* showing the receipt and disposal of claims of Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies of Malabar is placed on the table of the House.”

MR. SPEAKER :—“ We shall take up the next question also. It is on the same subject.”

* 460 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies of Malabar have been reconverted after having been relieved from the ration distribution work due to loss in working or on account of mismanagement;

(b) how many have been completely liquidated; and

(c) the present stage of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Iritty, in Kottayam taluk, after it was relieved from ration distribution work from 1st October 1953?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Fifteen Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies have been converted into other types of societies up to 16th October 1954.

“ (b) Nine societies have been liquidated up to 16th October 1954.

“ (c) The Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Iritty, resolved at its general body meeting held on 30th October 1954 to convert itself into a Co-operative Marketing Society. The Deputy Registrar, Malabar North, is taking action to register the necessary amendments to its by-laws.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In answering sub-clause (a) of question No. 459, the Hon. Minister stated that only one marketing society was working at a profit and that means that

[20th December 1954]

the other two societies were working at a loss. May I know the names of the societies working at a loss and the name of the society working at a profit?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The Palghat Sale Society was working at a profit in the year 1953-54. The Ponnani Taluk Arecanut Marketing Society and the Malabar District Co-operative Purchase and Sale Society were working at a loss in 1953-54."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"The statement placed on the table of the House shows that a huge amount of Rupees 51,77,984-11-10 has been outstanding for a long time and I know corresponding amounts are outstanding in favour of Government also. Inasmuch as Government collect 4 per cent interest on the outstanding amount due to them by the societies and do not allow interest on outstandings due to societies, the delay in the settlement of accounts has resulted in huge losses to these societies. Will the Hon. Minister take special and immediate steps to settle these claims?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The Registrar of Co-operative Societies has been asked to go to Malabar and discuss this matter with the concerned persons and come to some conclusion. Dr. K. B. Menon and Sri M. Narayana Kurup will also be invited to participate in that discussion."

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE:—"The statement placed on the table of the House does not show one important item, namely, the compensation to be paid to the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies on account of their storing huge stocks of rice for a long period in 1952-53. On account of the rent paid to the godowns and the interest paid to Government by these P.C.C. societies on the stocks, they have suffered a huge loss. We do not find that item in the statement placed on the table of the House. Will the Government consider the immediate necessity of giving compensation to these societies for the losses suffered by them in regard to the items mentioned by me?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Government will consider the suggestion, Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I shall ask one question by way of clarification, Sir. The Hon. Minister was saying that the Kozhikode Marketing Society was running at a loss? Is it not a fact that Government ordered this society not to advance loans for coffee and is it not a fact that because of this order, the society has suffered a loss? If so, is it not a fact that the loss suffered by the society is due to Government? Are not Government responsible for the same?"

MR. SPEAKER:—"Is this clarification?" (Laughter.)

20th December 1954]

Extension of the supply of electricity in Malabar.

* 461 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have any schemes for the extension of the supply of electricity in Malabar; and

(b) if so, what they are?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"The attention of the hon. Member is invited to the paper * placed on the table of the House."

SRI C. KUNHIRAMA KURUP:—"Are the Government aware that the distance between Badagara and Quilandy is only twenty miles and that extension of electricity will not cost much? By the extension of electricity, Government would be providing electricity to one of the most backward taluk, namely, the Kurumbranad taluk. Will the Government therefore take up the Badagara electricity extension scheme in the near future?"

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"It will be taken up in the order of priority, Sir."

Appointment of a committee to enquire into grievances of bus and lorry operators.

* 462 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government are contemplating the constitution of a committee to go into the grievances of the bus and lorry operators?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"The answer is in the negative."

Second Five-Year Plan for the Madras State.

* 463 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to lay on the table of the House a list of works that have been recommended by the Government for inclusion in the Second Five-Year Plan?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The Second Five-Year Plan for the Madras State has not yet been finalized."

SRI K. ARANGANATHAN:—"So far, nothing is known of the investigation regarding the construction of a reservoir for the Sangaraparani River in Gingee taluk in South Arcot district. Will the Government investigate the scheme fully and include it in the Second Five-Year Plan?"

MR. SPEAKER:—"The hon. Member is going into details."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I find there are two projects under consideration so far as South Arcot district

[20th December 1954]

is concerned. I do not know whether the project mentioned by the hon. Member is included in them. The two projects under Government's consideration are—

- (1) Manimuuthar Nathi Reservoir Project.
- (2) Gomugi Reservoir Project."

SRI R. S. ARUMUGAM :—"இருப்புப் பாதைகள் அமைப்பது சம்பந்தமாக சிபார்சு செய்கிறார்களா ; அப்படியானால் திருநெல் வேலிக்கும், கன்னியாகுமரிக்கும் இருப்புப் பாதை அமைக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமானது. அதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I am sorry I do not have the detailed information at hand."

SRI N. MAHALINGAM :—"What is the position that the lignite investigation in South Arcot occupies in the Second Five-Year Plan?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"That is under special consideration apart from the Second Five-Year Plan."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Have instructions been received from the Centre that the State schemes to be included under the Second Five-Year Plan should be finalized and should be sent to them before a particular date?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"That matter will come up before the House. After obtaining the views of the House, we would send the list of schemes to the Central Government."

Starting of an Ayurvedic Research Institute.

* 464 Q.—SRI M. PALANIYANDI (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to start an Ayurvedic Research Institute in the State; and

(b) if so, where it is proposed to be located?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) No, Sir.

" (b) The question does not arise."

Number of votes declared invalid in district board elections.

* 465 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri P. K. Gopalakrishnan) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the total number of votes invalidated in the recent district board elections in the various districts in the State?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMI PADAYACHI :—"A statement* is placed on the table of the House."

* Printed as Appendix III on page 510 infra.

[20th December 1954]

Operational of Road Transport Services by district boards and other local authorities.

* 466 Q.—

MR. SPEAKER :—"The hon. Member Sri C. Rajam Ramaswamy is not in his place. The question and answer will be printed in the proceedings."

SRI C. RAJAM RAMASWAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether there is any proposal to hand over the operation of Road Transport Services, either for passengers or for goods, to district boards or local authorities?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"The answer is in the negative."

Prosecutions for irregularities in the co-operative institutions in Ramanathapuram district.

* 467 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN (on behalf of Sri D. K. Raju) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the names of—

(a) the co-operative institutions in the Ramanathapuram district in respect of which prosecutions have been launched against their office-bearers since 1953 for defalcation and misappropriation of funds;

(b) those in which convictions have taken place; and

(c) those in regard to which cases are still pending?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) to (c) A statement* is placed on the table of the House."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"For how long are the investigations under items 7, 8 and 9 pending, Sir?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"I cannot give the information now."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"May I ask the Hon. Minister whether it is a fact that these kinds of misappropriation and defalcation in the co-operative societies in all the districts and particularly in Ramanathapuram, are due to the inefficiency and lack of proper supervision and control by the local authorities? In that case, will the Government come forward to appoint a special officer to investigate into the matter and find out whether these misappropriation and defalcation cases were due to lack of efficiency on the part of officers of these societies?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"I have already stated Government propose to appoint a committee to go into the working of the co-operative movement and to suggest such improvements and changes as are found necessary."

* Printed as Appendix IV on page 511 infra.

[20th December 1954]

12
noon.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Sir, particulars given under column 2 of the printed answer do not show the action taken against the Board of Directors. What is the approximate amount involved in this misappropriation and falsification of accounts? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ A separate question may be put, Sir.”

Representations from the Tamil students of the Engineering College, Anantapur.

* 510 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from 34 Tamil students of the Engineering College, Anantapur, that the half-fee concession and other facilities were withheld and they should be admitted either in the Engineering College at Guindy or Coimbatore; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The matter is receiving immediate attention. The Andhra Government have been requested to continue the concession to the students of this State studying in the Andhra State pending final decision in the matter.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஸார், ஆந்திர சர்க்காரும் இந்த சர்க்காரும் ஒரு இறுதி முடிவிற்கு வருவதற்கு முன்பாக கல்லூரிகளில் அரைச் சம்பளம்கூட கொடுக்க முடியாமல் மாணவர்கள் இருக்கிறபடியால் அவர்களிடமிருந்து சம்பளம் வாங்குவதை ஒத்திவைப்பதற்கு ஆந்திர சர்க்காருக்கு இந்த சர்க்கார் சிபார்சு செய்வார்களா? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, we have written to the Andhra Government to continue the concession till the entire matter is settled.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ ஸார், கல்லூரி திறந்து எழு மாதங்கள் ஆன பிறகும் இந்த அரசாங்கம் ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கு எழுதியும் இன்னும் அவர்கள் தருகிறதும் அல்லது தரவில்லை என்ற முடிவு சொல்லாமலிருக்கிறபடியால் அந்தக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த விஷயம் இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருந்தும், அரசாங்கம் ஏன் அந்த மாணவர்களுக்கு நேரடியாக பண உதவி செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, that is a different matter. Not having heard from the Andhra Government we cannot do anything, but the suggestion of the hon. Member will be considered in this connexion.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ On a point of order, Sir. I would like to know why this House has not been supplied with copies of this question.”

(Sri M. Kalyanasundaram and some other hon. Members from the Opposition said that they have received copies of the question.)

[20th December 1954]

MR. SPEAKER :—“ Copies of the question have already been circulated. Probably the hon. Member was not here at the time when it was circulated. Hon. Members on this side say that they have received the copy of the question.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, is it not a fact that students belonging to the Andhra area are studying in the Colleges belonging to the Tamil area and that the Government of Madras are giving half-fee concession to such Andhra students? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Yes, Sir, we are continuing the concessions here. That is why we have asked the Andhra Government to continue the concessions there.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, did the representations of these Tamil students contain the very reasonable request that they be allowed and be entitled to receive certificates of the Madras University since they were sitting for the examinations conducted by the Madras University rather than the certificates of the Andhra University which does not examine them finally? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, that is a general question and has to be examined.”

MR. SPEAKER :—“ By whom, the University or the Government? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ It has to be examined by the University.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The position is this, Sir. Andhra students belonging to the Andhra area studying in Madras area are given scholarships by the Madras Government and not by the Andhra Government whereas Madras students studying in the Andhra area are not only not given scholarships by the Andhra Government but the scholarships are being denied by the Madras Government also. Does this not amount to discrimination against one set of students? Will the Government of Madras take early steps to pay the stipends direct to the students concerned, failing which will they compel the Andhra Government, through the Central Government, to pay them immediately? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, we give the stipends under Rule 92 of the Madras Educational Rules. The Andhra Government have been asked to reimburse it to the students.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ இன்னும் கொடுக்கவில்லையே, ஸார்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, pending a final decision between these two States, will the Madras Government undertake to send a communication to the Andhra Government that in case they do not give the usual concessions to these students, this Government will be forced to stop the concessions given to the Andhra students here? ”

[20th December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ That will be the natural and equitable way of dealing with the situation.”

DR. K. B. MENON :—“ Sir, at least in the matter of education, will linguistic barriers be relaxed, concessions allowed and free mixing and mingling of students of different State units allowed and encouraged? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Certainly we want such a kind of atmosphere but it must appeal to the Andhra Government to whom we have made representations.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஸார், ஆந்திர சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் ஒரு இறுதி முடிவு எடுக்கும் வரையில் இந்த சர்க்கார் காதிராமல் மாணவர் களுக்கு பண உதவி கொடுத்துவிட்டு அதன்பின் ஆந்திர சர்க்கார் கொடுத்தால் அதை நேரடியாக வாங்கிக்கொள்ளலாம், கொடுக்கவில்லையென்றால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதைப்பற்றி இந்த சர்க்கார் ஆலோசிப்பார்களா ? ”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have already told that it could be considered, but what is the course of action that the hon. Member suggests? ”

Outbreak of cholera in Periya Agraharam village near Erode.

* 510-A Q.—

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri K. T. Raju wants to put a question. The Hon. Minister is prepared to answer it.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, have we finished the previous question? I request an half-hour debate on that.”

MR. SPEAKER :—“ I have passed on to the next question. Half-an-hour debate cannot be allowed.”

SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஈரோடுக்கு அருகாமையில் பெரிய அக்ரகாரம் என்ற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கும் அதைச் சுற்றிலுமுள்ள கிராமங்களில் மூன்று தினங்களாக . . . ”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ May I know whether the question to be put by the hon. Member Sri K. T. Raju has been circulated? ”

MR. SPEAKER :—“ It need not be circulated. It is a very urgent matter. If hon. Members want everything to be roneed and circulated, I will see that such questions are not put. If the hon. Member wants to stop putting such questions, I have no objection.”

SRI K. T. RAJU :—“ ஸார், ஈரோடுக்கு அருகாமையிலுள்ள பெரிய அக்ரகாரம் என்ற கிராமத்திலும் அதைச் சுற்றியிருக்கும் கிராமங்களிலும் . . . ”

[20th December 1954]

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் பேசக்கூடாது. கேள்வியாகத்தான் கேட்க வேண்டும்.”

SRI K. T. RAJU :—“ பெரிய அக்ரகாரம் என்ற கிராமத்தைச்சுற்றி இருக்கும் கிராமங்களில் காலரா பரவி வருகிறது. அவ்விதம் காலரா பல பேர்களுக்குக் கண்டு சிலர் இறந்து விட்டதாக செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்கள் இது விஷயமாக ஏதாகிலும் தெரிந்துகொண்டு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? இந்த விஷயம் அவருக்குத் தெரியுமா என்பதையும் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ In the village mentioned by the hon. Member in Erode taluk, there have been three attacks of cholera and three deaths up to 15th December 1954. The District Health Officer and the Assistant Health Officer have visited the place and Health Inspectors have been posted. All necessary action is being taken.”

MR. SPEAKER :—“ Questions are over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTIONS RE

(1) CLOSURE OF BHASKAR CIGAR FACTORY, TELlichERRY AND KADIRUR, NORTH MALABAR.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri K. P. Gopalan has given notice of an adjournment motion, which reads as follows :—

‘ This Assembly stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, namely, the failure of the Government to intervene in the mala fide closure of the Bhaskar Cigar Factory, Tellicherry and Kadirur, North Malabar, resulting in the sudden unemployment of 86 workers and the enforced stay-in strike now going on in these factories since 19th December 1954 which causes anxiety to the public. ’ ”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ On a point of order, Sir. Everyday there is an adjournment motion in this House and not a day passes without it. Sir, you were good enough to mention some time ago—I think it was in the previous session—that we must find out a way so that all the motions are not moved here. In the Lok Sabha our Prime Minister mentioned day before yesterday in his speech . . . ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member need not mention about that.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Sir, I want to strengthen my case.”

MR. SPEAKER :—“ Does the hon. Member want that I should give the ruling in my Chamber? ”

[20th December 1954]

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ Sir, my point is this. You were good enough to mention that you were following the procedure adopted in the House of Commons rather than any other Parliament. Our Prime Minister also pointed out that in the House of Commons hardly two or three adjournment motions are allowed in a year. But in this House two or three adjournment motions are being moved everyday. (Laughter.) My point is that these adjournment motions can also be adjourned to your Chamber for your ruling. We can have them discussed in your Chamber and if the adjournment motion is admitted, we can move it here at the next day's meeting.”

12-10 p.m. SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ I rise on a point of order. Sir. Since the hon. Member Mr. R. V. Swaminathan has raised a very good point of order, may I at this stage request Mr. Swaminathan through you, Sir, to exercise his good influence on the Government to see that everything is carried on peacefully so that there may not be any scope for the Members to move adjournment motions? ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Some hon. Members may think that this is not an important matter. So far as I am concerned, it is a very important matter. When 86 workers are unemployed, it is a very important matter causing anxiety to the people.”

MR. SPEAKER :—“ So far as the Chair is concerned, the point for clarification is whether this House is the forum for discussing the matter and whether there is no other remedy.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ I am coming to that point. This closure occurred because of certain defects in the Factories Act. If ten or more people work in a factory, that Act is applicable to it. In order to evade the Act, factory-owners divide their factory into different branches so that each branch may have less than ten workers. The Government have not made any provision against such evasion and they have given free scope to the factory-owners to do whatever they like. This is an important matter concerning the labour policy of the Government and the Government alone are responsible for the closure. There is no remedy against this anywhere else.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not wish to minimise the importance of the matter. But the question is whether this is a fit matter for an adjournment motion. I respectfully submit that this matter cannot be discussed under an adjournment motion. There are remedies open to the affected parties under the Factories Act. The hon. Member may direct the workers to take proper action.”

MR. SPEAKER :—“ If the law is defective, this is not the method of dealing with it. There are other remedies open to the workers. So I rule the motion out of order.”

20th December 1954]

(2) PROMULGATION OF ORDERS UNDER SECTION 144, CRIMINAL PROCEDURE CODE, IN TIRUCHIRAPPALLI.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member, Sri P. Rangaswami Reddiar, has given notice of the following adjournment motion. In his hurry, he has not written it clearly and I find it very difficult to read :—

‘ Whereas a drama known as “ Valmiki Ramayana ” was to be staged by Messrs. Radha and Party at Tiruchirappalli on 18th December 1954, whereas the said drama is not banned so far and whereas orders under section 144, Criminal Procedure Code, have been issued prohibiting the staging of the said drama and the Police had also arrested Mr. M. R. Radha in his residence at 9 a.m. on 18th December 1954 and whereas a situation of unprecedented importance has arisen which is likely to result in grave breach of peace, and commotion, the business of this House do stand adjourned to discuss a definite matter of urgent public importance, namely, the promulgation of orders under section 144, Criminal Procedure Code, at Tiruchirappalli prohibiting the staging of the drama “ Valmiki Ramayana ” on 18th December 1954, the arrest of Mr. M. R. Radha and subsequent consequences. ’

“ I wish to know from the hon. Member whether there is no other remedy and whether this House is the place for seeking the remedy.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, at the outset I wish to draw the attention of the Government and the hon. Members to the fact that somewhere in 1926 or 1927, an adjournment motion was moved, admitted and discussed in the then Legislative Council with regard to the promotion of a Sub-Registrar overlooking or superseding the claims of some other Sub-Registrars. I will bring the volume and show it to the Speaker. If such a matter could be admitted and discussed under an adjournment motion, I hardly find any justification for not admitting this motion. This is the first time that a situation like this has arisen. Of course here and elsewhere, there are two sections.”

MR. SPEAKER :—“ Let not the hon. Member go into the merits of the question. Let him convince me that this comes under the rules governing adjournment motions.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ The privileges and rights of individuals are curtailed by the Executive. In this case, even at the stage of intention, that is, long before the intended act was accomplished, the person was arrested. The drama was to have taken place at 9 or 10 p.m. and long before the scheduled hour, the person was arrested by the Police at his residence.”

MR. SPEAKER :—“ Then there is a remedy in the Court.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Individual rights are curtailed like this. Simply because a man said that he intended to do a certain thing, he was arrested. But he may change his opinion before actually doing the thing. He was not arrested in pursuance of any criminal warrant.”

[20th December 1954]

MR. SPEAKER :—“ Whatever that may be, let us not go into the merits of the question. As soon as a person is arrested, should that matter be brought before this House and all other business adjourned? ”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ My submission is that there is an equal amount of tension on the part of people who want to see the drama. Simply because a handful of elements want to create a breach of the peace, I think the Executive should not interfere. I wish to draw the attention of the Government to the fact that when the same party wanted to stage another drama in Karur in 1952, an order under section 144, Criminal Procedure Code, was promulgated. Mr. M. R. Radha appealed against that order to the High Court. The Judge in his judgment pointed out that the Police should have prevented the unruly and rowdy elements, from whichever party they may come, from doing mischief and that the order under section 144, Criminal Procedure Code, should not have been promulgated. I am not quoting the exact words, but I am giving only the substance of the judgment. That was brought to the notice of the Government in 1952 by me by means of an interpellation. I do not think the Government have either scrutinized the judgment or given any weight to it.”

12-20
p.m.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, apart from the subject-matter of the motion, one important point to be noted is this. We do not know what happened in Tiruchirappalli. But from the reports in the newspapers we find that Sri M. R. Radha who was to have staged a drama had been arrested. It seems from the newspaper reports that he had given public notice that he was going to break the ban imposed on him. During the night of the particular day he was going to stage a drama which was banned under section 144 of the Criminal Procedure Code by the Magistrate of Tiruchirappalli. He was, therefore, taken into custody early in the morning at 9 o'clock under section 151. Section 151 of the Criminal Procedure Code is a preventive one. Criminal jurisprudence goes to show that a man may announce that he is going to commit a certain offence but in the last minute it is open to him to change his mind and not commit the offence.”

MR. SPEAKER :—“ All this has to be argued in a Court of Law.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, to-morrow the man may be released. I am certain about that. But if the Government or their officials abuse the provisions of this section, there is no remedy even in a court. If a charge-sheet is filed in the court, then the case can be fought out. But in this case it has not happened. In these circumstances, the matter is very important.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg to disagree with the hon. Gentlemen that this is an important matter to discuss which there will be any justification to adjourn the business of this House. The hon. Gentleman Sri Swayamparakasam

[20th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

was arguing that there was no remedy available. I do not know why he says like that being a lawyer and after having been a Public Prosecutor also. There is a remedy available. If it is a case of illegal detention, one can always go to the court and get an order of release. If it is a case of legal detention, even this House cannot discuss it.

“ With regard to the point made by the hon. Gentleman Sri Rangaswami Reddiar, it is only the rowdy elements that the Police are prosecuting and arresting now. Therefore, there need not be any complaint on that score.”

MR. SPEAKER :—“ There is a remedy for this case outside this House. If, as soon as an arrest is made, it is brought before this House as an urgent matter of public importance to be discussed, I do not think that we will be able to carry on any work here. I must tell the hon. Member Sri Rangaswami Reddiar that there is a remedy available in the court. He can go to a court. Therefore, I rule the motion out of order.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ On a point of clarification, Sir. Simply because a man wants to stage a drama, is he a rowdy in the view of the Hon. the Finance Minister? ”

MR. SPEAKER :—“ Who said that? ”

SRI M. PALANIYANDI :—“ The Minister said just now that only the rowdy elements were arrested. Simply because a man wants to stage a drama, is he to be considered a rowdy? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have no illusions in my mind. If the hon. Gentleman has some illusion, he may clear it himself.”

III.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGES FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER :—“ I have to announce to the House that I have received the following messages, dated the 18th December 1954, from the Hon. Chairman, Madras Legislative Council :—

“(1) In accordance with rule 111 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 47 of 1954), as passed and agreed to by the Council on the 18th December 1954 with no amendment and signed by me.

(2) In accordance with rule 111 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Mappila Marumakkattavam (Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 44 of 1954), as passed and agreed to by the Council on the 18th December 1954 with no amendment and signed by me.

(3) In accordance with rule 111 of the Madras Council Rules; I transmit a copy of the Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 45 of 1954), as passed and agreed to by the Council with no amendment and signed by me.”

[20th December 1954]

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS DRAMATIC PERFORMANCES BILL, 1954.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I beg to present the Report^a of the Select Committee on the Madras Dramatic Performances Bill^a, 1954 (L.A. Bill No. 37 of 1954), and move—

‘ That the Bill as amended by the Select Committee be taken into consideration.’

“ Sir, hon. Members are aware of the circumstances in which this Bill was referred to a Select Committee. After hearing evidence and scrutinizing the various clauses of the Bill, many changes have been made in the provisions of the Bill and it is now coming up for consideration before this House. Before I proceed to deal with the various points covered by the Report of the Select Committee and the various changes made in the provisions of the Bill, I would like to clear certain wrong impressions which are being created in the minds of the people. An impression is being created, and propaganda also is being made for that impression being spread, that as far as this Bill is concerned, there is a difference of opinion in the Cabinet and that, particularly, the Hon. the Chief Minister and myself are not seeing eye to eye in regard to this matter. It is an absolutely baseless statement and if hon. Members have any such impression or if anybody outside has any such impression, I want to clear that in the first instance. We are acting as a team and there is no use of setting one Minister against another for one's own purpose. I would have ignored this if this was being done by one particular section of the people alone, but it was being done by many others also, perhaps by some well-intentioned people also. Therefore, I thought that the earliest opportunity should be taken to clear that wrong impression in the minds of the people. In regard to the action taken with reference to the Madurai incident and even the Tiruchirappalli incident, rumours are being spread that the Hon. the Chief Minister is against taking any such action and that it is only the Hon. the Finance Minister that is goading the Government to take this action. Sir, it is not doing justice either to me or to the Chief Minister. The Chief Minister as such has complete control of the administration of the State. To say that I am acting over his head is not fair to him. So also to suggest that I am in a way disloyal to the Chief Minister is unfair to me. Hon. Members know the circumstances under which I entered the Cabinet of Sri Kamaraj Nadar.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ On a point of order, Sir. What is going on in the House? Is the Hon. Minister moving the Bill for the consideration of the House or is he justifying that there is no split in the Cabinet? We are not interested in all these things. The House is interested in the Bill being moved by the Government. We are not interested in knowing whether there is a difference of opinion between the Chief Minister and the Minister in

[20th December 1954] [Sri K. Vinayakam]

charge of the Bill, whether they are going to compose their differences and whether they are going to pull their weight jointly. Let the Hon. Minister move the Bill straightway and then justify why it has got to be moved.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister is only clearing some doubts.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, if any Member of this House has said anything about the differences of opinion in the Cabinet, then the Hon. Minister would be justified in making the remarks he has been making. But the Hon. Minister is going on saying that there is a rumour and he is replying to rumours. That may not be proper here. I do not think there is any justification for the remarks he has been making.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I claim to know a little more of parliamentary procedure than the hon. Members.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ This is an insult to a Member of this House.”

MR. SPEAKER :—“ It is not an insult. The hon. Member can claim that he knows better than the Hon. Minister.”
(Laughter.)

* SRI K. VINAYAKAM :—“ I am not going to blow my trumpet.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If he has a trumpet, he will blow it hard. Unfortunately, he has no trumpet to blow.”
(Laughter.)

“ For the purpose of this Bill or for any other purpose, to imagine that the Cabinet is a divided House is perhaps a wishful thinking on the part of certain sections of the people. I want to stress before this House that it is absolutely unfounded.

“ It has also been stated that this Bill is being brought before 12-30 this House not because the Government are anxious to introduce P.M. the same, but because there is some extraneous pressure on this Government, and that is why this Bill has been brought forward before this honourable House in such a hurry. For these statements also there is no basis whatsoever. It is merely the imagination of a fertile mind which perhaps thinks that some order has come from somewhere which we are bound to obey. Sir, we are an independent Government. We take our own decision. I must categorically state that this is purely the decision of this Government and so there is no question of any extraneous pressure coming into operation for the purpose of making us bring forward this Bill before this House.

“ There is another rumour going about, viz., that certain Ministers are religious-minded and, therefore, they want to protect religion and for this purpose only this Bill has been brought forward. Even if I had no belief in religion and no faith in God,

[Sri C. Subramaniam] [20th December 1954]

as an administrator and as a person responsible for the administration of this State I would have been the first person to bring forward this Bill. We are not concerned with either following any set of religion or not following any religion at all. We are also not concerned with doing propaganda in favour of religion or against religion. What we are concerned with here is to have an orderly society and to see that the freedoms guaranteed in the Constitution are properly preserved and safeguarded. Therefore, it is not with a view to protecting religion that this Bill has been brought forward. No Government can protect religion if the people are against it. If the people want religion, nobody can efface religion. As God is omnipotent and omniscient, it is not necessary for any Minister or any Government to protect Him. He will protect himself. So, people need not go under the impression that it is for any such purpose that this Government have brought forward this Bill. When we discuss the clauses, I will explain the scope of the various clauses. For the present, I would like to disabuse the impressions of Members which have been gaining ground with regard to a particular clause, viz., that which deals with religious beliefs and religion.

“Originally, I intended to move a motion with regard to this Bill to take it for consideration straightway without reference to a Select Committee. But, I agreed for referring the Bill to a Select Committee when I came to understand that the dramatic artistes and other persons engaged in the profession had grave misapprehensions with regard to the Bill. Whether those misapprehensions were well-founded or not, myself being responsible to the people, it was my duty to clear those misapprehensions. So, I wanted to give an opportunity to them to put forward their point of view before the Select Committee, so that if there were any grounds for misapprehension those grounds could be easily removed. That is why I was very particular to hear the evidence of those persons who were engaged in the particular profession, viz., the artistes and others. We gave them a full hearing. I am glad to state that after the changes which we have made in this Bill, all those persons who represented the drama artistes have welcomed this Bill. I have received a letter from the Association representing dramatists which is to this effect—

‘நாடகக் கழகம்—

திருத்தப்பட்ட நாடக மசோதாவை நாடகக் கழகம் வரவேற்கிறது. நாடகக் கழக நிர்வாகஸ்தர்களின் கூட்டம் 1954ஆம் டிசம்பர் 19-ல் காலை 9-மணிக்கு நடைபெற்றது.

வந்திருந்தவர்கள்—திருவாளர்கள் என். எஸ். கிருஷ்ணன், டி. கே. ஷண்முகம், டி. என். சிவதானு, எஸ். வி. சஹஸ்ரநாமம், ஜி. கே. சேஷகிரி, டி. ஸ்ரீனிவாஸ் ராவ், நாரண துரைக்கண்ணன், ஜி. கோவிந்தராஜ் லு நாயுடு, முதலியவர்கள்.

விசேஷ அழைப்பாளர்கள்—டி. எஸ். துரைராஜ், எம். ஜி. ராமச்சந்திரன்.

பரிசீலனைக் குழுவின்மூலம் ஆராயப்பட்டு திருத்தங்களுடன் வெளிவந்துள்ள நாடக மசோதாவைப்பற்றி செயற்குழுவினர் நன்கு விவாதித்து கீழ்க்காணும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினர்.

20th December 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ On a point of order . . . ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Let me finish the sentence. Then the hon. Member can raise his point of order.

‘தீர்மானம்—

புதிய நாடக மசோதா சம்பந்தமாகப் பரிசீலனைக் குழுவினரின் முன்னிலையில் சாட்சியங் கொடுத்த நாடகக் கழக செயற்குழு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறிய திருத்தங்களில் பெரும்பாலானவற்றை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு திருத்தப்பட்ட மசோதாவை இப்பொழுது வெளியிட்டிருப்பதால், இம்மசோதாவை நாடகக் கழகம் வரவேற்கிறது.

(கையொப்பம்)

பொதுச் செயலாளர்.’ ”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ I want to know whether the Hon. the Minister for Finance is reading or referring to a document which is before the House.”

MR. SPEAKER :—“ If the hon. Member wants, it can be roneed and circulated to the hon. Members.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மலபார் நாடக சமீதி இந்த நாடக மசோதாவை உடனடியாகக் கைவிடவேண்டுமென்று ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அந்தத் தீர்மானத்தையும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சபையில் படித்துக் காட்டுவார்களா? ”

MR. SPEAKER :—“ அது உங்களிடமிருந்தால் அதை நீங்கள் படித்துக் காட்டுங்கள். நான் உங்களை அப்படிப்படிக்க அனுமதிக்கிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I have not received any other communication from any of the Associations, actors, actresses or anybody else.”

MR. SPEAKER :—“ The rule is this. When anybody cited a document in the course of his speech in the House, it should be placed on the table of the House if any hon. Member wanted it to be so placed. Only when any hon. Member wants a particular document to be placed on the table of the House, it will be done. If the hon. Members want, the document read by the Hon. Finance Minister will be roneed and circulated to them.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ The Hon. the Minister for Finance is going on saying that his intention and purpose in referring the Bill to a Select Committee was solely to satisfy certain sections of dramatists. In support of his argument that he was able to satisfy those dramatists, he has read a letter also. Members of this House, especially those on this side, wanted that the Bill should be referred to a Select Committee so that the House could be satisfied with regard to the necessity of the Bill. Now, the Hon. the Minister for Finance says that he agreed to refer the Bill to a Select Committee only to satisfy the dramatists. It is rather undesirable and I must take it as an insult to this House.”

[20th December 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Hon. Members on the opposite side themselves have been putting forward the plea that the artistes and others engaged in the profession ought to be consulted in the matter. The hon. Leader of the Opposition, as a matter of fact, was telling the other day that the association of dramatists and other persons who were engaged in the profession were all opposed to the Bill. This was one of the chief points put forward by the hon. Leader of the Opposition the other day. Therefore, I took note of this aspect of the matter which was put forward by the hon. Leader of the Opposition. How can we go away from the people? After all, we are here for the people and because of the people. Let us not imagine that we are something quite different from the people. It is not as if what we consider or think is the best and we need not take into consideration what other people think about us. We have to think about other people and that alone will be the best way for the effective functioning of this House and it is not proper to merely exclude ourselves completely from the people and insulate ourselves with our own opinions. So, when I referred to that matter, it was because the Government attach particular importance to the views of those people who are likely to be affected by this Bill more than anybody else. The Government are certainly entitled to take note of the views expressed by those who were bound to be affected by any provision of this Bill. Therefore, to say that this is an insult to the House is without understanding what this House is and what the scope of this House is. After all, I was really glad that I was able to satisfy the artistes concerned and other persons vitally concerned in this matter. Also incidentally, I was able to satisfy those hon. Members of the House who stated on the floor of the House that the dramatic artistes and others engaged in the profession were all against the Bill and therefore the Bill should be referred to a Select Committee. Especially the hon. Leader of the Opposition was quite particular and keen that the dramatic art should not be affected and the artistes should not be prejudicially affected by this Bill. He was also very keen that those engaged in the profession should not be prejudicially affected by this Bill. It was a very relevant point. If I have been able to satisfy those people, then it is necessary even for the hon. Leader of the Opposition to revise his views about this matter. That is my earnest appeal to him.

12-40 P.M. “ But, Sir, in spite of that his party has represented as if even after the consideration of the Bill by the Select Committee the Bill has not been improved, but that the Bill is a blow against democracy. After all the word ‘ Democracy ’ is a much abused word. It can be used for any purpose. ‘ Democracy and People ’ used in a certain context would mean only the Communist party. The Communist party always takes the attitude ‘ We are the people and nobody else can represent the people. ’ Ultimately it resolves itself into this. Whenever words like people and democracy are used, it ultimately reduces itself to the Communist party and even within the Communist party, a small coterie who take decisions on these matters. Therefore I would appeal even

[20th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

now to the hon. the Leader of the Opposition and his party to take note of the views I have just referred to. We have sat in the Select Committee and we have tried to make as many improvements in the Bill as possible so that the development of art may not be prejudicially affected. We are all interested, whether we belong to the Communist party or to the Congress party or to any other party, in the development of the arts of our country. If anything would prejudicially affect it, we are bound to take notice of it and see that those things which are likely to create—actually it may not create difficulties but people might feel it is likely to create difficulties—difficulties are removed. That is what we have attempted to do and in that attempt we should say we have succeeded to a great extent. Unfortunately it is not merely the dramatic art as such that is being affected. The opposition to the Bill is not on merits with regard to dramatic performances, but it is a political opposition. It is always the duty of the political opposition—and perhaps it is right too—to try to fish in troubled waters. Therefore whenever an opportunity occurs, it is open to the parties in opposition to exaggerate the difficulties and try to create disaffection against the Government. We are bound to function in that way whenever we function as party Governments. I do not grudge that. The opposition to the Bill therefore should not be placed above this by saying that it is on behalf of the people, that it is on behalf of democracy that they are opposing the Bill. That is what I am objecting to. If it is a political opposition, I can very well understand and appreciate it and I welcome it. But to put it on the high principle of democracy and the interests of the people is trying to mislead the people and trying to mislead this House also.

“ Now let me come to the various provisions in the Bill, in which we have made changes and explain for the benefit of hon. Members who were not on the Select Committee, why these changes have been made and for what purposes. The important provisions in the Bill are contained in clause 2, which defines ‘ objectionable performance. ’ Under that clause the original item (iii) under sub-clause (1) has been deleted. That related to the incitement of persons to interfere with the supply and distribution of food or other essential commodities or with essential services. In the present context we thought it was not necessary. Perhaps such a clause might be necessary in case of an emergency like war. For that we thought we need not make a provision here. Even when I moved this Bill for reference to Select Committee, I indicated that, and so we have now removed it.

“ The two other items which were most controversial were the original items (v) and (vi), the present items (iv) and (v). The present item (iv) as it originally stood referred to fomentation of class hatred between the various sections of the people of India. It was couched in too wide terms. I gave an indication regarding this also even when I moved that the Bill be referred to a Select Committee. Now we have confined it only to ‘ incite any section of the citizens of India to acts of violence against any

[Sri C. Subramaniam] [20th December 1954]

other section of the citizens of India.' Therefore that is limited only to incitement to violence against any particular section of the people. I am sure this would be welcomed by all hon. Members of this House.

"Then, Sir, I will take up item (v) which is a little more important, because of the various views expressed on this item, namely, that in the guise of protecting the feelings of the religious minded people this should not be taken advantage of for the purpose of completely shutting out anti-religious propaganda, propaganda against religions and against God. Sir, as far as I am concerned, I am of the view that complete freedom should be given for all persons to propagate and to observe their own religious faiths as also freedom for others to propagate that people should not believe in religion and that they should not believe in God. In these matters complete freedom should be given. And this is guaranteed in the Indian Constitution under freedom of opinion and expression.

"Sir, in this connection I may tell hon. Members that I have absolutely no ill-will or ill-feelings against those people who want to preach against God and against religion because I can very well understand their point of view. After all it is only a very few who know the 'Truth'. Therefore there should be propaganda for both points of view. Ultimately truth will prevail. For the purpose of arriving at the truth it is necessary to argue both sides of the case. We cannot shut out one side and arrive at the truth. Even from the point of view of religion and even from the point of view of the search for truth, it is necessary to give freedom to put forward the various points of view. Therefore, Sir, I am not against propaganda in favour of anti-religion, or anti-God. But I think, in this, we have to observe certain restraints because in doing so we should not try to wound the feelings of others, wound the feelings of others not in the sense, simply because I believe in God or I believe in religion but another person preaches against religion and against God, he is wounding my feelings. That is not the thing. If hon. Members would permit me to make a comparison or give an illustration for this purpose, I would like to give the one which I gave before the Select Committee. Suppose I do not like Communist party principles. If I do not like them, certainly, it is open to me to go out and do propaganda against communism and their principles and ask them to accept my points of view. For that purpose should I denounce or defame Marx, who founded communism? Should I slander Lenin or Stalin and all those people who worked for the propagation of communism? It is absolutely unnecessary. Communism is being glorified by certain sections of the people and communism has been established and has been worked out by Marx, Lenin, Engels and Stalin and all others. If I want to attack communism, should I have freedom to attack the founders of the principles of communism and all those people who worked for the establishment of communism? That would be going a little too

20th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

far. That is my honest opinion. Hon. Members should differentiate between the two, to slander accepted leaders, accepted characters who are held in high esteem, who are held as Godly by certain sections of the people is quite different from doing propaganda against religion as such or against God as such. As I pointed out doing propaganda against communism is quite different from slandering all those people who believed in communism now or who worked in the past for the establishment of communism.

"Therefore, Sir, if we are able to have this difference in mind, I have absolutely no doubt that every section of the people will have complete freedom to enact any drama they like, to do any propaganda they like but subject to this limitation. After all the people who propagate anti-religion say that their propaganda is based upon reason whereas religion is based upon emotion. If their views are based upon reason why should they not reason it out with people and say these are the things to which we are opposed and to which people should not give their adherence and all that? Is it necessary for the purpose of establishing that there is no religion, to appeal to emotion by decrying, by defaming the characters? I say it is absolutely unnecessary. I may tell hon. Members who have particular objections to this that it is not the intention of the Government to ban anti-religious or anti-God propaganda. But such propaganda should not be done by defaming and slandering other people which is likely to arouse the emotion of people. If arousing the emotion of the people would not lead to any harmful result we can ignore it. But there are others, just as the Communists hold in high esteem, Lenin, Stalin and Marx, as persons of extraordinary merit, who hold some characters as Gods and as heroes. Should we go and defame such characters? That is the main thing which hon. Members should bear in mind in considering this sub-clause.

"Therefore, we have purposely redrafted the original sub-clause (vi) as sub-clause (v). According to the original sub-clause 12-50 p.m. as it stood, even a mere anti-religious propaganda or anti-God propaganda would come within its mischief and that is why we have now provided in the present sub-clause (v) that a performance can be called 'objectionable' only if it is deliberately intended to outrage the religious feelings of any class of the citizens of India by insulting or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of that class. Therefore, we have further restricted it, so much so that unless it is deliberately intended to outrage the religious feelings of any class of the citizens of India, it will not come within its mischief. If that is not the deliberate intention, it will not come within its mischief.

"Then, sub-clause (vi) is a non-controversial clause, to which no particular objection was taken by any hon. Member. It is an ordinary provision in any ordinary criminal law or in any Press law or in any other law.

[Sri C. Subramaniam] [20th December 1954]

"We again thought there should be a proper explanation—Explanation I—so that a mere incident here or there should not make a dramatic performance objectionable. Certain scenes might be enacted for the purpose of carrying force to a particular argument and that particular scene or particular incident should not be taken into consideration for the purpose of finding out whether a drama is objectionable or not. That is why the original Explanation has been redrafted as follows :—

'A performance shall not be deemed to be objectionable merely because in the course thereof words are uttered, or signs or visible representations are made, expressing disapprobation or criticism of any law or of any policy or administrative action of the Government with a view to obtain its alteration or redress by lawful means.'

So also Explanation II, which is an important Explanation, has been redrafted as follows :—

'In judging whether any performance is an objectionable performance the play, pantomime or other drama shall be considered as a whole.' (And not any particular incident or any particular scene here and there.)

Therefore, hon. Members need not go under the impression that under this clause any particular type of propaganda will be put down. It is only when it crosses the limit and when it is likely to affect the other people concerned, the Government will come into the picture. They have to hold the scales even between believers and non-believers. But non-believers cannot claim a privilege as against believers. Believers have got every right to ask people to believe in religion or God as non-believers have got every right to ask the people not to believe in religion or God. Both have got to be protected. Therefore, for the purpose of seeing that, in this process, there is no unnecessary conflict between one section of the people and another, we have to enact a law to solve the conflict. Sir, we are engaged in building up our country. Our energies should not be dissipated by feelings of hatred or acts of hatred by one section as against another section of the people. So the Government have got to see that these conflicts do not arise and one section is not set up against another section of the people and our energies are not dissipated in these unnecessary and unwanted controversies. Therefore, it is not a case of Ministers believing or not believing in God. We have to view all these aspects from the Government point of view. It is not the intention of the Government to ban, under this guise, any particular type of propaganda unless it comes specifically within the mischief of the clause, viz., 'trying to incite people to acts of violence or trying to wound the feelings of a particular section of the people in the cause of Art.'

"Sir, particular objection was taken with reference to the punishment provided for an objectionable performance when it has not been already prohibited. We gave considerable thought to this matter. After all, the Indian Penal Code provides punishment for offences already committed. The Dramatic Performances Bill is brought forward for the purpose of preventing certain things taking place. If any objectionable thing has been done or

[20th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

enacted on the stage, it comes under penal provisions and straight-away action can be taken under the Indian Penal Code for that particular offence before any court of law. Therefore, it was thought that it was not necessary to have the original clause 3. Particularly the attention of the Select Committee was drawn to the fact that that clause was too wide and anybody could be punished for the performance of an objectionable performance, not only the owner of the theatre and principal actors but also even persons who in anyway lend any help by even drawing the curtain. So, we have removed that clause altogether.

"With regard to power to prohibit objectionable performances, we have also made a slight change in sub-clause (2) of clause 3 which now runs as follows :—

'No order under sub-section (1) shall be passed without giving a reasonable opportunity to the organizer or other principal persons responsible for the conduct of the performance . . .'

Even in the original sub-clause as it stood, there was provision that a reasonable opportunity should be given to the party concerned to explain himself before a particular performance is declared to be objectionable. As far as clause 3 is concerned, this is the only change.

"Then, I come to clause 4 which gives power to prohibit objectionable performances temporarily. In the original clause 5 it was stated that either the Government or any authority who may be authorized by the Government could take action for the purpose of temporarily prohibiting an objectionable performance. A representation was made with some force that if that original clause was left as it stood, it was likely to lead to harassment by all sorts of officers and therefore a high-placed official alone should be authorized in this behalf and it should not be left to the Government to decide the matter. That is why we have said in clause 4 that as far as the districts are concerned, the District Collector is authorized in this behalf. So far as the Madras City is concerned, the Commissioner of Police who exercises the powers of a District Collector as far as prohibitory orders are concerned, is authorized to issue the prohibitory order. Not only that. We have also further restricted the power to prohibit an objectionable performance. Only if the District Collector or in the City the Commissioner of Police is of the opinion that a particular performance comes within the purview of an objectionable performance as defined in clause 2 and is likely to lead to a breach of the peace, then alone he can issue the order under the existing clause 4. Sir, in this connection, certain arguments were advanced, namely, why should there be a special law for dramas alone and are not the provisions of other laws sufficient for the purpose of prohibiting objectionable performances? The hon. Leader of the Opposition also pointed out that even in the case of the Press, only after there were three or four instances of the publication of objectionable matters, there was prosecution or security was asked to be deposited. I would like to point out the essential difference between the drama and the Press. After all, a drama is not a sudden thing which is

[Sri C. Subramaniam] [20th December 1954]

being enacted on the stage. Dramas have to be written first. Then the question, what is the drama to be enacted, has to be decided. Then come the characters who enact the drama, the persons concerned memorizing their respective parts. So, long before a
 1 p.m. dramatic performance is enacted on the stage, details like the script of the drama, the names of actors and actresses who have to take part in it, what part each actor or actress has to play on the stage, etc., are all settled and, therefore, there is no question of doing things in a hurry by the organizers of a drama. When the organizers of a drama publish that they are going to enact a drama, the script of the drama is ready, the actors and actresses taking part in it are ready and the place where the drama is going to be enacted is also settled, and unless something occurs in between, they are bound to stage the drama. That is the essential difference between the commission of an offence under this Bill and the commission of any other offence or even publication of some objectionable matter in a daily newspaper. In a newspaper the same matter cannot be published again and again. If a newspaper does not publish a thing on the same day it occurs, it ceases to be a newspaper; it will become a historical matter. Long before the enactment of a drama everything is settled and it should be possible to decide whether it is an objectionable performance or not. If a particular drama that is going to be enacted is objectionable, there is certainly nothing wrong in prohibiting it. This essential difference should be borne in mind by persons who take objection to the fact why dramas which are objectionable alone should be prohibited whereas other offences are not prohibited even before commission. We have got powers to deal with other offences also. Considering the nature of the drama, pantomime or other dramas, there is nothing wrong in prohibiting what will admittedly be an objectionable performance. That is the justification for this new clause 4 wherein we have given powers to certain authorities to prohibit objectionable performances. Even that prohibition is limited to a period of two months. Even though a dramatic performance is objectionable, if it is not likely to lead to a breach of the peace, it does not come into the picture at all. There are two conditions to be satisfied, namely, that it should be objectionable and there should be a likelihood of a breach of the peace. Supposing an ordinary drama which is not objectionable is enacted and if people were to create disturbances, certainly with reference to that, action cannot be taken under clause 4. Therefore, clause 4 will come into operation when these two essential conditions, namely, that the dramatic performance comes within the definition of an 'objectionable performance' given in clause 2 and that it is likely to lead to a breach of the peace are satisfied. In such cases, Government have got to intervene and protect the people.

" Clause 5 relating to 'service of order of prohibition' deals with procedural matters. Clause 6 deals with 'penalty for disobeying orders referred to in section 3 and section 4'. Some hon. Members of the Select Committee thought that six months' imprisonment provided for in the original Bill was a little bit long. In

20th December 1954] [Sri C. Subramaniam]

the original Bill the amount of fine also was not specified. The period of imprisonment has been limited to three months and the amount of fine to be levied to Rs. 1,000. Amendments carried out in clause 7 are only consequential.

" Clause 9—Power to call for purport of drama—Has also been criticised. In the dissenting minutes it has been stated that all dramas are likely to get into difficulties. It is only when there is suspicion that it is an objectionable drama, the authorities as the State Government may empower on their behalf, may call for such information as they may think necessary. Within seven days, such authorities will have to give a decision whether it is objectionable or not. I am sure this matter—whether a drama is objectionable or not—will be carefully gone into and the authorities passing the orders will have to put in writing the grounds on which their suspicion is based. Only under these circumstances can a script be called for and even in cases where a script has been called for, orders will have to be passed within a period of seven days. Those who have criticised these provisions are only exaggerating the difficulties. These clauses are not going to be used for the purpose of seeing that particular dramas are not enacted. It is only in very exceptional cases where there is reason to believe that a particular drama is very objectionable, that the script will be called for. In other cases, we have to wait till the drama is enacted and then find out what the subject-matter of the drama is and whether any further action has to be taken. In extreme cases, it may be necessary to call for information even beforehand. It is only for that purpose that this clause has been provided.

" Clause 10 relates to appeal to the High Court. We have provided that every appeal shall be heard by a Bench of not less than two Judges. At one stage, I thought whether the appeal should not be preferred by the Government on a communication by the party affected. I also thought that that would be more advantageous to the parties concerned. But on a further consideration of the matter, I came to the conclusion that such an arrangement would be restricting the scope, and remedies; the parties affected might not be available immediately. If such a provision is not made in the Bill, notice will have to be given first to the Government by the party affected that they object to the order. Then the Government should consider it and then refer the same to the High Court. All that will take time. After that, when the Government refer it to the High Court, notice will have to be served on the other party and that party may be residing in Madras or in a mufassal place. If the party is in a mufassal place, it may take a little more time to serve the notice on the party. But if it is the case of the party going to the High Court straightaway, the Government Pleader of the Public Prosecutor will immediately take notice and interim orders can be obtained in two or three days, as in emergent cases bail can be moved and obtained quickly. That is why I thought that such a provision was absolutely necessary. We did not wish to restrict the rights of the people and we, therefore, gave up the idea and retained the clause as it was in the Bill when published originally.

[Sri C. Subramaniam] [20th December 1954]

"As far as the rules to be made by the Government to carry out the purposes of the Act are concerned, we have re-drafted the clause—clause 13—so that all rules shall be laid on the table of the House for the purpose of scrutiny by the Members.

"If only hon. Members view this Bill without prejudice, without pre-conceived prejudice, I have absolutely no doubt that they will welcome this Bill. I will give this assurance on behalf of the Government that it is not the intention of the Government to use this Bill extensively for the purpose of interfering with the development of dramatic art. It is only in extreme cases where it has got to be prohibited in public interest, in the interests of a large section of the people and in the interests of law and order of the State, that the provisions in this Bill will be used. Therefore, hon. Members need not be under the impression that anything and everything will be prohibited.

"I shall refer to one more argument put forward with regard to religious freedom and with regard to the present clause 5. I attach considerable importance to it because I also appreciate the points that have been put forward by certain sections of the people. I want to give them the assurance that it is not as if we want to prohibit anti-religious propaganda or anti-God propaganda as such. Take this case, Sir. Leaving those who belong to the Hindu religion, we have got Christian minorities and Muslim minorities. Suppose slandering of Christian Gods or Saints takes place. Then, are we not bound to protect these religious minorities? Particularly because they are religious minorities we are bound to protect them. Then, take the case of Muslim minorities. Suppose, to-morrow a drama is enacted pointing out the various absurdities in the Muslim religion will it be tolerated by any section of the Muslim minorities? Should not the Government take some action for the purpose of seeing that such a catastrophe does not take place? Are we not bound to protect religious minorities? Should not Government take sufficient caution? Are we to provide for the protection of the religions of the minorities alone, and in respect of the religion followed by the majority section of the people are we to keep a blind eye? That will amount to discrimination from another point of view. It is absolutely necessary that we should give protection and we should have a clause as the present clause 5. Therefore, I appeal to hon. Members to view this Bill from this point of view and if any other points are raised in the course of the debate, I shall try my best to reply to the best of my ability."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"On a point of order, Sir. The Hon. Minister concluded by saying that this Bill was intended to protect the religious minorities. That is exactly my complaint. There is a lacuna, in this Bill . . ."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The hon. Member is arguing on a wrong premise."

20th December 1954]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Supposing an obnoxious 1-10 p.m.
drama is staged objectionable to a minority and supposing the Government do not take steps to prohibit it, is there any provision for the minority to get redressal?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, evidently the hon. and learned Member was not following my argument. We are bound to protect the religious minorities and if we are bound to protect the religious minorities, then should there be a provision for the protection in respect of them alone? Can we do it and can we have such a clause? If we do that would we not be discriminating between the religion of the minorities and the religion of the majorities? Therefore, a general provision like this is necessary."

TWO VOICES :—"His point is different."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"He was not pointing out any lacuna in my argument, I suppose and as far as outraging religious feelings, etc., is concerned sub-clause 1 (v) of clause 2 provides for it. We have not restricted it and it may concern a minority or a majority. That clause is not restricted to a minority or a majority . . ."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"By way of explanation, Sir. The hon. member Mr. Kurup wanted to say: 'There is a drama which is objectionable as per the various clauses of the Bill and supposing the Government or the Collector concerned do not take any action to prohibit that drama, what is the remedy open to such persons whose feelings are hurt?'"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"They can appeal to the Government."

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

'That the Madras Dramatic Performances Bill, 1954, as recommended by the Select Committee be taken into consideration.'

"There are amendments. Mr. Kalyanasundaram may move his amendment."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Sir, I beg to move my amendment, namely—

'That after the words "be taken into consideration", insert the words "this day one year".'

SRI K. P. GOPALAN :—"I second the amendment."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, it was agreed that the Bill will be taken up clause by clause tomorrow. Therefore, will it not be better that these amendments are moved when we discuss clauses?"

MR. SPEAKER :—"These amendments are not for any particular clause; they are for the whole Bill."

[20th December 1954]

SRI A. RATNAM :—" I beg to move that—

'After the words " be taken into consideration ", insert the words " this day three months ".'

SRI K. VINAYAKAM :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" I must inform the hon. Members Sri Ramalingam and Kanaran that their amendment is out of order. It is an amendment which was first moved by the hon. Member Sri Swayamprakasam and it was voted down by the House. We have passed that stage and the Bill has already gone before a Select Committee . . ."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" It was not voted down by the House, Sir. It was under particular circumstances withdrawn."

* SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, the Bill now before the House is different from the one that was before the House earlier. The House then voted that the Bill be referred to a Select Committee and the Select Committee have made certain changes in the Bill and the Government have now brought forward the changed Bill. Now it is open to the House to come to the conclusion that this Bill must be circulated for eliciting public opinion."

MR. SPEAKER :—" It is not to please anybody we are here. We are following certain rules and the Hon. Leader of the Opposition should refer to the relevant rule. Please refer to Rule 107."

(Sri C. H. Kanaran stood up in his seat.)

MR. SPEAKER :—" Your Leader has argued the case."

SRI C. H. KANARAN :—" Supposing the House now feels that the Bill should be circulated? "

MR. SPEAKER :—" We have passed that stage now."

SRI C. H. KANARAN :—" What is the remedy, Sir? "

MR. SPEAKER :—" The remedy is, let the House reject the Bill. Let the House vote it down."

SRI A. RATNAM :—" I beg to move that—

'For the words " be taken into consideration ", substitute the words " be dropped ".'

SRI K. VINAYAKAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" I move the amendment standing in my name, namely :—

'Add at the end of the motion the words " and be dropped for the present ".'

The amendment was duly seconded.

20th December 1954]

MR. SPEAKER :—" The motion and the amendments are before the House for discussion. I now call upon the hon. Member, Sri P. T. Rajan to speak."

* SRI P. T. RAJAN :—" Sir, am I to speak on the motion or the amendments. I do not want to speak on the amendments."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member may speak on the motion."

* SRI P. T. RAJAN :—" Mr. Speaker, constitutional pandits apart, the Hon. the Leader of the House is right in saying that there is team spirit in the Cabinet and the public will be very happy that their Government is working as a team and smoothly."

" Coming to the Bill itself, I have no objection to the Government having such powers as it wants. After all the occupants of the Treasury Bench are there now and they have no permanent right of occupancy, they will be there to-day and the Friends to my right may occupy it to-morrow."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" We are not ' melvaram ' people here."

* SRI P. T. RAJAN :—" We are not discussing ' melvaram ' here."

" The Hon. the Leader of the House said that he was providing for an appeal to the High Court. Probably there is a suspicion in the minds of the people that the Government are rushing through this Bill because of the unfortunate Madurai incident. Then some people suspect that the Government have some idea in rushing the Bill through, because they are against a particular party. I am happy to be assured by the Leader of the House that there was no attempt on the part of the Government to aim this legislation at one party or the other. But what I would like to be assured is that this Bill will be used in a judicious manner and secondly that the Government would permit their officers in the districts to work this law without let or hindrance. I should like to make my position clear in this way. Supposing the Collector of a certain district says that a particular performance should not be enacted, then it should not be open to the Government, because they get some letter or some message from a handful of people, to depute some officer from Madras to enquire whether what the Collector is doing is right or wrong. So I would like to have that assurance from the Government that this Act will be worked by their subordinates without interference from the Government at Headquarters."

" As a matter of fact, what I have in my mind is this. There was an attempt by a handful of men in Madurai in connexion with the staging of a play called ' Ramayanam ' by Mr. Radha and that handful of people made up their minds to deliberately

[Sri P. T. Rajan] [20th December 1954]

break the law and prevent the drama. The local authorities concerned took necessary action and everything was put in order. But the Government took it upon their head to depute two important persons, the Inspector-General of Police and a senior member of the Board of Revenue to go to Madurai and make enquiries. I do not find any reason or any necessity for such an action on the part of the Government. They have got their local officers and I believe they can depend upon their own local officers. Only when they do not have confidence in their local officers the Government can think of interfering. So, looked at from that point of view I would like to know how this legislation is going to be worked. I feel that the local officers must be given full discretion and only when the Government are convinced after hearing a report from the officer of the area concerned, they should think of interfering.

1-20
p.m.

"If such an assurance is forthcoming, I shall be happy. No doubt, at the time of foreign rule, it was thought that it was patriotism to defy law and order. But to-day, in the year of Grace, 1954, we have freedom and we have our own people running the Government. When such is the case, why should a handful of persons try to defy law and order? It is the duty of the Government to maintain law and order at any cost. If such an assurance is forthcoming, I shall be happy to support the motion moved by my Friend, the Leader of the House."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, உலக சட்டசபை வரலாற்றிலே, முதன் முதலாக தனிப்பட்ட ஒருவர் நடத்தும் நாடகத்தை தடைசெய்ய ஒரு மசோதா கொண்டுவருவதும் இவ்வளவு துரிதப்படுத்தி அதை நிறைவேற்றுவதற்கு முயல்வதும் இதுதான் முதல் தடவையாகும் என்று நான் கருதுகிறேன். இதே சட்டசபையில் இரண்டரை அல்லது மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மதராஸ் லிவிஸ் கோர்ட்டுகள் சட்டத்தின் (Madras Civil Courts Act) திருத்த மசோதா ஒன்று நிறைவேறியிருக்கிறது. ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டுகளுக்கும் லிவிஸ் கோர்ட்டுகளுக்கும் அதிகார வரம்பை வகுப்பதற்காக நிறைவேற்றப்பட்டு இரண்டரை ஆண்டுகளாகியும் அந்தச் சட்டமானது அமுலாக்கப்படவில்லை. கெஜட்டில் விளம்பரம் (notify) செய்யப்படவில்லை. இதுமாதிரி பலவிதமான பிரச்சனைகள் இருந்தாலும் நாடகங்களைத் தடைப்படுத்துவதற்காக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதாவானது . . ."

MR. SPEAKER :—"அனேக அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று விருப்பம் தெரிவித்திருப்பதால் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் 10 நிமிஷங்கள் வரை பேசுவதற்கு அவகாசம் கொடுப்பதாக வரையறுத்திருக்கின்றேன்."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"நான் பேசுவதற்கு பதினேந்து நிமிஷங்கள்வரை நீங்கள் அனுமதி தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்."

"நாடகங்களைத் தடை செய்வதற்கான மசோதாவைக் கொண்டுவருவது அவ்வளவு அவசரமில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்."

"ஒரு தனிப்பட்ட நபருடைய நாடகத்தை அல்லது தனிப்பட்ட நபர் நடத்தக்கூடிய * வால்மீகி ராமாயண * நாடகத்தை தடைப்படுத்துவதற்காகத் தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இன்று செய்த பிரசங்கத்திலிருந்து ஒருவாறு தெளிவாகியிருக்கிறது."

20th December 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

"நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, நாடக கழகத்தாரிடமிருந்து பதில் வந்திருப்பதாகவும், இந்த மசோதாவை அவர்கள் ஆமோதித்துவிட்டதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது இருக்கிற ஒரே ஒரு பிரச்சனை தோழர் ராதா குழுவினர் நடக்கின்ற வால்மீகி ராமாயண நாடகத்தைப் பற்றி தான்."

"நான் முன்பு ஒரு தடவை குறிப்பிட்டிருப்பது போல், 1952-ம் ஆண்டில் கருநிஸ் நடத்தப்பட்ட 'ரத்தக் கண்ணீர்' என்ற நாடகத்தை எதிர்த்து ஒரு சில காலிகள் அட்டகாசம் செய்ததற்காக 144 தடையுத்தரவு விதிக்கப்பட்டது. தடையுத்தரவு விதிக்கப்பட்டதை எதிர்த்து தோழர் ராதா சென்னை ஹைகோர்ட்டில் ரிவிஷன் மனு தாக்கல் செய்திருந்த காலத்தில் 'ஒரு சில காலிகள், குழப்பம் செய்வதற்காக அந்த நாடகத்தைத் தடை செய்ய வேண்டியதில்லை; அவ்வாறு குழப்பம் விளைவிப்பவர்களைத் தடுக்க வேண்டியது போலீசாருடைய கடமை' என்று ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்."

"இன்றுவரை 'வால்மீகி ராமாயணம்' தடை செய்யப்படவில்லை. யாருக்கு ராமாயணத்தைப் பார்க்கவேண்டாமென்று தோன்றுகிறதோ அவர்கள் பார்க்கவேண்டாம்; அவசியம் பார்க்கத்தான் வேண்டுமென்ற வலுக் கட்டாயம் எதுவும் இல்லை, எவருடைய மனமாவது புண்படுமென்று தோன்றினால் அவர் அந்த நாடகத்தைப் பார்க்கவேண்டியதில்லையென்று அந்த நாடகத்திற்கு விளம்பரம் செய்யப்பட்டதாகத் தெரிகிறது."

"அப்படியிருந்தும் ஒரு சிலர் காலித்தனம் செய்தார்கள் என்பதற்காக அந்த நாடகத்தைத் தடைசெய்யவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும்."

"1954-ம் ஆகஸ்டுமீ 28உ அன்று சென்னை ஒற்றவாடை தியேட்டரில் நாடகம் நடைபெற இருந்தது. 1954-ஆகஸ்டுமீ 4உ-லேயே அதாவது 24 நாட்களுக்கு முன்பே, அதிகாரிகளுக்கு கதை வசனம் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது அமுலில் இருக்கிற மத்திய சட்ட மாகிய Dramatic Performances Act-ன் கீழ், நாடகம் நடத்தப் படுவதற்கு 24 நாட்களுக்கு முன்பே அந்த நாடகத்தினுடைய சாராம்சம் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தும் 24 நாட்கள் வரை எந்தவிதமான தடையுத்தரவும் போடாமல், நாடகம் நடக்க இருந்த மாலே அன்று 6-மணிக்கு தடையுத்தரவைப் போலீசார்கள் போட்டார்கள்."

"கனம் முதல் அமைச்சரைத் தோழர் ராதா சந்தித்து கேட்டதற்குப் பிறகு அந்தத் தடையுத்தரவை அரசாங்கம் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு சென்னை ஒற்றவாடைத் தியேட்டரில் அந்த நாடகத்தை நடத்துவதற்கு அனுமதித்தது."

"அதன் பிறகு வேலூர், நாகப்பட்டினம், கும்பகோணம், திருச்சி ஆகிய பல இடங்களில் வால்மீகி ராமாயண நாடகம் நடந்தது. எங்கும் குழப்பம் இல்லை."

"ஆனால், மதுரையில் இந்த நாடகம் நடத்தப்பட்டபோது, ஸ்ரீ வைத்ய நாதய்யருடைய மகன் இதில் தலையிட்டதனால் அவருக்கு அடி விழுந்த ஒரு காரணத்திற்காக சர்க்கார் இதில் தலையிட்டு நாடகத்தை தடை செய்கிறார்கள். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு வெளி வட்டாரங்களிலிருந்து 'ப்ரஷர்' வருகிறது என்பதற்காக இப்படிச் செய்யப்படுகிறது என்று ஷத்தி உலாவுவதில் ஆச்சரியமில்லை."

"ரெவினியூ போர்டு மெம்பர் ஸ்ரீ சத்தியனாதன் இது சம்பந்தமாக விசாரணை செய்வதற்கு மதுரைக்குப் போயிருந்தபோது, குற்றம் செய்தவனுடைய தகப்பனாகிய ஸ்ரீ வைத்யநாதய்யர் ஸ்ரீ சத்தியநாதனைத் தனிமையில் போய்ப் பார்த்ததாக செய்தித்தாள்களில் வந்திருந்த அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. தனியாகப் போய்ப் பார்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை."

[20th December 1954]

MR. SPEAKER :—“ கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், சபை முன் புள்ள மசோதாவைப்பற்றி மட்டும் பேசலாம். கனம் அங்கத்தினர் பேசுகிற விஷயம் கோர்ட்டிலே இருக்கிறபோல் தெரிகிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir I was not listening to what the Hon. Member said. I thought he was a lawyer and that he would refrain from expressing objectionable things.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ I was only referring to the meeting of Mr. Sathianathan with Mr. Vaidyanatha Iyer. I was not referring to Court proceedings. அதன் பிறகு சேலத்தில் ‘போர்வான்’, ‘ரத்தக்கண்ணீர்’ என்ற நாடகங்கள் நடந்தன. அதன் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது.”

* SRI R. V. SWAMINATHAN :—“ On a point of order, Sir. The Hon. the Leader of the House said that he was not listening to the hon. Member and that he thought that that hon. Member being a lawyer, would refrain from referring to things which were not legitimate. Does he mean to say that non-lawyers speak something illegitimate? We non-lawyers, are as legitimate and relevant in our speech as lawyers are.” (Laughter.)

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This is a technical point, ‘sub judice’. I thought that Mr. Rangaswami Reddiar would know it much better. (Laughter.) That is all. I am sorry that my remark has offended Mr. Swaminathan.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ சேலத்தில் நடந்த நாடகங்களை சர்க்கார் ஆட்சேபித்து தோழர் ராதாவின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். ரூ. 500 அபராதம் போடப்பட்டது. அதை எதிர்த்து சென்னை ஹைகோர்ட்டில் வழக்கு தொடர்ந்து தோழர் ராதா விசாரிக்கப்பட்ட போது Dramatic Performances Act டி.லுள்ள சில குறைபாடுகளை கண்டுபிடித்து கோர்ட்டார் எடுத்துக்காட்டினார்கள். உடனே சர்க்கார் வழக்கை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டார்கள்.”

“இன்றிருக்கக்கூடிய நிலைமையில் தோழர் ராதாவினுடைய ரத்தக் கண்ணீர் நாடகமாக இருந்தாலும் சரி, ராமாயண நாடகமாக இருந்தாலும் சரி, வேறு எந்த நாடகமாக இருந்தாலும் சரி அவைகள் குற்றமுள்ளவை ஆகா. அவைகள் சட்டப்படி குற்றமாக இருந்தால் அப்பொழுதே ‘ban’ செய்திருப்பார்கள். அப்படி ban செய்யப்படவில்லை.”

“ஒரு கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டதுபோல், இதற்கு ஒரு சிலருடைய எதிர்ப்பு இருக்கிறது. ஆஸ்திரிக்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறவர்கள் மனது புண்படும்போல் இருக்கிறது என்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று ‘விடுதலை’ தலையங்கம் எழுதினால் அது மிகைப்படுத்தியதல்ல, பிசகும் அல்ல.”

“ராமாயணத்தைப்பற்றி 26, 27 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ‘ராமாயண ஆபாசம்’ என்று ஈரோட்டிலுள்ள குடியரசு பதிப்பகத்திலிருந்து வெளியாகியிருக்கிறது. அந்தப் புத்தகத்தை ஆட்சேபித்து நாளது வரை யாரும் எழுதியாகத் தெரியவில்லை. அந்தப் புத்தகம் பறிமுதல் செய்யப்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை.”

“வால்மீகி ராமாயணத்தின் மொழிபெயர்ப்பு என்று சொல்லி காஞ்சி புரத்திலிருந்து பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராச்சாரியார் என்பவர் 6, 7 வால்மீகிகள் வெளியிட்டிருக்கிறார். அதைத் தயவு செய்து பார்.”

[20th December 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

பார்க்கவேண்டும். வால்மீகி ராமாயணத்திலும் அப்படித்தான் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ‘நீங்கள் எடுத்துச்சொல்வதற்கு உரிமை இல்லை’ என்று சொல்வதுபோல் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. வால்மீகி ராமாயணம் சரியல்ல என்று சொன்னால் மேலே குறிப்பிட்ட புத்தகத்தைத் தடை செய்திருக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று, புத்தகத்தில் இருப்பதை நாடக ரூபத்தில் எடுத்துச் சொல்வது தவறு என்று சொல்வது சரியல்ல.

“நம்முடைய சர்க்கார் Secular State என்று சொல்கிறார்கள். மதத்தில் ஒருவருக்கு நம்பிக்கை இருந்தாலும் நம்பிக்கை இல்லாவிட்டாலும் அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்கு அக்கரை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். துஷ்டர்களை அழித்து நல்லவர்களைக் காப்பாற்றுவது கடவுளுடைய கடமையாக இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது துஷ்டர்களிடமிருந்து கடவுளைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமை சர்க்காருக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. (சிரிப்பு.) இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம்.”

“மனது புண்படுகிறது, மனது புண்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இராவணனைப்பற்றி சிறப்பாக புலவர் குழந்தை என்பவர் ‘இராவண காவியம்’ என்னும் நூலில் எழுதியிருக்கிறார். ராமரைப்பற்றி உயர்வான கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு எவ்வளவு உரிமையும் சுதந்தரமும் ஒருவருக்கு உண்டோ அதேபோல தென்னாட்டு மன்னரை விளங்கிய இராவணனுடைய உயர்வான தன்மைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு மற்றவர் களுக்கும் சுதந்தரமும் உரிமையும் இருக்கத்தானே வேண்டும்? அதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும்?”

“ராமாயண நாடகத்தை 100 பேர்கள் பார்க்கப் போகிறார்கள் என்று சொன்னால், ‘கீமாயணம்’ என்று அழைக்கப்படுகிற தோழர் ராதாவினுடைய நாடகத்தைப் பார்க்க்பதற்கு ஆயிரம் பேர்கள் செல்கிறார்கள். அந்த நாடகம் பெரும்பான்மையோரால் உண்மையாக ஆதரிக்கப்படுகிறது என்பது இதிலிருந்து புலனாகிறது. உண்மையான ஜனநாயகத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் கருத்துக்களுக்கு இடம் இருக்கவேண்டும். ஒரு சிலருடைய கூச்சலுக்குப் பயந்து செய்கிற காரியம் உண்மையான ஜனநாயகம் அல்ல.”

MR. SPEAKER :—“ தயவு செய்து இன்னும் ஐந்து நிமிஷங்களுக்குள் உங்களுடைய பிரச்சங்கத்தை முடித்துக்கொண்டு விடுங்கள்.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ சர்க்கார் இதில் 1-30 எடுத்துக்கொள்ளும் அக்கரையை இன்னும் செய்ய வேண்டிய பலகாரியங்களில் எடுத்துக்கொள்ளலாம் ‘நிர்வாணக்கலை’, ‘மானிட இன்பம்’ போன்ற பல ஆபாசமான புத்தகங்கள் வெளிவருவதைப் பார்க்கலாம். சென்னை நகரில் நடக்கின்ற சினிமாப்படங்களில் தமிழ்படமானாலும் சரி ஆங்கிலப்படமானாலும் சரி எந்த ஒரு படத்தையாவது ஒரு சகோதரனும், சகோதரியும் உட்கார்ந்துப் பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கின்றனவா? நாகரீகமான மக்கள் போய் பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு அவைகளையெல்லாம் கட்டுப்படுத்தவோ, அல்லது தடைசெய்யவோ, எந்தவிதமான அக்கரையும் இந்தச் சர்க்காருக்குக்கிடையாது.”

“என்பது அல்லது 90 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சீமையில் ஒரு பிரச்சினை எழுந்தது. காலஞ்சென்ற நாடகாசிரியர் ஜார்ஜ் பெர்னாண்டோ என்பவர் ஊபாரத்தின் இழிவுகளை எடுத்துச்சொல்லக்கூடிய ‘மிஸஸ் வாரனின் தொழில்’ என்ற ஒரு நாடகத்தை எழுதி இருந்தார். இந்த நாடகம் ஒழுக்கக்கேடானது என்று கருதி சேம்பர்லேன் பிரபு பிரிட்டிஷ் பிரதமராக இருந்தபோது புதிய சட்டங்கொண்டுவந்து அந்நாடகத்தை நடிப்பதைத் தடைசெய்தார். எட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த நாடகம் மீண்டும் நடிக்கப்பட்டது. இந்த நாடகம் பிறகு நூல் வடிவில் வெளியிடப்பட்டது. இதற்கு ஆசிரியர் பெர்னாண்டோ எழுதியுள்ள புத்தகத்தின் முன்னுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.”

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [20th December 1954]

“விபசாரத்தின் தீங்குகளை அதற்கான காரணங்களை விளக்க இந்த நாடகத்தை எழுதியுள்ளேன். நலவாழ்க்கை வாழ வசதிப்பட்டால் எந்தப் பெண்ணும் விபசாரத் தொழிலில் ஈடுபடமாட்டாள் என்ற கருத்தை இதில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். ஆனால் பிரபு சேம்பர்லேன், பார்லிமென்ட் சட்டத்தில் மூலம் இது ஒழுக்கக்கேடானது அல்லது மேடையில் நடிக்கத் தகுதியற்றது என்று குறிப்பிட்டுத் தடைபடுத்திவிட்டார்.”

மதத் துறை உபதேசங்கள் மூலமோ மற்ற முறைகளிலோ இத்தகைய ஒழுக்கக் கேட்டை மாற்றவே முடியாது. மதநம்பிக்கைகள் நரக தண்டனைகள் இவைகளில் இக்கால சிறுமிகளுக்கு நம்பிக்கை கிடையாதென்பதும் சொல்லப்பட்டது. இவைகள் நீங்கவேண்டுமானால் ஒழுக்கக்கேடான செயல்களையும், அவைகளிலிருக்கும் கோரக்காட்சிகளையும் அப்படியே படம் பிடித்துத் தான் காட்டவேண்டும்.”

“ஒழுக்கக்கேடான காட்சிகள், கோரவிளைவு பல்பிடிப்புகள், நாடகத்திலே இருக்கக்கூடாது என்றால் ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய லீயர் மன்னன், ஜூலியஸ் ஸீசர், ஹாம்லட், மாக்பெத் ஆகிய நாடகங்களும் இந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவைதானே, மத-சமுதாயக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கலைகளுக்குத் தடைவிதிப்பது அரசியல் துறையில் வெற்றிதராது பெரும் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டுத்தான் தீரும். மேலும் இந்தச் சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பவர்கள் சமுதாய நலனைக்கருத்தில் கொண்டவர்கள் அல்ல, எதோ சுயநலநோக்கம் கொண்டவர்கள் என்பது மேலளவில் கவனித்தாலும் போதும். சமுதாயநீதிகள் சார்பாக அவர்கள் பேசுகிறார்களா என்பது சந்தேகம்.” ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் பெர்னாண்டோ வினாச் சொல்லப்பட்ட கருத்து இது.

“நேற்று ஒரு செய்தியில் அதாவது ‘இந்து’ பத்திரிகையில் பார்த்தேன். ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் சொன்னார் என்று ஒரு கட்டுரை வந்திருக்கிறது. அதில் ராவணன் தமிழன் அல்ல, அவன் பிராமணன் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதுமாதிரியாக அவரவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அதில் நல்லது எது, கெட்டது எது என்று பிரித்துப்பார்த்து நல்லவைகளைக் கொள்வதுதான் மக்கள் செயலாகும். இதைக்குறித்துத்தான் திருவள்ளுவரும் ‘எப்பொருள் யார்பார் வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு’ என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆதலால் பெரும்பாலான மக்களுடைய எண்ணத்தை உணர்ந்து அதன்படி நடக்கவேண்டுமே தவிர ஒரு சிலரின் விருப்பு வெறுப்புக்களைக்கொண்டு, மற்றவர்களைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது. அரசாங்கம் 4, 5 பேர்கள் சேர்ந்து ஒரு விஷயத்தில் கலகம் செய்தால் அதற்காக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரக்கூடாது. அப்படியென்றால், சுயமரியாதை கல்யாண காலங்களிலும் இம்மாதிரியாக 4, 5 பேர்கள் சேர்ந்துக்கொண்டு கலாட்டா செய்து அதைத் தடுத்துவிடுவார்கள். தோழர் எம். ஆர். ராதா நாடகத்திற்காகத்தான் இந்த மசோதாவும் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த நாடகத்தை தடைசெய்தால் நின்றுவிடாது, இன்னும் அவர்களுக்கு ஊக்கம் தான் பிறக்கும். ஆகையால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இவைகளையெல்லாம் ஆலோசித்து ஒரு நல்ல முடிவிற்கு வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். பட்டினத்து அடிகள் கூட,

‘வித்தாரம் கபடம் வேண்டாம் மட நெஞ்சே
செத்தாரைப் போல் திரி’

என்று ஆஸ்திரிக்கன் எவ்வளவு அடக்கமாக யிருக்கவேண்டும், யிருப்பார்கள் என்பதற்காகத்தான் சொல்லிப் போயிருக்கிறார்.”

MR. SPEAKER :—“The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.

The House then adjourned.

20th December 1954]

(After lunch—2-30 p.m.)

V.—DISCUSSION ON URGENT MATTER OF ADMINISTRATION UNDER RULE 56 RE FIXATION OF MINIMUM WAGES FOR BEEDI WORKERS.]

MR. SPEAKER :—“We shall now take up the one-hour debate. The hon. Member, Sri K. P. Gopalan, has given notice of an urgent matter of administration to be discussed and the subject-matter is this :

‘The recent draft notification of the Government fixing minimum wages for tobacco workers in the State.’

He says it is urgent as a big jatha of beedi workers are in Madras and are waiting in deputation on the Chief Minister. He will now initiate the discussion. I allow one hour for this. Mr. Gopalan will have ten minutes, Mr. Palaniyandi, ten minutes, Mr. Sreedharan, ten minutes, Mr. Ramamurthi, the Leader of the Opposition, fifteen minutes and the Hon. the Minister, fifteen minutes.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Mr. Speaker, Sir, the Government in a notification in the Gazette in November last fixed the minimum wages for the tobacco workers in this State. In that notification, it is stated that a beedi worker will get Re. 1-4-3 per thousand in beedis and a cigar worker Rs. 2-4-0 per thousand cigars. In Madras State, there are about 3½ lakhs of tobacco workers. Next only to the handloom industry, it is the biggest industry in the State having a very large number of workers in it. I need not go into all the facts of the case as my time is very limited. In our country, every day, 35 crores of beedies are consumed. The Government get by way of excise duty nearly 32 crores of rupees. Moreover, the State Government get Rs. 2 by way of licence fee and Rs. 10 as profession tax from each dealer. So, it is a source of income to the Government.

“But unfortunately our Government have not developed the beedi industry. There are lakhs and lakhs of beedi workers and it is the Government's duty to see to it that they lead a decent life. But on the other hand Government have fixed the minimum wages all of a sudden. I do not know how they came to the conclusion that a minimum wage of Re. 1-4-3 is sufficient for a beedi worker to maintain himself. How did they fix a wage of Rs. 2-4-0 for a cigar worker? What are the principles they adopted in fixing these minimum wages? In the Constitution it is clearly stated under Article 43—

‘The State shall endeavour to secure, by suitable legislation or economic organisation or in any other way, to all workers, agricultural, industrial or other wise, work, a living wage, conditions of work ensuring a decent standard of life and full enjoyment of leisure and social and cultural opportunities and, in particular, the State shall endeavour to promote cottage industries on an individual or co-operative basis in rural areas.’

What does this mean? It means that the worker should be paid a decent wage and he must be paid enough to lead a decent standard of life. What has this Government done? Can a beedi worker with Re. 1-4-3 per day or a cigar worker with Rs. 2-4-0 per day,

2-0
p.m.

[Sri K. P. Gopalan] [20th December 1954]

with a family consisting of five persons, lead a decent standard of life? Is it humanly possible? Have the Government considered that aspect of the matter before they fixed the minimum wages as aforesaid? I shall give the definition of a minimum wage as given by the Federal Arbitration Court of Australia. They have defined minimum wage as follows :—

‘The normal needs of an average employee regarded as a human being in a civilised community constitutes his minimum wage.’

That is the definition which the Federal Arbitration Court of Australia has given for ‘minimum wage’. What does the Labour Appellate Tribunal say with regard to minimum wage? If we take page 44 of their proceedings for the year 1952, it is said that minimum wages must be fair wages. The word ‘fair’ should be noted. Is a minimum wage of Re. 1-4-3 per day for a beedi worker a fair wage? I would take the Hon. Minister to any beedi or cigar worker’s house who has a family numbering five. Let him see things for himself. Is it possible for a beedi worker with a daily wage of Re. 1-4-3 and a cigar worker with a daily wage of Rs. 2-4-0 to maintain his family? It is barely sufficient for a week or fortnight. What about the rest of the period in the month?

“In 1953 the Central Government appointed a committee called ‘Minimum Wages Committee for employments under local authorities’. On page 64 of their report, they have laid down three principles for defining minimum wages for any particular industry, viz., firstly to consider in detail the various awards given by the Appellate Tribunals regarding the particular industry, secondly to follow the recommendations of the labour enquiry committee that has studied the question and thirdly to ascertain the views and suggestions of the workers employed in the particular industry. Have these three principles been followed in the fixing of minimum wages for beedi and cigar workers by this Government? Have they consulted the workers? No, the answer is in the negative.

“In Hyderabad, a committee called the Minimum Wages Committee was appointed. That committee was of the opinion that a minimum wage must be at least Rs. 30 excluding dearness allowance. On page 7 of the Textile Enquiry Committee report, Mr. Venkataramiah has said that the basic pay must be Rs. 26 excluding the dearness allowance. He has said that the dearness allowance should be Rs. 47. He has also defined what is a minimum wage. He has said that a minimum wage must be fixed *not* on the profit made by the owner but that the minimum wage must be fixed in such a manner that the worker could live. I think last year there was a conference in Mysore. The question of minimum wage was discussed there. Comrade Ramamurthi was a member there and he would explain it in detail.

“I would request the Hon. Minister for Labour that even if he were to look to the Karachi resolution of the Congress he would find that that resolution has recommended a basic minimum pay of

20th December 1954] [Sri K. P. Gopalan]

Rs. 30. When that Karachi resolution was passed, the cost of living was 1/5th of what it is now. Therefore, what should be the minimum wage *now* according to the Karachi Resolution? Simple arithmetic will tell that it should be Rs. 30 × 5, i.e., Rs. 150.

“In the first report of the United Provinces Labour Enquiry Committee (1946-1948) it is said—

‘Minimum wage must be judged from the subsistence level, i.e., whether the income is sufficient not only for physiological existence but also for some elementary social necessities like medical attention, tramfare, insurance, a modicum of recreation, comfortable clothing with self-respect, etc., and sufficient to provide bodily protection.’

Judged from this report, can we by any stretch of imagination say that with Re. 1-4-3 as the daily wage, a beedi worker could have all the above requirements?

“Sri B. V. Narayanaswami Naidu who has studied this question thoroughly says on pages 56, 100 of his report that the wages of the beedi workers should be modified and that there should be 25 per cent increase in the wages of those beedi workers who are getting Re. 1-2-0 as daily wage. Moreover Sri P. V. Krishnaswami, Industrial Tribunal, Coimbatore, and Sri Markandeyulu who was the Industrial Tribunal at Madras in 1950 have fixed the minimum wage of Rs. 2 for a beedi worker for 1,000 beedies. The United Provinces Labour Enquiry Committee has recommended the following pay scales :—

	Rs.	
Unskilled worker ..	30	Plus dearness allowance.
Skilled worker ..	50	Do.
Semi-skilled worker ..	45	Do.
High-skilled worker ..	75	Do.

“When we fix a minimum wage, we should fix it on the basis of the national minimum wage. I am sure the Hon. Labour Minister knows that the All-India Trade Union Congress recently passed a resolution that the national minimum wage must be Rs. 100 including dearness allowance. I want to know whether the Government took into consideration the question of national minimum wage when they have fixed these minimum wages for beedi and cigar workers? Have they followed the awards of the industrial tribunals? Most important of all, have they consulted the workers, I mean the beedi and cigar workers? Even Mr. Venkataramiah has said that minimum wage should be fixed *not* taking into consideration the profit of the industry but taking into consideration whether with that minimum wage, a worker with a family (normally consisting of five persons) could lead, not a luxurious life, but a normal life. Have the Government followed his advice? If the Hon. Minister were to visit the house of any beedi or cigar worker, he will see for himself that the wage now proposed is really insufficient.

[Sri K. P. Gopalan] [20th December 1954]

"In Malabar the workers are getting between Rs. 1-14-0 and Rs. 2-2-0 for 1,000 beedies and Rs. 2-8-0 for 1,000 cigars. In Palghat they are getting Rs. 2-6-0 for 1,000 beedies. In Coimbatore they are getting Rs. 2 for 1,000 beedies and in Madras they are getting between Rs. 1-12-0 and Rs. 1-14-0. I do not know wherefrom Government came to the conclusion that a minimum wage of Re. 1-4-3 for 1,000 beedies would be sufficient? They have fixed these wages and have thereby allowed the owners of these beedi factories to make enormous profits, when all the time they have been amassing huge profits."

MR. SPEAKER :—"The hon. Member has got only one minute more."

SRI K. P. GOPALAN :—"I want five more minutes."

MR. SPEAKER :—"How can I allow it? There are other hon. Members to speak. I have already allowed ten minutes for the hon. Member. He has got only one minute more. He must try to finish before one minute."

SRI K. P. GOPALAN :—"I shall give comparative figures to show how the beedi factory owners are amassing huge profits without at the same time giving the workers decent wages. The Ganesh Beedi Factory is manufacturing eighty lakhs of beedies a day and their daily profit is Rs. 6,000. The Masjid Beedi Factory at Coimbatore is making a daily profit of Rs. 1,000. The Madras Taj Mahal Beedi Factory is amassing a daily profit of Rs. 9,000. The Mukkudal Beedi (Ramakrishna beedies) factory is also amassing a huge profit daily. Even though the Labour department will not disturb the existing wages, yet their job is only to see that in future these beedi and cigar workers get the minimum wages now prescribed. Thereby the beedi factory owners will amass huge profits when at the same time the workers would be starving and suffering for their daily meals. I know that the beedi workers in Tirunelveli are paid very low wages. I know that P.R.H. & Sons beedi factory owners are keeping an elephant which is fed daily with halva and provided with a mosquito net whereas the workers rot for their daily bread."

"These are the pitiable conditions in which the beedi workers live. Let Government consult the Beedi workers organisations; let the Government understand the real sufferings of these poor people; let them go through the various awards of the industrial tribunals; let them go through the various labour enquiry committee's reports and then fix the minimum wages taking into consideration the standard of living which a beedi or cigar worker is normally expected to lead."

2-50 p.m. * SRI K. T. SREEDHARAN :—"Mr. Speaker, Sir, our Government have notified that the minimum wages for 1,000 bodies will be Re. 1-4-3 and that for 1,000 cigars will be Rs. 2-4-0."

20th December 1954] [Sri K. T. Sreedharan]

Even in 1946 our Government appointed Dr. B. V. Narayanaswami Naidu as a Court of Enquiry to go into the problems connected with the working conditions of labour engaged in the manufacture of beedies, cigars, etc., and make a report. I wish the Government have perused the report given by Dr. B. V. Narayanaswami and also have taken into consideration the valuable suggestions therein. At page 150 of the report, the Court of Enquiry has made the following useful observations: 'It is common to base the minimum wages on one or more of three principles; it must be determined by the living wage; it must be such as the industry can afford to pay; and lastly it must be fixed with reference to similar categories of workers in other industries and other categories of workers in the same industry.' Again at page 151 of that Report, Dr. B. V. Narayanaswami has made the following remarks with regard to the fixing of the minimum wage: 'In fixing the minimum wages for workers in the five industries brought under the scope of this enquiry, I have taken minimum wages to be sufficient to meet the subsistence needs of a man with wife and three children. To meet the minimum human needs, the wages will have to be increased; and in order to enable the workers to enjoy minimum comforts, further increases will have to be effected. However, I have now provided only for wages sufficient for subsistence and physical efficiency in the hope that when the general level of prices declines, the cost of living will become cheaper and the workers will be enabled to satisfy some of their needs and comforts with the proposed rate of minimum wages; it is also assumed that the wages will not be stepped down in case the cost of living index records a fall.' In these circumstances he has mentioned that Re. 1-2-0 will be the minimum wage for the beedi worker."

"Now, if we examine the wages that are prevalent in the various parts of our State, we will find that the workers are getting a rate much higher than the one that has been notified by the Government. I know that in Malabar the workers are getting between Rs. 1-12-0 and Rs. 1-14-0 for 1,000 beedies and Rs. 2-4-0 and Rs. 2-8-0 for 1,000 cigars. Even some Industrial Tribunals have given awards to this effect. Our State Government appointed an Industrial Tribunal for Malabar and the award given by that Tribunal has fixed Rs. 1-12-0 for 1,000 beedies and Rs. 2-4-0 for 1,000 cigars. The rate fixed by the Industrial Tribunal for a worker in Coimbatore is Rs. 2 for 1,000 beedies."

"Even with the higher wages prevailing in the State, the workers are not able to make both ends meet. The workers engaged in the beedi industry are not able to earn even Rs. 35 or Rs. 40 a month and workers engaged in the cigar industry get even much less. Of course, the capacity of the industry to pay is also an important point to be considered. There are remarks in the awards given by the Tribunals that the industry is in a very sound position"

[Sri K. T. Sreedharan] [20th December 1954]

to increase the wages. Even Dr. B. V. Narayanaswami in his report goes on to say that a 25 per cent increase in the wages can be effected without jeopardising the industry. So, from that point of view also, the industry is in a sound position to pay a higher minimum wage for this category of workers and regarding the minimum wages of similar categories of workers in other industries, we can assert that the workers are in a better position. In the circumstances, I wonder how this Government came forward to fix up such a low wage for these tobacco workers under the Minimum Wages Act. There is also a fear prevalent among workers in this State that the capitalists will take advantage of the clue in the report that the cost of living would become cheaper when the general level of prices declines and see that wages are reduced to a lower level in view of the trend of opinion expressed therein. That apprehension must also be removed and the workers must be given a minimum wage of at least Rs. 2-4-0 for 1,000 beedies and Rs. 3-4-0 for 1,000 cigars. The working classes must be assured that their position will be much better under this Government. Let me thank you, Sir, for the opportunity given to me to speak."

2-58 SRI M. PALANIYANDI:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த
p.m. குறைந்த பட்ச சம்பளத்தைப் பற்றி பேச எழும்போது கனம் கோபாலன் அவர்கள் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் கூறியபடி, தொழில் கோர்ட்டு நிர்ணயித்தபடி தொழிலாளர்களுக்கு அடிப்படை சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதை கனம் அங்கத்தினர் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள 12 ரக தொழிலாளர்களுடைய சம்பளத்தை நிர்ணயிக்க ஒரு தொழில் கோர்ட்டை அமைத்தார்கள், அதன்படி இப்பொழுது அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சண்டைக்கு முன்பாக அரசாங்கம் எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயித்தார்களோ அந்த அடிப்படையில் இப்பொழுது கொடுத்து வருகிறார்கள். கூனார் ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் உணவு ஆராய்ச்சி செய்து புள்ளி விவரங்கள் எடுத்து, ஒரு குடும்பத்தில் நான்கு பேர்கள் இருந்தால் அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டும் என்று 1936-ம் வருஷத்திற்கு முன் சரியானபடி நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு வாழ்க்கைத்தரப்புள்ளி விவரம் எவ்வளவு எறியிருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். இப்பொழுது 330 அல்லது 340 என்று எறியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் எடுத்துக்கொண்டால் எவ்வளவு உயர்ந்திருக்கிறது என்பது தெரியவரும். அந்த அடிப்படையில் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு தொழிலாளருக்கும் குறைந்த பட்சம் ரூ. 125 அல்லது 130 கொடுக்கப்பட வேண்டும். மற்றும் அட்ஜூடிகேஷன் மூலம் கொடுத்த ‘அவார்’ டை எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒரு தொழிலாளிக்கு குறைந்த பட்ச சம்பளம் ரூ. 26 ஆவது கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் தொழில் கோர்ட்டு தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறது. அதன்படியே கை நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்குப் கொடுத்து வருகிறது. அந்த அடிப்படையில் ஒவ்வொரு தொழிலாளிக்கும் உபரி வேலைக்கு நாலரை வீதம் கொடுக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கம் கொடுப்பது மூன்று அணுக்கள்தான். இன்னும் பல இடங்களில் மூன்று அணுக்களும் கொடுக்காமல் இரண்டு அணுக்கள் தான் கொடுத்துவருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நமது அரசாங்கம் பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு ஆயிரம் பீடி கட்டினால் ரூ. 1-4-3 கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். இது நியாயமா? ஆயிரம் பீடி கட்டினால் அவனுக்கு ரூ. 1-4-3 கொடுத்தால் அவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையை எப்படி நடத்த முடியும். ஸ்ரீ பி. வி. நாராயணசாமி

20th December 1954] [Sri M. Palaniyandi]

நாயுடு அவர்கள் தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் பீடித் தொழிலிலுள்ள தொழிலாளிகளில் முப்பது சதவிகிதம் சுஷ்ரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஏன்? அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச சம்பளம் கொடுக்காததால்தான். ரூ. 30 என்று நிர்ணயித்த பிறகும் கூட அவர்களுக்கு சரியானபடி, சம்பளம் கொடுக்காததால்தான் அவர்கள் சுஷ்ரோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை ஸ்ரீ பி. வி. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களே தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆகவே சர்க்கார் இதையெல்லாம் நிச்சயமாக கவனித்து அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச சம்பளம் கொடுப்பதை நிர்ணயிக்கவேண்டும். சர்க்காருடைய கணக்கில் இருக்கும் 12 வகை தொழிலாளர்களையும் தங்களுடைய கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். மற்றும் போக்கு வரத்து தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள்.

“நிச்சயமாக எனக்குத் தெரியும். பல இடங்களிலே இரண்டு ரூபாய், 3 p.m. இரண்டேகால் ரூபாய் வரையில் இந்த பீடி சுருட்டும் தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது சர்க்கார் ஏன் குறைந்த பட்ச கூலி ஒரு ரூபாய் நாலேகால் அணு என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். பீடி முதலாளிகளுக்கு லாபம் இல்லையா? நிறைய லாபம் இருக்கிறதென்று தொழில் கோர்ட்டு தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறது. டாக்டர் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் அந்தத் தொழிலைப்பற்றி நன்கு பரிசீலனை செய்து கொடுத்திருக்கும் தனது ரிப்போர்ட்டில் பல உண்மைகளை வெளியிட்டுருக்கிறார். பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களில் நூற்றுக்கு முப்பது பேர்கள் சுஷ்ரோகத்தினால் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார். அவர்களுடைய வீடுகள் இருக்கும் நிலைமை, அவர்களுடைய சாப்பாட்டு நிலைமை போன்ற சூழ்நிலைகளோடு, அவர்கள் தொழிற்சாலையில் புகையிலையைச் சுருட்டி பீடி தயாரிக்கும்போது வெகு சுலபத்தில் டி. பி. யினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று அவர் சொல்லுகிறார். இதை அரசாங்கம் நன்கு கவனிக்க வேண்டும். அன்றாட வாழ்க்கைக்கு மிக அத்தியாவசியமான குறைந்த பட்ச கூலியாவது அவர்களுக்குக் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். இவர்கள் விதிக்கக்கூடிய கூலி விகிதத்தை எல்லா பீடி பாக்கடரி முதலாளிகளும் கொடுக்கும்படி கண்டிப்பான நடவடிக்கையை சர்க்கார் எடுத்ததுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சர்க்கார் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவர்கள் கூலிகளுக்கு எவ்வளவு குறைந்த பட்ச கூலி கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கிறார்களோ அதே குறைந்தபட்சக் கூலியையாவது அரசாங்கத்திலேயே வேலைசெய்கின்ற தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். இவர்கள் இப்படிக் கொடுத்து வழிகாட்டினால்தான் மற்றவர்களும் இவர்கள் காட்டுகின்ற வழிப்படியே நடப்பார்கள்.

“இன்றைக்கு பீடி, சுருட்டு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் முதலாளிகளுக்கு நல்ல லாபம் வருகின்றது. அதனால் அரசாங்கத்திற்கும் நல்ல வருமானம் இருக்கின்றது. ஆகவே அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை யெல்லாம் செய்துகொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தாகவேண்டும்.

“தென்னாட்டிலே அதிலும் குறிப்பாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மூக்கடல் போன்ற இடங்களிலே பீடித் தொழில் குடிசைத் தொழிலாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அங்கே பத்தரை பதினாறு என்று ஆயிரம் பீடி சுற்றுவதற்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் டீச்சக்கணக்கான ரூபாய் லாபம் அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் முதலாளிக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுவும் யானைக்கு பாதாம் ஹல்வா ஊட்டக் கூடிய நிலைமையில் அவர்களிடம் பணம் நாளுக்கு நாள் பெருகிக்கொண்டே யிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து சர்க்கார் அவர்களுடைய சம்பள விகிதத்தை நல்ல அடிப்படையில் நிர்ணயிக்க

[Sri P. Ramamurthi] [20th December 1954]

“குறைந்தபட்சக் கூலிச் சட்டத்தை என்ன முறையில் சென்னை சர்க்கார் அனுஷ்டித்து வருகிறார்கள்? குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயிப்பதற்காக சென்னை சர்க்காருக்குப் பலவகைப்பட்ட கமிட்டிகள் ஏற்படுத்திக்கொள்ள வசதிகள் இருக்கின்றன. 1949-ம் வருஷத்தில் இந்திய சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட fair wages கமிட்டி ரிபோர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ராவ் கமிட்டியும் ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். குறைந்த கூலி நிர்ணயிப்பது சம்பந்தமாக அவர்கள் சில தத்துவங்களை வரையறுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தத்துவங்களின் பக்கத்தில் கூட சென்னை சர்க்கார் தலைவைத்துப் படுப்பதுகூட கிடையாது. இதற்கு ஒரு உதாரணம் கூற விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்கார் சமீபத்தில் ஒரு விசாரணைக் கமிட்டியை நியமித்து, அந்தக் கமிட்டியின் யாதாஸ்தில் இரண்டு மாதங்களுக்குமுன் வெளி வந்திருக்கிறது. அந்த யாதாஸ்தில், சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள பீடித் தொழிற்சாலைகளில் சட்டத்தை மீறி குழந்தைகளை வேலைவாங்கும்படியான முறை அகோரமாக இருந்துவருகிறது. வேறு எங்கும் இல்லாத முறையில் சென்னையில் இருந்துவருகிறது என்று புள்ளி விவரங்களோடு மத்திய சர்க்கார் நியமித்த விசாரணைக் கமிட்டி கூறுகிறது. ‘அதிகாரிகள் பீடித் தொழிற்சாலைகளுக்குப் போகும்போது அங்கிருந்து குழந்தைகளை அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இதுதான் நடந்துவருகிறது’ என்றும் மத்திய சர்க்கார் நியமித்த கமிட்டி மேலும் கூறுகிறது. அந்தக் கமிட்டியின் ரிபோர்ட் மந்திரியாருக்குத் தெரியுமா தெரியாதா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஏனென்று கேட்டால், ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாக நான் லேபர் கமிஷனர் காரியாலயத்திற்குப் போய் விசாரித்த போது அங்கு அப்படிப்பட்ட ரிபோர்ட் வந்திருக்கவேயில்லை என்று தெரியவந்தது.

“குறைந்த பட்ச கூலி எப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்பதுதான் பிரச்சனை. 1949-ம் வருஷத்திலே இதை நிர்ணயிப்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லியிருக்கக்கூடிய முறைப்படி முதல் முதலில் நிர்ணயிக்கும் போது இந்தப் பலதரப்பட்ட தொழில்களுக்கு வெவ்வேறு கமிட்டிகள் போடலாம் என இருக்கிறது. இந்தக் கமிட்டிகள் விசாரணை செய்து கொடுக்கும்படியான யோசனைகளை ஆலோசனை செய்த பிறகு சர்க்கார் குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயித்துக் குறிப்பிட்டு அறிக்கை விடலாம் என்று ஒரு வழி இருக்கிறது.

“இன்னொரு வழி இருக்கிறது சென்னை சர்க்காரே தற்காலிகமாக குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயித்து கெஜட்டில் முதலில் பிரசுரம் செய்துவிட்டு, சம்பந்தப்பட்ட தொழிற் சங்கங்களையும், முதலாளிகளையும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை எழுதச் சொல்லும்படிக் கேட்கலாம். அபிப்பிராயங்கள் வந்த பிறகு, கூடி ஆலோசனை செய்த பிறகு, சென்னை சர்க்காரே குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயிக்கலாம் என்று சொல்லப் படுகிறது.

“ஒரு கமிட்டியை நியமித்து அதன் மூலமாக விசாரணை செய்து அதற்குப் பிறகு குறைந்தபட்சக் கூலியை நிர்ணயிக்கும் முறையை நமது சென்னை சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கவில்லை. ஆனால், சென்னை சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கும் முறைதான் என்ன? சர்க்கார் தாங்களே கூலியை நிர்ணயித்து, கெஜட்டில் பிரசுரித்தால், அதன்பிறகு தொழிற் சங்கங்கள் ஆலோசனை சொல்லலாம் என்று சொன்னார்கள், 1949-ம் வருஷத்தில். இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள மிகப் பெரிய தொழிற் சங்கங்கள் அன்றைய தினம் தங்களுடைய யோசனையை எடுத்துச்சொல்வதற்கு முடியவில்லை. ஏனென்று கேட்டால், அப்பொழுது தொழிலாளர்கள் அடக்குமுறைகளுக்கு உள்ளாகி, அந்தத் தொழிற் சங்கங்கள் சட்ட விரோதமாக்கப்பட்டு இருக்கக்கூடிய காலத்தில், ‘தொழிற் சங்கங்களே, உங்களுடைய யோசனையைச் கூறுங்கள்’ என்று சொன்னால், அவர்கள் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? யோசனை சொல்லக்கூடிய தொழிற் சங்கங்களெல்லாம் சட்ட விரோதமாக்கப்பட்டிருந்த அந்த நிலைமையில் சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்ல

20th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

முடியவில்லை. ஆகவே, எந்த விதமான யோசனையும் வரவில்லை. அதனால், சர்க்கார் நிர்ணயித்த குறைந்தபட்சக் கூலி விகிதமே ஊர் ஜிதம் செய்யப்பட்டு இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட ஐந்து வருஷம் ஆகப் போகின்றது.

“ஜனவரி மாதத்தில் மைசூரில் நடந்த மகாநாட்டில் குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் சம்பந்தமாக விவாதம் நடந்தது. அந்த சமயத்தில் நாங்கள் இதைத் தெரிவித்தோம். சென்னை சர்க்காரில் அப்பொழுது தொழிலாளர் மந்திரியாக இருந்த டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்களும், மத்திய சர்க்காரின் தொழிலாளர் மந்திரியாக இருந்த ஸ்ரீ வி. வி. கிரி அவர்களும் அந்த சமயத்தில் அங்கு வந்திருந்தார்கள். டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அன்றைக்கு இவ்விஷயத்தை மறுக்கவில்லை. ஸ்ரீ கிரி அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார். இவ்வளவும் சென்னை சர்க்காருக்குத் தெரியும். அதற்குப்பிறகும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

“குறைந்தபட்சக் கூலி சட்டத்தின் (Minimum Wages Act) 6-வது செக்ஷன் கூறுவதாவது:—

‘6. *Advisory Committees and Sub-Committees*—For the purpose of revising minimum rates of wages fixed under this Act, the appropriate Government shall appoint as many advisory committees and sub-committees as it considers necessary to inquire into the conditions prevailing in any scheduled employment and to advise the appropriate Government in making such revision in respect of that employment.’

மேலே கூறியிருக்கக்கூடிய தொழில்களிலே சம்பளத்தை எப்படி திருத்தியமைக்கலாம் என்பதற்காக கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தலாம் என்று 6-வது செக்ஷன் கூறுகிறது.

“அந்தச் சட்டத்தின் 7-வது செக்ஷன் கூறுவதாவது:—

‘7. *Advisory Board*.— For the purpose of co-ordinating the work of committees, sub-committees, advisory committees and advisory sub-committees appointed under sections 5 and 6 and advising the appropriate Government generally in the matter of fixing and revising minimum rates of wages, the appropriate Government shall appoint an Advisory Board.’

மேலே குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடிய பல கமிட்டிகளினுடைய வேலைகளை நிர்ணயிப்பதற்காகவும் மேற்பார்வை பார்ப்பதற்காகவும், பொதுவாக அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை கூறுவதற்காகவும் ஒரு அட்வைசரி போர்டை ஏற்படுத்தலாம் என்று 7-வது செக்ஷன் கூறுகிறது.

“நமது சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கும் முறை என்ன? அட்வைசரி போர்டை ஏற்படுத்தியாய்விட்டது. ஆனால் குறுப்பிட்ட தொழில்களுக்கு கமிட்டிகள் கிடையாது. அப்படியென்றால் அட்வைசரி போர்டு எப்படி கமிட்டிகளினுடைய வேலைகளை நிர்ணயித்து, மேல்பார்வை பார்ப்பது என்பது யாருக்கும் தெரியாது சர்க்காருக்குத்தான் தெரியும். நமக்குத் தெரியாது. கமிட்டிகளுக்கு அநேகமாக வேலையே இல்லை என்ற நிலை இருந்துவருகிறது. இந்த நிலைமையில் இருந்தால் அதற்கு என்ன அர்த்தம்? இந்தப் பிரச்சனையில் சர்க்காருக்கு கிரத்தை கிடையாது என்பதுதான் அர்த்தம்.

“பாக்டரி ஆக்ட்டை அமுல் நடத்துவதில் எப்படி சர்க்கார் போதிய கவனம் செலுத்துவது கிடையாதோ, அதே முறையில்தான் இந்த குறைந்தபட்ச கூலி சட்டத்திலும் சர்க்காருக்கு எந்தவிதமான அக்கறையும் கிடையாது. இந்த மாகாணத்திலுள்ள மிகப் பெரிய தொழில்களில் ஒன்றாகிய பீடித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் ஏற்கனவே எந்த நிலைமையில் இருந்தார்களோ அதே நிலைமையில்தான் இன்னும் இருந்து வருகிறார்கள். இருக்கக்கூடிய சட்டத்தைச் சரியாக அமுல் நடத்துவதற்குப் பதிலாக கண் துடைப்பு வேலையாகத்தான் சர்க்காருடைய போக்கு இருந்து வருகிறது.

[Sri P. Ramamurthi] [20th December 1954]

“சர்க்காருக்கு ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடிய காலத்தில் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உடனடியாக இந்த தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுடைய சம்பளத்தைத் திருத்துவது எப்படி என்று ஆலோசனை செய்வதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு 6-வது செக்ஷனின்கீழ் சொல்லி இருப்பதுபோல் ஒரு கமிட்டியை உடனடியாக ஏற்படுத்தி, தொழிற் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளுக்குப் போதிய பிரதிநிதித்துவம் கொடுத்து, அவர்கள் சொல்லும்படியான யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக ஒரு உத்தரவை சர்க்கார் கொடுக்குமானால், இந்தத் தொழில் மட்டுமல்ல, இச்சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 12 தொழில்களும் இன்னும் நல்ல முறையில் வளர்ச்சியடைய முடியும். ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் தனித் தனி அட்வைசரி கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தி, ஐந்து ஆண்டுகள் முடிவதற்கு உள்ளாகவே, இந்தக் கமிட்டிகள் இரண்டொரு மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே வேலையைப் புர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பாகக் கட்டாயப் படுத்தி, அந்தக் கமிட்டிகளின் யோசனையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்பொழுதுதான் இச்சட்டத்தினுடைய நோக்கத்தை சர்க்கார் நிறைவேற்றியவர்களாவார்கள் என்று சொல்லி என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

3-20 p.m. SRI K. P. GOPALAN :—“On behalf of the leader of the jatha that came here from Malabar and 28 representatives representing South Kanara, Malabar and Tamilnad. I submit this humble petition to this House. The demand made in the petition is to raise the minimum wage to Rs. 2-4-0 for thousand beedies and Rs. 3 for thousand cigars.”

(The Member presented the petition to the Secretary.)

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Mr. Speaker, Sir, under the Minimum Wages Act of 1948, the Government have power to fix the minimum wage for those who are employed in the tobacco industry including the beedi-making industry. As has been pointed out by Sri K. P. Gopalan, it must be understood that the minimum wage does not mean the maximum wage. The wage fixed under the Minimum Wages Act, should be paid even by the uneconomic establishments and even to the most inefficient worker. But workers are not precluded from demanding and bargaining for more wages depending upon the quality and outturn of work and the capacity of the establishment to pay. The fixation of minimum wages under the Act does not shut out the enhancement of the wages. Further, it may be noted that the wage of Re. 1-4-3 proposed to be fixed is for a unit of 1,000 beedies and not for a day. Minimum wages under the minimum Wages Act were first fixed on 27th December 1950. I would like to tell Sri K. P. Gopalan the basis on which minimum wages were fixed in 1950. Dr. B. V. Narayanaswami Naidu, who was appointed as a Court of Enquiry, went into matters relating to the tobacco industry and recommended that for 1,000 beedies the minimum wage should be fixed at Re. 1-2-0. He added that to this wage should be added by way of dearness allowance one anna, two annas, three annas or four annas, the actual amount depending on the cost of living index. This recommendation of Dr. Narayanaswami Naidu was accepted

20th December 1954] [Sri M. Bhaktavatsalam]

in toto by the Government in 1950. But some employer questioned the validity of the order of this Government in the High Court. The High Court ruled that the wage fixed under the Minimum Wages Act should not be correlated with dearness allowance and declared the notification to be invalid. At that time, no minimum wage was fixed and there was an agitation by the workers for fixation of the minimum wage. The Government took up the question and issued a notification fixing the minimum wage at Re. 1-4-3 and without any reference to dearness allowance. This notification was based almost entirely on the previous notification, changes being made only to meet the legal objections. It was pointed out to me that this was simply re-notifying the minimum wage after removing the legal objections. The wage could have been fixed strictly mathematically at Re. 1-4-0. But it was fixed at Re. 1-4-3. I would like to tell the hon. Members who sought to level very serious charges against the Government that this is only a preliminary notification. The Advisory Board that was referred to by the Leader of the Opposition was constituted, and Sri K. P. Gopalan, who very vehemently raised this question, is a member of that Board. I was surprised to find that he took all the trouble of bringing a jatha all the way from Malabar to tell us that the minimum wage was not adequate. But he did not attend the meeting of the Board when it considered the question of minimum wage in the beedi industry.”

SRI K. P. GOPALAN :—“I rise on a point of personal explanation, Sir. The agenda was sent to my place, while I was here. I have been in this place since 24th November. I would have been very glad to take part in the debate but there was some confusion regarding the time. Three Members reached the place but by then the deliberations were over. We had a full discussion with the Labour Commissioner. The Hon. Minister for Labour knows that we stand for the working classes and that our life is dedicated to the working classes.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I did not mean that the hon. Member, who is enthusiastic and earnest, deliberately abstained from attending that meeting. Instead of bringing a jatha from Malabar, he could have managed to attend the meeting and offered his advice.

“As I pointed out, the notification published is only a preliminary notification. Objections and suggestions have been called for, and the last day for their submission is the 22nd of this month. Hon. Members, representatives of workers' unions and others should have taken note of it. Even now, there are two more days. People could offer their suggestions and objections. The Government will give due consideration to the representations that will be received. Therefore, with due respect to the hon. Member, I should say that he need not have been taken so much of the valuable time of this House at this stage.”

[20th December 1954]

* SRI P. RAMAMURTHI :—" I rise on a point of personal explanation, Sir. I know that the Madras Government have appointed an advisory board as provided in section 7 of the Minimum Wages Act. The board is for the purpose of co-ordinating the work of committees, sub-committees, advisory committees and advisory sub-committees appointed under sections 5 and 6 and advising the Government generally in the matter of fixing and revising minimum rates of wages. What I asked for was the appointment of committees and sub-committees as provided in section 6 for inquiring into the conditions prevailing in any scheduled employment and for advising the Government in revising the minimum rates of wages fixed under the Act in respect of that employment. In the absence of these committees and sub-committees, the Advisory Board has no work to co-ordinate; it has got only a general purpose to fulfil."

3-30
p.m.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I shall look into the proposal of the hon. the Leader of the Opposition to appoint separate committees. But I would like to tell him that this Advisory Board which had been constituted did go specifically into the question of fixing the minimum wage for workers in the tobacco industry."

IV.—GOVERNMENT BILL—*cont.*THE MADRAS DRAMATIC PERFORMANCES BILL, 1954—*cont.*

MR. SPEAKER :—" Now, let us resume discussion on the Madras Dramatic Performances Bill. I fix a time-limit of ten minutes for each speaker. The discussion will continue till 5 p.m. when I shall call the hon. the Leader of the Opposition to speak. The Hon. Minister will reply to the debate at 5-30 p.m."

* SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Mr. Speaker, Sir, I submit that this is an absolutely unnecessary and unwanted piece of legislation. I find that in this Bill there is nothing new which has not been contemplated in the Indian Penal Code except for the fact that certain powers have been snatched away by the Government for endowing their subordinates with extraordinary powers to prohibit certain classes of dramas. This Bill is directed not against every dramatist but only against a particular class of dramatists. The Hon. the Finance Minister said that he had got the seal of approval for this Bill from the Dramatists' Association of Madras. I submit that this Bill affects chiefly not the professional dramatist, but the amateur dramatist. The professional dramatists have got an eye only on the Box Office collections but an amateur dramatist is mainly interested in shaping public opinion and in reforming the society. Looking at the question from that point of view, I submit that the Hon. the Finance Minister should take the opinion of not only the professional dramatists but also the amateur dramatists in general."

20th December 1954] [Sri S. Daivasigamoney]

(The Deputy Speaker in the Chair.)

" Sir, there has been a constant struggle between two sets of people—one set advocating rationalism and another set irrationalism, one set advocating culture and another set barbarism, one set advocating wisdom and another set ignorance, and one set advocating advanced scientific knowledge and another set trying to keep the people in ignorance by advocating bigotry in religious faith. Invariably, in all these cases it is the former that has come out victorious. The best method to diffuse knowledge among the public is through the medium of a dramatic performance. It is that which catches the eye of the public soon. It requires a great amount of thought to produce a drama and only after it is written comes the question of spending money and taking pains to stage the drama. But before a drama could be enacted, this Bill seeks to put a gag on that. This Bill seeks to kill the child before it is born and when it is in the mother's womb. The proof of the pudding is in the eating thereof. Therefore, before the Government impose a ban on a drama, they should allow it to be enacted and watch the reaction of the public. They should see how the people receive the dramatic performance and what the object behind the drama is. They should see whether it is for the purpose of diffusing knowledge among the public or whether it is for the purpose of stunting the growth of the people or the growth of the mind of the common man. That is the way in which they should look at things. They should not impose a ban on a drama immediately their officers think that it is likely to lead to a breach of the peace. It has been said in the morning that it should be the duty of the Government to see that wherever a right is guaranteed, it should be safeguarded and that all the persons who abuse such a right should be punished. That should be the approach to this question. Now, instead of that, the Government say that they won't do such a thing and that even before a drama is enacted and before the public form an opinion about it, they are going to ban it because their officer thinks that it is likely to lead to a breach of the peace. That is how the Government are approaching the question. After all, who are these officers? They are only the servants of the Government. Are they best fitted to judge whether a drama is good or bad before it is enacted? What may be good for a particular person may not be good for another class of persons. I can quote certain examples, in this connection, from the Ramayana against which this Bill is obviously directed. In the last year's number of the 'Caravan' I read certain passages in which it was stated that Vasishta gave a feast to the rishis and other persons, in which flesh and wine were freely served, and all including Rama, Sita and Lakshmana partook of the wine and flesh because they were common in those days. Great and learned scholars like Mr. Chatterjee and others have said that. If a particular class of persons whom we call research students and scholars say such things, we acclaim them and we also bestow on them degrees such as doctorates. But if the same ideas are portrayed by a dramatist so that knowledge of those particular ideas may be

[Sri S. Daivasigamoney] [20th December 1954]

diffused among the common public, we criticise that man. That is exactly the thing which this Bill seeks to do. I submit this is wrong. It is said that the rights of the theists are sought to be protected through this Bill. I can also claim to be not an atheist. I believe in God. I am a Hindu. I believe in the oneness of God. But I do not have any faith in the voluminous pieces of trash that we find in the puranas of the Hindus. That is exactly what we want to do away with. What is the best medium of doing away with the trash in the puranas? We cannot open the eyes of the common man simply by writing certain articles in our periodicals. The best medium for this purpose is the drama wherein not the thoughts of the dramatist but the ideas of great scholars are depicted."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is up."

* SRI S. DAIVASIGAMONEY :—"I would conclude, Sir, by saying 'Please do not do away with the means or the medium of diffusing knowledge among the public by breaking the instrument itself. What does it matter if the feelings of a few persons are wounded when the larger interests of the public are at stake?'"

3-40 SRI D. DASARATHAN :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நாடகத் தடை மசோதா தற்போது மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு தேவையா என்று பார்க்காமல் அவசரம் அவசரமாக சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று அனேக அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். இந்த மசோதா எதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது, இதைக் கொண்டுவருவதன் நோக்கம் என்ன என்று அறியாமல் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். யாரோ ஒரு பகுதியினர் இப்பொழுது நடந்து கொண்டுவந்த தோழர் ராதாவின் நாடகத்திற்கு, தடை விதிக்க வேண்டுமென்று சொன்ன காரணத்திற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். யாரோ ஒரு சிலர் சொல்வதற்காக இவ்விதமாக மனக்குழப்பம் ஏற்படுவதற்கு வழியே இல்லை. குறிப்பாக முற்போக்கு கருத்துக்கள் பரவும் இந்தக் காலத்தில், மதமே கூடாது என்று சொல்லுகிற இந்தக் காலத்தில், ஒரு பகுதியினர் மனசஞ்சலம் அடைவார்களே என்பதற்காக இவ்விதமாக பொது மக்களுக்கு ஒவ்வாத ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாமா, என்று கேட்கிறேன். 1951-வது வருஷத்திய ஜனசஞ்சிகையை எடுத்துக் கொண்டால், தன்னுடைய ஜாதி என்ன என்று சொல்ல விரும்பாமல், தான் எந்த மதத்தைச் சார்ந்தவன் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை என்ற காரணத்தினால் அதில் எவ்வளவோ பேர்கள் தங்களை திராவிடர்கள் என்றும், தமிழர்கள் என்றும், தங்களுக்கு மதம் கிடையாது என்றும், தான் இந்து அல்ல என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தொன்றுதொட்டு அனுசரித்து வந்த இந்து மதம்கூட இன்றைக்குப் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. ஜாதி மத பேதத்தினால் வரும் கேடுகளைத்தான் இன்றைய சீர்த்திருத்தவாதிகள் சித்தரித்துக் காட்டுகிறார்கள். தோழர் ராதா நடத்தும் ராமாயணத்திலும், ரத்தக் கண்ணீரிலும் வசூல் இல்லாமல் இல்லை. ஜனங்கள் பெருவாரியாக வராமல் இல்லை. ஜனங்கள் பார்த்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள். இது பகுத்தறிவு காலமாதலால் ஜனங்களிடையே ஒரு புதிய எழுச்சியை உண்டு பண்ணியிருக்கிறது. இதன் விளைவாக மக்களிடையே எங்கே புரட்சிகரமான கருத்துக்கள் பரவுமோ என்று எண்ணி தோழர் ராதாவின் நாடகத்தைத் தடை செய்துள்ளார்கள்.

"சாதாரணமாக புராணங்களெல்லாம் அறிவுக்குப் புறம்பான கருத்துக்களை விளக்குகிறதே தவிர, நாடு முன்னேற்றம் அடைவதற்கான கருத்துக்

[20th December 1954] [Sri D. Dasarathan]

களைப் பரப்பவில்லை. இன்றைக்கு ஜாதியின் பேரால் மதத்தின் பேரால் மக்களை இழுவுப்படுத்துகிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கோலார் தங்க வயல் பிரதேசத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பெரும்பகுதியினர் இந்தப் பிரதேசத்தில் வாழ்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை இழிவுப்படுத்தும் வகையில் நந்தனார் நாடகம் நடத்தப்பட்டது. அதில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை மிகக் கேவலமாகவும் உயர்ஜாதி, தாழ்ந்த ஜாதி என்ற பாகுபாட்டை வெகுவாக சித்தரித்துக் காட்டப்பட்டது. தீண்டாந்நவர்கள் என்றும் பறையர்கள் என்றும் மிகக் கேவலமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆதலால் அங்குள்ள மக்கள் கொதித்தெழுந்து அநாதை நடக்கவொட்டாமல் செய்தார்கள். இன்றைக்கு 100-க்கு 80, 90 பேராக இருக்கும் ஆதித்திராவிட மக்களை இவ்விதமாகக் கேவலப்படுத்தினால் அவர்கள் எப்படிப் பொறுப்பார்கள். அந்த நாடகம் நடக்கவொட்டாமல் நிறுத்திவிட்டார்களே தவிர, மதுரையில் நாடகத்தை நிறுத்துவதற்காக கலகம் செய்தார்களே அது மாதிரியாக இங்கே கலகம் செய்யவில்லை.

"இன்றைய தினம் புராணங்களை நாடக ரூபமாகவோ சினிமா ரூபமாகவோ காட்டிய போதிலும் ஜனங்கள் அவைகளை பகிஷ்கரிக்கிறார்கள். அத்தகைய நாடகங்களைப் போய்ப் பார்க்கவும் மறுக்கிறார்கள். இப்பொழுது பேசப்பட்டுவரும் மோசாயண நாடகம் பல நாட்களாக சென்னையில் நடந்து வந்தது. ஆனால் மதுரையில் நடக்கும்போது இதற்கு எதிர்ப்பு இருந்திருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். உண்மையிலே அப்படியிருந்தாலும் அதைத் திருத்தி இருக்கலாம். அப்படியில்லாமல் சர்க்கார் அதில் தலையிட்டு நிறுத்தி விட்டு உடனடியாக, மிகமிக அவசரமாக ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஒரு நாடகம் நடத்தப்படவேண்டுமானால் இந்த தச்சட்டத்தின்படி 15 நாட்களுக்கு முன் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் அதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து பார்க்கும் என்று இருக்கிறது. அதிகாரிகளாகத்தான் இருக்க முடியும். அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பிக் கையில் அதிகாரிகளுக்கு வேறு விதமாகக்கெட்ட எண்ணம் ஒன்றும் இருக்கப்போவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் கொடுக்கப் படும் நாடகப் பிரதியில் ஏதாவது குற்றம் கண்டு பிடித்தால் இந்த நாடகத்திற்கு தடை விதிப்பார்கள் என்று தெரிகிறது. 15 நாட்களுக்குப் பிறகு அவர்களுக்கு உத்தரவு கொடுத்து, அவர்கள் கோர்ட்டு மூலமாக வாதிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேண்டும். காலம் மாறிக்கொண்டிருக்கிறது. சீர்த்திருத்த முறை ஒரு காலத்தில் இருப்பது மற்றொரு காலத்தில் இருப்பதில்லை. மாறிக் கொண்டதான் இருக்கிறது. இவ்விதமான மாற்றங்கள் தமிழ் நாட்டில் நடந்து கொண்டுவருகிறது.

"குறிப்பாக வால்மீகி ராமாயணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நம் நாட்டு மக்களை சூத்திரன் என்றும் சண்டாளன் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காலத்தில், அதாவது பகுத்தறிவு மிகுந்திருக்கிற இந்தக் காலத்தில் மனிதனை இழிவுபடுத்தி எழுதி இருப்பதை யாராவது சகித்துக் கொண்டிருப்பார்களா? இன்றைக்கிருக்கும் இந்து கோட்முதலிய சட்டங்கள் மனிதத்தன்மையே இழிவுப்படுத்துவதாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக சண்டாளன் என்னும் சொல் இந்தப் புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆதிதிராவிடர்களையும், தீண்டாமையை யும் தான் இதில் சொல்லப்படுகிறது. அந்த இனமே முன்னேறுவதற்கு தடையாக இருக்கிறது. இம்மாதிரியாக இழிவு படுத்தும் புராணங்களைத் தடை செய்யாமல் ஏதோ ஒரு சாராரின் மனம் புண்படுகிறதே என்று முற்போக்கு நாடகங்களையும் தடை செய்கிறார்கள். இதற்காக சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஜனங்களின் பிரதிநிதியாகயிருப்பவர்கள், ஜனங்களைப் பார்த்துக்கொள்ளாமல் இந்த விதமான சட்டங்களைச் செய்ய வாகாது. ஆதலால் இந்த சட்டத்தை அங்கீகரிப்பதற்குமுன் ஜனங்களுடைய எண்ணம் என்ன என்பதை சர்க்கார் தெரிந்துக்கொண்டு பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

[20th December 1954]

3-50
p.m.

SRI C. KANDASAMY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நம் முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நாடக தடை மசோதாவை பூர்ணமாக எதிர்க்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சட்டசபை மூன்று வருஷ காலமாக இயங்கி வருகிறது. இது வரையில் எவ்வளவோ சட்டங்களை நாம் இயற்றி இருக்கிறோம். அவைகளில் ஒரு சட்டமாவது இவ்வளவு அவசர அவசரமாக இயற்றப்படவில்லை. இந்தச் சட்டம் இப்பொழுது அவசர அவசரமாக பிரசுரிக்கப்பட்டு, அவசரமாக நுழைக்கப்பட்டு, பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்பட்டு அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியும் அவசர அவசரமாக முடிவு செய்து இந்த மசோதாவை இந்த கூட்டத்திற்குள்ளாகவே முடித்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இப்பொழுது அவசரமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் அவசர அவசரமாக நிறைவேற்றினால் அதனால் மக்கள் எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகவேண்டியதாக இருக்கும். இன்றைய தினம் ஜன சமூகத்தில் எவ்வளவோ லட்சக்கணக்கான பிரச்சனைகள் நம் முன் நிற்கின்றன. அதனால் ஜன சமூகம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் சர்க்கார் அமை வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தை துரிதமாகக் கொண்டு நாலாயே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற அவசியம் இப்பொழுது என்ன ஏற்பட்டு விட்டது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

“காலையில் கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை பிரேரிக்கும் காலத்தில் நாடகக் கழகத்தார் இதை ஒத்துக்கொண்டு விட்டார்கள் என்ற காரணத்தை எடுத்துக் காட்டினார். அதே சமயத்தில் ஒரே மாதத்திற்குள் இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் அதனால் கோடிக்கணக்கான மக்களுடைய மனதில் எந்த எண்ணம் இருக்கிறது என்பதையும் யோசிக்கவேண்டும். பொது மக்களுக்கு இதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பார்ப்பதற்கு அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். இன்று ஒரு சிலர் நாடகத்தை எதிர்க்கிறார்கள் என்ற கருத்தை மனதில் கொண்டு அதனால் என்ன நடக்கும் என்பதைப்பற்றி கவலைப்படாமல் இந்தச் சட்டத்தை துரிதமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கொண்டு வந்தால் அது மகத்தான தவறு என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“மந்திரி சபை இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் வெற்றி பெறலாம். தங்களுடைய கட்சியின் மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு இதை நிறைவேற்றினால் வருங்காலத்தில் இந்த மந்திரி சபை மகத்தான தவறை செய்திருக்கிறது என்பதை மக்கள் திருப்பிக் கூறுவார்கள் என்பதை ஆட்சேபிக்க முடியாது. அப்பொழுது எவ்வளவோ எதிர்ப்புகள் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“அடுத்தபடியாக சட்டத்தைப் பார்க்கும்போது இப்பொழுது என்ன அவசரம் வந்து விட்டது என்பதை பார்க்க வேண்டும். இந்திய அரசாங்கத்திற்கு பலாத்கார முறையில் ஏதாகிலும் தீங்கு இழைத்தால் அந்த மாதிரியான நாடகத்தை தடைசெய்யலாம் என்றிருக்கிறது. பலாத்கார நாடக மூலமாக இந்திய அரசாங்கத்தையும், சென்னை அரசாங்கத்தையும் மற்ற அரசாங்கத்தையும் கவிழ்க்கக்கூடிய முறையில் இருந்தால் அதைத் தடுக்கலாம் என்றிருக்கிறது. இன்றையதினம் அப்படிச் சொல்லக் கூடிய அளவில் எந்த நாடகம் நடந்து வருகிறது என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி விட்டு வருங்காலத்தில் மக்களுடைய எழுச்சி ஏற்பட்டால் அதை சமாளிக்க முடியாமல் போய்விடலாம். ஆனால் தற்காலத்தில் மக்களுடைய எழுச்சியை கிளப்பக்கூடிய பல நாடகங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளும் முற்போக்கான நாடகங்கள். இவைகளையெல்லாம் தடை செய்தால் மக்கள் எந்த விதத்திலும் முன்னேற்றமடைய முடியாது. சமீபத்தில் விவசாயிகளுடைய கொள்கையைப்பற்றி ‘கண்ணீர் மணிகள்’ என்ற நாடகம் நடத்தப்பட்டது. அதனால் தமிழ் நாட்டு விவசாயிகளிடையே பெரிய புத்துணர்ச்சி கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் சர்க்கார் அறிவார்கள் என்றே நினைக்க

20th December 1954]

[Sri C. Kandasamy]

கிறேன். ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள், ‘இந்த மசோதாவை இப்பொழுது கொண்டு வரவில்லை, நெடு நாட்களாகவே இதைக்கொண்டு வரவேண்டுமென்றிருந்தோம்’ என்று சொன்னார். இன்றையதினம் கடவுள் இல்லை என்று ஒரு சாராரும் கடவுள் இருக்கிறார் என்று மற்றொரு சாராரும் சொல்லி வருகிறார்கள். கடவுள் இருக்கிறாரோ இல்லையோ அதைப் பற்றி நாங்கள் கவலைப்படப் போவதில்லை. இன்றையதினம் இருக்கும் சூழ்நிலையை நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

“இன்றையதினம் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை ஆராய்ந்து அதற்கு வேண்டிய சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். நம் ஜனங்களிடத்தில் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்க வேண்டும் என்று மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் படியான விஷயம் சமுதாயத்தில் பெரிய மாறுதல் ஏற்படவேண்டும். இன்றைய தினமுள்ள நிலைப் போராட்டம் அதற்கு ஒரு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கிறது. அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். கடவுளைப்பற்றி பேசினால் மட்டும் போதாது. இன்றைய நிலையில் குடியானவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அதற்கு இந்த மந்திரி சபை தயாராக இல்லை. இன்றையதினம் கடவுள் பக்திசூட குறைந்து விட்டது. வகுப்பு வாதமும் ஜாதி கிளர்ச்சியும்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது நாகரீகம் அதிகரித்துக்கொண்டு வருவதால் இந்த மாதிரி யான கிளர்ச்சிகளுக்கு இடமே இல்லை. இவைகளைக் கிளப்பவேண்டும் என்பது எங்களுடைய நோக்கம் இல்லை என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் குடியானவர்கள் திரண்டால் என்ன ஆகும் என்பதைத் தான் நாம் முதலில் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். அதுவும் பின்னால் வரப்போகிறது. ஆகவே ராமாயணத்தைப்பற்றிய பிரச்சனையில் ஈடுபட நாங்கள் தயாராக இல்லை.

“ஆனால் கலாச்சார விஷயத்தில் புண்படக்கூடியவைகளை தடை செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தில் ஒன்றுமில்லை. இப்பொழுது நாடகத்திற்கு தடை கொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் ரோடுகளில் போகும்போது பத்திரிகைகளின் விளம்பரங்களைப் பார்த்தால் அவைகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. மற்றும் பல விளம்பரங்களைப்பார்த்தால் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. ஆபாசமான படங்களை சித்தரிக்கிறார்கள். மந்திரிகள் சினிமாக்களில் ஆபாசமாக சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். இன்னும் வட நாடு தென்னாடு என்ற பிரச்சனையை நடத்திக்கொண்டு மிகவும் ஆபாசமாக காதல், கற்பழித்தல், முதலியவைகளை வால் போஸ்டர்களில் சித்தரிக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சர்க்கார் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் புண்படக்கூடியவைகளை காப்பாற்றவேண்டும் என்கிறார்கள். இன்னும் எவ்வளவோ பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. ஜனமணி முதலிய பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பத்திரிகையின் வால் போஸ்டர்களைப் பார்த்தால் கற்பழித்தல் முதலியவைகள் குறிக்கப்பட்டிருக்கும். இவைகளையெல்லாம் இந்த சர்க்கார் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு நாடகத்திற்கு தடை விதிக்கிறோம் என்றால் அதைக் கேட்க வேடிக்கையாக இருக்கிறது. முற்போக்கான செய்கைகளை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மக்களிடத்தில் புகுத்துவதற்கு போராட்டங்கள் நடத்தவேண்டும். அவைகளை நாடகங்கள் மூலமாக சித்தரித்துக்காட்டவேண்டும். அவைகளைத் தடை செய்வதா? பலாத்காரத்தை நாடகங்கள் மூலமாக யாரும் பிரசாரம் செய்ததாக இதுவரையிலும் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த மாதிரியான கொள்கைகளை அனுஷ்டானத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் அது மிகவும் மோசமான நிலைமையில் கொண்டு போய்விடும்.

“அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டம் சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று ஒரு ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. கலெக்டர் அவர்களும் தப்பு செய்யலாம். நாடகக்காரர்கள் ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் செலவு செய்துவிட்டு நாடகம் நடடிக்கக்கூடியவர்களுக்கு ரூ. 100, 200 என்று கொடுத்துவிட்டு அதன் பிறகு அந்த நாடகத்தை நடடிக்கக்கூடாது என்று சொன்னால் நாடகக்

[Sri C. Kandasamy] [20th December 1954]

காரர் செல்வமித்ததெல்லாம் வீணாகப் போய்விடும். இதனால் அவனுக்கு அனுபவசியமான செலவு ஏற்படுகிறது. அந்த உத்தரவின் பேரில் அப்பீல் செய்து கொள்வதற்கு ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. அதனால் அவனுக்கு செலவு அதிகமாகும் என்பதை சர்க்கார் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்று கலெக்டருடைய தீர்ப்பு தப்பி என்று நியாயம் கிடைத்தால் ஏன் அந்த அதிகாரியை தண்டிக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். அப்படி தண்டிப்பதற்கு ஒரு ஷரத்தும் இல்லை. ஆகவே இந்த மாதிரியான ஒரு ஷரத்து இருப்பது நியாயமில்லை. அப்படி இருந்தால் அது கலையைப் பரப்புவதற்கு தடை செய்வதாகும். இதுவெல்லாம் கலையைத் தடுப்பதே தவிர கலையை வளர்ப்பது என்பது அல்ல. ஆகவே கலெக்டர் பேரில் தாவா தொடரக்கூடாது என்று இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கடவுள் இருக்கிறாரா இல்லையா என்பதைப்பற்றி நாங்கள் கலைப்படவில்லை. சமுதாயத்தில் இப்பொழுது நடந்துகொண்டிருக்கும் நிலைப் போராட்டத்தை நல்ல முறையில் சட்டம் செய்வதன் மூலமாக தீர்த்து வைக்கப்படவேண்டும். இந்த மாதிரியான சட்டங்களெல்லாம் இந்தச் சட்டத்திற்கு குந்தகமாக இருக்கும். ஆகவே இந்தச் சட்டம் அவசியமில்லை. பலாத்காரத்தினால் கொலையும் கொள்ளையும் தூண்டுவது என்பது இல்லை. இன்றையதினம் கலாச்சாரம் எல்லாம் நாசமாக்கப்பட்டு மக்களின் மனதெல்லாம் இன்றையதினம் சின்னாபின்னப்பட்டிருக்கிறது. நாடகம் என்றால் அதில் வில்லன் வரலாம், காதல் வரலாம், ஹீரோ வரலாம், சண்டை கொலை கொள்ளை எல்லாம் வரலாம். இதுதான் நாடகத்தில் இப்பொழுது நடந்து வருகிறது. இதனால் யாரும் பாதிக்கப்படவில்லை. யாரும் பாதிக்கப்பட்டதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் புள்ளி விவரம் கொடுத்து குறிப்பிடவில்லை. மற்றவர்களும் இதைப்பற்றி குறை கூறவில்லை. இது வரையில் நடந்த எந்த நாடகத்திலாவது இந்த மாதிரியாக யாரும் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்று இது வரையில் யாரும் சொல்லவில்லை. இந்த நிலைமையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை.

“எங்களுக்கும் ஜனங்களைப்பற்றி பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. எங்களையும்தான் ஜனங்கள் தேர்ந்தெடுத்து சட்டசபைக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய நலனைப் பாதுகாப்பதற்கு எங்களுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. தாம்பரத்தில் நடந்த ‘கண்ணின் மணிகள்’ நாடகத்தைப் பார்த்துவிட்டு உணர்ச்சி வசப்பட்டிருந்தார்கள். யாரும் அதைப் பார்த்திருந்தால் அது ஒரு மோசமான நாடகம் என்று சொல்ல முடியாது. இன்றையதினம் நாட்டில் பலாத்காரத்தை புகுத்தக்கூடாது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். அதை மாற்றுவதற்கு ஜனங்கள்மீது துவேஷத்தை புகுத்தக்கூடாது. இன்றையதினம் நாடகக்கலையின் மூலமாகத் தான் முற்போக்கான கொள்கைகளை ஜனங்களிடத்தில் புகுத்த முடியும். ஹைக்கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் கலெக்டருக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது. அவருடைய தீர்ப்பு நியாயமற்றதாக இருந்தாலும் இருக்கும். ஆனால் ஜஸ்டிஸ் கட்சி தலைவர் கனம் பி. டி. ராஜன் அவர்கள் ஸ்தல உத்யோகஸ்தர்களுக்கு அபிப்பிராய சுதந்தரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.”

DEPUTY SPEAKER :—“உங்களுடைய நேரம் முடிந்து விட்டது.”

SRI C. KANDASAMY :—“முடித்துவிடுகிறேன். இது சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது பல செக்ஷன்கள் இருக்கின்றன. நாடகத்தின் நகல் கொடுத்தால்தான் நாடகத்தை நடத்தலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிப் பார்த்தால் பல நாடகங்கள் நடைபெறாமல் போவதற்கு இடம் ஏற்படுகிறது. அதனால் தேதி நிர்ணயம் செய்யமுடியாது. அந்த நாடகம் நடைபெறாமல் இருப்பதற்கு வழிவகை காண்பதற்கு இடம் ஏற்படும். அது கலெக்டர் கையில் இருக்கிறது. அந்த நிலைமைக்குக் கொண்டு போய்விடும் இந்த விதியினால்.

[20th December 1954] [Sri C. Kandasamy]

“அடுத்தபடியாக கொட்டகை வைத்துக்கொண்டிருப்பவருக்கும் தண்டனை விதிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக கொட்டகை வைத்துருப்பவர்கள் ரூ. 50 அல்லது ரூ. 100 வாடகை கட்டக்கும் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதை ஒரு வருமானமாக கொண்டிருப்பவர்களை இந்தச் சட்டம் பாதிக்கும். அவருடைய வருமானத்தை பறிக்கும் நிலைமைக்கு இது கொண்டுபோய்விடும். அதனால் ஒரு கொட்டகக்காரரும் நாடகம் நடக்க கொட்டகையை கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. அதனால் கலையை பாதுகாப்பது முடியாமல் போகலாம். என்ன பிச்சினாலும்கூட அது ஆட்சேபணியாக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அவைகளுக்கெல்லாம் இந்தச் சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சட்டம் மிகவும் பிற்போக்கான சட்டம் என்றும் இது கலையைத் தடுக்கக்கூடிய சட்டம் என்றும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“Mr. Deputy Speaker, 4 p.m. this measure has evoked opposition, because by it the Government are trying to tread on forbidden grounds. Sir, Article 25 of the Indian Constitution in the chapter on Fundamental Rights, gives everyone the right to profess any religion according to his faith and also the right to propagate it. Any breach of this privilege is a breach of the fundamental right. If anybody by any drama or performance commits a breach of this privilege, the matter can be taken up to the High Court and such performances can also be prohibited. Sir, the Constitution allows the State authority to encroach upon religion only so far as administration of religious trusts and properties of the religious institutions is concerned. If the Government want to make out any new ground for interference outside the scope of the Constitution, they must make out a case that the secular existence of the Government cannot be otherwise protected. If that were so, there is ample provision. Item (iv) of clause 2 (1) of the Bill states, ‘incites any section of the citizens of India to acts of violence against any other section of the citizens of India . . .’ If certain performances or dramas incite the feelings of people to such a height as to goad them into violence and if that violence threatens the secular existence of the State, the Government can take action even under this item (iv) instead of item (v). I submit that the most obnoxious provision in this Bill is item (v) of Clause 2 (1). Here certain acts are made an offence. We know that there are various offences under the Indian Penal Code. Before an offence is made punishable, we have to give a definition of the offence. Now, the whole fundamental basis of this item (v) is, ‘insulting or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of that class’. Curiously enough do we find any definition of religion or religious faith in this Bill? Sir, it may be said that they have a well-known connotation. But I would submit that it is not so. Take from Vyasa to Valmiki, from Patanjali to Sankara, or from Ramanuja to Vivekananda. A to Z all of them had their own conception of religion. What did Swami Vivekananda say? He said, ‘If you have any doubt in *puranas*, go to the *smritis*; if you have any doubt in *smritis*, go to the *Vedas*; if you have any doubt with regard to the interpretation of the *Vedas*, then go to the *Upanishads*.’ Now, I would like to ask, ‘What do

[Sri M. Narayana Kurup] [20th December 1954]

you mean by religion and religious faith? Is it the pristine religion practised by our ancients beginning from the conception of the 'nishkalanka Brahma' to the crudest form of worship? We know what our pristine vedic religion is. The river Ganga is passing through some gutters. People in our own society firmly believe that it is the sacred Ganga that flows through the gutters.

"Sir, we know in our olden days how every effort towards social reform was sought to be checkmated. We have before us the bold instance of Raja Ram Mohan Roy who conducted an inveterate fight against 'sati'. People at that time thought that he was going against religion. Again, take for instance that memorable Dayananda Saraswathi who conducted a regular crusade against idolatry. People thought he was profaning religion. I cite these instances only to show that people have different conceptions of religion and religious faith. Moreover we cannot argue religion on the basis of reason. Because, Swami Vivekananda himself has said that religion begins where reasoning ends. Therefore, faith is a thing which we cannot measure by any legislation. We must be very careful in inflicting punishments for offences committed which we cannot define. We have no thermometer to measure the religious feelings of a man when he sees a performance. There may be people who may be highly sensitive and whose feelings, even on hearing the first word in the performance may rise to 100 degrees. There may also be cool and calculated people who can witness a performance right through without any feelings of emotion. Who is there to interpret human feelings? It is not a Sankara or some religious pundits who will interpret human feelings according to this Bill. It is the District Collector who is expected to do this. I do not want to say anything against the District Collectors. I only want to say that it is not possible for anybody to measure the religious feelings of people. It is not possible at all. Belief in God and religion and non-belief in them have been in existence from ancient times. Those who have read Valmiki Ramayana will know of the heated debate that took place between Jabali and Vasishta when Rama was to be sent to the forest. What does that show? It clearly shows that rationalism had taken firm roots even from very ancient times. Unless we are able to give a clear definition of religion and religious feelings and religious faith which we want to protect, our leaving those expressions so vague and wide will land us in great difficulty. If clarity is the criterion of any legislation, I think that is lamentably lacking in this Bill. Sir, before I conclude I wish to refer to another point. The Hon. Minister said that the State wanted to give protection to minorities. But it is this very protection that is lacking in this Bill, for does it give the right to the people affected to go to the High Court in cases where a performance is not prohibited? Take for instance that a drama full of profanities or blasphemies against a section of people or religion is sought to be enacted, and the Government does not prohibit the drama which really wounds the feeling of a section of a religious community or other people, what right have these

4-10
p.m.

20th December 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

people got under this Bill? If at all the Hon. Minister wants to protect the minorities, these people should be given the right to approach the proper authority to say that such a drama may be prohibited and if the authority refuses to prohibit the drama, these people must be given the right to appeal to the High Court. It is only in that way minorities can be protected. When we say the minorities are to be protected, it means they must be protected against the Government. That is what it means. The minorities may put faith in the Government, but if it happens that the majority Government refuse to yield to the legitimate needs and the rights of the minorities, the minorities must have a right to approach the highest court as against the will of the executive."

* Sri R. V. SWAMINATHAN :—"கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் நான் தமிழில் பேசுகின்றேன். எல்லோரும் தமிழில் பேசுவதால் எனக்கும் கூட தமிழிலேயே பேசவேண்டுமென ஆசையாக இருக்கிறது.

"இந்த மசோதாவின் விவாதத்தில் ஈடுபட்ட பல அங்கத்தினர்கள் இதை 'நாடகத் தடை மசோதா, நாடகத் தடை மசோதா' என்றே குறிப்பிட்டார்கள். அது தவறு. உண்மையிலே இது நாடகத் தடை மசோதாவே இல்லை. இதை Dramatic Performances Act என்று சொல்லி யிருக்கிறார்களே தவிர Dramatic Prohibition Act என்று சொல்லவில்லை.

"அதோடு இன்னொரு விஷயம். இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருவதன் நோக்கமே எம். ஆர். ராதா நடத்தும் ராமாயணத்தைத் தடை செய்யத்தான் என்று சொல்லிக்கொண்டு அப்புரம் அதுசம்பந்தப்பட்ட பல விஷயங்களைச் சொல்லி மிக அழுத்தம் திருத்தமாகக் கண்டித்துப் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் நான் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"என்னைப் பொறுத்த வரையில் நான் ஒரு ஹிந்து."

SRI K. VINAYAKAM :—"நிச்சயமாகவா?" (சிரிப்பு.)

* Sri R. V. SWAMINATHAN :—"நிச்சயமாக நான் ஒரு ஹிந்துதான் (சிரிப்பு). நமது ஹிந்து மதத்தில் வருகின்ற சுவாமிகளை எல்லாம் ஹிந்துக்கள், வணங்குகிறார்கள். ஹிந்து மதப் புராணங்களையும் கூட மதிக்கிறார்கள் அதைப்பற்றி குறைவாகப் பேசும்போது அவர்கள் மனம் எல்லாம் புண்படுகின்றன. எனக்கும் கூடத்தான் புண்படுகிறது. (சிரிப்பு.) ஹிந்து மதத்திலுள்ள தெய்வங்களிடம் நம்பிக்கையில்லாதவர்களுக்கு வேண்டுமானால் மனம் புண்படாது இருக்கலாம். நம்பிக்கையுள்ளவர்களின் மனம் ரொம்பவும் வருத்தப்படத்தான் செய்யும்.

"நான் ராதா அவர்களுடைய நாடகத்தை இன்னும் பார்க்கவில்லை. அந்த நாடகத்தில் சீதையை ரொம்பவும் குறைவு படுத்தி யோக்கியதை இல்லாதவாளாக சித்தரித்துக் காட்டப்படுகிறதாகக் கேள்விப்பட்டேன். வார்த்தைகளும் ரொம்பவும் மோசமாக இருக்கின்றதாகக் கேள்வி.

"நமது ஈ. வி. ராமசாமி நாயகர் வயதானவர், நல்ல அனுபவம் மிக்கவர், படித்தவர். இருந்தாலும் அவர் ஹிந்து மதத் துவேஷி. ராமனையோ, கிருஷ்ணனையோ அவர் தெய்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அவர் ஒரு வைஷ்ணவர் தான்."

SRI K. VINAYAKAM :—"அவர் ஒரு சைவ பக்தரே தவிர விஷ்ணு பக்தர் அல்ல."

* Sri R. V. SWAMINATHAN :—"இருக்கலாம். அவர் நாயுடு என்ற காரணத்தினால் வைஷ்ணவ மதத்தர் என்று சொன்னேன். (சிரிப்பு.)

[Sri R. V. Swaminathan] [20th December 1954]

“எனக்கு ஒரு புராணக்கதை நினைவுக்கு வருகிறது. மகாவிஷ்ணு ஞானவர் பள்ளிக்கொண்டிருக்கும்போது துவாரபாலகர்களுக்கு யாரையும் உள்ளே விடாதே என்று உத்திரவு கொடுத்திருந்தாராம். அப்பொழுது சப்த ரிஷிகள் சென்று நாங்கள் மகாவிஷ்ணுவை உள்ளே போய் பார்க்க வேண்டுமென்று துவாரபாலகர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு துவாரபாலகர்கள் ‘நீங்கள் உள்ளே போகக்கூடாது, நாங்கள் உங்களை விட மாட்டோம்’ என்று தடுத்த விட்டார்களாம். உடனே சப்த ரிஷிகள் கோபம் அடைந்து நீங்கள் ‘பூலோகத்திலே போய் பிறக்கக் கடவீர்களாக’ என்று சாபம் கொடுத்துவிட்டார்களாம். பின்னர் அந்த துவாரபாலகர்கள் மகாவிஷ்ணுவின் காலில் விழுந்து இதற்கு எங்களுக்கு விமோசனமே கிடையாதா என்று வேண்ட மகாவிஷ்ணுவும் ஒரு கண்டிஷன் போட்டாராம். நீங்கள் பூலோகத்தில் போய் பிறக்கத்தான்வேண்டும். இருந்தாலும் என்னுடைய பரம விரோதிகளாக மூன்று ஜன்மாக்கள் பூலோகத்தில் இருந்துவிட்டு வந்து விடுகிறீர்களா அல்லது என்னுடைய பக்தர்களாக நூறு ஜன்மாக்கள் எடுக்கிறீர்களா என்று கேட்டாராம். பகலானே, நூறு ஜன்மாக்கள் பக்தர்களாக இருப்பதை விட மூன்றே ஜன்மாக்கள் உங்களுடைய பரம விரோதிகளாக இருந்துவிட்டு வந்து விடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்தமாதிரியே அவர்கள் மூன்று ஜன்மங்கள் விரோதிகளாகவே பிறவி எடுத்தார்களாம். அவர்களைப் போலவே நமது ராமசாமி நாயக்கரும் கூட விஷ்ணுவின்னுடைய விரோதியாக இருந்து அவருடைய பாதத்தை அடைகிறேன் எனச் சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கிறாரோ என்று கூட எண்ணுகிறேன்.” (சிரிப்பு.)

SRI K. T. RAJU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ ஸ்வாமி நாதன் அவர்கள் மசோதாவின்மேல் பேசுகின்றாரா? அல்லது புராண கதா காலகேசும் செய்கின்றாரா என்று கேட்கிறேன்.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“என் நண்பர் கே. டி. ராஜா அவர்கள் மாஸ்கோ புராணத்தைப் பற்றி பேசினார். நான் ஹிந்து புராணத்தைப் பற்றித்தான் பேசுகின்றேன்.” (சிரிப்பு.)

SRI K. VINAYAKAM :—“I rise on a point of order, Sir. I believe if my memory serves me a right, the time allotted for every hon. Member is only ten minutes. Has not the hon. Member who is speaking exceeded his time limit?”

DEPUTY SPEAKER :—“He has got two minutes more.”

SRI K. VINAYAKAM :—“I think the hon. Member has taken 15 minutes.”

DEPUTY SPEAKER :—“No, he has taken only 8 minutes and he has two more minutes.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“Sir, by these interruptions, 5 minutes of my allotted time has been taken away. I may be given five more minutes.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“அந்த துவாரபாலகர்களைப் போலவே கூட விஷ்ணுவை துவேஷித்து, துவேஷித்து நமது ஈ. வி. ராமசாமி நாயகரும் மோட்சத்தை அடைகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டே வந்து பிறந்திருக்கிறாரோ என்று கூட நான் எண்ணுகிறேன்.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“நமது தோழர் ஆர். வி. சுவாமி நாதன் எந்த இடத்திற்குப் போகப் போகிறார்?” (சிரிப்பு.)

*SRI R. V. SWAMINATHAN :—“நண்பர் தெய்வசிகாமணி எந்த இடத்திற்குப் போகப் போகின்றாரோ அந்த இடத்திற்குத்தான் நான் போகப் போகிறேன். (சிரிப்பு.)

[20th December 1954] [Sri R. V. Swaminathan]

“நம் நாட்டிலே வேண்டுமென்கிற பேச்சு சுதந்திரம், எழுத்து சுதந்திரம், எல்லாம் அரசியல் அமைப்புப் பிரகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இந்த பேச்சு சுதந்திரம், எழுத்து சுதந்திரம், நடிப்புச் சுதந்திரம் எல்லாம் ஒரு ஒழுங்குக்குக் கட்டுப்பட்டே இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் எந்தவிதமான அரசாங்கமும் ஒழுங்காக நடைபெற முடியாது. ஒரு சாரார் மற்றொரு சாராரை எப்படி வேண்டுமானாலும் திட்டலாம், வையலாம், என்றாலும், ஒரு சாராருடைய மத உணர்ச்சியை மற்றொரு சாரார் எப்படி வேண்டுமானாலும் கேவலப்படுத்தி மனம் புண்படும்படி செய்யலாம் என்றாலும் இதை சர்க்கார் விட்டுக்கொண்டே சென்றால் இதன் முடிவு பெரிய அபத்தில்தான் கொண்டுவரப்படும். சர்க்காரை இந்த நாட்டில் நடக்க முடியாதபடி பல கலவரங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கவும் இடமுண்டு. ஆகவே இந்த மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருப்பதற்காக நான் அவர்களைப்பாராட்டுகிறேன்.

“எதற்காக சர்க்கார் இப்படி அவசரம் அவசரமாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் பலமாக எதிர்த்துப் பேசினார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்கிறேன். சர்க்கார் இந்த மசோதாவை அவசரம் அவசரமாக எங்கே கொண்டு வந்தது என்று? இந்த மசோதாவைப் பிரசுரித்து எவ்வளவோ நாட்கள் ஆகிவிட்டன. இடையில் இதனை நன்கு பரிசீலனை செய்ய ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டி வேறு அமைக்கப்பட்டது. இந்த நாடகத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் யோசனைகளெல்லாம் கேட்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகே அவர்கள் எல்லோருடைய யோசனையின் அடிப்படையில்தான் மசோதா நல்ல முறையில் திருத்தப்பட்டு சபையின் முன்பு இப்பொழுது வந்திருக்கிறது. ஆகவே இதனை தங்களுக்கு மெஜாரிடி இருக்கிறது என்பதற்காகச் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று யாரும் கருதாமல் மக்கள் எல்லோரும் இது மாதிரியான சட்டம் வரவேண்டுமென்று விரும்புகின்றதன் காரணமாகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகின்றது என்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

“இந்த மசோதாவை எதிர்த்துப் பேசும்போது ஸ்ரீ தசரதன் ஒரு விஷயம் சொன்னார்கள். அதாவது கோலாரில் நந்தனார் நாடகத்தை நடத்தக்கூடாதென்று அங்குள்ள ஹரிஜனங்கள் தடை செய்தார்கள் என்றும் அவர்களுடைய மெஜாரிடி எதிர்ப்பை மதித்து அந்த நாடகம் நடக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கம் அதைத் தடை செய்துவிட்டது என்றும் குறிப்பிட்டார்.

“சபை அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் இதை நன்கு கவனிக்கவேண்டும். 4-20
நந்தனார் நாடகத்தை இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களும் நன்கு அறி
பார்வர்கள். ரொம்பவும் பக்தி நிரம்பிய நாடகம். இந்த நாட்டிலே அது
பலகாலமாக பல இடங்களில் நடித்துக் காட்டப்பட்டும் வந்திருக்கிறது.
காலத்தையொட்டி அந்த நாடகத்தை நடத்தக்கூடாது என கோலார் பிர
தேசத்திலுள்ள மக்கள் எதிர்த்தார்கள் என்பதற்காக அரசாங்கம் அந்த
நாடகத்தைத் தடை செய்திருக்கிறது. குறிப்பாக அதனால் ஹரிஜன மக்க
ளுடைய மனம் புண்படும் என்று அப்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி
இருக்கும்போது இன்றைக்கு ஹிந்து மதத்தினர்களில் பெரும்பாலான
போற்றப்பட்டு வரும் ராமாயணத்தை மிகக் கேவலப்படுத்தி, ஆபாசமான
முறைகளிலெல்லாம் நடித்துக் காட்டப்பட்டால், அந்தமாதிரியான ஆபாச
நாடகங்களைத் தடை செய்ய அதிகாரம் வேண்டுமென்று சர்க்கார் முன்
வந்து கேட்கும்போது அதை எதற்காக எதிர்க்கவேண்டுமென்றுதான்
நான் கேட்கிறேன். யார் யாரை வேண்டுமானாலும் இழிவாகப் பேசிக்
கொண்டே வரலாம், ஆபாசமாக நடித்துக்கொண்டே வரலாம் என்று
வளர்ந்துவரும் மனப்பான்மையை சர்க்கார் விட்டுக்கொண்டே வந்தால்
இதனால் இந்த நாட்டிலுள்ள பண்பாட்டுக்கும் ஒழுங்குக்கும் ஒரு நாள்
பெரிய ஆபத்து வந்துதான் தீரும். ஆதலாலே நிச்சயமாக இந்த
மசோதா வரவேண்டும். ஆகவே அந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக
ஆதரித்து, அதைக்கொண்டு வந்திருக்கும் சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன்.”

[Sri A. Ratnam] [20th December 1954]

கிறார்கள். அதனால்தான் இந்தச் சட்டம் அனுவசியம் என்று நான் கூறுகிறேன். இந்த மாதிரியான சட்டத்திற்கு அவசியமே கிடையாது. எண்பது வருஷங்களுக்கு முன்பு அங்கிலேயர் காலத்தில் உண்டாக்கப்பட்ட சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கலாம். வேண்டுமென்றாலும் அதை திருத்திக் கொள்வதில்லை. தமிழ் நாட்டில் மட்டும் ராமாயணத்திற்கு ஆபத்து வரவில்லை. மற்ற மாகாணங்களிலும்கூட இந்த ராமாயணம், மகாபாரதத்திற்கு ஆபத்து வந்துவிட்டது. இந்த ராமாயணம், மகாபாரதம் மூலமாக சமுதாயத்தை இழிவு படுத்துகிறார்கள். அவ்விதமே நடத்தியும் காண்பிக்கிறார்கள். ராமாயணத்தைக் காட்டி, மகாபாரதத்தைக் காட்டி, இதிகாசத்தைக் காட்டி, புராணத்தைக் காட்டி மக்களை ஏய்க்கப் பார்த்துக் கொடுக்கிறார்கள். மூலமாக மூலமாகத்தான் மக்களுடைய அறிவை வளர்க்க முடியும். இப்பொழுது வந்திருக்கும் நாடகங்கள் மக்களின் அறிவை வளர்ப்பதற்கு வந்திருக்கக்கூடிய நாடகங்கள். அவைகள் மக்களை சமுதாய அடிப்படையில் அழைத்துச் செல்லுகிறது. அவர்களை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டு போகிறது. இந்த மாதிரியான சட்டம் வந்தால் இப்பொழுதுள்ள அறிஞர்களை அழிப்பதாகும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக எழுதப்பட்டுள்ள புராணங்களை வைத்துக் கொண்டு அதை மக்களின் மனதில் பதியவைத்து மதம் மதம் என்று சொல்லி மக்களுக்கு ஒரு மயக்கத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். 'மதம்' என்றால் 'மயக்கம்'. Religion is an opiate. சர்க்கார் ரிபோர்ட்டிலேயே அப்படி இருக்கிறது. 'மதம்' என்றால் 'நிலிஜன்'. 'காரெக்டர்' என்றல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. ராமாயணம், புராணம் மூலமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் மக்களை மாற்றுவதென்றால் அது நாடகங்களினால்தான் முடியும். இன்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் சட்டமானது மக்களுக்கு மயக்கத்தைக் கொடுக்கும் மதம் மூலம் மக்களை அடிமைப் படுத்துவதாகும். இது போன்ற மயக்கத்தைக் கொடுக்கவேண்டாது. மக்களுடைய அறிவை வளர்க்கவேண்டும். இச்சட்டம் புராணத்திற்கு ஆதரவு காட்டுவதாக இருக்கிறது. நாட்டைக் குட்டிச்சுவராக்குவதாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான சட்டம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு அவசியம் இல்லை. நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்றால் ஐ.பி.சி. என்ற சட்டம் இருக்கிறது. ராதாவை அரெஸ்ட் செய்வதற்கு என்று இருக்கும் 151-ம் பிரிவு உள்ள சிறிமினல் கோட்சட்டம் இருக்கிறது. எண்பது வருஷங்களுக்கு முன் ஏற்படுத்திய சட்டத்தை எடுத்துவிட்டு இதைக் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமில்லை. வேண்டுமென்றால் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்து ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரச்சொல்லலாம். தமிழ் நாட்டில் நடத்தப்படும் கீமாயணம் முதலியவைகளை தடை செய்ய அங்கு ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வரச்சொல்லலாம். வா. நாடு, தென்னாடு என்னும் கிளர்ச்சிகள் இருக்கின்றது, ராமாயணம், மகாபாரதம் முதலிய கிளர்ச்சிகள் இருக்கின்றன, அவைகளைத் தடுக்கவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்யலாம். அதை விட்டு இங்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தியா பூராவிற்கும் சட்டம் கொண்டு வரச்சொல்லலாம். மற்றும் கீழ் ஜாதியை ஏளனம் செய்யும்படியாக இருக்கும் நந்தனார் கதையையும் தடை செய்ய வேண்டும். 'மாடு தின்னும் பூலியா உனக்கு மார்கழி திருநாளோ' என்றும், 'பறையா உனக்கு ஆனி தரிசனமே' என்றும் இழிவு படுத்தப் படுகிறது. இப்படி பழங்காலத்து கதைகளைச் சொல்லி பழங்குடி மக்களை பழிக்கிறார்கள். அவர்களின் மேல் பழி வாங்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரியான சட்டத்தை மக்களிடம் கொண்டு வந்து மக்களை அடிமைப் படுத்தக்கூடாது. மதத்தைக் காட்டியும், புராணத்தைக் காட்டியும், கதையைக் காட்டியும் பழங்குடி மக்களை அடிமைப்படுத்தக்கூடாது. இது நீடித்து வந்தால் பழங்குடி மக்கள் ஹிந்து மதத்தை விட்டு வெளியேறும் நிலைமை ஏற்படும். அதனால் இந்த மாதிரியான சட்டங்கள் தேவை இல்லை. நேரம் இல்லாததால் இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to offer a few remarks with regard to the basic intention of this Bill. The basic intention of this Bill as far as I can see is contained in one definition of this Bill, namely, that an

[20th December 1954] [Sri S. C. C. Anthony Pillai]

objectionable performance is one which is deliberately intended to outrage the religious feelings of any class or the citizens of India by insulting or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of that class. Now, Sir, I am very grieved to note that the Hon. Minister for Finance, despite the education he has received from his parents, should have adopted the philosophy underlying many of the legislative measures framed by no less a person than Dr. Malan. This piece of legislation is sought to be introduced to maintain law and order. Dr. Malan also when he enacted the laws of segregation did so with the avowed purpose of preserving law and order. If a Negro wanted to purchase a house or live in a white colony, because it was likely to cause a riotous situation, he said it was necessary to have segregation laws to maintain law and order. What is the intention behind this Bill, I ask? The Hon. Minister does not say that no person shall have the right to publish a particular play, which may be blasphemous or profane or may hurt the dogma held by a group of people. If that particular play that has been allowed to appear in print is enacted as a drama, then it is held that it is likely to lead to a riotous situation and because the Government's policies will not be able to control the crowd, it is necessary to ban the production of such a play. Instead of controlling an unreasonable crowd and safeguarding the playwright, the Government gave him the right to publish his play but ban the staging of the drama. That is why I say the philosophy underlying this Bill is similar to the philosophy of Dr. Malan who promulgated the segregation laws.

"The next point I would like to add is this. What was heresy yesterday has become doctrine to-day. Jesus when he preached his ideas was considered to be preaching blasphemy by the Jews. The new philosophy that Jesus was preaching was blasphemous to the dogmas which they had adopted for centuries and centuries.

"What is considered to-day as 'insulting or blaspheming or profaning religion' by illiterates and obscurantists may be considered as truth tomorrow. If this piece of legislation becomes a law any third-rate police officer can very easily ban some of the well-known plays which are accepted as classics in world literature. Take for instance a play like 'St. John' or for that matter any play of George Bernard Shaw. The play of Bernard Shaw may very well offend the religious feelings of some Catholics or other Christians. If such people seek to protest against enacting that play and act in a manner which is likely to lead to a riotous situation, then some third-rate police officer, not knowing who Bernard Shaw is and what the value of his play is, may very easily think that in the interests of law and order, it is necessary to ban it. Every new religious philosophy has always been considered as blaspheming or profaning one particular religious belief or the other. Therefore, I submit that this particular piece of legislation which seeks to empower any third-rate police officer to ban any play which, in his opinion, is considered as blasphemy, is a ridiculous piece of legislation.

[Sri S. C. C. Anthony Pillai] [20th December 1954]

“ Now, I come to another point. This Bill provides that if any police officer should ban the play to preserve law and order, the aggrieved person can prefer an appeal to the High Court. Suppose in that appeal the High Court should decide that that particular play does not contravene the provisions of this Bill and it can be allowed to be exhibited; but in the meantime a riotous situation has arisen, what is the remedy? Are the Government to allow that play to be exhibited or are they going to say, ‘ our police forces are inadequate to control such a riotous crowd and therefore that play should not be enacted ’? Sir, even though there may be a riotous situation such a play can be enacted. There is therefore no reason why it should not be allowed to be enacted initially without any interference from the police. This Bill is enacted into law will only make this State a Police State.”

4-52
p.m.

SRI P. JEEVANANDAM:—“ கனம் துணை தலைவர் அவர்களே, பொறுக் குக் கமிட்டியில் மிகப் பெரும்பாலரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு நம் முன்னால் வந்திருக்கிற இந்த மசோதா நம் எல்லோராலும் ரத்து செய்யப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ ஏன்? ஒன்றின் பின் ஒன்றாகக் காரணங்கள் கூற விரும்புகிறேன். முதன் முதலில் இந்த மசோதா தேசிய பரம்பரைக்கு விரோதமானது. ஆகையால் ரத்து செய்யப் படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ நம்முடைய தேசிய பரம்பரை என்ன? நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு எல்லாம் விடுதலை, நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு எல்லாம் நல்வாழ்வு வேண்டும், இதைத்தான் காந்திஜி சொன்னார் ‘ கிலான் மஜ்தார் பிரஜா ராஜ் ’ என்று. இதை ஏற்படுத்த, இந்த நாட்டிலே கேடும் லாப ராஜ்யத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று ஏற்பட்ட தாகம் இன்னும் தனியவில்லை. கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக எந்தந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தாலும்—ஜனங்களுடைய பழக்க வழக்கங்கள்—ஜனங்களுடைய கிராம வாழ்வு—கோயில் குளம் சம்பந்தப்பட்ட கருத்துக்கள்—ஒவ்வொரு மக்களுடைய குடும்ப வாழ்வு—ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் புதிய புதிய கருத்துக்கள் வளர்ந்து கொண்டே வருவதையும்—புதிய புதிய ஜனநாயகக் கருத்துக்கள் பெருகிக் கொண்டே வருவதையும் பழைய கருத்துக்கள் எல்லாம் மோதி உடைக்கப் பட்டுக் கொண்டிருப்பதையும் பார்த்துக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட கருத்துக்கள் எல்லாம் ஒட்டுமொத்த தேசிய வாழ்வு, சுயராஜ்யம், கேடும் லாப ராஜ்யம், பொது மக்களின் ராஜ்யம், இதுவரையில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த மக்களும் கூட இனி நல் வாழ்வு பெறுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யும் மக்களுடைய ராஜ்யம் ஆகிய வற்றை அமைக்கவே நான்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றது. இந்தப் போராட்டக் கருத்துக்கள் தான் இலக்கியத்திலும் மற்ற எல்லாக் கலைகளிலும் பிரதிபலிக்கின்றது. சென்ற விவாதத்தில் பேசியபோதும் நான் இதைத்தான் குறிப்பிட்டேன்.

“ இங்கே இந்த மசோதாவைப் பிரேரித்த கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த மசோதாவை எதற்காகக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதற்காகக் கொடுத்த வியாக்யானத்தை வைத்துக்கொண்டு அதன் பிரதிபலிப்பாக காங்கிரஸ் பத்திரிகை ஒன்றில் எழுதப்பட்டிருந்த தலையங்கத்தையும் படித்துப் பார்த்தேன்.

“ புனிதமானவர்கள் என்றும், தெய்வாம்சம் என்றும் பலரால் நெடுங்காலமாகப் போற்றப்பட்டு வரும் புராணப் பாத்திரங்களை அவமதிப்பதையும், மத உணர்ச்சியை புண்படுத்துவதையும் நடந்த பின் தண்டிப்பதோடு அல்லாமல் நடக்கும் முன் தடுப்பது சாத்தியமாகும்படி சர்க்காருக்குச் சில அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்பது தான் இந்த மசோதாவின் முக்கிய நோக்கம்.”

[Sri P. Jeevanandam] 20th December 1954]

“ இது இப்பொழுது சொல்லக் கூடிய காரணம். ஆனால் இந்த மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்புவதற்கு முன் நமது நிதி மந்திரி அவர்களே சொன்னார்கள், சேலத்தில் ராதாவின் நாடகம் நடந்தது, அதை நடத்தக் கூடாது என தடை உத்திரவு போடப்பட்டது, அந்தக் கேஸ் ஹைகோர்ட்டிற்குப் போனபோது சர்க்கார் தாப்புக்கு வெற்றி கிடைக்காது என்று நிலைமை உண்டானபோது அந்தக் கேஸ் வாபஸ் பெறப்பட்டது, ஆகவே சட்டத்தில் எங்கள் பக்கம் பலமாக இருப்பதற்காக இந்த மசோதா உருவாக்கப்பட்டது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எது உண்மை?

“ அடுத்து வந்தால் நான் எல்லோரையும் கேட்கிறேன், இந்த நாட்டின் தேசிய பரம்பரையில் வந்தவர்களை எல்லாம் கேட்கிறேன் சமுதாய வளர்ச்சி பற்றி சரித்திரங்கள் எல்லாம் தெரிந்தவர்களைக் கேட்கிறேன், எந்த நாட்டிலாவது சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு மக்களின் கருத்தை மாற்றினது உண்டா? அதிகார பலத்தைக் கொண்டு நாட்டில் நடந்து வந்திருக்கும் கருத்துப் பிரசாரத்திற்குத் தடை ஏற்படுத்த முடிந்திருக்கிறதா?

“ இந்த நாட்டிலே தொன்றுதொட்ட காலம் முதற்கொண்டு சைவத்திற்கும், வைஷ்ணவத்திற்கும்; சைவத்திற்கும், சமணத்திற்கும்; சைவத்திற்கும் புத்த மதத்திற்கும்; கிருஸ்துவ மதத்திற்கும், முஸ்லிம் மதத்திற்கும்; ஹிந்து மதத்திற்கும் முஸ்லிம் மதத்திற்கும்; என்று இப்படியே தொடர்ந்தார்போல ஜாதி சண்டைகள் நடந்து வந்திருக்கின்றதைப் பார்க்கிறோம். இதனால் பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் பார்க்கிறோம். ஆனால் அதிகாரத்திலிருந்தவர்களால் சட்டத்தின் மூலமாக, சர்க்காருக்குள்ள பலத்தின் மூலமாக எல்லா மக்களையும் ஒரே மதத்தைத் தழுவிப்படி செய்ய முடிந்ததா? அல்லது பல பல மதத்தின் கொள்கைகளையும் தடுக்க முடிந்திருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். இல்லை. தோல்வியே அடைந்து வந்திருக்கிறோம் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

“ ஆகையால் சட்டத்தைக் கொண்டு மக்களின் கருத்தைத் தடுக்க முடியாது என்று சொன்னார் ஒரு மேதை.

“ இந்த நாட்டிலே பல மதங்கள் இருக்கின்றன. மைனாரிடி மதம், மெஜாரடி மதம் என்று எதை எதைப் பாகுபாடு செய்வது என்பது இருக்கட்டும். கிருஸ்துவ மதத்தை அழிக்க முஸ்லிம் மதமோ, முஸ்லிம் மதத்தை அழிக்க சமண மதமோ போராட வேண்டியது அவசியம் தானா? அவசியமேயில்லை. இந்த நாட்டிலே மெஜாரிடி மதம் ஹிந்து மதம். அந்த ஹிந்து மதத்திற்கே ஆபத்து வந்துவிட்டது என்று ஒப்பாரி வைத்தழுவதைப் பார்க்கிறோம். எதனால் ஆபத்து வந்துவிட்டதாக அல்லது கிரார்கள்? நாட்டில் நடக்கும் கருத்துப் பிரசாரங்களினால் ஒரு சிலருடைய மனம் புண்படுகின்றது என்ற மொட்டையாக, **vague**-ஆக இருக்கின்றதே தவிர, யாருடைய மனம் புண்படும்?

“ மகாத்மா காந்தி இன் சொல்லே நவில்பவர், வன் சொல் வழங்காதவர். அவருடைய சத்தியாக்கிரகக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து நாங்கள் எல்லாம் அன்றைக்குத் தெருவழியே நடந்து சென்றபோது எங்கள் முகத்திலே காறி உமிழ்ந்தார்களே ஒரு சிலர். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் யாரும் கிடையாது, ஹரிஜனங்களுக்கும் நமது ஆலையங்கள் திறந்துவிடப்படவேண்டுமென்று அன்றைக்கு காந்தி சொன்னபோது அன்றைக்கு ஆஸ்திகர்களின் மனம் எல்லாம் புண்படுகின்றது எனக் கோஷம் எழுப்பப்படவில்லையா? 1924-ம் வருஷக் கடைசியில் காந்திஜியையே ஒரு பெரிய நாஸ்திகர், என்று ஆஸ்திகர்கள் திட்டவில்லையா? பல பல ஆண்டுகளாகத் தீண்டப்படாதவர்கள் என அடிமைப்படுத்தி தெருக்குள்ளேயே வரவொட்டாமல் ஒதுக்கி வைத்திருந்த சமூகத்தை நம்மோடு சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று காந்திஜி சொன்னபோது ஆஸ்திகர்கள் எதிர்த்தார்களா? அவர்கள் எதிர்ப்பு ஜன சக்தியின் முன் வளர்ந்து கொண்டே வரும் மனித சமுதாயத்தின் கருத்து வளர்ச்சிக்கு முன் சுக்குச் சுக்காக உடைத்தெறியப்பட்ட வில்லையா? எந்த இடத்தில் எங்கள் முகத்தில் காறி உமிழ்ந்து, எங்களை அடித்தார்களோ அதே சுதந்தரத்திலுள்ள கோயில்கள் இன்று படை படை

[Sri P. Jeevanandam] [20th December 1954]

என்று திறந்துவிடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பொழுது மனம் புண்படவில்லையா? ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்தது, கடன் ஒத்தி எவ்வுப்புச் சட்டம் வந்தது அப்பொழுதிலும் மாட்டைய மனமும் புண்படவில்லையா? புண்படத்தான் செய்தது ஒரு சிலருக்கு. பொது மக்களின் போடும் லாபத்திற்கு ஒரு கருத்து பாதகமாக இருக்கிறது. சாதகமாக இருக்கிறது. அந்தக் கருத்தால் விதாபித உரிமை vested interest உள்ளவர்கள் பாதி கப்படுகின்றார்கள். அப்போது எல்லா மக்களுக்கும் பாதிக்கப்படுகிறார்களா என்றெல்லாம் பார்த்து எந்தக் கருத்து மக்களின் அடிப்படையில் விதிலைக்கும், நல்லாழ்வுக்கும் பயன்படுகின்றதோ அந்தக் கருத்தையே வளர்த்து வந்திருக்கின்றது என்கிறேன். அப்பொழுதெல்லாம் ஒரு சிலருடைய மனம் புண்பட்டிருக்கலாம். புண்பட்டிருக்கலாம் கூட அதுதான் மனம் அங்கில் அந்தக் கருத்துத் தடைகள் எழப்பயிர்வந்தாலும் கூட அந்தத் தடைகள் எல்லாம் அவ்வப்போது தடுப்பொடியாகப்பட்டே வந்திருக்கின்றன என்பதை சபையார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அப்படிக்கவாத்தால் நமது ஓதித்து மதப் புராணங்களிலே பல ஆபாசங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு தேரைப் பாராக்கன். ஓதித்து மதத்தின் போரால் அத்திலே சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆபாசமான சிற்பங்கள்தான் எத்தனை? அவற்றைப் பார்த்துப்போது சட்டிலைப் பிடுங்கவில்லையா? அதை சொன்னால் கண்ணாளுக்கு முன் போய் நின்ற மூக்காரயன் கண்ணாடியில் தன் கோமான் முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டபோது தன் உருவம் தான் அவ்வளவு கோமான் என்று கூடச் சிந்தித்துப் பார்க்காது, கண்ணாடியையே உடைத்தெறிவதைப்போல, புராணங்களிலுள்ள ஆபாசத்தை எடுத்துச் சொன்னால் இதிகாசங்களிலுள்ள ஊழல்களை எடுத்துக் காட்டினால் காட்டுபவர்களின் மேல் சிற்றப்படுகிறார்கள் சிலர். (சிரிப்பு.) காரணம் அவர்கள் மனம் புண்படுகின்றதாம். வாஸ்தவம்; புண்படத்தான் செய்யும். ஆனால் எங்கள் மனம் மாத்திரம் புண்படவில்லையா “இவ்வளவு ஆபாசமானவைகள் எல்லாம் எங்கள் மதத்தில் இருக்கின்றன” என்று நாங்கள் எண்ணும்போது எங்கள் மனம் மாத்திரம் புண்படவில்லையா என்று கேட்கிறேன்.

“நாம் சுயராஜ்யப் போராட்டம் நடத்தினோம். நாம் நடத்திய விடுதலைப் போராட்டம் எந்தப் பெரிய வெறியர்களின் மனத்தைப் புண்படுத்தத்தான் செய்தது. வளர்ந்து வரும் முற்போக்குக் கருத்துக்களுக்குத் தடை செய்ய அதிகாரம் உபயோகிக்கப்பட்டது. ஆனால் வெற்று பெருவிலை.

“ஆகவே இப்படிப்பட்ட மசோதாவால் முற்போக்குக் கருத்துக்களுக்குத் தடை விதித்துவிட முடியாது. நமது நாட்டின் நாடகக் கலை வளர்ச்சி அடையவேண்டுமென்றால் ஆபாசமான கருத்துக்கள் உட்புகுந்து அதன் தரம் பாதிக்கப்படாமலிருக்க வேண்டுமென்றால் அதற்குக் கையாளவேண்டிய முறையே வேறு. அப்படிப் பார்க்கின்றபோது சட்டத்தால் ஆபாசத்தை ஒழிக்க முடியாது என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

“அக்பர் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்த இக்பால் கூறியதுபோல ஒரு குச்சு வீடு இருந்தால் அதையே பெரிய மாளிகையாகக் கருதிக்கொண்டிருக்கின்றவர்களின் அப்பிராயத்தை மாற்ற அதையே இடித்து விடுவது சரியான முறை அல்ல. அதற்கு அருகிலேயே பெரிய மாளிகையைக் கட்டினால் மக்கள் எது குச்சு, எது மாளிகை என அறிந்துகொள்வார்கள்.

“கலையின் தரம் குறைந்து வருகிறது என்று சொன்னால் கலையின் தரத்தை உயர்த்தக் கூடிய வேறு வகைகளை நாம் கையாளவேண்டும். சைனாவில் உள்ளது போல ரிபார்மஸ் பிரோ ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் கலை வளர்ச்சிக் கான வகையில் மக்களிடையே பிரசாரங்கள் செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது தான் மக்கள் ஆபாசத்தை வெறுப்பார்கள். கலையிலே obscene விஷயங்கள் கையாளப்படுவதைப் போக்க தடியை வைத்துக்கொண்டு அடித்தால் போகாது. தடியை வைத்துக் கொண்டு மக்களின் கருத்தை மாற்ற முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[20th December 1954] [Sri P. Jeevanandam]

“இந்தச் சட்டத்தை ஜனநாயகக் கருத்துக்களுக்கு முரண்பட்ட கருத்துக்களை உடையதாகத் தயார் செய்து அதையும் அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டுவந்து, ஏன் இந்த நாட்டின் ஜன வளர்ச்சிக்கு, சமுதாயத்தின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு, கருத்து வளர்ச்சிக்கு முட்டுக்கட்டை போடவேண்டுமென்பதே பிரச்சனை. இதிலேதான் சர்க்காருடைய அந்தரங்கக் கொள்கை வெளிப்படுகிறது. இன்றையதினம் சர்க்காரை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நிலப் பிரபுக்கள், பணப் பிரபுக்கள் ஆகியோரின் நலன்களை எல்லாம் எங்கே வளர்ந்துகொண்டே போகும் ஜன சமூகத்தின் சக்தி அழித்துவிடுமோ என்ற அச்சத்தால் அந்த ஜன சமூகத்தின் கருத்து வளர்ச்சிக்கே தடை போடவேண்டுமென்ற அடிப்படை எண்ணத்தின் பிரதி விப்பாகத்தான் இந்த மசோதா இருக்கின்றது. இந்த நாட்டிலே ஒரு சம்பூர்ண ராமாயண நாடகத்திற்கும், ஒரு கிருஷ்ண லீலா நாடகத்திற்கும், ஒரு குமார விஜயம் நாடகத்திற்கும் இருந்துவந்த செல்வாக்குக் குறைந்து கொண்டே வருகின்றது ஒரு பக்கம், அதே சமயத்தில் நூறு, இருநூறு என சமூகச் சீர்திருத்த நாடகங்கள் நாளுக்குநாள் பெருகிக்கொண்டே போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இதனாலே சர்க்காருடைய கொள்கைக்கும், வளர்ந்துகொண்டே போகும் மக்களது கொள்கைக்கும் இடையே மோதல் ஏற்படுகிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்தத்தான் சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் ஜில்லாக் கலெக்டர்களுக்கும், போலீஸ் கமிஷனருக்கும், இன்ஸ்பெக்டர் போலீஸ் அதிகாரிகள் எல்லோருக்கும் எல்லையில்லா அதிகாரத்தைக் கொடுக்கின்றது. அதை அவர்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்ய சட்டத்தில் பல ஒட்டைகள் இருக்கின்றனவே என்று எடுத்துக் காட்டினால் அவர்கள் அப்படி ஒன்றும் தவறாக நடந்துகொள்ளமாட்டார்கள், ரொம்பவும் யோக்கியமாகவே நடந்துகொள்வார்கள், அதைக் கண்டு யாரும் பயப்படவேண்டாம், அப்படியே அவர்கள் நடத்தக்கூடாது எனத் தடை செய்துவிட்டாலும் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய வசதியும் இதில் இருக்கிறது. ஆகவே இதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார் மந்திரியார். ஆனால் நிச்சயமாக இந்தச் சட்டம் மக்களது முற்போக்குக் கருத்துக்களைச் சிதைத்துவிடும். வளர்ந்து வரும் ஜன சக்தியில் அறிவுப் பெருக்கத்திற்கு முட்டுக் கட்டையாக இருக்கும், ஆகவே இது ரத்து செய்யப்படவேண்டும், இது நமது தேசிய பரம்பரைக்கே விரோதமானது. இதை ரத்து செய்துவிட்டு வளர்ந்து வரும் ஜன சக்தியின் அறிவுப் பெருக்குக்கு வழிவகை செய்ய சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இங்கு விவாதத்திலிருக்கும் இந்த மசோதா வானது நாடகங்களைத் தடை செய்யக்கூடிய முறையில் இருக்கிறதென்பதற்குப் பல காரணங்களை இங்குள்ள பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்காட்டி, இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவானது நம் நாட்டில் வரக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதனைப் பற்றி பேசும்போது இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பவர்கள் அரசியல் காரணங்களுக்காகத்தான் எதிர்க்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கூறினார்கள். அதைப் பற்றி நான் அதிகமாகப் பேச ஆசைப்படவில்லை. காரணம் எல்லோருக்கும் தெரியும்.

“இந்தச் சட்டமானது இன்றையதினம் எதற்காக இவ்வளவு அவசரமாகக் கொண்டுவரப்படுகிறது, இது அவசியந்தானா என்ற பிரச்சனையில் தான் நாம் இப்பொழுது ஈடுபட்டிருக்கிறோம்.

“அன்றையதினம் நான் பேசினகாலத்தில் இரண்டாவது பிரிவில் காணப்படுகின்ற குற்றங்கள் அத்தனையும் ஏற்கெனவே நமது நாட்டில் அமுலில் இருக்கும் இந்தியன் பிளஸ் கோடில் காணப்படுகின்றன என்று எடுத்துக் காட்டினேன். ஆனால், இன்றையதினம் சட்டத்தின் மூலமாக அரசாங்கம் என்ன அதிகாரம் வேண்டுமென்று நினைக்கிறது? குற்றம் நடந்தபிறகு குற்றம் இழைத்தவனை தண்டிப்பதற்கு இந்தியன் பிளஸ் கோடில் இடம் இருக்கிறது. குற்றம் நடத்துவதற்கு முன்னாலேயே அவனைத் தடைப்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்திற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லப்படக்கூடும்.

5-04
p.m.

[Sri S. Swayamprakasam]

[20th December 1954]

“மதம், மதக் கொள்கைகள் என்ற பேரிலே சிலருடைய மனம் புண்படும் தன்மையிலே ஒரு நாடகம் இருக்கக்கூடும் என்று அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது கலெக்டருக்கோ தெரியவருமானால் அதனை நிறுத்தலாம் என்று இருக்கிறது. இந்த அதிகாரத்தான் முக்கியமாக இந்த சட்டத்தில் இப்பொழுது கொண்டு வருகிறோம் என்று அரசாங்கம் சொல்லக்கூடும். அந்த நாடகம் நடத்துவாரானால், அங்கு கலவரம் ஏற்படுவதற்கு இடம் உண்டு என்று நினைத்தாலும் ஒரு பகுதியினருடைய மனம் புண்படும் என்று நினைத்தாலும், ஆகிய இரண்டு காரணங்கள் இருந்தால் அந்த நாடகத்தை நிறுத்தலாம் என்று இருக்கிறது.

“மதம் என்றால் என்ன, மதக் கொள்கை என்றால் என்ன என்பதைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் ஸ்ரீநாராயண குருப், ஸ்ரீ அந்தோணி பின்னே எடுத்துக்காட்டினார்கள். ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் தோன்றிய காலத்திலிருந்து மதத்தின் தன்மை என்ன? ஸ்ரீ ராமலிங்க அடிகள் காலத்தில், தாயுமான சுவாமிகள் காலத்தில், அதற்குப் பிறகு விவேகானந்தர், மாகாத்மா காந்தி முதலியோரின் காலத்தில் மதத்தின் தன்மை என்ன? இப்பொழுது ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு இருக்கும் இந்தக் காலத்தில் மதத்தின் தன்மை எந்த முறையில் இருக்கிறது? சங்கராச்சாரியார் காலத்திலிருந்து இந்தக் காலம் வரையில் இந்த முறையிலே மதம் மாறிக்கொண்டு வந்திருக்கிறதென்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

“நாடக மசோதாவின் பொறுக்குக் கமிட்டியின் முன் ‘எவிடன்ஸ்’ கொடுப்பதற்கு வந்த ஒருவரை நான் விசாரணை செய்யும்போது, “மதம் என்பதைப்பற்றி உங்களுடைய கருத்து என்ன?” என்று நான் கேட்டேன். “மதம் என்பது நல்ல எண்ணம், நல்ல சிந்தை” என்று அவர் சொல்லிவிட்டுப் போனார். தோழர் எம். ஆர். ராதாவால் நடத்தப்பட்ட ராமாயண நாடகத்தை நிறுத்தவேண்டுமென்று செலக்ட் கமிட்டியில் சொன்ன அவரேதான் மதத்திற்கு மேற்கண்டவாறு விளக்கம் கூறினார் என்பதை இச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகையால், மதமும், மதக் கொள்கையும் மாறிக்கொண்டே வருகிறதனாலே ‘இதுதான் மதம்’ என்று வரையறுத்துக் கூறுவதற்கு முடியாது. ‘மதக் கொள்கை புண்படும்’ என்று யார் அதை நிர்ணயிக்கிறார்கள்? ‘கலகம் வரும்’ என்று யார் அதைப்பற்றி முடிவு செய்வது? நாடகம் நடத்தக்கூடிய இடத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர், அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு ரிபோர்ட் கொடுப்பது யார்? கான்ஸ்டபிள் ரிபோர்ட் அனுப்பி, பிறகு ஸப்-இன்ஸ்பெக்டருக்குப் போகிறது. பிறகு அந்த ரிபோர்ட் கலெக்டருக்குப் போகிறது. கலெக்டருக்கு அவருடைய மதக் கொள்கையைப் பொறுத்திருக்கிறது ஒரு குறிப்பிட்ட நாடகம் குற்றமுள்ளதா இல்லையா என்று நிர்ணயிப்பது. சங்கராச்சாரியார் மதக் கொள்கையை உடையவராக இருக்கலாம் ஒரு கலெக்டர். விவேகானந்தருடைய மதக் கொள்கையை உடையவராக இருக்கலாம் இன்னொருவர். தாகூர் அல்லது ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் அவர்களுடைய மதக் கொள்கையை உடையவராக இருக்கலாம் இன்னொருவர். ஆகவே, இவ் விஷயம் ஒரு கலெக்டருடைய மதக் கொள்கையைத்தான் பொறுத்து இருக்கும். கலெக்டரும் சப்-இன்ஸ்பெக்டரும் ஒரு குறிப்பிட்ட நாடகத்தினால் ஒரு சிலருடைய மனம் அல்லது மதக் கொள்கை புண்படும் என்று நினைத்தால் அந்த நாடகம் நிறுத்தப்பட்டுவிடும்.

“ஒருவருடைய மதமும் மதக்கொள்கையும் புண்படும் என்றால் அந்த நாடகத்தை தனியே நடத்திக்காட்டி, அவர்கள் பார்த்து, அந்த சமயத்தில் அவர்களுடைய மதமோ, மதக்கொள்கையோ புண்படும் என்று பார்ப்பதற்கு அளவுகோல் இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கிறதா? அந்த அளவுகோல் என்ன? கலகம் உண்டாகும், மதம் பாதிக்கப்படும் என்று ஒரு நாடகத்தை நிறுத்திவிடலாம். அதற்குமேலே ஹைகோர்ட் இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். ஒரு பகுதியினரின் மதமோ மதக்கொள்கையோ புண்பட்டால் நாடகம் நிறுத்தப்படும் என்று இந்தச் சட்டம் கூறுகிறது. யாரோ ஒருவர் மதமோ மதக்கொள்கையோ புண்படும் வகையில் நாடகம் இருக்கிறதென்று அந்த நாடகம் தடுக்கப்படுமானால், இந்த

20th December 1954]

[Sri S. Swayamprakasam]

நாட்டிலே சீர்திருத்த வகையிலே நாடகம் நடத்தக்கூடிய முறையே அழிந்துவிடும். அந்த முறையில்தான் இந்தச் சட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே தான் இந்தச் சட்டம் சமுதாய வளர்ச்சியைப் பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“இந்த நாட்டிலே இருக்கும்படியான கலை வளர்ச்சி இந்தச் சட்டத்தினால் குறையும். நம்முடைய நாட்டிலே கலை வளர்ச்சி இப்பொழுதுதான் கொஞ்சம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சரியான முறையிலே கலை வளர்ச்சி இருக்கவில்லை. ஒரு நாடகத்தை எழுதி, நடத்துக் காட்டினார்களானால், அந்தக் கருத்து மக்களுடைய மனதைக் கவருகிறது. மக்களுடைய மனதைக் கவரக்கூடிய கருத்துக்கள் ஒரு நாடகத்தில் இருந்தால்தான் மக்கள் அதனைப் பார்க்கிறார்கள். ஒரு நாள் ஒரு நாடகத்தை மக்கள் பார்த்து ரசித்து ஆதரித்தார்கள் என்றால்தான் அந்த நாடகமும் மறுநாள் நடத்தப்படுகிறது. மக்களுக்கு ஒரு நாடகம் முதல் நாளில் பிடித்திருக்கிறதென்று நாடகத்தை எழுதியவர்களும், நடத்துபவர்களும் கருதினால்தான் மேலும் அந்த நாடகம் இரண்டாவது நாள் நடத்தப்படுகிறது. மக்களுடைய பிரியம் இல்லாவிட்டால் அந்த நாடகத்தை நடத்தவேமாட்டார்கள். நாடகத்தை எழுதியபின் நாடகத்தை மக்கள் விரும்புகிறார்கள். நாடகத்தை எழுதியபின் நாடகத்தை மக்களுக்குத் தெரியாது. நாடகத்தை நடத்தும்வரை நாடகத்தை நடத்துபவர்கள் மக்களுடைய கருத்தைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. அவ்விதம் இருக்கும் காலத்தில் முன்னாடியே நிறுத்திவிடுவோம் என்று அதிகாரிகள் சொல்லி நிறுத்தி விட்டால் என்ன செய்வது? ஹைகோர்ட்டுக்குப் போவதென்றால் எவ்வளவு செலவாகும்? ஆட்கள் செலவு, போன்ற பல வகைகளில் அவர்களுக்குச் செலவாகும். நாடகக் கலை குழந்தைப் பருவத்தில் இருக்கும் இந்த நாட்டிலே இவ்வளவு சிரமங்களைக் கொடுக்கக்கூடிய அளவு இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கத்தார் செய்வார்களேயானால் நாடகக் கலை இந்த நாட்டில் வளருவதற்கு ஏதாவது இடம் இருக்கிறதா என்றுதான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். சமுதாய வளர்ச்சியும் கலை வளர்ச்சியும் இடைஞ்சலின்றி இருக்கவேண்டுமானால், இந்த மசோதா கைவிடப்படவேண்டும். நாடகக் கலை மக்களுக்கு உள்ளபடியே பயன்படக்கூடிய முறையில் வளர்ந்து வருகின்றது. ஏதோ ஒரு சமூகத்தினர், ஒரு பகுதியினர் நினைக்கின்றார்கள் என்பதற்காக நாட்டு மக்களின் வளர்ச்சிக்கும், நாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் ஜீவநாடியாக இருக்கக்கூடிய நாடகக் கலைக்கு இடைஞ்சல் உண்டாகும்படியான இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதால் நன்மை உண்டா என்று யோசித்துப்பார்க்கும்படியாக அரசாங்கத்தாரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர் களே, இந்த விவாதம் நடந்த முறையைப் பார்த்தால், ஏதோ இன்றைக்கு மதத்திற்கு எதிரிடையான பிரசாரத்தைத் தடை செய்யும்படியான நோக்கம் ஒன்றை மட்டும் கொண்டு இந்த மசோதா வந்திருப்பதாக ஒரு தோற்றம் அளிக்கிறது. உண்மையிலேயே இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் அது அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்து.

“சமீபத்திலே ஏதோ ஒரு நாடகம் நடத்தப்பட்டதாகவும், அதனால் தான் இந்த மசோதா கொண்டுவருவதற்கு ஒரு அவசியம் ஏற்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டதை மந்திரி அவர்கள் மறுத்தார்கள். அதை நான் வரவேற்கின்றேன். ஏனென்றால், உண்மை இப்போதாவது வெளிவந்ததே என்பதைப்பற்றி சந்தேகமில்லை.

“நீண்ட காலமாக இப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு உண்டு, ஆனால், அதைக் கொண்டுவருவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. இப்பொழுது அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. நாட்டிலே இந்த ஒரு குறிப்பிட்ட நாடகம் நடத்தப்படுவதினால் ஏற்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறதே, அதைச் சாக்காக வைத்துக்கொண்டு ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது, வாய்ப்பு கிடைத்தது என்று அவர்கள் கூறுவதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன்.

[Sri P. Ramamurthi] [20th December 1954]

“என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவெனில், இந்த ஒரு நாடகம் நடந்ததைப் பற்றி மந்திரி சபையினுள்ளவர்களுக்கு உளவாக்குள்ளே மிகவும் திருப்தி இருக்கத்தான் செய்யும். இந்த ஒரு வாய்ப்பை அரசாங்கத்திற்கு சருஷ்டித்துக் கொடுத்தார்களே என்பதில் அவர்களுக்குப் பரம திருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றும் தான் கருதுகிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த மகாநாளைப்பற்றி பேசுகிற காலத்தில் பலாத்காரத்தை கம்யூனிஸ்டுகள் தூண்டுதலாகச் சொன்னார்கள். உதாரணமாக பலாத்காரச் சின்னங்களை எடுத்துக் காட்டினார்கள். பலாத்காரத்தைப்பற்றி கார்ல் மார்க்ஸ் எழுதியுள்ள புத்தகத்தில் கூறியிருக்கிறார் என்றும் சொன்னார்கள். கார்ல்மார்க்ஸின் கொள்கை உலகத்திலேயே ஜெயிக்கமுடியாத ஒரு கொள்கையாக இருப்பதனால், கம்யூனிஸ்டுகள் பலாத்காரத்தில் எங்கு இறங்கிவிடுவார்களோ என்று இந்த மந்திரி சபை அதற்கு ஒரு பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று கேட்கிறது. ஆனால், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு பாதுகாப்பு ஒன்றும் வேண்டியதில்லை. அது தன் சொந்த பலத்தை நம்பியிருக்கிறது. கார்ல்மார்க்ஸைக் குறை கூறுவதாக இருக்கலாம். கம்யூனிஸ்த்திற்கோ மார்க்ஸைத்திற்கோ எந்த விதமான ஆபத்தும் ஏற்படப் போவதில்லை. அவ்வாறு ஏற்படுத்தவும் முடியாது. கம்யூனிஸ்டுகள் பலாத்காரத்தைத் தூண்டுதலாகச் சொன்னார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் அந்த ஏகாதிபத்தியத்தை காத்நியவாதிகள் எதிர்த்திருக்கிறார்கள். 1919-ம் வருஷத்தில் மகாத்மா காந்தி அரசியல் வானில் தோன்றுவதற்குமுன்பே பலர் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை எதிர்த்து பலாத்காரத்தில் ஈடுபட்டார்கள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நடந்துவந்த காலத்தில் பொது மேடையில் பேசமாட்டேன், நாடகத்தில் நடிக்கமாட்டேன், பாடமாட்டேன் என்று ஒருவரும் சொன்னது கிடையாது. மேடைமீதேறி அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் பேசினார்கள். நாடகத்தில் நடித்துக் காட்டினார்கள், பாடவும் செய்தார்கள். உலகத்தில் ஒரு அரசாங்கமாவது மக்களுக்கு சாஸ்விதமாக இருந்ததாக இல்லை. ஒரு அரசாங்கம் இன்று இருக்கலாம், சட்ட பூர்வமாக நாளை மாறலாம். மாற்றுவதற்கு வசதியில்லை என்ற காரணத்தினால் ஜனங்களுக்கு வேறு வழியில்லாத காலத்தில் பலாத்காரத்தில் இறங்கி இருக்கிறார்கள்.

“மகாத்மா காந்தி சத்தியாக்கிரக இயக்கம் நடத்திய காலத்தில்கூட இந்த நாட்டை ஆட்சி புரிந்துவந்த பிரிட்டிஷ் சர்க்காரை பலாத்காரத்தின்மூலம்தான் கவிழ்க்க காங்கிரஸ்வாதிகள் சதி செய்கிறார்கள் என்ற பீதியைக் கிளப்பினார்கள். நிராயுதபாணிகளாக இருந்த அவர்கள் எப்படி அந்த பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை பலாத்காரத்தின்மூலமாக கவிழ்த்திருக்கமுடியும். அதேபோல் இன்றைக்கு நிராயுதபாணிகளாக இருக்கும் மக்கள் எப்படி பலாத்காரத்தில் இறங்கி இந்த அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கமுடியும். அப்படி இருக்கும்போது எதற்காக இந்த அரசாங்கம் பயந்து இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது தான் எனக்குப் புரியவில்லை. ஆனால் அதுவல்ல இன்றைக்கு இருக்கும் படியான பிரச்சனை. இன்றைக்குள்ள பிரச்சனை மத சம்பந்தமானது.

5-26
p.m.

“இன்று மதம் வேண்டுமா அல்லது வேண்டாமா என்பது அல்ல பிரச்சனை. ஆபாசமான கருத்துக்கள் அடங்கிய நாடகங்கள் வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற நோக்கம் அல்ல. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாகிய நாங்கள் மதம் சம்பந்தமான முறையில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள் அல்ல. நாடகங்கள் மூலம் மதத்தின்பேரில் உள்ள நம்பிக்கையைப் போக்கிவிட முடியும் என்ற கருத்து எங்களுக்குக் கிடையாது. அதே சமயத்தில் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் முதலியவைகள் இருக்கின்றன. இவைகளைப் பற்றி இவ்வளவு பெரிய போராட்டங்கள் எதற்காக நடத்தவேண்டும். இதிகாசங்கள், புராணங்கள், கதைகள், கற்பனைக் கதைகள் இவைகளெல்லாம் அந்தக் காலத்தில் சமுதாயத்தின் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. பழங்காலத்திய கலாச்சாரங்களை அமைப்பதற்கு அவைகளெல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுதும் அந்தக் கலாச்சாரங்களை அனுசரித்துத் தான் கலாசாரங்கள் நடந்து வருகின்றன. கலாச்சாரங்கள், இதிகாசங்கள், புராணங்கள் இவைகளில் காணப்படும் ஆபாசங்களைப்போக்க

[20th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

அரசாங்கம் ஏதாவதும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா? இந்த நிலைமையில் இவைபற்றிய விவாதம் அர்த்தமற்றது. உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் மகாபாரதத்தில் திரௌபதை ஐந்து பேர்களுக்கு மனைவியாக இருந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் பீமனுக்கு அன்று ஒரு பிள்ளை இருந்ததாகவும் அவள் மூலம் அவனுக்கு கபோதகன் என்ற ஒரு பிள்ளை இருந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது. இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது சமுதாயத்தையே கொலை செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது. சமுதாயத்தில் பழய பழக்க வழக்கங்கள் இன்னும் இருந்து கொண்டு வருகிறது. அந்தக் கண்ணோட்டத்துடன்தான் இப்பொழுது எல்லை விஷயங்களும் பார்க்கப்பட்டு வருகின்றன. அந்தக் காலத்தில் சமுதாயத்தை ஒட்டி அன்றைய பழக்க வழக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இக்காலத்திற்கேற்ற கண்ணோட்டத்துடன் பார்த்தால் அப்பொழுது நடைபெற்றதெல்லாம் தவறு என்பது நன்றாகத் தெரியும். அதனால் தான் இந்தக் காலத்திய முறையில் கலியாணங்கள் நடக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதனால்தான் க்ரூப் மாரியேஜ் இருந்தது என்றால் அது வெறுக்கப்படுகிறது. அன்றைக்கு சமுதாயம் எப்படி இருந்தது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்குத்தான் ஆராய்ச்சி செய்கிறார்கள். அவ்விதம் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு உபயோகப்படும் புஸ்தகங்களைத்தான் நாம் இப்பொழுது பார்க்கிறோம். மத விஷயமாக நடத்தப்படும் நாடகங்களை தடை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது வரையில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசியபோதும் சரி அவர் மற்ற இடங்களில் பேசிய போதிலும்சரி மத சம்பந்தமாக நாடகங்களில் இழிவுபடுத்தும்படியான குற்றங்கள் நாட்டில் எவ்வளவு நடந்திருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லை. பலாத்காரத்தை தூண்டக்கூடியதான நாடகங்கள் இந்நாட்டில் எவ்வளவு நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை புள்ளி விவரத்துடன் தெரிவிக்கவில்லை. தனக்குத் தெரியாது என்றும் எனக்கு ஜாஸ்தியாகத் தெரிந்திருக்கும் என்று குத்தலாகச் சொன்னார். நான் கேட்கிறேன், இன்று போலீஸ் இலாக்கா அவர் கையில் இருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு எவ்வளவு நாடகங்கள் பலாத்காரத்தைத் தூண்டுபவையாய் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளலாம். அதை விட்டு விட்டு என்னைக் கேட்கிறார். என்னை எதற்காகக் கேட்கவேண்டும். உங்களுடைய போலீஸ் இலாக்கா என்ன வேலை செய்கிறது? சமுதாயம் எப்படி நடைபெறுகின்றன என்பவைகளையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளாமல் என்னை வந்து எதற்காகக் கேட்கவேண்டும். நாடகத்தில் குற்றம் இருந்தால் அதைத் தடுப்பதற்கு சட்டம் இருந்தால் அதை வைத்துக்கொண்டு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கென்ன என்று நான் கேட்கிறேன்.

“இப்பொழுது உதாரணமாக தடுப்புக்காவல் சட்டம் இருக்கிறது. அது பார்லிமென்ட்டில் கொண்டு வரப்பட்டது. அதை மீண்டும் மூன்று வருஷங்களுக்கு நீடிக்கவேண்டும் என்று ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. குற்றங்களைப் புரியாதவர்கள் குற்றங்களைப் புரியப்போவதில்லை. அதற்காக பீதி ஏன் அடையவேண்டும். சட்டம் கொண்டுவந்துவிட்டால் அவசியமான காலத்தில் அதை உபயோகித்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவசரமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அரசாங்கம் நிரூபித்தால் அப்பொழுதுதான் அம்மாதிரிச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். அவ்விதம் அவசரமான நிலைமை ஏற்படாவிட்டால் அம்மாதிரியான அவசரச் சட்டங்களைக் கொண்டுவருவது கிடையாது. சென்ற காலத்தில், அதாவது ஆங்கிலேயர் அரசாட்சி செய்த காலத்தில், நாட்டை பாதுகாக்க வேண்டிய நிலையில் அவசரச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த அரசாங்கத்தை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு நாகரிக அரசாங்கம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் நான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. இப்படிப்பட்ட தடுப்புச் சட்டங்களை நாகரீகமான அரசாங்கம் கொண்டுவருவது கிடையாது. அதற்குக் காரணம் ஜனங்கள் அவர்களை நம்புகிறார்கள். நாட்டிலுள்ள மக்கள் சட்டத்திற்குள்பட்டு நடப்பார்கள். சட்டத்தை மீறினால் தண்டனை என்று போட்டுவிட்டால் அவர்கள் சட்டத்தை மீறமாட்டார்கள். அவ்விதம் அவர்கள் சட்டங்களை மீறாமல் இருந்தால் இவ்விதமான அவசரச் சட்டத்திற்கு அவசியமே இருக்காது. அதற்குமேல் யுத்தம் ஏற்பட்டால், அமைதியற்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், உள்நாட்டுக்

[Sri P. Ramamurthi] [20th December 1954]

கலகம் ஏற்பட்டால் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சாதாரணமாக இம்மாதிரியான அவசரச் சட்டங்களை இயற்றுவது வழக்கம். அந்த மாதிரியான நிலைமை இப்பொழுது நாட்டில் ஏதாவதும் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? எதற்காக அவசரப் பட்டுக்கொண்டு இவ்விதமான சட்டங்களை நிறைவேற்றி வைத்துக்கொண்டு சட்ட புஸ்தகத்தில் சேர்த்து, அதை பொருத்தி வக்கீல்கள் படிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும், என்று கேட்கிறேன். மாணவர்கள் சட்ட காலேஜிகளில் படிக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சட்டங்களை இயற்றுவது கிடையாது. சமுதாயத்திற்கு அவசியமில்லாத சட்டங்களை இயற்றக்கூடாது. இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தை இயற்றவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக பார்க்கும்போது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு இப்பொழுது இருக்கும் அதிகார வர்க்கத்தின் மீது நம்பிக்கை இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை அவருக்கு இல்லாமல் போகாது. அதிகார வர்க்கத்தினரை மக்கள் அணைவரும் நம்பித்தான் ஆகவேண்டும். உண்மை உணர்ச்சியுடன் நியாய புத்தியுடன் நம்பிக்கை வைத்துத்தானாகவேண்டும். ஆனால் எங்களைக் கேட்டால் மக்கள் அணைவரும் அவர்களை நம்பிக் கொண்டிருப்பார்கள் என்பதை எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இன்றுள்ள பிரச்சனையே வேறு. அரசாங்கத்தை முதல் முதலில் நாங்கள் நம்பவில்லை.

“உதாரணமாக மூன்றாவது ஷரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு நாடகம் ஆட்சேபகரமானது என்று அரசாங்கம் கருதினால் அதைத் தடுக்கலாம். அதைத் தடுப்பதற்கான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்மேல் நாடகக்காரர் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்றும் இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை யார் கையில் கொடுக்கப் போகிறார்கள். அந்த அதிகாரம் நிர்வாகத்தின் கையிலிருக்கிறது. நிர்வாக அதிகாரி இஷ்டப்பட்டால் எந்த நாடகத்தையும் நடத்தவிடாமல் தடுத்துவிடலாம். அவருக்கு இரண்டுவித அபிப்பிராயங்கள் இருக்கவேண்டும்.

5-30
P.m.

“ ‘He must be of two opinions.’
(Mr. Speaker in the Chair.)

“எண்ணம் ஒன்றாக இருக்கும் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தில் இரண்டு விஷயங்கள் இருக்கவேண்டும். ஒன்று எப்படிப்பட்ட நாடகம் ஆட்சேபகரமானது என்ற அபிப்பிராயம் இருக்கவேண்டும். இரண்டாவது எப்படிப்பட்ட நாடகம் நடந்தால் கலவரம் ஏற்படும் என்பதிலும் தெளிவு இருக்கவேண்டும். இது இரண்டும் ஸ்ரீமான் ஜில்லா கலெக்டரின் அபிப்பிராயத்தைப் பொறுத்தே இருக்கிறது. ஒருவர் நடத்துகின்ற நாடகம் ஆட்சேபகரமானதாகவே இருக்கும் என்று ஸ்ரீமான் ஜில்லா கலெக்டர் நினைத்தால் போதும். உடனே அந்த நாடகத்தைத் தடைசெய்துவிடலாம். அவரை ஏன் தடுத்தீர்கள் என்று யாருமே கேட்க முடியாது. இப்பொழுது எப்படி அரசாங்க அதிகாரிகள் நடந்து வருகிறார்கள் என்பது நமக்கு எல்லாம் நன்கு தெரிகிறது. சர்க்காரின் விதிகளின்படியே ஒரு தொழிற்சாலையைச் சேர்ந்தவர்கள் எவ்வளவு நாள் நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு நாள் நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டு ஸ்ட்ரைக் செய்யப் போகிறோம் என்று சொன்னாலே போதும். உடனே 144 உத்தரவைப் போட்டுவிடுவார்கள். பாங்க் சிப்பந்திகள் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்வதற்குள்ளேயே 144 போடப்படுகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். இப்படிப்பட்ட மனோபாவம் தான் அதிகாரிகளிடத்தில் இன்னமும் இருந்துகொண்டே வருகிறது.

“இந்தச் சட்டத்தின் நான்காவது ஷரத்தில் சென்னை நகரைப் பொறுத்த வரையில் போலீஸ் கமிஷனரோ, ஜில்லாக்களைப் பொறுத்த வரையில் ஜில்லா கலெக்டரோ ஒரு நாடகம் ஆட்சேபகரமானது என்று கருதினால் உடனே இரண்டு மாதத்திற்கு அந்த நாடகம் நடக்காமலேயே தடை செய்து விடலாம் என்று சொல்லிவிட்டு வெறும் கண் துடைப்பாகவேதான் அதே சட்டத்தின் பத்தாவது ஷரத்தில் இப்படி தடை செய்யப்பட்டவர்கள்

[20th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

ஹைக்கோர்ட்டுக்கு இந்தக் கேஸை எடுத்துக்கொண்டு போகலாம் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போங்கள் என்று சொன்னால் போனவுடனேயே அங்கே இதற்கு முன்புள்ள கேஸ்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு இந்தக் கேஸை முதலில் விசாரித்து தீர்ப்பு அளித்துவிடுவார்களா என்று நிதி மந்திரியாரைக் கேட்கிறேன். கனம் நிதி மந்திரியார் அவர்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். பல கேஸ்கள் ஹைக்கோர்ட்டில் மூன்று வருஷம் நான்கு வருஷங்களாக தீர்ப்பு அளிக்கப்படாமலேயே இன்னும் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

“அப்படி இருக்கும்போது இன்றைக்கு ஒரு நாடகம் நடத்துக்காட்டப்பட இருந்தால் அதை கடைசி நிமிஷத்தில் அதிகாரிகள் வந்து தடுத்துவிட்டால் உடனே அவர்கள் எப்படி ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போக முடியுமென்று கேட்கிறேன். உதாரணமாக ஒரு விவசாய மகாநாடு நடக்கின்றது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதில் முதல் நாள் அன்று ஒரு நாடகம் நடத்துக் காட்டப்பட இருக்கிறது. அந்த நாடகத்தில் ஆட்சேபகரமான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன என்று சொல்லி போலீஸ் அதிகாரி கடைசி நிமிஷத்தில் அது நடிக்கப்படக்கூடாது என்று தடை உத்தரவைப் போட்டுவிடலாம். இரண்டு மாதம் நடிக்கக்கூடாது எனக்கூடத் தடை விதிக்கவேண்டாம். ஒரு வாரத்திற்கு நடிக்கக்கூடாது என்று தடை விதித்து விட்டால் போதும். விவசாய மகாநாட்டிற்காகப் பல பாசங்களிலிருந்து பிரதிநிதிகள் வந்திருப்பார்கள், அவர்கள் முன்னிலையில் நாடகம் நடிக்கப்படவேண்டுமென்று தயார் செய்யப்பட்டிருந்த அந்த நாடகத்தின் மதிப்பு மகாநாட்டிற்குப் பிறகு கொஞ்சம்கூடக் கிடையாது. அந்த நாடகத்திற்காக அவர்கள் ஏராளமான ரூபாய்கள் செலவழித்து தயார் செய்திருக்கலாம். அதைக் கடைசி நிமிஷத்தில் நடிக்கக்கூடாது என்று தடுத்துவிடுவதால் யாருக்கு எவ்வளவு நஷ்டம் என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மக்களுக்குத் தான் அதனால் பெருத்த நஷ்டம். இந்தக் கேஸை ஹைக்கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றாலும் அதற்கு முடிவு வருவதற்குள் இந்த மகாநாடே பூர்த்தியாகிவிடும்.

“நாடகக்கலை இன்றையதினம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால் அந்தக் கலையையே தொழிலாகக் கொண்டிருப்பவர்களின் முயற்சியால் மட்டுமல்ல. உலகம் பூராவும் அமெரிக்கர்களினால்தான் நாடகம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் ஆயிரக் கணக்கில் சம்பாதிக்கலாம் என்பதற்காக நடிக்கவில்லை. அந்த கலையின் மேலுள்ள ஆர்வத்தால், அந்தக் கலையைக்கொண்டு மக்களுக்கு அறிவு புகட்ட முடியும் என்ற எண்ணத்தால் ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து அந்த நாடகத்தைத் தயார் செய்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் ஒன்பதாவது ஷரத்துப்படி அந்த நாடகத்தில் நகலை குறிப்பிட்ட அதிகாரிக்கு அந்த நாடகத்தை நடத்துகின்றவர்கள் எழு நாட்களுக்கு முன்னதாக மாத்திரம் அல்ல—பதினைந்து நாட்களுக்கு முன்னதாகவே அனுப்பிவைக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டாலும்கூட இந்தச் சட்டப்படி அந்த அதிகாரிகள் நாடகத்தைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு நாடகம் நடத்தப்படவேண்டிய தேதிக்கு இரண்டு நாட்கள் முன்பாகவாவது அந்த நாடகத்தை நடத்தலாம் நடத்தக்கூடாது என்று பதிலைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏதாவது இந்தச் சட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்று நான் கேட்கிறேன். அப்படி எதுவும் வரையறுக்கப்படவில்லை. அந்த நாடகத்தின் நகலை அவர் படித்துப் பார்க்காமலேயே வைத்திருக்கலாம். கடைசி நிமிஷத்தில் ஏதாவது ஒரு ஊர்க்குருவி வந்து இந்த நாடகத்தில் ஆட்சேபகரமான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கின்றனவாம் என்று சொல்லிவிட்டால் போதும், உடனே அந்த நாடகம் நடிக்கக்கூடாது எனத் திரையைத் தூக்கும் நேரத்தில்கூட தடை உத்தரவைப் போட்டுவிடக்கூடிய அதிகாரம் இருக்கின்றது. (ஒரு அங்கத்தினர் ‘ஊர்க்குருவி என்றால் யார்.’) ஆனால் சர்க்கார் என்றால் சர்க்காரின் போலீஸ்காரர்தான். (சிரிப்பு.) ஆனால் சர்க்கார் சொல்லலாம், நாடகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களுக்கும், உண்மையிலேயே நடத்துக் காட்டப்படும் முறைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கும் என்று. அது ஓரளவு உண்மைதான். அந்த நாடகத்தையே தொழிலாகக்கொண்ட

[Sri P. Ramamurthi] [20th December 1954]

வர்கள் வேண்டுமென்றால் தங்களுடைய சாமர்த்தியத்தால் சில சில பகுதிகளைக் கொஞ்சம் கொஞ்சம் எழுதப்பட்டிருக்கும் வசனத்திலிருந்து மாற்றிக்கொள்ள முடியும். அதுவும் சதையின் போக்கு கெட்டுப்போகாமல் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர்களால் தான் முடியும். அதுவும் ஒரே நாடகத்தைத் திரும்பத் திரும்ப நடத்துக் கொண்டே இருக்கும் பழக்கத்தால்தான் அது முடியும். ஆனால் பெரும்பாலான நாடகங்கள் அமெச்சுர்களால்தான் நடத்துக்காட்டப்படுகின்றன என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். நாடகம் நடக்கப்படவேண்டிய தேதிக்குப் பல நாட்கள் முன்னதாக அந்த நாடகத்தை எழுதி, அதிலுள்ள நடிக்கின்ற பாத்திரங்கள் எல்லாம் தங்கள் தங்கள் வசனத்தை உருப்போட்டு வைத்திருப்பார்கள். பல ஒத்திகைகள் வேறு நடத்தப்பட்டுக் கொண்டே வரும். இருந்தாலும்கூட நாடகம் நடிக்கின்றபோது உருப்போட்ட பகுதிகளிலிருந்து ஒரு வார்த்தைகூட அப்பால் அவர்களால் போக முடியாது. போனாலும் மேற்கொண்டு சொல்லவேண்டியது ஞாபகத்திற்கு வராது தவிக்கவேண்டிய நிலைமையும் உண்டாகிவிடும். அப்படியிருக்கும் போது அவர்கள் சமர்ப்பித்த நாடகத்தின் வசனத்தைப் பார்த்துவிட்டு அந்த நாடகத்தை நடிக்கலாம், நடிக்கக்கூடாது என ஜில்லா கலெக்டர் உத்தரவு போடாமல் பேசாமலிருந்துவிட்டு, கடைசி நேரத்தில் நடிக்கக் கூடாது என்றால் இவர்களால் இதை எப்படி ஹைகோர்ட்டுக்கு எடுத்துக் கொண்டு போகமுடியும் என்று கேட்கிறேன். இந்த நாடகத்தால் இவர்களுக்கு என்ன ஆயிரம், இரண்டாயிரம் என்று வருமானம் வருமா? இரண்டரை, நான்கரை வருடங்கூட எதிர்ப்பார்க்க முடியாத இந்த நாடகத்தை நடிக்கவேண்டுமென்று ஹைகோர்ட்டில் எத்தனை ரூபாய் செலவு செய்து கேஸ் நடத்துவது என்று கேட்கிறேன். பெரிய மனிதர் கேஸ் போடுவதாயிருந்தால் பெரிய பெரிய வக்கீல்கள் எல்லாம் கிடைப்பார்கள். ஒரு விவசாய சங்கம் கேஸ் போடுவதாயிருந்தால் அதற்கு உதவி செய்ய யார் வருவார்கள் என்பதை சபையோர் கவனிக்கவேண்டும். அதோடு திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து ஹைகோர்ட்டுக்கு வரவேண்டுமென்றால் அவர்கள் படவேண்டிய கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமாயிருக்காது.

“அதே சமயத்தில் இன்னொரு விஷயம். ஒரு நாடகத்தை வேண்டுமென்றே ஆட்சேபகரமானது, அதை நடிக்கக்கூடாது என்று ஜில்லா கலெக்டர் உத்தரவு போடுவதாக வைத்துக்கொள்வோம். அதன்பேரில் அந்தக் கேஸ் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகிறது. ஹைகோர்ட்டில் அந்த நாடகத்தில் ஆட்சேபகரமான விஷயங்கள் எதுவுமில்லை, ஆகவே நடிக்கலாம் எனத் தீர்ப்பு அளித்துவிட்டார்களானால் அதை நடிக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்ட அதிகாரிக்கு தண்டனை என்ன? ஒன்றும் கிடையாது. அதற்குப் பர்த்தியாக இந்தச் சட்டத்தின் பன்னிரண்டாவது ஷரத்திலேயே இந்தச் சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் அதிகாரியீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவே கூடாது என்று பாதுகாப்பு அளிக்கிறார்கள். நான் கேட்பது எல்லாம் இதுதான். இந்தப் பாதுகாப்பு இருப்பதால் அவர்கள் வேண்டுமென்றே ஒரு கட்சியார், அல்லது சமூகத்தார் நடிக்கும் எல்லா நாடகங்களையும் தாராளமாகத் தடை செய்துவிடக்கூடும். அவர் சட்டத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யாமலிருக்க என்ன உத்தரவாதம்? ஒரு அதிகாரி தவறு செய்யக்கூடும். ஆகவே ஒரு முறைக்கு மூன்று முறை வேண்டுமானாலும் அவரை மன்னிப்போம். ஆனால் திரும்பத் திரும்ப வேண்டுமென்றே தவறு செய்தால் அவர் போடுகின்ற தடை உத்தரவு சரியல்ல என்று மூன்று தடவைகளுக்குமேல் ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டுவிட்டால் சர்க்கார் அந்த அதிகாரியையே டிஸ்டிம் செய்ய முன்வருவார்களா என்று கேட்கிறேன்? அதைச் செய்யமாட்டேன் என்று சொல்லும்போது அந்தச் சட்டத்தை அதிகாரிகள் துஷ்பிரயோகம் செய்ய அனுமதிப்பது போலத்தானே ஆகும். இதில் மறைவு என்ன இருக்கிறது. எங்களுக்கு வேண்டாதவர்கள் நாடகம் நடிக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரிந்தாலே போதும், அதைத் தடுத்துவிடுவோம் என்று சர்க்கார் சொல்வதைப் போலத்தானே இருக்கிறது. ஆனால் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள், சர்க்கார் அதிகாரிகளை நம்புங்கள் என்று. நம்பினால் சைலிப்பட்டமாட்டார் என உபதேசம் செய்கிறார். குரங்கு கையில் பூமாலையைக் கொடுத்தால் அதை அது பிய்க்காது என்று சொல்லுகிறார்.

20th December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

குரங்கு கையில் பூமாலையைக் கொடுத்தால் அது அதனை எப்படி உலுக்கி உலுக்கி பிய்த்து எறியும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைப் போலவே தான் தற்போது அதிகாரிக்கு தங்கள் யதேச்சாதிகாரத்தைச் செலுத்துவதற்கு வேண்டிய, என் அதற்கு மேலும் தவறு செய்தாலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படமாட்டாது என்ற உறுதியை வேறு கொடுத்து பெரிய அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்து நாடகம் தயார் செய்துவிட்டு கடைசியில் அந்த நாடகத்தையே நடத்தக்கூடாது என்று ஸ்ரீமான் ஜில்லா கலெக்டர் தடை செய்துவிட்டால் அதனால் பொதுமக்களுக்கு எத்தனை ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை அதைப்பற்றி நாங்கள் கொஞ்சம்கூட கவலைப்படவில்லை. ஆனால் அதிகாரி தவறாகவே நடந்துகொண்டுவிட்டாலும்கூட அதற்காக அவர் பேரில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்கின்ற இதுதான் ஜனநாயகம். இங்கே பாதுகாப்பு யாருக்கு என்றால் அரசாங்க அதிகாரிக்கும், முதலாளிக்கும் தான். ஏழை மக்களுக்கு கொஞ்சம்கூட இல்லை. இதுதான் ஜனநாயகம் என்று எங்கனையும் நம்பச் சொல்லுகிறார்கள். ஜனநாயகம் எது என்பதைப் பற்றி எங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஜனநாயகம் என்ன என்பதைப் பற்றி விவாதிக்கவேண்டுமென்றால் அதற்காக தனியாகவே நேரம் ஒதுக்க வேண்டும். ஆகவே அதைப்பற்றி விரிவாக இங்கே பேசாவிட்டாலும்கூட ஒரே ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் சுட்டிக் காட்டுகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருக்கும் ஜனநாயகத்தைவிட கம்யூனிஸ்டு நாடுகளிடம் அதிக ஜனநாயகத் தன்மையே இருக்கின்றது. இதை நான் சொல்லவில்லை. ஹிந்துப் பத்திரிகையே அதைப்பற்றி எழுதியிருக்கின்றது. அதுவும் பிரதம மந்திரி சீனாவுக்கு விஜயம் செய்த காலத்தில் ஹிந்துப் பத்திரிகை நிரூப அப்பாசாமியே இந்தக் கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார். அதில் அவர் எழுதியிருக்கிறார்.

‘There had been 1,100 households, comprising 45 landlord households holding 36 per cent of the land.’

அதாவது அந்தக் கிராமத்தில் 1,100 வீடுகள் இருந்தன. அதில் 45 நிலச்சுவாந்தார்களின் குடும்பங்கள் இருந்தன. ஊரிலுள்ள மொத்த நிலத்தில் 36 சத வீதம் நிலம் இவர்களிடையே இருந்தன. ஆனால் நிலமில்லாத விவசாயிகள் 800 பேர்களுக்கு மேல் இருந்தார்களாம். ஆனால் கம்யூனிஸ்டுகள் வந்த பிறகு நிலமில்லாத ஏழை விவசாயக் கூலிகள், கொஞ்சமே நிலமுள்ள சிறு சிறு விவசாயிகள், நடுத்தர விவசாயிகள் ஆகியோர்களைக்கொண்டு விவசாய சங்கம் ஒன்றை அந்த கிராமத்தில் அமைத்து எல்லா நிலங்களையும் அந்த விவசாயச் சங்கமே எடுத்துக் கொண்டு அதைச் சரியாக ஊரிலுள்ளவர்கள் எல்லோருக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்களாம். இந்த மாதிரியாக இவைகள் எல்லாம் அரசாங்கச் சட்டத்தின் மூலம் செய்ய முடியாது. அங்கங்கேயுள்ள ஜனசமூகத்தின் கையிலேயே அந்த ஸ்தாபனத்தைக் கொடுத்துவிட்டதினால் தான் நல்ல முறையில் அங்கே நிலம் எல்லோருக்கும் பிரித்துக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. அதிலிருந்து இன்னும் ஒரு விஷயத்தைப் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

‘There is a great deal of democracy in industry. Workers and administrators discuss the State plan together and the trade unions sign contracts with the administration.’

‘When production plans are fulfilled five per cent of the profits goes to a welfare fund, which is used for housing, clubs, clinics for the workers. There is also a labour insurance fund which is three per cent of the pay roll. This is used by the unions to pay sick benefits maternity benefits etc.’

வெளிநாடுகளிலே தொழிற்சங்கங்களின் மூலமாகவேதான் தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகளையும், நலன்களையும் அரசாங்கமே பாதுகாக்கின்றது. ஆனால் நம் நாட்டிலே தொழிற்சங்கம் அமைக்கப்பட்டால் போதும், உடனே அதில் சேர்ந்துள்ளவர்களையெல்லாம் சஸ்பெண்டு செய்துவிடுவார்கள். கேட்டால் இதுதான் ஜனநாயகம் என்றும் சொல்லுவார்கள். அதையே நாமும் நம்பவேண்டுமென்பார்கள். அந்த ஊரிலே விவசாயச்

[Sri P. Ramamurthi] [20th December 1954]

சங்கத்திடம் ஊரிலுள்ள நிலங்களை எல்லாம் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கும் படியாக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் நம் நாட்டிலே தாசில்தாரிடம் அதிகாரத்தைக் கொடுப்பார்களே தவிர மக்களிடம் கொடுக்க மாட்டார்கள். ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டரிடம் ஒப்படைத்தாலும் ஒப்படைப்பார்களே தவிர மக்களிடம் ஒப்படைக்கமாட்டார்கள். இவர்களுக்கு மக்களிடம் எங்கே நம்பிக்கை இருக்கிறது, அரசாங்க அதிகாரிகளிடம் தானே நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதிகார வர்க்கத்தினரின் கையிலே மேலும்மேலும் பல அதிகாரங்களைக் கொடுத்து அவர்கள் அதைத் துஷ்பிரயோகம் செய்யவும், அந்த அதிகாரத்தைக்கொண்டு பணத்தைச் சரடைவும் வசதியைத்தான் செய்து கொடுப்பார்களே தவிர மக்களுக்கு நல்ல முறையில் உதவி செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தே இவர்களுக்குக் கிடையாது.

“அவர்களுடைய அடிப்படை எண்ணத்திலேயே தவறான கருத்துக்கள் இருப்பதின் காரணமாகத்தான் இன்றையதினம் இந்த நாடகத் தடைமசோதாவே கொண்டுவரப்படுகிறது. அது சர்க்கார் மக்களிடம்பவிலே, மக்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய பொருள் நஷ்டத்தையும் மனக் கஷ்டத்தையும் உணரவில்லை. ஆகவே சொல்வது ஒன்றே தவிர வேறு ஒரு உட்கருத்தை வைத்தே இந்த மசோதாவை அவர்கள் கொண்டுவருகிறார்கள், அவர்களுக்கு அந்தரங்க சுத்தி கிடையாது, எந்தக் காரியத்திற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவதாக அவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ அந்தக் காரியத்திற்கு இந்த மசோதாவே தேவையில்லை, ஆகவே அவர்களுடைய அந்தரங்க சுத்திக்கே விரோதமான இந்த மசோதாவை அவர்கள் கொண்டுவந்திருப்பதன் காரணமாக அதைப் பலமாக ஆட்சேபித்து அதை வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, shall I reply to-day or tomorrow? because I am likely to take some time.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“If he replies tomorrow, he will encroach upon the time allotted tomorrow for clause by clause consideration of the Bill.”

MR. SPEAKER :—“I have no objection if the House agrees to it.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I shall reply tomorrow.”

MR. SPEAKER :—“The Hon. Minister says that he will reply tomorrow.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“If I had known it before, I would have taken some more time to finish my speech. I thought the Hon. Minister would reply to-day.”

MR. SPEAKER :—“I now adjourn the House till 10 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

List of demands raised by the Madras Race Course Labour Union on behalf of the workers of the Madras Race Course, Guindy, and the decision of the Government on the demands (vide answer to Legislative Assembly starred question No. 72 given on 6th December 1954).

20th December 1954]

APPENDIX I. (Vide answer to starred question No. 459 asked by Sri K. Madhavan Nambiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 20th December 1954, page 429 supra.) Statement showing the receipts and disposal of claims of Producers-cum-Consumers' Co-operative Societies with the Civil Supplies Department.

Items of claims.	Particulars of claims received.		Number of claims disposed of		Particulars of claims pending disposal with Civil Supplies Department.		Reasons for the delay in the disposal of claims.	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
		Number of claims.	Amount involved.	Number of claims.	Amount involved.	Number of claims.	Amount involved.	
		(2)	RS. A. P.	(4)	RS. A. P.	(6)	RS. A. P.	
1 Claims for subsidy on account of revision of prices.		132	7,71,802 2 10	12	59,057 15 7	120	7,12,744 3 3	The circumstances leading to the delay in the disposal of the claims are explained below :—
2 Refund of excess collection of differential cost due to wrong raising of demands.		65	78,885 8 3	3	6,495 6 3	62	72,390 2 0	(i) Most of the claims pending settlement were received in August and September 1954 after decontrol. In many cases society records from 1946 onwards have to be perused and subordinate officers report that the office-bearers of the Producers-cum-
3 Reimbursement of loss suffered due to belated receipt of orders, raising prices and collection of differential cost on stock existing on the date of revision.		98	17,245 5 8	..		93	17,245 5 8	
4 Reimbursement on account of sale of fine rice.		9	27,592 13 0	3	12,017 12 8	6	15,575 0 4	
5 Reimbursement due to sale of Orissa rice.		64	52,581 8 0	..		64	52,581 8 0	

[20th December 1954]

Items of claims.	Particulars of claims received.		Number of claims disposed of		Particulars of claims pending disposal with Civil Supplies Department.		Reasons for the delay in the disposal of claims.	
	(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
		Number of claims.	Amount involved.	Number of claims.	Amount involved.	Number of claims.	Amount involved.	
		(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	
			RS. A. P.		RS. A. P.		RS. A. P.	
6 Reimbursement of loss suffered by Producers-cum-Consumers' Co-operative Societies due to wrong fixation of price.	48	11,352 8 5	..	1	722 6 5	47	10,630 3 0	Consumers' Co-operative Societies do not make themselves or their records available to checking officers. On account of lack of business most of the society offices remain closed.
7 Cleaning charges incurred by Producers-cum-Consumers, Co-operative Societies for cleaning, sweepings and maced stuff and result.	53	2,37,320 6 1	..	22	15,527 8 11	31	2,21,792 13 2	(ii) In certain other cases, Board and Government have to be addressed and, before that is done, responsibility for various details has to be fixed. This is not an easy matter and detailed investigation is necessary in several cases. In the case of shipments, extra state imports, etc., various rates have to be ascertained from senders who do not send prompt replies to references.
8 Reimbursement of loss incurred on account of reclassification of rice.	125	2,62,243 13 6	..	..	..	125	2,62,243 13 6	
9 Subsidy towards transport and incidental charges.	255	3,21,306 9 9	25	1,05,056 10 8	230	2,16,249 15 1		
10 Miscellaneous claims	387	36,19,713 5 10	4	23,181 10 0	383	35,96,531 11 10		
Total	..	1,231 54,00,041 1 4	70	2,22,059 5 6	1,161	51,77,934 11 10		

(iii) The claims very often overlap and it is found that Producers-cum-Consumers' Co-operative Societies have now claimed in some other form some items that have been settled before. Very careful sifting is therefore necessary and some society office-bearers, from all accounts, seem to be placing obstacles in the way of Checking Officers while at the same time exerting pressure at higher levels for settlement of dues with a view to get their claims paid off without much scrutiny.

The Collector is taking special steps to get full particulars required for speedy disposal of the claims and expects to dispose of all claims by the end of December 1954.

[20th December 1954]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 461 asked by Sri C. Kunhirama Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 20th December 1954, page 431 supra.]

List of Electricity Extension Schemes under execution and pending execution in Malabar district.

Serial number and name of the scheme.	Cost.	Villages included in the scheme.	Stage.
(1)	(2)	(3)	(4)
	RS.		
1 Extension of supply to Kollengode, Vadavanur and Koduvayur Panchayat areas.	5,30,820 (1st year). 6,50,380 (2-10 years).	Pudunagaram, Peruvamba and Koduvayur. Vattakad, Kollengode and Thenkurichi.	Energized. To be energized shortly.
2 Extension of supply to Alathur and adjoining villages.	3,46,150 (1st year). 4,29,250 (2-10 years).	Pallavoor, Parakulam, Kuniserri, Kavasseri, Nariyotta, Allathu, Pudiyanzham, Manjalore and Perinkulam.	Work under progress. Target date for completion, 31st December 1954.
3 Extension of supply to Kottayi-Varose villages.	1,70,800	Chennangad, Kottayi, Varode, Chembra-kulam, Pulmelli, Mathur Agraharam and Parithipalli.	Work under progress. Target date 31st January 1955.
4 Extension of supply to Ottapalam, Lakkidi-Vaniankulam and other villages.	4,39,300 (1st year). 6,14,300 (2-10 years).	Ottapalam, Lakkidi, Vaniankulam and Shoranur.	Scheme contemplates taking supply from the Travancore-Cochin Government. Agreement with the Travancore Cochin State being negotiated.
5 Extension of supply to Meppadi-Vythiri-Kalpetta Panchayat Board.	3,36,050	Meppadi, Vythiri and Kalpetta.	Work proposed to be executed during current year.
6 Extension of supply to Badagara Quilandy, etc., villages.	14,27,500 (1st year). 19,40,800 (2-10 years).	Chombal, Mahe, Badagara, Iringal, Payyoli, Kaculur and Quilandy.	Will be taken up in the strict order of priority.
7 Extension of supply to houses at Pudurariyaram village, Palghat taluk.	13,500	Pudurariyaram ..	Will be executed before end of March 1955.
8 Extension of supply to industrial loads at Peruvamba.	8,890	Peruvamba	Do.
9 Extension of supply to houses and street lights, Parli, Palghat taluk.	15,020	Parli	Do.
10 Extension of supply to certain wells, Pudurariyaram, Palghat taluk.	13,050	Pudurariyaram ..	Do.

[20th December 1954]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 465 asked by Sri T. C. Narayanan Nambiar (on behalf of Sri P. K. Gopalakrishnan) the meeting of the Legislative Assembly held on 20th at December 1954, page 432 supra.]

District Board.	Number of in valid votes.
1 Arcot, North	38,696
2 Arcot, South	35,201
3 Chingleput	20,568
4 Coimbatore	53,419
5 Kanara, South	37,045
6 Madurai	57,008
7 Malabar	62,088
8 Ramanathapuram	40,823
9 Salem	71,093
10 The Nilgiris	1,868
11 Tanjore	48,303
12 Tiruchirappalli	43,632
13 Tirunelveli	44,631

20th December 1954]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 467, asked by Sri V. Balakrishnan (on behalf of Sri D. K. Raju) at the meeting of the Legislative Assembly held on 20th December 1954, page 433 supra.]

Statement showing the co-operative institutions in Ramanathapuram district against which prosecutions were launched, etc.

Name of the Co-operative Institutions in Ramanathapuram district against which prosecutions were launched against the office-bearers since 1953 for defalcations and misappropriation of funds.	Whether the cases ended in conviction or are still pending, etc.
(1)	(2)
1 Kandramanickam Co-operative Society.	Ended in the conviction of one office bearer.
2 Seithur Co operative Society.	Under trial in court.
3 Santhayur Co-operative Society.	Ended in the discharge of the accused.
4 Dhanushkodi Labour contract Co-operative Society.	Treated as closed as the accused died before police investigation was completed.
5 Sathanendalpatti Co-operative Society.	Ended in the conviction of one office bearers.
6 Sathur Co-operative Marketing Society.	Under trial in court.
7 Ramasamipuram Co-operative Society.	Under police investigation.
8 Sivakasi Tenth Ward Co operative Society.	
9 Karaikudi Co-operative Stores, Limited	
10 Achandavithan Ayan Nachiyar Koil Co-operative Stores. (The complaint in this case was filed by the Co-operative Stores itself against one of its office-bearers.)	Ended in conviction of one office-bearer.

[20th December 1954]

APPENDIX V.

[Vide item IV on page 442 supra]

THE MADRAS DRAMATIC PERFORMANCES BILL,
1954.

COMPOSITION OF THE SELECT COMMITTEE.

- 1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (*Chairman*).
- 2 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU NAICKER.
- 3 Sri K. RAJARAM.
- 4 Sri C. RAJAM RAMASWAMI.
- 5 Sri M. D. THYAGARAJA PILLAI.
- 6 Sri K. ARANGANATHAN.
- 7 Sri S. N. SOMAYAJULU.
- 8 Sri A. ANTONY PETER.
- 9 Sri P. G. MANICKAM.
- 10 Sri K. VINAYAKAM.
- 11 Sri V. GOVINDASWAMI NAIDU.
- 12 Sri K. M. SEETHI SAHIB.
- 13 Sri S. SWAYAMPRAKASAM.
- 14 Sri A. VELOO.
- 15 Sri S. S. KOLKEBAIL.
- 16 Sri M. KALYANASUNDRAM.
- 17 Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

*Secretariat.*Sri R. V. KRISHNA AYYAR, *Secretary*.REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS
DRAMATIC PERFORMANCES BILL, 1954 (L.A. BILL
No. 37 OF 1954).

To

THE HONOURABLE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Select Committee appointed to consider the Madras Dramatic Performances Bill, 1954 (L.A. Bill No. 37 of 1954), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in English in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated the 27th November 1954, and in Tamil, Telugu, Malayalam, Kannada and Hindustani in the *Gazette*, dated the 8th December 1954.

3. The Committee was appointed on the 8th December 1954.

4. The Committee met at the Ministers' Room, Government Estate, on the 11th December, the Committee Room at Fort St. George on the 13th and 15th December and the Ministers' Room, Government Estate, on the 16th December 1954.

20th December 1954]

5. At its meeting on 11th December 1954, the Committee decided to receive representations from persons interested in the Bill. Accordingly at its meeting on the 13th and 15th December 1954, it heard oral representations of several persons who appeared before it. It has also read the various written memoranda submitted to it by them and others.

6. The Select Committee has subjected the clauses of the Bill to a careful scrutiny and as a result of such scrutiny has made various important changes in them.

Clause 2.

Sub-clause (1) of this clause defines an objectionable performance. In this sub-clause, in items (i) and (ii), the words "or encourage" have been omitted, as they are somewhat indefinite and may unduly enlarge the scope of the items.

Item (iii) of the sub-clause has been omitted.

Items (v) and (vi).—These relate to promotion of sectional enmity or hatred or to insult of religion or religious beliefs. These items have been examined by the Select Committee from every point of view and it has finally resolved that item (v) should be restricted only to incitements to violence of one section of the people against another and that item (vi) should be confined to performances which are deliberately intended to offend any section of the people of India by insulting, profaning or blaspheming their religion or religious beliefs.

These changes have led to certain drafting changes in the sub-clause.

The Select Committee thinks that the explanations existing in clause 4 of the Bill should more appropriately be inserted under clause 2. As regards the explanations themselves, the Select Committee has deleted Explanation III which contains only a definition of 'sabotage'. As regards Explanation II, it is redrafted as follows:—

"In judging whether any performance is an objectionable performance, the effect of the play, pantomime or drama shall be considered as a whole."

Clause 3.

This clause has been omitted. But clause 12 has been so altered as to make it clear that where no action has been taken against an objectionable performance under this Bill, nothing in it shall bar a prosecution under any other relevant section of the Indian Penal Code or any other law.

Clause 4.

Sub-clause (2).—Notice under this sub-clause should be issued only against the organizers or other principal persons responsible for the performance and to the owner or keeper of the place of performance. It has altered the sub-clause accordingly.

[20th December 1954]

Clause 5.

This clause refers to temporary prohibitions of objectionable performances. The Select Committee considers that it is not necessary to empower the State Government to pass orders of such prohibition. It also thinks that the officer empowered in this behalf should be no less a person than the Collector of a district in the mufassal and the Commissioner of Police in the City of Madras. As at present worded, the clause applies to any performance, whether of an objectionable nature or not. But the Select Committee has restricted it to objectionable performances of the nature specified in sub-clause (1) of clause 2.

Clauses 7 and 8.

The maximum penalty provided in these clauses has been reduced to imprisonment for three months or a fine of Rs. 1,000 or both. In clause 8, sub-clause (b) has been omitted, with the result that persons merely assisting an objectionable performance will not be liable to be prosecuted under this Bill. The clause (clause 8) has been split up into two so as to make its meaning clearer.

Clause 9.

In this clause for the words "the principal persons about to take part in such performance", the words "the organizer or principal person responsible for the conduct of the performance" had been substituted.

Clause 10.

In this clause also, the words "District Collector in the mufassal and the Commissioner of Police in the City of Madras" have been substituted for the words "such officer as the State Government may empower in this behalf".

This clause contains a provision for a temporary prohibition of a performance in the event of failure to furnish a copy or purport of a drama not less than fifteen days before the performance. The Select Committee has reduced the period of notice from fifteen days to seven days.

Clauses 11 and 15.

In these clauses the references to "orders passed under the Dramatic Performances Act, 1876" have been omitted as unnecessary.

In clause 11, a provision has been added to the effect that every appeal under it to the High Court shall be disposed of by a Bench consisting of not less than two Judges.

20th December 1954]

Clause 14.

The Committee considers that the rules made under this clause must be placed on the tables of both the Houses of the Legislature. This clause has been amended accordingly.

A copy of the Bill as revised by the Select Committee is annexed.

The Committee considers that the changes made by it in the Bill are not of such importance as to necessitate the republication of the Bill.

The dissenting minutes given by certain members are annexed*.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS,
16th December 1954.

C. SUBRAMANIAM,
Chairman.

ANNEXURE.

[*Note.*—The changes made are side lined or underlined and the portions omitted are indicated by dots.]

L.A. BILL No. 37 OF 1954.

A Bill to provide for the better control of public dramatic performances in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to provide for the better control of public dramatic performances in the State of Madras;
BE it enacted in the Fifth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Madras Dramatic Performances Act, 1954.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(1) "objectionable performance" means any play, pantomime or other drama which is likely to—

(i) incite . . . any person to resort to violence or sabotage for the purpose of overthrowing or undermining the Government established by law in India or in any State thereof or its authority in any area; or

(ii) incite . . . any person to commit murder, sabotage or any offence involving violence; or

(iii) seduce any member of any of the armed forces of the Union or of the police forces from his allegiance or his duty, or prejudice the recruiting of persons to serve in any such force or prejudice the discipline of any such force; or

* Circulated separately.

[20th December 1954]

(iv) incite any section of the citizens of India to acts of violence against any other section of the citizens of India; or which—

(v) is deliberately intended to outrage the religious feelings of any class of the citizens of India by insulting or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of that class; or

(vi) is grossly indecent, or is scurrilous or obscene or intended for blackmail;

Explanation I.—A performance shall not be deemed to be objectionable merely because in the course thereof words are uttered, or signs or visible representations are made, expressing disapprobation or criticism of any law or of any policy or administrative action of the Government with a view to obtain its alteration or redress by lawful means.

Explanation II.—In judging whether any performance is an objectionable performance the play, pantomime or other drama shall be considered as a whole.

(2) “public place” means any building or enclosure, or any place in the open air and any pandal where the sides are not enclosed to which the public are admitted to witness a performance.

.....
.....

3. Power to prohibit objectionable performances.—(1) Whenever the State Government are satisfied that any play, pantomime or other drama performed or about to be performed in a public place is an objectionable performance, they may, by order stating the grounds on which they consider the performance objectionable, prohibit the performance.

(2) No order under sub-section (1) shall be passed without giving a reasonable opportunity to the organizer or other principal persons responsible for the conduct of the performance or to the owner or occupier of the public place in which such performance is intended to take place to show cause why the performance should not be prohibited.

(3) Every order made under sub-section (1) shall be published in the Fort St. George Gazette.

(4) Any order made under sub-section (1) may also be notified by proclamation and a written or printed notice thereof may be affixed at any place or places adopted for giving information of the order to the persons intending to take part in the performance so prohibited.

[20th December 1954]

4. Power to prohibit objectionable performances temporarily.—

(1) The Commissioner of Police in the Presidency town or the District Collector elsewhere may, if . . . he is of opinion that any play, pantomime or other drama performed or about to be performed being of the nature specified in section 2 is likely to lead to a breach of the peace, by order stating the grounds for such opinion, prohibit its performance.

(2) Subject to any order made by the Court on appeal under section 10, an order under this section shall remain in force for two months from the making thereof:

Provided that the Commissioner of Police or the District Collector, as the case may be, may, if . . . he is of opinion that the order should continue in force, by such further order or orders as . . . he may deem fit, extend the period aforesaid by such further period or periods not exceeding two months at a time as may be specified in such order or orders.

5. Service of order of prohibition.—A copy of the order made under section 3, sub-section (1), or under section 4, sub-section (1) or sub-section (2), may be served personally or in such other manner as may be prescribed by rules made under section 13, on the organisers or other principal persons responsible for the conduct of or any person about to take part in, the performance so prohibited or on the owner or occupier of the public place, in which such performance is intended to take place.

6. Penalty for disobeying order.—Any person on whom a copy of the order referred to in section 3 or section 4 is served and who does, or willingly permits, any act in disobedience . . . of such order, shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine which may extend to one thousand rupees, or with both.

7. Penalty for disobeying prohibition.—(1) Any person who, after the publication of an order under section 3, sub-section (3), or during the period when an order made under section 4, sub-section (1) or sub-section (2), is in force organises or is responsible for the conduct of, or takes part in, the performance prohibited hereby or . . . any performance substantially the same as the performance so prohibited, shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term which may extend to three months, or with fine which may extend to one thousand rupees, or with both.

(2) Any person who being the owner or occupier, or having the use of any public place, opens, keeps or uses the same for any performance prohibited under section 3 or section 4, or permits the same to be opened, kept or used for any such

[20th December 1954]

shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term which may extend to three months, or with fine which may extend to one thousand rupees, or with both.

8. Power to call for information.—(1) For the purpose of ascertaining the character of any intended play, pantomime or other drama, the State Government, or such officer as they may empower in this behalf, may, by order, require the organisers or other principal persons responsible for the conduct of, or other persons about to take part in such play, pantomime or other drama or the author, proprietor or printer of the play, pantomime or other drama about to be performed, or the owner or occupier of the place in which it is intended to be performed, to furnish such information as the State Government or such officer may think necessary.

(2) Every person so required shall be bound to furnish the information to the best of his ability within the time specified in such order and in case of contravention shall be deemed to have committed an offence under section 176 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

9. Power to call for copy of purport of drama, etc.—(1) If the State Government or in the Presidency town the Commissioner of Police or elsewhere the District Collector, have or has reason to believe that an objectionable dramatic performance is about to take place, they or he, as the case may be, may, by order, direct that no such dramatic performance shall take place in any public place within any area, unless a copy of the piece, if and so far as it is written, or some sufficient account of its purport, if and so far as it is in pantomime, has been furnished, not less than seven days before the performance, to the State Government the Commissioner of Police or the District Collector aforesaid.

(2) A copy of any order made under sub-section (1) may be served on the owner or occupier of the public place in which such performance is intended to take place, and if thereafter he does or willingly permits, any act in disobedience of such order, he shall, on conviction, be punished with imprisonment for a term which may extend to three months, or with fine which may extend to one thousand rupees, or with both.

10. Appeal to High Court.—(1) Any person aggrieved by an order under section 3, sub-section (1), or under section 4, sub-section (1) or sub-section (2), may, within sixty days of the publication of such order under section 3, sub-section (3), or, as the case may be, within sixty days of the date on which an order under section 4, sub-section (1) or sub-section (2), is made, prefer an appeal to the High Court; and upon such appeal, the High Court may pass such orders as it deems fit confirming, varying or reversing the order appealed from, and may pass such consequential or incidental orders as may be necessary.

20th December 1954]

(2) Every appeal shall be heard by a Bench of not less than two Judges.

11. Saving of prosecutions under other laws.—Where no order under section 3 or section 4 has been made in respect of any performance, nothing in this Act shall bar a prosecution under the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860) or any other law.

12. Protection for acts done in good faith.—No suit, prosecution or other legal proceeding shall be instituted against any authority or officer for anything which is in good faith done or intended to be done under this Act or any rule made thereunder.

13. Power to make rules.—(1) The State Government may, by notification in the *Fort St. George Gazette*, make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) All rules made by the State Government under sub-section (1) shall, as soon as possible after they are made, be 'aid on' the table of the Houses of the Legislature.

14. Repeal of Central Act XIX of 1876.—(1) The Dramatic Performances Act, 1876 (Central Act XIX of 1876), in so far as it applies to the State of Madras, is hereby repealed.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS,
16th December 1954.

R. V. KRISHNA AYYAR,
Secretary to the State Legislature.

PROCEEDINGS OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS DRAMATIC PERFORMANCES BILL, 1954 (L.A. BILL No. 37 OF 1954).

(As approved by the Chairman.)

The Select Committee met at 5-10 p.m. on Saturday, the 11th December 1954 in the Ministers' Room in Government Estate, Mount Road, Madras.

All the members of the Committee were present.

The Committee resolved to meet at 4 p.m. on Monday, the 13th December 1954 in the Committee Room, Fort St. George.

It also resolved to hear representations from persons interested in the Bill at that meeting. It was resolved that in addition to the Press Note, dated 8th December 1954, already inserted in the papers, another Press Note be inserted to the effect that the Select Committee will hear representations from persons interested in the Bill at 4 p.m. on the 13th instant.

At the request of Sri S. S. Kolkebil and a few other members, the Hon. the Finance Minister agreed to make available to members copies of the objectionable portions of the drama "Kimayanam".

[20th December 1954]

It was resolved that the Advocate-General and the Law Secretary be requested to be present at the meeting on 13th instant.

Monday the 13th December 1954.

The Select Committee met at 4 p.m. on 13th December 1954 in the Committee Room, Fort St. George, Madras.

The following members were present:—

- 1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (*Chairman*).
- 2 Sri K. RAJARAM.
- 3 Sri C. R. RAMASWAMI.
- 4 Sri M. D. THYAGARAJA PILLAI.
- 5 Sri A. ANTONY PETER.
- 6 Sri P. G. MANICKAM.
- 7 Sri K. VINAYAKAM.
- 8 Sri V. GOVANDASWAMI NAIDU.
- 9 Sri S. SWAYAMPRAKASAM.
- 10 Sri A. VELOO.
- 11 Sri S. S. KOLKEBAIL.
- 12 Sri M. KALYANASUNDRAM.
- 13 Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

The Advocate-General, the Secretary to Government, Law Department, and the Secretary to the State Legislature were also present.

The Committee proceeded with the examination of witnesses and Sri T. K. Shanmugam and six others representing the South Indian Actors' Association, were first examined.

Sri T. K. Shanmugam read a printed memorandum in Tamil and submitted the same to the Committee.

Answering questions put by the Chairman, Sri Shanmugam said that the Bill was likely to affect many of the dramas. Even at the present time, there are some officers who harass the organizers of dramas. If further wide powers were given to them, they are likely to misuse them. Many of those in the dramatic profession did not know that there was already an Act to regulate the conduct of dramas. In our country the dramatic art had not progressed well enough. So, in many cases, there would be no script containing the dialogues, songs, etc. For instance, in the case of "Special Dramas", which were conducted at short notice, there would be no script at all relating to dialogues, songs, etc. The actors would arrive only on the day of the drama and would act according to their skill. In such cases, the script could not be submitted beforehand, and if a script was insisted on, it would retard the progress of the dramas. However, if during an actual performance, a drama was found to contain objectionable matter, it could afterwards be stopped.

[20th December 1954]

Sri Shanmugam said further that the impression one was likely to get while reading a script and the impression that one was likely to get on actually seeing the drama on the stage would be completely different. Therefore, the objectionable nature of a drama could not be decided by merely reading a script.

The Chairman explained that it was not the intention of the Government to retard the progress of the dramatic art. The Government were of the view that if the conduct of drama was not regulated in such a way that it did not harm society as a whole, the art itself was likely to languish. From that point of view, if it was considered by all that a particular drama contained certain objectionable matter which was likely to do considerable harm to society, should not the Government have the power to prohibit it?

The witness agreed that such dramas might be prohibited, but added that care should be taken in deciding what was objectionable matter and who was to decide whether a particular drama was objectionable or not.

The Chairman then invited the views of the witnesses on the different clauses of the Bill.

Clause 2—Definitions.

Item (i).—The witnesses agreed to this item.

Item (ii).—Sri Sahasranamam and Sri M. G. Ramachandran requested that the whole play should be taken into account and not particular statements in it. Moreover there may be historical dramas and fictitious stories which may seem to advocate revolt against despotic rule. Such dramas should not be banned as capable of being applied to the existing Government.

Item (iii).—The Chairman said that the Government were considering whether this item could be deleted and that he was not anxious to have it.

Item (iv).—The witness agreed to this item.

Item (v).—The Chairman asked the witnesses whether they are agreeable to the prohibition of such dramas which incited certain sections to acts of violence against other sections such as looting houses, murder, molestation of women and so on. The witnesses replied that if a drama were to incite to such acts of violence, it could be prohibited.

Item (vi).—The Chairman said that though there was freedom to do propaganda in favour or against religion, there was no need to slander certain religious characters whom the people held as Gods. He asked whether the witnesses would agree to the prohibition of dramas containing matter which intentionally and maliciously slandered the revered religious characters. The witnesses agreed to the prohibition of such dramas.

[20th December 1954]

Clause 3.

The Chairman enquired whether it would be all right if it was said that action would be taken only against the organizers or persons who were principally responsible for the staging of an objectionable drama. The witnesses had no objection but doubted whether it was possible to find out who such persons were. They had no objection to a proviso that no action shall be taken without the previous sanction of the Government or the recommendation of the Advocate-General or the Public Prosecutor. But they were of the view that the clause might be omitted altogether.

The Chairman said that the necessity for the clause would be further examined.

Clause 5.

The witnesses agreed to vesting power to prohibit objectionable performances temporarily in an officer not below the rank of a District Magistrate.

Clause 7.

The witnesses suggested that the punishment provided was excessive and had no objection to the fixing a period of three months' imprisonment and a fine not exceeding Rs. 1,000 as maximum.

Clause 10.

The witnesses agreed to the Government calling for a summary or purport of the drama.

Clause 11.

The witnesses pointed out that a provision for an appeal to the High Court might not be useful in several cases as the aggrieved party may not be able to go up to the High Court. The Chairman asked them whether they would agree if the Government themselves referred all orders passed either by the District Magistrate or by themselves to the High Court for its decision in all cases in which the parties concerned objected to the order and asked the Government to refer it to the High Court. The witnesses agreed to the latter course.

The witnesses then withdrew.

2. Sri M. R. Radha was next examined by the Committee.

Sri Radha said that there should not be any legislation to regulate the conduct of dramas. If any individual committed an offence, he might be punished after and for the offence but for his fault the whole dramatic profession should not be penalized. When people had freedom to speak anything they liked in a public platform, there should not be a ban against dramas only. It was not his intention to wound the feeling of anybody; his play "Ramayana" was based on Valmiki Ramayana and certain other

[20th December 1954]

commentaries. One Thangaraju had written the script of his play. "I would not proceed with a drama which really wounded the religious feelings of any section of the people." If the Chairman were to say that his drama wounded such feelings, he was prepared to stop it and for this purpose there was no need for a legislation of this kind. He wanted that even the existing Act should be repealed.

The witness then withdrew.

3. Sri S. Guruswami, Editor, "Viduthalai", next gave evidence. He said: "This Bill should be dropped as there is already a provision in the Indian Penal Code. If this Bill must come into force, at least the sub-clauses (v) and (vi) of clause 2, relating to (1) wounding of religious feelings and (2) inciting class hatred must be omitted. If these provisions are allowed to remain there would be no scope for any social reform. Moreover when a public speaker is not required to submit a script of his speech beforehand, there is no point in asking for the submission of the script relating to a drama. This is clearly a discrimination between an actor and a speaker. I say that this Bill is superfluous."

The witness then withdrew.

4. Sri Raja Ram and Sri Adikesavalu were then examined. They said that those religious characters whom people considered as Gods should not be vilified in dramas, that such vilification was certain to lead to breaches of the peace and it was necessary to ban dramas of that kind. Nobody should be allowed to insult religion or religious feelings of others. If some people did not like a particular religion, it is open to them to keep quiet or go to other religions or preach atheism, if they wanted. But they should not be allowed to vilify Gods or outrage the religious feelings of other people and abuse scriptural heroes whom people consider as Gods.

5. Sri Sekkilar, Madras Law College Tamil Sangham: The witness said that the Sangham had passed a resolution to the effect that the bill was not necessary. He said that as there were already provisions in the Indian Penal Code itself to prevent objectionable performances, there was no need for the present Bill. He further said that some of the clauses of the present Bill offended the fundamental rights guaranteed under the Constitution and that the Bill punished offences committed even unintentionally. He would have no objection if the Bill penalized wilful and intentional offences.

6. Sri Loganathan, Dravida Kazhagam, Mylapore, was then examined. He said that there was much opposition to the present Bill. Certain incidents might be enacted in a drama as a piece of entertainment and nobody need take serious notice of such things. There were people who believed in God and there were also those who did not believe in God. Just as the Government had not objected to the enactment of dramas in which Rama and others

[20th December 1954]

were treated as Gods, the Government should also not object to dramas wherein they were not treated as Gods. Or, all dramas having reference to Gods should be banned.

The witness then withdrew.

7. Sri R. M. Alagar presented to the Committee a memorandum signed by some people and which stated that the signatories to that memorandum were opposed to the present Bill.

The Chairman explained to Sri Kalyanasundram and Sri Swayamprakasam that when he put certain proposals before the witnesses, it was for the purpose of finding out how far they would go and that his questions should not be taken as Government proposals. He had not bound the members of the Select Committee to any particular view or proposal. It is for the members of the Select Committee to arrive at final decisions with regard to the various clauses.

It was agreed that the Committee should meet at 2-30 p.m. on Wednesday, the 15th December 1954 in the Committee Room, Fort St. George, and proceed with the consideration of the clauses. The Committee also agreed to interview for one hour any persons interested in the Bill who may appear to give evidence on that day.

The Committee then adjourned.

Wednesday the 15th December 1954.

The Select Committee met in the Committee Room, Fort St. George, at 2-30 p.m. on Wednesday, the 15th December 1954. The following Members were present :—

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (Chairman).
The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU NAICKER.
Sri K. RAJARAM.
Sri C. R. RAMASWAMI.
Sri M. D. THYAGARAJA PILLAI.
Sri K. ARANGANATHAN.
Sri S. N. SOMAYAJULU.
Sri A. ANTONY PETER.
Sri P. G. MANICKAM.
Sri S. SWAYAMPRAKASAM.
Sri A. VELOO.
Sri S. S. KOLKEBAIL.
Sri M. KALYANASUNDRAM.
Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

The Advocate-General, the Secretary to Government, Law Department, and the Secretary to the State Legislature were also present.

Sri S. Venkatrangam of the Gem & Co. was examined. He stated that he was connected with the management of two temples in the city and several charitable institutions. He was of the view that the propagation of anti-religious sentiments in dramatic

[20th December 1954]

performances should not be allowed as it was sure to wound the feelings of the religious minded sections of the people. This was especially the case in a country like India which was a religious minded country. Asked by the Chairman whether he had studied the Bill, the witness stated that he had generally been applying his mind to the Bill published in the papers but had not scrutinized the clauses.

The witness then withdrew.

The Committee then waited for more than half an hour afterwards but no other witnesses turned up. The Committee then took up the consideration of the Bill.

Sri S. Swayamprakasam brought to the notice of the Committee that Sri Audikesavalu's reply to his question about what the witness meant by the word "religion" did not find a place in the draft minutes of 13th December 1954. It was agreed that the following sentence be added on to the minutes in the appropriate place :—

"In reply to a question by Sri S. Swayamprakasam as to what he understood by the term 'religion', the witness stated that by religion he meant 'truth, discipline and character'."

Before proceeding with the clauses, Sri M. Kalyanasundram moved "that the Select Committee Report to the Assembly that the Bill be dropped". After some discussion, this motion was negatived, three members voting for the motion, seven members voting against it and one member remaining neutral.

Clause 2.

Sub-clause (1), item (i).—Sri S. Swayamprakasam pointed out that the words "or in any State thereof" were unnecessary. After some discussion, it was resolved to leave the clause as it stood.

Sub-clause (1), items (i) and (ii).—The Committee agreed to delete the words "or encourage" as they were too indefinite and wide.

Sub-clause (1), item (iii).—The Chairman said that the Government had no objection to delete this item. It was accordingly deleted.

Sub-clause (1), item (iv).—Sri M. Kalyanasundram suggested that the words "or his duty" were too wide and that they might be omitted. Sri S. Swayamprakasam thought that the expression "prejudice the recruiting of persons to serve in any such force or prejudice the discipline of any such force" was also too wide. It was pointed out that the words "seduce any member of any of the armed forces . . . force" were copied from corresponding sections in the Indian Penal Code. The Committee agreed to leave the clause as it stood.

[20th December 1954]

Clause 11.

Sri S. S. Kolkebail suggested that aggrieved persons in the districts should be allowed to prefer an appeal to the Sessions Court and then, if necessary to the High Court. The Advocate-General pointed out that this would lead to different orders being passed by different courts and that it was better that there was an appeal to the High Court direct. It was decided to retain the clause as it stood. But it was agreed that the reference to orders under section 3 of the Dramatic Performance Act of 1876 might be omitted.

Clause 12.

The Committee approved of some such clause as the following clause to be substituted for the existing clause :

“ Where no order has been made under section 4 or under section 5, nothing in this Act shall bar a prosecution under the Indian Penal Code or any other law in respect of any offence committed.”

Clause 13.

The words, “ District Collector or in the City of Madras the Commissioner of Police ”, were substituted for the words “ any authority or officer ”.

Clause 14.

At the instance of the Chairman, it was resolved that a provision should be made for the placing of the rules on the table of the House.

Clause 15.

Sub-clause (1) approved.

Sub-clause (2) deleted.

The Committee decided to meet again at 4-30 p.m. the next day, at the Ministers' Room, Government Estate, Mount Road.

Thursday, the 16th December 1954.

The Select Committee met at 4-30 p.m. on Thursday, the 16th December 1954, in the Ministers' Room in Government Estate, Mount Road, Madras.

The following members were present :—

- 1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (*Chairman*).
- 2 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU NAICKER.
- 3 Sri K. RAJARAM.
- 4 Sri C. R. RAMASWAMI.
- 5 Sri M. D. THYAGARAJA PILLAI.
- 6 Sri K. ARANGANATHAN.

20th December 1954]

- 7 Sri S. N. SOMAYAJULU.
- 8 Sri A. ANTONY PETER.
- 9 Sri P. G. MANICKAM.
- 10 Sri K. VINAYAKAM.
- 11 Sri V. GOVINDASAMI NAIDU.
- 12 Sri S. SWAYAMPRAKASAM.
- 13 Sri A. VELOO.
- 14 Sri S. S. KOLKEBAIL.
- 15 Sri M. KALYANASUNDRAM.
- 16 Sri T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

The Advocate-General, the Secretary to the State Legislature and the Secretary to Government, Law Department, were also present.

Clause 2 (vi) was reopened. The Hon. the Chairman moved that for the words “ deliberately and maliciously intended, etc. ”, the following words may be inserted :—

“ deliberately intended to offend any section of the people of India by insulting, profaning or blaspheming their religion or religious beliefs.”

Clause 11.

At the instance of the Advocate-General, the Committee inserted a new sub-clause to the effect that every appeal under this section shall be disposed of by a bench consisting of not less than two Judges.

Sri Vinayakam suggested that a special provision should be made exempting from the definition of an objectionable performance, dramas intended to bring about social reform. This was not accepted.

The Chairman was authorized to sign the report.

It was decided that the Bill need not be republished, and that dissenting minutes should be sent before 10 a.m. tomorrow (17th December 1954).

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS,
16th December 1954.

R. V. KRISHNA AYYAR,
Secretary to the State Legislature.

**THE MADRAS DRAMATIC PERFORMANCES BILL,
1954 (L.A. BILL No. 37 OF 1954).**

DISSENTING MINUTES.**I**

One cannot understand the feverish haste in which the Government wants to hustle through this Bill. In spite of the protests that are being made by the Members of the Opposition from the beginning that such a legislation should not be rushed through in the way in which it is being done, the Government is anxious to have it passed by this House before the end of this sitting.

[20th December 1954]

It has not been made clear in the Statement of Objects and Reasons of the Bill, why this legislation is necessary at this stage. The only reason that has been mentioned therein is this: The Act of 1876 contains no provision for giving an opportunity to the parties affected to make their objections or enabling them to take the matter on appeal or revision before higher authority and the Government have, therefore, decided to re-enact its provisions and repeal the 1876 Act. But the Minister for Finance, who introduced the Bill, gave different reasons on the floor of the House, besides the one mentioned in the Bill. He said that there was a case filed by the Government against a dramatist who gave a performance at Salem which could not successfully be prosecuted for want of proper legislation. The House was not given the opportunity of knowing the nature of that case and in what way the Government felt the defective nature of the existing law to meet the situation. Hence the House is unable to feel the necessity of such a piece of legislation on the Statute Book.

If it be a question of making a provision of appeal, the existing provisions of 1876 Act with a new clause for the purpose would have fulfilled the purpose. If it be the other reason, the House must be satisfied or it must be in a position to say whether the new Bill is enough to satisfy the defect. Since the defect of the existing law and the purpose of the new Bill are not clearly stated, it has to be observed that the Government has not taken the House into their confidence.

The new Bill is not at all necessary. Section 2 of the Bill seeks to narrate six kinds of objectionable plays or dramas. The subsequent provisions of the Bill deal mainly with the procedural part of the object of the Bill. The offences which are mentioned in the six clauses of section 2 of the Bill are amply provided against in the Indian Penal Code. The punishment in the Indian Penal Code for the various provisions is a sufficient warning to any person who thinks of enacting any play which is likely to promote any offence mentioned therein. Further, preventive sections are amply provided in the Criminal Procedure Code.

In addition, to have such a piece of legislation means to effectively curtail the freedom of speech and expression given under Article 19 (1) (a) and to control the freedom to practise any profession or to carry on any occupation, trade or business guaranteed under Article 19 (1) (g) of the Constitution of India. The Indian society is full of caste prejudices and superstitious beliefs. Our Constitution aims at a casteless society with a view to have an effective welfare and secular State. No one can deny that dramas are powerful vehicle of propaganda. To achieve this object, namely, reformation of our society in a lawful way, the Government should help dramatists and play-writers to have social dramas and plays. Absence of positive provision to encourage such plays in the Bill is deplorable.

20th December 1954]

The profession of dramatists will greatly be affected adversely because of this Bill. The profession of dramatists is in the initial stage. Before enacting a play, the script has to be submitted for perusal either to the Government or to the Collector or to both as the case may be. If prohibited after perusal by either of these authorities, the affected party has to fight the matter in the High Court according to the provisions of the Bill. These provisions will cause not only delay but enormous expenditure. These provisions will sufficiently discourage any person from undertaking this profession or business as such. If this Bill is passed into law this will do more harm than good to the people of the State.

MADRAS,
17th December 1954.

K. VINAYAKAM.
A. VELOO.
S. SWAYAMPRAKASAM.

II

We are totally opposed to the recommendations of the majority of the Select Committee. At the very outset in the Select Committee we moved a resolution that the Committee recommend that the Bill be dropped. But the majority decided otherwise. The entire proceedings of the Committee have confirmed us in our view.

The evidence tendered before the Committee not only does not warrant their recommendation, but has brought out in clearest terms the pernicious character of the Bill.

The few changes in the draft Bill made in the Select Committee do not in any way mitigate the grave danger that the arming of the executive with powers of prohibition constitutes to the development of a free culture through the medium of the drama.

The Bill seeks to clothe the State Government and its officers with powers to prohibit what are termed as 'objectionable performances', which have been defined in the Bill as a drama or pantomime which is likely to—

(1) incite any person to resort to violence or sabotage for the purpose of overthrowing or undermining the Government established by law in India or in any State thereof or its authority in any area; or

(2) incite any person to commit murder, sabotage or any offence involving violence; or

(3) seduce any member of any of the armed forces of the Union or of the police forces from his allegiance or his duty, or prejudice the recruiting of persons to serve in any such force or prejudice the discipline of any such force; or

(4) incite any section of the citizens of India to acts of violence against any other section of the citizens of India; or which

[20th December 1954]

(5) is deliberately intended to outrage the religious feelings of any class of the citizens of India by insulting or blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of that class; or

(6) is grossly indecent, or is scurrilous or obscene or intended for blackmail.

It will be realized that under the existing Criminal Law, incitement to any of the above things, through any written, spoken or visible medium including the drama or the pantomime, is an offence. Any citizen guilty of such an offence is punishable under the existing law.

We are not now concerned with the question whether these should continue to be offences or not.

The question this Committee is confronted with is, whether in addition to the existing Criminal Law, the executive should be armed with a special preventive law, vesting very wide powers in the executive.

In any civilized country in the world, the law normally defines the crimes and prescribes the punishments for transgression.

This proceeds from the basic conception that the overwhelming majority of the people are law-abiding citizens, and the preservation of their rights is the fundamental task of the society and the Government.

But a preventive law clothes the Government with powers to prohibit the exercise of these fundamental rights by citizens, if the executive authority is satisfied that the exercise of these rights by certain person or persons would lead to the commission of a crime. Thus the subjective satisfaction by the executive is sufficient for depriving the citizen of his fundamental rights. The result is that the exercise of these rights is placed entirely at the mercy of the executive. This means that the rights of citizens become secondary and subordinate.

That is why, no civilized Government resorts to preventive law, except in cases of where there is a state of war, or extreme civil commotion.

The alien British rulers of our country, who were hated by the people and in their turn, were afraid of the people naturally had enacted a series of such pieces of preventive legislation. Various sections of the Criminal Procedure Code, the Criminal Tribes Act, the Rowlatt Act, the Defence of the Realm Act, the Criminal Law Amendment Act, etc., are examples of such legislation resorted to by the alien Government.

Any student of Modern Indian History in the British period knows that our people have written glorious pages of prolonged and determined struggle against those laws, as part of the struggle against British rule.

[20th December 1954]

The present Bill seeks to negate these traditions, and seeks to take our country back to the dark days of British rule, when not the rights of our people but the protection of certain vested interests was held to be the supreme task of the Government.

No evidence of any grave emergency, which would justify the vesting of prohibitive powers in the executive—not even for a temporary period—has been placed before the Committee. Leave alone the question of a grave emergency, no evidence even that widespread use of the medium of the drama by large number of citizens in the State, for purposes of inciting people to crimes has been adduced before the Committee.

We now indicate broadly how the specific powers sought by the Government through this Bill, will have no other effect than that of hampering the growth of a free culture through the medium of drama which is one of the most ancient art forms that our genius has evolved.

Section 3 gives power to the State Government to absolutely prohibit a drama on the ground that it is 'objectionable performance'.

Although, such prohibition can be imposed only after giving a 'reasonable opportunity' to the affected party, the decision rests with *the executive*.

The right of appeal against the decision of the Government under section 10 does not negate the fact that the individual's right has already been subjected to the mercy of the executive. What this means in the case of dramatic performances can easily be imagined. It is not an ordinary thing. It involves expenditure of tremendous amount of money, energy and resources of hundreds of individuals. After spending all these, they will find suddenly that all these have been wasted absolutely, simply because the executive Government has decided, in its judgment, that the performance is an objectionable one.

Section 4 of the Act empowers the Commissioner of Police, in the Presidency Town or the Collector, to prohibit a performance if he is of opinion that it is likely to be 'objectionable' and to lead to a breach of peace.

Thus, the District Collectors—men who have never been known to set much store for the rights of our people, have been clothed with powers of prohibition. It is their opinion that is to rule supreme.

The proviso to this section further empowers the officer to go on extending it by every two months, thus permanently depriving the citizens of their fundamental rights.

[20th December 1954]

Section 8 gives power to call for information from all persons. This information need not be only that relating to the script of the drama, but any information which the authority 'may deem necessary'. Any information that the citizen is not bound to disclose normally can be covered under this clause, failure to disclose which becomes an offence.

The provision for an appeal under section 10, notwithstanding, the pernicious effect of the provisions are patent. The Government or its officers, can always prohibit a drama at the first instance. Dramas are organized for particular occasions. Once the Government or an officer prohibits the performance on these occasions, a subsequent reversal of the order by the High Court, although it might be a vindication of the rights of the parties affected, cannot obliterate the fact that the exercise of the right of the citizens at the right moment has been prevented. And such prevention of the exercise of rights at appropriate and opportune occasions, is tantamount to a denial of the right.

Moreover, court procedure is not only a long process, taking lot of time, but also means lot of expenditure to the parties concerned. It is not every one that can have the resources to avail of this right. In practice, it is the poorer classes of artists against whom these provisions will be used.

All these provisions have the net effect that it is not for the executive to prove that any citizen has misused the rights he enjoys and call for appropriate action from the judicial organs, but the citizen will have to establish his *bona fides* first against the attacks of the executive before he can exercise his fundamental rights. This is a mockery of the very concept of fundamental rights.

The dramatic art cannot grow and develop with such crippling shackles.

Instead of the weapon of the drama being developed as a great democratic weapon for the people by free citizens, free from the fear of official interference, this will lead to the emergence of a set of servile people, in whose hands the art will degenerate into a few command performances suited to the interests of the ruling class. The Bill is a great blow to democracy.

The fact that without any evidence of an emergency, without any evidence of the need for prohibition, the Government have come forward to demand such a sweeping power and prohibition as a permanent measure on the Statute Book is the clearest proof of the motives of the Government. It is clear that the Government is afraid of the growing criticism of its policies and of the interests which it seeks to protect. It knows that the drama is increasingly becoming a powerful weapon for exposing the Government and the most rotten and parasitic classes of Indian society against whom the anger of the down-trodden and exploited masses are mounting in strength.

20th December 1954]

It is exactly to prevent this growth, that the Bill has been brought forward. In no other way can the demand for these sweeping powers be explained.

There are enough powers in the existing Criminal Law to prosecute individuals who commit any offence, including that of outrage on the religious sentiments of any section of the people.

The executive can never be entrusted with such sweeping powers as are demanded by this Bill, which virtually mortgages the fundamental rights of citizens to the tender mercy of a bureaucracy.

We are therefore unable to recommend this Bill to the Legislature. On the other hand, we are convinced that the interests of our people, the glorious traditions that generations of our people have created, and the interest of a free and democratic culture all demand that the Legislature should reject the Bill, as recommended by the majority of the Select Committee.

MADRAS,
17th December 1954.

M. KALYANASUNDRAM.
T. C. NARAYANAN NAMBIAR.

MADRAS,
17th December 1954.

R. V. KRISHNA AYYAR,
Secretary to the State Legislature.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 21st December 1954.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at ten of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER :—“ We shall now take up starred questions to be put to the Hon. the Minister for Agriculture and we shall take up questions to be put to the Hon. Minister for Law next.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ On a point of order, Sir. According to rule 34 of the Assembly Rules, starred questions entered in the lists of questions for a day shall be called, if the time made available for questions permits, in the order in which they stand in the list.

“ Therefore, Sir, it is the inherent right of this House to take up questions in the order in which they stand in the list. I do not know under what rule the change is made.”

MR. SPEAKER :—“ The House itself has got powers to change the rules. The House can even say that these rules be suspended for two days. I sent a circular to hon. Members yesterday that questions to be put to the Hon. the Minister for Agriculture would be taken up first. The Hon. the Minister for Agriculture who is also the Leader of the other House wants to go early to attend the meeting of the other House. The House has got powers to decide even now that the Madras Dramatic Performances Bill be taken up for consideration straightway.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The first hour of every sitting shall be available for the asking and answering of questions unless the House unanimously resolves otherwise. Therefore, Sir, it is not as if we can take up the Madras Dramatic Performances Bill even now.”

MR. SPEAKER :—“ That is what I said. The House is the final authority. If the House decides that the questions to be put to the Hon. the Minister for Law be taken up first, I have no objection. The only thing to be considered is that the Hon. the Minister for Agriculture wants to attend the other House which is also meeting and it is for that purpose I stated that questions to be put to him may be taken up first.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The other House meets only at 11 a.m. Changes in the list of questions should not be made every time. When we frame rules, we should also see that they are respected.”

MR. SPEAKER :—“ I have already stated that the House is the final authority in these matters.”

[21st December 1954]

Pest attack on paddy crop in Tanjore district.

* 512 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the fact of wide-spread pest attack on paddy crop in Tanjore district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The answer is in the affirmative.

“(b) The entire Tanjore district has been declared as a pest-affected area which means that pesticides and chemicals are being sold throughout the district at 50 per cent of the cost price. The Director of Agriculture and the Collector of Tanjore have given instructions to their respective subordinates to give wide publicity regarding the concessional sale of pesticides and chemicals and their availability at the agricultural depots. The Director of Agriculture has also asked the District Agricultural Officers, Kumbakonam, Mayuram and Pattukkottai, to advise the ryots to adopt the correct method of spraying and dusting the pesticides and chemicals. They have also been instructed to keep in all agricultural depots sufficient stocks of chemical to meet the requirements of the ryots.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இந்தப் பூச்சிகளைக் கொல்லும் மருந்துகள் போதுமானவரை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்காமல், பெரிய பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். டிபார்ட்மெண்ட் மேஸ்திரிகளை அமர்த்தி எல்லா நிலங்களிலும் இந்த மருந்து போடுவதற்கு முன் வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I am afraid it will not be practicable to have the work of spraying the pesticides on all the lands carried out by the Departmental staff. But, I may tell the hon. Member that we shall try to keep as many sprayers as possible so that they may be available for use by all ryots irrespective of the fact whether they are rich or poor. We are also advising the co-operative societies to have stocks of sprayers which can be easily distributed.”

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“May I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that there has been a widespread pest attack on crops not only in Tanjore district but also in Chingleput district? Will the Government sanction concessional sale of pesticides and chemicals in Chingleput district also as they have done in Tanjore district?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The main question relates to Tanjore district and so, I gave information relating to that district. There are pest attacks in several other districts also and even there such concessions are given as soon as the Collector of that district certifies that there is a widespread attack.”

21st December 1954]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“தஞ்சை ஜில்லா தென்னாட்டு களஞ்சியம் என்று சொல்வார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயம் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டால், நம் ராஜ்யம் பூராவிலும் மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆதலால் சர்க்கார் பூச்சிகளோடு கடுமையான யுத்தம் தொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த சர்க்கார் தாலாகா வாரியாக இந்த பூச்சிகளை அழிக்க ஒரு திட்டம் தீட்டுவதற்கான நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I may assure the hon. the Deputy Leader of the Opposition that the Government have declared a war not only with regard to paddy pests but also with regard to all kinds of pests that are prevailing, and are taking every step to combat them.”

SRI S. THINAKARASAMY THEVAR :—“May I know from 10-10 the Hon. Minister whether there is a general complaint that timely aid is not given to the affected areas by way of supply of sprayers.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I shall again look into the matter about the availability of the sprayers. But I may tell the hon. Member that it would not be practicable for the Government to keep an unlimited number of sprayers.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, it is one thing to say that a concession of 50 per cent is given in the case of insecticides and another thing to make it available to the ryots. May we know whether there is sufficient quantity of pesticides, etc., available for the use of the peasants?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. I may tell the hon. Member and the House that so far as the Tanjore district is concerned, every agricultural depot in the district has got sufficient stock of these materials.”

SRI C. KANDASAMY :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லா பூராவும் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதையும் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசம் என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார். இம்மாதிரி பூச்சி வெட்டினால் இந்த வருஷம் எந்த அளவிற்கு சாகுபடி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை விவசாய டிபார்ட்மெண்ட் நிபுணர்களைக் கேட்டு அவர்கள் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிவித்திருக்கிறார்களா? அப்படித் தெரிவித்திருந்தால் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்று தெரிவிக்க முடியுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I may tell the hon. Member that we are taking all steps necessary to combat this pest attack. There is no need to forecast the possible damages. I am confident that all the damages would be averted.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“Sir, in view of the attack being widespread and the number of sprayers being very limited, will the Hon. Minister consider the desirability of using aeroplanes for effective spraying of these affected crops?”

[21st December 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not know whether it would be possible to spray these with the help of aeroplanes, for most of the areas being small holdings, certainly they will not get benefited, but only the others will get the benefit.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, in view of the fact that Tanjore district happens to be the granary of South India and in view of the fact that to-day is the last day of our sitting, will the Hon. Minister be pleased to leave Madras straight for Tanjore this night, stay there for one week and supervise the distribution and spraying for insecticides, etc., instead of leaving this work to the officials and subordinates who do not do the work properly? Will the Hon. Minister be pleased to supervise personally the entire work and put an end to this insecticide trouble? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that a humble self like me cannot take the place of sprayers.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ Will the Government consider the desirability of meeting half the cost of sprayers purchased by co-operative societies in villages? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I do not think, Sir, there is any need to give a subsidy for the purchase and distribution of these sprayers by co-operative societies.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ If the proposal put forward by Sri Vinayakam fructifies, may I request the Hon. Minister to halt, while going to Tanjore at Villupuram, Cuddalore, etc., and look into the rat pest that is working havoc there? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I should thank the hon. Members for the confidence they place in the capacity of Ministers, but I may tell the hon. Member that there is no need for Ministers to go to these places.”

SRI T. S. ARDHANARI :—“ பூச்சிகளைக் கொல்லுவதற்கு மருந்து அடிக்கும் கருவிகள் தஞ்சை ஜில்லாவில் எத்தனை இருக்கின்றன என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பாரா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I have no information, Sir.”

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—“ Sir, the hon. Member Sri Vinayakam said that the ‘ insecticide trouble ’ should be put an end to. Is the trouble from insecticide or from insects? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It is only from insects.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஸார், தஞ்சை ஜில்லாவில் பெருவாரியான அளவிற்கு பூச்சியினால் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனால் நெல் விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை தேசியச் சேதம் என்று கருதி

21st December 1954]

இப்பொழுது வேலை இல்லாமலிருக்கும் எம்.எஸ்.பி., எஸ்.ஏ.பி. முதலிய சேனையை தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு அனுப்பி அவர்களைக் கொண்டு இந்தப் பூச்சிகளைக் கொல்லுவதற்கான மருந்துகளை அடிப்பதற்கு உபயோகிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I am afraid that the Police force which we have would not be able to combat this kind of insect trouble.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ I learn that there are different kinds of pesticides and insecticides and one alone is really very effective. Is the best variety supplied to Tanjore district? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The ryots in Tanjore district are advised to apply particularly copper-sulphate to combat these pests.”

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ ஸார், இம்மாதிரி விவசாயிகளுடைய பயிர்கள் சேதம் அடைந்திருப்பதால், புயல், வெள்ளம் முதலியவற்றால் சேதம் ஏற்பட்டு சாதாரணமாக ரெமிஷன் கொடுப்பது போல் இப்பொழுதும் விவசாயிகளுக்கு ரெமிஷன் கொடுப்பார்களா ? மருந்து வசதி சரியானபடி கிடைக்காததாலும், மருந்துகளை அடிப்பதற்கு பயன்படுத்தும் சரியான முறையில் கிடைக்காததாலும் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் திருக்காட்டுப்பள்ளி பிராந்தியத்தில் பல இடங்களில் அதிகமான சேதம் ஏற்பட்டு சாகுபடி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ரெமிஷன் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I would tell the hon. Member that for the present we might concentrate on combating the disease and reducing the possible damages. Let us not forecast the possible extent of damages that might accrue ultimately.”

SRI M. P. PERIYASWAMY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாமக்கல் தாலுகாவில் மேகனூர், வேலூர், பாண்டமங்கலம் முதலிய இடங்களில் (மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் : ‘ நீங்கள் தஞ்சையிலிருந்து நாமக்கல்லுக்குப் போய்விட்டீர்களே ! ’) பூச்சிகளினால் கொடிக்கால்கள் பெரிய அளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 4, 5 வருஷங்களாக அங்கு நிபுணர்களை அனுப்பி அதற்கு பரிகாரம் தேடிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டும் அதற்கு பரிகாரம் நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இது சர்க்கார் யாதொரு நடவடிக்கையும் நேரிடையாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Regarding betel vine disease, I may tell the hon. Member that it has not yet been effectively checked. However, I may assure that the Government have been taking all possible steps in the matter. I should like to add that even in Japan, the agricultural improvements of which are spoken so much, are having year after year, I am told, pest attacks and they have also to combat them with prophylactic methods and curative measures. Still, they have to face these attacks.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ May I know, Sir, from the Hon. Minister whether the Government have issued instructions to the local subordinates to send weekly reports of the progress of their work in this matter? ”

[21st December 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. The Government have not only instructed their subordinates to send weekly reports about the progress of their work in the application of insecticides, etc., but they have been asked to send forecasts of possible attacks so that ryots may be forewarned.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Sir, there are only one or two sprayers in the offices of the Agricultural Demonstrators and in most cases all of them are out of order, so much so there are no sprayers at all. This was brought to the notice of the Hon. Minister many a time on the very floor of this House. Will the Hon. Minister consider improving the situation in this behalf? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, this supplementary presumably relates to the position in Gingee taluk. I may tell the House that I shall again send for the Director of Agriculture and speak to him. Whatever can be done in the matter of supplying sufficient sprayers will be done.”

SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—“ May I know from the Hon. Minister whether any attempt is being made in the Paddy Research Stations to evolve a pest-resistant paddy strain which will withstand this pest attack? ”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ ஸார், கடுமையான மழை பெய்தால் பூச்சிகள் தொல்லை மாறிவிடும் என்று சொல்லுவார்கள். இப்பொழுது நல்ல மழை பெய்திருக்கிறதே, அதனால் பூச்சி தொல்லை மாறியிருக்கும் அல்லவா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ That is so. There is no use denying that. Wherever there have been heavy rains the ryots tell me that the attack is less.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகளுடைய கையில் இந்த சமயத்தில் பணம் இருக்க முடியாது. சர்க்கார் அவர்களுக்கு மருந்து கொடுத்தால் அதை வாங்கி உபயோகிக்க அவர்களால் முடியாது கஷ்டப்படும் நிலைமை ஏற்படும். ஆகையால் நெல் விளைச்சல் பாதிக்காமல் இருப்பதை முன்னிட்டு தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு அதிகப் படியான கடன் தொகையை சர்க்கார் ஒதுக்குவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I shall look into that question, Sir.”

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“ ஸார், வட கிழக்கு பருவ மழை ஒவ்வொரு வருஷமும் காலாகரலத்தில் வராவிட்டால் பூச்சியால் பயிர் சேதம் அடையும். அதைத் தடுப்பதற்கு என்ன செய்தாலும் முடியாது என்பது கவர்ன்மெண்டுக்குத் தெரியுமா? மழை பெய்யாவிட்டால் D.D.T. ஜெர்மிசைட் முதலியவைகள் போட்டாலும் பிரயோசனம் இல்லை. மழை பெய்தால்தான் பிரயோசனம் உண்டு. அதனால் மழை வருவதற்கு எல்லோரும் பிரார்த்தனை செய்து அதற்கு வழிவகை செய்வதற்கும் ஏதா கிலும் சர்க்கார் முயற்சிக்குமா? ” (சிரிப்பு.)

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, the hon. Member is no doubt more experienced than I in this matter. I may tell him that we are also conducting a small-scale experiment in the matter of creating artificial rain.”

[21st December 1954]

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய கேள்வி நெல்லைப் பொறுத்தமட்டில் அல்ல. வெற்றிலைக் கொடிக்காலிப்பற்றி நான் கேட்க விரும்புகிறேன். வெற்றிலைக்கொடிக் காலில் பூச்சிகள் விழுந்தால் அவற்றை ஒழிக்கப் புது மருந்துகள் இருக்கின்றன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது வெற்றிலைக் கொடிக்காலுக்கு மருந்து கொடுப்பதில் புதிய அனுசூலம் எதுவும் கிடைக்கவில்லையென்று சொல்லி வருகிறார்கள். வெற்றிலைக் கொடிக்காலில் விழுந்த பூச்சிகளை ஒழிக்க கொடுக்கப்படும் மருந்து அதிக விலையாய் இருப்பதால் பெரும்பாலான விவசாயிகளால் வாங்க முடியவில்லை. ஆகவே வெற்றிலைக் கொடிக்காலுக்கு உபயோகப்படும்படியான மருந்தை கம்மியான விலைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. The Government have extended the concession in the case of insecticides for the betel vine disease also.”

Loan to Weavers' Co-operative Societies out of Handloom Cess Fund.

* 486 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the ¹⁰⁻²⁰
Minister for Agriculture be pleased to state— a.m.

(a) the amount of loan given to the co-operative societies so far in the current year in the State out of the Handloom Cess Fund;

(b) the amount of grant given to handloom weavers from the fund; and

(c) the number of handloom weavers benefited by the grant?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) A sum of Rs. 16,48,288 has been disbursed to the weavers' co-operative Societies up to 30th October 1954 as loans from the Cess Fund.

“ (b) No grant is given to the weavers direct from the Cess Fund. But up to 30th October 1954, a sum of Rs. 7,33,972 was disbursed to the weavers' co-operative societies as subsidies under the various Cess Fund Scheme. Besides, an expenditure of Rs. 6,748 was incurred in holding an exhibition of handloom cloth designs and awarding cash prizes for best designs.

“ (c) 114,455 weaver members of the co-operative societies shared the benefits.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற ஒரு மாதத்திற்கு முன்பாக கனம் மந்திரி அவர்கள் பத்திரிகையில் விடுத்த அறிக்கையில் இந்த நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களில் 25 ஆயிரம் பேர்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருந்தார். ஆனால் வருஷம் ஒன்றுக்கு முப்பதாயிரம் பேர்கள் சேர்ப்பதற்கான திட்டமிருக்கிறது. அப்படியானால் என் இந்த அளவுக்குச் சேர்க்கப்படவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.”

[21st December 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am unable to answer why more people have not joined these co-operative societies. But I may tell the hon. Member that the co-operative organizations are doing their very best to get the handloom weavers into these societies.”

SRI S. N. SOMAYAJULU :—“ திருநெல்வேலியில் ஆரம்பிக்க இருக்கும் மில்லுக்கு எத்தனை பணம் செஸ் பண்டிலிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? கொடுக்கப்படாவிட்டால் எப்பொழுது கொடுக்கப்படும்? கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அந்த மில் எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்படும்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to have notice.”

Stock of foodgrains with Producers'-cum-Consumers' Societies, Malabar.

* 439 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the stock of foodgrains held by the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar district on 1st October 1954;

(b) how many societies have requested the Government to take over the stock and relieve them of the work of distribution of foodgrains; and

(c) whether the request has been granted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The stock of foodgrains held by the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar district on 1st October 1954 was 21,194 tons in terms of rice.

“ (b) Fifty-six out of the seventy societies now under the control of the Collector of Malabar have so far applied for taking back the stocks with them and for relief from their work of foodgrains distribution.

“ (c) The societies, which have applied for relief from their distribution work, have been permitted to close down all their ration shops in their area. So far, 21 societies have done so. The unwanted stock of rice with the Producers'-cum-Consumers' Societies will be taken back by the Government shortly.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The request was made as early as in October. Now the societies are not running ration shops. Nonetheless they have to maintain the secretary and other staff because the Government are not able to take over the stock. The Co-operative department will not take charge of these societies unless the Government dues are paid. Will the Government take over the stocks immediately?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Steps are being taken to take over the stocks early.”

[21st December 1954]

Madras Regional Board of the Employees' State Insurance Corporation.

* 500 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) who the members of the *ad hoc* Madras Regional Board of the Employees' State Insurance Corporation are;

(b) what the schemes of the Board are; and

(c) the names of the districts in the State in which the schemes are to be introduced?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) A list^a of the members of the Regional Board is placed on the table.

“ (b) The Regional Board is only an advisory body set up under the provisions of the Employees' State Insurance (General) Regulations, 1950. It has no special schemes of its own, but will render advice on matters placed before it relating to Employees' State Insurance Schemes for the region.

“ (c) The medical benefit scheme under the Employees' State Insurance Act is proposed to be introduced shortly in the Coimbatore town and its suburbs in the first instance. It will be extended to other important industrial centres like Madras and Madurai in due course.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ The scheme was first adopted by the Central Government, I think, in 1948. Last year the then Labour Minister of Madras promised that the scheme would be put into effect as early as possible. Even now the Hon. Labour Minister says that the Government will implement the scheme soon. May I request him to put the scheme into effect very soon and to include Malabar in the scheme?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Ever since I took up this portfolio, I have been trying to introduce the scheme as early as possible in Coimbatore which has been chosen as the first venue. But so many preliminary things have to be attended to. The scheme will be inaugurated in Coimbatore on 26th January 1955. Then we will take up Madras and Madurai. Perhaps Malabar may come after that.”

State Handloom Committee.

* 506 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the names of members of the Handloom Board; and

(b) how the Handloom Board functions?

^a Printed as Appendix I on pages 673-674 infra.

[21st December 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) Particulars of the names of members of State Handloom Committee and of the functions of the Committee are placed on the table of the House.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ஹாண்ட்லூம் போர்டிலிருந்து கைத்தொழில் நெசவாளர்களுக்கு தொகை கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் எவ்வித பிரயோசனமும் இல்லை. ஆகையால் அந்தப் பணத்தை சர்க்காரே எடுத்து நேரிடையாக தாங்களே செலவழிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do not admit that no benefit is derived by handloom weavers by the arrangement that is now in vogue. But I may consider the proposal made by the hon. Member.”

States' Agriculture Ministers' Conference, Srinagar.

* 509 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the State Government was represented at the Conference of States' Ministers of Agriculture, Animal Husbandry and Co-operation, held in Srinagar, on 15th July 1954;

(b) if so, the subjects discussed; and

(c) whether the recent fall in the prices of agricultural commodities was considered?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes. I represented the Madras Government at the Conference.

“(b) A list^b showing the agenda for the conference is placed on the table of the House.

“(c) The answer is in the negative.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“இம்மாதிரி விளைபொருள்களின் விலைவாசிகள் எல்லாப் பொருள்களிலும் அடியோடு இறங்கிக்கொண்டே போவதால் அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அங்கே வந்திருந்த மந்திரிமார்கள் என்ன சொன்னார்கள்? கோதுமை, நெல் விலை இறங்கிவிட்டன. அதே சமயத்தில் வெளி நாட்டிலிருந்து அவைகளை இறக்குமதி செய்ய காண்ட்ராக்ட் செய்துகொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றியும் அங்கு வந்திருந்த மந்திரிகள் என்ன சொன்னார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“It is not worth while narrating what every Minister uttered at that conference. But I may tell the hon. Member that this question of preventing the prices of agricultural commodities from falling below the normal level is under consideration of the Government of India.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“அங்கு என்ன விஷயங்கள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று கொடுக்கப்பட்ட அஜண்டாவில், நிலச் சீர்திருத்தத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய முன்னேற்றத்தைப்பற்றிய விவாதமும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நிலச் சீர்திருத்த முன்னேற்றத்தைப்பற்றி விவாதிக்கப்பட்டதா, அதன் பேரில் ஏதாவது முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

^a Printed as Appendix II on pages 675-676 infra.

^b Printed as Appendix III on pages 676-677 infra.

[21st December 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The question was discussed thoroughly by the Ministers who were present, but no conclusion was arrived at.”

Government Milk Factory, Madras.

* 511 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the cost of running the Government Milk Factory at Madras;

(b) the number of staff and labourers in the factory now;

(c) whether the Government will be pleased to place on the table of the House, a copy of the report of the Expert Committee constituted in 1953 to examine the working and the future of the Government Milk Factory; and

(d) whether the Government have directed that there need be no compulsion in regard to the use of the reconstituted milk in hotels?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Rs. 3,41,828.

“(b) Staff—17.

Labourers (mazdoors, etc.)—23.

“(c) Printed copy of the report^a of the Expert Committee is placed on the table of the House. The Government are still considering the recommendations made in the report.

“(d) Yes.”

Chillies research stations.

* 513 Q.—SRI K. PARTHASARATHY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the names of the research stations engaged in research work relating to chillies; and

(b) whether there is any proposal to open a chillies research station near Tiruvannamalai?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Research work relating to chillies is being done at the Agricultural Research Station at Koilpatti and Taliparamba.

“(b) The answer is in the negative.”

Sago and tapioca cultivation.

* 514 Q.—SRI N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have deputed any officer to go to Malaya to study the method of cultivation of sago and tapioca there; and

^a Printed as Appendix IV on pages 678-719 infra.

[21st December 1954]

(b) whether an experimental farm has been started near Salem to improve the method of cultivation of tapioca and sago?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The question of deputing to Malaya an officer of the Agricultural Department of this State along with the Chemical Engineer attached to the Central Food Technological Research Institute, Mysore, to study the method of cultivation of tapioca and manufacture of sago is under correspondence with the Government of India.

“(b) The starting of an experimental farm near Salem to improve the method of cultivation of tapioca was considered and dropped as a scheme for the improvement of tuber crops (sweet potato and tapioca) is already in operation in this State with financial assistance from the Indian Council of Agricultural Research at Mangalore and Coimbatore. The practical results that will be achieved from this scheme at Coimbatore are expected, in a large measure, to be applicable to conditions prevailing in Salem also.

As regards experimental manufacture of sago, it is proposed to defer action till the proposed deputation of officers to Malaya materialises and their report is received and examined.”

10-30 a.m. SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, குச்சிக் கிழங்கிலிருந்து ஜவ்வரிசி உற்பத்தி செய்வது வளர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் அந்தப் பொருளுக்கு ரயில் மூலம் ஏற்றுமதி செய்வதற்குக் கொடுத்து வந்த கட்டண சலுகையை நீடித்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்கு நம் சர்க்கார் சிபார்சு செய்ய முன் வருமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I shall examine that, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Which is that part of the State where tapioca is most largely cultivated?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The hon. Gentleman knows that in his own district tapioca is cultivated to a large extent.”

Health Insurance Scheme for industrial workers.

* 515 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a Health Insurance Scheme for the industrial workers of Coimbatore has been started;

(b) if so, the number of workers getting benefit under the scheme; and

(c) the benefits that are given to the workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) No, Sir.

“(b) & (c) Do not arise.”

[21st December 1954]

SRI N. K. PALANISAMY :—“போன வருஷத்திற்கு அப்பால் ஏற்படுத்திய திட்டம் கைவிடப்பட்டதா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I have already answered with reference to a previous question that the Employees' State Insurance Scheme is being taken up and it will be inaugurated in Coimbatore.”

Deputation abroad of social workers.

* 516 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of social workers selected in the State for training in village level social work to be sent to Tokyo and other foreign places;

(b) the number of women social welfare workers among them; and

(c) what State-aid will be given to the social workers apart from the aid received from the Central Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) One. Two were actually selected, but one did not appear for the interview at Delhi.

“(b) One.

“(c) The Ford Foundation will bear the entire non-recurring expenditure connected with the training of the instructor and her salaries as Chief Instructor during the training period. The State Government will bear one-half and two-thirds of recurring expenditure in the second and third years of the schemes.

On completion of training she will be employed as Chief Instructor of Home Economic Wing of the Extension Training Centre.”

SRI A. RATNAM :—“இப்பொழுது அமர்த்தப்பட்டிருக்கும் சோஷியல் வொர்க்கர்ஸ் எங்கே அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்? அவர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய யோக்கியதாம்சங்கள் என்னென்ன? எந்த அடிப்படையில் அவர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“They had been already serving in the rural areas as officers of the Women's Welfare Department and after looking into the records of those officers, two were selected and one actually joined.”

Retrenched personnel of Civil Supplies Department in Malabar.

* 517 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many officers and employees will be affected and thrown out of employment in Malabar as a result of the closing of the Civil Supplies department by the Government; and

(b) whether the Government have any plans to employ them

[21st December 1954]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Following the decontrol of rice, 80 employees (all non-gazetted) were thrown out of employment and 45 employees were reverted to their parent departments from the Civil Supplies department in the Malabar district between the 10th July 1954 and the 30th September 1954. There are still four gazetted officers and 281 non-gazetted employees attending to the residual work in the district.

“(b) The question of absorbing the temporary employees of the Civil Supplies department following the abolition of that department, was considered by the Government as early as 1952 and for that purpose, two examinations were conducted by the Madras Public Service Commission in February and June 1952. Such of the candidates who came out successful in the examinations were allotted to regular departments without prejudice to their continuance in the Civil Supplies department, so that they might revert to those departments when their services were no longer required in the Civil Supplies department. There is no other proposal before the Government on the subject.”

Gratuity to certain workers of Kondotti Beedi Factory, Malabar.

* 518 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government from the Beedi Workers' Union, Kondotti, South Malabar, alleging non-implementation of the award of the Industrial Tribunal, Coimbatore, regarding the payment of gratuity for six workers of Kondotti Beedi Factory, who were dismissed; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir. A petition was received from the Union along with claim petitions from the workers.

“(b) Recovery of the amounts due to five workers as per the award of the Industrial Tribunal, Coimbatore, has been ordered. The case of one more worker was not pressed by the Union before the Industrial Tribunal, Coimbatore.”

Industrial Tribunal for plantation workers.

* 519 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any Special Tribunal has been appointed to enquire into the service conditions of plantation workers,

(b) when the Tribunal was appointed;

[21st December 1954]

(c) whether the Government have fixed any time-limit for the submission of the final report;

(d) whether any interim report has been submitted by the Tribunal;

(e) if so, the recommendations contained in the report; and

(f) whether these recommendations will apply to the Government Cinchona Plantations?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) No, Sir. The Government have, however, constituted a Special Industrial Tribunal to adjudicate on disputes relating to the fixation of wages, dearness allowance, etc., of the workers and staff employed in the plantations in the Nilgiris, Coimbatore, Salem, Malabar, Madurai and Tirunelveli districts.

“(b) The Special Industrial Tribunal was constituted on the 24th March 1952.

“(c) No, Sir.

“(d) Yes, Sir. The Tribunal has submitted an award on payment of an interim increase in wages and an interim award on payment of ‘Deepavali Bonus’ in 1954.

“(e) The Tribunal has awarded the following increased wages to the workers as interim relief with effect from 1st January 1954 :—

				RS.	A.	P.	
Grade I workers	..	..	..	1	7	0	a day.
Grade II workers	..	..	..	1	1	0	„
Child	..	..	..	0	11	0	„

‘No interim relief has been considered necessary for the staff. The Tribunal has held that no payment of any ‘Deepavali Bonus’ in 1954 can be ordered.

“(f) No, Sir.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த டிரிபுனல் நியமிக்கப்பட்டு இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேலாகியும் இன்னும் விசாரணை முடியவில்லை. விசாரணை துரிதமாக நடப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I may tell the hon. Deputy Leader of the Opposition that I am not myself satisfied that this inquiry should be so prolonged. But I may tell him that it is not right on the part of the Government to send directions to the tribunal as they are functioning as a judicial body. We cannot tell them that they must expedite their hearing. But anyhow, I may tell him that I am looking into the question.”

[21st December 1954]

Publication of Awards of Industrial Tribunals.

* 520 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the awards of the Industrial Tribunals are often published in the *Fort St. George Gazette* after the lapse of one month or more after awards are given; and

(b) if so, the reasons for such delay?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Contractors in the Neyveli Lignite Mines Project.

* 521 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the nature of contract given to each contractor of the Neyveli Lignite Mines Project, South Arcot district, in the year 1953; and

(b) the number of Harijan contractors among them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) A statement^a furnishing the information is placed on the table of the House.

“(b) Nil.”

SRI A. RATNAM :—“ஹரிஜனங்களிடமிருந்து எத்தனை மனுக்கள் வந்தன, அவைகளில் எத்தனை நிராகரிக்கப்பட்டன, அவர்களைப் பொறுக்கு வதில் என்னென்ன யோக்க்யதாட்சங்கள் கவனிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்லுவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I may tell the hon. Member that I do not have any statistics as to the communities of the people who offered to take up these works and, therefore, I am unable to furnish him this information. Wherever there are complaints, I may assure the hon. Member that the Government are looking into them. Therefore, there is no need for appointing any special committee.”

MR. SPEAKER :—“The Hon. the Minister for Health has sent me a request that the questions addressed to him may be taken up now. I hope the House agrees to the arrangement.”

Scheme for water-supply to Badagara.

* 481 Q.—SRI K. MOIDU: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any scheme for water-supply to Badagara; and

(b) if so, when it will be given effect to?

^a Printed as Appendix V on page 719 infra.

[21st December 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) Proposals have been called for from the Sanitary Engineer.”

SRI C. KUNHIRAMA KURUP :—“Because this matter is urgent and important, the Panchayat Board, Badagara, has requested this Government to implement the scheme immediately. May I know whether the scheme will be implemented accordingly?”

Improvement of slums in the City under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954.

* 483 Q.—SRI S. PAKKIRISAWMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the steps taken by the Government to improve the conditions in the slums of the City of Madras under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954; and

(b) the steps taken by the Government to help such of the slum-dwellers who sought the help of the Government for acquiring the house-sites which have been under their occupation for many years?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) The Government have decided to draw up a programme of slum clearance and to acquire and improve slums under the provisions of the Madras Slums Improvement (Acquisition of Land) Act. The details for drawing up the programme called for from the Commissioner, Corporation of Madras, are still awaited.

“(b) The Government can take necessary steps to help the slum dwellers only after the programme for slum clearance is finalized.”

SRI A. RATNAM :—“May I know how many private slum-dwellers applied to the Government for acquisition of the land and why the Collector of Madras has not implemented the provisions of the Act?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Certain petitions have been received requesting the Government to acquire and improve slums occupied by the petitioners. But it is not desirable to undertake the slum clearance work piecemeal. The petitions have been forwarded to the Commissioner of the Corporation for consideration while submitting details for drawing up a programme.”

SRI S. PAKKIRISAWMI PILLAI :—“May I know if there is any policy chalked out by the Government for taking up these slums for improvement and if not, whether the Hon. Minister will be pleased to have the policy decision taken as early as possible in order to implement the slum improvement scheme?”

[21st December 1954]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Commissioner has been requested to submit, in consultation with the Collector of Madras, details for drawing up a programme of slum improvement."

SRI A. RATNAM :—" Will the Government constitute a committee to implement this Act in order to benefit the slum-dwellers? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I do not think a committee is necessary."

SRI K. VINAYAKAM :—" When did the Government decide to improve the slums? When did they ask the Commissioner of the Corporation to submit a report? Why should there be such inordinate delay in the preparation of plans? After all, it does not require more than 15 days to know where slums exist, what programmes have got to be chalked out and how they have to be implemented."

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" We shall ask the Commissioner to expedite the submission of the proposals."

10-40 a.m. SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—" Sir, in asking the Commissioner to prepare the scheme, have the Government indicated to the Commissioner the amount of money that is likely to be given by the Government for slum improvement so that any scheme so framed may be done in stages at least? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The improvement schemes may be taken up in instalments according to the amount of money available."

SRI S. RAMALINGAM :—" The Hon. Minister said that the Commissioner of the Corporation has been asked to draw up the scheme. May I know, Sir, why Government themselves should not do it? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I have already said the Commissioner can do it in consultation with the Collector and the Director of Harijan Welfare."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, in view of the frequency of such questions arising on the floor of this House, may I know why the Hon. the Minister for Health should not be banished to stay in the slum or asked to stay there for some time until there is an end of these questions on the floor of this House? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" I invite the hon. Member to do that first, Sir." (Laughter)

Extension of B.C.G. vaccination to all districts.

* 497 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to extend the B.C.G. vaccination to mufassal places; and if so, to which district; and

[21st December 1954]

(b) the expenditure incurred in the City of Madras in connexion with the B.C.G. Vaccination Scheme in 1953-54?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Yes, Sir. It will be extended to all districts.

" (b) The expenditure incurred is Rs. 29,591-5-0."

MR. SPEAKER :—" I have received another request from the Hon. Minister for Revenue that his questions may be taken up next. I hope the House gives permission to take up his questions. Now we will take up question 505."

Private irrigation works in Malabar.

* 505 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many private irrigation works there are in Malabar now, constructed with the permission of the Government and without such permission; and

(b) the extent of land irrigated by such sources and the water-rate collected by the owners?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" (a) & (b) Although there are many private irrigation works in Malabar district, those shown in the Statement appended to this answer, are the more important ones. The information required in respect of those works are furnished in the statement *. It cannot be said definitely without detailed verification and scrutiny whether they were constructed with the permission of the Government or not."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the meagre statement furnished by the Hon. Minister itself shows that the proprietors are collecting 20 paras of paddy per acre which even when worked at a low rate comes to about Rs. 50 per acre. Now in view of the exorbitant collection of water rates and the importance of this problem—the land owners refuse to give water to lands when water is required—will the Government be pleased to undertake legislation as was contemplated before to regulate private irrigation sources or take them under Government control? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir, I do not agree with the statement of the hon. Member characterising the statement as meagre. The statement covers two pages. If this is considered meagre, I cannot understand what he means by 'meagre'. As regards his suggestion, Sir, I must examine what it is first."

inted as Appendix VI on pages 720-721 infra.

[21st December 1954]

Visit of the Chinese Cultural Delegation.

* 480 Q.—SRI P. JEEVANANDAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the efforts made by the State Government to get the co-operation of the individual artists, music associations, dramatic associations Sabhas and Kazhagams in regard to the formation of a reception committee in connection with the forthcoming visit of the artists' delegation from China to the City of Madras; and

(b) whether there is any proposal to include the representatives of the Nataka Kazhagams and South India Dramatists' Association on the reception committee?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) On the request of the Government of India, a Reception Committee has been set up in Madras for making all necessary arrangements in connexion with the visit of the Chinese Cultural Delegation, with Sri C. Subramanian as Chairman, Srimathi Tara Cherian as Secretary and Sri A. N. Parasuraman as Treasurer and 22 other members. This Committee is responsible for working out the actual details relating to the reception and entertainment, and other engagements, of the visiting Delegation during their stay in the City.”

SRI P. JEEVANANDAM:—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த சைனா கலைக் குழுவை வரவேற்பதற்கு சர்க்கார் போட்டிருக்கும் கமிட்டித் தலைவர் இன்னும் அதனுடைய நிர்வாகஸ்தர்களைப்பற்றிக் கூறினார்கள். இந்தக் கமிட்டியில் யார் யார் இருக்கிறார்கள், இந்த சைனா கலைக் குழுவை வரவேற்பதற்கு எந்த அளவில் அவர்கள் கலையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறுவார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, this is only a Committee to make the necessary arrangements. The receptions will be arranged on a broad basis. I am sure everybody will be given an opportunity to meet the delegation and also to witness the performances of the Chinese Cultural Delegation.”

SRI K. T. RAJU:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சைனா கலைக்குழு சென்னை வரும் காலத்தில் பெரும்பான்மையான மக்கள் அதை ஆவலுடன் வரவேற்பதற்கு தயாராக இருக்கின்றார்கள். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அதில் பங்கெடுத்துக்கொள்ள ஆவலாக இருப்பதால் இப்பொழுது இருக்கும் கட்டணத்தை மேலும் குறைப்பதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் முயற்சி செய்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, I shall pass on this suggestion to the Committee.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“May I know, Sir, whether this Government have allotted any amount to make arrangements in this connexion? If they had made any allotment, what is the amount allotted?”

[21st December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Not this Government, Sir. This Government has nothing to do directly with the reception to, or the visit of, the Chinese Cultural Delegation.”

SRI V. MUTHU:—“ஸார், சைனாவிலிருந்து வரும் இந்த மாதிரியான கலைஞர்களை அடிக்கடி இந்த நாட்டிற்கு வரவழைப்பதற்கு இந்த நாட்டு மக்களுக்கு பிரியம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வரவேற்பு அளிப்பதன் மூலம் செலவு அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. அதனால் சைனா கலைஞர் கூட்டம் ஒன்றை நாம் கடன் வாங்கி இந்த நாட்டில் அதை வைத்துக்கொள்வது நல்லதாக இருக்கும் என்பதை சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I think, Sir, the Government of India will have to consider that suggestion.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“Will this Committee which is in charge of making arrangements to receive the Cultural Delegation from China, be in charge of making arrangements in connexion with Tito's proposed visit to Madras also?”

MR. SPEAKER:—“Is he visiting Madras?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, I have heard about the proposed visit of Marshal Tito to Madras. But I do not know about the arrangements that will be made in connexion with his visit and his reception.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“It was stated that there are 22 members on the Committee. Are they related to each other? Previously the hon. Member Sri Balakrishnan reported that mothers and mothers-in-law and sisters and sisters-in-law are appointed as members of the Committee. I would like to know from the Hon. Minister whether that same procedure was followed in the constitution of this committee?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, I do not have any relations of mine on the committee.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ஸார், கட்டணம் மூலமாக கிடைக்கக்கூடிய தொகையில் செலவு போக மிச்சம் இருக்கும் தொகையெல்லாம் கனம் பிரதம மந்திரி அவர்களுடைய பண்டுக்குப் போகுமா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That is the information I have, Sir.”

SRI P. JEEVANANDAM:—“கனம் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கேள்வியின் இரண்டாவது பகுதிக்கு இன்னும் பதில் வரவில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். நம் நாட்டு நாடக சங்கம் கலைஞர்கள் முதலிய கழக பிரதிநிதிகள் இதில் இருக்கவேண்டும் என்று முன்பு ஒரு தடவை இது விஷயமாக கேள்வி கேட்டபோது குறிப்பிட்டேன். அப்பொழுதுதான் இவர்கள் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கவும் அவர்கள் இவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கவும் ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று கூறினேன். இந்த நாட்டு கலைஞர்களுடைய அனுபவம் அந்த நாட்டு கலைஞர்களுக்கும் அந்த நாட்டுக் கலைஞர்கள் அனுபவம் இந்த நாட்டு கலைஞர்களுக்கும் கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டேன். அது விஷயமாகத்தான் எனது கேள்வியின் இரண்டாவது பகுதியில் கேட்டிருக்கிறேன். அதற்கு பதில் இன்னும் வரவில்லை.”

[21st December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the committee will take into consideration all these and will give every opportunity for our artistes to mingle with the Chinese artistes visiting the City.”

SRI C. RAJAM RAMASWAMY :—“ May I know from the Hon. Minister for Finance whether it will not be reasonable to hand over the surplus collections to the Communist Party for their party purposes? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, this is a purely cultural delegation. It is visiting this country on the invitation extended to them by the Government of India. The Government of India have taken certain decisions in regard to this and we are simply following it. That is all.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Will the Hon. Minister for Finance tell us, if the Communist Party had at any time approached the Government of Madras with any such request? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I know they don't approach this Government for finance, Sir. They have their own methods of getting finance.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Sir, the Hon. Minister for Finance is a responsible person. He is a Member of this Government and he is also in charge of the Police Department, and he is making this statement. May I ask him as a responsible Minister in charge of the Police Department whether he can place any material before this House to show that the Communist Party of India is being financed by anybody outside this country? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ But for the fact that this is irrelevant to the question, certainly I would have answered the question of the hon. Leader of the Opposition. (Interruption.) I only said that the Communist Party have their own methods of raising funds. I did not say that they were getting funds from outside the country. If they have a guilty conscience, I cannot help it.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Sir, I object to the way in which the Hon. Minister answered the supplementary question. I would not have asked my question if he had said that the Communist Party had its own way of raising funds. But when a specific question was asked regarding collections made in connexion with a foreign delegation's visit the Hon. Minister answered that the Communist Party have their own methods for getting finance. There is a difference between the expressions, 'raising finance' and 'they have their own methods for getting funds'. It is an insinuation to say that the Communist party have their own methods for getting finance. Can the Hon. Minister say he did not make that insinuation, Sir? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Apart from insinuation, Sir, I have given a straight answer. Whatever fits the Communist Party they may take it.”

21st Decmeber 1954]

Black flag demonstration against Chief Minister of Travancore-Cochin State at Dindigul.

* 482 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there was a black flag demonstration against the Chief Minister of Travancore-Cochin State on 16th August 1954, at Dindigul by Tamil Arasu Kazhagam volunteers;

(b) whether the Government had taken any steps to prevent the demonstration; and

(c) if so, what they were?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) & (c) Intimation regarding the proposed visit of the Chief Minister of Travancore-Cochin State to Dindigul on 16th August 1954 was received only late on the previous day. Immediate instructions were issued to the District authorities to make the necessary security arrangements. In spite of the extremely short notice, the Police not only made all arrangements, but the District Superintendent of Police, Madurai North, personally escorted the Travancore-Cochin Chief Minister and Public Works Department Minister to Gandhigram. The black flag demonstration was staged by Tamil Arasu Kazhagam members while they were proceeding to the Conference pandal and since it was peaceful, no action was taken against the demonstrators. I may, however, add that earlier in the day when there was a scuffle between rival groups of Tamil Arasu Kazhagam and Praja-Socialist Party Members, Police did intervene, arrested the trouble-makers and had them successfully prosecuted.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, do the Government think 10.50 a.m.
that the black flag demonstration staged by Tamil Arasu Kazhagam volunteers has done more injury to the Hon. Chief Minister of Travancore-Cochin State than the injury he has done to the Tamilians and Tamil interests by the policy he has adopted in his State? ”

MR. SPEAKER :—“ How can the Hon. Minister know what had been in the mind of the Tamil Arasu Kazhagam volunteers? ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்ய முதல் மந்திரி திண்டுக்கல்லுக்கு வரும் விஷயம் முதல் நாள்தான் தெரியும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர் ஒரு மகா நாட்டுக்கு வந்திருக்கிறார். அவர் வருவதுபற்றி விளம்பரங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மந்திரி அவர்களுக்கு அது எல்லாம் தெரிந்திருக்கும். முதல் நாள் தான் தெரிந்தது என்பதை நம்பமுடியவில்லை. தமிழ் மக்களுக்குக் கோபம் உண்டாகக்கூடிய பல செயல்களையும் திருவாங்கூர், கொச்சி ராஜ்ய முதல் மந்திரி செய்துவந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதும் சர்க்காருக்குத் தெரியும். ஆகவே அவர் வருவதன் காரணமாக ஒரு குழப்பம் ஏற்படலாமென்றும் மந்திரிக்குத் தெரிந்திருக்கும். இந்தச் சமயத்தில் வரவேண்டாமென்று இந்தச் சர்க்கார் அவருக்கு யோசனை சொல்லி இந்தச் சம்பவத்தை நடைபெறாமல் தடுத்திருக்க மடியாகா என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்கிறேன்.”

[21st December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ All sorts of publicity are being given with reference to great personalities. As far as Chief Ministers and other Ministers belonging to other States are concerned, they are expected to inform the respective State Governments of their proposed visits to their States. In this case we received the information only on the previous day of his visit. So we could not take previous notice of the publicity given by a certain party for a certain conference. Apart from that, I do not think that we can prohibit other people from coming to our State. If our advice had been sought, certainly we would have given it but we do not give advice gratuitously.”

[* * * *]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Are the Government satisfied that within the short notice, the authorities did all they could to prevent the occurrence? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is what I have already stated.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ The Hon. Minister stated that if the advice had been sought it would have been given. Am I to take it that the advice was not given on their own because of the fear that that advice might not be accepted? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The question of fear did not arise at all because we did not know that he was coming over here till the previous day of his visit.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ May I know whether it is not an accepted political principle to stage peaceful black flag demonstration against a Minister or a Chief Minister when he visits a particular State? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ As a matter of fact we permitted the black flag demonstration even against the Prime Minister of India. Provided it is peaceful we do not interfere with it.”

SRI S. N. SOMAYAJULU :—“ திருநெல்வேலிக்கு வருவதாக இருந்த திருவாங்கூர், கொச்சி ராஜ்ய பிரதமர் பட்டம் தாணும் பின்னே, பின்னர் வராமல் போய்விட்டார்கள் என்பதை வைத்துக்கொண்டே போலீஸார் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாமல்லவா? ”

MR. SPEAKER :—“ நீங்கள் திண்டுக்கல்லிலிருந்து திருநெல்வேலிக்குப் போய்விட்டீர்களே. (சிரிப்பு.) நான் அடுத்த கேள்விக்குப் போகிறேன்.”

Gratuity facilities to workers in the Transport department.

* 484 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether provident fund and gratuity facilities are given to City Transport Workers?

* Portions marked * * * expunged.

[21st December 1954]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Liberalised retiring and invalid gratuity facilities to the workers of the Transport Department and liberalised compassionate gratuity facilities to the families of deceased workers are given. As most of the workers may not be able to contribute to a Provident Fund System, the Government have decided that it is not necessary to introduce such a system for the State Transport Workers.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ க்ராகூடியானது வேலையிலிருந்து நீக்கப்படும்போது அல்லது அவர் இறந்த பிறகு தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால்தான் சாதாரண சிறு தொழிற்சாலைகளிலும்கூட அப்போதைக் கப்போது போனஸ் கொடுக்கிறார்கள். தங்களுக்குக் கிடைக்கும் அதிகப் படியான லாபத்தில் ஒரு பகுதியையாவது தொழிலாளிகளுக்குப் போனஸாகக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I have already explained the position.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு தொழிலாளி ரெகுலராக நியமிக்கப்பட்டுவிட்டால் அவனுக்கு க்ராகூடி ப்ராவிடெண்ட் பண்டு போன்ற சலுகைகள் எல்லாம் கொடுக்கவேண்டி வருமே என்பதற்காக அந்தப் பொறுப்பிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காகத்தான் சர்க்கார் தொழிற்சாலைகளில் பலரை தினசரிச் சம்பளத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ It is not for that particular purpose that they are kept on daily wages. It is because the Transport Department is a temporary department and we have got to be careful in this matter.”

SRI C. RAJAM RAMASWAMY :—“ May I know the amount of contribution to the provident fund and the terms of gratuity? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Notice, Sir.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ When Sri Rajagopalachari was the Chief Minister he addressed a meeting of the Transport workers and promised them the most liberal scheme of gratuity, viz., two months' wages for every year of service. Has that promise been implemented by the Government and has that gratuity scheme been published? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ One month's pay for every completed year of service up to ten years and two months' pay for every completed year of service in excess of ten years have been granted.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ போக்குவரத்துத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளை அரசாங்கம் இன்னமும் தினக் கூலியிலேயே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை உடனடியாக மாற்றி அவர்களை ரெகுலராக எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் முன் வருவார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ That question does not arise from this particular question.”

[21st December 1954]

SRI K. VINAYAKAM :—“Whereas gratuity is paid only after the incumbent has retired from service, in order to avoid payment of such gratuity to workers, the Government are engaging workers only on a temporary basis and are not making them permanent. In that category there are more than 500 bus drivers and conductors in service. Is this a fact?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“I have already stated that it is not on that basis that these people are kept temporarily.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“Does the Hon. Minister know that workers who are working on daily wages are there for the last six years or more on a temporary basis? Has he got any idea as to how long they will be kept like that?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“I know that they are kept on daily wages but that question is being considered.”

11. SRI A. SAMBASIVAM :—“கனம் நேலவர் அவர்களே, போக்கு வரத்து ஒரு முக்கியமான தொழிலாக இருப்பதால் இதில் சேர்ந்துள்ள தொழிலாளிகள் எல்லாம் கஷ்டப்படாமலிருப்பது முக்கியமாகும். தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“தனியாக வேறு கேள்வி போடுங்கள். உங்கள் கேள்வி இதிலே வராது.”

SRI A. SAMBASIVAM :—“போக்குவரத்து சாதனம் ஒரு முக்கியமான தொழிலாக இருப்பதால் இதில் சேர்ந்திருக்கும் பெரும்பாலான தொழிலாளிகள் நிரந்தரமான வேலையின்றி மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நிரந்தரமாக அரசாங்கத்தில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க அரசாங்கம் யோசிக்குமா?”

MR. SPEAKER :—“தனிக் கேள்வி போடுங்கள்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“இந்த டிரான்ஸ்போர்ட்டில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் சட்ட பூர்வமாக தொடர்ந்தார்போல் வேலை செய்தால் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக வேலைக்கொடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“I do not know whether the rules at present in vogue will permit it. Anyhow, I will consider the suggestion made by the hon. Member.”

SRI M. PALANIYANDI :—“இந்த போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் சங்கம் 498 தொழிலாளர்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கென்று தனிச் சட்டம் இன்னும் தயாரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சங்கம் துரிதப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது நல்லதொரு சட்டத்தைச் சீக்கிரம் கொண்டுவருவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருவார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, the Transport Commissioner was asked to submit for the approval of the Government detailed draft rules to regulate payment of gratuity to the State Transport Workers on the analogy of the

[21st December 1954]

Madras Retiring and Invalid Gratuities (Non-pensionable Establishment) Rules, 1941, and Compassionate Gratuities Rules. He has since submitted draft rules and these are under the consideration of the Government.”

MR. SPEAKER :—“I will now take five more minutes and finish the rest of the questions.”

Appointment of Collectors.

* 485 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a list of officers eligible for promotion as Collectors was submitted by the Madras State to the Recruitment Board of the Government of India in 1949;

(b) whether this list was approved by the Government of India and promotions were made for two years as per this list;

(c) whether this list was subsequently given up and promotions made outside this list; and

(d) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) This Government did not submit any list of names of officers for promotion as Collectors to the Special Recruitment Board. Appointments to posts of District Collectors are made by promotion from among the officers of the Indian Administrative Service cadre arranged in the order of seniority. Normally, State Civil Service officers are promoted from the panel of Deputy Collectors considered suitable for appointment to posts of Collectors Grade or of equivalent rank. The panel is prepared by the Government and is based on the periodical confidential reports of Collectors and the personal knowledge of the Members of the Board of Revenue.

“(b) to (d) Do not arise.”

Vaigai Reservoir Project.

* 487 Q.—SRI S. THINAKARASAMI THEVAR (on behalf of Sri K. Mookiah Thevar) : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the stage at which the Vaigai Scheme stands;

(b) whether the anicut work has been started;

(c) if so, the total number of workers employed in the work and the total number of workers employed from the affected villages of the anicut;

(d) whether any representation has been received by the Government from the affected villages of the anicut; and

(e) if so, the action taken thereon?

[21st December 1954]

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) & (b) It is presumed that the hon. Member refers to the Vaigai Reservoir Project. Construction of the dam (not anicut) has started and preliminary works such as lockspitting the area of the dam and reservoir, demarcating the areas for camps and buildings, formation of approach roads and exploration of the dam foundations are being done. Construction equipment and other stores are being acquired.

“(c) About 300 to 400
About 150 to 280 of them.

“(d) & (e) No representation has been received by the Government. But representations have been received by the local officers and these have been sympathetically considered and the requests are being complied with as far as possible.”

Teaching of Hindi in schools in the City.

* 488 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of schools in the City of Madras teaching Hindi as second language and as optional language?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Hindi is taught as a third language (optional) in 62 Secondary schools in the City of Madras, and it is not taught as second language in any school in the State. It is taught under Part I of the First language in six schools.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Will the Hon. the Minister for Education be pleased to state the policy of this Government with regard to teaching of Hindi language in schools and colleges?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The policy of the Government is to introduce it as quickly as possible, but at the same time not to make it compulsory.”

*Restoration of Mathikettan eri in Andimadam firka,
Udayarpalayam taluk.*

* 490 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the estimate for the restoration of Pudukkudi alias Mathikettan eri in Andimadam firka, Udayarpalayam taluk, was prepared under the Food Production Tank Improvement Scheme; and

(b) when the work is likely to be taken up for execution?

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) The estimate for the irrigation work has been prepared in September 1954 under the Special Minor Irrigation Programme.

“(b) The matter is under consideration.”

[21st December 1954]

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“இந்த மதிக்கெட்டான் என்ற பெயரை மாற்றி அந்த ஏரிக்கு வேறு பெயர் வைக்க அரசாங்கம் முன் வருமா?”

MR. SPEAKER :—“தனிக் கேள்வி போடுங்கள்.”

*Lathi charge on Taj Mahal Beedi Workers at Washermanpet,
Madras.*

* 491 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there was any lathi charge by police on Taj Mahal Beedi Workers at Washermanpet, Madras, on 13th November 1954; and

(b) how many workers were

(i) injured;

(ii) arrested by the police on that day; and

(iii) either admitted or treated as out-patients in the hospitals as a result of lathi charge?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The answer is in the affirmative.

“(b) It is reported that forty workers were injured. Seven of them were admitted in the hospital as in-patients while the rest were treated as out-patients. The number of persons arrested by the police so far is 40.”

* 492 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any enquiry was conducted into the lathi charge of the Police on the beedi workers employed in Taj Mahal Beedi Factory, Tiruvottiyur, on 13th November 1954; and

(b) if so, what the findings of the enquiry were and what action was taken on the finding?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know whether it is a fact that the police prevented the workers from going near the factory, whether the police adopted a provocative attitude towards the workers and whether the lathi charge on the workers was ordered to help the owner of the factory?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“No Sir. The Police were there to prevent any breach of the peace. Workers were allowed to picket peacefully. But when they resorted to violence, a lathi charge was ordered.”

[21st December 1954]

SRI P. RAMAMURTHI :—“ The Hon. the Finance Minister stated that when the workers resorted to violence, a lathi charge was ordered. May I know the names of the so-called loyal workers who were injured as a result of the ‘ violence ’ adopted by the strikers? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I want notice to give the names.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இதே பிரச்சனையைப்பற்றி சம்பவம் நடந்த மறுதினமே ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை சபைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது ஞாபகம் இருக்கும். இதைப்பற்றி விசாரணை நடத்துவதுபற்றி அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ததா? அப்படியானால் விசாரணையின் முடிவு என்ன? இல்லாவிட்டால் விசாரணை ஏன் நடத்தப்படவில்லை? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ After going into the facts of the case, we thought that there was no need for an enquiry.”

SRI P. JEEVANANDAM :—“ ஏற்கெனவே இதைப்பற்றி அவசரப் பிரேரணை கொண்டுவந்தபோது இதே சபையில் முதலாளியின் கையாட்களான ரவுடிகள் இந்தத் தொழிலாளர்களைத் தாக்கி கலகத்திற்கு இழுத்திருக்கிறார்கள். போலீஸ்காரர்கள் சமாதானத்திற்கு பங்கம் விளையக்கூடாதென்று லேசான தடியடிப் பிரயோகம் செய்ததாகச் சொல்லப் பட்டது. போலீஸாரின் தடியடிப் பிரயோகத்தால் தொழிலாளிகளுக்குத் தான் படுகாயம் விளைந்திருக்கிறதே ஒழிய முதலாளியின் கையாட்கள் ஒருவர் மீதாவது ஒரு அடியாவது விழுந்திருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The allegation made by the hon. Member is not correct. From the information I have, violence was resorted to by the picketeers and when they found that some of the workers were entering the beedi factory, the Police had to disperse the crowd.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ A solemn assurance was given on the floor of this House that an enquiry would be made by an independent officer. Now, the Hon. Minister comes and says that he sees no need for an enquiry after going into the facts of the case. May I take it that the facts of the case were supplied by the same Police officers against whom allegations were made? I should like to know what happened to the solemn assurance given by the Hon. Minister on the floor of this House? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not know to what solemn assurance the hon. Leader of the Opposition is referring. I do not remember to have given an assurance. We cannot order an enquiry into every incident.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ If the Government cannot order an enquiry into every incident, why should the Hon. Minister promise on the floor of the House that an enquiry would be made in a particular case which had been referred to now? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not remember to have given any assurance. I shall certainly look into the matter.”

21st December 1954]

Assignment of house-sites to Harijans at 15 cents per family in Malabar.

* 493 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to State whether the Government have appointed a Special Officer to take urgent steps for giving 15 cents of lands per family to Harijans in Malabar for house-sites and if not, whether they propose to do so?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ The matter is under consideration and orders on the proposals will be issued soon.”

Appointment of District Panchayat Officers.

* 494 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) how many Deputy Panchayat Officers were appointed as District Panchayat Officers, Grade II, in 1954; and

(b) in how many cases of appointments referred to in clause (a), seniority was overlooked and juniors were appointed?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ (a) Twenty-one Deputy Panchayat Officers (including those on other duty) were appointed on promotion as District Panchayat Officers, II Grade in 1954.

“ (b) Nineteen.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know whether the Government maintain any seniority list and how many men were employed overlooking claims of seniority? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ Yes, Government maintain a seniority list. Only in 19 cases, seniority was overlooked because the ability and skill of those concerned in these cases were found to be not satisfactory.”

Single-teacher schools in Tiruchirappalli district.

* 495 Q.—SRI K. ARANGANATHAN (on behalf of Sri V. Bala-11-10 Krishnan) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of single-teacher schools newly opened in Tiruchirappalli district; and

(b) how many of them are in Pudukkottai Division?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Number of schools allotted to the district—312.

Number of schools actually opened up to 20th November 1954—125.

“ (b) Number of schools allotted to the Pudukkottai Division—138.

Number of schools opened up to 20th November 1954—40.”

[21st December 1954]

Qualifications for teachers appointed to single-teacher schools.

* 496 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the instructions issued to district boards regarding qualifications required for teachers appointed in single-teacher schools that have been opened recently?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The District Boards have been informed that S.S.L.C. holders, Matriculates, under-graduates, graduates and secondary grade trained teachers are eligible for appointment as teachers in the schools opened under the scheme for providing employment to the educated unemployed.”

Bus route from Parrys to Tondiarpet.

* 498 Q.—SRI P. JEEVANANDAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government received a mass mahazar in the third week of November 1954, regarding the running of a Government bus from Parrys to Tondiarpet via Prabhat Talkies, Stanley Hospital and Rainy Hospital; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) Yes.

“(b) The matter is being examined by the Transport Department.”

Non-payment of teaching grant to certain teachers in Ellarinhi school, Irrikkoor firka.

* 499 Q.—SRI K. P. GOPALAN (on behalf of Sri T. C. Narayanan Nambiar): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the teaching grant due to six teachers in Ellarinhi school, Irrikkoor firka, Taliparamba range, was withheld as per Memorandum L. Dis. No. 320-D-2/51, dated 10th February 1952, of the District Educational Officer, North Malabar, Tellicherry;

(b) whether they were paid afterwards on their representations; and

(c) if not, why not?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) & (c) As the claims made for the arrears were belated they could not be entertained under the rules.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, questions 501, 502, 503 and 504 may all be taken together.”

MR. SPEAKER:—“I have no objection.”

[21st December 1954]

Death of one Andi in police lock-up.

* 501 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that one Andi who was arrested by police on 21st October 1954, was found dead inside the kasba police station lock-up, Palghat, Malabar, on 22nd October 1954;

(b) if so, whether the Government have made any enquiries regarding this incident; and

(c) the result of such an enquiry?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) & (c) A statement ^a is placed on the table of the House.”

* 502 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether one Andi of Kodunthirappulli village, was arrested on 21st October 1954, and was confined in the Palghat kasba police lock-up;

(b) whether he was found dead on the morning next day in the lock-up;

(c) whether his body was sent for post-mortem examination;

(d) if so, what the post-mortem report revealed regarding the cause of the death of the prisoner;

(e) when and by whom the death of the prisoner was first found out and publicly announced; and

(f) whether any departmental enquiry was made regarding the death of the prisoner in the lock-up and if so, with what result?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) to (f) The attention of the hon. Member is invited to the answer given to starred question No. 501.”

* 503 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that one Andi of Kodunthirappulli amsam in Palghat, Malabar, died in police lock-up on or about 21st October 1954, the day on which he was arrested;

(b) the reason for his arrest;

(c) whether the Government have made any enquiry regarding this and if so, the result thereof;

(d) whether the Government received any petition from the wife of the deceased on the 23rd October 1954; and

(e) if so, the contents thereof, and the action taken thereon?

^a Printed as Appendix VII on page 722 infra.

[21st December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) to (c) The attention of the hon. Member is invited to the answer given to starred question No. 501.

“(d) No, Sir.

“(e) Does not arise.”

* 504 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that in November 1954, one Andi was found dead in police lock-up in Palghat, South Malabar, the very next day after his arrest; and

(b) if so, the reasons for his death?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) The attention of the hon. Member is invited to the answer given to starred question No. 501.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, in the statement placed on the table of the House, it is seen that the Executive First-class Magistrate also conducted an enquiry and his enquiry disclosed certain irregularities on the part of the Sub-Inspector and some of the Police Constables attached to the Station. May I know from the Hon. Minister what the irregularities mentioned in the report are?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the irregularities pointed out are in respect of the disposal of the dead body after post-mortem.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“Sir, my question (question 503) has not been answered.”

MR. SPEAKER :—“I think the Hon. Minister has answered that also.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The statement is with regard to the whole case. If the hon. Member goes through the statement he will find the answer to his question.”

Schemes for the removal of untouchability.

* 507 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) The schemes introduced by Government for the removal of untouchability in the State during the year 1953-54;

(b) the names of social and political organizations which submitted to Government the schemes and programmes for the removal of untouchability, the details of such schemes and programmes, and the programmes forwarded by this State Government to the Central Government in 1953-54 seeking their subsidy for the purpose; and

[21st December 1954]

(c) the amount of subsidy granted by the Central Government for the purpose and the actual amount spent by the State Government for the purpose during 1953-54?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) & (b) The following individuals and organisations proposed schemes for the removal of untouchability :—

- (1) The Tamil Nad Scheduled Castes Federation.
- (2) The Tamil Nad Harijan Sevak Sangh.
- (3) The Hindu Dharma Sangh.
- (4) Sri V. A. Giri.

Copies of the schemes proposed by them and a copy* of the scheme as finally approved by the Government and forwarded to the Government of India are placed on the table of the House.

“(c) Actual amount spent by the State Government was Rs. 1,88,075. The amount of subsidy granted by the Central Government was Rs. 15,000.”

* 508 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the amount of subsidy received from the Central Government towards the removal of untouchability in the Madras State for each of the years 1953-54 and 1954-55; and

(b) why the scheme for the removal of untouchability in the current year has not been started by the Government?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) 1953-54—Rs. 15,000.
1954-55—Rs. 38,000.

“(b) A two-year plan for 1954-55 and 1955-56 for the removal of untouchability was forwarded to the Government of India. The Government of India have not approved the entire scheme and sanctioned the full grant claimed by this Government. The matter is being taken up with the Government of India.”

SRI A. RATNAM :—“ஸார், இந்த ஆண்டு சுமார் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் பள்ளப்பாரம் கட்டுவதற்கும் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கும் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காரியங்களால் தீண்டாமை அகல வில்லை. இந்தப் பள்ளப்பாரம் கட்டும் வகையில் ஹரிஜனங்கள் எந்த வகையிலும் நன்மை அடையவில்லை. அதற்காக அடுத்து வரும் வருஷத்தில் பணத்தை எந்த விதத்தில் செலவழிக்கவேண்டும், எவ்வளவு பணம் 1955-56-க்கு வேண்டும், எந்த ஸ்தாபனம் மூலமாக அதைச் செலவழிக்கவேண்டும், எந்த திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும் என்பதைப் பரீசரிக்க ஆராய் M.L.A.-க்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியை அமைக்க சர்க்கார் அவர்கள் யோசிப்பார்களா?”

[21st December 1954]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, I have answered this question several times on the floor of this House and have furnished all the information wanted by the hon. Member in the paper placed on the table of the House.”

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—“ Sir, we have got on the table of the House a statement showing the scheme for the removal of untouchability by certain members. May I know whether a reference was made by the Government to these members inviting their suggestions and if so why was the invitation restricted to these persons alone. May I also know whether these schemes have finally been approved by the Government and placed before the State Welfare Committee? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, some organizations and individuals suggested certain methods for removing untouchability. These suggestions were gone into carefully and examined by the Government. In addition to that the Government have been advised by the State Harijan Welfare Committee with regard to these matters. Put with regard to the scheme that is referred to by the hon. Member, I have already stated that a two-year scheme is pending before the Government of India for their approval. As soon as it is approved, this Government will try to implement that scheme.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS DRAMATIC PERFORMANCES BILL, 1954 (L.A. BILL NO. 37 OF 1954), AS AMENDED BY THE SELECT COMMITTEE.

MR. SPEAKER :—“ Questions over. The next item is the Hon. Finance Minister's reply.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“ Mr. Speaker, Sir, with your permission and also with the permission of the House, I wish to make a departure from the practice I have been adopting in respect of the language. I feel, Sir, that I will be able to express myself more effectively if I adopted Tamil to-day in view of the subject-matter concerned. (Cheers from all sides of the House.)

21-15 “ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் பேரில் நடந்த விவாதத்தை மிகவும் சுர்ந்து கவனித்து நான் கேட்டிருக்கிறேன். இதிலே எழுப்பப்பட்ட பல பிரச்சனைகளையும் கேட்ட பிற்பாடு இந்த மசோதாவிற்கு இருக்கிற எதிர்ப்பு அதிலுள்ள ஷரத்துகளால் ஏற்பட்ட எதிர்ப்பு அல்ல. கொள்கை அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய வித்தியாசத்தை வைத்து அதனால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய அதிருப்திகளைத்தான் நான் காண்கிறேன்.

“ இன்றைக்கு இரு முனைகளிலிருந்து இந்த மசோதா எதிர்க்கப் படுகிறது. ஒரு பக்கம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாரின் எதிர்ப்பு. அவர்கள் அவர் களுடைய அடிப்படையான கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு, அந்தக்

THE MADRAS DRAMATIC PERFORMANCES BILL, 1954 (L.A. BILL NO. 37 OF 1954), AS AMENDED BY THE SELECT COMMITTEE

[21st December 1954] [Sri C. Subramaniam]

கொள்கையை மக்களிடத்திலே பரப்புவதிலும், அந்தக் கொள்கையை மக்களிடத்திலே பிரசாரம் செய்வதிலும் இந்த மசோதா ஒரு சமயம் குறுக்கே நிற்குமோ என்ற பயத்தால் எதிர்க்கிறார்கள்.

“ அநே சமயத்தில் திராவிடக் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களும் எங்கே தங்களுடைய கொள்கையை, மக்களிடத்திலே பரப்புவதில் இந்த மசோதா தடையாக இருக்குமோ என்று அஞ்சி இதை எதிர்க்கிறார்கள்.

“ எனனைப் பொறுத்த வரையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாரின் வாதத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லலாம் என்றும் திராவிடக் கட்சியின் வாதத்தை எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கும் பதில் சொல்லலாம் என்றும் எண்ணுகிறேன். எனென்றால் திராவிடக் கட்சியார் இந்த மசோதாவை என் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதற்காக எழுப்பிய ஆட்சேபணைகளை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியார் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. அதைப்போலவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியார் இந்த மசோதாவை என் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதற்காக எழுப்பிய ஆட்சேபணைகளை திராவிடக் கட்சியார் எடுத்துச் சொல்லவில்லை. அவரவர்கள் தங்கள் தங்கள் கட்சியின் கொள்கைக்குப் பாதகமாக இந்த மசோதா இருக்குமோ என்ற அச்சத்தில் அதிலுள்ள சில ஷரத்துகளை மாத்திரம் கடுமையாக எதிர்க்கிறார்களே தவிர மற்ற பகுதிகளை எதிர்க்க வில்லை. அதைப் போன்றே ஒரு சில குறிப்பிட்ட ஷரத்தைத் தவிர மற்ற பகுதிகளைப் பற்றி திராவிடக் கட்சியாரும் ஆட்சேபணை சொல்லவில்லை.

“ இப்படிப்பட்ட பயத்திற்கும், இப்படிப்பட்ட எதிர்ப்புகளுக்கும் எந்த விதமான ஆதாரமும் இல்லை என்பதே என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அதைப் பற்றித்தான் இந்த மசோதாவின் மீது நடந்த விவாதத் திற்குப்பதில் சொல்லும் வகையில் சபையோருக்கு நான் சில விஷயங்களை எடுத்துக் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.”

SRI S. S. VAYAMPRAKASAM :—“ On a point of order :—

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை கட்சியின் கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்தோ, அல்லது கட்சியின் கொள்கைக்கு, அதன் கருத்துக்கு இதனால் ஆபத்து உண்டாகும் என்ற பயத்தாலோ நாங்கள் அதற்கு ஆட்சேபணைகள் செய்தோம் என்று சொல்வது முற்றிலும் தவறு என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சட்டத்தைச் சட்டமாகவே எடுத்துக்கொண்டு எந்தவிதமான முறைகளிலே அது ஆட்சேபகரமானது என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோமேதவிர சட்டத்திற்கே சம்பந்தப் படாத வகையில் எங்கள் கட்சிக் கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்து ஆட்சேபணை எழுப்பியதாகச் சொல்வது தவறு என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ It is a personal explanation, not a point of order.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபையிலே நடந்த விவாதத்திற்கு நான் எந்த முறையில் அர்த்தம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறேனோ அந்த முறையில்தான் நான் பதில் சொல்ல முடியுமே தவிர வேறு விதமாக பதில் சொல்வதற்குத் தயாராக இல்லை.

“ நேற்றைய தினம் பேசிய நண்பர்கள் எந்தமாதிரியான முறையில் பேசினார்களோ, எந்தமாதிரி என் மனதில் அவை பதிந்திருக்கிறதோ, எந்தமாதிரியான ஆட்சேபணைகளை தெரிவித்தார்களோ, அந்தமாதிரியான முறையிலேயே, அந்த மாதிரியான ஆட்சேபணைகளுக்கே என்னால் பதில் சொல்ல முடியுமே தவிர வேறுவிதமாக பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் அது சாத்தியம் இல்லாத காரியம். அவர்கள் பேசியவற்றையெல்லாம் நாங்கள் எவ்வளவு பொறுமையுடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்தோமோ அவ்வளவு பொறுமையுடன் அவர்களையும் நான் பேசுவதைக் கேட்க வேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதிலே

[Sri C. Subramaniam] [21st December 1954]

மன ஆவேசத்துடனோ, அல்லது சூசகமாகவோ, அல்லது கருத்தை உள்ளடக்கி கற்பனையாகவோ பேசுகிறவர்களின் உட்கருத்தெல்லாம் என்னவென ஆராய்ந்து நான் பதில் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்கள் கொள்கை என்ன? எப்படி இந்த மசோதா அவர்களது கொள்கைகளுக்குத் தடையாக இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் அவர்கள் எழுப்புகின்ற ஆட்சேபங்களுக்குக் கொஞ்சம்கூட ஆதாரம் கிடையாது, அவர்கள் பயப்பட்டுவண்டிய அவசியமே இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சில இடங்களிலே உண்மையிலேயே அவர்களுக்குப் பயம் ஏற்பட்டாலும் அந்த பயம் அவர்களது கொள்கை அடிப்படையில்தான் ஏற்படுவதாக இருக்கும். ஆகவே அந்த பயத்தைப் போக்கக்கூடிய சக்தி எனக்கு இல்லையென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இன்று கம்யூனிஸ்ட் கட்சியார்களின் முக்கியமான எதிர்ப்பு மத சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய ஷரத்து பற்றியது அல்ல. அதற்கு மேல் இருக்கக் கூடிய நான்கு ஷரத்துக்களைத்தான் அவர்கள் கடுமையாக எதிர்க்கிறார்கள். அதில் கண்டிருக்கும் ஷரத்து மக்களிடையே பலாத்காரத்தைத் தூண்டிவிடக்கூடிய அம்சங்களைக் கொண்ட நாடகங்களுக்குத் தடையாக இருக்கிறது. அதன்படி எவைகள் எல்லாம் ஆட்சேபகரமானது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அவைகளைத் தங்களுக்கு ஆட்சேபகரமானவைகள் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அதை ஆட்சேபிப்பது பற்றி நான் ஆச்சரியப்படவில்லை. அவர்களுடைய கொள்கையில், அவ்வப்போது எழுகின்ற சில நடவடிக்கைகளுக்குத் தக்கபடி சில மாறுதல்கள், ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு இணக்கமாக சில மாறுதல்கள், இருந்தாலும்கூட, அவர்களுடைய அடிப்படையான கொள்கையில் எந்தக் காலத்திலும் மாறுதல்கள் கிடையாது என்பது சரித்திரத்தின் வாயிலாக நாம் அறியலாம். அது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முக்கியமான சக்தியும்கூட. அது அவர்கள் தங்களது லட்சியத்தைக் கடைபிடிக்கக் கூடிய உறுதி உடையவர்கள் என்ற காரணத்தாலும்கூட. இன்றைக்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குப் பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கை இல்லை யென்றால் அதைப் பூராவாக நான் ஏற்றுக்கொள்ளத்தயாராயில்லை. இன்றைய சூழ்நிலையில் பலாத்காரம் அவசியம் இல்லை என்று அவர்கள் சொல்லுவதாக நான் ஏற்றுக் கொள்வேனே தவிர, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தனது அடிப்படையான கொள்கையையே விட்டுவிட்டது, இன்றைக்கு அகிம்சா முறையில், சாத்வீகமான முறையில் அதிக நம்பிக்கை கொண்டுவிட்டது, அவர்கள் இனிமேல் பலாத்காரத்தையே கைக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்று என்னை நம்பச் சொன்னால், நான் நம்பத் தயாராயில்லை. அப்போது அவர்கள் கட்சிக்கு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்ற பெயரே இருக்கமுடியாது. அது வேறு கட்சியாகத்தான் இயங்க முடியும். ஆகவே, அவர்களுக்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடிய கொள்கையை ஒரு நாளும் கைவிட மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

“அவர்களது அடிப்படையான கொள்கை என்ன என்று நாம் யோசித்துப் பார்த்தால் நாட்டில் ஒரு சமத்துவ சமுதாயத்தை அமைப்பதற்காக ஒரு பகுதியினர் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அந்த அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது சாத்வீகமான முறையிலோ, சமாதான முறையிலோ, சட்ட ரீதியான முறையிலோ, அவர்களால் முடியாது. தவிரவும் சரித்திரத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவரவர்களின் மனதிற்கே தெரியும். தங்கள் கொள்கையை, தங்கள் எண்ணத்தை ஈடேற்றிக்கொள்ள, ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் ஏற்படுகின்ற குழப்பத்திலே அவர்கள் பல இடங்களிலே வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அனுபவத்தின் விளைவாக சில சித்தாந்தங்களை அவர்கள் கடைந்து எடுத்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவது வோட்டுக்கள் மூலமாகவோ அல்லது வேறு சாத்வீகமான முறையிலோ முடியாத காரணத்தால் பலாத்காரத்தைக் கைக்கொண்டு புரட்சியை ஏற்படுத்துவது மூலமாகத்தான் அது முடியும் என்பது அவர்களது அடிப்படையான கொள்கை. ஆகவே, அதற்கான சூழ்நிலையை எந்த

21st December 1954] [Sri C. Subramaniam]

வகையில் ஏற்படுத்திக்கொள்வது என்ற கருத்தோடு அவ்வப்போது நாட்டில் ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலைக்கு ஏற்ற பிரகாரம் எப்படி தங்கள் நடவடிக்கைகளை அமைத்துக் கொள்வது என்பது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாருக்கு நன்கு தெரியும். அதுதான் அவர்களுடைய சாமர்த்தியம், அறிவு, திறமை. அதற்கு மேலும் இன்னொன்று. அந்த அதிகாரம் கைக்கு வந்த பிற்பாடு அந்த அதிகாரத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றாலும் பலாத்கார முறையினால்தான் காப்பாற்ற முடியும்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மந்திரியாக இருந்தாலும்கூட சபை ஒழுங்கை அனுசரித்துத்தான் பேசவேண்டும். சபை ஒழுங்குப்படி சபையில் நடக்கும் விவாதம் நம் சபைக்கு முன் இருக்கக் கூடிய பிரச்சனையைச் சார்ந்ததாகவும் அதற்கு ஒத்ததாகவும்தான் இருக்கவேண்டும். நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் தற்போது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் பிரசாரத்திற்காக அமைக்கப்பட்ட பொது மேடையில் பேசுவதற்கும் சட்ட சபையில் பேசுவதற்கும் எந்தவிதமான வித்யாசமும் இல்லாமல்தான் பேசுகின்றார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கொள்கைகளைப் பற்றி விவாதிக்கத் தயாராக இருந்தால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதற்கு இது இடமல்ல. இது சந்தர்ப்பமும் அல்ல. மசோதாவின் பொது விவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும் முறையில் எங்கள் கட்சியைப் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் தன் இஷ்டப் பிரகாரம் பேசிக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது எனது அபிப்பிராயம். அவர் பேசுவது மசோதா விற்கு சம்பந்தப்பட்டது அல்ல. அவர் இஷ்டப்படி பேசட்டும். அதை விற்கு சம்பந்தப்பட்டது அல்ல. அவர் பேசுகின்றவைகளுக்கு பதில் நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் அவர் பேசுகின்றவைகளுக்கு பதில் கொடுக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை எனைக்குத் தாங்கள் அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“உங்களுக்கும் அவகாசம் நான் கொடுக்கிறேன்.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“கொஞ்சம் பொறுமையுடன் கேட்டால் நான் பேசுவதற்கும் இந்த மசோதாவிற்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறது என்பது தெரியும். அவசரமும் ஆத்திரமும் படுவதால் பிரயோசனம் இல்லை. அவசரப் படுகிறவர்களுக்கும் ஆத்திரப்படுகிறவர்களுக்கும் கொஞ்சம் ஏதோ மட்டு என்று சொல்லுவார்கள்.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ஆத்திரப்படுகிறவனுக்கு என்று, அவன் இவன் என்று சொல்லலாமா என்று கேட்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“அவன் என்று அவர் சொல்லவில்லை.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் அப்படிச் சொல்லியிருந்தாலும் அந்த வார்த்தை ஆட்சேபகரமானது அல்ல. அது தமிழில் உள்ள ஒரு பழமொழி. யார் ஆத்திரப்படுவான், யாருக்கு புத்தி மட்டு என்பதுதான் கேள்வி. சபையினரே அதை முடிவு செய்யவேண்டும்.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“உண்மையைச் சொல்வது பற்றி மனத்திலே ஆவேசமோ, ஆத்திரமோ கொள்ளாது நிதானமாகக் கேட்கவேண்டும். எவ்வெப்போது ஆத்திரம் ஏற்படுகிறதோ அவ்வப்போது புத்தி மட்டு ஏற்படுகிறது என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் யார் ஆத்திரப்படுகின்றனர் என்பது சபையினருக்குத் தெரியும். (சிரிப்பு.)

“அந்த அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய பிற்பாடு, அந்த அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்திக்கொள்வதற்கும், அவர்களுடைய அதிகாரத்தை எதிர்ப்பு கின்றவர்களின் எதிர்ப்பை அழித்துவிடுவதற்கும், பலாத்காரத்தை உபயோகப்படுத்துவதையே தங்கள் கொள்கையாகக் கொண்டவர்கள் கம்யூனிஸ்ட்கள்.

[Sri C. Subramaniam] [21st December 1954]

“ஆகவே அப்படி இருக்கும்போது அவர்களுடைய அடிப்படையான கொள்கைக்கு எதிராக இருக்கக்கூடிய எந்த மசோதாக்கள் வந்தாலும் அவற்றை எதிர்க்கத் தான் செய்கிறார்கள். இந்த மசோதாவில் மாத்திரம் அந்த எதிர்ப்பை நாம் பார்க்கவில்லை. அந்த எதிர்ப்பை எல்லாத் துறைகளிலும் நாம் பார்க்கிறோம். காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் அதற்கு மக்களிடமும், ஜனநாயகத்தினிடமும் நம்பிக்கையுண்டு. காங்கிரஸ் கட்சி விரும்புகின்ற ஜனநாயகமானது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஜனநாயகம் அல்ல. எங்களுக்குத் தெரிந்த ஜனநாயகப்படி மக்களிடம்தான் அதிகாரம் இருக்கிறது. மக்கள் எல்லாம் பார்த்து யாரை தங்கள் பிரதிநிதிகள் என்று தேர்ந்தெடுத்து சட்டசபைக்கு அனுப்புகிறார்களோ அவர்கள் தான் அதிகாரத்தைச் செலுத்துகிறார்கள். ஆகவே அதிகாரத்தில் இருக்கின்ற நாங்கள் எப்போதும் மக்களின் தயவை, மக்களின் ஆதரவை நாடியே பதவியில் இருந்துகொண்டிருக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் நாங்கள் நடந்தால்தான் அவர்கள் ஆதரவு எப்பொழுதும் எங்கள் பக்கம் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் பல காரியங்களைச் செய்கிறோம். ஆனால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாருக்கு மக்கள் பேரில் நம்பிக்கை இல்லை.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ஜந்து ரூபாய் கொடுத்து வோட்டு வாங்குவதில் எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை தான்.”

***THE HON. SRI C. SUBRAMANYAM** :—“வோட்டு வாங்கும் முறையிலேயே நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் நீங்கள். (சிரிப்பு.) ஆனால் நாங்கள் அப்படி அல்ல. எல்லா அதிகாரத்தையும் மக்களிடமே கொடுத்திருக்கிறோம். மக்கள் பெரும்பான்மையினராக எந்தக் கட்சியார்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறார்களோ அந்தக் கட்சியார் மக்களின் பரிபூரண ஆதரவைப் பெற்று அதிகாரத்திற்கு வருகின்றார்கள். எந்தக் கட்சியார் அதிகாரத்திற்கு வந்தாலும் அந்தக் கட்சியார் அதிகாரத்திற்கு வந்தவுடனேயே எப்பொழுதும் அவர்களே நீடித்து இருந்து கொண்டிருப்பதற்கான வகையிலும் இல்லை நமது அரசியல் அமைப்பு. தாங்களே அதிகாரத்தில் இருந்து கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் மக்களின் ஆதரவை மக்களின் நம்பிக்கையை எப்பொழுதும் நிரந்தரமாகப் பெறவேண்டிய காரியங்களையே செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களை அப்புறப்படுத்தக் கூடிய அதிகாரமும் மக்களிடமே இருக்கிறது. அதனாலேயே எப்பொழுதும் அவர்களுடைய ஆதரவைத் தேடவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் நமது அரசியல் அமைப்பில்.

“அப்படியிருக்கும்போது எப்படிப்பட்ட மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டும் என்றாலும் மக்களிடையே அப்பிரச்னையை எடுத்துச் சொல்லி அவர்களுடைய ஆதரவைப் பெற்று அவற்றைச் சட்ட ரீதியான முறையில்தான் செய்ய வேண்டுமென்று நமது அரசியல் அமைப்பின் கீழ் இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் அந்த அரசியல் அமைப்பை சரியல்ல, அதை வேறு விதமாக மாற்றியமைத்ததாக வேண்டும் என்று அபிப்பிராயப்படுவதற்கும் பூர்ண சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாளைக்கு அவர் அதிகாரத்திற்கு வந்தாலும் அதை மாற்றியமைக்கும் சுதந்திரம்கூட நமது அரசியல் அமைப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

11-30 a.m. “ஆனால் இன்றைக்குள்ள அரசியல் அமைப்பின் கீழ் தான் நாம் வேலை செய்கிறோம். இதில் மக்களுக்கேயாரை அதிகாரத்தில் வைப்பது என்பதில் பூர்ண சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்கள் ஆதரவுள்ளவர்களே பதவியில் இருக்க முடியுமென்று மக்களுக்கு அதிகாரத்தை வழங்கி விட்ட ஜனநாயகத்தை நம்புகின்றவர்கள் நாங்கள். இப்படிப்பட்ட ஜனநாயகத்தில் அரசியல் அமைப்பின் கீழ் செய்ய வேண்டிய மாறுதல்களையெல்லாம் நாம் சமாதானமான முறையில், மக்களிடையே அந்தப் பிரச்னையை எடுத்துச்சொல்லி சர்க்காரையே மாற்ற வேண்டுமானாலும்கூட மாற்ற முடியும். அதிகாரத்திலுள்ளவர்கள் தங்களுக்கு மக்களிடமுள்ள செல்வாக்கை உபயோகித்து, அவர்களுடைய சக்தியை யெல்லாம் ஒன்று

21st December 1954] [Sri C. Subramaniam]

திரட்டி எத்தகைய மாறுதல்களையும் செய்து கொள்ளலாம். அதுவும் சட்ட ரீதியாகவே செய்து கொள்ளலாம் என்று நாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இந்த அரசியல் அமைப்பு கம்யூனிஸ்ட்களுக்குப் பிடிக்காததாக இருக்கலாம். ஆனால் சட்ட ரீதியாக, அமைதியான முறையிலேயே, சமூகமான முறையிலேயே எந்தவிதமான மாறுதல்களையும் செய்துகொள்ள நம் நாட்டு அரசியல் அமைப்பில் வசதியிருக்கும்போது பலாத்காரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கிளர்ச்சி செய்து அரசியல் விஷயங்களிலும், பொருளாதார விஷயங்களிலும், சமுதாய விஷயங்களிலும் மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டிய அவசியமே நம் நாட்டில் கிடையாது.

“ஆனால் வேறு வேறு நாட்டில் அவற்றின் அரசியல் அமைப்பில், பலாத்காரக் கிளர்ச்சியை அமைத்துக் கொண்டு சமுதாயத் துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும், அரசியல் துறையிலும் மாறுதல்களை ஏற்படுத்த முடியும் என்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கலாம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை நம் நாட்டில், நமது அரசியல் அமைப்பின்கீழ் கிடையாது என்பதை நான் முதலிலேயே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ஆகவே இந்த நாட்டில் பலாத்காரத்தைக் கொண்டு தங்கள் கொள்கையைப் பிரசாரம் செய்வதற்கு யாருக்குமே அவசியம் இல்லை. அதுவும் பெருவாரியான மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றவர்கள்தான் அதிகாரத்தில் இருக்க முடியும் என்ற நிர்ப்பந்தத்தை அரசியல் அமைப்பின் கீழே ஏற்படுத்திய பிற்பாடு பலாத்காரத்திற்கு துளிக்கூட இந்த நாட்டில் இடமில்லை. ஆனால் ஒரு சிறு கூட்டத்தினர் தங்கள் கொள்கையை மெஜாரிட்டி மக்கள் ஆதரிக்க மாட்டேன் என்கிறார்களே என்பதற்காக, பலாத்காரக் கிளர்ச்சிகளை அமைத்துக் கொண்டு மக்கள் எல்லோர்பேரிலும் தங்கள் கொள்கையைப் புகுத்த வேண்டுமென்று விரும்பினால் அதற்கு அரசியல் அமைப்பின்கீழ் வேலை செய்கின்ற நாங்கள் இடமளித்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.

“ஆகையால் இன்றைக்கு பலாத்காரத்தை பிரசாரம் செய்கின்ற பத்திரிகைகளாக இருந்தாலும் சரி, நாடகங்களாக இருந்தாலும் சரி, புஸ்தகங்களாக இருந்தாலும் சரி அவற்றை அனுமதித்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. அனுமதிப்பதும் நமது அரசியல் அமைப்புக்கு ஒத்ததாக இருக்காதென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ஆகையால் இதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இந்த நாடக மசோதாவின் ஷரத்துக்களைப் பார்ப்போமேயானால் இது நாட்டிலே சமுதாயத்துறையிலும் மற்ற இதர துறைகளிலும் எந்தவிதமான மாறுதல்களைச் செய்வதற்கும், நாடகம் மூலமாகவோ அல்லது வேறு எந்த சாதனங்கள் மூலமாகவோ பிரசாரம் செய்வதற்கு இது தடையாக இராது.

“அதுவும் முக்கியமாக அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி வெகு ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நமது அரசியல் அமைப்புப்படி எந்த வகையில் வேண்டுமானாலும் பிரசாரம் செய்வதற்கு பூரண சுதந்திரம் இந்த நாட்டில் உண்டு என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மந்திரிகளைப்பற்றி இன்பதை பல பொய்யான அவதூறுகள், பல பொய்யான அபாண்டங்கள் எல்லாம் கட்டிவிடப்படுகின்றன. எப்படிப்பட்ட அவதூறுகளை வேண்டுமாயினாலும் அபாண்டங்களை வேண்டுமானாலும் இனிமேலும் கட்டிவிடலாம். புஸ்தகங்கள், பத்திரிகைகள் முதலியவற்றில் எழுதலாம், நாடகங்களிலும் நடிகர்களும் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்ட பின்னர் எப்படிப்பட்ட அவதூறுகளையும், அபாண்டங்களையும் பொறுமையுடன் ஏற்று சித்திக்கொண்டு அவற்றால் உணர்ச்சி பாதிக்கப்படாமல் ராஜ்ய நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டியதுதான் புத்திசாலித்தனமானது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். மக்கள் கடைசியில் உண்மை என்ன என்பதை உணர்ந்து தங்கள் தீர்ப்பைக் கொடுப்பார்கள். ஆகவேதான் மந்திரிகளைப்பற்றி எவ்வளவு அவதூறு நாடகங்களிலே நடத்துக

[Sri C. Subramaniam] [21st December 1954]

காட்டினாலும், அதற்காக நாங்கள் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்போவது கிடையாது, என்ற உறுதியை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“நாங்கள் சொல்கின்ற வார்த்தைகளில் நாங்கள் நடந்துகொண்டு வருகின்ற முறையில், நாங்கள் செய்துவருகின்ற காரியங்களில் மக்களுக்கு நம்பிக்கை இருப்பதினால்தான் எங்களை அவர்கள் அதிகாரத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் நடந்துகொண்டு வருகின்ற முறையில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லையென்றால், அவர்களுடைய ஆதரவை எங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய யோக்கியதை எங்களுக்கு அவர் இன்னிதனால்தான் எங்களை அதிகாரத்திலிருந்து தள்ளிவிட்டு மற்றொருவரிடம் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய புரணை உரிமையையும் மக்களிடமே கொடுத்திருக்கிறோம். முதல் மந்திரியைக்கூட நோக்கடிக்கக்கூடிய சத்தியை மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆகவேதான் சிறிதுகூட கவலையின்றி நான் இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு இந்த உறுதியைக் கொடுக்கிறேன். சர்க்காரில் இருக்கக்கூடிய மந்திரிகளைப்பற்றி எவ்வளவு அவதூறணவையாக இருந்தாலும்கூட, பொய்யானவையாக இருந்தாலும்கூட, அபாண்டமானவையாக இருந்தாலும்கூட, நாடகங்களிலே நடத்துக்கூடாது அவற்றிற்காக இந்த நாடக மசோதாவை வைத்துக்கொண்டு எந்த விதமான நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ளும் உத்தேசம் சர்க்காருக்குக் கிடையாது. எப்படிப்பட்ட அவதூறாக இருந்தாலும், அபாண்டமாக இருந்தாலும் அவற்றிற்கெல்லாம் மக்களிடையே பதில் சொல்லி அவர்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுவது முக்கியம் என்பதை நாங்கள் உணர்வோம். அதற்கு மேலும் மக்களுக்கு எங்கள் பேரில் நம்பிக்கை இருந்தால் நாங்கள் தொடர்ந்து அதிகாரத்தில் இருக்கக்கூடிய தகுதியைப் பெற்றவர்களாகவும் உடையவர்களாகவும் ஆவோம். ஆகையால் கனம் ராமமூர்த்தி அவர்களும், கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களும், மற்றக் கட்சிக்காரர்களும் நான் சொல்லுவதை நம்பலாம். ஆகவே மற்றவர்கள் எங்களை அவதூறாகச் செய்யாமல் காப்பாற்றிக்கொள்ள, அதுவும் குறிப்பாக கம்யூனிஸ்டுகள் தெருக்கூத்துக்களைப் போட்டு மந்திரிகளைத் திட்டுவதைத் தடுக்கக்கூடிய வகையிலும், அவர்கள் கிளப்பிவிடுகின்ற பொய்யான அபாண்டங்களிலிருந்தும் எங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவும் இந்த மசோதா எந்தக் காலத்திலும் உபயோகிக்கப்படமாட்டாது என்று நான் உறுதியாக அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்காரில் இருக்கக்கூடிய மந்திரிகளைப் பற்றி திட்டினாலும், அரசாங்கத்தைப்பற்றி பல பொய்யான வதந்திகளைக் கிளப்பிவிட்டாலும் அதற்காக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததுக்கொள்ளப்போவதில்லை. அதற்காகவேதான் இரண்டாவது ஷரத்தின் கடைசியில் சில விளக்கங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். அதுவும் குறிப்பாக முதல் விளக்கத்தில் இதைப்பற்றித் தெளிவாகவே சொல்லியிருக்கிறோம்.

“அதே சமயத்தில் சமுதாயத்தில் ஏற்படுத்தப்படவேண்டிய மாறுதல்களையெல்லாம் பலாத்காரத்தின் மூலமாகத்தான் செய்ய முடியுமென்கின்ற நம்பிக்கை யாருக்காவது இருந்தால், அவரது கொள்கைக்கு, அவரது லட்சியத்திற்கு நம் நாட்டில் இடமில்லை. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சர்க்கார் அதைத் தடுத்தேயாகவேண்டும், எங்கள் கொள்கைப் பிரகாரம் அதைத் தடுக்கத்தான் தடுப்போம். இந்தக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டதான் இந்த நாட்டு அரசியல் அமைப்பே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

“தற்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற நாடக மசோதாவின் ஷரத்து இரண்டில் உள்ள முதல்நான்கு பிரிவுகளின்படி பலாத்காரத்தைத் தூண்டக்கூடிய எந்தப் பிரசாரமாக இருந்தாலும் சரி, நாடகத்தின் மூலமாக கலை என்ற போர்வைக்குள் பலாத்காரத்தைப் பிரசாரம் செய்ய முற்பட்டாலும்கூட அது தடுக்கப்பட்டே தீரும். அதற்காகவே அவற்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் எங்களுடைய அடிப்படைக் கொள்கையையே ஒப்புக் கொள்ளாததின் காரணமாக பலாத்காரத்தைத் தூண்டக்கூடிய எந்த நாடகமும் தடை செய்யப்படும் என்று சொல்லக்கூடிய ஷரத்துக்களைத்தான்

21st December 1954] [Sri C. Subramaniam]

கம்யூனிஸ்டுகள் பலமாக, அதுவும் வன்மையாக கண்டிக்கிறார்கள். ஆகவேதான் அதைப்பற்றி நான் முன்கூட்டியே ஆச்சரியப்படவில்லை என்று சொன்னேன்.”

Sri P. JEEVANANDAM :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, பலாத்காரத்தைப் பிரசாரம் செய்யக்கூடிய எல்லாவற்றையும் தடுத்தே ஆகவேண்டுமென்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அப்படி பானால் தாடகை வதத்திலிருந்து ராவண வதம் வரை பலாத்காரத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும் ராமாயணத்தைத் தடுப்பார்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.”

***THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“பெரிய கலைஞராகிய கனம் பி. ஜீவானந்தம் அவர்களே இம்மாதிரி கேள்வி கேட்டதுபற்றி நான் ரொம்பவும் வருந்துகிறேன். பலாத்காரத்தை செய்யும்படி தூண்டக்கூடிய நாடகங்கள் தடை செய்யப்படும் என்று சொன்னால் நாடகத்திலேயே பலாத்காரமான காட்சிகளே காட்டக்கூடாது என்பது அர்த்தமல்ல. இன்றைக்குப் பல இடங்களிலே பார்க்கிறோம். மக்கள் பலாத்காரத்தைக் கைக்கொள்ளாவிட்டால், பலாத்கார அடிப்படையில் புரட்சியை நடத்தாவிட்டால் அவர்களுக்கு விமோசனமே கிடையாது, அவர்களுக்கு நல்வாழ்வே கிடையாது என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. ஆகவே இந்த முறையில் பலாத்காரத்தின் மூலம்தான் மோட்சம், சுபிட்சம் என்று சொல்லி மக்களை பலாத்காரத்திற்குத் தூண்டிவிடும் நாடகங்களையே தடை செய்கிறோமே தவிர பலாத்காரத்தை எந்த இடத்திலும், எந்த விதமாகவும் நாடகத்தில் சித்தரித்துக் காட்டக்கூடாது என்று இந்த மசோதா தடை செய்யவில்லை. அது இதனுடைய நோக்கமும் அல்ல. ஷரத்துவாரியாக ஸ்ரீ ஜீவானந்தம் அவர்கள் இந்த மசோதாவைப் படித்துப் பார்த்திருந்தால் இதை நன்கு உணர்ந்திருப்பார். இப்பொழுது எதோ நான் பேசும்போது குறுக்கிட வேண்டுமென்பதற்காக எழுந்திருந்து இந்தக் கேள்வியைப் போட்டாரே தவிர வேறு ஒரு காரணமும் இல்லை என்றே நான் நினைக்கிறேன்.

“ஆகவே கலை, முன்னேற்றம் என்ற பெயரில் மக்களிடையே பலாத்கார மனப்பான்மையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருவதை இந்த மசோதா மூலம் சர்க்கார் தடுக்கின்றனரே என்றுதான் கம்யூனிஸ்டுகள் எதிர்க்கின்றனர். பலாத்காரத்தைக்கொண்டு நம்முடைய சமுதாயத்திலே எந்தவிதமான மாறுதல்களையும் செய்யக்கூடாது என்பது இந்த நாட்டு அரசியல் அமைப்பின் கொள்கை. நம் சர்க்காரின் கொள்கையும் ஆகும். ஆனால் பலாத்காரம் ஒன்றின் மூலமாகவேதான் இந்த நாட்டிலுள்ள சமுதாயத்திலே பல மாறுதல்களைத் திணிக்க முடியும் என்பது கம்யூனிஸ்டுகளின் சித்தாந்தம். இதனால்தான் இத்தனை முரண்பாடுகளும், மோதல்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

“இன்று அரசியல் அமைப்பிலே இருக்கக்கூடிய சில விஷயங்கள் மக்கு முற்றிலும் விரோதமாக இருக்குமென்று நினைத்துக்கொண்டு அதை உடனடியாக மாற்றவேண்டுமென்பதற்காக பலாத்காரத்தில் ஈடுபட வேண்டிய அவசியமில்லை. அதிலுள்ள வேறு ஷரத்துக்களைக்கொண்டு ஈரலிமெண்டில் நமக்கு விரோதமாகவுள்ள ஷரத்துக்களையே மாற்றி அமைத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஜீவாதாரமான உரிமையை மக்களுடைய பிரதிநிதிகளின் கையில் கொடுத்திருக்கும்போது அந்த மாறுதல்களைச் செய்வதற்கு பலாத்காரம் அவசியமா என்றும் நாம் யோசித்துப்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டுகளின் கொள்கை எதையும் பலாத்காரத்தை அடிப்படையாகக்கொண்ட கிளர்ச்சி ஒன்றினால்தான் முடியும் என்று இருக்கலாம். ஆனால் எந்தத் துறையில் வேண்டுமானாலும்கூட, எப்படிப்பட்ட மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டுமானாலும்கூட பலாத்காரத்தைக்கைக்கொள்ளவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்ற கொள்கை கொண்டவர்களாக நாம் இருக்கின்றனரானதால் இந்த இரு கட்சியாருக்குமிடையே சமாதானத்திற்கே இடமில்லை. அவர்கள் கொண்ட கொள்கை பிரகாரம், இந்த நாட்டிலுள்ள சமுதாயத்தையே பெரும் அளவில் பாதிக்கக்கூடிய பலாத்காரத்தை நாடகம்

[Sri C. Subramaniam] [21st December 1954]

மூலமாகப் பிரசாரம் செய்வது தடுக்கப்படும் என்று நாம் ஒரு மசோதாவை கொண்டு வந்தால் அவர்களுக்கும் நமக்கும் அடிப்படைக் கொள்கையிலேயே வேற்றுமை இருப்பதன் காரணமாக அவர்கள் அந்த மசோதாவின் அடிப்படைக் கொள்கையையே பலமாக எதிர்க்கின்றார்கள். ஆகவேதான் அவர்களுக்குச் சமாதானமாக விட்டுக்கொடுத்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவில் ஓரளவு பலாத்காரத்தை அனுமதிக்கலாம் என்ற நிலைமையில் நாங்கள் இல்லை. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வாதத்தை நன்றாகக் கவனித்துப் பார்த்தால் அவர்களுடைய ஆட்சேபணை எல்லாம் இந்த மசோதாவிலுள்ள ஏதோ ஒரு ஷரத்தைப்பற்றியது அல்ல, ஏதோ இந்த நாடகக் கலையே நசிந்துவிடப் போகின்றதே என்ற கவலையினால் எழுந்ததும் அல்ல என்பது நன்கு தெரியும். இந்த மசோதாவின் அடிப்படைக் கொள்கையையே அவர்கள் எதிர்க்கும்போது அவர்களுடைய எதிர்ப்பு எங்கள் காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கைக்கே ஒரு எதிர்ப்பாகத்தான் கருதுகிறேன். ஆகவே கம்யூனிஸ்ட்களின் ஆட்சேபத்தை, எதிர்ப்பை, கொள்கை எதிர்ப்பாகவும், அரசியல் எதிர்ப்பாகவும்தான் நான் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. அந்த எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க வேண்டியது அவர்களுடைய கொள்கைக்கு எதிராக எங்கள் கொள்கையை ஆதரித்து எங்களைத் தங்கள் பிரதிநிதிகளாக சபைக்கு அனுப்பியிருக்கும் மக்கள்தான். மக்களுடைய கொள்கை வெற்றி பெற வேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாகிய நாங்கள் எங்களது கொள்கையிலிருந்து சிறிதும் விட்டுக் கொடுப்பதற்கில்லை. ஆகவே தான் கம்யூனிஸ்ட்களின் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க நாங்களும் தயாராக இருக்கிறோமே தவிர அவர்களுடைய கொள்கைக்கு விட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையில் சிறிதும் இல்லை. அவர்கள் பதவிக்கு வந்த பின்னர் அவர்கள் கொள்கைப்படியே நடக்கும் சக்தி பெற்றவர்கள் அவர்கள் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. அதைப்போலவே நாங்களும் இன்றைக்கு அதிகாரத்தில் இருக்கும்போது எங்கள் கொள்கையை விட்டுக் கொடுப்பதற்கில்லை என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். அரசியல் அமைப்பில் அடங்கியுள்ள கொள்கைப் பிரகாரமே இந்த நாடக மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அதை நன்கு அலசிப் பார்த்தால் தெரியும்.

11-45 a.m. “மக்களிடத்தில் எல்லா அதிகாரமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யதேச் சாதிகாரத்தால், பலாத்காரத்தால் எந்த மாறுதலையும் துரிதமாகக்கொண்டு வரமுடியும் என்பது ஓரளவு உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்த அடிப்படையில் ஏற்படுகின்ற மாறுதல்கள் சாஸ்வதமானதல்ல. ஏற்பட்ட மாறுதலை நீடிக்கச் செய்யவும் பலாத்காரத்தை எப்போதும் கைக்கொண்டே யாகவேண்டும். ஆனால் நாங்கள் கடைப்பிடிக்கின்ற ஜனநாயகம் அப்படிப் பட்டதல்ல. எந்த மாறுதலும் சிறிது மெள்ளவே நடந்தாலும்கூட அமைதியான முறையில், சமாதான முறையில் சட்ட ரீதியான முறையில் இருக்கின்ற சமுதாயத்திற்கு எந்த விதமான தீங்கும் ஏற்படாத வகையில் வரப்போகின்ற சந்ததியார்களுக்கும் சுபிட்சம் விளைவிக்கின்ற முறையில் மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்ற பிரதிநிதிகள், மக்களிடமே அப்பிரச் னையையே நன்கு எடுத்துச் சொல்லி அந்த மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். இதனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய தலைமுறையினர் மிக அதிகத் தியாகம் செய்யவேண்டியதில்லை. வரப் போகின்ற தலைமுறையினரும் மிக அதிகக் கஷ்டத்தை அனுபவிக்கவேண்டிய நிலைமையும் ஏற்படப் போவதில்லை. ஆகவே நம்முடைய ஜனநாயகக் கொள்கைப்படி நடந்து சென்றால் முன்னேற்றம் மெதுவாகப் போவதாகத் தோன்றினாலும், அது நிரந்தரமான மாறுதலாகவே இருக்கும். சமாதானமான முறையில் ஓரளவு நாம் தியாகம் செய்வதன் மூலம் பின்னால் சுபிட்சத்திற்கு வழி செய்தவர்களாவோம்.

“எதிர்க்கட்சி தலைவர் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி அவர்கள் சீனாவின் ஜனநாயகத்தைப்பற்றி எல்லாம் படித்துக் காட்டினார்கள். அது இன்றைய விவாதத்திற்குச் சம்பந்தப்படாதது என்றாலும்கூட, அவர் குறிப்பிட்டதன் காரணமாக ஒரு விஷயத்தை நானும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சீனாவில்

21st December 1954] [Sri C. Subramaniam]

இருக்கக்கூடிய, அதுவும் ஒரு கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய, ஜனநாயகத்தைப் பற்றி அவர் எடுத்துச் சொன்னார். நிச்சயமாக அந்த ஜனநாயகத்திற்கும், நம் நாட்டின் ஜனநாயகத்திற்கும், வித்யாசம் உண்டு. மக்கள் எல்லாம் நம் நாட்டின் ஜனநாயகத்திற்குத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறார்களோ அவர் சேர்ந்து பெருவாரியாக யாரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புகிறார்களோ அவர்கள் மக்களின் நலனுக்காக ஆட்சி செலுத்தவேண்டியது நம் நாட்டு ஜனநாயகம். ஆனால் ஒரு சிறு பகுதியினர் தங்கள் கொள்கையை பெரும்பான்மையான மக்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும்கூட பலாத்காரத்தின் அடிப்படையில் கிளர்ச்சி செய்து, புரட்சியை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அந்தக் கொள்கையை புகுத்த விரும்புகிறார்கள். அது அவர்கள் ஜனநாயகம். மீறுபவர்கள் துப்பாக்கி முனையிலும், தூக்கு மேடையிலும்தான் அழிக்கப்படுவார்கள். துப்பாக்கி முனையிலும் தூக்கு மேடையிலும் ஜனநாயகத்தை நிலை நாட்டுவதை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. நாங்கள்தான் துப்பாக்கி முனையிலும் தூக்கு மேடையிலும் கொடுத்து மக்களையிறிற்றால் கட்டிவிட்டு கயிறு நீளத்திற்குச் சுதந்திரம் கொடுத்து விட்டு, அதுதான் சுதந்திரம், அதுதான் ஜனநாயகம் என்று சொன்னால் அதை ஒத்துக்கொள்ளவும் நாங்கள் தயாராக இல்லை. இப்படிப் பட்ட அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான முரண்பாட்டின் காரணமாகத்தான், அடிப்படக் கொள்கையில் இருக்கக்கூடிய அபிப்பிராய பேதத்தின் காரணமாகத்தான் அந்தப் பகுதியிலிருந்து இந்த எதிர்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.”

* SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—“I rise on a point of explanation. The Minister has been trying to justify the Bill on the basis of the Constitution of India. The Constitution of India does permit freedom of speech to canvass the necessity of altering the system of society by revolution. If this is permitted on the platform, why should this Ministry forbid it in the theatre or stage—that is the thing that I would like him to explain. Thus the works of Karl Marx advocating the need of revolution are not banned and cannot be banned under the Constitution of India.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ஸ்ரீ அந்தோணி பிள்ளை அவர்கள் எந்த அரசியல் அமைப்பை படித்தார்களோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் நமது அரசியல் அமைப்புப்படி பலாத்காரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எப்பொழுதும் பிரசாரம் செய்யமுடியாது. மேடையிலும் பிரசாரம் செய்ய முடியாது. வேண்டுமானால் ஸ்ரீ அந்தோணி பிள்ளை அவர்கள் மேடையிலேயே பிரசாரம் செய்து பார்க்கலாம். சட்டம் எப்படி இருக்கிறது என்று நன்கு உணர்ந்துகொள்ள முடியும். நமது அரசியல் அமைப்பின்கீழ் மேடையிலும் சரி, வேறு எந்தவிதமாகவும் சரி பலாத்காரத்தைத் தூண்டக் கூடிய பிரசாரம் செய்யமுடியாது. இந்தச் சபையில் வேண்டுமானால் செய்ய முடியும்.”

MR. SPEAKER :—“நான் இருக்கிறேன். இங்கும் செய்யமுடியாது. உங்கள் இருவருக்கு மத்தியில் நான் ஒருவன் இங்கு இருக்கிறேன் என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியவேண்டும்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இங்கே சர்க்கார் குறுக்கிட முடியாது. அதைத்தான் நான் சொன்னேன். சபாநாயகர் தான் குறுக்கிடமுடியும்.

“ஆகவே இப்பொழுதுள்ள அரசியல் அமைப்புப்படியே பலாத்காரத்தைத் தூண்டக்கூடிய வகையில் எப்படிப்பட்ட பிரச்சுத்தின் மூலமும் பிரசாரம் செய்யமுடியாது என்பதை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் உணரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அதற்குப் பிற்பாடு இரண்டாவதாக இருக்கக்கூடிய எதிர்ப்பு திராவிட கட்சியின் எதிர்ப்பாகும்.”

[21st December 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஆன் எ பாயன்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் மந்திரி அவர்கள் சமார் 45 நிமிஷங்களாக கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப்பற்றி கண்ட கண்டபடி பேசியிருக்கிறார். அவைகளுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்லுவதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அனுமதி உண்டா என்று கேட்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ அவர் 30 நிமிஷங்களாகத்தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“ அதற்கு அடுத்த படியாக இருக்கக்கூடிய எதிர்ப்பு திராவிடக் கட்சியின் எதிர்ப்பு என்று குறிப்பிட்டேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ திராவிடக் கட்சி என்று ஒன்றும் இல்லை. திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியாகும்.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“ நான் திராவிடக் கட்சி என்று குறிப்பிடும் இடங்களிலெல்லாம் திராவிடப் பார்லிமெண்டரி கட்சியையே குறிப்பிடுகிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது அடிக்கடி திராவிடக் கட்சி, திராவிடக் கட்சி என்று குறிப்பிட்டு வருகிறார். அது திராவிடக் கட்சியில்லை. திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சியாகும் என்று நான் அதன் தலைவர் என்ற முறையில் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“ ரொம்ப சந்தோஷம். திராவிடப் பார்லிமெண்டரி கட்சியின் சார்பில் பேசியவர்களுடைய—நான் எல்லோரையும்பற்றி குறிப்பிடவில்லை—முகியமான ஒரு சிலருடைய எதிர்ப்பானது அவர்களது கொள்கையின் அடிப்படையில்தான் எழுந்திருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ‘திராவிட நாடு தனித்து இயங்க வேண்டும், வட நாட்டின் திராவிட நாடு சேர்ந்திருக்கக்கூடாது, அதோடு திராவிட நாட்டிலேயே திராவிடர் அல்லாத ஒரு பகுதியினர் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் எல்லாம் திராவிட நாட்டிலிருந்து ஒட்டப்படவேண்டும், அவர்கள் இங்கே வசிக்க இடம் கொடுக்கக்கூடாது’ என்கின்றதான ஒரு சில அடிப்படையான கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய கொள்கைக்கு இது குறுக்கே வந்து நிற்கின்றது என்ற காரணத்திற்காக இதை எதிர்க்கின்றார்கள்.”

“ எங்களைப் பொறுத்த வரையில் அதுவும் குறிப்பாக காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இந்தியாவின் பூர்ண ஒற்றுமையிலேயே அது நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறதே தவிர வட நாடு, திராவிட நாடு என்றெல்லாம் பாகுபாடு செய்வதையே அது விரும்பவில்லை. காங்கிரஸ் காரர்கள் இந்தியாவின் பூர்ண ஒற்றுமையில்தான் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள். இங்கு இருக்கும் எல்லா மக்களின் உரிமையும், எல்லா மக்களின் சுதந்தரமும் சமமாகவே பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்ற கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டவர்கள். எனவே நாங்கள் பிரிவினை மனோபாவத்திற்கே இடம் கொடுக்கமாட்டோம். ஆகவே அந்தக் கொள்கை அடிப்படையிலும் நாங்கள் விட்டுக்கொடுக்க முடியாது. ஆனால் ஒரு விஷயத்தை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய எல்லா பிற்போக்கான சமூகங்களையும் முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டியது அவசியம். குறிப்பாக திராவிடர்கள் மிகவும் பிற்போக்காக இருந்தால் அவர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்கான எல்லா முயற்சிகளையும் செய்வது சர்க்காரின் கடமையாகும். அதற்கு எத்தகைய சக்திகள் தடையாக இருக்குமானாலும் அந்தத் தடைகளையெல்லாம் நீக்க வேண்டுமென்பதையும் பூர்ணமாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால் ‘திராவிட நாடு

21st December 1954] [Sri C. Subramaniam]

திராவிடருக்கே, மற்றவர்கள் யாரும் இங்கே இருக்க முடியாது, இருக்கக் கூடாது’ என்று சொல்லக் கூடிய கொள்கையை மாத்திரம் எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அதை என்றைக்கும் காங்கிரஸ் கட்சி ஏற்றுக் கொள்ளாது.

“ ஆகவே இந்த ராஜ்யத்தில் வாழ்கின்ற எல்லா மக்களும் பூர்ண சுதந்திரத்தோடு, பூர்ண உரிமைகளோடு சுமுகமாக, அமைதியான முறையில் ஒருவர்க்கொருவர் சகோதர மனப்பான்மையுடன் கூட வாழ்வதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலை எதுவோ அதை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கான சட்ட திட்டங்களை ஏற்படுத்துவதும் அதற்கான திட்டங்களை அமைத்து, அவற்றை பிரசாரம் செய்வதும் காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கையாக இருக்கிறது.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ On a point of order. இங்கு என்ன நடக்கிறது? கனம் மந்திரி அவர்கள் மசோதாவைப்பற்றி ஏதாவது பேசுகிறாரா? அல்லது அரசியல் வகுப்பு நடத்துகின்றாரா? கம்யூனிஸ்ட்கள் கொள்கை என்ன? திராவிடக் கட்சியின் கொள்கை என்ன என்றெல்லாம் யார் கேட்டார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“ இந்த மசோதா எதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று விளக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ அரை மணி நேரமாக அதைத்தான் விளக்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டுமா? இதை காங்கிரஸ் கட்சி பிளாட்டாரம் என்று எண்ணிக்கொண்டு அவர் பேசி வருகின்றாரா? ”.

MR. SPEAKER :—“ He is replying to the debate.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ ஆன் எ பாயன்ட் ஆப் ஆர்டர். கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் திராவிட பார்லிமெண்டரிக் கட்சியின் கொள்கையைப்பற்றி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் அவர்களுடைய கொள்கையா என்று நான் தலைவர் அவர்கள் மூலம் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை. அது ஒரு பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன்.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இன்றைய விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லும்போது நான் புரிந்துகொண்டபடி எதிர்ப்புக்குக் காரணங்கள் என்னென்ன என்பதைச் சொல்லி அவற்றிற்கு ஆதாரமே இல்லையென்று சமாதானம் சொல்ல வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன். ஒரு சமயம் ஸ்ரீ வினாயகம் இங்கு இருந்தால் என்னைவிடத் திறமையாக இந்த விவாதத்திற்கு பதில் அளித்துப் பேசுவார் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் அதற்கு அவர் கொஞ்ச நாள் காத்திருக்க வேண்டும். மக்களுக்கு அவர்களிடத்தில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டு”

SRI K. VINAYAKAM :—“ அப்பொழுதும் நான் அந்தக் கட்சியில் சேரமாட்டேன்.”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“ அது எனக்கு நன்றாக தெரியும். இந்தப் பக்கத்தில் அவருக்கு இடமில்லையென்பது அவருக்கே நன்றாகத் தெரியும்.” (சிரிப்பு.)

SRI K. VINAYAKAM :—“ என்னை மந்திரியாக இருக்கும்படி அவருடைய கருவே கூப்பிட்டார். அப்பொழுதும் நான் போகவில்லையே.”

[21st December 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் வரமாட்டார்கள் என்று நன்றாகத் தெரிந்திருப்பதன் காரணத்தால்தான் நம்பிக்கையோடு ஆசை வார்த்தை காட்டிப் பார்க்கலாம் என்று சொல்லி யிருக்கலாம். ஆனால் அதை நம்பி அவர் வந்திருந்தால் அவர் கதி என்ன ஆயிருக்கும் என்பது தெரிந்திருக்கும்.” (சிரிப்பு.)

SRI K. VINAYAKAM :—“ அப்பொழுதும் கட்சிக்கு கட்சி மாறி மந்திரியாக இருக்கமாட்டேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ எப்படியிருந்தாலும் இந்தக் கட்சியில் அவருக்கு இடமில்லை. அவர் எந்தக் கட்சியில் இருந் தாலும், அல்லது தனித்தேயிருந்தாலும் மக்கள் அவர் பெரில் நம்பிக்கை வைத்து அவரை ஆதரித்து அவரும் மந்திரியாகி என்னைவிடக் கெட்டிக் காரத்தனமாக அவர் பேசுவதைக் கேட்க நான் ஆவல் உள்ளவனாக இருக்கிறேன். அப்பொழுது நான் இங்கே இல்லாவிட்டாலும் கூட மேலே (விசிட்டர் காலனியில்) உட்கார்ந்துக்கொண்டு அவர் பேசுவதைக் கேட்பேன் என்று அவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு.)

“ அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு இந்த மசோதாவிற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் எதிர்ப்பெல்லாம் கொள்கை அடிப்படையில் இருக்கக்கூடிய அபிப்பிராய பேதத்தின் காரணமாகத்தான் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் எல் லோரும் நன்கு அறிய வேண்டும். ஆகவேதான் நான் சபையினருக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புவது, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அரசியல் அமைப்பின்மீது இந்தச் சட்டம் இருக்க வேண்டியது ரொம்பவும் முக்கிய மாகும். இந்த நாட்டிலே பலாத்காரத்தைத் தூண்டும் வகையில் பிர சாரம் செய்யப்படுவதைத் தடுக்கவேண்டியது சர்க்காரின் கடமை. ஒரு பகுதிக்கும் மற்றொரு பகுதிக்கும் கலகம் ஏற்படாமலும், ஒரு சாரார் மற்றொரு சாராரின்மீது துவேஷத்தை உண்டுபண்ணும் வகையில் பிரசாரம் செய்துகொண்டு விண் துவேஷத்தில், விண் கலவரத்தில் நாட்டு மக்களின் சக்தியெல்லாம் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு உபயோகப் படாமல் வீணாக அழிந்து போகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியதும் சர்க்காரின் கடமை என்கின்ற காரணத்தினால்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகின்றது. அதே சமயத்தில் இந்தச் சட்டம் எந்தவித மான மதப் பிரசாரங்களுக்கோ அல்லது சமுதாய சீர்திருத்தப் பிரசாரங் களுக்கோ தடையாக இருக்காது என்பதை நான் எடுத்துச்சொல்லி யிருக்கிறேன். இம்மாதிரி தடை செய்வது இந்தச் சர்க்காரின் எண்ணமும் அல்ல என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ திராவிட நாட்டுக் கொள்கைக்கு விரோதமாக குறுக்கே நிற்பது அதற்குத் தடை விதிப்பது இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கமும் அல்ல. ஆனால் நாட்டிலுள்ள ஒரு பகுதியினருக்கும் மற்றொரு பகுதியினருக்கும் துவே ஷம் உண்டுபண்ணும் வகையில் பிரசாரம் செய்து வருவதையும் மக்க ளிடையே பகைமை உணர்ச்சியையும் உண்டுபண்ணி அவர்களை பலாத் காரத்தில் ஈடுபடும்படி செய்வதையும் சர்க்கார் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. சர்க்கார் குறுக்கிட்டு நாட்டிலே ஒரு சுமுகமான சூழ்நிலையை, மக்கள் எல்லோரும் சகோதர மனோபாவத்தோடு வாழக்கூடியதொரு சூழ்நிலைமையை உண்டுபண்ணிக் கொடுப்பது சர்க்காரின் கடமையாக இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக் கிறது.

“ ஏற்கெனவேயே ஸ்ரீ வினாயகம் அவர்கள் பொறுமையை இழந்து கனம் மந்திரி அவர்கள் இவ்வளவு நேரம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்களே என்று கேட்டுவிட்டார். இப்பவும் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு தான் உட்கார்ந்துக்கொண்டிருக்கிறார். சென்ற இரண்டு நாள் விவாதத் தில் பல அங்கத்தினர்கள் இந்த மசோதாவிற்கு பலமான ஆட்சேபணைகளை எல்லாம் எழுப்பி விட்டார்கள். அவர்கள் இரண்டு நாட்களில் எழுப் பிய ஆட்சேபணைகளுக்கெல்லாம் நான் முப்பது நிமிஷங்களில் சமாதானம்

21st December 1954] [Sri C. Subramaniam]

சொல்லியாக வேண்டும். அதோடு இங்கு பேசிய எல்லா அங்கத்தினர் களுக்கும் நான் பதில் சொல்லியாகவேண்டும். அதோடு அவர் பேசியதை யெல்லாம் நான் எப்படி பொறுமையுடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேனோ அதைப்போலவே அவர்களும் நான் பேசுவதைக் கொஞ்சம் பொறுமை யுடன் கேட்டுக்கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும். எவ்வளவு கஷ்டமாக இருந்தாலும் கூட அதை சகித்துத்தான் தீரவேண்டும். அது நமது தலை விதி.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் தலை விதி 11-55 என்று சொல்லலாமா ? ” a.m.

MR. SPEAKER :—“ தலை விதி என்று சொன்னால் என்ன ? ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இந்த மசோதா ரொம்பவும் அவசியமானதாகும். இதை எதிர்த்துப் பேசுகின்ற காலத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒரு விஷயம் சொன்னார். “இந்த மசோதாவை எதற்காகக் கொண்டு வரவேண்டும், இது வரையில் எத்தனை நாடகங்கள் பலாத்காரத்தைத் தூண்டும் வகையில் நடித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் புள்ளி விவரங்கள் கொடுப்பார்களா” என்றெல்லாம் பேசினார். என்னால் அவருடைய வாதத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏதோ ஒரு நாடகம் நடிக்கப்பட்டது. அதிலே பலாத்காரத்தைப் பற்றி பிரசாரம் செய்திருந்தார்கள். அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொன்னால் வேறு எத்தனை நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று ஒருக்கால் கேட்கலாம். இங்கே நமது நாட்டின் அரசியல் அமைப்பு இருக்கிறது. அதிலே சிலவைகள் ஆட்சேபகரமானவைகள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின் றன. நாம் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய அரசியல் அமைப்புப்படியேதான் வேலை செய்துவருகிறோம். ஆகவே அந்த அரசியல் அமைப்பை உறுதிப் படுத்தும் வகையில் அதில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி பலாத்காரத்தைத் தூண்டும் வகையில், ஒரு பகுதியினருக்கும், மற்றொரு பகுதியினருக்கும் துவே ஷத்தை உண்டுபண்ணும் வகையில் எந்த நாடகங்களும் நடிக்கக்கூடாது என்று ஒரு மசோதா கொண்டு வந்தால் அதை எதிர்க்கின்றவர்கள் இந்த நாட்டின் அரசியல் அமைப்பையே எதிர்க்கின்றவர்கள் என்றுதான் கொள்ளவேண்டும். அந்த எதிர்ப்பை நாங்கள் பொருட்படுத்திக் கொண் டிருக்கவும் முடியாது. மேலும் தற்போது ஒரு நாடகம் நடிக்கப்பட்டது அதில் சில ஆட்சேபகரமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன என்பதற்காக அதைத் தடுக்க ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால், பின்னர் மற்றொரு நாடகம் வரும். அதில் வேறு சில ஆட்சேபகரமான விஷயங்கள் இருக்கும். உடனே அதைத் தடுக்க மற்றொரு சட்டம் கொண்டுவரும் படியாக இருக்கும். இப்படியாக திருப்பித் திருப்பிச் சட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டியதாக இருக்குமே தவிர வேறு பயன் இருக்காது. ஆகவே தான் சென்ற காலத்தை மட்டும் கணக்கெடுக்காமல், தற்காலத்தையும், வருங்காலத்தையும் எண்ணி ஆட்சேபகரமானவைகள் என்னென்ன என் பதைக்கொடுத்துவிட்டு அந்தக் கொள்கையின்படி பிரசாரம் செய்யும் வகை யில் நாடகம் நடிக்கப்பட்டால் அது தடை செய்யப்படும் என்று சொல்லும் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆகவேதான் பலாத்காரத்தைத் தூண்டும் வகையில் இது வரையில் நடத்திக்காட்டப்பட்ட நாடகங்கள் எத்தனை என்று கணக்கெடுத்துப் பார்ப்பதற்கே அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பலாத்காரத்தைப்பற்றி பிரசாரம் செய்வது ஆட்சேபகரமானதா இல்லையா என்பதே பிரச்சனை. பலாத்கா ரத்தைப்பற்றி பிரசாரம் செய்யும் நாடகமும் தடை செய்யப்பட வேண்டுமா? வேண்டாமா என்பதே பிரச்சனை. தடை செய்யக்கூடாது என்பவர்கள், மசோதாவை எதிர்க்கத்தான் செய்வார்கள். அரசியல் அமைப்பில் விசுவாசம் வைத்து அவற்றைத் தடுக்கத்தான் வேண்டுமென்று சொல்லுபவர் ள் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கத்தான் செய்வார்கள். அதை விட்டு

[Sri C. Subramaniam] [21st December 1954]

விட்டு எத்தனை நாடகங்கள் பலாத்காரத்தைத் தூண்டும் வகையில் நடித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று புள்ளி விவரங்கள் கொடு என்று கேட்பது வாத்திற்காக சொல்லப்பட்டாலும்கூட கொஞ்சங்கூட பொருத்த மில்லாதது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதுவரையிலும் அது மாதிரியாக எந்தவிதமான நாடகமும் நடிக்கப்படவில்லை யென்றாலும்கூட, இனிமேலும் நடிக்கப்படக்கூடாது என்பதுதான் எங்கள் கொள்கை. இது வரையிலுமே நடித்துக் காட்டப்படவில்லையென் பவர்கள் எதற்காக இதை எதிர்க்கவேண்டும்? நடித்துக் காட்டப்பட்டால் தானே தண்டிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே இனிமேலும் நடித்து பலாத் காரத்தைத் தூண்டும் வகையில் பிரசாரம் செய்யக்கூடாது என்பதற் காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகின்றது என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ஆகவே இந்த மசோதாவின் கொள்கை அடிப்படையில் வேற்றுமை உடையவர்கள் இதை எதிர்த்தேதான் தீருவார்கள். அவர்களுடைய எதிர்ப்பை மற்றவர்கள் சமாளித்தேதான் தீரவேண்டும். நாட்டு மக்க ளிடம் நம்பிக்கை உள்ளவர்களெல்லாம் மக்களின் ஆதரவையே நம்பி ஆட்சி புரியும் ஜனநாயகத்தை விரும்புகின்றவர்கள் எல்லாம், அந்த ஜனநாயக அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் அரசியல் அமைப்புக்குப் பூரண விஸ்வாஸத்துடன் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பு கின்றவர்களெல்லாம் இந்த மசோதாவை ஆதரித்தே ஆகவேண்டும். அதே சமயத்தில் எந்த அடிப்படைக் கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அடிப்படைக் கொள்கைக்கே விரோதமான, எதிரிடையான கொள்கையை உடையவர் களின் எதிர்ப்பையும் உடைத்தெறிந்து இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதுவரையில் கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த மசோதாவின் கருத்து பலாத்காரத்திற்குத் தடையாக இருக்கிறதென்று சொன்னார். இந்த மசோதா இல்லாமலேயே பலாத்காரத்தை தடுப்பதற்கான சட்டங் கள் இப்பொழுது இல்லையா என்று அவரைக் கேட்கிறேன்.”

***THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“இந்த சட்டத்தை பிரேரிக்கும்போதே அதைப்பற்றி நான் விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை அவர் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்றால் நான் திருப்பிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதுவரையில் கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறியவற்றையெல்லாம் கூர்ந்து கவனித்து வந்தேன். நான் எந்தக் கட்சிக்குத் தலைமை வகிக் கிறேனோ அந்தக் கட்சியின் சார்பில் எழுப்பப்பட்ட ஆட்சேபனைகளுக்கு எல் லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் சரியான பதில் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர் சொன்னது போல வடநாடு, தென்னாடு, திராவிடர், திராவிடரல்லாத் தார், போன்ற பல கொள்கை அடிப்படையில் இந்த மசோதாவை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. அதுவும் குறிப்பாக நான் சட்டத்தைப் பற்றியே பேசினேன். இந்தச் சட்டத்தை நாம் ஒப்புக்கொண்டால் இன்றைய சமுதாய வளர்ச்சியையே அது பாதிக்கும் என்று குறிப்பிட்டேன். சமு தாய வளர்ச்சிக்காக, சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காக இனிமேல் எந்த நாடகமாவது நடித்துக் காட்டப்பட்டால் அந்த நாடகமே தடை செய்யப்பட்டு விடக்கூடிய ஆபத்து இதனால் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். அப்படிச் செய்வது தர்மமா, நியாயமா என்று கேட்டேன். அதுவும் ஒரு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் நாடகத்தைத் தடுத்துவிடலாம். குறிப்பாக இந்த நாடகத் தினால் அமைதிக்குப் பங்கம் வரலாம் என்று சொல்லி ஒரு ஹெட் காண்டேபிள்கூட அந்த நாடகத்தை நடக்கவிடாமல் தடுத்துவிடக்கூடிய அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறோம், இது சரியல்ல என்று குறிப்பிட்டேன்.”

21st December 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

நான் எழுப்பியது இரண்டே இரண்டு பிரச்சனைகள்தான். இந்த இரண் டேக்கும் கனம் மந்திரி அவர்கள் யாதொரு பதிலும் சொல்லவில்லை. அதைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் அவருக்கே உரித்தான நிதான புத்தியோடு மிகச் சாதாரணமாகப் பேசிய விஷயங்களை, அவர் யோசனைப்படியே ஆத்திரப் படாமல் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன். அவர் தான் சொல்லும் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் ஒரு உள்நோக்கம் வைத்துப் பேசுகின்றாரே தவிர இந்த மசோதாவை எதற்காகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதற்கு அவரால் சரி யான பதிலைச் சொல்ல முடியவில்லை. ஆகவே மற்றக் கட்சிக்காரர்கள் எழுப்பிய ஆட்சேபனைகளுக்கு நேர்முகமாக சமாதானம் சொல்ல முடியாத காரணத்தால் வேறு வேறு உபாயங்களைக் கையாண்டு வேண்டாத பிரச்சினை களையெல்லாம் எழுப்பியிருக்கிறார். அத்தோடு எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் களிடையே பிளவை உண்டாக்கும் வகையிலும் அதிலும் குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சிக்கும் கம் யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் பிளவை உண்டாக்கும் முறையில் பேசியிருக்கிறார். அது அவசியமில்லாத முயற்சி. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றவர்களுக்கும் அவர் சாமர்த்தியம் நன்றாகத் தெரியும். குறிப்பாக இந்த மசோதாவை எதிர்த்துப் பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியி லிருந்தும்சரி, திராவிடப் பார்லிமெண்டரிக் கட்சியிலிருந்தும் சரி, பேசியவர்கள் இந்த மசோதாவிலுள்ள அடிப்படையான ஆட்சேபகரமான விஷயங்களைப்பற்றித்தான் பேசினார்கள். அதை மறைத்துவிட்டு கனம் மந்திரி அவர்கள் அக்கட்சிகளுக்கிடையே பிளவை உண்டாக்கும் முறையில் பேசி விட்டதினால் மாதிரி அவர்களது உள் நோக்கம் வெற்றிபெற முடியாது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் உணரவேண்டும்.

“கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப்பற்றி அனாவசியமான சில விஷயங்களைக் குறிப் பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார். இப்படி இவர் பேசுவதன் மூலமாக அந்த ஸ்தாபனத்தையே மாற்றுவது சலபமல்ல. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இந்த தேசத் தில் மட்டுமல்ல, வேறு பல பல தேசங்களிலும் என்ன செய்துகொண்டி ருக்கிறார்கள் என்பதை இவர்தான் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்பது அல்ல. ஆனால் ஒரே ஒரு முக்கியமான உண்மையையாவது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டாரே என்று நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதா வது தற்பொழுது கம்யூனிஸ்டுகள் பலாத்காரத்தை விரும்பவில்லை பலாத் காரத்தைத் தூண்டும் பிரசாரங்களைச் செய்யவில்லை என்பதையாவது ஒப்புக்கொண்டார்களே என்பதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன்.”

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“May I know whether a commentary on the speech of the Hon. Minister can be allowed?”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member may refer to Rule 74 of the Assembly Rules.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்குப் பதில் கூறுவதற்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முக்கால் மணி நேரம் நான் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இரண்டுமொரு நிமிஷத்தில் முடித்துக்கொண்டுவிடுவேன், யாரும் குறுக்கிடா விட்டால். இடையூறு செய்தால் அதனால் எவ்வளவு நிமிஷம் நேரமாகிள் றதோ அவ்வளவு நிமிஷம் அதிகமாகப் பேச என்னைத் தாங்கள் அனும திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்களின் பேச்சி லிருந்து அவர் கொஞ்சம் தூரதிரஷ்டியோடு இந்த மசோதாவைக் கொண் டு வந்திருப்பதாகத் தெரியலாம். நேற்று தோழர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் பலாத்காரத்தைத் தூண்டக்கூடிய எந்த விதமான நாடகங்களும் நடிக்க

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st December 1954]

காட்டப்படாமலிருக்கும்போது எதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னார். பலாத்காரத்தைத் தூண்டக்கூடிய நாடகங்கள் எதுவும் நடக்கவில்லை என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்களே இன்றைக்குப் பதில் சொல்லும்போது ஒப்புக்கொண்டுவிட்டார்கள். இருந்தாலும்கூட இன்றைக்கு இருக்கும் அரசியல் அமைப்புப் பிரகாரம் வரும் காலத்திலும் கூட யாரும் பலாத்காரத்தைத் தூண்டக்கூடிய நாடகங்களை நடக்கக்கூடாது. என்பதற்காகத்தான் கொண்டுவரப்பட்டதாகக் கூறினார்கள். வருங்காலத்தில் ஒருக்கால் நிலைமை என்ன ஆகுமென்று சொல்லமுடியாது, என்ற அரசியல் காரணத்திற்காகத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்றும் சொன்னார்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“கனம் ராமமூர்த்தி சொன்னவற்றை நான் ஒப்புக்கொண்டதாக ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கூறினார். அவர்களுடைய கற்பனையில் நான் ஒப்புக்கொண்டதாக வேண்டுமானால் சொல்லலாமே தவிர நான் ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி சொல்லியது எதையும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை.”

MR. SPEAKER :—“Let the hon. Member be brief in his remarks.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“இவ்வளவு நேரம் நிதானமாக பேசிய கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது ஏன் ஆத்திரப்படுவார்களென்று கேட்கிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பலாத்கார பிரசாரம் பண்ணுவதற்கு உரிமை வேண்டுமென்று கேட்கிறது என்று சொல்லுகிறார். அப்படி கேட்பது எங்கள் கொள்கையாக இருந்தால், மந்திரிக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியாக இருந்தாலும் வேறு எந்தக்கட்சியாக இருந்தாலும் தடைசெய்வதற்கு. இன்னும் ஆந்திர மாகாணம் பிரிவதற்கு முன் கம்யூனிஸ்டுகள் சட்டசபையைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அதிகாரத்திற்கு வரவேண்டுமென்று பார்த்தார்கள் என்று திருத்திக்கூறுவது அர்த்தமில்லாத ஒரு விஷயமாகும். கனம் சுப்ரமணியம் அவர்கள் மெஜாரிடி பலத்தைக்கொண்டு எந்தவிதமான சட்டத்தையும் கொண்டுவந்துவிடலாம் அதற்கு இந்தப் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் பொறுப்பாக இருப்பதற்கில்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

SRI T. SHANMUGAM :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள் திராவிட பார்லிமெண்டெரி கட்சி கொள்கை . . .”

MR. SPEAKER :—“கனம் அங்கத்தினர் அவருடைய திருத்தம் வரும்போது பேசலாம்.”

“I cannot allow every hon. Member to speak now. I wish to know from the hon. the Deputy Leader of the Opposition Sri M. Kalyanasundaram whether he is withdrawing his amendment.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“I am sorry I have to press it.”

MR. SPEAKER :—“Then I shall put it to vote. The question is—

‘After the words “be taken into consideration”, insert the words “this day one year”.’

The amendment was put and declared lost.

21st December 1954]

A poll was demanded and the House divided as follows :—

Ayes—48.

Sri D. Dasarathan.
“ S. Swayamprakasam.
“ S. C. C. Anthony Pillai.
“ K. Vinayakam.
“ A. Ratnam.
“ V. Gopala Gounder.
“ S. Deivasigamoney.
“ N. Rathina Gounder.
“ M. P. Subramaniam.
“ P. Rangasami Reddiar.
“ P. Rathnaswami Pillai.
“ T. Shanmugam.
“ A. Govindasamy Nayagar.
“ P. Kandaswami Gounder.
“ S. P. Thangavelu.
“ A. Veloo.
“ K. S. Lakshminipathi Naicker.
“ R. Rangaswami Gounder.
“ M. Narayana Kurup.
“ K. T. Sreedharan.
“ O. Kunhirama Kurup.
“ M. Palaniyandi.
“ M. Narayanan Nambiar.
“ N. Paramesiva Udayar.

Sri P. Kunhirama Kidav.
“ O. Koran.
“ P. Ramamurthi.
“ M. Kalyanasundaram.
“ K. P. Gopalan.
“ C. Kandasamy.
“ P. Jeewanandam.
“ K. T. Raju.
“ S. Ramalingam.
“ S. Vadivelu.
“ K. C. Gopalan Unni.
“ V. Madanagopal.
“ N. Sivaram.
“ A. K. Subbiah.
“ K. V. Ramasamy.
“ T. S. Ardhanari.
“ P. Venkatesha Sholagar.
“ N. K. Palanisami.
“ K. Madhavan Nambiar.
“ E. T. Kunhan.
“ R. Krishnan.
“ P. Chockalingam.
“ M. Manickasundaram.
“ S. Pakkiriswami Pillay.

Noes—107.

The Hon. Sri K. Kamaraj Nadar.
“ C. Subramaniam.
“ A. B. Shetty.
Sri K. Rajaram.
“ C. Rajam Ramaswamy.
“ B. Bhakthavatsalu Naidu.
“ P. G. Karuthiruman.
“ V. C. Palanisami Gounder.
“ B. K. Nallasamy.
“ N. Mahalingam.
“ P. K. Thirumurthi.
“ R. Kuppuswami.
“ S. R. Arumugam.
“ P. S. Rangaswami Naidu.
“ P. Varadarajulu Naidu.
“ S. Lakshmana Gounder.
“ P. G. Manickam.
The Hon. Sri Shanmuga Rajeswara
Sethupathi Raja.
Sri N. Ramakrishna Ayyar.
“ K. Venkataswami Naidu.
“ U. Krishna Rao.
“ A. M. Sambandam.
“ M. R. Ramachandran.
“ O. Venkatasubba Reddi.
“ T. P. Elumalai.
“ V. K. Ramaswamy Mudaliar.
“ R. A. Nataraja Mudaliar.
“ S. Panchaksharam.
“ H. M. Jagannatham.
“ A. K. Masilamani Chettiar.
“ K. G. Munuswamy Gounder.
“ R. Thangavelu.
“ A. Ramachandra Reddiar.
“ K. S. Ardhanareswara Gounder.
“ M. P. Periaswami.
“ A. Sambasivam.

Sri P. M. Munuswami Gounder.
“ O. A. Nanjappa.
The Hon. Sri S. S. Ramasamy
Padayachi.
“ B. Parameswaran.
Sri T. K. Rama.
“ M. S. Munisamy Pillay.
“ V. S. Chinnasami Naidu.
“ A. Iyanar.
“ V. S. Sivaprakasam.
“ V. Muthu.
“ S. Thinakaranaswami Thever.
“ V. Chinnayya.
“ T. V. Sannasi.
“ Antony Peter.
“ N. Rajagopal.
“ R. M. Palaniappan.
“ T. R. Varadan.
“ M. D. Thiagaraja Pillai.
“ S. Arumugam Pillai.
“ O. Chengam Pillai.
“ G. Narayanaswami Naidu.
“ M. Marimuthu.
“ M. C. Muthukumaraswami.
“ L. Anandan.
“ V. Krishnaswamy Padayachy.
“ G. Vagheesam Pillai.
“ A. S. Sahajananda.
“ K. Parthasarathy.
“ M. Jagannathan.
“ P. S. Krishnasamy Ayyangar.
“ G. Govindan.
“ AR. A. RM. Chokkalingam Chettiar.
“ S. Jayarama Reddiar.
“ M. Kandasamy Padayachi.
“ R. Krishnaswami Naidu.
“ P. Chellathurai.

12-10
p.m.

[21 December 1954]

Noes—107—cont.

Sri K. Shanmugam.	Sri Samia Koorayar.
„ R. V. Swaminathan.	„ W. J. Fernandez.
„ M. G. Shanker.	„ N. Gopala Menon.
„ P. Urkavalan.	„ V. R. Nagarajan.
„ T. Ganayathi.	„ E. K. Sankara Varma Raja.
„ A. Vaikuntam.	„ K. Aranganthan.
„ R. S. Arumugham.	„ M. Venugopala Gounder.
„ V. Arumugham.	„ A. Appu.
„ P. B. K. Raja Chidambaram.	„ A. Muthuswami.
„ J. L. P. Roche Victoria.	„ M. Kattimuthu.
„ P. Selvaraj.	„ T. Manavalan.
„ K. Ramaswami Doss.	„ K. Kunhi Mohamed Shafee.
„ S. N. Somayajulu.	„ T. D. Muthukumaraswamp Naidu.
„ I. K. Subramania Pillai.	„ K. R. Viswanathan.
„ K. Ishwara.	„ V. Balakrishnan.
„ K. P. Kuttikrishnan Nair.	„ M. Dharmalingam.
„ K. H. Bomman.	„ V. Govindaswamy Naidu.
„ V. K. Kannan.	

Neutral—Nil.

12-20
p.m.

Ayes—48; Noes—107; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘ After the words “ be taken into consideration ” insert the words “ this day three months ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘ For the words “ be taken into consideration ”, substitute the words “ be dropped ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘ Add at the end of the motion the words “ and be dropped for the present ”.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—“ Now I will put the main motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the Madras Dramatic Performances Bill, 1954 (L.A. Bill No. 37 of 1954) is amended by the Select Committee be taken into consideration.’ ”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—“ Now we will take up clause by clause consideration of the Bill. Now we will take up clause 3 first. Or if it is the desire of the House to take up clause 2 we will take it up first. Let us take clause 2.”

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—“ May I request you, Sir, to give a clarification on Rule 74 referred to by you. According to Rule 74 the mover of a substantive motion and the mover

21st December 1954] [Sri K. P. Kuttikrishnan Nair]
of an adjournment motion shall have the right of reply. The explanation to that rule under item (2) says: ‘ an amendment to a resolution ’. That is not a substantive motion and the mover of the amendment has no right of reply.”

MR. SPEAKER:—“ This is not an amendment to a resolution. This is a main motion moved by the Hon. Minister. It is a substantive motion.

“ Now let us take clause 2.”

Clause 2.

MR. SPEAKER:—“ The question is—
‘ That clause 2 do stand part of the Bill.’ ”

SRI R. KRISHNAN:—“ Mr. Speaker, Sir, I move—
‘ That item (1) be deleted.’ ”

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“ Mr. Speaker, Sir, I move—
‘ That in item (1) for the word “ likely ” in line 2, the word “ intended ”, be substituted.’ ”

SRI S. RAMALINGAM:—“ I second the amendment, Sir.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“ Mr. Speaker, Sir, I move—
‘ That items (1) (i), (1) (ii) (1) (iii) and (1) (iv) be deleted.’ ”

SRI S. RAMALINGAM:—“ I second the amendment, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Mr. Speaker, Sir, I move—
‘ That in item (1) (i) the words “ or its authority in any area ” be omitted.’ ”

SRI K. T. SREEDHARAN:—“ I second the amendment, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Mr. Speaker, Sir, I move—
‘ That in item (1) (i) after the word “ State ”, the words “ or part ” be inserted.’ ”

SRI K. T. SREEDHARAN:—“ I second the amendment, Sir.”

[21st December 1954]

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That in item (1) (ii) the words " or any offence involving violence " be omitted. ' "

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That in item (1) (ii) for the words " an offence ", the words " any cognizable offence " be substituted. ' "

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI C. KANDASAMY :—" Mr. Speaker, Sir, I move that—

(1) *' In item (1) (iv) in line 1, for the words " any section of the citizens ", the words " any community or nationality " be substituted. ' "*

(2) *' In item (1) (iv) in line 2, for the words " any other section of the citizens ", the words " any other community or nationality ", be substituted. ' "*

SRI A. RATNAM :—" I second the amendments, Sir."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That in item (1) (iv) for the words " citizens of India " occurring in line 1, the words " citizens of the State of Madras ", be substituted. ' "

SRI A. RATNAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That in item (1) (iv) omit the words " of the citizens of India " occurring in the end. ' "

SRI A. RATNAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI A. RATNAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That item (1) (v) be omitted. ' "

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" I second the amendment, Sir."

SRI P. S. KRISHNASAMY AYYANGAR :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That after the expression " religious beliefs " in item (v) the words " or religious rites " be inserted. ' "

The amendment was duly seconded.

21st December 1954]

SRI V. MUTHU :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That in item (1) (v) the words " is deliberately intended to " be omitted. ' "

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That for item (1) (v) the following be substituted :—

" (v) slander intentionally and maliciously the reversed religious characters whom the people held as God. ' "

The amendment was duly seconded.

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That in item (1) (v) after the word " deliberately ", the words " and maliciously " be inserted. ' "

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That in item (1) (v) for the words " citizens of India ", the words " citizens of the State of Madras " be substituted. ' "

SRI A. RATNAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI K. P. GOPALAN :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That for item (1) the following be substituted :—

" (1) ' objectionable performance ' means any play, pantomime or other drama—

(i) which is grossly indecent or obscene or intended for blackmail and declared by order to be an objectionable performance under section 4; or

(ii) which is likely to promote feelings of communal hatred among the people of India. ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI V. MUTHU :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That Explanation I under item (1) be omitted. ' "

The amendment was duly seconded.

[21st December 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That in item (1), Explanation I, the words “ or because such performance expresses disapproval of or fair comment on, any existing custom or usage in society ” be added at the end.’ ”

SRI K. T. SREEDHARAN:—“ I second the amendment, Sir.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That in Explanation I under item (1) the words “ or so made with a view to diffuse knowledge and enlightenment to the public ” be added at the end.’ ”

SRI A. RATNAM:—“ I second the amendment, Sir.”

SRI V. GOPALA GOUNDER:—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ that after the existing Explanation II under item (1) the following new Explanation be inserted:—

“ Explanation III.—A performance shall not be deemed to be objectionable merely because words are uttered or signs or visible representations are made in the course thereof either expressing disapprobation or criticism of any superstitious beliefs of any class of the citizens of India or tending towards the promotion of social justice or reprobation.” ’ ”

SRI S. RAMALINGAM:—“ I second the amendment, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN:—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That at the end of item (2) the words “ by tickets ” be added.’ ”

12-30 p.m. SRI S. RAMALINGAM:—“ I second the amendment, Sir.”

MR. SPEAKER:—“ The main motion as well as the amendments are before the House for discussion.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஷரத்து ஆட்சேபகரமான நாடகம் என்ன என்பதைக் குறிக்கக் கூடியதாய் இருக்கிறது. ஆகவே இதில் முக்கியமான அம்சங்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி பேசக்கூடிய காலத்தில் மந்திரியார் பலாத்காரமா இல்லையா என்ற கேள்வியை எழுப்பி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைத் தாக்கும் வகையில் பேசியிருக்கிறார். இந்தப் பிரச்சினையை முழுக்க முழுக்க அலசிப் பார்த்தால் புரியும். முக்கியமாக இந்த ஷரத்து என்னவென்று ஆராயவேண்டும். ‘ I, this Act, unless the context otherwise requires (1) “ objectionable performance ” which is likely to (1) incite any person to resort to violence or sabotage for the purpose of overthrowing or undermining the Government.’ ”

21st December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

அதாவது ஒரு நாடகம் யாரையாவது பலாத்காரத்தில் தூண்டக்கூடியதாய் இருக்கலாம். அப்படிப்பட்ட நாடகத்தை தடைசெய்யவேண்டும் என்றிருக்கிறது. 1789-ம் ஆண்டில் நடந்த பிரெஞ்சுப் புரட்சியைப்பற்றியோ அல்லது சோவியத் புரட்சியைப் பற்றியோ நாடகம் நடக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையிலே அன்றையதினம் ஏற்பட்ட புரட்சிகளை அப்படியே நாடகத்தில் தத்ரூபமாகக்காட்சிகளை அமைத்து சித்தரித்துக் காட்டினால் கம்யூனிஸ்டுகள் ஜனங்களிடையே பலாத்காரத்தைத் தூண்டுகிறார்கள் என்று அதிகாரிகள் கூறி நாடகத்தைத் தடைசெய்து விடுவார்கள். ‘ It may incite any person ’ என்று இன்றைக்கு அதிகாரிகள் கருதினால் அந்த நாடகத்தைத் தடைசெய்துவிடலாம். ஆகவே குறிப்பிட்ட அதிகாரியின் உள்ளத்திலே அந்த நாடகம் பலாத்காரத்தைத் தூண்டிவிடுகிறது என்று கருதினால் அந்த நாடகத்தை நிச்சயம் தடை செய்வார்கள். அதாவது அதைத் தடை செய்வதும், செய்யாததும் அந்த அதிகாரியினுடைய தன்னுணர்ச்சியைப் பொறுத்திருக்கிறது. அரசாங்கத்தை ஒழித்துக்கூட்ட வேண்டுமென்ற பலாத்கார எண்ணத்தை ஜனங்களிடத்தில் புகுத்தக்கூடியது என்று சொல்லி அந்த நாடகத்தை தடை செய்யக்கூடிய உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறது. இன்று ஜனநாயகம் பற்றி பிரமாதமாக நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசினார். இந்த நாட்டில் எப்படிப்பட்ட ஜனநாயகம் நிலவி வருகிறது போட்டு வாங்கிய பிறகு எதையும் செய்ய முடியும் என்று பிரமாதமாக பேசுகிறார்கள். ஏதோ செய்துவிட்டதாகவும் உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். ஆனால் நாட்டில் என்ன நடக்கிறது? நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயிகளுக்கு ஒரு உதவியும் அளிக்காமல் அவர்களை துன்புறுத்துகிறார்கள். ஆனால் உங்களுக்கு நிலம் வாங்கிக் கொடுக்கிறோமென்று பேச்சளவில்லாத மந்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். தவிர நடைமுறையில் இதுவரையில் ஒன்றும் செய்யவில்லை. விவசாயிகள் மேலும் மேலும் கடன்பட்டு அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கும்போது பெருநிலச்சுவாந்தார்கள் அந்தக் கடன்களை திருப்பிக் கொடுக்கும்படி நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் உச்சானியில் இருக்கிறதென்று இந்தச் சட்டசபையில் பேசப்படுகிறது. இந்தப் பிரசாரத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு உரிமை இருப்பதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். இந்தச் சட்டசபையில் எந்த விஷயத்தைப் பற்றி மந்திரி பேசினாலும் அது சபையில் நடக்கும் விவாதத்தைப்பற்றியதாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும்சரி அவை பத்திரிகையிலே பத்தி பத்தியாக வரும். ஆனால் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் பேசினால் ஒரு பத்திகூட வராது. இதற்குப் பெயர் ஜனநாயகம். ஆகவே பிரஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட் சொல்லுகிறபடி மூன்று லக்ஷ ரூபாய் இருந்தால்தான் ஒரு பத்திரிகை நடத்தமுடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி மூன்று லட்சம் வைத்திருப்பவர்களுக்குத்தான் இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் இருக்கிறது. அதுபோகட்டும் பலாத்காரம் என்று குறிப்பிட்டு அதிகாரிகள் அந்த நாடகத்தின்கீழ் இந்தவிதமான அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்தி விட்டால், அந்த நாடகத்தைத் தடுத்துவிடமுடியும். ஒரு நாடகம் நோடியாக பலாத்காரத்தை தூண்டிவிடுவதாக இல்லாமல் இருந்தபோதிலும் கூட பலாத்காரத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்று நினைத்தால் அதிகாரிகள் தடை செய்வதற்கு சாத்தியம் இருக்கிறது. இந்த செக்ஷனில் மேலும் என்ன சொல்லப்படுகிறதென்றால் ‘ is deliberately intended to outrage the religious feelings of any class of the citizens of India by insulting or by blaspheming or profaning the religion or the religious beliefs of that class ’ என்று Indian Penal Code Section 295(A) இருக்கக்கூடிய வாசகத்தை அப்படியே போட்டுவிடவில்லை. அதோடு கொஞ்சம் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ‘ deliberately intended . . . that class ’ அவ்வாறு சேர்க்கப்பட்ட பிறகு தான் is deliberately intended இந்த ஷரத்தில் போடப்பட்டது. Blaspheming or profaning என்று இந்த ஷரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. Dictionary இவைகளுக்கு என்ன அர்த்தம் என்று நான் பார்த்தேன். Blaspheming என்பதற்கும் profaning என்று அர்த்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தப்பட்டதாக இருக்கிறதே தவிர இவை இரண்டும் அர்த்தம் கொள்வதற்கில்லை.

[Sri P. Ramamurthi] [21st December 1954]

“இன்றைக்கு மத நம்பிக்கை நாடகத்தின் மூலமாக எங்கே குறைந்து விடுமோ என்று நினைத்து அம்மாதிரி நாடகங்களை தடுப்பதற்குத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டதென்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசியதிலிருந்து ஊக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. இன்றைக்கு நாட்டில் இருக்கக்கூடிய முற்போக்குக் கருத்துக்களை சித்தரிக்கும்படியான நாடகத்தை சமுதாய வளர்ச்சி ஏற்படுவதற்காக நடத்தப்படும் நாடகத்தை இந்த மசோதா நிறைவேற்றினால் அவைகளைத் தடுத்தாலும் தடுத்துவிடலாம். பழைய காலத்தில் இருக்கக்கூடிய சமுதாய அமைப்பில் நெருப்பை கடவுளாக மதித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் மனித சமுதாய வளர்ச்சியின் காரணமாக ஒரு புரட்சிகரமான மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜனங்கள் அகிலிணி என்று சொல்வதில்லை நெருப்பாக கொள்வதில்லை. ஆனால் இந்த ஷரத்தில் **Blaspheming or profaning** என்ற வார்த்தைகளை இந்த ஷரத்தில் சேர்த்துக்கொண்டால் இம்மாதிரியான முற்போக்கு நாடகங்களை தடை செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு ஷரத்து இந்த மசோதாவில் இருந்தால் மக்களிடையே நல்ல கருத்துக்களைப் புகட்டவே முடியாது. இம்மாதிரி நாடகங்களை தடை செய்வதற்கு யாரிடத்தில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா கலெக்டரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக இம்மாதிரி ஜில்லா அதிகாரிகள் பெரிய பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களிடத்தில் நட்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக தஞ்சாவூர் ஜில்லா கலெக்டர் இந்த ஜில்லாவிலுள்ள நிலப்பிரபுவிடம் நட்பு வைத்திருக்கலாம். அங்கு விவசாயிகளை பாதிக்கக்கூடிய ஒரு முற்போக்கான விஷயம் அடங்கிய ஒரு நாடகம் நடப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அந்த நிலப்பிரபு சாதாரணமாக அந்த நாடகம் நிலச்சுவாந்தார்களைத் தாக்குவதாக இருக்கும் என்று கலெக்டரிடம் சொல்லி தடைசெய்துவிடுவார்கள். இம்மாதிரி பெரிய பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் கலெக்டரிடம் நட்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட அதிகாரியிடம் நாடகங்களைத் தடைசெய்வதற்கான அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டால் அது ஒரு மோசமான நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடும். இதில் மிகப் பெரிய ஆபத்திருக்கிறது. இந்த ஷரத்தில் சொல்லக்கூடிய வார்த்தைகள் அதாவது **likely to, intended to** என்ற வார்த்தைகள் மிகவும் ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது. ஏனென்றால் அதிகாரிகளின் மனதிலே ஒரு நாடகம் மக்களின் ஒரு சாராரை பாதிக்கக்கூடும் என்று தவறாகக் கருதினாலும்கூட அவர் அந்த நாடகத்தை தடை செய்ய அதிகாரம் இருக்கிறது. மேலும் **‘which is deliberately intended to outrage religious feelings’** என்ற வார்த்தைகளின் அர்த்தம் என்ன? இதை எவ்விதமாகவேண்டுமானாலும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஆதலால் நாங்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, this is a most important clause of this Bill and I shall deal with my amendments one by one. The object of my first amendment is to delete the words ‘or its authority in any area’ in item (1) (i) of this clause. My second amendment runs as follows :—

“ In item (1) (i) after the word “State”, insert the words “ or part. ” ”

12-40 These two amendments are complementary to each other. Sub-p.m. clause (i) as amended would read as follows :—

“ incite any person to resort to violence or sabotage for the purpose of overthrowing or undermining the Government established by law in India or in any State or part. ”

I submit that that will be sufficient because any such attempt ‘ to incite any person to resort to violence or sabotage ’ will constitute a very serious offence but if we add the words ‘ authority in any

21st December 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

area ’, it becomes very wide and very vague. What is the authority in any particular area? We know that there are special provisions in the Indian Penal Code. I believe it is section 188 which makes any attempt to prevent or obstruct any public servant in the discharge of his duties an offence. Therefore, if this sub-clause is intended to protect him in the discharge of his duties, that section would suffice. As things stand now, the ‘ authority ’ may mean anything. It may mean the village official. Therefore, my submission is that any such obstruction must be with the intention of undermining the State or threatening its existence. If it is retained as it is, it will give too wide an interpretation.

“ Then, Sir, I come to my third amendment which says—

“ In item (1) (ii), for the words “ an offence ” substitute the words “ any cognizable offence ” .

I do not know whether all offences including the offence which involves violence are cognizable. Assault may be an offence which involves violence. Therefore, I want to restrict the scope of sub-clause (ii) to very serious offences involving violence and that is why I have added the word ‘ cognizable ’ which, I think, is a formal amendment in keeping with the spirit of the clause.

“ Then, I come to my fourth amendment which says—

“ In item (1), Explanation I, add at the end the words “ or because such performance expresses disapproval of or fair comment on any existing custom or usage in society ” . ”

This would, in effect, give the same kind of protection that is given to political criticism, to matters relating to social criticism also. The amendment moved by Messrs. Gopala Gounder and M. P. Subramaniam relates to the same object.

“ Yesterday I stated that sub-clause (v) is a very wide provision which, if it stands as it is to-day, would create a great deal of confusion because we have not till now begun to make ‘ faith or belief ’ a punishable offence. Even the Hon. Minister in his reply has stated that there are individuals or people in India to-day who believe in the cult of violence. By this, I do not mean to suggest that the Government should ban such people or such organization. My argument is that one may believe in the cult of violence but it is not punishable so long as it does not involve any overt act which affects the society, peace or order or the existence of the State. Much more so in the case of ‘ religious belief ’ which is vague. One may have his own religious belief or feeling or faith but so long as it does not affect society and so long as such belief does not incite a section of the people to resort to acts of violence or other acts which may affect the State, it should not be made an offence. Therefore, my submission is that either ‘ the faith by itself or the feeling by itself ’ should not be made an offence. Moreover, the word ‘ class ’ is used in this sub-clause. We know that we have different systems of religious belief—known systems. I do not

[Sri M. Narayana Kurup] [21st December 1954]

want to narrate them now. What is the definition of the word 'class'? Will it include a certain number of persons? These are things which are left vague. If at all the Government want to retain such a clause, my submission is that the Government should intervene only when feelings of a section of the people are wounded to such an extent as to make that section of the people indulge in an overt act prejudicial to the peaceful existence of society or the State. As it is, the mere fact of 'wounding' which we cannot measure, is a very vague term.

"Then, Sir, it is well-known in the law of libel that criticism or fair comment is not punishable. That principle has been accepted so far as the Explanation goes because it says that 'to get redress by peaceful means—political or social justice—' is not an offence. Now, I would ask, why should not the Government extend the same concession to matters of social reform or comments on the existing custom or usage which is not liked by anybody? Why should there not be any peaceful persuasion of people by organizing dramatic performances and preparing them towards a more progressive system? Therefore, it is highly essential that that concession should be extended to social reforms also. Otherwise, we would not have been what we are to-day. We have known many doughty champions of social reforms who have popularized art by staging dramas and other performances. It is to cure that defect that my amendment is intended and it serves the purpose. I believe the Government will not have any objection to accept this amendment because it is a very reasonable amendment restricting only the abuse of power conferred on Collectors. Sir, as I said before, in view of the fact that the provisions of this Bill are to be interpreted by District Collectors and not by religious pandits, we must see that the scope of the Bill is restricted as far as possible. If an Explanation is given that 'fair comment' is not an offence, when the High Court Judge or the officer considers the question, his attention will be pointedly drawn towards it. He will consider that question in detail and he will be able to come to a judicial decision."

12-50
p.m

* SRI N. GOPALA MENON :—"Mr. Speaker, Sir, it was rather amazing to me to listen to the hon. Leader of the Opposition objecting to this clause and to the Bill as a whole. Sir, a Bill or a legislation for the purpose of restricting dramatic performances has been in vogue from the Roman period and every civilized country in the modern world has got a legislation of this kind. During the Roman period, it would be a surprise for us to know that a husband could seek a divorce from his wife if she attended a theatre without his permission. In the early days, it was the church that was controlling all the theatres and dramatic performances and if any person participated in a dramatic performance which was contrary to orthodox performances, he would not be given sacrament nor even a decent Christian burial. The Christian faith was so harsh on such performances and the persons who performed

21st December 1954] [Sri N. Gopala Menon]

them. Later, Sir, we find in England the Government stepping in and legislating not only for the persons who actually participate in these plays but also for theatres where these performances have to be played. There have been legislations throughout the world in every country regarding dramatic performances.

"The object of this legislation is that the drama is used as a vehicle for the purpose of propagating religious and political views and if Government want to safeguard society against going into wrong paths, they must necessarily step in and legislate to prohibit such objectionable performances being staged. It is, therefore, necessary to see that objectionable performances are not performed. It is somewhat amazing to me to listen to the long speeches of several Members saying that the Bill encroaches upon the rights of the people. In fact, my own view is that the clauses in the Bill are not sufficiently stringent as they ought to be. It is the duty of any Government which want to have an orderly evolution of society to see that objectionable performances which are against the sentiments of the religious faiths of the people ought to be banned. There should be provision for the purpose of prohibiting performances which are calculated to overthrow the foundations of society. If Government are not providing for that, there will be many performances staged with a view to overthrow or subvert the Government. If dramatic performances are not properly controlled, no man, no politician, no religious head will be free in any society and any person may caricature another person as a debauched person and unfit to lead the people though he may be held in high reverence by a large section of the people. If the Government are absolutely powerless to check such unrestrained acts by persons who do not have the good of the society at heart, then, Sir, the Government will be abdicating one of their primary functions. I, therefore, think that these various clauses ought to be there. I do think that there ought to be many more clauses also included so that provisions of the Bill may properly be enforced.

"Sir, I also feel that there are certain provisions in this Bill to which pointed reference has been made by some of the hon. Members from the Opposition with which I greatly agree. This is more or less a preventive Bill—a Bill which seeks to prevent objectionable performances being staged and to punish those persons who actually perform plays which are objectionable. The person who ought to prevent such acts should not be a police official. If Government have any faith in democratic institutions, they ought to give the power of preventing such acts to popular men who have been elected by the people. Sir, it is the old bureaucratic method to have everything vested in the authority of the District Collector and the Commissioner of Police. In the olden days, the Government trusted in every matter only their own officials and subordinates. But those days are gone. Now, we are having democratic institutions. It may be our people err. Many of them may err in

[Sri N. Gopala Menon] [21st December 1954]

the beginnings of democracy. We do err and we learn by mistakes. It may be that some of our people may be corrupt. It may be that some of our people are amenable to several kinds of influences. But these things will have to be gone through if we want democracy. I think that it is not at all proper to give powers to the District Collector or to the Commissioner of Police to ban dramatic performances as has been provided in the Bill. Instead of the Police Commissioner the Government could vest such powers in the President of a District Board or the Mayor of the Corporation or other representative persons. After all, these people have got the welfare of the people at heart as anybody else. I cannot understand how a Police Commissioner can scan a particular drama and say whether it is good or bad. He has not got the necessary training. I can understand the Director of Public Instruction or the Mayor of Madras who moves with the people doing this job because he knows what art is, and judge what is good and what is not good. The old mentality of trusting officials and not trusting people must go. In fact, I was very much surprised to listen to the speech of a very respected and experienced Member of this House and who occupied for a long time the Treasury Benches to the effect that when a District Magistrate issued an order, the Government ought not to interfere with it, that they should wait till a report was received from the former and that they should deal with the matter in a leisurely way. Such things were done in olden days. The sooner we get rid of these things the better will it be. Therefore, I would earnestly appeal to the Members of the House and to the Government to see that the power of banning dramatic performances which are objectionable, of scanning which is good and which is bad, should be vested in persons who are elected or who represent the people in one capacity or other. If Government do not do that, there is a great deal of justification in the statements that have been made."

MR. SPEAKER :—" The House will be adjourning at 1 p.m. for lunch. I wish to know whether the hon. Member is finishing his speech."

* SRI N. GOPALA MENON :—" I am just finishing my speech. Let us, Sir, broadbase or democratise the whole thing. We must take the people into our confidence. Some people may say that it will not be for good. I know that in the days of Dyarchy even Ministers were suspected. I know, Sir, European Executive Councillors paid greater heed to their Secretaries rather than to the words of Ministers. That was because they could not believe popular leaders. Now there must be a complete change in the outlook. I would earnestly appeal to those in authority to see that the Police Commissioner and the District Magistrates do not have anything to do with the working of this legislation. Their only duty

21st December 1954] [Sri N. Gopala Menon]

should be merely to carry out the mandate of the people. It is not the duty of the officials to tell the people what they ought to do and what they ought not to do."

MR. SPEAKER :—" The House will now rise and meet again at 2-30 p.m."

The House then rose for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று காலை யில் கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது வடநாடு, தென்னா ள்ளும், திராவிட நாடு பிரிவினையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இந்த நாடகக் கட்டுப்பாடு மசோதாவை எதிர்க்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார். ஓரளவு அதில் உண்மை இருந்தாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மசோதாவானது ராதா ராமாயணம் நாடக அடிப் படையை வைத்துக்கொண்டு கொண்டு வரப்பட்டது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அந்த நோக்கத்தைப்பற்றி நேற்று நான் சொன்னேன். எப்படி இருந்தபோதிலும் ராமாயணம் இந்த நாட்டில் இதுவரையில் நடந்து வந்திருக்கிறது. வடநாட்டு ஆரியன் ஒருவன் திராவிட நாட்டு மன்னனாகிய ராவணனைக் கொன்றான் என்பதைப் பற்றியும் சொல்லப்பட்டுவந்தது. அப்படியே நடிக்கப்பட்டும் வந்தது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Are we again going into a general discussion, Sir? It is better the hon. Member does not go into a general discussion again."

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member confine his remarks to the clause."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" அதாவது இரண்டாவது க்ளாஸில் ஐந்தாவது சப்-க்ளாஸை விலக்க வேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது மத சம்பந்தமான நாடகங் கள் அல்லது ஒரு தனிப்பட்ட வகுப்பை புண்படுத்தக்கூடிய விஷயங்கள் அடங்கிய ட்ராமாக்களை கட்டுப்படுத்த, தடைப்படுத்தவேண்டும் என்பது. அதாவது 'அப்ஜெக்ஷனல் பர்பார்மென்ஸ்' என்று கருதப்படும் ட்ராமாக்களை தடை செய்யவேண்டும் என்பதற்கு ஒரு திருத்தம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த க்ளாஸை ஏன் ஒமிட் செய்வேண்டும் என்பதைப் பற்றி சுருக்கமாகச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

" நமது இந்தியா பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் எழுதிய 'Letters from a Father to his daughter' என்ற புத்தகத்தின் கடைசியில் அவர் எழுதியிருக்கிறார் அதாவது :

' In the Ramayana we are told that Rama was helped by monkeys in South India and Hanuman was the great hero of the monkeys. It may be that the story of the Ramayana is really a story of the fights of the Aryans against the people of the South whose leader was Ravana. Probably the "monkeys" were the dark people who lived in Southern India.

* The Mahabharata came long after the Ramayana. It is much bigger book. It tells not of the fight between Aryans and Dravidians but of a great fight between Aryans and Aryans.'

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [21st December 1954]

“இது இந்தியா பிரதம மந்திரி அவர்கள் எழுதிய புத்தகத்தில் எழுதியிருப்பது. 13—12—1954-ம் தேதி டெல்லியில் Hindi Literary Symposium-த்தில் பேசியதில் இறுதியாக அவர் இந்நாட்டின் போராட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார், அதாவது

‘Sri Nehru referred to the dramatic parodies of Ramayana in Tamil Nad and said: “We should find out what is at the back of these developments. Such a parody of Ramayana, for instance, is intended to tell the audience that the people of the North have suppressed them not only to-day but they have done so for thousands of years and that, if they get an opportunity, they will do so again”. Mail, dated 15th December 1954.’

“அதுதான் ஜவஹர்லால் அவர்களுடைய கருத்தும். கம்ப ராமாயணத்தில் இருப்பது வேறு, சமஸ்கிருத ராமாயணத்தில் இருப்பது வேறு. அதனால்தான் இப்பொழுது ராமாயணத்தை வால்மீகி எழுதிய படி நடத்திக் காட்டுகின்றார்கள். ஆகவே உண்மையை நடத்திக்காட்ட வேண்டும் என்பதை தடை செய்வதால் அது மக்களின் மனதைப் புண்படுத்துகிறது. திராவிடர்களின் உயர்வையும் ஆரியர்களின் தாழ்வையும் சித்தரித்து நடத்தப்பட்டு வருகிற நாடகங்களை கட்டுப்படுத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தினுடைய கருத்தாக இருந்தால் அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இராமலிங்கசுவாமிகள் ‘மதமான பேய் பிடியாதிருக்க வேண்டும்’ என்று கூறியுள்ளார். ஹிந்து மதம் என்றால் என்ன என்பதற்கு இன்னும் யாரும் சரியான விளக்கம் கொடுக்கவில்லை. பலவிதமான புராணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒன்று நீண்டகாலமாக மக்களிடம் மதம் என்று ஒருவித உணர்ச்சி நிலவி வந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுதான் இந்து மதமா? மக்களிடையே இப்பொழுது மதமான பேய் பிடித்து ஆட்டிக்கொண்டு வருகிறது. அந்த ‘மதமான பேய் பிடியாது இருக்கவேண்டும்’ என்பதற்காகத் தான் ராதா அவர்கள் ராமாயணத்தை நடத்திக்காட்டி மக்கள் மனதில் குடிகொண்டிருக்கும் பேயை விரட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். சம்பூர்ண ராமாயணத்தை நடத்திக்கொண்டு மக்களிடத்தில் பேய் பிடிக்கவேண்டும் என்று சிலர் நடத்தி வருகிறார்கள். இதில் அரசாங்கம் மத்தியில் தலையிடாமல் இருந்தால் நல்லது அவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் நடத்தட்டும் அவர்களை யார் கேட்கிறார்கள் என்றிருக்கவேண்டும். பிறகு நாட்டில் சர்ச்சைகளும் குழப்பமும் ஏற்படுவதற்கு இடம் இருக்காது என்று நான் கருதுகிறேன்.

“செலக்ட் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தேன். தன்னுடைய ராமாயணம் வால்மீகி ராமாயணத்தின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று ராதா கனம் நிதி மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி இருக்கும்போது இந்த ஐந்தாவது க்ளாசிற்கு இடமில்லை. அத்துடன் நிறுத்தி இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆனால் தொடர்ந்து ஐந்தாவது கிளாஸை வைத்து சட்டமாக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இப்பொழுது ‘விடுதலை’ பத்திரிகையில் ஒரு துண்டு பிரசுரம் என் கையில் கிடைத்திருக்கிறது. அதைப்படிக்க நான் விரும்பவில்லை. அதிலிருக்கும் விஷயம் பெரும்பாலும் இந்த நாடகத்தைப் பார்க்காத மனதுகளை புண்படுத்தக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதில் யுத்தகாண்டம் 118-வது சருக்கம், அண்ணங்கராச்சாரியார் மொழி பெயர்ப்பு, பக்கம் 426-427 என்று பக்கம்கூட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சமஸ்கிருதம் தெரிந்தவர்கள் இதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அதில் சீதையினுடைய கற்பைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையோ இல்லையோ அதைப்பற்றி நான் பேசுவதற்குத் தயாராக இல்லை. அந்த மாதிரியான பிரசாரத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய விருப்பம் அல்ல. உண்மையை எவ்வளவு நாளுக்குத்தான் மறைக்க முடியும். கலாச்சார போராட்டம், ஆரிப் போராட்டம் போராட்டம், நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து சர்க்காருக்கு அதிகப் படியான தொல்லையைக் கொடுக்கும் என்பதை மட்டும் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது கடவுளைப் பற்றியும் மதத்தை பற்றியும் தமாஷாவாகப் பேசப்படுகிறது. அதைப்பற்றி நமது நாட்டில் சாதா

21st December 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

ரணமாக எல்லோராலும் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது ‘நட்ட கல்லை தெய்வமென்று நாலு புட்பம் சாற்றியே சுற்றிவந்து முணுமுணு என்று சொல்லும் மந்திரம் ஏதா? நட்ட கல்லும் பேசுமோ நாதன் உள்ளிருக்கையில்’ என்று சித்தர் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த மாதிரி நாடகத்தில் சொன்னால் டிராமாவில் ‘அப்ஜெக்ஷனெபிள் மேட்டர்’ என்று சொன்னால் அது பொருந்தாது. அது அவரவர்களுடைய மனப்பான்மையைப் பொருத்தது. அவரவர்களுடைய மனப்பான்மைக்குத் தக்க வாறு இரண்டொரு கருத்துக்களை மக்களிடத்தில் புகுத்தவேண்டுமென்று நாடகக்காரர்கள் கருதுவது குற்றமாகாது. ஆகவே இவ்விதம் நாடகங்களை தடை செய்தால் மக்கள் முற்போக்கு அடைய முடியாது. அவ்விதம் முற்போக்கு அடையவேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களிடத்தில் இல்லாமல் போய்விடும்.

“இந்தக் கிளாஸை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எதிர்க்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். நாட்டில் இந்த நாடகங்களின் மூலமாக மூட நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பணக்காரன் ஏழை என்று இருப்பதும், அடிமை என்று இருப்பதும், ஆண்டவன் என்று இருப்பதும் கடவுள் சம்மதம் என்று மதத்தின் பெயரால் கூறுகிறார்கள். இதை அறிவு உலகம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. இவைகளை நம்பி இதுவரையில் இருந்தது பரவாயில்லை. ஆனால் இனிமேலும் அப்படி நம்பி இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் அது முடியாத காரியம். கடவுளுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. மக்கள் செய்யும் வேலைகளுக்கெல்லாம் இந்த மதம் குறுக்கே நிற்கிறது. இதைத்தான் நாடகத்தின் மூலமாக எடுத்துக் காட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். பணக்காரர் ஏழை என்றும், மூடநம்பிக்கை தொழிலாளி என்றும் இருக்கும் அமைப்பை மாற்ற நாடகம் மூலமாக நடத்திக் காண்பிக்கிறார்கள். திராவிடக்கட்சிக்காரர்கள் மகாநாடு நடத்துகின்றார்கள். பகலில் மகாநாடுகள் நடத்தி மக்களிடம் தலைவர்கள் கருத்துக்களை சொல்லி வருகிறார்கள். இரவில் மூட நம்பிக்கையை சுலபமாகப் போக்கிவிடவேண்டும் என்று நாடகங்களை நடத்தி காண்பிக்கிறார்கள். இந்த நாடகங்கள் எல்லாம் ஆட்சேபகரமானவைகள் என்று சொன்னால் இவர்கள் இவைகளை நடத்த முடியாமல் போய்விடும் என்பதை சர்க்கார் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே இந்த திருத்தத்தை அதாவது ஒன்றாவது கிளாஸை ஒமிட் செய்யவேண்டும் என்னும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“This is a most important clause and so I will allow as many Members as possible to speak on this. I do not think afterwards there will be many to speak and the other clauses can be passed very easily. But one thing, I shall put this clause to the vote of the House at about 3-45 p.m. Sri K. T. Raju may speak now. I want the hon. Member to be as brief as possible.”

*SRI K. T. RAJU:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 2-40 இரண்டாவது கிளாஸ் 5-வது உபஷரத்துடன் இந்த மசோதா சட்ட மாக்கப்படுவதால் நாட்டிலே தவறான ஒரு நடவடிக்கையில் மக்கள் இறங்கவேண்டியதாயிருக்கும் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். 5-வது பிரிவினே குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி மதவுணர்ச்சி எந்தவிதமாக கருதப்படுகிறது என்பது புரியவில்லை. மத நம்பிக்கையுடையவர்களின் மனம் புண்பட்டால் அந்த நாடகத்தைத் தடைசெய்யலாம் என்று ஷரத்து கூறுகிறது. இந்த ஷரத்து அப்படியே சட்டமாக்கப்பட்டால் நியாயமாகவே நல்ல கருத்துடையவர்கள் ஏதோ ஒருகில் மாறுபட்ட கொள்கையைக்கொண்டு நாடகங்களை நடத்தலும் அவைகள் தடை செய்யப்படுவதற்கு தூண்டுதலாக இருக்கும்.

[Sri K. T. Raju] [21st December 1954]

“தமிழ்நாட்டிலே சாதாரணமாக மத நம்பிக்கையுடையவர்கள் குறிப்பாக தங்களுக்கு பெரிய இழுக்கு ஏற்பட்டுவிடுமோ, அவர்களின் மனம் புண்படக்கூடிய நிலைமை எங்கு வந்துவிடப்போகிறதோ என்று மதத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டி இவ்விதமாக ஷரத்துக்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. உண்மையாகப் பார்க்கப்போனால் மதத்தைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பு இவர்களுக்கு வேண்டியதில்லை. வீபூதி வீரமுத்தும், அனுகுண்டு அய்யாவும் இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டால் நிரந்தரமான ஒரு தொழிலையே அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக்கொடுத்துவிடலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு மதத்தின் மீது அவ்வளவு நல்ல எண்ணம் இருக்கமுடியாது. ஆகையால் இதுமாதிரியாக ஒரு ஷரத்தினால் மனது புண்பட்டுவிடும் என்று கருதி ஒரு நாடகத்தை தடுத்துவிடமுடியும். அதற்கு வகைசெய்கிறது இந்த ஷரத்து. ஜில்லா கலெக்டர் நல்லவராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களோ அல்லது அங்கு இருக்கிறவர்கள் கிளர்ச்சி செய்வார்களானால், அந்த நாடகம் மனதைப் புண்படுத்துகிறவகையில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்கு அவர்கள் இணங்கி அந்த நாடகத்தைத் தடுத்துவிடலாம். ஆகையால் தவறான சட்டம் செய்வதால் தவறான காரியங்கள் நடப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“இந்த மசோதா பிரேரேபிக்கப்படும்போது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், சாதாரணமாக நாடகத்தின் மூலம் எதிர்ப்புப் பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்று. இருந்தாலும் அவைகளைத் தடைசெய்யப் போவதில்லை. எல்லா ஜில்லாக்களிலும் உத்தரவு கொடுக்கும் அதிகாரி கலெக்டராக இருந்தால் அவர்கள் கண்டிப்பாக நடந்துக்கொள்வார்கள், கலெக்டர் இருக்கும் நிலையிலே மற்ற அதிகாரிகள் இருக்கமுடியாது, நமது நிதி அமைச்சர் கூட மந்திரியாக இல்லாமல் இருந்தால் கலெக்டராகப் போகலாம் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே அவர்கள் கருதலாம். மத எதிர்ப்புப் பிரசாரத்தை அனுமதிக்கலாம் என்று. ஆனால் இந்தச் சட்டம் அதிகாரியின் கையில் கொடுக்கும்போது அவர்கள் அப்படி நினைக்கமாட்டார்கள். மதம் எதுவென்றும் சரியாக விளக்கப்படவில்லை யாதலால் தவறான ஒரு நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு எதுவாகும். மதத்தை ஆதரிப்பவர்கள் என்று சிலர் இப்படி காரியங்களைச் செய்வதற்கு இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடும் என்று சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அப்படி சிக்கலையும், குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்தக்கூடாது. மதத்தையோ, கடவுளையோ பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு, வீபூதி வீரமுத்துவோ, அனுகுண்டு அய்யாவோ வேண்டிய தில்லை. இவர்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டால் போதும்.”

2-47 SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் சபாப.ம. நாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் வந்துள்ள 2-வது கிளாஸ், 5-வது ஷரத்து ஆனது நாடகங்களையே கொலைசெய்யும் வகையில் இருக்கிறதென்று ஆட்சேபணையைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் காலையில் பேசும்போது அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடுதான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கம்யூனிட்டு கட்சி பலாத்காரத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. அதேசமயத்தில் திராவிட இயக்கத்தை சேர்ந்தவர்களையும் திராவிடநாடு பிரியவேண்டும் என்று சொல்வதற்கு நாங்கள் அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் திராவிடநாடு தனியாகப் பிரிய அரசியல் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது.

‘Article 3, Parliament may by law :

(a) form a new State by separation of territory from any State or by uniting two or more States or parts of States or by uniting any territory to a part of any State ;

(b) increase the area of any State ;

(c) diminish the area of any State ;

(d) alter the boundaries of any State ;

(e) alter the name of any State.’

21st December 1954] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

நிதி மந்திரி அவர்கள் அரசியல் சட்டத்தைப் படிக்காதவர்கள் அல்ல. உண்மை தெரிந்தும் சொல்லியிருக்கிறார். பாலிஸ்தான் பிரியும் காலத்திலும் இப்படித்தான் எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது. அப்படியேதான் ஆந்திரர்களும் நம்மவரிடமிருந்து சென்றார்கள். வடநாடும், தென்னாடும் பிரியத்தான் போகிறது. கிளாஸ் 2, 5-வது ஷரத்துப்படி ஆட்சேபகரம் என்று சொல்லி அந்த நாடகத்தை அதிகாரி தடைசெய்துவிடலாம். அரசாங்கத்தாரால் நியமிக்கப்படும் அதிகாரி ஒரு நாடகத்தை குற்றமுடையது என்று சொல்லும்முறையில்தான் இந்த ஷரத்து அமைந்திருக்கிறது. மத சம்பந்தமான நாடகத்தில் வேஷம் போடுகிறவர்கள் மதங்களை ஆதரிக்கிறவர்களாக இல்லை. ஏற்கெனவே இந்தப் புராண சம்பந்தமான நாடகங்களெல்லாம் ஆபாசங்கள் நிறைந்தனவாக இருக்கின்றன. சர்க்கார் இன்றையதினம் மதசம்பந்தமான நாடகங்கள் நடத்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நாடகங்களில் எல்லாம் ஆபாசங்கள் நிறைந்தனவாக இருக்கின்றன. சர்க்கார் இன்றையதினம் மதசம்பந்தமான நாடகங்கள் நடத்தப்படவேண்டுமென்று சொல்லுகிறது. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நாடகங்களில் சுப்ரமணியத்திற்கு இரண்டு மனைவிகள் என்று நடித்துக் காட்டப்படுகிறது. (ஒரு கனம் அங்கத்தினர் : ‘இந்த சுப்ரமணியத்திற்கா’ நான் மந்திரி சுப்ரமணியத்தை குறிப்பிடவில்லை ஆண்டவன் சுப்ரமணியத்தைத் தான் குறிப்பிடுகிறேன். (சிரிப்பு.)

“இப்பொழுது நவாப் ராஜமாணிக்கத்தின் நாடகத்தில் (குமார விஜயத்தில்) இவ்வித காட்சிகள் வருகின்றன. ஒருவன் இரண்டு தாரங்களை மணந்துகொள்வது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் குமார விஜயத்தைப் பார்க்கும்போது ஆண்டவன் சுப்ரமணியத்திற்கே இரண்டு மனைவிகள் இருப்பதாக காட்டும்போழுது ஏன் நாமும் இரண்டு மனைவிகளை மணக்கக்கூடாது என்ற உணர்ச்சி நாடகம் பார்க்கிறவர்களுக்கு ஏற்படாதா? ஆகையால் சட்டப்படி இந்த நாடகத்தைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டாமா என்று கேட்கிறேன். மேலும் ஒரு அதிகாரி சைவராக இருந்தால் அவர் சைவசம்பந்தமான நாடகத்தைத்தான் சம்மதிப்பார். அதிகாரி வைணவ நாடகத்தைப் பார்த்தால் அவருடைய மனது புண்படக்கூடிய சில காட்சிகள் இருக்கலாம். சம்பூர்ண ராமாயணம் நாடகத்தில் கூட வடகலை நாமம், தென்கலை நாமம் பிரச்சினை உண்டாக்கிவிடுகிறது. ஐய்யப்பன் நாடகத்தில் டாக்டர் குருசாமி, டாக்டர் ரங்காச்சாரி முதலியவர்களால் தீர்க்கமுடியாத வயிற்றுவலி விபூதியால் தீர்ந்து விட்டதாக காட்டப்படுகிறது. இதை டாக்டர் குருசாமி பார்த்தால் அவரது மனம் புண்படாதா? இன்னும் வைத்தியக் கல்லூரி மாணவர்களையும், அதைப் பராமறிக்கும் அரசாங்கத்தையும் கிண்டல் செய்வதாக இல்லையா? இவ்விதமான ஆபாசமான காட்சிகளால் நாட்டு மக்களையே ஏமாற்றுகிறார்கள்.

“காலம்சென்ற கல்கி அவர்கள் எழுதிய கள்வனின் காதலி நாடகத்தில் ஒரு போலீஸ் அதிகாரி ஒரு நிரபராதியை தண்டிப்பதாகவும், அதே குற்றவாளி, பிறகு கொள்ளை, கொலை முதலிய குற்றங்களைச் செய்துவிட்டு, போலீஸ்காரர்களைக் கட்டிப்போட்டுவிட்டு சிறையிலிருந்து தப்பி விடுகிறான். இதைப் பார்க்கும் போலீஸ் அதிகாரிகளின் மனம் புண்படாதா? ஆதலால் இதைத்தடை செய்யவேண்டுமென்றால் ராஜாஜி அவர்கள் நிச்சயமாக சம்மதிக்கமாட்டார். இந்த நாடகத்தின் மூலம், கொலை, கொள்ளை, போலீஸ் அதிகாரியை அவமதித்தல் முதலிய காட்சிகள் வருகிறது. இந்த நாடகம் தடைசெய்யப்படுமா?

“அடுத்து டம்பாச்சாரி என்று ஒரு நாடகம் இருக்கிறது. இது பல 2-50 பல காலமாக நம் நாட்டில் நடித்துக் காட்டப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. ஆனால் அந்த நாடகத்திற்கும்கூட இதனால் ஆபத்து ஏற்படும்.

“அடுத்து ‘மேனகா’ என்று ஒரு நாடகம் இருக்கிறது. அந்த மேனகையில் ஒரு பெட்டி கலைகடரின் பையன்—அவன் ஐயங்கார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன்—ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணை மணப்பதாக இருக்கிறது. அதுவும் கூடத் தடை செய்யப்பட்டு விடக்கூடிய ஆபத்து ஏற்படும்.

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [21st December 1954]

“இவைகளையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்துவது என்பது சரியல்ல. இதை யெல்லாம் நான் எடுத்துச் சொன்னேன் என்றால் ஒருசமயம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்குக் கோபம் வரும். ஆனால் மசோதாவிலுள்ள ஷரத் துக்கந்தான் மிகப் பயங்கரமானதாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி விளம்பினேன்.

“சமூகத்திலுள்ள ஊழல்களையும், நமது புராணங்களிலுள்ள ஆபாசங்களையும் எடுத்துக் காட்டி மக்களது மூட நம்பிக்கையைப் போக்குவதற்கு ஸ்ரீ எம். ஆர். ராதா அவர்கள் நாடகத்தின் மூலமாக சிறந்த தொண்டு செய்து வருகிறார். ஆனால் மதுரையில் நடந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சபையில் சில நாளைக்கு முன் குறிப்பிடும்போது ராதாவின் நாடகத்தை யார் தடை செய்யவேண்டுமென்று கிளர்ச்சி செய்தார்களோ அவர்களை ரௌடிகள் என்று சொல்லாமல், கருத்துப் பிரசாரம் செய்துவரும் ஸ்ரீ ராதாவை ரௌடி என்று குறிப்பிட்டது எவ்வளவோ பேர்களுடைய மனதைப் புண்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை அவர் நன்கு உணரவேண்டும். ஆனால் ஒரு விஷயத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் மனதில்பட்ட உண்மையை மறைக்காமல் சொல்லிவிட்டார். இதிலிருந்து யார் ரௌடி என்பது மக்களுக்கே நன்கு தெரியக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் உண்டாயிற்று. மதுரையில் சில காலிகள் கலாட்டா செய்தனர் என்பதற்காக ராதாவின் நாடகத்தைத் தடை செய்யும் நோக்கத்துடன் தற்போது கொண்டுவரப்படுகிற இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெறவேண்டும். அல்லது இந்த மசோதாவின் இரண்டாவது ஷரத்திலுள்ள நாலு, ஐந்தாவது செக்ஷன்களை வாபஸ்பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI R. KRISHNAN;—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബില്ലിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വകുപ്പ് പാടെ നശിക്കുകയെന്നതൊക്കെയാണ് എന്റെ ഭേദഗതി. കാരണം, കലയുടെ കലവറയുടെ താക്കോൽ കലാകൃത്യമായും പോലീസ് കമ്മീഷണറുടെയും കയ്യിൽ കൊടുക്കുന്ന ഒരു വകുപ്പാണിത്. ജനങ്ങളുടെ കലാബോധത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഏല്പടാണിത്. കല കലയ്ക്കുവേണ്ടി എന്ന വിശ്വാസിച്ചിരുന്ന കാലമെല്ലാം പോയി. ഇന്നു കല മനുഷ്യനുവേണ്ടി, സമുദായത്തിനുവേണ്ടി ആണ്. സമുദായത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതാണ് കല. കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ സമുദായത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചിരുന്നു കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ കല. ഇന്നു സമുദായസ്ഥിതി വളരെ മാറിയിട്ടുണ്ട്. സമുദായം വളരെ വളന്നിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് കലയും വളന്നിട്ടുണ്ട്. അതു മുന്നോട്ട് പോയെണ്ണത്തിലായിരിക്കണം. സമുദായസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ച് കല മാറിയില്ലെങ്കിൽ കലയ്ക്കു ജനത്തെ ആകർഷിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. കഴിഞ്ഞ കാലത്തു വളരെ കേമാന്ധി ആളുകൾ ചോർത്തിയിരുന്ന പല കഥകളും നാടകങ്ങളും ഇന്നു ആകർഷണീകരണപരമായി മാറിയിട്ടുണ്ട്.

“മലയാളത്തിൽ ഇന്നു എത്രയോ പുതിയ പുതിയ നാടകങ്ങൾ പൊന്നിവിരുന്നുണ്ട്. ഒരിക്കൽ കണ്ടവർ വീണ്ടും വീണ്ടും കാണാൻ കൊതിക്കുന്നു. പല പ്രാവശ്യവും കണ്ടിട്ട് മതിയാകാതെ ആളുകൾ തിരികെത്തന്നു. ടിക്കറ്റു കിട്ടാതെ മടങ്ങിപ്പോവുകയും വളരെ സാധാരണമാണ്. ഇന്നത്തെ സമുദായനിലയെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ നാടകങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഇത്രയധികം ആകർഷിക്കുന്നത്. അങ്ങനെയൊക്കെയെല്ലാം തടയാനുള്ള അധികാരം കലാകരയും പോലീസ് കമ്മീഷണറേയും ഏല്പിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു സമുദായവളർച്ചയെ തടയാൻ ശ്രമിക്കലാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ വകുപ്പ് പാടേ രണ്ടിക്കുയഞ്ഞുവന്നു. അത് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഗവണ്മെന്റ് ഈ കാര്യം ഗൗരവമായി ചിന്തിക്കുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ചുരുക്കുന്നു.”

P.20. *SRI E. T. KUNHAN:—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, നമ്മുടെ നാട്ടിലെ അധഃപതിച്ചുകിടക്കുന്ന ജനസമൂഹത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കു തടസ്സമാണ് ഈ ബില്ലെന്ന ഈ ബില്ലിനെ ജനങ്ങൾ കണ്ടകം എതിർക്കുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നത്. ഇതു ജി. ഓഫീസിൽ വേണ്ടിയിട്ടുള്ള ഒരു നിയമമാണ്. ഇവിടെ സംസാരിച്ച എല്ലാ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും അതു എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്തിനാണ് ഇങ്ങനെ ജനഓഫീസിലെ ഒരു ജനങ്ങളാൽ വെറുക്കപ്പെട്ട ഒരു ബില്ല് കൊണ്ടുവന്നു രണ്ടുനൂറു ഭിഡസും വാങ്ങുക? ”

21st December 1954] [Sri E. T. Kunhan]

വാദം നടത്തി സമയം കളയുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ തവണ ശ്രീ സി. രാജഗോപാലാചാരി ഒരു പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി കൊണ്ടുവന്നു. ഇന്നാട്ടിലെ സാധുക്കൾക്കും അധഃപതിച്ച ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസം സീദ്ധിക്കുന്നതിന്നു അതു തടസ്സമായി നില്ക്കുമെന്നു കണ്ടു ജനങ്ങൾ ആരും മുരട്ടില്ല. അതിനെ എതിർത്തിരുന്നു. ഈ അസംബ്ലിയും എതിർത്തു. നാട്ടുനീളെ ജനങ്ങൾ അതിനെ എതിർക്കുകയും അതിനെത്തന്നെ കർക്കിശ്യ തുച്ഛകര്യം ചെയ്തു. അതിന്നുശേഷമാണ് ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രി ഈ അസംബ്ലിയിൽ ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്യുകൊണ്ട് അതു പിൻവലിച്ചതു. അതിന്നുശേഷം കടുവയ്ക്കെ പണവും ചെയ്തുകൊണ്ടു. അതുപോലെതന്നെ നാട്ടുകാർക്കു തിരുത്തു കണാണ് ഈ നാടകബില്ലും. ഇങ്ങനെ ജനങ്ങളിൽ വെറുപ്പുണ്ടു ഒരു ബില്ലിന്റേ നിയമമാക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് ശാഘ്യം പിടിക്കുന്നതെന്തിനെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

“ഇന്നു സമുദായത്തിന്റെ ഏറ്റവും അഭിമാനമായി കിടക്കുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കു പോലും ഒരു ഉണർപ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നാടകങ്ങളും മറ്റു കലാപരിപാടികളും അതിനു വളരെ സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെ തടയാനുള്ള ഒരു നിയമമാണിത്. ഞാൻ ഇയിടെ ഒരു കലാപരിപാടി കാണുകയുണ്ടായി. ലബോറിലെ കാലിഫോർണിയ ഹരിജൻ കൂട്ടികൾ കാണാശോഷത്തിൽ നടത്തിയതായിരുന്നു ആ പ്രദർശനം. അതിൽ നാടകപരിപാടിയുടെയും ജനവിരുദ്ധതയുടെയും ശക്തികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പാട്ട് ഇവർ അഭിനയിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ജനവിരുദ്ധതയെ പേരിൽ ജനവിഭാഗങ്ങളെ അകറ്റിനിർത്തുന്ന സമ്പ്രദായത്തെ അതിൽ ഭംഗിയായി ചിത്രീകരിക്കുകയുണ്ടായി. എങ്ങനെയാണ് ഈ അതികൂടുതൽ? മലബാറിലെ നായരുടെയെന്നെ എടുത്തുകാണാം. നായരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എത്രയോ ഇനക്കുറുപ്പ്. തുണിയിൽ നായർ, വീടുകൾക്കുള്ള നായർ, വെളുത്തേടത്തു നായർ, ആത്തുരൻ നായർ ഇങ്ങനെ കുറേയോ തൊഴിലു ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി കുറേയോ വിഭാഗത്തെ പ്രത്യേക വേരുകളും കൊടുത്തു അകറ്റിനിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. ജനവിരുദ്ധതയെ നാടകപരിപാടിയുടെയും അഭിനയിച്ചു ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള അതികൂടുതൽ ഇവയെല്ലാം ഈ അതിവ്യത്യാസങ്ങളുടെയെല്ലാം ഉള്ള പൊളിച്ചു കാട്ടിയ ഒരു നാടകമായിരുന്നു അത്. ഹരിജനികളെപ്പറ്റി പറയുന്നതുമായതെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു ചട്ടമുണ്ട്. അതായത്, നാട്ടിലെവിടെയെങ്കിലും ഒരു കാലി ചത്താൽ അതിനെ തട്ടേക്കുവെക്കുന്ന പണയൻ കൊണ്ടുവെക്കപ്പെട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഭാമ്യ. ചത്ത കാളയെ പറയൻ നിന്നു കൊള്ളണം. അതു അവിടെനിന്നു വിട്ടു പോകാൻ വേണ്ടിയല്ല. ചത്ത കാള ചീത്തയാക്കി ജനവിരുദ്ധത വികസിക്കുന്നതിനായി വേണ്ടി. ഈ മാതൃകയെയാണ് ചട്ടങ്ങളെയും മെല്ലാം ആ കൂട്ടികൾ ഭംഗിയായി അഭിനയിച്ചു കാണിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ചട്ടങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കിയത് നാടകപരിപാടിയുടെ അടിമത്വമാണ്. അതിനെ ഈ നാടകത്തിൽ നല്ലവണ്ണം തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള നാടകങ്ങളുടെ ഫലമായി ജനങ്ങൾക്ക്, പ്രത്യേകിച്ചും സമുദായത്തിന്റെ അഭിമാനമായി കിടക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്, വലിയ ഉണർപ്പ് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള നാടകങ്ങളെ തടയുന്നത് ദോഷമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ അവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്നു.”

* SRI A. S. SAHAJANANDA :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த நாடக சட்டமானது மிகவும் இன்றியமையாதது. இது நாடக சம்பந்தமாக வந்தது அல்ல. அரசியல் காரணமாகத் தான் இது வந்ததாக நினைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றொருவருடைய மனதைப் புண்படுத்த வேண்டும் என அதைத் தடுக்க பிரமாதமாக ஒரு சட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்வது நியாயமல்ல. சாதாரணமாக கிராமங்களில் சென்று பார்த்தால் தெரியவரும், எந்த அளவில் ஜனங்களுடைய மனது புண்படுமபடியாக நாடகங்கள் நடத்திக் காட்டப்படுகின்றன என்பது. சென்ற வருஷம் சிதம்பரம் உசுப்பூரில் ஒரு பொதுக் கூட்டம் நடத்தினார்கள். அப்பொழுது அங்கு பாமர ஜனங்கள் வந்தவுடன் அங்கு இருவர் குறவன் குறத்தி வேடம் பூண்டு அரசாங்கத்தையும் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களையும் இழிவாகப் பேசி அவர்கள் மேல் குறைகளைச் சொல்லி வந்தார்கள். இதுதான் கிராமங்களில் நடந்து வருகிறது. இந்த மாதிரி கிராமங்களில் நடைக்கும் விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் கலெக்டருக்கு மாத்திரம் இருந்தால் போதாது. டிப்டி கலெக்டர், மாக்ஸிம் ரோட், சப் இன்ஸ்பெக்டர் முதலியவர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும். ஆக

[Sri A. S. Sahajananda] [21st December 1954]

குள்ள போலீசாருக்கும் இந்தமாதிரியாகப் பேசுவதைத் தடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். பிறகுடைய மனதைப் புண்படுத்தும் வகையில் நாடகங்களை நடத்தி வரும்போதும் இந்தச் சட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்வது நியாயமாகுமா என்று கேட்கிறேன்.

“கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது ராமாயணத்தை நாடகமாக நடத்தி வருகிறார்கள். அதையும் மாற்றி நடத்து வருகிறார்கள். ராமாயணத்தில்தான் எல்லாவிதமான தாத்பர்யங்களும் தத்வார்த்தங்களும் அடங்கி இருக்கின்றன. வேதம், ஆகமம், இதிகாசம், இன்னும் பல வற்றின் தத்வார்த்தங்களும் அதில் அடங்கி இருக்கிறது. தெய்வத்தி னிடத்தில் யாருக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதோ அவருக்கு ராமாயணத்தில் நம்பிக்கை இருக்கும். நான் ராமாயணத்தைப் படித்திருக்கிறேன். இதி காசங்கள் படித்திருக்கிறேன். எனக்கு தெய்வ நம்பிக்கை உண்டு. பல புராணங்களைப் படித்திருக்கிறேன். ராமாயணத்தைப் படித்த ஒவ்வொரு வரும் சீதையை தெய்வமாகக் கொண்டாடி வருகிறார்கள். ஹிந்து மதத்தி லுள்ளவர்கள் எல்லோரும் ராமாயணத்தைப் படித்திருப்பார்கள். ஆனால் சீதையை சிறைப்படுத்தி இருப்பதைப்பற்றி இப்போது சிலர் இழிவாகப் பேசுகிறார்கள். ராமாயணத்தில் சீதை மூன்று தடவைகளில் சிறைப் பட்டிருக்கிறாள். அதாவது முதலில் தேவமாதர்கள் சிறையை தவிர்க்க அது ராவணனிடம் சிறையிருந்தார்கள். பிறகு இரண்டாவது பிரிவாக வால்மீகியினிடம் அனுப்பினார். அது பாரதத்திரியத்தை வெளியிடுகைக் காக. கடைசியில் பூமி வெடித்து மறைந்தார்கள். அது சேஷத்துவரதைக் காட்டுவதற்காக இப்படிப்பட்ட தத்வார்த்தங்கள் ராமாயணத்தில் இருக்கின்றன. இன்னும் பல ரகசியங்கள் ராமாயணத் தில் இருக்கின்றன. அவைகளைப்பற்றி சரியாக உணராமல் குறை கூறு கின்றார்கள். ஆகவே அப்படிக் குறைகள் சொல்லாமல் இருப்பது நல்லது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். என்னென்றால் நான் ராமாயணத்தை நன்றாகப் படித்திருக்கிறேன். அதன் சில தத்வார்த்தம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதனால் என் மனம் புண்படுகிறது.”

SRI K. VINAYAKAM :—“கனம் மெம்பர் அவர்கள் மசோதா சம்பந்தமாக பேசாமல் வேறு எதையோ பேசிக்கொண்டிருக் கிறார். அவர் பெரியவர், அவர் . . .”

MR. SPEAKER :—“அவர் இந்த சட்டசபையில் 1925-ம் வருஷம் முதற்கொண்டு மெம்பராக இருக்கிறார். அவருக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“அவர் இப்பொழுது கொண்டு வரப் பட்டிருக்கும் திருத்தத்தைப்பற்றிதான் பேசவேண்டும். பொதுவாகப் பேசக் கூடாது.”

*** SRI A. S. SAHAJANANDA :—**“நான் இந்த திருத்தத்தின் பேரில்தான் பேசுகிறேன். அதாவது ஐந்தாவது பிரிவு இருக்கிறதே அது அப்படியே இருக்கவேண்டும் என்றுதான் பேசுகிறேன். மத சம்பந்தமாகப் புண்படுத்தும்படியாக இருக்கக்கூடாது என்றுதான் நான் பேசுகிறேன்.”

“சீதையை எடுத்துக்கொண்டு போகும்போது அவள் ஏன் ராவணனை எரித்து சாம்பலாக்கியிருக்கக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்டது. இதற்கும் ஒரு தத்வார்த்தம் இருக்கிறது. அதற்கு முன்பு திருப்பார்க்கடலில் மகா விஷ்ணு பள்ளிகொண்டிருக்கும்போது தேவர்கள் சென்று பிரார்த்தித் தார்கள். அப்போது ராவணனை ஒரே பாணத்தால் கொன்றுவிடுவேன் என்று ராமர் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது லட்சுமியாகிய சீதைக்கு தெரியும். அந்த வார்த்தையை நிறைவேற்றுவதற்குத்தான் தன்னை ராவ ணன் தூக்கிசென்றபோது அவளை எரிக்காமல் இருந்தான். அந்த வேலையை ராமர் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் அப்படி சீதை இருந்தான் என்பது ராமாயணத்தின் ரகசியத்தில் இருக்கிறது. அதை இப்பொழுது திரித்துப் பேசுகிறார்கள். அதன் மேல் ராமாவதாரம் வந்து

21st December 1954] [Sri A. S. Sahajananda]

ராமாயணம் நடந்தது. தான் சாம்பலாக்கி விட்டால் தேவர்களுக்குச் சொன்ன வாக்கு பலிதமாகாமல் போய்விடுமோ என்பதற்காகத்தான். சீதை ராவணனை சாம்பலாக்காமல் பொறுமையாக இருந்தாள்.

“ராவணன் சீதையைத் தூக்கிச் செல்லும்போது சீதையின் கட்டளைப் படி அக்னிபகவான் அங்கு ஒரு மாயா சீதையை சிருஷ்டித்து வைத்தான் ராவணன் தூக்கிச் சென்றது உண்மை சீதையல்ல. மாயா சீதை தான். கூர்ம புராணம்,

“இருவரும் அகன்ற அற்றம் நோக்கிய
இலங்கை வேந்தன்
அருமறை பறையும் முக்கோல்பகவனா யருகினெய்த
திருவனான் ஐயன் வேள்வித்தீயினில்
ஒளிப்பச் செந்தி
மருவருமாதயா சீதை வகுத்து முன்
விடுத்த தன்றே.”

அவ்விதம் அங்கு ஒரு மாயா சீதையை அமைத்து வைத்துவிட்டுச் சென் றார்கள். கடைசியில் மாயா சீதையைத் தான் நெருப்பில் அனுப்பியிருக் கிறார்கள். பிறகு உண்மை சீதை வெளியில் வருகிறாள். அதற்காகத் தான் ஒரு வேள்வித் தீயையும் அமைத்தார்.

“அங்கியங்கடவுள் ராமன் முன்னெய்தி
அரக்கன் முன் கவரவந்துரலும்
பொங்கு நீள் வேள்விதழற்புக அனியன்
புணர்த்திய மாயையை யரக்கன்
மங்கையென்றென்னி கொணர்ந்தனன் அந்த
மாயை ஈண்டிழிந்ததும் மற்றென்பால்
தங்கிய சீதையிவள் அவன் தீண்டில்
சாம்பராம் கற்பின் வேந்தழலால்.”

இவ்விதம் ஒரு மாயா சீதையை ராவணன் எடுத்து சென்றான்.”

SRI P. RATHINASWAMY PILLAI :—“கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும்போது மாயா சீதையைத் தூக்கிக் கொண்டுபோனார் என்று சொன்னார். அது மாயா சீதைதான், உண்மை சீதையல்ல என்று எந்தப் புராணத்தில் சொல்லி இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ராமாயணப் பிரசங்கத்தை வெளியில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். இங்கு மசோதாவைப்பற்றியும் திருத்தத்தைப் பற்றியும் பேசுங்கள்.”

*** SRI A. S. SAHAJANANDA :—**“பிறகு சீதை காட் டிற்குச் சென்றதைப்பற்றி குறை கூறுகிறார்கள். அதனுடைய அர்த்தம் வேறு. வைணவ சம்பிரதாயத்தைப்பார்த்தால் அது நன்றாகத் தெரியும். புருஷாகாரத்தை வால்மீகி பெற சீதாப்பிராட்டியை வேண்டுமென்றே வனத்திற்கு அனுப்பினார்கள். அதாவது

‘நல்லுயிர்த்தோழனாய் வான்மீகி நற்றவம் செறிவனத்துயத்தி’ என்ற செய்யுளில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கேட்பவர்கள் இதை கவனிப் பார்களா. அதே சமயத்தில் வால்மீகி ரிஷி வந்து என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், ‘அம்மா உம்மை காட்டிற்கு போக விடவில்லை, என்னிடம்தான் விட்டார்கள்’ என்று சொல்லுகிறார்.

“அனகனும் ராமன் தேவியென்றும் நீ அமலையென்றும்
ஜனகன் மாமகன் நீ யென்றும் சமாதியில் உணர்ந்தேன் தக்க
உணையவன் காட்டில் விட்டானல்லன் என்னிழையே விட்டான்
என நினையாங்கள் வையும் இடத்தில் எம்மோரும் போதி”

என்பதால் வான்மீகி அருள்செய்யவே விடப்பட்டதாம்.

[Sri A. S. Sahajananda] [21st December 1954]

“மற்றொரு உதாரணம் கொடுக்கலாம் என்றிருக்கிறேன். இதற்கு ஒரு கதை ராமாயணத்தில் இருக்கிறது. அதையும் திரித்துக் கூறுகிறார்கள். சம்புவன் என்னும் ஒரு பிராமணன் தன்னுடைய விரோதி பிராமணனைக் கொல்வதற்கு மாரணயாகத்தை செய்தான். ஏனென்றால் பிராமணன் பிராமணனைக் கொல்லக்கூடாது. அதற்காக அவன் மாரணயாகத்தைச் செய்தான். மாரணயாகம் என்றால் அது ஒரு சூத்ர யாகம். சேன யாகம் அபிசார யாகம் என்றும் சொல்வார்கள். அவ்விதம் சூத்ர யாகம் செய்தால் எதிரியைக் கொல்லலாம். இதைத் திரித்து சம்புவன் என்ற சூத்ரன் தன்னுடைய எதிரியைக் கொல்ல தவம் செய்தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது தவறு. சென்னையில் ஆயில்லன் பிரிட்ஜ் என்று ஒன்றிருக்கிறது. அதனைச் சொல்லத் தெரியாமல் அம்பட்டன் வாராவதி என்று சொல்லிவந்தார்கள். இறுதியில் அது பார்பர்ஸ் பிரிட்ஜ் என்று டிராம்வே கம்பெனியார் டிராம்வேயுக்கு டிக்கட் அடித்தார்கள். அது போல் (பிராமண) சம்புவன், சூத்திர தவம் செய்ததை சம்புவென்னும் சூத்திரன் தவம் செய்தான் என்றும் அவனைக் கொன்றானென்றும் ராமர் மேல் பழியும் பிராமண துவேஷமும் உண்டாக்கினார்கள். இவ்விதமெல்லாம் சொல்லுவது தவறு. புராணங்கள், இதிகாசங்கள் முதலியவற்றில் எவ்வளவோ கருத்துக்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. அவைகளைப் புரிந்துகொண்டுதான் நடக்க வேண்டும். அதற்கு நீண்ட காலப் படிப்பு வேண்டும். நான் ஐம்பது வருஷ காலமாக ராமாயணம் படித்துக் கொண்டு வருகிறேன். இன்னும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே மனது புண்படும்படியாக நாடகங்களை நடிக்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதனால்தான் இந்தச் சட்டம் அவசியம். இந்த ஐந்தாவது கிளாஸை நான் ஆமோதிக்கிறேன்.”

3-13 p.m. **SRI A. RATNAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் இரண்டாவது ஷரத்திலே 5-வது விதியை நீக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதைப்பற்றி மற்ற அங்கத்தினர்களும் அதிகமாகப் பேசி இருக்கிறார்கள். கனம் சகஜானந்த சுவாமிகளும் இந்த சபையிலே கதா காலட்சேபம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தக்காலத்தில் புராணப்படங்களே எடுபடுவதில்லை. இந்தக் காலத்தில் முற்போக்குக் கருத்துக் களைப் பேசுவதாலும் பாடுவதாலும்தான் நாடகம் எடுபடுகிறது. ஆனால் நமது சுவாமிஜி ராமாயணத்தைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசியுள்ளார்கள். ஆனால் இந்த ராமாயணத்தில் நீலன் என்றும் குண்டன் என்றும் நம் நாட்டு மக்களைக் குறிப்பிடுவனவாக இருக்கிறது. இவ்விதமாக பெயர் வைத்து ஆதிதிராவிடர்களைக் கேவலப்படுத்துகிறார்கள். இப்பொழுதும் இந்த விதமான பெயர்கள் இருந்து வருகின்றன. தாடகை என்று பெண்களைக் கேவலப்படுத்துகிறார்கள். நம் நாட்டில் 100-க்கு 99 ஆக பரிணமிக்கும் மக்களை அசுரர்களாக்கி சீரழிக்கிறார்கள். திராவிடர்களை குரங்கு என்றும் சூத்திரர்கள் என்றும் ராமாயணத்தில் கூறுவதை சுவாமிஜி மறுப்பாரா?”

SRI A. S. SAHAJANANDA :—“கனம் ஸ்ரீ ரத்தினம் அவர்கள் ராமாயணத்தில் நீலன் என்றும் குண்டன் என்றும் வருவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். குண்டன் என்ற வார்த்தையே ராமாயணத்தில் கிடையாது. ராவணன் பிராமணன். இதில் ஹரிஜனங்களைப் பற்றிபேச்சே கிடையாது.”

SRI A. RATNAM :—“சுவாமியின் மனதைப் புண்படுத்துவதற்காகச் சொல்லவில்லை. அவர் என் தலைவர். ஆதலால் அவரிடம் எனக்கு மிகுந்த அபிமானம் உண்டு. இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் என்னுடைய திருத்தத்தின் பிரகாரம் இந்தச் சபையில் ஏற்றுக்கொள்ளலாம். இந்தக் காலத்திலே மக்கள் முற்போக்குக் கருத்துக்களைத்தான் அதிகமாக விரும்புகிறார்கள். ஆனால் ஒரு சாரார் மாத்திரம் பழைய புராண நாடகங்களையே விரும்புகிறார்கள். வால்மீகி ராமாயணத்திலிருந்து தான் கம்பராமாயணம் வந்திருக்கிறது. ராதா ராமாயணமும் வால்மீகி ராமாயணத்தின் கருத்தைக் கொண்டதாகத்தான் இருக்கிறது. அப்படி

21st December 1954] [Sri A. Ratnam]

யிருக்கும்போது அரசாங்கம் இதை என் தடை செய்தது என்று புரியவில்லை. அரசியல் சட்டத்தில் அளிக்கப்பட்ட சுதந்திரம்கூட பறிக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் மசோதாவில் கடவுள் நம்பிக்கையோ, ஆஸ்திகர்களை பாதிக்கக்கூடியவகையிலோ இருந்தால் அவைகள் தடை செய்யப்படும் என்றிருக்கிறது. ஜாதி மதத்தை அனுசரிக்கவேண்டியவர்களை ஆதரிக்கிறது இந்த அரசாங்கம். ஜாதி, மதம் முதலிய பாகுபாடுகள் இருப்பதால் இந்த நாட்டில் தீண்டாமைச் சட்டம் இருந்தும், இந்த ஆதிதிராவிட மக்களுக்குச் சுதந்திரம் கிடையாது. நேரம் கொடுக்காத காரணத்தினால் சீக்கிரமே முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆதலால் இந்த 16-வது திருத்தத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI T. SHANMUGAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 3-20 இந்தச் சட்டத்திலேயே மிகவும் மோசமான அம்சம் அடங்கியது இரண்டாவது ஷரத்திலுள்ள ஐந்தாவது பிரிவுதான்.

“முதலாவதாக நம் ‘ரிலிஜன்’ என்ன? அந்த ‘ரிலிஜன்’ எதைக் கடவுள் என்று கருதுகின்றது? முஸ்லிம் மதத்திலுள்ள அல்லா போலவும், கிருஸ்துவ மதத்திலுள்ள ஏசுநாதர் போலவும் நமது ரிலிஜனில் ஏதாவது ஒரு கடவுள் இருக்கிறதா? ஒன்றைத்தான் வழிபட வேண்டுமென்று ஏதாவது விதி இருக்கின்றதா, என்றெல்லாம் எல்லோரும் பார்க்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம். நமது மதத்திலே அறிவுக்குப் பொருந்தாதவைகள் எல்லாம் நிறைய இருக்கிறது. அதையெல்லாம் சொன்னால் ஸ்வாமி சகஜானந்தாவைப் போன்றவர்கள் மனம் புண்படுகிறதே என்று சொல்வார்கள். ஆனால் அறிவுக்குப் பொருந்தாதவைகள் இருக்கின்றதைக் கண்டு பலபேர்களுடைய மனம் புண்படுகிறது என்பது அவருக்குத் தெரியவேண்டும். குறிப்பாக ராமாயணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எவ்வளவோ ஆபாசங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் சற்று முன்பு பேசிய ஸ்வாமி சகஜானந்தா அவர்கள் என்னென்னவோ உள்ளர்த்தங்கள் இருக்கின்றன என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ராவணன் சீதையைத் தூக்கிக் கொண்டு போனான் என்று இருந்தால் இவர்கள் சீதையை எடுத்துக்கொண்டு போகவில்லை, மாயா சீதையைத்தான் எடுத்துப் போனான் என குருட்டு நம்பிக்கையிலே வியாக்யானம் வேறு செய்ய ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களை எல்லாம் எப்படித் திருப்புவது என்பது தான் பிரச்சனை.”

MR. SPEAKER :—“குருட்டு நம்பிக்கையிலே என்றெல்லாம் ஒரு தனிப்பட்டவரை பற்றி குறிப்பிட்டு பேசாதீர்கள்.”

* **SRI T. SHANMUGAM** :—“நான் எதற்காகச் சொல்ல வந்தேன் என்றால் இவர்களுக்கு எல்லாம் எப்படி ராமாயணத்திலே அறிவுக்குப் பொருந்தாதவைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று காட்ட வேண்டியது அவசியம் என்பதற்காகத்தான். ராதா ராமாயணத்தைப் பாருங்கள், ஒரு கட்டம் மிக அழகாக இருக்கிறது. நீங்கள் எல்லோரும் அதைப் பார்க்க வேண்டும் (சிரிப்பு). அந்த நாடகத்தை நமது நிதி மந்திரி சுப்பிரமணியமும் கூடப் பார்க்க வேண்டும் (சிரிப்பு). ஏன் அப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால் அவர்கள் எல்லாம் அதை ரொம்ப ரசிப்பார்கள். அதில் சொல்லப்படுகிற கருத்தையெல்லாம் வரவேற்பார்கள் (சிரிப்பு). அதிலே ரொம்ப அழகாக எடுத்து நடித்துக் காட்டுகிறார்கள். நான் போய் பார்த்தேன்.

“சீதை வால்மீகியின் குடிசையில் இருக்கும்போது அந்த ரிஷியானவர் ஒரு சமயம் சீதையின் குழந்தை வெளியே போயிருந்தவன் வரக்கூட வேண்டும் என்பதற்காக கவலைப்பட்டு ஒரு துரும்பை கிள்ளிப்போட்டாராம். உடனே அந்தத் துரும்பு ஒரு குழந்தையாக உண்டாகிவிட்டதாம். சமன் திரும்பி வந்து கேட்கிறான் ‘ஏ ரிஷியே நான் ஒரு குழந்தையோ’

[Sri T. Shanmugam] [21st December 1954]

கூடத்தானே சீதையை இங்கு அனுப்பி வைத்தேன், இப்போது எப்படி இரண்டு குழந்தை இருக்கிறது என்று. அதற்கு ரிஷி சொல்லாராம், நான் ஒரு துரும்பைக் கிள்ளிப்போட்டு ஒரு குழந்தையை உண்டாக்கினேன் என்று. அட்டே, ஒரு துரும்பைக் கிள்ளி போட்டு ஒரு குழந்தையை உண்டாக்கக்கூடிய திறமை இருக்குமானால் எங்கள் அப்பா எங்களை எல்லாம் உண்டு பண்ணுவதற்கு எதற்காக பெரிய பெரிய யாகங்களை எல்லாம் செய்தார் என்று ராமன் சொன்னார் (சிரிப்பு). இப்படி அறிவுக்குப் பொருந்தாத பல விஷயங்கள் ராமாயணத்திலே இருக்கின்றன. பொய் யான பல கட்டுக் கதைகள் அவற்றை எல்லாம் ஒழித்துவிட்டு அறிவுக்குப் பொருந்தக் கூடியவற்றை எல்லாம் மக்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். பழையன கழிதலும், புதியன புத்தலும் ரொம்பவும் அவசியம். பழையன போகக்கூடாது என்று சொல்கின்றவர்கள் தான் இந்த மாதிரியான சட்டத்தை ஆதரிப்பார்கள். நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு நல்ல நல்ல புதிய புதிய மாறுதல்கள் வரவேண்டியது அவசியம். நமது நிதி மந்திரி கூட புதிய கருத்துக்கள் வரக்கூடாது என்று சொல்வதைப்பற்றி நான் வருந்துகிறேன். இவர் ரொம்பவும் பழைய காலத்து மனிதராக இருக்கிறாரே என்று எனக்கு ரொம்ப வருத்தம் உண்டாகிறது.” (சிரிப்பு.)

“ நமது நண்பர் ஸ்ரீ ரெங்கசாமி ரெட்டியார் கூட ரொம்ப அழகாக நமது புராணக் கதைகளிலுள்ள ஆபாசங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். இன்னொன்று பாருங்கள்—ஏகலைவன் கதை. ஏகலைவன் ஒரு சூத்திரன். அவனுக்கு வில் வித்தை கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று ஆசை. துரோணரிடம் சென்று கற்றுக் கொடு என்று கேட்டானாம். அவர் நீ சூத்திரன் உனக்குக் கற்றுக்கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டாராம். அவன் யோசித்துப் பார்த்தான். உடனே துரோணர் மாதிரி ஒரு சிலையைச் செய்து தன் முன்னால் வைத்துக்கொண்டு வில் வித்தை கற்றுக்கொள்ள ஆரம்பித்தான். இது துரோணருக்குத் தெரிந்து விட்டது. அர்ஜுனனை விட மிக நன்றாக வில் விட இந்த சூத்திரன் கற்றுக்கொண்டு விட்டானே என்ற ஆத்திரத்தில் நீ என் சிலையை வைத்துக் கொண்டு தானே கற்றுக் கொண்டாய், ஆகவே உன் வலது கை கட்டை விரலை குரு காணிக்கையாகக் கொடு என்று கேட்டாராம். இதைப் பாருங்கள். இது எவ்வளவு அக்கிரமம் (சிரிப்பு). இது மாதிரியாகவெல்லாம் பல கதைகள் இருக்கின்றன.

“ இந்த மாதிரியான கதைகளை எல்லாம் ஒழித்து மக்களுக்கு அறிவு, நல்ல உயர்ந்த கருத்து இவைகள் எல்லாம் உண்டாக்க வேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டத்தையே கொண்டு வரக்கூடாது. அப்படியே கொண்டு வந்தாலும் இரண்டாவது ஷரத்திலுள்ள 5-வது பிரிவு போகவேண்டும். எந்த மாகாணத்திலும் இப்படிக் கொண்டு வராத போது நமது தமிழ் நாட்டில் மாத்திரம் இப்படி கொண்டு வரும்படி ஆயிற்றே என வருந்தி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri K. R. NALLASIVAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரசாங்கம் எந்தக் கருத்தைக் கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று விரும்புகின்றதோ அந்தக் கருத்து ஓரளவு வெற்றி பெற்றுவிட்டது என்றே நான் நம்புகிறேன். ஏதோ ராதா நாடகம் நடக்கிறது, அதைத் தடுக்கத்தான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகின்றது என மக்கள் நினைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதேசமயத்தில் வேறு சில உட்கருத்தைக்கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதே அவர்கள் எண்ணம் என்பது சர்க்காரின் போக்கி விரிந்து நன்றாக உணரமுடிகின்றது. உள்ளொரு கருத்து, வெளியொரு கருத்தாக அவர்கள் நடிக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை விரும்புகிறார்களோ அந்தச் சூழ்நிலை ஓரளவு கிடைத்திருக்கிறது என்றே நான் நம்புகிறேன். வெளியிலுள்ள மக்கள் எல்லாம் இந்த மசோதா ராதாவின் மாயணத்தைத் தடை செய்யவே கொண்டு

21st December 1954] [Sri K. R. Nallasivam]

வரப்பட்டதாகக் கருதுகிறார்கள். சபைக்குள்ளும் ஒரு சாரார் அப்படித் தான் கருதுகிறார்கள். மதக் கருத்துக்களைக் காப்பாற்ற ராதாவின் ராமாயணத்தை மாத்திரம் தடை செய்வது இவர்கள் நோக்கமாக இருக்குமானால் அதற்கு இந்தச் சட்டமே தேவையிருக்காது. வேறு சில உட்கருத்தைக்கொண்டே இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை இவர்கள் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதில் யாருக்குமே சந்தேகம் இருக்கக்கூடாது என்பது என் அபிப்பிராயம். இதற்கு உதாரணமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“ சமீபத்திலே ‘ பராசக்தி ’ என்கின்ற சினிமாப்படம் வந்தது. அதில் நமது மதத்தைப்பற்றி பலபல இடங்களில் கிண்டல் செய்யப்படுகிறது. ஒருவன் உணவுக்குக் கஷ்டப்படுகிறான், உடனே அதில் மற்றொருவன் ‘ பஜகோவிந்தம் போடப்பா, உணவு கிடைக்கும் ’ என கிண்டல் செய்கிறான். இங்கே வேண்டுமென்றே மதம் பரிசுசிக்கப்படுகிறது. இதை சென்ஸார் போர்டுகள் வெட்டவில்லை. சென்ஸார் போர்டில் மத உணர்ச்சி உள்ளவர்களே அங்கத்தினர்களாக இல்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. தெய்வ நம்பிக்கையுள்ள பலபேர்கள் தான் அதில் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட இந்த நாட்டிலுள்ள மதத்தை யார் வேண்டுமானாலும் பரிசுசிக்கலாம், அதை யாரும் தடுக்க மாட்டார்கள் என்பது போலவே அது விடப்பட்டுவிட்டது.

“ ஆனால் சமீபத்திலே மனிதனும் மிருகமும் என்ற ஒரு படம் வந்தது. அதில் ஒருவன் காந்திஜி, ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன் ஆகியோரின் சிலை முன்பு நின்று கொண்டு’ இந்த நாட்டிலே இப்படியா மனிதர்கள் உணவுக்கு வழியின்றி கஷ்டப்படவேண்டும், இதற்காகத்தானே இந்த நாட்டிற்கு இந்தத் தியாகிகள் பலவிதமான கஷ்டங்களைப்பட்டு சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்தார்கள் ’ என்றெல்லாம் கேட்கும் ஒரு இடம் சென்ஸார் போர்டால் வெட்டப்பட்டுவிட்டது. இதுலிருந்து நாம் பிரத்யக்ஷமாக ஒரு உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். மதத்தை எவ்வளவு கேவலப்படுத்தினாலும் அதற்காக சர்க்கார் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டது கிடையாது. எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் இல்லை. ஆனால் இதன் பேரில் சமுதாயத்தில் வேறுவிதமான அரசியல் கருத்துக்கள் புகுந்துவிடாதபடி தடுப்பதற்காகவே தான் இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வருகின்றது. இதை நாங்கள் ஆதரிப்பதற்கில்லை. ராமாயணத்தை தடுப்பதற்காக இதைக் கொண்டுவருவது போன்ற பாவனையில் நாட்டில் வளர்ந்து வரும் அரசியல் முற்போக்குக் கருத்துக்களுக்கே தடை போடக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுவதால், அதிலும் குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்தில் இரண்டாவது ஷரத்து இருப்பதால் இதை எதிர்த்து, அதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri M. P. SUBRAMANYAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சட்டத்தின் பூராவான உட்கருத்தே இந்த இரண்டாவது ஷரத்தில் தான் அடங்கியிருக்கின்றது. அதுவும் இந்த ஷரத்து 5 வது உட்பிரிவு மிக மிக முக்கியமானது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஐந்தாவது பிரிவில் இங்குள்ள எந்த வகுப்பாருடைய மத உணர்ச்சியையும், மத நம்பிக்கையையும் புண்படுத்தும் வகையில் கருத்துக்களைக் கொண்ட நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டால் அது தடை செய்யப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சாராருடைய மத உணர்ச்சி, ஒரு சாராருடைய மத நம்பிக்கை என்றால் எந்தச்சாராருடைய மத உணர்ச்சி, எந்தச் சாராருடைய மத நம்பிக்கை என்று யார் தீர்மானிப்பது. ஆத்திரப்படுகின்றவனுக்கு அறிவுக்குறைவு ஏற்படும் என்ற கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதே மாதிரியாக உணர்ச்சி மேலிட்டவர்களுக்கும் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்கும் அறிவுக் குறைவு ஏற்படுகிறது. ஒரு விஷயத்தில் நம்பிக்கை மிகுந்து போனால் அதிலுள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் காணக்கூடிய அறிவு திறனையும் அவர்கள் இழந்துவிடுகிறார்கள். எது உண்மை, எது பொய் என

[Sri M. P. Subramanyam] [21st December 1954]

அறிந்து பாகுபடுத்திக்கொள்ளும் சக்தியையும் இழந்துவிடுகிறார்கள். குறிப்பாக நமது ஹிந்து மதத்திலே பல ஆபாசமான புராணங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதிலுள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் நாங்கள் எடுத்துக்காட்டும் போது மதத்தைப் பற்றி துஷ்பிரசாரம் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தோடு அதனைச் செய்யவில்லை. மூட நம்பிக்கையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு எல்லாம் அந்த ஆபாசமான கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டும் நம் மதத்திலுள்ள மாசுகளை எல்லாம் அகற்றவேண்டுமென்பதானது எங்கள் கொள்கை. அந்தத் துறையில் ஈடுபடுபவர்களின் நிலைமை இந்தச் சட்டத்தினால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றது.

3-30
p.m.

“ நமது ஹிந்து சமுதாயத்தில் எல்லா துறையிலும் மதம் குறுக்கிடுகிறது. எந்த காரியம் சென்றாலும் இந்த மதம் குறுக்கிடுகிறது. அவ்விதம் மதத்தைக் கொண்டு வந்து குறுக்கிட்டால் இந்தக் காலத்தில் எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் அது மதத்தைப் புண்படுத்துகிறது என்று சொல்லலாம். உதாரணமாக சிலை வணக்கம் கூடாது என்போரும், வேண்டுமென்று சொல்வோரும் இந்த மதத்தில் உள்ளனர். ஒன்றை வற்புறுத்தினால் மற்றொரு சாராருக்கு மனது புண்படும். அது எந்த அளவிற்கு மத உணர்ச்சியை புண்படுத்தும் என்பது யாரும் அறுதியிட்டு கூற இயலாது. ஆகவே மத விஷயமாக புண்படுகிறது என்று சொல்வதற்கு எந்த அளவுகோலும் கிடையாது. மதத்தில் நம்பிக்கை வைத்துக்கொண்டு பல வருஷங்களாக காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அதன்படிதான் பழக்க வழக்கங்களும் நடந்து கொண்டு வருகிறது. சுமார் 2,500 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட கதைகளை வைத்துக்கொண்டும் புராணங்களை வைத்துக் கொண்டும் இப்பொழுது நடக்க வேண்டும் என்று சொல்வது கூடாது என்று சொன்னால் அது புண்படச் செய்வதாகுமா? இப்பொழுது முற்போக்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. இது சுய மரியாதைக்காரர்களுடையவும் கம்யூனிஸ்ட்களுடையவும் பிரச்சினையல்ல. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி முற்போக்குக்கு இந்த மசோதா தடையாக உள்ளது ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு இதை பார்க்கவேண்டும். இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட பழக்க வழக்கங்களை வைத்துக் கொண்டு இப்பொழுது நடக்க வேண்டுமென்று அதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் அது தவறு செய்வதாகும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக சமுதாய சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்று நடிக்கிறவர்களிடம் புராணத்தைப் பற்றியும் இதிகாசத்தைப் பற்றியும் பேசினால் அவர்கள் நம்ப மாட்டார்கள். மக்களும் நம்ப மாட்டார்கள். அப்படி நம்ப வேண்டும் என்றால் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தவறு செய்வதாகும், என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். முற்போக்கான நாடகங்களை நடத்திக் காண்பிப்பதை காங்கிரஸ் அரசாங்கம் விரும்பாவிட்டாலும் அதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ராமாயணத்தைப் பற்றி நடிப்பதனால் ஹிந்து மதத்தை புண்படுத்தியதாகும் என்று சொன்னால் அதை யாரும் நம்பமுடியாது. அதை எப்படி வேண்டுமென்றாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

“ அடுத்தபடியாக ஐந்தாவது உட்பிரிவிற்கு நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தைப்பற்றி பேசும்போது அதாவது “It is deliberately” என்ற வார்த்தைகளுக்குப் பிறகு “and maliciously” என்ற வார்த்தைகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒருவன் கெட்ட எண்ணத்துடன் செய்கையைச் செய்தால்தான் அவன் பேரில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். உத்யோகஸ்தர்கள் சரியானபடி நடக்க மாட்டார்கள் என்ற காரணத்தால் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். எந்த அளவில் புண்படுத்தப்படுகிறது என்பதற்கு எந்த அளவுகோலும் இல்லாமல் இருப்பதால் நிர்வாக உத்யோகஸ்தர்கள் தங்கள் மனதில் என்ன தோன்றுகிறதோ அதைக் கருத்தில் வைத்துக் கொண்டு எந்த நாடகத்தையும் தடை செய்து விடலாம். அப்படி இல்லாம

21st December 1954] [Sri M. P. Subramanyam]

லிருப்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில் எந்தநாடகத்தையும் புண்படுத்தக் கூடியது என்று சொல்லி விடலாம். அந்த முறையில் இந்தச் சட்டத்தை ஒப்புக் கொள்ள நான் தயாராக இல்லை. இந்தச் சட்டத்தை ஒப்புக்கொண்டால் மக்களின் முற்போக்கு அடைய வேண்டிய காரியங்களுக்கு தடையாக இருக்கிறது. அதனால்தான் இந்தச் சட்டத்தின் ஐந்தாவது ஷரத்தை அப்படியே நீக்கிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்காகத்தான் நாங்கள் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். நம் நாட்டிலுள்ள மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் ஒழிய வேண்டும். முற்போக்கான வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற வேண்டும்.” (முடிப்பதற்குள் மணி அடிக்கப்பட்டது.)

Sri C. KANDASAMY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 3-40
இந்தச் சட்டத்தில் இரண்டாவது செக்ஷன்தான் மிகவும் முக்கியமான செக்ஷன். அதில் இருக்கக் கூடிய நிர்ப்பந்தம் பெரிய அளவில் இருக்கிறது. கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கும் வகையில் பலர் பலவகையில் பேசி விட்டார்கள். இருந்தாலும் சில வார்த்தைகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று காலையில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அவர் கூறிய வாதங்களைக் கவனித்தால் அது இன்னும் எங்களுக்கு இருக்கக் கூடிய அபிப்பிராயத்தையே பலப்படுத்தக் கூடியதாக இருந்தது. குறிப்பாக நாங்கள் கேட்டதற்கு நாடகத்தைப் பற்றிய லிஸ்டை கொடுக்க முடியாது என்றும் எந்த நாடகத்தில் பலாத்கார முறை தூண்டப்பட்டது என்பதைப் பற்றியும் லிஸ்ட் கொடுக்க முடியாது என்றும் கூறினார். வரப்போகிற காலத்தில் நாடகங்களில் நடப்பதைத் தடை செய்ய மசோதாவைக்கொண்டு வருகிறோம் என்றும் சொன்னார். அந்த அளவில் உண்மையை அவர் ஒப்புக் கொண்டதற்கு நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பலாத்கார முறையைக் கொண்டுள்ளவர்கள் என்ற அடிப்படையில் இந்த செக்ஷனை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரியான முடிவிற்கு வரவேண்டிய ஆஸ்பதம் என்ன என்பதுதான் எங்களால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அந்த நிலைமைக்கு வரவேண்டியதற்கு ஆஸ்பதம் என்ன? கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஒரு நாளும் பலாத்காரத்தை விரும்பமாட்டார்கள். அவர்கள் ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயப்படி நடக்கக்கூடியவர்கள். அவ்வித நிலைமையில் பலாத்காரம் என்ற பேச்சுக்கே இடம் கிடையாது. இந்த செக்ஷனை வைத்துக்கொண்டு அவர்களை அடக்குவது என்பது முடியாது. அவர்கள் வெறும் புழு, பூச்சிகள் அல்ல. இந்த செக்ஷனைக் கொண்டு, இந்தச்சட்டத்தைக்கொண்டு அவர்களைத் தடுத்து அடக்க முடியாது. அவர்களைப் பூச்சாண்டி காட்டி மறைப்பதும் சரியல்ல. இதைப்போலவே பல விஷயங்களில் அவர்கள் எதிர்க்கப்படுகிறார்கள்.

“ நாடகங்கள் சம்பந்தமாக சொல்லும்போது இப்படிப்பட்ட சட்டத்தை இயற்றுவதற்கு ஆஸ்பதங்கள் என்ன என்பதுதான் தெரியவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன சொல்லப்படுகிறது என்றால் பின்னால் வரப்போகிற காலத்தில் இதற்கு அவசியம் ஏற்படும் என்று கற்பனை செய்து கொண்டு கம்யூனிஸ்டுகள் அவர்களுடைய பிராசாரங்களைத் தடுத்தால் என்ன செய்வது என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவது என்றால் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இன்றைக்கு நீங்கள் அரசியல் சட்டத்தைப்பற்றி பிரமாதமாகப் பேசலாம். இந்த அரசியல் அமைப்பின்படி இவர்கள் எந்த அளவில் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் எந்த அளவில் இவர்கள் பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். நாங்களும் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம். இந்த மூன்று வருஷ காலமாக இந்த மந்திரி சபை எந்த அளவில் அரசியல் சட்டத்திற்கு கௌரவம் கொடுத்து வருகிறது என்பது. மக்களுடைய வோட்டுகளைப் பெறாமல்கூட மந்திரிகளாக வர முடியும் என்பதையும் அவர்கள் அறிவார்கள். வோட்டுகள் வாங்காமல் கூட மந்திரிசபைக்கு வர முடியும் என்பதையும் காட்டி விட்டார்கள். அந்த முறையில் தான் சட்டத்தையும் கொண்டு வருகிறார்கள். வரப்போகும் தேர்தலில் தங்களுக்கு வேண்டாத கட்சியை அடக்குவது

[Sri C. Kanadasamy] [21st December 1954]

தற்கும் எதிர்க்கட்சிகள் தங்களுடைய கொள்கைகளை சொல்லுவதற்கு இடம் கொடுக்காமல் அவைகளைத் தடுப்பதற்கும் இந்தச் சட்டத்தைப் பிரயோசனப்படுத்தலாம். அப்படி பிரயோசனப்படக் கூடிய அளவில் அதி காரத்தை கலெக்டர்களுக்குக் கொடுப்பது என்பது சரியல்ல. இரண்டாவது கிளாஸ் 4-ஆவது உப பிரிவில் "against any other section of the citizens of India" என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு விரிவான விளக்கம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஜாதிக் கலவரங்களைக் கிளப்பும் போது அதைத் தடுக்க இந்தச் சட்டம் இயற்றப்படுகிறது என்பதை ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. இந்த செக்ஷனை வைத்துக்கொண்டு பின்னால் வியாக் யானம் செய்யப் பார்ப்பார்கள். எதிர்க் கட்சியின் பேரிலும், இந்த செக்ஷனை வைத்துக்கொண்டு, எழை விவசாயிகளின் பேரிலும் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பிரயோசனப்படுத்திக் கொள்ளுவார்கள். இந்தச் சட்டம் மோச மான நிலைமைக்குக் கொண்டு போய்விடும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதனால் இந்த செக்ஷனை எங்களால் ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அத்துடன் முதலாவது பிரிவில் இருக்கும் "likely" என்ற வார்த்தையையும் எடுத்துவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

* SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, there are two amend-ments standing in my name: I would say a few words in justifica-tion of my amendments. In clause 2, sub-clause (1), items (iv) and (v), the words 'citizens of India' are used. I wish that the words 'citizens of the State of Madras' be substituted for those words. This legislation is a local or a special one and it is appli-cable only to the State of Madras. The term 'citizens of India' is a very broad one. It includes citizens of the Bombay State, the Andhra State and any other State. If a parody is enacted by any citizen outside the Madras State, we have no power to take action against that person. This legislation can contemplate an action only against a citizen of the State of Madras. The Bill itself says that it is applicable only to the State of Madras. Therefore, I sub-mit that the words 'citizens of India' are unnecessary. There is also another argument against the use of the words 'citizens of India' in this sub-clause. Suppose some dramatic Society comes to the State of Madras and enacts a drama which it has already prepared and in that drama there are certain portions which may wound the feelings of the citizens of Madras, then, what is the action that the Government of Madras can take against that society? Some time ago the World Rearmament Force came here and they also enacted a drama. In respect of such dramas the State cannot expect the script or the contents thereof to be given to them. In case such dramas wound the feelings of some people, can the State take action with regard to it? Suppose a person wounds the feel-ings of a class of persons, can action be taken against him? Action can be taken only when there is an imminence or a likelihood of breach of the peace. If a drama is enacted in Pondicherry or out-side the State of Madras, we cannot take action on the ground that there is a likelihood of breach of the peace. Suppose a drama deprecating the citizens of Madras or even the Government of Madras is enacted in the Andhra State, even then, we cannot take action. Therefore, I say that we should confine our action to the citizens of Madras.

21st December 1954] [Sri S. Daivasigamoney]

There is another amendment of mine which runs as follows:—

'In Explanation I under item (1), add at the end the words "or so made with a view to diffuse knowledge and enlightenment to the public".'

From the speech of the Hon. the Finance Minister I find that he is in entire agreement with me. He agrees that dramas which are intended to diffuse knowledge among the public so that they may lead a better life will not be prohibited. Explanation I says—

'A performance shall not be deemed to be objectionable merely because in the course thereof words are uttered, or signs or visible representation are made, expressing disapprobation or criticism of any law or of any policy or administrative action of the Government with a view to obtain its alteration or redress by lawful means.'

I only wish to add at the end of the above Explanation, the words 'or so made with a view to diffuse knowledge and enlightenment to the public'. I hope these amendments will be accepted."

MR. SPEAKER :—" After this clause is passed, I think I can finish the rest of the clauses in an hour."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பேச விரும்புவது இரண்டாவது திருத்தங்களபற்றி. இதில் 5-வது ஷரத்தில் . . . என்று வருவதை என்று வருவதாக சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். சமூகத்தைத் திருத்தவேண்டிய நாடகமாக இருந்தால் இந்தச் சட்டத்தைத் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். இந்தத் திருத்தம் முக்கியமாக இருப்பதனால் கனம் நிதிமந்திரி அவர்களிடம் முறையிட்டிருக்கொள்வதென்னவென்றால் இந்தத்திருத்தம் பூராவும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்கிறேன். பொறுக்குக் கமிட்டியிலும் இதைப் புற்றிப் பேசுகிறேன். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ இதைப்பற்றி நிதி மந்திரியார் யாதொரு பதிலும் தெரிவிக்கவில்லை. எப்படியென்றால் சொன்னவற்றை அப்படியே ஒப்புக்கொள்வதாகத்தான் அர்த்தமாகும். அவருடைய மனது என்னவென்று அறிய முடியவில்லை. அவர் இப்பொழுது ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜாக இருப்பதாக நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜாக இருப்பவரும் மனிதன்தான், கடவுள் அல்ல. நான் எப்பொழுதும் வக்கீலாக இருப்பதாகச் சொல்கிறேன். ஆகவே கனம் நிதி மந்திரியாரைத் தீர்ப்புத்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (Sri S. Ramalingam occupied the Chair) என்று சொல்லப் படுகிறது. ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமானால், மக்களுக்காக சட்டமா அல்லது சட்டத்திற்காக மக்களா என்று யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். மக்களுக்கு மதம் அவசியமா என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் எத்தனை ஜாதி, எத்தனை மதம் என்று சொல்ல முடியாமல் நூற்றுக்கணக்கான மதங்களும், ஜாதிகளும் இருக்கின்றன. இந்தச் சட்டத்தில் மதம் என்பது என்ன என்று குறிப்பிடவேயில்லை. அப்படியிருக்கும்போது மதக் கொள்கையை மாத்திரம் எப்படி குறிப்பிட முடியும். மனிதன் எப்பொழுதும் மாற்றிக்கொள்ள முடியும் என்பதை சுவாமி. சகஜானந்தா முன்பு சைவப்பழமாகக் காட்சி அளித்தார், இன் னைக்கு வீட்டிப்போய் வைணவ ராமபக்தராக காட்சி அளிப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகையால் இதை எதற்காக குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் இன் னைக்கு சமூக உணர்ச்சி மனிதன் அறிவுக்கு உகந்த முறையிலே மாறிக் கொண்டே போகிறது. ஆதலால் மதமும் மாறுகிறது. மனிதனை உணர்ந்து அதன்படி நடப்பதுதான் ஜனநாயகத்தின் முக்கியமான கடமையாகும். அப்பொழுதுதான் ஜனநாயகம் வெற்றியடைய முடியும். கடமையை மறிந்து உரிமையை மட்டும் பேசினால் ஜனநாயகம் வளர்ச்சியடைய முடியாது.

மக்களுக்குப் பணி செய்கின்றவன் கடவுளுக்குப் பணி செய்கின்றவன் 3-50
ஆகின்றான். மக்களுக்குச் செய்கின்ற பணி கடவுளுக்குச் செய்கின்ற பணியாக 3-50

[Sri S. Swayamprakasam] [21st December 1954]

ஆகின்றது என்று கூறியிருக்கிறார்கள் நம் நாட்டவர்கள். அதனால்தான் என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்றார் ஒரு பக்தர். ஆகவே சாதாரண மாக மக்களுக்குப் பணி மட்டும் செய்து கொண்டேயிருப்போமானால் அதுவே மதம் என்ற முறையில் ஒரு சமுதாய சீர்திருத்த நாடகம் போடுகின்றேன். அந்த நாடகம் இந்தச் சட்டத்தால் தடை செய்யப்படுமா, நிச்சயமாகத் தடை செய்யப்படும் என்பதே எங்கள் அபிப்பிராயம்.

“அதோடு தமிழ் நாட்டில் சமுதாய வளர்ச்சிக்கான பல சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றது. சமுதாயக் கட்டுக் கோப்பைக் குலைத்துவிட வேண்டுமென்ற கெட்ட எண்ணத்தால் அவைகள் வளரவில்லை. நல்ல எண்ணத்தால்தான் அவைகள் வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றன. அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டம் நிச்சயமாகத் தடை போட்டுவிடுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

“அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாகவே கூட இந்தச் சட்டம் அமல் செய்யப்படுமென்று நான் பயப்படுகிறேன். நாட்டிலே பல பல முன்னேற்றம் நாளுக்கு நாள் ஏற்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் நான் சிறு பிள்ளையாக இருக்கிறபோது குடுமி வைத்துக் கொண்டிருப்பது மதக் கொள்கை என்று அறிந்திருந்தேன். குடுமி வைத்துக் கொண்டிருந்தால்தான் மத சம்பந்தமான காரியங்களைச் செய்ய அனுமதிப்பார்கள். இல்லாதுபோனால் கிராமத்திலுள்ளவர்களில் குடுமி வைத்துக் கொள்ளாதவர்களையே ஒதுக்கிவிடும் பழக்கம் கூட இருந்தது. இன்றைக்கு அந்தக் கருத்து அடியோடு மாற்றப்பட்டுவிட்டதைப் பார்க்கிறோம். இப்படி சமுதாயத்தில் பல பல மாறுதல்கள் எல்லாம் காலத்தை ஒட்டி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது இதுமாதிரியான சட்டம் வருவது ரொம்பவும் வருந்த வேண்டியதாகும். அதோடு இந்த ஷரத்து ரொம்பவும் மோசமானது. அதுவும் மதத்தைப் புண்படுத்தும் வகையில் என்று சொல்லும் செக்ஷன் ரொம்பவும் மோசமானது. யார் மனத்தைப் புண்படுத்தும் வகையில் என்பதற்குச் சரியான பதில் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே இந்த செக்ஷனையாவது எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சார்மென் அவர்களே, இப்பொழுது நான் கொடுத்திருக்கக் கூடியதிருத்தங்களைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகின்றேன். இரண்டாவது ஷரத்தின் முதல் பிரிவில் ஆட்சேபகரமான நாடகங்களுக்கு விளக்கம் செய்வதில் ‘likely’ என்ற ஆங்கில வார்த்தைக்கு ஆட்சேபகரமானது என்று தீர்மானிப்பதில் சந்தேகம் ஏற்பட்டாலும் அது ஆட்சேபகரமானது என்று தீர்மானிக்கக் கூடிய அர்த்தம் கொடுக்கிறது. ஆகவேதான் அதை எடுத்துவிட்டு ‘intended’ என்ற வார்த்தையை போட வேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இது நியாயமான திருத்தம். இந்தக் கருத்தை நிதி மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதால் இந்தத் திருத்தத்தையும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“இன்னும் ஐந்தாவது ஷரத்தில் ”

‘. . . deliberately intended to outrage the religious feelings of any class of the citizens of India by insulting or blaspheming or profaning the religion or religious beliefs of that class.’

இது மிகவும் விரிந்த அர்த்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இதற்கு முன் ஒரு விஷயம் விவாதத்திற்கு வந்த காலத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்ன வார்த்தை எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. மதக் கருத்துக்களை மத சீர்திருத்த உணர்ச்சிகளைக் கொண்ட நாடகங்களைத் தடுக்க வேண்டிய எண்ணம் எங்களுக்குக் கிடையாது, வேண்டுமென்றே துவேஷத்தை உண்டாக்கக் கூடிய முறையில்,

21st December 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

பிற சமூகத்தாரைக் கிண்டல் செய்யக் கூடிய முறையில் நடிக்கப்படும் நாடகங்களைத் தடுக்க வேண்டுமென்பதே எங்கள் நோக்கம் என்று அவர் குறிப்பிட்டார்.

“இந்தச் சட்டப்படி பார்த்தால் மதத்தைப்பற்றி ஏதாவது கொஞ்சம் குறைவாகச் சொல்லிவிட்டாலும் அது ஆபத்தாகப் போய்விடுமென்ற நிலைமையில் இந்தத் திருத்தம் இருக்கிறது என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

“என்னுடைய கையில் ஆக்ஸ்போர்ட் டிக்ஷனரி இருக்கிறது. அதில் blaspheme என்பதற்கு Talk impiously, utter profanity about என்று அர்த்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் அறிந்தபடி அதன் பொருளைக் கொண்டு பார்த்தால் கொஞ்சம் பயபக்திக் குறைவாக பேசினாலே போதுமானது அந்த நாடகத்தைத் தடை செய்ய. அதைப் போலவே Profane என்பதற்கு Treat (sacred thing) with irreverence or disregard என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் பொருள்படி புனிதமிக்கதாகக் கருதக்கூடிய ஒரு பொருளை, தூய்மையானதாகக் கருதக் கூடிய ஒரு பொருளை கொஞ்சம் ஆட்சேபகரமான முறையில் குறைவாகப் பேசிவிட்டாலே போதும். இப்படிப்பட்ட விரிவான பொருளைக் கொண்ட வார்த்தைகள் இருக்குமானால் மத சம்பந்தமான மூட நம்பிக்கைகளை எடுத்துக் காட்டக் கூடிய வகையில் அல்லது புராதனக் கதைகளை தற்கால விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சியை ஒத்து வைத்து எந்தக் கருத்தையும் எடுத்துச் சொல்வது கஷ்டமாகப் போய்விடும். ஆகவேதான் இந்த ஷரத்தை நான் பலமாக ஆட்சேபிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் ஷரத்தை அப்படியே ஒப்புக்கொண்டால் மதசம்பந்தமாகக் கருதக் கூடிய விஷயங்களை அல்லது மதத்தைச் சார்ந்திருக்கக் கூடியவர்களை புண்படுத்தும் என்ற முறையில் எல்லா முற்போக்குக் கருத்துக்களுக்குமே தடை ஏற்பட்டுவிடும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

“இங்கிலீஷ் டிக்ஷனரியில் ஆங்கில ஆசிரியர் கொடுத்திருக்கும் அர்த்தத்தைதான் இந்த வார்த்தைக்கு (blaspheme; profane) எடுத்துக்கொள்ள முடியும். நாளைக்குக் கோர்ட்டுக்குப் போனால்கூட அந்த அர்த்தம்தான் செல்லுபடியாகும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொடுக்கும் அர்த்தம் செல்லுபடியாகாது. இந்த வார்த்தைகள் இருக்கும் வரையில் மத சம்பந்தமான எந்த நாடகத்தையும் நடத்த சாத்தியம் இல்லாமல் போய்விடும். அதோடுகூட சர்க்கார் எந்த சீர்திருத்தத்தை விரும்புகிறார்களோ அந்தச் சீர்திருத்தம்தான் அனுமதிக்கப்படும் என்ற நிலைமைக்கு வரும். ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் சீர்திருத்தங்களைச்செய்ய முடியாது. மத சம்பந்தமான எந்த சீர்திருத்தத்தையும் செய்துகொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் கம்யூனிஸ்ட்களுக்கு மத சம்பந்தமான நம்பிக்கையும் தெய்வ வழிபாடும் கிடையாது. அவர்களுக்கு தெய்வத்தை நம்ப வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தன்னைத்தானே அவர்கள் பாதுகாத்துக்கொள்ளுவார்கள். மக்களுடைய மூடப் பழக்க வழக்கங்களை போக்கிவிடவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய கொள்கை. தன்படி திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தால் அதை விட்டுவிட்டு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் காலையில் பேசும்போது கம்யூனிஸ்ட்களின் அடக்கு முறையைப் பற்றியும், பலாத்காரத்தைப் பற்றியும் ஒரு விரிவான பிரச்சுங்கம் செய்கிறார். இதை ஒரு சந்தர்ப்பமாக வைத்துக்கொண்டு எதிர்க்கட்சியைப்பற்றிப்பேச ஆரம்பித்துவிட்டார். அவரைப்போல் பேசுவதற்கு எங்களுக்கும் உரிமை வேண்டும். இந்தமாதிரியான அடக்குமுறைச் சட்டம் பயன்படப் போவதில்லை. இந்தமாதிரியான சட்டங்களை இயற்றி அதனால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை அடக்கிவிட முடியாது. எந்த அடக்குமுறை சட்டத்திலும் அவர்களை அடக்கிவிட முடியாது. அதில் அவர்கள் வெற்றியுடையப்போவதும் இல்லை. கம்யூனிஸ்ட்களுக்கு மக்களுடைய சக்தியில் நம்பிக்கை உண்டு. ஜாதி மதம் சம்பந்தமாகக் குறுக்கிட்டு வெற்றியடைய வேண்டும் என்பது கம்யூனிஸ்ட்களுக்கு கிடையாது. மத சம்பந்தமான

[Sri M. Kalyanasuudaram] [21st December 1954]

திருத்தத்தை எடுத்துவிட்டு மற்ற ஷரத்துக்களுக்கு எங்களுடைய திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

(Mr. Speaker in the Chair.)

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Mr. Speaker, Sir, various amendments have been moved to this clause and particularly a point was made that a differentiation has been made with reference to the first four items of sub-clause (1) of clause 2 and item (v) of that sub-clause. It was said that for the first four items the expression ‘likely to create’ is used whereas for the fifth item, the expression ‘deliberately intended’ is specifically used, I may tell hon. Members that we have adopted these expressions knowingly. As far as preaching of violence is concerned or incitement to commit offences involving violence is concerned, we have to take the effect as a whole rather than the intention. That is why in respect of these matters involving violence we have advisedly used the expression ‘likely to create’. I do not think we can remove that. As far as violence is concerned we cannot be going about finding out the intention of the people when as a matter of fact it is likely to incite people to commit violence or offences involving violence. Then it was said that if *bona fide* people wanted to reform society and for that purpose they wanted to enact dramas and propagate certain ideas that should not be prohibited. But in doing that if they deliberately hurt the feelings of the people, we cannot allow it. We have to intervene at that stage. That is why purposely a distinction has been made with reference to religious ideas and religious beliefs and with reference to propagating ideas involving violence and offences involving violence. That is the justification for making a difference between the first four items and the fifth item. As regards the first four items I do not think, I need explain the position any further than what I had already done when I submitted the report of the Select Committee and the Bill as amended for the consideration of the House and also when I replied this morning to the general discussion on the Bill.

“ Then, Sir, with reference to item (v) certain apprehensions were raised and it is necessary for me to reiterate the stand of the Government on this question. As I have already stated, we have put in that clause words to show that it is not in the case of every drama, wherein disapprobation or even insult to religion, or profaning blaspheming religion or any such thing takes place, that the Government would interfere and say that the drama is objectionable but only when the drama is used deliberately for certain purposes, or is intended for certain purposes, then only it will be taken into account and under no other circumstances. That being so, there is absolutely no need for anybody to entertain the idea or fear that propaganda for the purpose of social reform or for purposes of reforming society according to their conceptions would be interfered with by the Government. But that occasion should not be

[21st December 1954] [Sri C. Subramaniam]

taken advantage of for the purpose of wounding the feelings of others. My own view is, as was pointed out by the hon. the Leader of the Opposition and the hon. the Deputy Leader of the Opposition, that by insulting or wounding the feelings of other people, we cannot reform society. On the other hand, we will only be strengthening them in their attitude and making them more and more obstinate. Therefore, if our object is to reform society and remove what we consider is evil in society—if that is our only intention—there is absolutely no necessity to go about and deliberately wound the feelings of anybody else. If only hon. Members would read into the words ‘deliberately intended’ the proper meaning, then certainly they will appreciate the point of view I am putting forward. We have further explained our intention in Explanation II. It is not any particular act, any particular incident or any particular scene or particular words in a drama that would be construed as coming under the objectionable portion of the law. Taking the drama as a whole, if we come to the conclusion that it is deliberately intended for the purpose of wounding the feelings of others, then only will the drama become objectionable. If this is taken into consideration there can be absolutely no fear that certain words uttered, certain incidents enacted in particular places and so on will make the drama objectionable. After all do we want for the purpose of reforming society to deliberately wound the feelings of others? I am sure no person who is really interested in social reform would go to the extent of thinking that he can reform society only by deliberately wounding the feelings of others. If the clause is read together with the explanation that we have given, I respectfully submit that there is no room to fear that this provision would be misused and progressive ideas would be shut out. After all each man will have his own ideas about progress. That is a different matter altogether. All that will not be interfered with. That is why this language has been deliberately used—if I may use the same word that we have used in this particular clause. I am afraid Government cannot go further than this. In the Select Committee stage itself, we have taken notice of all these objections and we have tried to remove the apprehensions in the minds of the people. Under these circumstances, I don't think Government will be able to accept any of these amendments with reference to this clause.

“ Their, Sir, the hon. Member Sri Daivasigamoney was making a point about the expression ‘citizens of India’ adopted in the clause. He wanted that the words ‘citizens of the State of Madras’ should be substituted. I do not know wherefrom he got this idea. There is no such thing as ‘citizens of the State of Madras’. We have only ‘citizens of the Union’. It may be, people are ‘residents of the Madras State’. That does not create a separate category as ‘citizens of Madras State’. ‘Citizens of India’ is the expression used in the Constitution. We cannot create a phrase in this law unless we amend the Constitution.”

[21st December 1954]

4-10
p.m.

* SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ That is why I said deliberately that the word ‘citizen’ means citizen of India. ‘Citizen’ is a word which can be used to refer to all persons who are residing in any part of India, whether he be in the Madras State or the Bombay State or the Andhra State. I advisedly used the word ‘citizen of the State of Madras’ because it means a citizen of India who is residing in the State of Madras. But if the Hon. Minister deliberately wants to misunderstand me, he is at perfect liberty to do so.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It means that only persons residing in the State of Madras should be protected and not others. We cannot take this view of excluding one State. We have to take into account the entire country as a whole. That is the difference in the point of view between me and the hon. Member. Therefore, he cannot ask the Government to accept the proposition that there should be a separate class of citizens as far as the Madras State is concerned and we should legislate only for them. As a matter of fact, any offence committed here will have to be taken in the All-India context and not with reference to the Madras State only. As far as offences committed in other States are concerned, we have absolutely no jurisdiction. If an offence is committed in the Andhra State, the Andhra State will have to take action. We cannot take action here. Therefore, it is the duty of every State to protect the citizens residing in another State and we have to legislate taking the country as a whole. I am sorry it is not possible to accept the amendment of the hon. Member Sri Deivasigamoney.

“ The hon. Member Sri Swayamprakasam was asking after all, what is the meaning of ‘deliberate intention’, what is the meaning of ‘religion’ and what is the meaning of ‘religious belief’. He then pointed out that these phrases and words were incorporated by me in this Bill. Sir, these are well-known phrases used in the existing enactments and Courts have given their decisions upon them. If the hon. Member is satisfied that the words and phrases used in the Indian Penal Code and the Criminal Procedure Code are good enough and specific enough, he must also feel equally satisfied with the phrases and words used in this Bill because they are taken from those Acts. Under these circumstances, I am sorry I am unable to accept any of the amendments moved by hon. Members.”

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member Sri Krishnan withdrawing his amendment? ”

SRI R. KRISHNAN :—“ I am not withdrawing it.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That item (1) be deleted.’ ”

The amendment was put and lost.

21st December 1954]

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That in item (1), for the word “likely” in line 2, the words “intended” be substituted.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That items (1) (i), (1) (ii), (1) (iii) and (1) (iv) be deleted.’ ”

The amendment was put and lost.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I am withdrawing my amendments not because I am satisfied with the reply of the Hon. Minister but because there is no use of my pressing it.”

The amendments were by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That in item (1) (ii), the words “or any offence involving violence” be omitted.’ ”

The amendment was put and lost.

The amendment of Sri S. Deivasigamoney was by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

(1) In item (1) (iv) in line 1, for the words “any section of the citizens”, the words “any community or nationality” be substituted.

(2) In item (1) (iv) in line 2, for the words “any other section of the citizens”, the words “any other community or nationality”, be substituted.’ ”

The amendments were put and lost.

The amendment of Sri S. Daivasigamoney was by leave of the House withdrawn.

The amendment of Sri S. Daivasigamoney was by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That item (1) (v) be omitted.’ ”

The amendment was put and lost.

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—“ Sir, objectionable performance includes profaning of any religion or religious beliefs of any class of people . . .”

SRI K. VINAYAKAM :—“ On a point of order, Sir. Is the hon. Member withdrawing his amendment or not? He cannot explain it now.”

[21st December 1954]

MR. SPEAKER :—" The hon. Member should give consideration to his age and show him respect."

Is the hon. Member, Sri Krishnaswami Ayyangar withdrawing his amendment?

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" I am withdrawing it, Sir."

The amendment of Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar was by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri Muthu is not in his place. His amendment is deemed to have been withdrawn."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri Gopala Goundar is not in his place. His amendment is deemed to have been withdrawn."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That for item (1) (v), the following be substituted :—

" (v) slander intentionally and maliciously the revered religious characters whom the people held as Gods." "

The amendment was put and lost.

The amendment of Sri S. Daivasigamoney was by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—" That for item (1), the following be substituted :—

' (1) objectionable performance means any play, pantomime or other drama—

(i) which is grossly indecent or obscene or intended for blackmail and declared by order to be an objectionable performance under section 4; or

(ii) which is likely to promote feelings of communal hatred among the people of India.' "

The amendment was put and lost.

The amendment of Sri Muthu was by leave of the House withdrawn.

The amendment of Sri Narayana Kurup was by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That in Explanation I under item (1) the words " or so made with a view to diffuse knowledge and enlightenment to the public " be added at the end.' "

The amendment was put and lost.

21st December 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That after the existing Explanation II under item (1) the following new Explanation be inserted :—

" *Explanation III.*—A performance shall not be deemed to be objectionable merely because words are uttered or signs or visible representations are made in the course thereof either expressing disapprobation or criticism of any superstitious beliefs of any class of the citizens of India or tending towards the promotion of social justice or reform." "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That at the end of item (2), the words " by tickets " be added.' "

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri Gopalan cannot move his amendment. He can oppose the clause."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Sir, I move—

' That for the existing clause 3, substitute the following :—

" 3. Prohibition of objectionable performances.—(1) *Whenever the State Government are or a District Magistrate is of the opinion that any play, pantomime or other drama performed or about to be performed in a public place is an objectionable performance, the Court of Sessions may be moved to take proceedings, according to the procedure prescribed in this clause.*

(2) *If a Court of Sessions receives information to the effect that any play, pantomime or drama performed or about to be performed is an objectionable performance and is of opinion that it should be prohibited, the Court of Sessions shall issue notice to the organizer or principal persons responsible for the conduct of the performance to show cause why the performance should not be prohibited.*

(3) *If after hearing the person or persons on whom such notice has been served, and taking such evidence as the Court thinks necessary, it is satisfied that the performance should be prohibited, it shall pass an order accordingly.*

(4) *The procedure in respect of such enquiry shall be the same as prescribed for security proceedings under the Press Emergency Powers Act of 1952.*

[Sri P. Ramamurthi] [21st December 1954]

(5) The State Government may, if it deems necessary in public interest, pass an order prohibiting a performance declared to be an objectionable performance by any Court of Sessions, throughout the State.

(6) Every order made under sub-section (5) shall be published in the Fort St. George Gazette."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second it, Sir."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move—

'In sub-clause (1) of clause 3, from the expression "performed or about to be performed", delete the words "performed or".'

'After the expression "about to be performed", add the words "or repeated".'

'After the expression "about to be performed", add the words "or re-enacted".'

'At the end, add the expression "in general".'

'At the end, add the expression "in any part of the State".'

SRI G. GOVINDAN :—" I second it."

SRI C. KANDASAMY :—" Sir, I move—

'That in sub-clause (1) in line 3, omit the words "or about to be performed".'

SRI S. RAMALINGAM :—" I second it."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move—

'That at the end of sub-clause (1), the words "provided a certificate was issued by the Advocate-General to the effect that the drama is objectionable" be added.'

SRI C. KANDASAMY :—" I second it."

SRI A. RATNAM :—" Sir, I move—

'That in sub-clause (2) after the words "reasonable opportunity", insert the words "and one month's time".'

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" I second it."

SRI R. KRISHNAN :—" Sir, I move—

'That in sub-clause (2), omit the words "or to the owner or occupier of the public place in which such performance is intended to take place".'

SRI C. KANDASAMY :—" I second it."

21st December 1954]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move—

'That at the end of sub-clause (4) the words "to organize the same and take up the responsibility for the conduct thereof" be added.'

SRI G. GOVINDAN :—" I second it."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move—

'That after item (4), add the following :—

'The State Government may proscribe any objectionable performance and may seize, confiscate and destroy all copies thereof—whether manuscript, printed, lithographed, cyclostyled, typewritten or otherwise.'

SRI G. GOVINDAN :—" I second it."

MR. SPEAKER :—" Now clause 3 and the amendments are before the House for discussion."

SRI P. RAMAMURTHI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் மூன்றாவது கிளாவில் முக்கியமானதென்று கூறினார்கள். அரசியல் சட்டத்தில் மக்களுக்கு ஜீவாதார உரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. அவைகள் புனிதத்தன்மை வாய்ந்தன என்று கூறப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது அந்தவிஷயங்களில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். கடவுள்போன்று கருதவேண்டியவிஷயம். ஜனங்களுடைய ஜீவாதார உரிமைகளை இழிவுபடுத்தக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கையாளும்போது மிகவும் சர்வ ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டிய தவிசியம். இந்த விஷயத்தில் அதைக்கூறுவதற்கு யாருக்கு அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் இங்கு அடங்கி இருக்கக்கூடிய விஷயம்.

"இப்போது வரும்படியான மசோதாவில் எந்தமாதிரியான ஒரு நாடகம் இருக்குமானாலும் அதைத்தடுத்துவிடலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும்படியான ஜனநாயகம் என்பதைக்கொண்டே நான் ஒரு விஷயம் கேட்கிறேன். ஒருவன் குற்றம் புரிந்தால் குற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்று நீதிபதியால் நிரூபிக்கப்பட்டபிறகே அந்தக்குற்றத்திற்கேற்ற தண்டனை அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி இருக்கும்போது எந்தக் குற்றத்திற்காகவும் முதலில் தண்டனை கொடுக்கப்படுவது கிடையாது. எங்களுடைய உரிமைகளை பறிமுதல் செய்வதும் ஒரு தண்டனை தான். எங்களுடைய ஜீவாதார உரிமையைத் தடுத்து நிறுத்தி குற்றம் நிரூபிப்பதற்கு முன்னரே ஒரு தண்டனைவழங்க இந்த நிர்வாகத்திற்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த மாதிரியான நிலைமை இந்த நாட்டில் ஏன் இருக்கவேண்டும். இந்த நாட்டின் ஜனநாயகத்தின் பேரிலேயே நிதிமந்திரியைக் கேட்கிறேன். அதாவது நாடகம் ஆட்சேபகரமான தன்மையை உடையது என்று கருதினால் அந்த விஷயத்தை உடனடியாக ஒரு செஷன்ஸ் நீதிபதிக்கு விட்டுவிட்டு அதற்கு பின்னர் அவருடைய தீர்ப்பின்படி நாடகத்தைத் தடுக்கலாம். ஒரு நாடகம் தடைசெய்யப்பட வேண்டியதா இல்லையா என்று நிர்ணயிப்பது நீதிபதியைப் பொறுத்த விஷயம். அவர் நடிக்கக்கூடாதென்று சொல்லிவிட்டால் அந்த நாடகத்தை இந்த மாகாணம் பூராவும் நடத்திவிடாமல் தடுப்பதற்கு வேண்டிய அதிகாரத்தை வேண்டுமானால் அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளட்டும். நாடகத்தை ஆட்சேபிக்கும்படியான பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கக்கூடாது என்பதை நான் மிகவும் முக்கியமாகக் கேட்டுக்கொள்ளு

[Sri P. Ramamurthi] [21st December 1954]

கிறேன். இன்றைக்கு மந்திரிமார்கள் நாங்கள் ரொம்ப நேர்மையாக நடந்துக்கொள்கிறோம், அரசாங்கத்தை நம்புங்கள் என்று சொன்ன போதிலும்கூட இங்கு இருக்குப்படியான நிலைமையில் ஒரு உண்மையை மறந்துவிடக்கூடாது. இப்பொழுது நடப்பது கட்டி அரசாங்கம். எல்லா மக்களும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது கட்டி மனப்பான்மை கொண்டிருக்கக் கூடிய தன்மையாகும். யாருக்கும் கட்டி மனப்பான்மை போய்விட்டதென்று யாராவது சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. ஆகவே கட்டி மனப்பான்மையை கொண்டிருக்கக்கூடிய அரசாங்கம் பதவியில் இருக்கும் அளவும் இந்தச் சட்டம் துஷ்பிரயோகம் செய்யும் என உத்தரவாதம் கொடுக்கமுடியாது. ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு தங்கள் கட்சிக்குச் சாதகமான ஒரு சூழ்நிலையை இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சிருஷ்டித்துக்கொள்ள விரும்புவார்கள். ஆகவேதான் ஒரு நாடகம் ஆட்சேபகரமா, இல்லையா என்று நிர்ணயிக்கும் பொறுப்பை நிர்வாகத்தின் கையில் கொடுக்காமல் செஷன்ஸ் ஜட்ஜுக்கு விட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். Press Objectionable Matters Act-ன் ஷரத்துப்படி ஒருவர் ஆட்சேபகரமான விஷயம் எழுதிக்கொண்டு வருகிறார் என்று தெரிந்தால் கொடுத்துள்ள ஜாமீனப்பறிமுதல் செய்யக் கூடிய அதிகாரம் அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. ஹைக்கோர்ட்டுக்கு மனுப்போட்டு தாங்கள் எழுதியது தவறு அல்ல என்று நிரூபிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தவறாக எழுதியவர்கள் ஜாமீன் கொடுக்கவேண்டுமென்று தான் மத்திய அரசாங்கத்தில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே கொள்கையை இவர்கள் என் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது? தவறாக நடிப்பவர்கள் ஜாமீன் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லட்டும். அதை விட்டு என்பேரில் நம்பிக்கையையுங்கள், எங்கள் நேர்மையில் நம்பிக்கை வையுங்கள் என்று சொன்னால் நம்பிக்கை வைக்கக்கூடிய அளவு நீங்கள் நேர்மையாக நடந்துக்கொள்ளுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். பகிரங்கமாக எந்தவிஷயத்தையும் நடத்துவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை கொடுங்கள், ஜனங்களுக்கும் பொறுப்புணர்ச்சி உண்டு. நீங்களே ஆட்சேபகரமான நாடகங்களை நிர்ணயிக்கும் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். அதை நீதிபதிக்கு விட்டு நீங்கள் நேர்மையாக நடப்பதாக மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எல்லா அதிகாரத்தையும் நீங்களே எடுத்துக்கொண்டால் அந்த அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதற்கு நிறைய இடம் நிச்சயமாக உண்டு. அதனால் மக்களின் ஜீவாதார உரிமைக்கே குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடும். ஆகவே நேர்மையான முறையில் நடக்க, ஜனங்களின் நம்பிக்கைக்குப்பாத்திரர்களாக ஆக இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் தோழர் ராமமூர்த்தி பிரேரேபித்து இருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ ஒரு நாடகம் ஆட்சேபகரமானது என்று தடை செய்யும் அதிகாரத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்தின் கையில் அந்த அதிகாரம் இருக்கக் கூடாதென்பதற்கு ஸ்ரீ ராமமூர்த்தி எடுத்துக் காட்டிய காரணங்களை எல்லாம் ஆதரிப்பதோடு சர்க்காருக்கு இன்னொரு விஷயத்தையும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

“ மந்திரிகள் அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் நடத்தை இப்பொழுதே எப்படியிருக்கிறதென்று பார்க்கலாம். அவர்கள் கையில் சில அதிகாரத்தைக் கொடுத்தாலும் அவர்கள் அதை எப்படி வகிப்பார்கள் என்பதைப்பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். காங்கிரஸ் பொருட்காட்சி என்ற முறையில் பல இடங்களில் பல வைபவங்கள் நடக்கின்றன. அதில் நடக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிக்குக் கலை விழா என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கே நடக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளில் எல்லாம் கன்னுப்பின்னுவென்று கம்யூனி

21st December 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஸ்டுக் கட்சியைத்திட்டிவது போன்ற ஆபாசமான நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நடக்கின்றன. இந்தக்கலை விழாக்களுக்கு கனம் மந்திரிகள் தலைமை வகிப்பதும், அவற்றைப்பாராட்டுவதும் நடந்துகொண்டுதான் வருகின்றது. கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் காலையில் கண்டபடி பேசினார்கள். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியின் சார்பிலும் கலை விழாக்கள் நடக்கின்றன. இல்லையெனவில்லை. அந்தக்கலை விழாவில் ஏதாவது ஒரு ஆபாசமான அம்சம் இருக்கிறதென்று சொல்ல யாராவது கூட்டிக் காட்ட முடியுமா? அப்படி ஏதாவது அம்சம் இருக்குமானாலும் அதை நாங்களே தடைசெய்து விடுவோம். ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் அப்படி எதுவும் அவர்களுடைய கலை விழாவிலேயே பிற கட்சியை தூஷிப்பதை தடுக்க வேண்டுமென்றுகூட அபிப்பிராயப்படவில்லை. ஆகையால் தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம் கட்டி அரசியலின் நோக்கத்தை வைத்துக் கொண்டு ஆட்சி நடத்துகின்றவர்களின் கையில் ஒரு நாடகத்தைத் தடை செய்யும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது என்று. செஷன்ஸ் நீதிபதியின் கையில் விட்டுவிட்டு அவர் தீர்ப்பின்படி அந்த நாடகம் தடுக்கப்பட வேண்டுமானால் அதை ராஜ்யம் பூராவும் தடை செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொள்வது நியாயம். ஆனால் நிதி மந்திரி அவர்கள் எந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளவது இல்லையென்ற பிடிவாதத்தோடு உட்கார்ந்திருக்கிறார். தங்கள் கட்சிக்காரர்களையும் எந்த விதமான அபிப்பிராயத்தையும் தெரிவிக்காமல் உட்கார்ந்திருக்கும்படி செய்து விட்டார். இங்கு எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்ன பேசினாலும் அவற்றை எல்லாம் தன் கட்சியின் கட்டுப்பாடான மேஜாரிடி பலத்தைக் கொண்டு எதிர்த்து இந்த மசோதாவை எப்படியாவது நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் உட்கார்ந்திருக்கிறார். அந்த மனப்பான்மை மிகவும் தவறானது. இந்த நியாயமான திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“ Sir, the hon. Deputy Leader of the Opposition wants to decide about my partiality or impartiality, unfortunately, on the attitude I take with regard to the amendment moved by the hon. Member, Sri P. Ramamurthi. The amendment, unfortunately, is one which is not acceptable. If we accept the amendment, we are likely to create greater difficulties. After all, we do not take the entire power to decide whether a dramatic performance is objectionable or not. Under this Bill which is going to become law, it has been provided that it is for the High Court to decide whether a certain dramatic performance is objectionable or not. It has also been provided that every appeal shall be heard by a Bench of not less than two Judges. It can be very easily said that whenever an objectionable performance is performed or about to be performed, the Court of Sessions can be moved to take proceedings. The State is not confined to the jurisdiction of one Court of Sessions. One Sessions Judge may give one judgment and another Sessions Judge may give another judgment differing from the first on the same facts of the case and there may be a conflict of views. When there is a provision for appeal to the High Court, I do not see any reason why a provision should be made for a decision by any Sessions Judge? If the amendment is accepted, every case will have to be decided first in the Court of Sessions and again in the High Court. Such an arrangement is all right for the Communist Party because they have got their own lawyers to argue cases, first in the Sessions Court and then in the High Court.

[Sri C. Subramaniam] [21st December 1954]

But what is to happen to other parties? They may not be able to move first in the Sessions Court and again in the High Court if there is to be an appeal. Instead of that, we have provided that aggrieved parties can canvass before the High Court both with reference to points of fact and with reference to points of law. The hon. Leader of the Opposition wanted a public discussion. Certainly there will be a public discussion and canvassing about the various points in the High Court. If the Government go wrong, it is likely that the High Court will be able to pull them up better than the Sessions Court. Because we have provided an appeal to the High Court, we cannot use the provisions of this Bill indiscriminately and get strictures from the High Court. We will be very careful in using the powers given to the Government. I am unable to accept the amendment and I would request the hon. Deputy Leader of the Opposition not to judge my partiality or impartiality from the attitude I have taken with reference to this amendment."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'For existing clause 3, substitute the following:—

"3. *Prohibition of objectionable performances.*—(1) Whenever the State Government are or a District Magistrate is of the opinion that any play, pantomime or other drama performed or about to be performed in a public place is an objectionable performance, the Court of Sessions may be moved to take proceedings, according to the procedure prescribed in this clause.

(2) If a Court of Sessions receives information to the effect that any play, pantomime or drama performed or about to be performed is an objectionable performance and is of opinion that it should be prohibited, the Court of Sessions shall issue notice to the organizer or principal persons responsible for the conduct of the performance to show cause why the performance should not be prohibited.

(3) If after hearing the person or persons on whom such notice has been served, and taking such evidence as the Court thinks necessary, it is satisfied that the performance should be prohibited, it shall pass an order accordingly.

(4) The procedure in respect of such enquiry shall be the same as prescribed for security proceedings under the Press Emergency Powers Act of 1952.

(5) The State Government may, if it deems necessary in public interest, pass an order prohibiting a performance declared to be an objectionable performance by any Court of Sessions, throughout the State.

(6) Every order made under sub-section (5) shall be published in the *Fort St. George Gazette*."

The amendment was lost.

21st December 1954]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"I am withdrawing my amendment."

The amendments were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In sub-clause (1) in line 3, omit the words "or about to be performed".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—"The hon. Member Sri S. Ramalingam is not in his place and his amendment is deemed to have been withdrawn."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In sub-clause (2), after the words "reasonable opportunity", insert the words "and one month's time."'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In sub-clause (2), omit the words "or to the owner or occupier of the public place in which such performance is intended to take place."'

The amendment was lost.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

SRI C. KANDASAMY:—"I beg to move the following amendment:—

'In sub-clause (1) in line 3, omit the words "or about to be performed."'

SRI S. RAMALINGAM:—"I second the amendment."

MR. SPEAKER:—"Amendment moved—

'In sub-clause (1) in line 3, omit the words "or about to be performed."'

SRI A. S. SAHAJANANDA:—"I am not moving the amendment I have given notice of."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"I am not moving the amendments I have given notice of."

[21st December 1954]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I beg to move the following amendment :—

- ' Insert the following proviso to sub-clause (1) :—
- ' *Provided that where such order prohibiting the performance is passed ex parte, the officer who passed such order may review it on a request made by the person or party affected by such order.* ' "

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

- ' Insert the following proviso to sub-clause (1) :—
- ' *Provided that where such order prohibiting the performance is passed ex parte, the officer who passed such order may review it on a request made by the person or party affected by such order.* ' "

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" I beg to move the following :—

- ' After sub-clause (1), insert the following proviso :—
- ' *Provided that no such order shall be issued either by the Commissioner of Police or the District Collector unless the Kendra Kala Samithi, Kozhikode, in the case of Malayalam performances, Nataka Kazhagam in the case of Tamil performances and the Karnataka Sahitya Parishat in the case of Kannada performances agrees or concurs with the opinion of the Commissioner of Police or the Collector as the case may be.* ' "

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

- ' After sub-clause (1), insert the following proviso :—
- ' *Provided that no such order shall be issued either by the Commissioner of Police or the District Collector unless the Kendra Kala Samithi, Kozhikode, in the case of Malayalam performances, Nataka Kazhagam in the case of Tamil performances and the Karnataka Sahitya Parishat in the case of Kannada performances agrees or concurs with the opinion of the Commissioner of Police or the Collector as the case may be.* ' "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I beg to move the following amendment :—

- ' Omit the proviso under sub-clause (2). ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

- ' Omit the proviso under sub-clause (2). ' "

21st December 1954]

SRI K. P. GOPALAN :—" I beg to move the following amendment :—

- ' For the existing sub-clause (2) substitute the following :—
- ' *" (2) No order under sub-section (1) shall be passed without giving a reasonable opportunity to the author, organizer or Kalasamithi or like organization responsible for the performance and to the principal persons taking part in the performance to show cause why the performance should not be prohibited as an objectionable performance.* ' "

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

- ' For the existing sub-clause (2), substitute the following :—
- ' *" (2) No order under sub-section (1) shall be passed without giving a reasonable opportunity to the author, organizer or Kalasamithi or like organization responsible for the performance and to the principal persons taking part in the performance to show cause why the performance should not be prohibited as an objectionable performance.* ' "

SRI A. RATNAM :—" I beg to move the following amendment :—

- ' For the words " two months ", substitute the words " one month." ' "

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

- ' For the words " two months ", substitute the words " one month." ' "

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" I beg to move the following amendment :—

- ' After the existing proviso to the clause, insert the following further proviso :—
- ' *" Provided further that once such permission is granted it shall not be revoked.* ' "

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Amendment moved :—

- ' After the existing proviso to the clause, insert the following further proviso :—

" *Provided further that once such permission is granted it shall not be revoked.* ' "

* SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, this is a very simple amendment. We all know about the ' vagaries and vacillations ' of Executive Officers. I want that once permission is granted it shall not be revoked again. It is a very simple amendment and I hope the House will accept it."

[21st December 1954]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ My amendment is a very harmless but beneficial amendment. There is a distinction between an order passed under clause 3 and an order passed under clause 4. An order under clause 3 is passed after notice to the persons concerned and the officer goes into the details as to what each party has to say. But under clause 4 action has to be taken immediately in case of breach of the peace. It is common knowledge that the opinion of only one party is heard and that the officers concerned may not consult or ascertain the opinion of the opposite party. Now, of course if that is done, the only remedy available is that the matter has to be taken to the High Court. I submit, Sir, that at this stage, it may not be possible to take the matter to the High Court. My amendment seeks to confer powers on the officer, if he is satisfied after hearing the opposite side, to review his own order. Of course, if he confirms the original order, the matter can be taken on appeal. Therefore, it is only in *ex parte* decisions that this power need be conferred and I think, Sir, the amendment I have given is a beneficial one.”

4-30
p.m.

SRI P. RAMAMURTHI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷரத்து மிகவும் ஆபத்தானதாக இருக்கிறது. இந்த நாலாவது ஷரத்தைப்போல ஆபத்தான ஷரத்து இந்த மசோதாவில் வேறு எதுவும் இல்லை. இப்பொழுதுள்ள மூன்றாவது ஷரத்துப்படி மந்திரிகளோ அல்லது அவர்களுடைய அரசாங்கமோ எந்த ஒரு நாடகத்தை ஆட்சேபகரமான நாடகம் என்று நிர்ணயிக்கிறார்களோ, அந்த நாடகத்தை நடத்த விடாமல் தடை செய்ய அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அடுத்த படியாக நாலாவது ஷரத்தின் பிரகாரம் எந்த நாடகமாவது ஆட்சேபகரமானது என்று போலீஸ் கமிஷனருக்கோ அல்லது கலெக்டருக்கோ தோன்றினால் அல்லது அந்த நாடகம் நாட்டின் அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் என்று தோன்றினால் அந்த நாடகத்தைத் தடை செய்து விடலாம் என்றும், எந்தக் கோர்ட்டு உத்தரவும் இல்லாமலிருந்தால் அந்தத் தடை இரண்டு மாதங்களுக்கு மீண்டும் நீடிக்கும் என்றும், மறுபடியும் அந்தத் தடை நீடிக்கப்பட வேண்டும் என்று கமிஷனர் நினைத்தால் அந்தத் தடையை மீண்டும் இரண்டு மாதங்களுக்கு நீடிக் கலாம் என்ற அதிகாரத்தை இந்த ஷரத்தின் மூலமாகக் கொடுக்கப் படுகிறது. இவ்விதம் ஒரு உத்தரவை சாதாரண செய்வது என்பது கமிஷனர் கையில் இருப்பதால் அந்தக் கமிஷனர் தனக்கு எந்த நாடகம் ஆட்சேபகரமானது என்று தோன்றினாலும் அதைத் தடை செய்து விட முடியும். ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் காலையில் இந்த மசோதாவைப்பற்றி பேசியபோது இந்த மூன்றாவது ஷரத்து மூலமாக வரும் தீர்மானங்க ளெல்லாம் ஆட்சேபண்களெல்லாம் பிரயோசனமற்றது (worthless) என்று சொன்னார்.

‘He (the Leader of the Opposition) does not realize the difficulties of the Government.’ ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ On a point of order, Sir. After all we are discussing clause 4. The hon. Leader of the Opposition need not refer at this stage to what I stated with reference to clause 3. I would therefore request him to confine his arguments to clause 4 alone.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ சர்க்காருக்கு உள்ள கஷ்டங்கள் எல்லாம் எதிர் கட்சிக்குத் தலைவருக்குத் தெரியாது என்றும் சொன்னார். இப்பொழுது இயற்றப்படும் சட்டங்களெல்லாம் யாருக்கு இயற்றுகிறார்கள் ?

21st December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

ஜனங்களுக்கு அல்ல. சர்க்காருக்கு நடவடிக்கைகளை நடத்துவதற்கு சுலபமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக சட்டங்கள் இயற்றப்படுகிறதே யல்லாமல் இன்றைக்கு ஜனங்களைப்பற்றிய கவலையே அவர்களுக்குக் கிடையாது. கஷ்டம் இருந்தால் அந்தக் கஷ்டத்தை எப்படிப் போக்குவது என்பதுதான் கேள்வி. ஜனங்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அதற்குத் தான் அரசாங்கம் கஷ்டப்பட வேண்டும். கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதனால் ஜனங்களுடைய உரிமைகள் பறிபோனால் பரவாயில்லை என்று சொன்னால் அதை ஒரு நாளும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. சர்க்காருக்கு கஷ்டம் ஏற்படக்கூடாது என்பதுதான் அவருடைய வாத்தத்தில் இருக்கிறது. ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போவதென்றால் எவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கும் என்பது அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஏனென்றால் அவரே ஒரு வழக்கறிஞர். பலர் எழைகளாக இருக்கலாம். அவர்களால் பல கோர்ட்டுகளுக்குப் போக முடியாது என்பது அவருக்கு நன்றாகத் தெரியும். இது மக்களுடைய உரிமைகளைக் கட்டுப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கிறது. மக்களுடைய ஜீவாதார உரிமையைக் கேட்டால் கோர்ட்டுக்குப் போ என்று சொல்லப்படுகிறது. ஹைக்கோர்ட்டில் விவகாரங்கள் இப்பொழுது எப்படி நடைபெறுகின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஒரு writ போட்டால் அது முடிவடைவதற்கு எட்டு மாதங்களாகின்றன. பல writ களை முடிவுகட்டுவதற்கு இரண்டு வருஷங்கள் கூட ஆகின்றன. பல பிரச்சனைகள் மூன்று மாதங்கள் நான்கு மாதங்கள் கூட காத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டு மாதங்களுக்கு தடை என்று உத்தரவு போட்டாலும் அல்லது ஒரு 144 உத்தரவை மாஜிஸ்ட்ரேட் போட்டாலும் அதை ஆட்சேபித்து ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போனால் ஹைக்கோர்ட்டு அதை விசாரித்து ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்குள் எதற்காக அந்த 144 உத்தரவு போடப்பட்டதோ அது முடிந்து விடுகிறது. அந்தமாதிரி கேஸ்களில் ஜட்ஜுகள் ‘The order has become infructuous and therefore the petition is dismissed’ என்று தீர்ப்புக் கூறி மனுக்களை தள்ளுபடி செய்துவிடுகிறார்கள். எதற்காக மனு போடப்பட்டதோ ‘அது காலாவதியாகிவிடுகிறது, அதைப்பற்றி அபிப்பிராயம் சொல்லுவது அவசியம் இல்லை’ என்று தீர்ப்புக் கூறிவிடு கிறார்கள். அதைப்போலவே ஒரு ஜில்லா கலெக்டர் ஒரு தடை உத்தரவு போட்டால் அதாவது இரண்டு மாதங்களுக்குத் தடை என்று உத்தரவு போட்டு அந்த உத்தரவை ஆட்சேபித்து ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போனால் அங்கு முடிவு காண்பதற்கு மூன்று மாதங்களாகும். அதற்குள் கலெக்டர் மறுபடியும் மூன்று மாதங்களுக்குத் தடை உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். அதற்குள் ‘காலாவதியாகிவிட்டது. அதைப்பற்றி அபிப்பிராயம் கூறவேண்டிய அவசியம் இல்லை’ என்று ஹைக்கோர்ட்டு அப்பிப்பிராயம் கூறிவிடலாம். இவ்விதம் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு உரிமை கோடுத்துவிடுவதனால் மறுபடியும் அதே ஜில்லா கலெக்டர் அல்லது மாஜிஸ்ட்ரேட் மீண்டும் ஒரு நாடகத்தைத் தடை செய்யலாம், மறு படியும் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போய் வருவதற்குள் காலாவதியாகிவிடும். இப்படி திருப்பித் திருப்பி நடந்துகொண்டிருக்கும். அதனால் இப் படிப்பட்ட உத்தரவுகளைப்பற்றி தீர்ப்புக் கூறுவதற்கு ஹைக்கோர்ட்டுக்கு ஒரு உத்தரவு அனுப்பவேண்டும். அதாவது இந்த மாதிரியாக விஷ யங்கள் வந்து சுமார் பத்து நாட்களுக்குள் ஒரு தீர்ப்புக் கொடுக்கவேண் டும் என்று. ஆனால் அப்படி ஹைக்கோர்ட்டுக்கு ஒரு உத்தரவு போடு வதற்கு இந்த சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதா? கிடையாது. அப் படி ஒரு உத்தரவு போட முடியாமலிருக்கும்போது ஹைக்கோர்ட்டுக்கு இந்த உரிமையை ஏன் கொடுக்கவேண்டும். இது மக்களுடைய ஜீவாதார உரிமையை பாதிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் அதிகாரம் அரசியல் அமைப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எட்டுச் சுரைக்காய் அதிகாரம்போல் இருக்கிறது. இது ரொம்பவும் அபாயகரமானது. ஆகையால் இந்த நாலாவது ஷரத்தை பூர்ணமாக எடுத்துவிடவேண்டும் என்று நான் கூறுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 4-43
4-வது ஷரத்தில் அபாயகரமான அம்சங்கள் இருக்கின்றன என்று தேர்ப்படி p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st December 1954]

ராமமூர்த்தி சொன்னார். இதில் சில பிரொவிஷன்கள் இருக்கின்றன. அதன் படி பார்த்தால் ஜில்லாவில் கலெக்டர் அல்லது சென்னை நகரமாகியிருந்தால் போலீஸ் கமிஷனர் ஒரு நாடகம் ஆட்சேபகரமானது என்று நினைத்தாலும், அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடியது என்று கருதினாலும் அதை முதலில் இரண்டு மாதம் தடை செய்யலாம். பிறகு இரண்டு இரண்டு மாத காலமாக தடை செய்துகொண்டே போகலாம். ஆகையால் அந்தப் பகுதி பூராவும் சட்டமாக்க எதிர்க்கக்கூடியதாகியிருக்கிறது. யாராவது 10 பேர் சேர்ந்து கலாட்டா செய்துவிட்டால், அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கிறது என்று ஜில்லா கலெக்டர் முதலில் முதல் இரண்டு மாதங்களுக்கு தடை உத்தரவு போடலாம். பிறகு இரண்டு இரண்டு மாத காலமாக இரண்டு வருஷங்கள் நீடித்துக்கொண்டே போகலாம். ஒரு நாடகத்தைத் தயார் செய்யவேண்டுமென்றால் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து தயார் செய்ய வேண்டியதாயிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது இந்த நாடகத்தைத் தடை செய்து அதை இரண்டு இரண்டு மாத காலங்களுக்கு நீடித்துக்கொண்டே போனால், நாடகத்திற்காக செலவு செய்த பணம் வீணாகி, அவர்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடும். ஆதலால் இந்த 4-வது ஷரத்து மிகவும் அபாயகரமானது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the hon. the Leader of the Opposition made a very ferocious attack on this clause and I cannot understand why he should get excited so much about this. The point for consideration is this: whether we should have any emergency powers like this or not; whether in respect of objectionable dramas, etc., where a breach of the peace is also involved, effective intervention by the authorities is necessary or not. In this clause we have provided for that and after all in clause 4 we have stated 'is likely to lead to a breach of the peace' and further it is stated it should be prohibited 'by an order stating the grounds for such opinion.' Therefore, it is not as if the Collector or the Commissioner can arbitrarily prohibit. He has to state the grounds for such an opinion. Therefore, his cannot be an arbitrary order, it has to stand the test of judicial scrutiny. I am afraid, therefore, that the entire attitude taken by the hon. Leader of the Opposition and naturally by the Deputy Leader of the Opposition is a complete distrust of Government and authorities. If that is the attitude, certainly I cannot help them. We have to see that in every piece of legislation and in every order, provision is made to preserve law and order and prevent a breach of the peace. Therefore, I am sorry I am unable to accept the contentions put forth by the hon. Leader of the Opposition.

"With reference to the amendment of Sri Kurup, I am prepared to accept it with a slight modification. In all these cases, it is likely that the case is decided *ex parte* or it might be after hearing the parties. There are two conditions, one is objectionable and the other is 'likely to lead to a breach of the peace.' In any case we can provide for revision. I am prepared to accept the amendment modified as follows :—

'Provided that the officer, who passed such order may review it on an application made by the person or party affected by such order.'

21st December 1954] [Sri C. Subramaniam]

I shall move this as an amendment to the amendment of Sri Kurup. I am unable to accept any of the other amendments."

MR. SPEAKER :—" I shall now put the amendments to the vote of the House. The question is that—

'In sub-clause (1) in line 3, omit the words "or about to be performed." "'

The amendment was lost.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I move that—

'The amendment of Sri Narayana Kurup be recast as follows :—

"Insert the following proviso to sub-clause (1) :—

'Provided that the officer, who passed such order may review it on an application made by the person or party affected by such order.' "'

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That the amendment of Sri M. Narayana Kurup be recast as follows :—

"Insert the following proviso to sub-clause (1) :—

'Provided that the officer who passed such order may review it on an application made by the person or party affected by such order.' "'

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" I shall now put the amendment of Sri Narayana Kurup as amended by the Government amendment. The question is—

'Insert the following proviso to sub-clause (1) :—

"Provided that the officer who passed such order may review it on an application made by the person or party affected by such order.' "'

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'After sub-clause (1), insert the following proviso :—

"Provided that no such order shall be issued either by the Commissioner of Police or the District Collector unless the Kendra Kala Samithi, Kozhikode, in the case of Malayalam performances, Nataka Kazhagam in the case of Tamil performances and the Karnataka Sahitya Parishat in the case of Kannada performances agrees or concurs with the opinion of the Commissioner of Police or the Collector as the case may be.' "'

The motion was lost.

[21st December 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Omit the proviso under sub-clause (2). ' "

The motion was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the existing sub-clause (2), substitute the following :—

" (2) No order under sub-section (1) shall be passed without giving a reasonable opportunity to the author, organizer or Kalasamithi or like organization responsible for the performance and to the principal persons taking part in the performance to show cause why the performance should not be prohibited as an objectionable performance." ' "

The motion was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the words " two months ", substitute the words " one month." ' "

The motion was lost.

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" I am withdrawing my amendment, Sir."

The amendment was, with the permission of the House, withdrawn.

Clause 4 as amended was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That clause 5 do stand part of the Bill.' "

SRI C. KANDASAMY :—" I move my amendment, namely—

' Omit the words " or on the owner . . . to take place." ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI A. RATNAM :—" I move the amendment standing in my name, namely—

' For the words " on the organizers or . . . intended to take place ", substitute the words " on the organizer or organizers who applied for permission to conduct such performance." ' "

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The motion and the amendments are before the House. The Hon. Leader of the House will speak now."

21st December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry, Sir, I am unable to accept any of the amendments."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Omit the words " or on the owner . . . to take place." ' "

The motion was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the words " on the organizers or . . . intended to take place ", substitute the words " on the organizer or organizers who applied for permission to conduct such performance." ' "

The motion was lost.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6.

MR. SPEAKER :—" The motion moved—

' That clause 6 do stand part of the Bill.' "

SRI C. KANDASAMY :—" I move my amendment, namely—

' For the words " with imprisonment . . . or with both ", substitute the words " with fine which may extend to one hundred rupees." ' "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second the amendment."

SRI A. RATNAM :—" I move—

' Omit the words " with imprisonment for a term which may extend to three months or " and the words " or with both." ' "

SRI M. P. SUBRAMANIAM :—" I second the amendment."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move—

' For the words " three months " occurring in line 5, substitute the words " one month." ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" I move—

' For the words " one thousand rupees ", substitute the words " five hundred rupees " and omit the words " or with both." ' "

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" I second the amendment."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move—

' For the words " one thousand rupees " occurring in line 6, substitute the words " two hundred rupees." ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" I second the amendment."

[21st December 1954]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, I am not moving the amendments standing in my name.”

MR. SPEAKER :—“ The motion and the amendments are before the House for discussion.”

4-50
p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இரண்டு திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது இந்த ஆறாவது ஷரத்தில் ஒரு நாடகம் நடத்தக்கூடாது எனத் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்து அந்தத் தடையை யாராவது மீறினால் அவர்களுக்கு மூன்று மாதச் சிறை தண்டனை கொடுக்கலாம் அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் வரை அபராதம் போடலாம் அல்லது இரண்டு தண்டனையுமே கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. என்னுடைய இரண்டு திருத்தங்களின் நோக்கமே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தண்டனையைக் குறைப்பது தான். சர்க்கார் இப்பொழுது விதித்திருக்கும் தண்டனைகள் மிகக் கடுமையானது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே தான் நான் மூன்று மாதச் சிறை தண்டனை என்பதை ஒரு மாதம் என்றும், ஆயிரம் ரூபாய் வரையில் அபராதம் என்பதை இருநூறு ரூபாய் வரை என்றும் திருத்த வேண்டுமென்று திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன்.

“ சர்க்கார் இதுவரையில் நாடகத்தை தடை செய்யும் அதிகாரத்தை வாங்கிக்கொண்டு, அதனை ஜில்லா அதிகாரிகளிடமும் ஒப்படைத்துவிட்டார்கள். இது விஷயத்திலாவது தங்கள் மெஜாரிட்டி பலத்தைக் கருதாமல் தங்களுடைய நியாய புத்தியைக் கருத வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் எதற்கெடுத்தாலும் அதிகாரிகளையே நம்பிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. அதிகாரிகள் இந்தச் சட்டத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்ய வழியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்குப் பதில் அவர்கள் சர்க்காரையும், சர்க்கார் அதிகாரிகளையும் நாங்கள் நம்புவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் நம்பமாட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. எங்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாதிரமாக சர்க்காரும், சர்க்கார் அதிகாரிகளும் நடக்கவேண்டும். எங்களுக்கும் அவர்களுடைய நடத்தையின் மூலம்தான் நம்பிக்கை அவர்கள் பேரில் உண்டாகும். அத்தகைய நம்பிக்கையை ஊட்டக்கூடிய வகையில் நான் கொடுத்திருக்கும் இரு திருத்தங்களையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI C. KANDASAMY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தடையை மீறுகிறவர்களுக்கு நாம் அபராதம் விதிக்கின்றபோது நாடகத் தொழிலையும் கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு அபராதம் குறிப்பிடவேண்டும். மூன்றுமாதச் சிறை தண்டனை, ஆயிரம் ரூபாய் வரை அபராதம் என்று சொன்னால் அது நியாயமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாடகக் கலையில் ஈடுபடக் கூடியவர்களுக்கு ஒரு நாடகம் நடத்தால் நூறு அல்லது இரு நூறு ரூபாய் லாபம் எல்லாச் செலவும் போகக் கிடைக்குமா? அப்படியே கிடைத்தாலும் ஆளுக்குக் கொஞ்சமாக எடுத்துக்கொண்டால் ஒருவருக்கு எத்தனை ரூபாய் வருமென்று கேட்கிறேன். ஒரு இரவுக்கு இருபது ரூபாய், முப்பது ரூபாய் வந்தால் அதுவே மிகக் கடினம். அவர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்படுமென்று சொன்னால் அது ரொம்ப அநியாயமானது. கள்ள மார்க்கெட்டில் கொள்ளை அடிப்பவர்களுக்கு எல்லாம், அதுவும் ஐம்பதாயிரம், அறுபதாயிரம் என்று கொள்ளையடிப்பவர்களுக்கு எல்லாம் நூறு ரூபாய், ஐம்பது ரூபாய் என்று அபராதம் விதிக்கக்கூடிய சர்க்கார் தெருக்கூத்து மாதிரியாக ஆடிப் பிழைக்கின்ற இந்த நாடகத் தொழிலாளர்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்க எண்ணுவது கொஞ்சம் கூடத் தர்மமல்ல. கலைக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் மந்திரி அந்தக் கலையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் பொருளாதார நிலைமை என்ன என்பதையும் யோசித்தே தண்டனை விதிக்க முற்படவேண்டும். இதில் மூன்று

21st December 1954] [Sri C. Kandasamy]

மாதச் சிறை தண்டனை என்று சொல்லிவிட்டால் மூன்று மாதத்திற்கு அவன் குடுமபம், அவனது பிள்ளை குட்டிகள், இல்லாவிடால், அவனை அண்டியிருப்பவர்கள் எப்படி பிழைப்பார்கள் என்பதையும் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே தண்டனையைக் குறைக்கவேண்டுமென நான் சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“ ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்பதற்குப் பதில் ஐந்து ரூபாய் அபராதம் என்றும், ‘அல்லது இரண்டும்’, என்று சிறையும், அபராதமும் சேர்ந்துவிதிக்கலாம் என்று இருக்கக்கூடியதற்கு, இரட்டை தண்டனை கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்காக ‘அல்லது இரண்டும்,’ என்பதை நீக்கிவிடவேண்டுமென்றும் நான் திருத்தம் கொடுத்திருப்பதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எப்படியிருந்தாலும் ஒரு குற்றத்திற்கு ஒரு தண்டனை தான் கொடுக்க முடியும். ஆனால் சர்க்கார் இரண்டு தண்டனைகளும் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறது. இது ரொம்பவும் நியாயமற்றது. நாடகத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு தண்டனை ஆயிரம் ரூபாய் விதிக்கப்படும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வதிலிருந்து நாடகக் கலைஞர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யப்போகின்ற அபராதப் பணத்தைக் கொண்டே வருகின்ற வருஷத்தில் பட்ஜெட்டில் விழும் துண்டை சரிக்கட்டிவிடலாம் என்று அவர் எண்ணுகின்றாரா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அடிக்கடி கலைஞர்களின் விருந்தில் கலந்துகொண்டும், கலைஞர்களின் கூட்டத்திலே பேசிக்கொண்டும், கலைஞர்களின் கூட்டத்தோடு ரொம்பவும் உறவாடிக்கொண்டும் வருகின்ற கனம் நீதி மந்திரி அவர்கள் தயவு செய்து தண்டனையைக் குறைக்க வேண்டும். இந்த தயாள குணம் கூட அவருக்கு இல்லையென்றால் நாட்டில் ஏற்படப்போகின்ற எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க அவரால் முடியாது, ஆகவே இவ்விஷயத்திலாவது விட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. RATNAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆறாவது ஷரத்தில் நாடகத்தை நடத்தக்கூடாது எனத் தடை உத்தரவு போட்டு அதை யாராவது மீறினால் அவர்களுக்கு மூன்று மாதச் சிறை தண்டனை அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் வரை அபராதம் அல்லது இரண்டும் விதிக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இது மகா மோசமானதாகும். நாட்டிலே பல சமுதாயங்கள் இப்பொழுது தான் விழிப்படைந்து வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் சமுதாய சீர்திருத்த நாடகங்கள் பல நடத்துக் காட்டப்பட்டு வருகின்றதுதான். இந்த நிலையிலே இப்படி சமுதாய சீர்திருத்த நாடகங்களை நடக்கின்ற நடிகர்களுக்குத் தண்டனை கொடுத்துவிட்டால் அதனால் சமுதாயமே சீர்கெட்டுப்போகும். ஆகவேதான் நான் ஆயிரம் ரூபாய் வரை அபராதம் போடுவது மாத்திரம் போதும், மூன்று மாதச் சிறை தண்டனை என்பதையும், சிறை தண்டனையோடு அபராதமும் சேர்த்து விதிக்கலாம் என்பதையும், நீக்கிவிடவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த திருத்தத்தைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, hon. Members seem to forget that the punishment provided for is only the maximum and not the minimum punishment. The original Bill provided for a punishment of imprisonment extending to six months or unlimited fine or both. Sri M. Kalyanasundaram suggested in the Select Committee that the term of imprisonment should be reduced to three months and the Committee accepted the suggestion. After all, this clause does not give a direction to the Court to impose the maximum punishment. The Court will take into consideration all the facts of the case and award such

[Sri C. Subramaniam] [21st December 1954]

punishment as will be appropriate to the offence involved. Therefore I do not think that any amendment for reducing the punishment is necessary."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the words " with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine which may extend to one thousand rupees or with both ", substitute the words " with fine which may extend to one hundred rupees." ' "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Omit the words " with imprisonment for a term which may extend to three months or " and the words " or with both." ' "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the words " three months " occurring in line 5, substitute the words " one month." ' "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the words " one thousand rupees ", substitute the words " five hundred rupees " and omit the words " or with both." ' "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the words " one thousand rupees " occurring in line 6, substitute the words " two hundred rupees." ' "

The amendment was lost.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move—

' In sub-clause (1) after the words " for the conduct of, or " occurring in line 5, insert the word " intentionally " ' "

The amendment was seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move—

' In sub-clause (1) omit the words " or takes part in " occurring in line 5.

' In sub-clause (1) for the words " three months " occurring in line 8, substitute the words " one month " ' "

' In sub-clause (1) for the words " one thousand rupees " occurring in line 9, substitute the words " two hundred rupees " ' "

The amendment was seconded.

21st December 1954]

SRI C. KANDASAMY :—" Sir, I move—

' In sub-clause (1) in line 7, for the words " be punished with imprisonment for a term which may extend to three months, or with fine which may extend to one thousand rupees, or with both," substitute the words " be punished with fine which may extend to one hundred rupees " ' "

The amendment was seconded.

SRI A. RATNAM :—" Sir, I move—

' Omit the words " with imprisonment for a term which may extend to three months or " and the words " or with both " ' "

The amendment was seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move—

' Omit sub-clause (2). ' "

The amendment was seconded.

SRI D. DASARATHAN :—" Sir, I move—

' For the words " one thousand rupees," substitute the words " five hundred rupees " ' "

The amendment was seconded.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, my amendment seeks to add the word ' intentionally ' so as to make only a person who intentionally takes part in a prohibited performance an offender. Anybody who is acquainted with criminal law will know that *mens rea* or intention is the corner-stone of the offence. The organizers and others connected with a performance are given sufficient notice when that performance is declared objectionable. If they defy the order, it is very clear that the defiance is intentional. But there may be an innocent person who, as he passes along the road, stops for a minute and witnesses a performance not knowing that it is a prohibited one. As the clause stands at present, such a person may be declared to have taken part in a prohibited performance and punished. But he has no intention to disobey, because he does not know that the performance is a prohibited one. My amendment is just, very reasonable and in consonance with known canons of criminal jurisprudence."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 5 p.m. இந்த 7-வது பிரிவின் கீழுள்ள உப பிரிவுகள் 1, 2-ஆல் பல கெடுதல்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தப் பிரிவையே எதிர்க்க விரும்புகிறேன். ஆறாவது பிரிவின் கீழ் ஒரு நாடகம் தடைபட்டு அந்தத் தடை உத்தரவை எவராஜிலும் மீறினால் அவருக்கு தண்டனை கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஏழாவது பிரிவின்படி அப்படி தடை செய்யப்பட்ட நாடகத்தை யாராகிலும் மீறி நடத்தால் அவருக்கு தண்டனை விதிக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. இது ரொம்பவும் அநீதியாக இருக்கிறது. உதாரண

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st December 1954]

மாக வேறு ஒரு இடத்தில் ஒரு நாடகத்தை தடை செய்திருக்கலாம். இந்த நாடகம் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது மற்றொரு இடத்திலிருப்பவருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். இந்த நிலைமையில் இந்த விதியின்படி அவருக்கு தண்டனை விதிப்பது என்பது சரியாக இல்லை, நியாயமாகவும் இல்லை. நாடகத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கெல்லாம் இந்த விஷயம் அதாவது தடை செய்யப்பட்ட விஷயம் தெரியாமலிருந்திருக்கலாம். அவ்விதம் தெரிந்திருக்கமுடியும் என்று மந்திரி எப்படி எதிர் பார்க்கிறார்கள் என்பதை என்னால் உணர முடியவில்லை. இந்த 7-வது பிரிவின்படி ஒரு நிபராதியைக்கூட தண்டிக்கும் வழி ஏற்படுகிறது. அதை நான் அப்சேபிக்கிறேன். அதனால்தான் 1-வது உப பிரிவினுள்ள "or takes part in" என்ற வார்த்தைகளை எடுத்துவிடவேண்டும் என்ற ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அத்துடன் இரண்டாவது உப பிரிவை அப்படியே நீக்கிவிடவேண்டும் என்றும் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். கொட்டகைக்காரருக்கு, அப்படிப்பட்ட தடை உத்தரவு தெரியாமல் இருக்கலாம். அதற்காக அவரையும் தண்டிப்பது என்பது கூடாது. இந்த 2-வது உப பிரிவையும் நீக்கிவிடவேண்டும். இந்த திருத்தங்கள் ஒரு நல்ல நோக்கத்துடன் தான் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This clause refers only to a prohibited drama and after all the necessary publicity involved, I do not think it will be enacted. I do not think I can accept any of the amendments. When once a drama is prohibited, then further to plead that it was not known is not proper."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" In this clause the words 'Any person . . . takes part in the performance prohibited' are used. Would this term include the spectators or the public also? "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கொட்டகை கொடுத்தவர்கள் அல்லது வெறும் பரந்த மைதானமாக இருந்தால் அதன் மத்தியில் இடம் கொடுத்தவர்கள் இந்தச் சட்ட விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் இடம் கொடுத்திருந்தாலும்கூட அவர்களைத் தண்டிக்கக்கூடிய பீதி இதில் இருக்கிறது. தடை செய்யப்பட்ட நாடகத்தை ஒரு கொட்டகைக்காரர் அறியாமலிருக்கலாம். அவருக்கு அந்த அறிக்கை கிடைக்காமலிருந்திருக்கலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட நாடகம் தான் தடை செய்யப்பட்டது என்பதை அந்த கொட்டகைக்காரர் அறியாமலிருந்திருக்கலாம். அதனால் தவறிப்போய் இடம் கொடுத்துவிட்டாலும் அந்தக் கொட்டகைக்காரருக்கு தண்டனை விதிக்க வசதி ஏற்படுகிறது. "any performance substantially the same as the performance so prohibited" என்ற வார்த்தைகள் இருப்பதால் கொட்டகைக்காரர்கள் பாதிக்கப்படுவார்களோ என்ற பீதி இருக்கிறது. இந்த பயத்தை மாற்றியமைக்கவேண்டும். கொட்டகைக்காரர்களை பாதுகாக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. தடை செய்யப்பட்ட நாடகத்தை அவர் எப்படி அறிந்திருக்க முடியும்? இந்த நிலைமையில் விதி இருப்பதால் ஒவ்வொரு இடத்திலும் நாடகம் நடக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படவில்லை. தடை செய்யப்பட்ட நாடகத்தைப் போல் இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். தடை செய்யப்பட்ட நாடகத்தை நடத்த வேண்டும் என்று எண்ணம் இருக்கக்கூடியவர்கள் மற்ற இடத்தில் வந்து நடத்தினால் அது கொட்டகைக்காரரையும் மற்ற சிப்பந்திகளையும் பாதிக்கும்கூடிய இந்த விதி இருக்கிறது. அதனால் கொட்டகைக்காரரும் மற்ற சிப்பந்திகளும் பாதிக்கப்படுவார்களோ என்ற பீதி இந்த விதியில் இருப்பதால் இந்த விதியையாவது நீக்கிவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

21st December 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I would request the hon. Member to note the wording of sub-clause (2). Therein it is said—

'Any person who being the owner or occupier, or having the use of any public place, opens, keeps or uses the same for any performance prohibited under section 3 or section 4, or permits the same to be opened, kept or used for any such performance, shall, on conviction, be punished . . .

As far as this sub-clause is concerned, we have not used the same language as in sub-clause (1). 'Any person who takes part in' will not include a spectator who goes there. Certainly he does not take part in the performance. He will only witness the performance. Therefore, the wording of sub-clause (1) is slightly different from that of sub-clause (2). We purposely did that in the Select Committee."

SRI P. RAMAMURTHI :—" Since this is a question on which an agreement can be reached if I am able to convince the Hon. the Finance Minister, I am rising to speak. A prohibited drama should not be enacted by anybody. That is accepted. A person who enacts a prohibited drama is liable to be punished. But the position of the dramatic profession to-day is this. Many actors who take part in a drama may not know the contents of the whole performance as such. They may just get by heart their piece. That is all. Suppose I am the author of a drama and I am the organizer thereof. Suppose also that that drama has been prohibited. But suppose I take it into my head to organize another drama which is substantially the same as the prohibited one, I get hold of a number of actors who do not know about the prohibition of a similar drama and I ask them to get by heart some pieces and come prepared for enacting the drama. Then, why should these people who may not know about my conspiracy be made liable to punishment? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I have asked the Law Secretary to draft a suitable amendment for this purpose."

MR. SPEAKER :—" Then, we will take up this clause at the end."

Clause 8.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I am not moving my amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move the following amendment :—

'In sub-clause (1), for the words "or such officer as they . . . necessary," substitute the words "the Commissioner of Police or the District Collector may by order require the organizers to furnish the purport of the drama, or pantomime or play." "

The amendment was duly seconded.

[21st December 1954]

MR. SPEAKER :—“ Amendment moved—

‘ In sub-clause (1), for the words “ or such officer as they . . . necessary ”, substitute the words “ the Commissioner of Police or the District Collector may by order require the organizers to furnish the purport of the drama or pantomime or play.” ’

SRI C. KANDASAMY :—“ Sir, I move the following amendment :—

‘ In sub-clause (1), omit the words “ or the author, proprietor . . . intended to be performed.” ’

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ Amendment moved—

‘ In sub-clause (1), omit the words “ or the author, proprietor . . . intended to be performed.” ’

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I move the following amendment :—

‘ For the existing sub-clause (1), substitute the following :—

“(1) For the purpose of ascertaining the character of any intended play, pantomime or other drama the State Government or such officer as they may empower in this behalf, not below the rank of a District Collector, by order, require the organizers or the principal persons responsible for the conduct of such a play, pantomime or other drama, about to be performed, to furnish such information as is necessary for knowing the script of the drama or the play or the pantomime as the case may be.”

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ Amendment moved—

‘ For the existing sub-clause (1), substitute the following :—

“(1) For the purpose of ascertaining the character of any intended play, pantomime or other drama the State Government or such officer as they may empower in this behalf, not below the rank of a District Collector, by order, require the organizers or the principal persons responsible for the conduct of such a play, pantomime or other drama, about to be performed, to furnish such information as is necessary for knowing the script of the drama or the play or the pantomime as the case may be.”

5 10
p.m.

SRI P. RAMAMURTHI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கத்தைமட்டும் நிறைவேற்றுவதற்கு இந்த ஷரத்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. இந்த ஷரத்து எத்தகைய தன்மை வாய்ந்தது என்பதை முதலில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த விதிகளைக் கூர்ந்து கவனித்தால் நன்றாகத் தெரிய வரும். ஒரு நாடகத்தை நடத்தக்கூடியவர் யார், எப்படிப்பட்டவர் அந்த

21st December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

நாடகத்தை நடத்துகிறார், அவருடைய கருத்து என்ன என்பதையெல்லாம் நாடகம் நடத்தக்கூடியவர்களை கேட்கலாம். இந்த ஷரத்து என்ன கூறுகிறது என்றால் “ such office empowered in this behalf, may, by order, require the organizers or other principal persons responsible for the conduct அதாவது நாடகத்தை நடத்துகிறவர், “ or other persons about to take part ” அதாவது நாடகத்தில் எப்பொழுதாவது பங்கெடுத்துக்கொள்ளக்கூடியவர், “ or the author ” அந்த நாடகத்தை எழுதியவர், “ proprietor or printer of the play, etc.” கொட்டகைக்குச் சொந்தக்காரர், அச்சடித்தவர், முதலியவர்கள், “ or the owner or occupier of the place ” கொட்டகை கொடுக்கக்கூடியவர், கொட்டகையை வாடகைக்கு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியவர் முதலியவர்களிடம் இது சம்மந்தமாகத் தகவல் சேகரிக்கலாம் என்று இந்த ஷரத்தில் கூறப்படுகிறது. கொட்டகையின் சொந்தக்காரருக்கு அந்த நாடகத்தின் தன்மை தெரியாமல் இருக்கலாம், அந்த நாடகத்தின் கருத்துத் தெரியாமல் இருக்கலாம். அதனால் அவரிடம் போக வேண்டிய அவசியம் என்ன? அதனால் இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். மற்றும் என்ன தகவல் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது. “ such information as the officer may think necessary ” எந்த உதயோகஸ்தர் எந்தத் தகவல் தனக்கு தேவை என்று கருதுகிறாரோ அந்தத் தகவலைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. இது நாடகத்திற்கு சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கலாம். நாடகத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டிருப்பவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். வாடகைக்கு கொடுத்தவர் யார்? அவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதையெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளலாம். இந்த விஷயங்களை யெல்லாம் சட்டத்தின் மூலமாகக் கேட்பது என்பது தவறு. அவ்விதம் கொடுக்க மறுத்தால் தண்டனை விதிக்கப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. இது மோசமான விஷயங்கள். இதை எடுத்துவிடவேண்டும். நாடக சம்பந்தம் இல்லாமல் மற்ற விஷயங்களைச் சேகரிப்பதற்கு இதில் இடம் இருக்கிறது. சம்மந்தமில்லாதவர்கள் போய் கேட்கக்கூடாது. அந்த அதிகாரத்தை அவருக்குக் கொடுக்கக்கூடாது.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I would only reuest the hon. the Leader of the Opposition to read the clause in full. For the purpose of ascertaining the character of any intended play,—and not for any other purpose—the officer empowered under this clause can ask for any information from any person specified there. Sir, as a matter of fact all sorts of persons are gathered together and then a play is enacted in a particular place. When an advertisement is made for the enactment of a play, the organizer may not be there. Persons likely to take part in the drama may not be there. Therefore it would become difficult for the officer concerned to gather any information if necessary if we fix a particular person alone. That is why we have included all the persons concerned. As far as these persons are concerned, what is it that we have stated in sub-clause (2)? We have said that every person so required shall be bound to furnish the information to the best of his ability within the time specified in such order and in case of contravention shall be deemed to have committed an offence under section 176 of the Indian Penal Code. Any such person will be prosecuted in a court of law where all the matters will be taken into consideration and he can prove whether he is guilty or not. In view of the fact that we have to gather information under difficult circumstances, when persons responsible for the staging of the play may not be available and when information has to be gathered,

[Sri C. Subramaniam] [21st December 1954]

other people concerned are asked to furnish the information. The officers concerned should have the opportunity, should have the facility to gather all the information, from such persons who are available on the spot. Only after having the full facts, they can take any action. If they take action without having the full facts, it may lead to much more difficulties. Therefore when we give powers to our officers to prohibit certain performances then there should also be opportunity provided for them to get all the facts with regard to a particular play. That is why this is all the more necessary. It is not as if anybody who is unable to give information will become liable for punishment under this clause. He is required to give information to the best of his ability. If he says: 'I do not have any other information. I am only going to act as a dumb man', that will not do. The officers will then be put in a difficult position. They must have powers to get the information from other persons on the spot. Therefore the clause should stand as it is."

* SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Mr. Speaker, Sir, I have got a small doubt. Sir, you know these actors are very versatile and intelligent people. Very often when they get on the stage they do not strictly adhere to the script given to them. They try to improvise certain things at the moment because they want to cater to the needs of the public who attend their performance. Sometimes they improvise speeches which may offend the feelings of religious-minded people. In such cases, the persons who promote these dramas may not know what the actors are going to say. What is the Government going to do in such cases? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If on the spur of the moment they make a speech and commit an offence, action will be taken under the ordinary laws. For that no separate action is necessary."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, it is stated in the clause that 'the State Government or such officer as they may empower in this behalf' may ask for the information. I would like to know from the Hon. Minister whom they are going to empower under this clause to get the information. Are they going to empower the District Collector or the police officer? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We will take into consideration all the facts, and whoever is necessary for this purpose, we will empower them to get these informations."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That in sub-clause (1), for the words "or such officer as they . . . necessary," the words "the Commissioner of Police or the District Collector may by order require the organizers to furnish the purport of the drama or pantomime or play" be substituted'."

The amendment was put and lost.

21st December 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

'that in sub-clause (1), the words "or the author, proprietor . . . intended to be performed" be omitted.' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That for the existing sub-clause (1), the following be substituted :—

"(1) For the purpose of ascertaining the character of any intended play, pantomime or other drama the State Government or such officer as they may empower in this behalf, not below the rank of a District Collector, by order, require the organizers or the principal persons responsible for the conduct of such a play, pantomime or other drama, about to be performed, to furnish such information as is necessary for knowing the script of the drama or the play or the pantomime as the case may be." "

The amendment was put and lost.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'that clause 9 do stand part of the Bill.' "

Hon. Member Sri M. Kalyanasundaram instead of moving his amendment can as well oppose it.

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

'that in sub-clause (1), for the words "seven days", the words "three days" be substituted and the words "and in the case of special dramas presentation of the summary of the story will be enough" be added at the end.' "

The amendment was duly seconded.

SRI A. RATNAM :—" I move, Sir—

'that the words "with imprisonment for a term which may extend to three months or" and the words "or with both" be omitted.' "

The amendment was duly seconded.

SRI D. DASARATHAN :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

(1) 'that in sub-clause (1), for the words "seven days", the words "three days" be substituted.

(2) 'that in sub-clause (2), for the words "one thousand rupees", the words "five hundred rupees" be substituted.' "

The amendments were duly seconded.

[21st December 1954]

5-20 P.m. SRI P. RAMAMURTHI :—“ ஏற்கனவே (ஷரத்து) இருக்கக்கூடிய ஷரத்துக்களிலே சில அதிகாரங்கள் அதிகாரிகளின் வசம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அவர்களுடைய கையிலேயே எல்லா பொறுப்பையும் ஒப்படைத்து விடுமபடியான ஷரத்து இது. எட்டாவது ஷரத்திலே ஒரு அதிகாரி ஒரு நாடகம் நடப்பதாயிருந்தால் அந்த நாடகம் ஆட்சேபகரமானதா இல்லையா என்று கதையை எழுதியவர்களிடமிருந்தோ, அல்லது அதை நடத்துபவர்களிடமிருந்தோ கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டால் போதும். ஆனால் சர்க்காருக்கு அது மாத்திரம் போதவில்லை. அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அந்த அதிகாரி ‘may, by order, required the organisers or other principal persons responsible for the conduct of, or other persons about to take part in such play.....or the author, proprietor or the printer of the play.....’ என்று இவ்வளவு பேரையும் கேட்கக்கூடிய பெரிய அதிகாரத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

“ ஏற்கனவேயே நான் குறிப்பிட்டேன், ஒரு நாடகம் ஆட்சேபகரமானது என்று நினைத்தால், அந்த நாடகத்தால் கலவரம் ஏற்படக்கூடுமென்று நினைத்தால் அந்த நாடகத்தையே நடக்கவிடாமல் தடை செய்யக்கூடிய அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். கடைசி வரையில் அந்த அதிகாரி நடக்க இருக்கின்ற நாடகத்தைத் தடை செய்யும் நோக்கமே இல்லாமலிருக்கலாம். ஆனால் கடைசி நிமிஷத்தில் ஒரு ஊர்க்குருவி வந்து இதில் ஆட்சேபகரமான விஷயங்கள் அடங்கியிருக்கிறது என்று சொல்லி விட்டால் போதும், உடனே நடக்கக்கூடாது என்ற உத்தரவு சாதாரணச் செய்யப்பட்டுவிடும். சட்டப்படி ஒரு நாடகம் நடப்பதாய் இருந்தால் அதனுடைய ‘ஸ்க்ரூப்’ ஒரு வாரத்திற்கு முன்பாவது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் பதினேந்து நாட்களுக்கு முன்பே கதை அந்த அதிகாரிக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டாலும் அவர் அதைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு நடக்கலாம், நடக்கக் கூடாது என்கின்ற தன்னுடைய பதிலை நாடகம் நடக்க இருக்கின்ற தேதிக்கு இரண்டு நாட்கள் முன்பாவது அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்ற எந்த விதியும் கிடையாது. நாடகம் நடக்கப் போகின்றவர்கள், தடுத்து விடுவார்களோ, தடுத்துவிடுவார்களோ என்று வயிற்றில் நெருப்பைக் கட்டிக்கொண்டு கடைசி வரையிலும் உட்கார்ந்துகொண்டு தான் இருக்க வேண்டும். சர்க்கார் எவ்விதமான பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள். பொது ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் நஷ்டம் வந்தாலும், எவ்வளவு விதமான கஷ்டங்கள் வந்தாலும் அவர்களுக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் அரசாங்கத்திற்குக் கஷ்டம் வரக்கூடாது, அரசாங்க அதிகாரிகள் எவ்வளவு தவறாக நடந்து கொண்டாலும் கூட அவர்களுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டமும் கொடுக்கக்கூடாது என்கின்ற மனப்பான்மை மிகவும் கெடுதியாகும். இந்த சட்டத்தின் இரண்டாவது ஷரத்திலேயே ஜனங்களின் ஜீவாதார உரிமைகள் எல்லாம் பறிக்கப்பட்டுவிட்டன. மேலும் மேலும் தங்களுக்கும், தங்கள் அதிகாரிகளுக்கும் எந்தவிதமான பொறுப்பும் இல்லாமல் எல்லாப் பொறுப்பையும் மக்கள் தலையிலேயே கட்ட முற்படாதீர்கள். ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள் போதும், புதிய அதிகாரம் எதுவும் தேவையில்லையென்றும் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சர்க்காரிடம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது இது தான். சட்டத்திலேயுள்ள முக்கியமான ஷரத்துக்களை எல்லாம் பாஸ் செய்து விட்டோம். சர்க்காருக்கும் நிறைய அதிகாரங்கள் இது வரையில் கொடுத்து விட்டோம். எந்த ஒரு விதி இருக்குமானாலும் அதைக் கொண்டு எவ்வளவு விதமான வகையில் மோசம் செய்யப்பட்டு வருகின்றது என்று நான் சொல்ல வேண்டாம். அதுவும் தேர்தல் காலத்தில், பால்ட் பெட்டி மூலமாக வோட்டுப் பெறுவதற்குள் நடத்தப்படுகின்ற அக்கிரமங்கள் எத்தனை என்றும் சொல்ல வேண்டும். மந்திரிமார்கள் எல்லாம் தங்கள் செல்வாக்கை ஜில்லாக் கலைக்கர்களின் பேரில் எந்தந்த வகையில் எல்லாம்

21st December 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

பிரயோகித்து வருகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம் தான். அரசாங்க இயந்திரம் பூராவும் எந்தப்பக்கம் சாயும் என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். இப்பொழுதே இந்தந்தக் கட்சியாரிடம் இப்படி இப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டுமென இரகசியச் சுற்றறிக்கைப் போய்க் கொண்டேயிருக்கிறது. போலீஸ் புல்லட்டின் வேறு போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்தந்த மாதிரியாக நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு ஒரு வயன் காட்டிவிடப்படுகிறது. இதைப்பற்றியெல்லாம் பேசப்போனால் உரிமைப் பிரச்சினை கிளம்பினாலும் கிளம்பும். ஆனால் சர்க்கார் புல்லட்டின், மற்ற இதர ரகசிய சுற்றறிக்கை ஆகியவற்றின் மூலமாக உத்தரவு அனுப்பிக் கொண்டேயிருப்பது போதுமானது. மேலும் மேலும் பல அதிகாரங்களை எடுத்துக் கொள்ள வெண்டிய அவசியமே கிடையாது. ஒரு நாடகம் நிச்சயமாக நடத்தப்படவேண்டுமென்றால் அதனுடைய கதையை ஜில்லாக் கலைக்கருக்கு 7 நாட்களுக்கு முன்பே அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவுப்படியே அனுப்பி வைப்பதாகக் கொள்வோம். அதை மூன்று நாள்கு நாளைக்குள்ளேயே பரிசீலனை செய்வதாயிருந்தால் நிச்சயம் பரிசீலனை செய்துவிடலாம். உடனே ஒரு நாள் முன்பாவது இந்த நாடகம் நடத்தலாம், அல்லது நடத்தக் கூடாது என்று சொல்லி விட்டால் போதும், அதனால் பெருத்த நஷ்டம் எதுவும் வந்து விடாது. ஆனால் கடைசி வரையில் எந்தவிதமான பதிலையும் சொல்லாமல் கடைசி நிமிஷத்தில் வந்து நடத்தக் கூடாது என்ற உத்தரவைக் கொடுத்தால் அதனால் ஏராளமான பண நஷ்டம் ஏற்படுவதோடுகூட கலவரம்கூட எழக்கூடிய ஆத்திரம் உண்டாகும். அதனால் நாடகம் நடத்தக் கூடாது என்ற உத்தரவை சர்வ் செய்யப் போகின்ற சர்க்கார் அதிகாரியின் நிலைமையும் என்ன ஆகுமென்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அதையெல்லாம் உத்தேசித்துத்தான் மேலும் மேலும் பல அதிகாரங்கள் வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே இந்த ஷரத்தையே சர்க்கார் ரத்து செய்துவிடவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“ In the original clause the script of the drama should be submitted within fifteen days. After some discussion in the Select Committee, it was agreed to reduce the period to seven days. As regards the other point that the order should be passed within three days, certainly it cannot be limited by a provision in the clause. But we shall certainly provide in the rules how it should be disposed of. I may assure hon. Members that we shall make sufficient provision in the rules so that no inconvenience will be caused to the parties concerned.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்பெஷல் நாடகங்களுக்காவது ஏழு நாட்கள் முன்பே கதை அனுப்பவேண்டுமென்ற விதி இருக்கக் கூடாது என்பதுதான் என் திருத்தம்.”

MR. SPEAKER :—“ ஸ்பெஷல் நாடகம் என்றால் என்ன ?”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ ஒரு நாடகம் நடப்பதாக இருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். கடைசி நேரத்தில் அந்த நாடகம் நடக்கக்கூடாது என்று தடை செய்துவிட்டால், உடனே கூட்டப்பட்ட கூட்டம், வாங்கப்பட்ட பணம் இவற்றையெல்லாம் என்ன செய்வது என்று ஜனங்கள் ஆத்திரம் அடையும். நிலைமை உண்டாகு திருக்க, நாடகம் பார்க்க வந்துவிட்ட ஜனங்களைத் திருப்தி செய்ய சட்டென்று வேறு ஏதாவது ஒரு நாடகம் நடக்கப்பட்டால் அதை ஸ்பெஷல் நாடகம் என்று சொல்வது. ஆகவே தான் ஸ்பெஷல் நாடகங்களுக்கு கதையின் ஒரு சுருக்கம் கொடுத்துவிட்டாலே போதும் என்று சர்க்கார் கெடிய வேண்டுமெனத் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை சர்க்காரும் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

[21st December 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I really cannot understand what the hon. Member means by 'special drama'. This clause provides power to call for a copy of the purport of the drama and not the entire script so that a tentative opinion may be formed. I do not think that his amendment is necessary."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (1), for the words "seven days", substitute the words "three days" and add at the end the words "and in the case of special dramas, presentation of the summary of the story will be enough." ' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Omit the words "with imprisonment for a term which may extend to three months or" and the words "or with both." ' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (1), for the words "seven days", substitute the words "three days." ' "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (2), for the words "one thousand rupees", substitute "five hundred rupees." ' "

The amendment was put and lost.

Clause 9 was put and passed.

Clause 10.

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move—

' In the title of the clause, omit the words "to High Court." ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second it."

SRI A. RATNAM :—" Sir, I move—

' In sub-clause (1), for the words "sixty days", substitute the words "ninety days." ' "

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" I second it."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move—

' In sub-clause (1), after the words "prefer an appeal", insert the words "to the District Court or." ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second it."

21st December 1954]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move—

' In item (2), between the words "every" and "appeal" insert "such." ' "

SRI G. GOVINDAN :—" I second it."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move—

' After sub-clause (2), insert the following provisos :—

" Provided that the Government gives necessary and reasonable financial assistance for enabling the aggrieved party to represent the case before the High Court properly.

Provided further that in all cases where the orders under either section 3 or 4 are revised the aggrieved party will be eligible to claim adequate compensation for the loss sustained due to the unjust orders of the State Government or that of the District Collector." ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second it, Sir."

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move—

' For sub-clause (2), substitute the following :—

" (2) If the appeal goes to the High Court it shall be heard by a Bench of not less than two Judges." ' "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second it."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, I move—

' After sub-clause (2), insert the following sub-clause :—

" (3) The High Court shall have power to award compensation to the appellant against the State of Madras in cases where an order under section 3, sub-section (1) or under section 4, sub-section (1) or sub-section (2) is found unsustainable and set aside." ' "

SRI A. RATNAM :—" I second it."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

" In the title of the clause, omit the words "to High Court." ' "

' In sub-clause (1), for the words "sixty days", substitute the words "ninety days." ' "

' In sub-clause (1), after the words "prefer an appeal", insert the words "to the District Court or." ' "

' In item (2), between the words "every" and "appeal", insert "such." ' "

After sub-clause (2), insert the following provisos :—

" Provided that the Government gives necessary and reasonable financial assistance for enabling the aggrieved party to represent the case before the High Court properly :

[Mr. Speaker] [21st December 1954]

Provided further that in all cases where the orders under either section 3 or 4 are revised the aggrieved party will be eligible to claim adequate compensation for the loss sustained due to the unjust orders of the State Government or that of the District Collector.”

‘For sub-clause (2), substitute the following:—

“(2) If the appeal goes to the High Court it shall be heard by a Bench of not less than two judges.”

‘After sub-clause (2), insert the following sub-clause:—

“(3) The High Court shall have power to award compensation to the appellant against the State of Madras in cases where an order under section 3, sub-section (1) or under section 4, sub-section (1) or sub-section (2) is found unsustainable and set aside.”

Now clause 10 and the amendments are before the House for discussion.

* SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, I wish to submit that this is only a proviso intended to check the abuse of power by the Executive. This amendment is absolutely necessary and essential in an enactment like this Bill. Otherwise the Executive may abuse the very enormous powers that are entrusted to them. I suppose that there may not be any objection to this amendment from the Government side.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். அதேசமயத்தில் ஒரு சிறிய விஷயத்தையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதே சட்டத்தின் 12-வது ஷரத்தில் அதிகாரிகள் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் எந்த நடவடிக்கை எடுத்தாலும் அதனால் அவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது என்று முறையில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகளுக்கு எப்படி பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுவது அவசியம் என்று சர்க்கார் கருதுகின்றதோ அதைப் போலவே சர்க்காரின் ஒரு உத்தரவினால் அனாவசியமாக மக்கள் பாதிக்கப் படாமல் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டியதும் அவசியம் என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். ஜனங்களுடைய உரிமைகளும் காப்பாற்றப்படவேண்டும். அவர்கள் என்ன தப்பு பண்ணினாலும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் என்பது உறுதியளிக்கப்பட்டுவிட்டதால் அவர்கள் எதை வேண்டுமானாலும், எப்படி வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். ஒரு அதிகாரி ஒரு தப்பைப் பண்ணினால் அவர் அதிகாரத்தில் இருக்க யோக்கியதை இல்லாதவர் என்று சொன்னால் அந்த அதிகாரி பயப்பட்டுக்கொண்டு நடக்க வசதியுண்டு. இல்லாதவரையில் எவ்விதம் வேண்டுமானாலும் அவர் நடந்து கொள்வார்.”

“ஆகவே தான் ஜனங்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற வகையில் அரசாங்க அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டுவிட்டால், அரசாங்கமே தவறு செய்ததின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

“கடைசியாக இன்று காலையில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண ஏழை நபிகர்களைப்பற்றி அவர்கள் ஏழைத் தொழிலாளர்கள், அவர்கள் கையில் பணம் கிடையாது என்

21st December 1954] [Sri P. Ramamurthi]

‘றெல்லாம் சொல்லிக் கண்ணீர் வடித்தார்கள். அது உண்மையான கண்ணீர் என்பதைக் காட்ட ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. அரசாங்க உத்திரவால் பாதிக்கப்படுகின்ற ஏழை நபிகர்கள் ஹைக்கோர்ட்டில் கேஸ் ஆட வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்குப் பண வசதியே இல்லாமலிருக்கும். அந்த நிலைமையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை சர்க்காரே கொடுத்து, அவர்களுக்கு அரசாங்க உத்திரவால் நஷ்டம் ஏற்பட்டால் அதற்கான நஷ்ட ஈட்டையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிற திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் அவர் வடித்த கண்ணீர், முதலைக் கண்ணீர் அல்ல, உண்மையான தயாளக் கண்ணீர் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.” (சிரிப்பு.)

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஒப்புக் கொள்ளப் போவதில்லையென்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இருந்தபோதிலும் கூட நான் என்ன சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன் என்றால் ஒரு தடை உத்திரவைப் போட்டுவிட்டால் அந்தத் தடை உத்திரவை மாற்ற ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போகப்போகிறவர்களும் இல்லை, போனாலும் உதவி வேண்டுமென்று கோரப்போகிறவர்களும் இல்லை. இருந்தபோதிலும் கூட சர்க்கார் நிர்வாக இயந்திரம் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்றால் தங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை அவர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் செய்யாமல் இருப்பதற்கு இந்தத் திருத்தத்தை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள நான் ஆசைப்படுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, I strongly support the amendment moved by hon. Member Sri S. Daivasigamany. It is only the judiciary that comes to the help of the individual against the inroads of the Executive. The Hon. Finance Minister has always been saying that the Government will use their discretion very wisely and there will be no abuse of power. If that were so, the Government can have no objection whatsoever if the High Court shall have power to award compensation where an order under section (1) or sub-section (2) is found unsustainable and set aside. It will be in the interests of the Government if this amendment is accepted.”

SRI A. RATNAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பணக்காரர்கள் அல்ல; வெறும் ஏழைகள் தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். சமுதாயத்திலுள்ள குறைகளை எடுத்துக் காட்டுவதற்குத்தான் இம்மாதிரியான நாடகங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. அது மட்டுமல்ல, தோழர் தெய்வசிகாமணி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தமானது பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் அளவில் இருக்கிறது. சட்டத்தில் அப்பீல் செய்வதற்கு இரண்டு மாதத் தவணை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் இரண்டு மாதங்கள் என்றிருப்பதை மூன்று மாதங்கள் என்று இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தம். ஏனென்றால் ஹைக்கோர்ட்டுக்குச் சென்று வழக்காடுவதற்கு பணம் தேவையாக இருக்கும். பணம் சேகரித்து ஆலோசனை செய்து ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்கு மூன்று மாத அவகாசம் தேவையாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மூன்று மாதத் தவணை வேண்டும் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆகவே இரண்டு மாதங்கள் என்றிருப்பதை மூன்று மாதங்கள் என்று திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை நான் பிபிரேகிக்கிறேன்.”

SRI P. S. KRISHNASAMY AYYANGAR :—“Sir, sub-clause (1) relates to appeals against prohibitory orders”

5-30
p.m.

[21st December 1954]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am accepting his amendment."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றியும் இரண்டு வார்த்தைகள் பேசலாம் என்று எழுந்து நிற்கிறேன். ஆனால் இது ஒப்புக்கொள்ளப்படுமோ என்பதோ, எனக்கு நம்பிக்கை இமந்து வருகிறது. இந்தத் திருத்தமும் சரி மற்ற திருத்தங்களும் சரி கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய காதில் ஏறியதாகவே தெரியவில்லை. நாங்கள் என்ன சொன்னாலும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவருக்கு இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. ஜனங்களுடைய உரிமையை பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் இந்த திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதைப்பற்றி நாங்கள் பேசினால் காடியிடம் போய் உபதேசம் செய்வதாக இருக்கிறது. அந்தப் பலன்தான் ஏற்படும்போல் இருக்கிறது. கரடி மேலே விழுந்து பாயுமோ என்ற பயமும் ஏற்படுகிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஆரம்பத்தில் சொல்லியபடி ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். அதில் நம்பிக்கையுடையவர்கள் ஜனங்களுடைய உரிமையை பாதுகாக்க வேண்டும். இப்பொழுது திடீரென்று ஒருவரை 151-வது செக்ஷன்படி உள்ளே தள்ளி விடலாம். அதற்கு வேண்டிய இடம் சட்டத்தில் இருக்கிறது. என்னைக்கூட வேண்டுமென்றால் உள்ளே தள்ளி விடலாம். அதற்கும் இடம் இருக்கிறது. ஆனால் நான் சட்ட சபையில் இருக்கும்போது அப்படி தள்ள முடியாது. வெளியே சென்றவுடன் தள்ளி விடலாம். நான் இந்த சட்ட சபையின் உள்ளே இருக்கும் வரையில் என்னைக் காப்பாற்றுவதற்கு சர்க்காருக்குப் பொறுப்பு உண்டு. நான் வெளியே சென்றுவிட்டால் சர்க்காருக்குப் பொறுப்பு கிடையாது. அந்தக் கொள்கையில் இப்பொழுது சட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது.

"நாடகம் நடத்துகிறவர் ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்த பிறகு அது திரையிடப்பட வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அதாவது கடைசி நேரத்தில், அதை தடை செய்து விட்டால் அதனால் அவருக்கு ஏராளமான பொருள் சேதம் ஏற்படுகிறது. பிறகு அவர் கோர்ட்டுக்குச் சென்று தன்னுடைய கேஸை நடத்தி நியாயம் கிடைப்பதற்கு இன்னும் அதிகப் படியான செலவுகள் ஏற்படும். அதனால் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய உரிமை அவனுக்கு இருக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பண உதவி சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டும். மற்றும் கோர்ட்டுக்குச் சென்று 'நாடகக்காரருக்கு அனுகூலமாக தீர்ப்புக் கிடைத்தாலும் சரி அல்லது அதிகாரிகளுடைய தடை உத்தரவு நியாயமற்றது என்று தீர்ப்புக் கொடுத்தாலும் சரி அந்த நாடகக்காரருக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தால் தான் அதிகாரிகள் அனாவசியமாக நாடகங்களை தடை செய்ய மாட்டார்கள். ஏனென்றால் அப்படி தடை செய்தால் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டு விடுமோ என்ற பயம் அவர்களுக்கு ஏற்படும். அதனால் அவர்கள் அனாவசியமாக நாடகங்களை தடை செய்ய மாட்டார்கள். பயத்துடன் நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள். இதுவும் ஒரு நியாயமான திருத்தம். வேண்டுமென்றால் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்கு ஒரு வரையரை செய்து கொள்ளலாம். அப்படி ஒரு வரம்பாவது வைத்துக்கொண்டு இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஜனங்களிடத்தில் உண்மையான அனுதாபம் இருக்கிறது என்றால் இந்தத் திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Leader of the Opposition said something about 'crocodile tears'. I do not know anything about that. I have never shed that sort of tears and, perhaps, the hon. Leader of the Opposition knows very well about it."

1st December 1954]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" May I know whether anybody has any idea about 'crocodile tears' ? " (Laughter.)

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The first thing mentioned was about giving financial assistance. Financial assistance may be necessary not only in respect of litigants under this bill but also all poor litigants. We cannot make a distinction in the matter of provision of financial assistance for certain type of litigation alone. If hon. Members are interested in supporting poor dramatists let them start a fund. I will also contribute so that whenever poor dramatists have to go to the High Court this fund may be used to help them in their litigation. I will contribute liberally within my might if such a fund is started. To say that Government alone should provide financial assistance for this type of people is going too far. I do not think, I can accept it."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" It arises out of the action of the Government."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Everything happens out of the action of the Government. Simply because a wrong judgment is made, it cannot certainly be made a basis for compensation. But if there is specific instance of abuse or *mala fide* use of the powers, anybody can go to a court of law and ask for compensation because there is a cause of action. Even with regard to the protection given in the next clause (clause 12) to officers for anything done in good faith, it is only personal protection given to those authorities and not to the Government as a whole. Therefore, if there is a cause of action and if there is sufficient justification, it is always open to anybody to ask for compensation before a court of law.

" I am accepting the verbal amendment moved by the hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar which is as follows :—

" In item (2) between the words " every " and " appeal ", insert " such. " "

MR. SPEAKER :—" The question is—

" In the title of the clause, omit the words " to High Court " . "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

" In sub-clause (1), for the words " sixty days ", substitute the words " ninety days. " "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

" In sub-clause (1) after the words " prefer an appeal ", insert the words " to the District Court or " . "

The amendment was lost.

[21st December 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' After sub-clause (2), *insert* the following provisions :—

" Provided that the Government gives necessary and reasonable financial assistance for enabling the aggrieved party to represent the case before the High Court properly :

Provided further that in all cases where the orders under either section 3 or 4 are revised the aggrieved party will be eligible to claim adequate compensation for the loss sustained due to the unjust orders of the State Government or that of the District Collector." "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For sub-clause (2), *substitute* the following :—

" (2) if the appeal goes to the High Court, it shall be heard by a Bench of not less than two judges." "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' After sub-clause (2), *insert* the following sub-clause :—

" (3) The High Court shall have power to award compensation to the appellant against the State of Madras in cases where an order under section 3, sub-section (1) or under section 4, sub-section (1) or sub-section (2) is found unsustainable and set aside." "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In item (2), between the words " every " and " appeal ", *insert* " such." "

The amendment was carried.

Clause 10 as amended was put and carried.

Clause 11.

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Sir, I am not moving the amendment I have given notice of."

Clause 11 was put and carried.

Clauses 12, 13 and 14 were put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER :—" We will now take up clause 7 which was left over then."

21st December 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move the 5.40 p.m.
following amendment, namely :—

' Add between the words " organizes or is responsible for the conduct of, or " and the words " takes part in " occurring in sub-clause (1), the words " who with the knowledge that such order under section 3 or section 4 is in force." "

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Add between the words " organizes or is responsible for the conduct of, or " and the words " takes part in " occurring in sub-clause (1), the words " who with the knowledge that such order under Section 3 or section 4 is in force." "

The motion was carried.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I withdraw my amendment, Sir."

With the permission of the House, the amendment was withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (1), *omit* the words " or takes part in " occurring in line 5.' "

The motion was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (1), for the words " three months ", occurring in line 8, *substitute* the words " one month ".' "

The motion was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (1), for the words " one thousand rupees ", occurring in line 9, *substitute* the words " two hundred rupees." "

The motion was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (1), in line 7, for the words " be punished with . . . or with both ", *substitute* the words " be punished with fine which may extend to one hundred rupees." "

The motion was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' *Omit* the words " with imprisonment for a term which may extend to three months or " and the words " or with both." "

The motion was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' *Omit* sub-clause (2).'

The motion was lost.

[21st December 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—
' For the words " one thousand rupees ", substitute the words " five hundred rupees. " ' "

The motion was lost.

Clause 7 as amended was put and carried.

Clause 1.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 1 stands part of the Bill. ' "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move the amendment standing in my name, namely :—

' In sub-clause (2), add at the end the words " and shall be in force for one year from the commencement of this Act. " ' "

SRI P. RAMAMURTHI :—" I second the amendment. "

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" I am not moving my amendment, Sir. "

MR. SPEAKER :—" Sri N. Rajagopalan is not in his place. The amendment is deemed to have been not moved. "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு நாட்களாகப் பல மணி நேரங்கள் விவாதித்து இந்த மசோதாவை இன்றைய தினம் கடைசிக் கட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். சர்க்கார் கட்சியினரும் பிடிவாதமாக தங்கள் அரசியல் நோக்கத்திற்கு அரணாக இருக்க எப்படியும் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றியே தீரவேண்டுமென்று கட்டுப்பாடோடு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் கூட இருதயம் இருக்கிறதென்று யாரும் சிந்தித்துக் கொள்ள முடியாத நிலைமையில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவின் மூலம் பல அதிகாரங்களை தங்கள் மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு எடுத்துக் கொண்டு விட்டார்கள். தங்களுக்குள்ள உரிமைகளை அவர்கள் கொஞ்சம் கூட விட்டுக் கொடுக்கத் தயாராகவும் இல்லை. விட்டுக் கொடுக்காவிட்டாலும் மக்களின் உரிமைகளை எல்லாம் ஒரேயடியாகப் பறிக்காமலாவது இருக்கவேண்டுமென்பது தான் எங்கள் நோக்கம். ஆகவே தான் நான் 'இந்தச் சட்டம் ஆரம்பமானதிலிருந்து ஒரு வருஷத்திற்கு அமுலில் இருக்கும்' என முதல் ஷரத்தில் இரண்டாவது செக்ஷனுக்குப் பின் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்றைக்கு இருக்கும் சூழ்நிலைமையில் இந்தச் சர்க்கார் இந்த மாதிரி யான சட்டம் வரவேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள் என்று வைத்துக்கொண்டால் இன்றைய தினம் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு விட்டது. ஆனால் இதே சூழ்நிலை அடுத்த வருஷமும் இருக்கும் என்று நினைப்பது தவறு. மேலும் இந்தச் சட்டத்தின் ஆயுள் காலம் ஒரே வருஷம் என்று குறிப்பிட்டவிட்டால் அடுத்த ஆண்டும் இந்தச் சட்டத்தை நீடிக்க வேண்டுமானால் சர்க்கார் சபையின் அனுமதி கோரி வரவேண்டியிருக்கும். அப்பொழுது இந்தச் சட்டம் சரியான முறையில் நடக்கின்றதா, இல்லையா, இந்தச் சட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகள் என்னென்ன என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் சபையினர் விவாதிக்கச் சந்தர்ப்பமும் கிடைக்கும். இதற்கு உதாரணம் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய பார்லிமெண்டில் தடுப்புக் காவல் சட்டத்தை ஒரொரு வருஷமாகத்தான் நீடிக்கிறார்கள்.

21st December 1954] [Sri M. Kalyanasundaram]

அதைப்போன்ற கருத்தைக் கொண்டதே இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கமும். அதைப் போலவே வருஷத்திற்கு ஒரு முறை என்று வரவிட்டாலும் கூட இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது சபையின் அனுமதியை மேலும் கோரி வரும்படி செய்வதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை என்று வைத்துக்கொண்டால் கூட எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை; அப்படிச் செய்து விட்டால் யாரும் இந்தச் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு துஷ்பிரயோகம் செய்ய முடியாது. ஆகவே தான் இந்தச் சட்டத்தை முதலில் ஒரு வருஷம் வரை நீடித்துக் கொண்டால் போதுமானது, பின்னர் அவசியம் இருந்தால் மறுபடியும் சபையின் அனுமதி கோரி வரலாம் என்று சொல்லி என் திருத்தத்தைப் பிரேரிக் கிறேன். "

SRI P. RAMAMURTHI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது விவாதத்தில் இருப்பது இந்த மசோதாவின் பரியாம்பின். இந்த மசோதா எவ்வளவு நாளைக்கு நீடிக்கப்படவேண்டுமென்பதே பிரச்சனை. இதை நிர்ணயிப்பதற்கு முன் ஒரு நாடகம் தடை செய்யப்பட வேண்டுமா, வேண்டாமா, நாடகத்தில் எப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் இருந்தால் அது தடை செய்யப்படும் என்றெல்லாம் தீர்மானிக்கக் கூடிய மிகப் பெரிய அதிகாரங்களை எல்லாம் சர்க்கார் பிரத்யேக முறையில், தாற்காலிகமாகக் கூட இந்த மசோதாவின் பேரில் எடுத்துக் கொள்வதை நாங்கள் விரும்பவேயில்லை. நிர்ப்பந்தமாகவாவது இந்தச் சட்டம் இருக்க வேண்டுமா என்பதை பிரச்சனை. எதையும் தடுக்கும்படியான சட்டங்கள் சாதாரணமாக இந்த நாட்டிலே நிர்ப்பந்தமாக இருப்பது கிடையாது. அதுவும் குறிப்பாக இன்றைக்கு இருக்கும் சூழ்நிலையே இன்றைக்கும் இருக்குமென்று சொல்ல முடியாது. ஆகவே தான் இன்றைய சூழ்நிலையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் இந்தச் சட்டம் ஒரு வருஷத்திற்கு அமுலில் இருக்கட்டும். அதற்குப் பிறகு இந்தச் சட்டத்திற்கு அவசியம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை அடுத்த வருஷம் இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையைக் கொண்டு பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே தான் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I really admire the tenacity with which the hon. Leader of the Opposition and the Deputy Leader of the Opposition are conducting the fight against this Bill. "

MR. SPEAKER :—" It is quite parliamentary. Everywhere it is the case. "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir, and I admire their fight against this Drama Bill and the final drama also to be enacted by them. Sir, if this Bill is good enough for one year, I do not see why it cannot be good afterwards. (Interruption.) In this question of passing Bills, etc., this House can always pull up the Government by putting questions and if they (the Opposition) are not satisfied, they can even bring in a no-confidence motion against the Government. Therefore, Sir, I do not think it is necessary to limit the period. The other enactment was passed in 1876 and nobody has objected to its being in the Statute Book. This Bill is more restricted in its scope. I do not think I can agree to this time-limit of one year. "

SRI P. RAMAMURTHI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மந்திரியார் சொல்வது கொஞ்சம் கூட பொறுத்தமில்லை. சர்க்கார் எதை துஷ்பிரயோகம் செய்தாலும் அவர்கள் பேரில் நம்பிக்கையிலாப்

[Sri P. Ramamurthi] [21st December 1954]

பிரேரணையை கொண்டு வரலாம், அதற்காகச் சட்டம் கொண்டுவரத் தேவையில்லை, என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் எதிர்ப்பு தெல்லாம் இந்தச் சட்டத்தினால் மக்களுக்குத் தீமையைத் தவிர நன்மையே வரப்போவதில்லை என்பதினால் தான். மக்களின் உரிமைகளைக் காப்பதற்கு நாங்கள் கொடுத்த எந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளாது அவர்கள் செய்கின்ற பாதகத்திற்கு நாங்கள் உடந்தையாக இருக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் விரும்புகிறார்கள். ஆகவேதான் இதை நிறைவேற்றுவதில் எந்தவிதமான பொறுப்பையும் நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. உங்கள் சட்டத்தை நீங்களே நிறைவேற்றிக் கொள்ளுங்கள், அதனால் நாட்டில் ஏற்படக் கூடிய விபரீதங்களுக்கு எல்லாம் நீங்களே பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், இந்த மசோதாவை நீங்கள் நிறைவேற்றப் போகும்போது நாங்கள் இங்கே இருக்கப் போவதில்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ கனம் தலைவர் அவர்களே, இது வரையிலும் நாங்கள் ஏதோ பலவிதமான திருத்தங்களை கொடுத்தோம். ஆரம்பத்திலிருந்து எங்களுடைய ஆட்சேபணைகளை தெரிவித்தோம். முதலில் நாங்கள் நினைத்தோம், அவர்கள் எங்களுடன் ஒத்துழைக்க ஈடுபடுவார்கள் என்று. ஆனால் அன்றைய தினத்திலிருந்து இன்றைய தினம் வரையில் இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்கி விட்டுத்தான் ஊருக்குப் போக வேண்டும் என்று பிடிவாதமாக எந்தத் திருத்தத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளாமல் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Are we considering the clause or is the hon. Member making any statement ? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is making a statement. ”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ இவ்வளவு பிடிவாதமாக அவர்கள் இருப்பதன் காரணம் புரியவில்லை. இருந்த போதிலும் நாங்கள் நிதானமாக இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். காலையில் முக்கியமாக நாங்கள் இரண்டு திருத்தங்களைக் கொடுத்தோம். என் சம்பந்தப்பட்டவரையில் நான் பல திருத்தங்களைக் கொடுத்தேன். அவைகளுக்குப் பலவிதமான உதாரணங்களைக் கொடுத்து அந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அந்தத் திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் அதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும் என்றும் கூறினார்கள். கலெக்டரிடத்திலும் போலீசிடத்திலும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொன்னோம். அதையும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அதற்குத் தக்க பதில் இது வரையிலும் கொடுக்கவில்லை. **Malicious** என்ற வார்த்தையைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னோம். அதையும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதன் அவசியத்தை நாங்கள் எடுத்துக் காட்டியும் கூட அதை எடுத்துக்கொள்ள மறுத்து விட்டார்கள். பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஆட்சேபித்ததையும் எடுத்துக்காட்டி அதற்குத் தக்கபடி ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லியும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எங்களுடைய திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார். இந்த மசோதா சமூகத்தைச் சீர்திருத்தும் நாடகத்தை பாதிக்காது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார். எப்படி என்று அதற்கு விளக்கம் கொடுக்கவில்லை. மூன்றாவது விளக்கத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொன்னோம். அதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏன்? எங்களுக்குக் கையில் அதிகாரம் இருக்கிறது, ஆள் கூட்டம் (majority) இருக்கிறது, அதை வைத்துக் கொண்டு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்தில் சர்க்கார் இருக்கிறார்கள். ஜனநாயக முறையில் நடக்கவேண்டும் என்றால் எதிர்க்களின் லட்சியத்தையும் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும். எதிர்க்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டாகும் முறையில் இருக்கவேண்டும். எகிரி

21st December 1954] [Sri S. Swayamprakasam]

வதில் அர்த்தம் இல்லை. பலம் இல்லாத எதிரியாகிய ராவணனைக்கூட ராமன் என்ன சொன்னான் என்றால் ‘இன்று போய் நாளை வா என்றியம்பினான்’ (சிரிப்பு.) எங்களுக்கு கை தூக்க பலம் இருக்கிறது. அதனால் எங்களுடைய தீர்மானத்தை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால் எங்களால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அது அவர்களுக்குப் பொறுத்ததாக இருக்கலாம். ஆனால் அது எங்களுக்குப் பொறுத்ததாக இல்லை. எங்களுக்கு விளக்கம் தர வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு பதில் இல்லை. அதனால்தான் இந்தச் சட்டத்தை எங்களால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்று நினைக்கிறோம். இந்த மசோதா சட்டமாகுவதனால் ஏற்படும் பயனைவிட தீங்குதான் அதிகமாக விளையும். ஆகவே இந்தச் சட்டம் பல பல தீங்குகளை விளைவிக்கும் என்ற காரணத்தினால் இது சட்டமாகும் காலத்தில் நாங்கள் இதற்கு பொருப்பாக இருக்கமாட்டோம். அதனால் இந்த மசோதா சட்டமாகுவதற்கு முன்பாக அதை எதிர்க்கும் முறையில் நாங்கள் வெளியே போகிறோம்.”

(Sri P. Ramamurthi, Sri S. Swayamprakasam and a few other Members of the Opposition walked out of the House.)

MR. SPEAKER :—“ Sri M. Kalyanasundaram is not in his place. His amendment is deemed to have been withdrawn. ”

Clause 1 was put and carried.

The preamble was put and carried.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move—
‘ that the Bill be passed into law. ’

“ I just want to make an announcement on behalf of the Government. It is the intention of the Government to associate the dramatists, artists, playwrights and other persons interested in dramatic act so that their views may be available to the Government before they take a final decision under clause 3 of this Bill as to whether a performance is objectionable or not. I am sure it will be possible to make this arrangement not necessarily by making a provision in this Bill but by executive action. ”

* **SRI M. NARAYANA KURUP** :—“ Sir, this Bill is going to become law without any material changes. The Government are placing on the Statute Book a very dangerous law which is likely to be abused. We know how sections 144 and 151 of the Criminal Procedure Code are invoked by the Government in the course of the day-to-day administration. But that does not attract very much attention. I believe action under this Act will have to be taken by the officers concerned in the course of the day-to-day administration. The powers under sections 144 and 151 of the Criminal Procedure Code could be invoked only in the case of breach of the peace. But the powers conferred by this Statute are very much wider. Here power is given to prohibit a performance if it offends the religious belief of any class of people. As has been mentioned on the floor of this House, religious belief is very elusive in its nature. It is very difficult to say what a religious belief is, and the officers will have to perform what I may call *asidhara-vratham*. It is not without justification that we complain that the Government had almost a closed mind when the Opposition

[Sri M. Narayana Kurup] [21st December 1954]

Members placed before them their viewpoints. Whenever an accusation or a charge is made against the Government, I am afraid to note them say—this is not the first time, as this has been said many a time before—that the Opposition may bring forward a no-confidence motion. I submit with all respect that, that is not the way of working democracy, democracy of the type that is prevailing in England which we have accepted as our ideal. There the Opposition form a part of the Government and the Government take the Opposition into confidence on major matters. The strength of the Opposition may be 100 to-day and 10 to-morrow. That is not the point. If I may say so, it is a weaker Opposition that deserves greater consideration at the hands of the Government. A feeling has been gaining ground that in the democracy as it is worked in India to-day with the rigid party system, after one party has got a comfortable majority and is installed in office, the other Members need not even attend the Assembly at all unless it be for sponsoring a no-confidence motion. That has been the feeling of some of us sitting on the Opposition side. We cannot simply brush aside the views of the Opposition saying that we are in a majority and that the Opposition has got the weapon of no-confidence motion. We are just experimenting with democracy. If we want the people to have faith in democracy, it must be carefully nurtured and not throttled.

“Having said all this, I accept the assurance given by the Government and I hope that this delicate and difficult measure will be invoked sparingly and that the utmost care will be taken to see that it is not abused.”

* **SRI R. V. SWAMINATHAN** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ட்ராமா சம்பந்தமான மசோதா இப்பொழுது சட்டமாகப் போகிறது. அது சம்பந்தமான விவகாரங்களையும் மக்கள் மனதில் இருக்கும் சந்தேகங்களையும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் விளக்கி அதற்கு ஆதாரங்களே இல்லை யென்று சொல்லிவிட்டார். அது அப்படி இருந்தபோதிலும் அந்த விளக்கங்களை எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக்கொள்ளாமல் தங்களுடைய குற்றையைத் தெரிவிப்பதற்காக வெளியே சென்றிருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு நான் வருத்தமடைகிறேன். இந்த நாடக மசோதாவை அரசாங்கம் ஜாக் கிரதையாக அமுல் நடத்தும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதனால் எந்த விதமான பாதகமும் ஏற்படாது என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு இருப்பதால் தான் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்திற்கு அரசாங்கத்தின் தரப்பிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஆதரவு காட்டுகிறோம். எங்கள் உதவியைக் கொண்டே சர்க்கார் இதனைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதன் காரணமாக தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஒரு சில பகுதியினரிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் கோபத்தையும், ஒரு சில கட்சியின் மத்தியில் எழுந்திருக்கும் கோபத்தையும் நாங்கள் அறியாமலில்லை. அரசாங்கத்திலுள்ள மந்திரிகளும் அறியாமலில்லை. ஆனால் இந்தச் சட்டத்தைக் கண்டு அந்தக் கட்சிகள் கொஞ்சம்கூடப் பயப்படவேண்டிய அவசியமே இல்லை. இந்தச் சட்டத்தைக் கருவியாகக் கொண்டு சர்க்கார் எல்லா நாடகங்களையுமே தடை செய்துவிடும் என்று அஞ்ச வேண்டியதும் இல்லை. சர்க்கார் இது விஷயத்தில் ஆரம்ப முதலே உறுதி அளித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அரசாங்க அதிகாரிகளும் நேர்மையான முறையிலேயே இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தும்படியாக அவர்கள் நிச்சயம் மிக ஜாக்கிரதையாகக் கண்காணித்து வருவார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

21st December 1954] [Sri R. V. Swaminathan]

அரசாங்க அதிகாரிகள் ஆங்காங்கு தனிப்பட்ட முறையில் எவ்வித தப்பும் இந்த மசோதாவை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யாமல் இருக்க நமது நிதி மந்திரி அவர்களும் தக்க வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகள் இதைத் துஷ்பிரயோகம் செய்ய இடம் கொடுக்கக்கூடாது.

“இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் சுட்டிக்காட்டி 6 p.m நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். சமீபத்தில் நமது இந்தியப் பிரதம மந்திரி ஸ்ரீ ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் ஒரு இடத்தில் பேசும்போது தென்னாட்டில் ஒரு வகையான துவேஷப் பிரசாரம் நடந்துகொண்டே வருவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை வெகு அழகாக விளக்கினார். அப்படிப்பட்ட போக்கை வளரவிடுவதனால் என்ன ஆபத்து வரும் என்றும் சுட்டிக்காட்டினார். அந்தப் பிரசங்கம் மெயில் பத்திரிகையில்தான் நன்றாக வந்தது என்று நினைக்கிறேன். வேறு பத்திரிகைகளில் வரவேயில்லை. அதை எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் எல்லாம் படித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஸ்ரீ நேரு சாதாரணப்பட்டவர் அல்ல. இந்தியாவிலே ஒரே ஒரு ராஜ்யத்தைத் தவிர பாக்கியிருக்கும் ராஜ்யங்களிலெல்லாம் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைத் தவிர பாக்கியிருக்கும் ராஜ்யங்களிலெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட காங்கிரஸ் கட்சியின் தலைவர் ஸ்ரீ நேரு. உலகத்திலேயே நம் இந்திய நாட்டுப் பிரதமர் ஸ்ரீ நேரு மாபெரும் தலைவராக விளங்குகிறார். அவரே இது விஷயத்தில் மிகத் தெளிவாக இப்படிப்பட்ட மனப்பான்மையை வளரவிடுவது தேசத்திற்கே ஆபத்து என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார். இந்தச் சட்டம் அவருடைய யோசனைக்கு ஒத்ததாகவே இருக்கின்றது.

“ஆகவே சர்க்காருக்கு இதைக் கொண்டுவந்துவிட்டோமே என்ற தயக்கம் கொஞ்சம்கூட வேண்டியதில்லை. அவர்கள் பயப்படாமல் இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றலாம். இந்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் அமுலாக்கப் படுவதற்கு நாங்கள் எங்களாலான எல்லா உதவிகளையும் செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்க அதிகாரிகள் துஷ்பிரயோகம் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பு நிர்வாகத்தை நடத்தும் மந்திரிகளுடையது ஆகும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை கனம் மந்திரி அவர்களும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கின்றேன்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“Mr. Speaker, I want to say only one thing. The hon. Member Sri Narayana Kurup was a little bit unfair to the Government and to the Party in power. As a matter of fact, we have always given the greatest consideration to the opposite point of view. Simply because I have yielded to everything in the Select Committee, I have nothing to yield to here. I think hereafter as a matter of strategy I should reserve something for concession in the Assembly also. But I thought I should take the Members of the Select Committee into my confidence and I yielded to the maximum extent possible. That does not mean that I have not taken into account the viewpoints of the Opposition. It was because of the viewpoints expressed by the Opposition that we agreed to many of the changes proposed in the Select Committee. Therefore, I am afraid the hon. Member has been a little bit unfair in his criticism. But I may assure him, whether that criticism is well-based or not, as far as this Bill is concerned and as far as I am concerned, I shall give the best consideration to the points of view expressed by the Opposition. But, if, under certain circumstances, we are unable to accept certain suggestions made by the Opposition, on the merits of the case,

[Sri C. Subramaniam] [21st December 1954]

it does not mean that we are not giving any consideration to those suggestions. As far as the working of this Bill is concerned, I have absolutely no doubt that this Government and also the authorities concerned will act in the best interests of the State and the public as a whole. We will try our best, as far as it lies in human power, to see that the power conferred under this Bill is not abused and is not used for the purpose of harassing anybody or used in a way which is likely to affect the growth and development of dramatic art. After all, the development of art is dear to everybody here, not only to the Opposition but to the Government side also. Therefore, I have no doubt that in the working of this legislation, all these misapprehensions and fears will be falsified and if not in this session, during the Budget Session, also there will not be any justifiable complaints to be made against the Government in regard to the administration of this legislation."

Mr. SPEAKER :—" The question is—

'That the Madras Dramatic Performances Bill, 1954, as amended, be passed into law.' "

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

Mr. SPEAKER :—" Let us take up the half-hour debate regarding sinking of wells in Coimbatore district."

III—HALF-HOUR DEBATE RE SINKING OF WELLS IN COIMBATORE DISTRICT.

Mr. SPEAKER :—" I shall give five minutes to the hon. Member Sri K. T. Raju, five minutes to the hon. Member Sri Nallasami, five minutes to the hon. Member Nallasivam, five minutes to the hon. Member Sri Manickam and ten minutes to the Hon. Minister."

SRI K. T. RAJU :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு கனம் அங்கத்தினர் பி. ஜி. மாணிக்கம் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்கள் கோயமுத்தூரில் குடிதண்ணீருக்காக வெட்டப்படவேண்டிய கிணறுகள் 119 என்றும், ஒரு கிணறுதான் வெட்டப்பட்டதென்றும், நான்கு கிணறுகள் ரிப்பேர் செய்யப்பட்டதென்றும் கூறினார். கோயமுத்தூர் மேட்டுப்பாங்கான பிரதேசமாதலால், குடிதண்ணீருக்கு எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று அந்த ஜில்லா வாகிகளுக்குத்தான் தெரியும். அந்த ஜில்லா கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி மிக மிகக் குறைவு. இந்த ஹரிஜனங்கள் ஜாதி ஹிந்துக்கள் இருக்கும் இடத்தில் தண்ணீர் எடுக்க முடியுமா? அப்படி இருக்கும்போது அவர்களுக்கு எவ்வாறு தண்ணீர் கிடைக்கும். ஹரிஜனச் சேரியிலே கிணறு இல்லையென்றுச் சொன்னால் அவர்கள் வேறு எங்கிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவார்கள். இந்த அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு செய்யவேண்டிய மற்ற காரியங்களைச் செய்யாவிட்டாலும், இந்தக் குடிதண்ணீர் வசதியையாகிலும் செய்துத் தரவேண்டாமா?

"நண்பர் மாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள் சேரிவாழ் ஹரிஜனங்களுக்கு குடிதண்ணீர் கிடைப்பது மிகவும் அறிதாக இருக்கிறது என்று. ஒரு கிணறு வெட்டவேண்டுமானால் மூன்று அல்லது நான்கு ஆயிரம்

21st December 1954] [Sri K. T. Raju]

ரூபாய் பிடிக்கிறது. அதற்கு அவ்வேழை ஹரிஜன மக்கள் எங்கு செல்வார்கள். அந்த இடத்தில் வெட்டப்பட்ட ஒரு கிணறிலிருந்து எவ்வளவு வீடுகளுக்கு தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளமுடியும். கனம் மந்திரியார் கூறும் சமா தானம் சரியாக இல்லை. இந்த ஜில்லாவிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் இது முக்கியமாக உடனடியாக தீர்க்கப்படவேண்டிய பிரச்சனையென்று மனு கொடுத்திருந்தும் கூட, அதைப்பற்றி ஹரிஜன் வெல்பேர் டிபார்ட்மென்டும் தங்கனிடம் பண வசதியில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுக்காதிருப்பதினாலும், ரெவின்யூ போர்டிலிருந்து தாமதம் ஏற்படுவதனாலும் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்கமுடியவில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கனவே திட்டமிட்டபடி 119 கிணறுகள் இந்தப் பகுதிகளில் வெட்டியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட ஒரு கிணறு தான் வெட்டியிருக்கிறார்கள், நான்கு கிணறுகள் ரிப்பேர் செய்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றம் கருதி அரசாங்கம் அவர்களுக்காக எவ்வளவு கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப் பட்டதோ அதற்காக எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டதோ அவ்வளவையும் செலவழித்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI R. V. SWAMINATHAN :—" On a point of order, Sir, சபையில் கோரமில்லை."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" There is quorum, Sir."

(The quorum bell was rung and Members came in.)

* SRI P. G. MANICKAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1954-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 16 தேதியில் என்னால் கேட்கப்பட்ட ஒரு கேள்விக்கு கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்கள் ஒரு பதில் கொடுத்திருக்கிறார். அதாவது சென்னை பட்ஜெட்டில் ரூரல் வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் சம்பந்தமாக பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 40 லட்சம் ரூபாயிலே கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு லோகல் டெவலப்மென்ட் சம்பந்தமாக ரூ. 2,85,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பதில் சொன்னார். இவ்விதம் பணம் ஒதுக்கியும் அதாவது ரூபாய் இரண்டு லட்சத்தி எண்பத்தி ஐயாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதிலே ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு கிணறு வெட்டியும் நான்கு கிணறுகளை ரிப்பேர் செய்யப்பட்டதாகவும் தன்னுடைய பதிலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உண்மையிலேயே ஹரிஜனங்கள் அங்கு ஏதாவது கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த பதிலிலிருந்தே நன்றாகத் தெரியவரும். அந்த ஜில்லாவில் 119 சேரிகளுக்கு புதுக் கிணறுகள் வெட்டப்படவேண்டும். 316 கிணறுகள் ரிப்பேர் செய்யப்படவேண்டும் என்று என்னுடைய கேள்விக்குப் பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. போதுமான தொகை ஒதுக்கியிருந்தும் வெட்டப்பட்ட கிணறு ஒன்றுதான். ஜில்லா போர்டு மூலமாக கிணறுகளை மராமத்துச் செய்யப்படுவதற்குப் பணம் செலவு செய்கின்றார்கள். உண்மையில் புதிய கிணறுகள் வெட்டவேண்டுமென்றால் அதற்கு தனிப்பட்டு கவர்ன்மென்ட் செலவழிக்க வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது 119 சேரிகளில் கிணறுகள் கிடையாது."

Mr. SPEAKER :—" கோரம் இல்லாவிட்டால் அகோரமாகப் போய்விடும். ஆகையால் சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்."

* SRI P. G. MANICKAM :—" கவர்ன்மென்டார் அதிகமாக தொகையை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். ஹரிஜன டிபார்ட்மென்ட்டிற்கும் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, வாட்டர் சப்ளை ஸ்கீம் திட்டத்தின் கீழ் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, கம்யூனிட்டி ப்ராஜெக்ட் மூலமாக அதிகமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் பல விதங்களில் அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கியிருந்தும் வேலை சரியானபடி என் நடக்கவில்லை என்பதுதான் தெரிய

6-10
p.m.

[Sri P. G. Manickam]

[21st December 1954]

சமுதாய திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் இன்னும் ஏன் சரியானபடி கிடைந்து வேலைகள் நடக்கவில்லை என்பதற்கான தெரியவில்லை. அதனால் சர்க்கார் உடனடியாக ஒரு திட்டத்தை வகுக்கவேண்டும். இப்பொழுது எட்டுக்கு எட்டு அடி என்று கிணறு வெட்டுவதற்கு ஒரு திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நாலாயிரம் ஐயாயிரம் ரூபாயில் ஒரு எஸ்டிமேட்டும் தயாரித்திருக்கிறார்கள். கண்ட்ராக்டுக்கும் விடுகிறார்கள், ஆனால், வேலை மட்டும் சரியாக நடைபெறவில்லை. ஹரிஜன் டிபார்ட்மென்டிற்கு சுமார் இரண்டு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியும் இன்னும் வேலை முடியவில்லை. அதற்கு பல காரணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். நாங்கள் இந்த சமயத்தில் என்ன சொல்லுகிறோம் என்றால் ஹரிஜனங்களுக்கு கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அதுவும் ஒரு தாசில்தாரனடைய தலைமையில் அந்தக் கமிட்டியை அமைத்து இந்த வேலையை துரிதமாக நடைபெறச் செய்யவேண்டும். இன்னும் அந்தக் கமிட்டியில் பல முக்கியஸ்தர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே வேலைகளை கண்ட்ராக்டர்களிடம் விடாமல் ஒரு கமிட்டி அமைத்து அந்தக் கமிட்டியின் தலைமையின் கீழ் அந்த வேலையை நடத்தினால் அந்த வேலை சீக்கிரமாகவும் முடியும், லாபகரமாகவும் இருக்கும் என்பதை சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் நான் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

6-15
P.m.

*SRI B. K. NALLASWAMI:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் ஜில்லாவிலேயே ரொம்ப அதிகமாக ஹரிஜனங்கள் வசிக்கக்கூடிய தாலுக்கா பவானி தாலுக்காவாகும். அதிலேயுள்ள பல சேரிகள், தண்ணீர் வசதியின்றி இருக்கின்றன. குறிப்பாக இன்னும் நார்பது, ஐம்பது சேரிகளில் கிணறுகள் வெட்டப்படாமல் இருக்கின்றன. நூறு குடும்பங்கள் உள்ள சேரிகளில்தான் கிணறு வெட்டப்படும் என்கின்ற அபிப்பிராயத்தில் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் இருந்து வருகிறார்கள். ஆனால் பல சேரிகளில் இருபத்தைந்து குடும்பங்கள், ஐம்பது குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. ஹரிஜனங்கள், எங்கங்கே புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் குடிசை கட்டிக்கொண்டு இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் குடி தண்ணீர் வசதியின்றி ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில கிராமங்களிலே கிணறுகள் வெட்டப்பட்டிருந்தாலும் கூட அதிலே சில விசேஷ கஷ்டங்களிருக்கின்றன. குறிப்பாக சில உதாரணங்களைக் கொடுக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் முரளி என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அதிலே ஹரிஜனங்களுக்காக ஒரு நிலச்சுவான்தார் கிணறு வெட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால் அந்தக் கிணத்திலே தண்ணீர் எடுப்பதற்குப் பதிலாக சேரியிலுள்ள குப்பை முழுவதையும் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்ற நிபந்தனை விதிக்கிறார். ஆப்புக்குடல் என்று இன்னொரு கிராமம் இருக்கிறது. அதில் ஹரிஜனங்களுக்காக என்றே ஒரு கிணறு வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது ஜாதி ஹிந்துக்கள் வசிக்கின்ற இடத்திற்கு அருகாமையில் இருப்பதால் அதில் ஹரிஜனங்களைத் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று தடுக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்களுக்காக வெட்டப்படும் கிணறுகள் ஹரிஜன சேரிக்கு அருகாமையிலேயே நான் இருக்க வேண்டும். ரொம்ப தூரத்தில் இருக்கக்கூடாது என்பதை சர்க்கார் நன்கு உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். தொட்டிப்பாளையம் என்கின்ற ஊரில் ஒரு கிணறு இருக்கிறது. அங்கும் கூட ஒரு கூடை கல் பொறுக்கிக் கொண்டு வந்து போட்டால் தான் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டு போக ஹரிஜனங்கள் அனுமதிக்கப்படுவார்கள். ஹரிஜனங்கள் படுகின்ற கஷ்டத்தைப் பார்த்து என்போன்ற பிரதிநிதிகள் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியும் கூட அவர்களுடைய கஷ்டம் இன்னும் நீக்கப்படாதது கண்டு ரொம்பவும் வருந்துகிறேன். அதற்கு முக்கியமான காரணம் அதிகாரிகளின் மனப்பான்மை இன்னும் சரியாக வில்லை. இதற்காக தனியான அதிகாரிகளைப் போட்டு, அதாவது விசேஷ தாசில்தாரையோ அல்லது ஒரு சூப்ரவைசர்களையோ நியமித்து எந்தெந்த இடங்களில் ஹரிஜனங்கள் தண்ணீர் இன்றி மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அங்கெல்லாம் பல கிணறுகளை வெட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்களுடைய கஷ்டங்களை துரிதமாக நீக்கமுடியும். ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள் உடனடியாக

21st December 1954] [Sri B. K. Nallaswami]

ஸ்பெஷல் தாசில்தாரையோ வேறு யாரையாவதோ போட்டு கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் குறிப்பாக பவானி தாலுக்காவில் ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய குடி தண்ணீர் கிணறுகளையெல்லாம் இந்த பட்ஜெட் வருஷத்திற்குள் ளேயே வெட்டித் தர ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்காக ஒதுக்கப்படும் எல்லாப் பணத்தையும் அரசாங்கம் செலவுபிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI K. R. NALLASIVAM:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் பிராந்தியத்திலே சமுதாய நல அபிவிருத்தி திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் ஆகியவற்றின் கீழ் பல கிணறுகளை வெட்டுகிறார்கள். ஆனால் அவற்றிலிருந்து ஹரிஜனங்கள் தண்ணீர் எடுத்துக் கொள்ளவே முடியாது. பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அக்கிணறுகளும் சேரிகளில் வெட்டப்படுவது கிடையாது. அதற்கு முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால் எல்லாத் தேர்தல்களிலும் ஹரிஜனங்களின் வாட்டுக்களை மிரட்டியே வாங்கிவிட முடியும். ஆகவே வசதி செய்து கொடுத்து தீர்வேண்டுமென்பதில்லை என்ற காரணத்தினால்தான்.

“ பல கிராமங்களிலே இவர்கள் இன்னமும் அடிமைகளாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான கிணறு வசதியும் கிடையாது. அதோடு மாத்திரம் அல்ல. அங்கே ஜாதி ஹிந்துக்களும் சேர்ந்து வாழ்கிறார்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய மேல் ஜாதிக்காரர்கள் சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழும், ஜில்லா போர்டு மூலமாகவும் வெட்டப் படுகின்ற கிணறுகளில் ஹரிஜனங்களையே தண்ணீர் எடுக்க விடுவது கிடையாது. அவர்கள் தண்ணீர் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டால் அவர்கள் வேலையே போய்விடும். இந்த மாதிரியான நிலைமையான நூற்றுக்கு 90 கிராமங்களில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அக்கட்சியிலிருந்து ஸ்ரீ மாணிக் கம் சொன்னது போல ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அக்கமிட்டி கிணறுகள் இல்லாத மொத்தமுள்ள கிராமங்கள் எத்தனை என்று கணக்கெடுத்து அங்கெல்லாம் கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI A. RATNAM:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில், பல கிராமங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் குடிதண்ணீர் வசதியின்றி தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால் அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரை மணி நேர விவாதம் ஏற்பட்டது. மனிதனுடைய உயிர் வாழ்வதற்கே மிக மிக அத்தியாவசியமானது தண்ணீர். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் ஹரிஜன மக்கள் மற்ற ஜாதி இந்துக்கள் இருக்கும் இடத்திலிருந்தும் கூட அவர்கள் தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ளமுடியாமல் இருக்கிறார்கள். அன்னிய அரசாங்கம் இருந்த காலத்திலும்கூட நூற்றுக்கணக்கான கிணறுகள் வெட்டினார்கள். ஆனால் இன்றைய அரசாங்கம் மனிதனுக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கும் தண்ணீர் கிடைக்கவும் வசதி செய்யாமல் இருக்கிறார்கள்.

“ கோயமுத்தூர் ஜில்லா தொழிலாளிகள் நிறைந்த இடம். அங்கு சேரிகள் நிறைய இருக்கின்றன. 16 சேரிகளிலிருந்து மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கலெக்டருக்கு இவைகளெல்லாம் அறிவிக்கப்பட்டிருந்தும், 4 கிணறுகள்தான் ரிப்பேர் செய்யப்பட்டன, ஒரே ஒரு கிணறுதான் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த ஜில்லாவில் வெட்டப்படவேண்டிய கிணறுகள் 119 ஆக இருந்தபோதிலும்கூட ஒரே ஒரு கிணறுதான் வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. பொதுப்படையாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் நன்மையைக் கருதி ஹரிஜன டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக ஒன்றும் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. இன்னும் கலெக்டருக்கு மனம் வராதது இன்னொரு காரணம். கோயமுத்தூரில் வாழ் ஹரிஜன மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கு வேண்டிய செளகர்யங்கள் இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்கு செய்யவேண்டிய வசதிகள் இன்னும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை.

6-20
P.m.

[Sri A. Ratnam]

[21st December 1954]

இதற்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் ஒரே ஒரு கிணறு தான் வெட்டியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது வருந்தத்தக்கதாயிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் சேரிகளில் வாழ ஆதிதிராவிட மக்களின் வாழ்க்கைக்கு மிகமிக அத்தியாவசியமாக இருக்கும் குடிதண்ணீர் வசதியை உடனடியாக அரசாங்கம் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ Mr. Speaker, Sir, I am participating in this debate because all the hon. Members who took part in this debate spoke in Tamil. (Interruption.) This is an important subject, because the Hon. Minister does not know Tamil, and all the hon. Members spoke in Tamil, I also wish to participate in this debate and speak in English. This question of digging wells for providing drinking water for Harijans has become particularly important to-day. This question of providing drinking water has been a crying problem for so many years and it has become particularly acute now in the case of Harijans because they are suffering so much on account of social disabilities despite the fact that untouchability shall not be allowed under our Constitution. Despite the fact that untouchability has been made an offence under our Constitution, the social disabilities are there and these make it impossible for Harijans to get drinking water from wells which are located near places where caste Hindus live. We are talking about the Community Projects and other things as great revolutionary things done to uplift Harijans. Yet these people are suffering for want of drinking water. What is the sort of revolution that these projects have brought about in the country side? These projects have not even provided the most elementary amenity of life to these poor people, namely, drinking water. That amenity has not been provided for that section of people who are the producers of the entire wealth of our country. They are the people who toil day in and day out in fields and factories. For that section of the people who produce the whole wealth and on whose labour others live this amenity of drinking water is not provided. There is no sense of urgency in the Government in providing this need to those poor people. That is the gravamen of our charge. That the Government lack a sense of urgency is clear from the fact that yesterday in reply to questions the Hon. Minister said that sanction had been accorded for the digging of 119 wells in the Coimbatore district and renovation of 316 wells situated in Harijan quarters. Despite the fact that sanction has been accorded, the actual number of wells dug is the magnificent figure of one, and the number of wells actually renovated is four. That is the actual position. What greater proof is necessary to show that there is no sense of urgency on the part of Government regarding this matter and also on the officials on whom they depend? So long as this sense of urgency is not there, all this talk of uplifting the Harijans, all this talk of doing something for the Harijans, and all this talk of a Welfare State and all these things boil down to nothing more than just cant. Therefore, it is, Sir, that the demand is made that if the Government are

21st December 1954]

[Sri P. Ramamurthi]

serious on the question, they should take up the matter immediately and see to it that all these things are finished within the course of this year. That is the main and important thing that the Opposition wants from this Government.”

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Mr. Speaker, Sir, I am glad that so many hon. Members are interested in the provision of drinking water wells for Harijans. The Government are fully aware of the need and importance of making wells available in cheris for the benefit of the Harijans. As far back as 1941 Government had issued instructions to the effect that the needs of those considered as belonging to the low castes should be first considered and provision of wells should be made and that where there are caste prejudices, the wells should be provided in the quarters of these people or so near them that it would be difficult for the higher caste people to prevent them from using those wells. Collectors were also required to observe the principle that the requirements of these low caste people should be effectively provided. They were also told that wells should not be provided in places in which they are likely to be monopolized by the higher caste people.

“ Sir, there is now an accelerated programme of digging of wells in rural areas for drinking water purposes. It has now been decided that no contribution should be levied in the matter of wells which are to be provided for Harijans and other poor and Backward people, whereas in other places we expect a contribution of 25 per cent from the beneficiaries. The Board of Revenue has been asked to reserve a portion of the State Funds for this particular purpose of providing drinking water wells for Harijans. Government have also under consideration a separate plan for the provision of wells in Harijan cheris. A report has been called for from the Board of Revenue in the matter. The Central Board of the Harijan Sevak Sangh has suggested that public wells should be located as far as possible near Harijan ‘bustis’. The Board of Revenue will issue instructions to the Collectors in this matter.

“ Sir, I understand that these works have not been executed with sufficient speed. I grant that it is quite necessary that the work done by the Harijan Welfare Department, the work done under the Community Projects, and National Extension Service Schemes should all be co-ordinated so that a comprehensive programme of rural water-supply may be taken up. It is quite necessary that all attempts should be made to expedite as much as possible the provision of wells in Harijan localities. In Coimbatore district from 1948-49 to 1954-55, 14 new wells have been provided, 35 wells have been repaired. This was done by the Harijan Welfare Department. Under the Rural Water-supply Comprehensive Scheme, 53 new wells have been provided and 215 wells have been repaired.”

HON. MEMBERS :—“ Is there water in those wells? ”

[21st December 1954]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“Is the Hon. Minister aware that in the case of Rural Water-supply Scheme, the Government have revised their policy and they are now demanding 50 per cent contribution from the villagers for digging a well.”

* THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Well, Sir, only 25 per cent is expected from beneficiaries but not in respect of wells to be provided in Harijan cheris or in the localities where poor and Backward people live.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“Of the 53 wells supposed to have been dug and of the 215 supposed to have been repaired, I want to know from the Hon. Minister whether all these wells are situated in Harijan quarters and if not how many of them are situated in the Harijan quarters. Has he information on that? We are dealing with the particular situation of providing drinking water for the Harijans.”

6-30 P.M. THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“I am mentioning only about the wells provided in Harijan localities and not about other wells.

“The Government will take note of the suggestions made by hon. Members and we shall try to do our best to expedite the scheme.”

MR. SPEAKER:—“We will be meeting only next year and I take this opportunity to wish all hon. Members of this House a happy New Year and a happy Pongal.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“We wish the same to you.”

MR. SPEAKER:—“I now adjourn the House till 11 a.m. on Monday, the 7th February 1955.”

The House then adjourned.

[21st December 1954]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 500 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st December 1954, page 545 supra.]

EMPLOYEES' STATE INSURANCE CORPORATION
(MINISTRY OF LABOUR).*List of members of the Ad-hoc Regional Board, Madras Region.*

[Vide Regulation 10 of Employees State Insurance (General) Regulations, 1950.]

CHAIRMAN.

[Under Regulation 10 (1) (a).]

1 Labour Minister, Madras Ex officio.

VICE-CHAIRMAN.

[Under Regulation 10 (1) (b).]

2 Secretary to the Government of Madras, in charge of the Medical Department, Madras. ..

MEMBERS.

[Under Regulation 10 (1) (c).]

3 Shri Syed Abdul Lateef Razvi, I.A.S., Joint Secretary to the Government of Hyderabad, Labour department, Hyderabad. Since resigned.

New nominee—Shri N. K. Guruswamy, I.A.S., Joint Secretary, Labour Department, Government of Hyderabad, Hyderabad. ..

4 Shri B. S. Puttaswamy, B.A., B.L., Commissioner for Labour in Mysore, Bangalore. —

5 Shri M. K. Devassy, Labour Commissioner, Travancore-Cochin, Trivandrum. —

6 Shri I. C. Subbayya, M.A., B.L., District Magistrate and Chief Inspector of Factories, Coorg, Mercara. ..

[Under Regulation 10 (1) (d).]

7 The Director of Medical Services, Madras .. Ex officio.

8 The Director of Medical and Health Services, Government of Hyderabad, Hyderabad. Do.

9 The Director of Medical Services in Mysore, Bangalore. Do.

10 The Director of Public Health, Travancore-Cochin State, Trivandrum. Do.

11 The Health Officer, Coorg, Mercara .. Do.

[21st December 1954]

[Under Regulation 10 (1) (e).]

- 12 Shri N. Barlow, c/o Messrs. Binny & Co. Since resigned.
(Madras), Ltd., Armenian Street, Madras.

New nominee—Mr. E. F. G. Hunter, c/o
Messrs. Binny & Co.
(Madras), Ltd., Armenian
Street, Madras.

- 13 Shri G. K. Devarajulu, c/o M. S. Lakshmi
Mills Co., Ltd., Pappanaickenpalaya, Coimbatore. ..

- 14 Shri S. A. Jilla, c/o M. S. K. Mills, Ltd.,
Gulbarga, Hyderabad State. ..

- 15 Shri M. V. Krishnamurthy, B.A., Vice- Since resigned.
President, The Mysore Chamber of
Commerce, Bangalore.

New nominee—Shri M. V. Veerappa, President,
Mysore Chamber of Com-
merce, Bangalore.

- 16 Shri C. T. Jacob, Travancore Coir Mats and
Matting Manufacturers' Association, Alleppey. --

[Under Regulation 10 (1) (f).]

- 17 Shri P. S. Chinnadurai, Secretary, Coimbatore,
District Textile Workers' Union, Coimbatore.

- 18 Shri S. C. C. Anthoni Pillai, Vice-President,
Hind Mazdoor Sabha, 136, Strahans Road,
Perambur Barracks P.O., Madras.

- 19 Shri T. Anjiah, General Secretary, I.N.T.U.C.,
Hyderabad State Branch, Sultan Bazaar,
Hyderabad.

- 20 Shri Keshav H. Kulkarni, Secretary,
I.N.T.U.C., Mysore State Branch, No. 50,
Cottonpet, Bangalore-2. --

- 21 Shri B. K. Nair, Organiser, I.N.T.U.C.,
Alleppey.

[Under Regulation 10 (1) (g).]

- 22 Shri C. G. Reddi, Commissioner of Labour, Ex-officio.
Madras.

- 23 Shri C. R. Reddi, Commissioner of Labour, Do.
Government of Andhra.

NOTE.—Other representatives from Andhra State will
be included as soon as nominations are finali-
sed. The Employees' State Insurance Corpo-
ration cannot take legal notice of the resignation
or nomination of any member on the present
Madras Regional Board which is purely *ad hoc*
in character.

21st December 1954]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 506 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st December 1954, page 546 supra.]

Members of the State Handloom Committee for Madras—

1 The Director of Industries and Commerce, Madras
(Ex-officio), Chairman.

2 The Registrar of Co-operative Societies (Ex-officio),
Madras.

3 Sri G. Venkatachalapathi, Director of Rural Welfare and
Ex-officio Joint Secretary to Government, Agriculture Depart-
ment.

4 The Principal, Government Textile Institute, Washerman-
pet, Madras.

5 Sri M. P. Nachimuthu Mudaliar, President, Chennimalai
Weavers' Co-operative Society, Erode, Coimbatore.

6 Sri A. J. Arunachala Mudaliar, Gudiyatham Shanmugar
Weavers' Co-operative Society, North Arcot district.

7 Sri G. V. Doraiswami Naidu, Manager, Sri Ranga Vilas
Ginning, Spinning and Weaving Mills, Limited, Peelamedu,
Coimbatore district.

8 Dr. K. S. Gopalaswamy, General Secretary, Tamilnad
Handloom Weavers' Congress, Karur, Tiruchirappalli district.

9 Sri M. S. A. Majid, President, Madras Provincial Hand-
loom Cloth Merchants' Association, No. 410, High Road, Triplicane,
Madras-5.

10 Sri N. M. R. Subbaraman, Sakkikulam, Madurai.

11 Sri V. S. Sankarasubramaniam Mudaliar, Advocate,
Tirunelveli.

12 Sri T. S. Pattabiraman, Advocate, Agraharam, Tiruchengode.

13 Sri C. M. Gopala Nambiar, Secretary, Malabar Handloom
Factory Owners' Association, Cannanore.

14 Sri G. Rajamannar Chetty, No. 6/79, Pidariar Koil
Street, Georgetown, Madras.

15 Sri P. Kandaswamy Pillai, "Sri Narayana", Kavari
Street, Salem.

16 Sri M. Muni Ramiah, Secretary, the Chingleput District
Handloom Weavers' Congress, Arni, Ponneri taluk, Chingleput.

[21st December 1954]

17 Sri K. S. Parthasarathi, General Secretary, Tamilnad Handloom Weavers' Federation, No. 6/157, Sarafali House, Broadway, Madras-1.

Functions of the Committee are—

- 1 To examine the extent of financial and other assistance required by the industry and advise Government in the matter.
- 2 To indicate the manner in which the Government can facilitate the sale of handloom cloth in the State.
- 3 To suggest the concessions to be given by the Government to the handloom industry as against mill industry.
- 4 To estimate from time to time the quality and quantity of yarn required for the handloom industry in this State (i.e., the assessment of the actual requirements of the industry as regards counts and varieties of yarn in each area of the State).
- 5 To suggest the improvement to be introduced in the industry and plan production so as to cater to the requirements of the local population to the extent possible.
- 6 To make recommendations to Government regarding the representations to be made to the Government of India about the export policy of handloom cloth, import of dyes, yarn, etc.

APPENDIX III.

[Vide answer to clause (b) of the starred question No. 509 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st December 1954, page 546 supra.]

List showing the Agenda for the Conference of States' Ministers for Agriculture, Animal Husbandry and Co-operation held at Srinagar on the 15th July 1954.

MAIN AGENDA FOR THE MINISTERS' CONFERENCE
HELD AT SRINAGAR.

- I. Fixation of the agenda and programme of the Conference.
- II. Review of the progress of the action taken on the recommendations made by the last conference of the States' Ministers of Agriculture, Co-operation, etc.
- III. Progress of land reform policies in the States.
- IV. Consideration of the Report of the Sub-Committee on Co-operation.
- V. Formation of a farmers' organization in the States and at the centre and holding an All-India Agricultural Producers' Conference at Delhi.
- VI. Structure and basis of the next Five-Year Plan.
- VII. Agricultural Research, Information and Publicity Campaigns.

[21st December 1954]

SUPPLEMENTARY AGENDA.

1. Working of the Community Projects and the National Extension Service *vis-a-vis* Agricultural Department.
2. Arrangements for making agricultural information available to the farmers.
3. (a) Publicity Campaigns in respect of—(a) Paddy, (b) Sugarcane, (c) Coconut and (d) other crops.
(b) Extension of the Japanese and other better cultivation methods to other crops.
(c) Progress in raising average yields and future targets.
4. Progress of—(a) Go-sadans, (b) Key village centres, (c) Poultry and (d) Fisheries.
5. Requirements, distribution and consumption of fertilisers.
6. Resettlements of agricultural workers—Establishment of central mechanised farms.
7. Agricultural and co-operative marketing and storage arrangements.
8. Plant protection—
(i) Set up in States.
(ii) Central pool of plant protection machinery for plant protection work in the States.
(iii) Control of rats and other non-insect pests in the States.
(iv) Locusts.
(v) Control of weeds by use of chemicals.
9. Soil conservation schemes.
10. Provision of agricultural finance.
11. Production, storage and distribution of better seed.
12. Any other subject permitted by the Chair.

[21st December 1954]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 511 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st December 1954, page 547 supra.]

REPORT OF THE COMMITTEE APPOINTED BY THE GOVERNMENT OF MADRAS TO CONSIDER THE FUTURE OF THE GOVERNMENT MILK FACTORY AND OTHER QUESTIONS PERTAINING THERETO.

I. PREAMBLE.

The Government of Madras in their G.O. Ms. No. 715, Food and Agriculture, dated the 12th May 1953, constituted a Committee to examine the working of the Government Milk Factory in Madras and to report on the following matters:—

(a) whether the Government should continue to run the factory;

(b) whether the machinery at the factory can be used for any other useful purpose in case the Government decide not to run the factory; and

(c) whether the milk being manufactured in the factory may be constituted differently so as to be useful to the general public and serve a good purpose and, if so, whether the Committee has any recommendations to make about the distribution of the milk.

Government also wished that the Committee should examine the system of "toned milk" supply obtaining in Bombay and make its recommendations after such examination. The following persons were appointed to the Committee:—

(1) Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar, M.D., LL.D., D.Sc., D.C.L., M.L.C., Vice-Chancellor, University of Madras (*Chairman*).

(2) Mrs. M. N. Clubwala Jadhav, M.L.C.

(3) Sri S. Anantaramakrishnan.

(4) Dr. D. Subba Rao, Assistant Director of Public Health (*Convener*).

At a later stage, the Government co-opted Major T. Murari to the Committee.

In a subsequent letter, dated the 10th July 1953, Government wished the Committee's views and recommendations on the proposal for banning the use of fresh milk by hotels and compelling them to use reconstituted milk instead (skimmed milk powder).

II. WORK OF THE COMMITTEE.

Soon after the Committee was constituted, the Chairman had to leave for Europe in his capacity as Deputy Leader of the Indian Delegation to the World Health Organization and consequently requested that the work of the Committee may be taken on hand soon after his return. The Government being agreeable to the

21st December 1954]

proposal, the first meeting of the Committee was held on the 27th May 1953 at the University Buildings, when a preliminary discussion took place as to the programme of work that should be outlined to consider the whole question. The Chairman had the benefit of visiting the Central Dairy at Aarey Milk Colony, Bombay, through the courtesy of the Government of Bombay, and was shown the various steps that were taken for the collection and distribution of milk and for the better care of cattle. The Committee visited the Government Milk Factory and the factory of the Ayanavaram Co-operative Milk Supply Union. Thirteen meetings were held, and the Committee had the benefit of interviewing a number of persons concerned with or interested in the supply of milk to the City. The Committee had also discussions with the Commissioner and Health Officer of the Corporation of Madras, the Registrar and the Joint Registrar of Co-operative Societies, the Dairy Development Officer, Madras, the President and representatives of the Hotel Association, among others. A sub-committee was constituted which submitted a report on the steps that may be taken towards the formation of milk colonies at the outskirts and around the City of Madras with a view ultimately to evacuate the cattle from the congested areas of the City to the milk colonies with the owners or their agents who should be provided with housing accommodation there. The Committee felt that an accurate report about the nutritive value of the reconstituted milk as produced by the Government Milk Factory by a biological assay including assay of vitamins should be available so as to enable the Committee to come to definite conclusions as to its nutritive value as compared with cow's milk and 'toned milk', etc. With the approval of the University of Madras, the head of the Department of Bio-chemistry in the University very kindly undertook this task and the Committee is deeply grateful to him for the successful analysis he has provided and for the authoritative conclusions drawn therefrom. A copy of his report is enclosed (vide Enclosure I).

III. SCOPE OF THE PROBLEM AS AFFECTING CATTLE WEALTH, THE ECONOMIC CONDITION OF THE MILKMEN, HEALTH AND SANITATION OF THE CITY AND THE SUPPLY OF WHOLESOME MILK TO THE CITY.

At an early stage of the discussion, the Committee felt that they could not possibly answer the specific issues raised in the Government order without taking a comprehensive view of the problem of milk supply to the City and the associated problems connected with the cattle wealth, the economic condition of the milkmen, the health and sanitation of the City, etc. It was felt also that any suggested scheme that may be ultimately approved by the Government should be useful as a model for other big cities in the State to be copied.

The need for increasing the cattle wealth of the country is very great and is also urgent. As far as the Committee can gather from the reports and discussions it had, it was obvious that there was a

[21st December 1954]

great deal of diminution in the cattle wealth of the country due to various factors, not the least of which were (a) the increase in the cost of maintenance of cattle; (b) the poor congested and very unwholesome surroundings under which the cattle particularly in big cities have to be kept leading to greater incidence of preventable disease; (c) lack of proper green fodder and proper nutrition to the milch cattle; and (d) the comparative neglect of the proper care and feeding of the calves resulting in a large number of premature deaths among calves. Much of this is due to the economic condition of the milkmen which is gradually getting worse. In a report submitted by the Economic Adviser to the Government of Madras, the average monthly earning of a milkman for his family was estimated to be about Rs. 69, and as often happens with averages, probably the bulk of the milkmen get much less so that it is difficult for them to feed the cattle properly and to maintain their family. This has led to the sale of dry cows and buffaloes due to the inability of the milkmen to maintain them during the "Dry period" and the lack of proper opportunities and suitable places where such milch cattle in the dry season may be sent for salvage. It is therefore not surprising that in view of this low level of economy, the tendency on the part of the milkman to adulterate the milk before supplying it to the consumers is fairly widely prevalent and what is more unfortunate is that in this adulteration he does not hesitate to use whatever fluid comes handy for purposes of adulteration.

So far as such big cities like Madras are concerned, the Health Officer of the Corporation stated that there were several unhealthy cattle sheds which were overcrowded in congested localities where sanitation could not be effectively enforced and, although in the Public Health Act, relevant provisions of the Madras City Municipal Act, there were provisions which could be applied, the actual implementation of the provisions for this purpose was found impossible of application in view of the many lacunae that exist. The result was that not only the health of the cattle reared under such insanitary environment deteriorated, but the health of the people living in the houses and in surrounding areas was injuriously affected on account of the dirty environment of these cattle sheds and the consequent prevalence of the fly menace and the contamination of water-supply and the inadequate and insanitary disposal of sewage from the cattle-sheds. From the point of view of the promotion of the health of the citizens, the Health Officer of the Corporation was emphatic that one of the earliest steps that should be taken is to provide for legislation to compulsorily evacuate such overcrowded and congested cattle-yards, provided suitable accommodation can be found for them in places conveniently near the outskirts of the City.

The supply of wholesome milk is one of the essentials for the nutrition of the people more particularly children. It is well recognized in all civilized countries that children particularly below the age of 5 require for proper development a certain minimum

21st December 1954]

quantity of milk irrespective of other articles of food that they may take; that it is also very desirable that the population in general should have an opportunity of getting clean and fairly cheap milk supplied to the families with a view to improving and maintaining their health standards. If therefore the general tone of health of the public is to be improved and their resistance to disease raised and susceptibility to disease lessened, it is obvious that clean unadulterated milk of optimum quality in adequate quantity should be available to the whole population. We shall discuss in a later part of the report the present position with regard to the supply of milk in the City of Madras.

IV. PRESENT MILK SUPPLY AND METHODS OF DISTRIBUTION.

The Government Milk Factory is run on the basis of skim-milk powder being reconstituted into milk by the addition of water, vegetable fat and carotene or vitamin A in certain proportions, and this reconstituted milk is pasteurised, bottled and distributed to various consumers. The bulk of the milk is supplied to the hospitals and some of it is supplied to the public also. The machinery utilized for the milk production was the machinery bought some time ago and perhaps, with certain changes in the existing equipment and improvements in the system of constituting the milk and pasteurising the milk, so that it may be free from bacterial contamination may still be used. The distribution of the milk from the factory is through Messrs. Vernon & Co., who through Government lorries hired out to the firm, distribute the milk to various centres. These motor vans and lorries are of the ordinary variety with no special insulation facilities such as obtain in Bombay, necessary to prevent spoilage of milk in distribution.

The Co-operative Milk Supply Union at Ayanavaram distributes fresh milk. This milk is collected from a number of co-operative societies spread over a wide area, almost 30 to 35 miles from the City to north and south. At each one of these centres, there is a co-operative society which is responsible to see that the animals are milked in the presence of a member of the society and put into the cans supplied by the Milk Supply Union and sent to the Co-operative Union. The milk comes from about 130 co-operative feeder societies located in the rural areas but at no place can it be said that there is any large scale collective method of milking cattle much less any collective dairy farms or milk colonies run by the societies. A few sheds have been put up to enable the cattle to be brought there and milked in the shed, but there is no scheme for any sort of stalling of these cows in regular dairy farms or provision for grazing or exercising of these cattle. The Co-operative Society gives some loans through the milk producer societies to members to purchase cattle and sometimes for getting fodder and concentrates and these loans are given at a particular rate of interest and deductions are made from the supply of milk made by the constituent members. There is also provision for some of the dry cattle to be taken to two centres one near Chingleput and another on the Nellore road for

[21st December 1954]

salvage. The Co-operative Milk Supply Union as such, does not own any pasture land for grazing cattle nor is there any system of milk colonies run by them providing temporary or permanent sheds for the cattle and the milkmen to live. Nor is there any dairy under their control. It was stated that in certain parts of the year, in winter, the Union is able to get more milk than it can sell. The milk sold is in milk cans, the minimum amount of milk in each of these cans, being about 10 measures. The general milk supply is through milk cans, from which milk is drawn through a tap arrangement so that the milk is given to individual customers by opening the tap and measuring the quantity required. In very few cases where the individual customers can make their arrangements for procuring a can or vessel, the vessels can be sent to the co-operative society and milk can be procured by them in their own containers. It is understood that about 100 customers in the City are supplied in this way.

The milk that is brought to the Union is mixed milk, milk of the buffaloes and cows, and it is pasteurised and put into cans sterilized on the premises and distributed.

The Union is also at present responsible for the supply of milk to hospitals. For this purpose cows are gathered from different owners, members of the co-operative society, taken to the hospital and milked in the shed in the hospital in the presence of the hospital staff. The milk left over after supplying the hospital needs, is brought back to the Co-operative Union and mixed with other milk brought in from the feeder societies and supplied to the public. So far as the Government hospitals are concerned, the Government Milk Factory and the Ayanavaram Co-operative Union are between them supplying the needs of the hospitals. The Government Factory supplies 500 Madras measures per day to certain coffee hotels and about 700-800 measures to Government hospitals daily; the co-operative society supplies 1,500 Madras measures to coffee hotels. The total quantity of milk produced by the Government Milk Factory is about 1,500 Madras measures per day. The supply of milk from the co-operative society is 1,500 measures to the hospitals and about 5,500 measures to the general public including the institutions and hotels.

After discussing with these two agencies, the Committee met a number of persons interested in and connected with the milk supply to the City and discussed various proposals with them and particularly with the Registrar of Co-operative Societies. As the Committee saw the problem, it felt that a wider measure of comprehension was required, and what may possibly be suggested for the City of Madras may likewise prove to be of some interest to any other similar big city. From this point of view the Committee feels certain fundamental considerations should be borne in mind :

(1) While it is not possible to state exactly the amount of milk consumed by the population of the City of Madras, if a healthy

[21st December 1954]

state of nutrition is to be observed and a sufficient amount of milk is to be consumed, the average consumption of milk should be a minimum of 8 oz. per head per day. On this basis, by the population of about 15 lakhs for the City, the amount of milk that may be expected to be consumed if it were available and the purchasing power of the community is also sufficient would be on an average 750,000 lb., in other words 190,000 Madras measures approximately.

(2) It has been estimated that the total number of milch cattle in the City may be put down according to the census enumeration of milch cattle by the staff of the A.R.P. in 1944 under the direction of a special officer at about 15,350 of which 11,944 yielded milk. The actual number of cows and buffaloes was as follows :—

Milk yielding animals—

Cows	..	..	..	..	5,509	} 11,944
Buffaloes	..	..	..	..	6,435	

Dry animals—

Cows	..	..	..	..	2,006	} 2,406
Buffaloes	..	..	..	..	1,400	

The percentage of dry animals to the total was 22. In a subsequent census taken by the Agricultural department in 1951, by which time the City limits had been extended, the number of animals in the City was put down at 21,000. The number of animals in the City is about 21,000 of which the milch cattle would be approximately 15,000. The Health Officer of the Corporation is of opinion that it may not be wrong if we estimate 16,000 as the number of milch cattle. This is based on two factors. The number of licensed cow-sheds is 1,500 and the number of unlicensed is about 60. With this is to be taken into account the number of cows kept by individuals either for sale of milk or for personal use, so that on the basis of this calculation, the number of milch cattle about 15 to 16 thousands is stated to be a fair estimate. According to this estimate therefore if the 16,000 milch cattle are taken into consideration the average milk yield (based on an average of 8 lb. for cows and 4 lb. for buffaloes) would be on an average of 6 lb. per day per head of cattle or 96,000 lb. or 24,000 Madras measures.

Besides this milk is got from different villages within a distance of 10 to 15 miles away, apart from the milk that is brought through the Co-operative Society. Generally this milk is got for hotels in vessels by cycle messengers or through other transport. Some of this milk comes by train also. It is not possible to estimate with any degree of accuracy the quantity of milk from this source.

Taking all these into consideration, it is still obvious that the milk supply available for the people of the Madras City is far from sufficient to meet the needs of the people. In consequence, to meet the demand, the milk is adulterated and supplied in large quantities and milk powder is also bought by several agencies, by hotels or large institutions, and sometimes by families to make up the shortage of milk supply and supplement the existing supply. It is

[21st December 1954]

stated by the Superintendent, Government Milk Factory, that there are about 94 private licensees who import milk powder. In a note the Superintendent of the Government Milk Factory estimated that the average estimated sale of skim milk powder in Madras City per day is 150 cwt. sold through the 94 licensed private importers.

The position therefore in regard to milk supply of the City is one that requires urgent consideration and must be dealt with comprehensively. As already stated, the Committee felt that whatever may be the plan that may ultimately be placed before the Government, it should be a plan which must equally be applicable to all large cities where the need is as great as in Madras. The second consideration which weighed with the Committee was that as matters are at present, the number of milch cattle will rapidly decline unless the requisite conditions for ensuring the health of the cattle are enforced in an increasingly congested city like Madras. Thirdly with the milch cattle kept under such conditions, the owners are not able to look after them satisfactorily and feed them properly with the result that in some cases the cattle are not in a position to give the full yield of milk or milk of the best quality. Another great wastage is, in the number of calves that die within the age of one, referred to already.

V. RECOMMENDATIONS ON THE TERMS OF REFERENCE.

The Committee now presents its views in regard to the particular references contained in G.O. No. 715, dated the 12th May 1953—

(a) *Whether the Government should continue to run the factory.*—We are of opinion that the factory should continue to be run, by the Government. We are, however, definitely of opinion that the factory should not be run on the lines on which it is run at present. The method of preparing reconstituted milk with vegetable fat and vitamins added is not a satisfactory one, as shown by biological assay of the nutritive value of the reconstituted milk and should therefore be discontinued. The reconstituted milk is inferior in nutritive value and vitamins revealed by the biological assays, to cow's milk and "toned milk" and hence the present method of manufacturing reconstituted milk and its pasteurization, cooling, bottling and distributions to the consumer public should be changed and improved. We feel that the factory should be utilized for the production of "toned milk", and for this purpose we suggest that buffalo's milk should be made available to the factory by the Ayanavaram Milk Supply Union which is at present collecting buffalo's milk from its milk producers feeder societies. Buffalo milk from sources other than Ayanavaram Milk Supply Union, may also be obtained by the Government Milk Factory. The buffalo milk will be toned in the factory with an addition of an equal quantity of water and proper proportion of skim milk powder to the standard and quality of fresh cow's milk in total solids, S.N.F., and Fat. Such "toned milk" from the point of view of its nutritive value, fat content, etc., will be equivalent to fresh cow's milk

[21st December 1954]

as can be seen from the report of the University Head of the Biochemistry department already cited. The "toned milk" can be supplied to hospitals, institutions like food catering establishments. In hospitals toned milk can be given to patients above the age of 10 years and to those who are not suffering from any disorders of the alimentary tract, requiring special dietary regulation—such as cases of typhoid, dysentery and other disorders—for whom cow's milk is recommended. In hospitals which consume large quantities of milk, it should not be difficult to give different types of milk—prescribing toned milk and cow's milk in the Diet sheets as needed for the patients. The preparation and sale of "Toned milk" will in addition to meeting the shortage of the present milk supply to some extent, will make milk available at cheap cost to the low income groups. In regard to maintaining the purity of the toned milk, we feel that certain defects noted in the machinery of the Government Milk Factory should be rectified. Some of the machinery is very old and may require renewal. The bottled milk is much better than the milk supplied in cans, and if large cans are to be utilised, better method of ensuring bacteriological purity by effective sterilization of the cans must be evolved. We feel also that the persons who are responsible for cleaning the cans and for storing the reconstituted milk have not understood the elementary principles underlying the supply of pure pasteurised milk. In this respect considerable attention must be paid by the officers in charge, to removing these defects. We also feel that there should be an adequately equipped laboratory on the premises for the day-to-day check up of the quality of toned milk proposed to be produced at the factory.

(b) *Whether the machinery at the factory can be used for any other useful purpose.*—Our reply to the first question covers this point. The machinery can be used for the preparation of "toned milk", and as a matter of fact it will serve a very useful purpose, also to supply bottled milk in the case of pure cow's milk that may be supplied if the present bottling capacity of the plant is augmented. The other alternative is to provide in the Milk Supply Union Factory at Ayanavaram, special facilities for bottling milk which now do not exist, so that the average middle class and the poorer middle class people can get bottled milk and be sure of its purity. The system of distribution of milk through not properly sealed cans and cans provided with taps has led to abuse and adulteration of milk in distribution both from Ayanavaram Milk Factory and the Government Milk Factory, in the past. In the case of the Government Milk Factory, an instance has come to the notice of the Committee of a small fish having been found in the milk can, reported from one of the hospitals. We have reason to believe that the tampering with the improperly sealed cans can be done in the process of distribution. It is therefore suggested that no taps should be provided for cans but that the distribution should be in smaller properly sealed containers of different sizes and the rest of it in capped and sealed bottles.

[21st December 1954]

There is therefore need for improved methods of bottling and canning to prevent the possibility of tampering with and adulterating the milk by persons in charge of the distribution of milk either from the Ayanavaram centre or from the Government Milk Factory.

(c) *Whether the milk being manufactured in the factory can be constituted differently so as to be useful to the general public—if so the Committee's recommendations with regard to manufacture and distribution of milk.*—At present the distribution of milk from the factory is done by Messrs. Vernon and Company. We have no doubt that the company takes as much care as possible in regard to this work, but it is necessary that the transport arrangements for distribution should be improved. The type of motor vans which are now used for such distribution is not in our opinion suitable. Collection and distribution of milk should be done through insulated vans, which would ensure freedom from spoilage during distribution. We feel that this is an aspect of the question which ought to be taken into consideration both by the Government Factory as well as by the Ayanavaram Co-operative Milk Supply Union. The initial cost will be more than covered by the saving in milk otherwise subject to spoilage that will result from the use of such insulated vans which will prevent spoilage of milk.

(d) *The next issue that was referred to the Committee was a proposal for banning the use of fresh milk by hotels, compelling them to use reconstituted milk (or skim milk powder) instead.*—It is understood that in Bombay this practice obtains and the milk commissioner is authorized to see and enforce that only milk powder is used by hotels. In this connection, the Committee interviewed the President of the Hotels Association, Madras, and other representatives of the Hotels Association and discussed with them fully the possibility of utilising different types of milk—reconstituted milk, milk powder, toned milk. It was represented to the Committee that the position in Madras City was very different from that of Bombay; that while for preparation of tea there will be no difficulty in using reconstituted milk or milk powder, so far as coffee is concerned, such milk will not be suitable as it is deficient in fat and cream which are necessary for making good coffee. Moreover a variety of milk products made available through the larger hotels, require milk with optimum milk fat content, and that would not be possible with skim milk powder or reconstituted milk. The consumption of tea in the City is reported to be negligible, over 80 to 85 per cent of milk purchased by the hotels is used for preparation of coffee and a small quantity estimated at about 10 to 15 per cent of the supply, for preparation of milk sweets, and a very small proportion only for tea. Moreover for the preparation of milk products, such as Gova Peda, Basanthi, Badam Ksheer, Milk punch, etc., they said it was not possible to use the skim milk powder. Skimmed milk powder can however be utilised for the preparation of curds and buttermilk.

[21st December 1954]

The practice of hotels is to assess the quality of the milk that is supplied to them by the amount of Gova yielded by the milk, the best milk would yield about 12 palams per Madras measure and the rest 11 and in no case would milk yielding less than 10 palams be accepted by them. As a rough and ready method of assessing the quality of milk, in so far as its total solids including fat content is concerned, this would serve as a rough and ready purpose, though adulteration of milk with skim milk powder will go undetected by this method. Under the circumstances stated, the Committee is not in a position to recommend that skim milk powder alone should be used by hotels and any sort of compulsion on coffee hotels to consume skim milk banning the supply of fresh milk should not be enforced. Reconstituted milk either will not serve the purpose.

VI. OTHER RECOMMENDATIONS.

The question of the supply of skim milk powder and the agency for it is one that deserves immediate consideration. The ideal would be a state of affairs when such imported milk powder will not be needed in our country. It is for this reason that the Committee strongly emphasises the need to increase the cattle wealth of the country which will mean that the money saved in the country will be used for better purposes. In the meantime, the whole of this milk powder supply sold in the market should be under Government control. It has been stated that the milk powder itself is adulterated and sold, and that is used for adulterating milk. It may here be mentioned that if milk powder is not kept under conditions of controlled temperature in sealed cans, but in open cans, it tends to deteriorate rapidly and due to bacterial contamination may lead to disease. An example of such contamination in sealed tins was reported from Great Britain where an outbreak of gastro-enteritis occurred in connection with school-midday meal feeding schemes under the control of Government. The Committee wish to invite the attention of the Government to the report and the warning that was issued by the Ministry of Food in Britain in this connection. Milk powder under Government auspices should therefore be kept under proper storage in chambers free from dampness under controlled conditions to ensure its quality and freedom from bacteriological contamination. The skim milk powder can be easily reconstituted into liquid milk by the householder and such milk will be about a third of the cost of the reconstituted milk as now sold by Government Milk Factory where additional vegetable fat is added.

The Committee feels that the purchase and distribution of skim milk powder must be under the control of Government and under Government auspices and as it is reported that it is being extensively used for adulterating the milk supply in the City, it should be controlled in such a manner that milk powder is given only for definite purposes or can be used only for the preparation of toned milk. In Bombay the importation and sale of skim milk powder

[21st December 1954]

is controlled by Government through the Milk Commissioner, Bombay, and it is estimated that as a result of the skim milk powder being sold to various institutions with a small margin of $2\frac{1}{2}$ annas profit per lb., the Bombay Government has been able to make about Rs. 30 lakhs a year by the sale of 10 tons of milk powder a day to all the establishments in Bombay. If the Madras Government were to take full control over the purchase and distribution of milk powder in the Madras City, similarly, it is estimated that on the same rates at which the Bombay Government is selling milk powder to consumers, a net profit can be derived which may be ploughed back into dairy development and quality milk production and supply schemes. The minimum profit which may be derived from such a source for the City of Madras at the present level of consumption of skim milk powder daily in the City is estimated to be not less than Rs. 10 lakhs per annum. In view of this, it is a matter for consideration whether Government cannot take over the control of importation and sale of milk powder as has been done in Bombay. The income so derived may be used for dairy development in the State and for giving necessary grants and loans to milk producers to improve the breed of milch cattle and the cattle wealth of the country.

Having discussed and answered the several questions raised by the Government, the Committee now feel that they may place a scheme that has been discussed, for the consideration of the Government. Three issues have arisen in this connexion :—

(1) How best to increase the amount of milk that may be made available to the City;

(2) How best to get the cattle provided with suitable habitations under healthy environment and securing suitable fodder, and care of the calves as well as of the dry cattle;

(3) How best we can help the professional milkman in improving his present low economic status and improve the economics of milk production.

It would appear therefore that the time is come when a large scale plan is necessary if the above objectives are to be achieved. The milk supply to the City is the most vital factor in ensuring freedom from outbreaks of certain types of diseases. No article of food is so easily contaminated, nor does it produce such complications and diseased states as milk whether given to children or to others. If a far greater incidence of disease is not prevalent under the unsatisfactory conditions under which milk is produced and distributed, it is because of the habit of the people to boil milk before they consume it. It would seem therefore that some attempt should be made to see that the cattle in the City are so grouped together in milk colonies on the outskirts of the City so that they could be fed properly on scientific lines and cared for, and where arrangements are made for the milkmen to live and care for their cattle. This can only be done if the Corporation and the co-operative societies work in co-operation and provide the necessary facilities.

21st December 1954]

It is understood that some sewage farms are proposed by the Corporation where provision for growing green fodder and grass is contemplated. It was therefore suggested by the Commissioner and Health Officer of the Corporation that advantage may be taken of the Corporation sewage farm schemes and milch cattle colonies with provision for accommodation for cattle, for their exercise and for the milkmen to live and care for their cattle under hygienic conditions may be organized near the sewage farms, not only to ensure cheap supplies of green fodder, etc., to the milch cattle colonies, but to provide subsidiary occupation to milkmen on the land proposed to be brought under sewage farming. This scheme involves also the co-operation of such co-operative societies as are at present functioning and those which may be constituted in the future, the whole thing being controlled by the Government through a Milk Commissioner, and the passing of necessary legislation for the compulsory removal of the cattle from the extremely congested and unhealthy surroundings to such colonies as may be formed. This subject was discussed at length with the Commissioner of the Corporation and the Health Officer and a sub-committee also visited the localities where it would be possible for such colonies to be formed near the proposed sewage farms. The Committee is of opinion that large colonies of the type that have been established for the City of Bombay are not possible for the City of Madras, where conditions differ very much from the conditions in Bombay. It would be very much better to have these colonies spread out around the City and its outskirts in four to six smaller colonies which may be better worked and controlled with the assistance of the staff in the Government Veterinary Department, Animal Husbandry and Co-operative Departments as well as of the Corporation of Madras. The Committee envisages the possibility of gradual development of these colonies, but it would emphasise that the first one or two colonies be established to cover the requirements for the evacuation of the milch cattle from the most congested localities of the City. In the view of the Committee and on the advice of the Health Officer of the Corporation, it is felt that in the first instance it is very urgent to see to it that cattle in areas in Georgetown, Washermanpet and Choolai and round about, which are extremely congested are removed. Likewise, the areas in Triplicane, Royapetta and surroundings are extremely congested. Roughly speaking therefore the colonies that are to be established at the outskirts of the City would be one in the North of Madras for the areas mentioned and one towards the South for the areas mentioned in the South. Later perhaps it may be necessary to have two more colonies in the outskirts of the City, for parts of the City round about Egmore, Komaleswaranpet, Mylapore, T. Nagar, etc.

The Sub-Committee consisting of the Commissioner of the Corporation, the Health Officer of the Corporation and Joint Registrar of Co-operative Societies, etc., visited the place which the Corporation had selected in Kodungayur for a sewage farm and in this connection examined the suitability for the establishment of a milk colony nearby. This particular sewage farm is expected to

[21st December 1954]

be at Kodungayur which is about two miles from municipal limits on the northern side and the location of a milk colony is proposed at Erukancheri, within a mile of the sewage farm. A second place selected is Aranbakkam for the sewage farm and Koyambedu for the milk colony. The Committee suggests that immediate advantage may be taken of the proposed sewage farm in Kodungayur village by the Madras Corporation, to start the milk colony in Erukancheri. It is suggested that the Corporation may be in a position to acquire the necessary land required both for the sewage farm and for the location of the milk colony in the villages mentioned.

In this connexion the scheme drawn up for the establishment of the milk colony at Erukancheri is enclosed for the information of the Government. The scheme envisages among others (1) the opening of a sewage farm near Kodungayur village where the right type of grass and green fodder for cattle can be grown abundantly for use as fodder for the cattle. This will be undertaken by the Corporation as part of the sewage disposal of the City. (2) A milk colony near Erukancheri village closeby which will consist of a rural housing scheme to house the cattle owners and their agents permanently with hygienic accommodation for the cattle owned by them. (3) General cattle sheds either for stalling such cattle as may be necessary, as well as for the milking of the cattle. (4) A smaller shed for the calves to be properly cared for. (5) Necessary accommodation for the office dairy, and for handling of the milk and its distribution. (6) A fairly extensive area with the necessary exercising facilities for the milch cattle.

It is expected that this type of model colony will be copied in the different directions to serve different regions of the City, in course of time, to evacuate cattle from the other congested areas of the City to which reference has already been made.

Attention has already been invited to the fact that the primary necessity is to appoint a Milk Commissioner to take charge of all these arrangements. Such a Milk Commissioner should be directly under the Government and should be in a position of organize, direct, guide and control the milk supply of the whole City with the active help and co-operation of the authorities of the Corporation, Veterinary department, the Co-operative department, the Food and Agricultural Department, the departments in charge of rural housing and such other departments as are interested in the scheme or may have a part to play in the scheme.

It may be stated in this connexion that one of the main problems of the cowherds is the care of the cows during the period they go dry. The responsibility for looking after these cattle with the limited facilities available both in regard to fodder and in regard to financial commitments has made many a cowherd sell his cow in the 'dry' period or so underfeed the animal that the period of dryness is increased and when the animal is in a position to yield milk once more the yield of milk is very poor. It is understood that there are two dry cattle salvage centres whereto these

21st December 1954]

animals may be sent, and it is recommended that these may be properly organized and steps taken for the effective care of the milch cattle sent from the proposed milk colony at Erukancheri.

As far as the financial commitments are concerned, the Corporation of Madras and the Government of Madras will have to share in the financial responsibility upon mutually agreed arrangements. In course of time, it will be found that the scheme will work in such a way that it will produce returns and the investments made by the Government or the Corporation will yield profitable results not merely in cash dividends but what is far more important, in kind. The expenditure that the Corporation is now incurring in regard to diseased conditions prevalent in the City both among human beings and in cattle will certainly be diminished firstly because of the consequent improvement of sanitation and cleanliness of those areas which are extremely congested and secondly because of the larger quantity of purer milk that will be available to the children and the citizens of the City.

From the long range point of view, therefore, one of the main causes of intestinal disorders and other diseases brought about through adulterated and contaminated milk supply, such contaminated supply should be prevented, and both the Corporation of Madras and the Government will promote better health of the citizens; and therefore less of expenditure on drugs and hospital accommodation will be needed. From the point of view of the Government, the great advantage will be in the improvement of the cattle wealth of the country. In a predominantly agricultural area, cattle wealth forms a most beneficial method of increasing the wealth of the rural population. One of the chief obstacles in agricultural operation is the lack of proper and well-built and sturdy bullocks for agricultural operations. If even in a few large cities the cattle wealth can be improved and increased and the rural population made to realize how best they could look after the cattle through the advice and assistance of the Veterinary and Animal Husbandry and Agricultural departments and through such milk colonies as have been suggested, a more positive step would have been taken for the promotion of the welfare of the cattle, one of the rich heritages of India.

Another incidental advantage to agriculture which would accrue through the establishment of such milk colonies is the large quantity of manure that may be made available for agricultural operations. At present, the cowdung in the City is either used as fuel as cowdung cakes, or is washed away through the sewers. When a colony with proper facilities for storage of manure and for farm-yard manure compost manufacture is established all the valuable manure which now goes to waste can be put to proper use.

In this connexion, attention of the Government is invited to the scheme for the *Gosadans* in the Planning Commission's report, and it is suggested that help may be available from the Planning Commission for such colonies being established for the purpose of *gosamrakshana* and *gosamvardhana*. A good deal of the sentiment

[21st December 1954]

that is expressed for the care of cattle could thus be translated into positive action. The Committee hopes that the recommendations that have now been submitted will receive the earnest consideration of the Government and of the Corporation of Madras. The present method of collecting milk through co-operative societies in rural parts may be continued and such milk may be brought separately as buffalo's milk and cow's milk, buffalo's milk being sent to the Government Factory for conversion into toned milk, the cow's milk being kept in Ayanavaram factory for pasteurizing and distribution. When the supply of milk is increased, we suggest that milk distribution centres in separate structures may be established in the different divisions of the Corporation so that the milk may be effectively and with the least delay distributed to the consumers concerned.

The Committee desires to place on record its very high appreciation of the invaluable services rendered by Dr. Subba Rao, the Convenor of the Committee. His ripe knowledge and vast experience in the field of public health were fully utilized for the consideration of the many difficult problems connected with this question, and the Committee is most grateful to him for the help he rendered. The Committee also desires to express its thanks to the Andhra Government for having spared the services of Dr. Subba Rao to continue as Convenor of the Committee after the separation of the State.

A. L. MUDALIAR,
Chairman.

1st December 1953.

MILK COMMITTEE.

Summary of recommendations.

The Committee recommends—

(1) That the Government Milk Factory should work in the modified lines suggested as follows :—

- (a) It must produce *toned milk*.
- (b) Its machinery must be improved and some of the machinery which is now not in proper working order should be replaced by new and improved equipment.
- (c) That better laboratory facilities on the premises should be available for the daily check of the quality of toned milk.
- (d) That the employees should be properly instructed in regard to the sterilization and care of the sterilized vessels and in the process of bottling milk.
- (e) That the cans should be of such a nature that they can be automatically sealed by the machinery.
- (f) That for distribution insulated motor vans should be made available.

21st December 1954]

(g) That the Government Milk Factory should also be the storehouse for the skim milk powder which is proposed to be brought under the control of Government and all indents of consumer for milk powder should be supplied through the Government Milk Factory.

(2) (a) That a Milk Commissioner should be immediately appointed who will be responsible for the inspection of all centres where milk is brought from different centres, stored and distributed and enforce quality standards; for the inspection along with the Health Officer of the Corporation of all cattle-sheds in the City and as per special legislation to be passed, for enforcing removal of such cattle from congested areas in co-operation with the Corporation, to the milk farms suggested elsewhere.

(b) That the Milk Commissioner should work in close co-operation with the Corporation and with the Co-operative department, the Animal Husbandry and Veterinary departments and the co-operative societies established for milk supply and distribution.

(3) That the Ayanavaram Milk Supply Union should continue to function on the following lines :—

(a) It must collect milk as at present, but should arrange for transport through insulated motor vans.

(b) As far as possible the mufassal centres where milk is collected should have proper facilities afforded for the cattle and for milking of the cattle in the presence of responsible persons.

(c) The milk brought to the Ayanavaram Union from the different sources should be labelled and should be tested before such milk is pasteurized.

(d) That as in the Government Milk Factory the milk cans must be properly cleaned and sterilized and sealed automatically before they are sent out for distribution.

(e) The present method of utilizing the cans with taps for retail distribution should be discontinued.

(f) The staff should be properly trained in the processes connected with the storage, pasteurizing and bottling or canning of milk.

(g) That as far as possible, provision should be made in Ayanavaram for proper cattle-sheds and for pasture land where the cattle could graze.

(4) (a) That the Corporation schemes of opening sewage farms should be taken advantage of and milk colonies in close association with such sewage farms should be encouraged and subsidy should be given besides loans on easy terms to enable the Corporation to perform this task.

[21st December 1954]

(b) That under the rural housing scheme, provision must be made for the construction of small houses for the cattle-owners or their agents in these colonies.

(c) That in these places proper cattle-sheds should be made available, and quarters for the supervisors and other Veterinary, Co-operative and Health staff.

(d) That distribution from these colonies should be as in recommendations (1) and (3) above.

(e) That in the City, centres should be opened at different places to serve as milk distribution centres.

(f) That the scheme proposed by the Commissioner, the Health Officer and the Registrar of Co-operative Societies should be carefully examined and implemented as soon as possible; the cost being borne partly by the Government and partly by the Corporation, and partly from grants from the Planning Commission for Gosadans.

(g) That the Corporation milk colonies, like other centres, should be under the supervision of the Milk Commissioner who will be expected to work in close co-operation with the Health authorities of the Corporation of Madras.

(h) That as an initial step two centres, one at Kodungayur for sewage farm and Erukancheri for milk colony, and Arambakkam for the sewage farm and Koyambedu for the milk colony, should be established.

(i) There will be 4 to 6 such colonies within easy distance of the City of Madras, ultimately when the scheme is expanded.

(5) (a) The Committee is not in favour of restricting coffee hotels and other establishments to use skim milk powder only for the reasons stated in the report.

(b) That the proprietors of coffee hotels, however, may be compelled to purchase milk only through one of these organized societies under conditions which would ensure proper care being taken in the supply of wholesome and clean milk.

ENCLOSURE I.

Letter from Dr. P. S. SARMA, M.Sc., Ph.D., F.R.I.C., F.A.Sc., Reader in Biochemistry, University of Madras, A.C. College Buildings, Guindy, Madras-25, to the Vice-Chancellor, University of Madras, Chairman, Milk Enquiry Committee, University Buildings, Chepauk, Madras-5, dated 22nd September 1953.

I have the honour to submit the following detailed report on the investigations conducted in the University Biochemical Laboratory, in regard to

- (i) Biological evaluation using albino rats, and
(ii) Estimation of different vitamins by chemical, spectrophotometric and microbiological methods in (a) reconstituted milk, (b) reconstituted milk with added vitamin A or carotene, (c) cow's milk and (d) toned milk.

[21st December 1954]

Reconstituted milk and reconstituted milk with carotene or vitamin A added were obtained every day by random sampling of the milk in bottles at the Government Milk Factory, Teynampet. It was mentioned to me at the time I visited the factory that the public were supplied reconstituted milk without added carotene or vitamin A and only hospitals were supplied with reconstituted milk to which carotene or vitamin A was added. The cow's milk was obtained fresh every day, while the toned milk was prepared by diluting the fresh buffalo's milk with an equal volume of water and adding 10 gms. of skimmed milk powder for every 100 cc. of diluted milk and mixing the same for five minutes in the Waring Blendor in the laboratory.

I. *Biological evaluation using albino rats.*—Young albino rats, 28 days to 30 days old and weighing 35 to 40 gms. have been used in these investigations in groups of three each, either males or females being used in each set of experiments. The first set of four groups was designed after nutrition experiments of Collins, Schreiber and Elvehjem who compared cow's milk with goat's milk in their effect on growth of young albino rats (*Journal of Nutrition*, Vol. 49, page 485, year 1953).

The following minerals—iron, copper and manganese—were added to the milk in the proportion of 3 mg. of iron, 0.15 mg. of copper and 0.15 mg. of manganese per 100 cc. of milk using ferric ammonium citrate, hydrated copper and manganese sulphates respectively in equivalent amounts and fed *ad lib.* Weights were taken twice a week and the experiments were carried out for eight to ten weeks growth period. The following data in Table I gives the average weekly increase of rats for the ten weeks and is also graphically represented in Figure I.

TABLE I.

Serial number.	Milk used.	Initial weight of the group (average).	Final weight of the group (average).	Average weekly increase.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		GMS.	GMS.	GMS.
1	Reconstituted milk ..	35.3	102.6	6.7
2	Reconstituted milk with vitamin A added.	34.3	119.0	8.5
3	Cow's milk ..	34.8	148.6	11.4
4	Toned milk ..	35.3	147.6	11.2

II. The second set of experiments was planned to test the four different milks stated above, on a "poor Madras diet", the composition of which is as follows:—

TABLE II.

Serial number.	Ingredients.	Gms. per 100 gms.	Percentage composition.
(1)	(2)	(3)	(4)
1	Raw milled rice ..	89.0	Protein .. 8.30
2	Toor dhal ..	3.0	Fat .. 1.00
3	Brinjals ..	3.0	Carbohydrates .. 77.80
4	Pantain green ..	3.0	Calcium .. 0.02
5	Oil ..	0.5	Phosphorous .. 0.10
6	Mutton ..	0.5	Riboflavin .. 0.47
7	Salt (sodium chloride) ..	1.0	Vitamin A .. Nil.

[21st December 1954]

This diet has been used in several investigations previously (Krishnamurthy and Subramaniam, *Indian Journal of Medical Research*, Volume 39, page 61, year 1949, Mason and Arulanandam, *Indian Journal of Medical Research*, Volume 34, page 45, year 1946, and Krishnan and Aykroyd, *Indian Journal of Medical Research*, Volume 24, page 198, year 1937) and is taken as a representative "poor Madras diet". This diet was cooked and supplied *ad lib.* Young rats were kept on these diets for eight weeks and the average weekly gain is given in Table III and is also graphically represented in Figure II.

TABLE III.

Serial number.	Milk used.	Initial weight of the group (average).	Final weight of the group (average).	Average weekly increase.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		GMS.	GMS.	GMS.
1	"Poor Madras diet" with reconstituted milk.	38.8	92.3	6.7
2	"Poor Madras diet" with reconstituted milk with vitamin A added.	38.8	96.2	7.2
3	"Poor Madras diet" with cow's milk (fresh).	39.0	110.3	8.9
4	"Poor Madras diet" with toned milk.	38.5	126.5	11.0

III. A third series of biological experiments with albino rats was also carried out with the object of comparing dried whole milk powder (Molly brand) as obtained in sealed tins from the local market, with reconstituted milk powder, obtained by adding hydrogenated fat and carotene to skim milk powder in the proportion used by the Government Milk Factory to make reconstituted milk with carotene (i.e., 10 lb. of spray-processed milk powder, 4 lb. of vanaspati, and a small quantity of carotene solution of which 0.64 oz. containing 50 m.bms. of carotene is used for preparing 100 lb. of reconstituted milk by carotene). For this purpose an adequate diet as given by Hawk, Oser and Summerson (Practical Physiological Chemistry, page 985, year 1947) of the following composition was prepared:—

A		B	
PER CENT.		PER CENT.	
Whole milk powder ..	17	Reconstituted milk powder..	17
Whole wheat powder ..	82	Whole wheat powder ..	82
Sodium chloride ..	1	Sodium chloride ..	1

For comparison with local conditions which is predominantly a rice-eating area, whole wheat was replaced by rice and dhal in the fourth set of experiments in the following proportions and the two diets prepared were—

A		B	
PER CENT.		PER CENT.	
Whole milk powder ..	17	Reconstituted milk powder.	17
Raw rice powder ..	77	Raw rice powder ..	77
Toor dhal ..	5	Toor dhal ..	5
Sodium chloride ..	1	Sodium chloride ..	1

21st December 1954]

Young weanling rats were placed in individual metabolism cages as before, and the above four diets were fed *ad lib.* Weights were taken twice a week and the average weights were plotted as shown in Figures III and IV. Average gain in weight in the four different diets is given in Table IV.

TABLE IV.

Serial number.	Milk used.	Initial weight of the group (average).	Final weight of the group (average).	Average weekly increase.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		GMS.	GMS.	GMS.
1	Whole milk powder .. 17 PER CENT Wheat powder .. 82 Sodium chloride .. 1	38.5	130.6	11.5
2	Reconstituted milk powder 17 Wheat powder .. 82 Sodium chloride .. 1	38.3	109.5	8.9
1	Whole milk powder .. 17 Raw rice powder .. 77 Toor dhal .. 5 Sodium chloride .. 1	38.8	168.8	16.3
2	Reconstituted milk powder. 17 Raw rice powder .. 77 Toor dhal .. 5 Sodium chloride .. 1	38.8	133.8	11.8

Estimation of different vitamins—Carotene.—This was estimated colorimetrically by the cold saponification method (Boyer, Spitzer, Jenson and Phillips, *Industrial Engineering Chemistry, Analytical Edition*, Volume 16, page 101, year 1944) using 20 per cent alcoholic potash, extracting with ether, washing first with water, and then dilute alcoholic solution containing hydrochloric acid, evaporating the ether, and finally dissolving the residue in petroleum ether. Instead of pure carotene, potassium dichromate standard according to the method of Nelson (*Analyst*, Volume 72, page 200, year 1947) was used for comparison. The values were checked by the spectrophotometric method (*Biological Symposia*, Volume 12, page 38, year 1947).

Vitamin "A".—This was estimated by the cold saponification method as adopted in the case of carotene, but the residue was taken up in spectroscopically pure cyclohexane. The absorption was measured at 328 mμ. using model DU spectrophotometer with pure vitamin A as standard. (*Reference*: Boyer, Spitzer, Jenson and Phillips, *Industrial Engineering Chemistry, Analytical Edition*, Volume 16, page 101, year 1944.)

Vitamin "C".—This was estimated by the method of Bessey and King (*Journal of Biological Chemistry*, Volume 108, page 687, year 1938). The vitamin was extracted with 4 per cent metaphosphoric acid and titrated against 2.6 dichloro phenol indophenol. The titre value was compared with that of standard solutions of vitamin C.

[21st December 1954]

Vitamin "B-1" (thiamine).—This was estimated by the thiochrome method using Lumetron 402 EF model fluorimeter, according to the standard method, described in the Handbook of Association of Vitamin Chemists, page 111, year 1951. Thiamine was liberated by acid hydrolysis using hydrochloric acid (0.1 N) and then incubating with "takadiastase" enzyme. This was then oxidized by Potassium ferrieyanide to thiochrome, extracted with isobutanol and the fluorescence measured.

Vitamin "B-2" (riboflavin).—This was estimated using Lumetron fluorimeter, as described in the Handbook of Vitamin Chemists. The vitamin was extracted by hydrolysing with 0.1 N HCl, the interfering impurities removed by filtration at PH 6.8. The filtrate was oxidized by potassium permanganate at PH 4.0 and then treated with hydrogen peroxide. The fluorescence measured and compared with that of standard solution of riboflavin. (Reference: Methods of Vitamin Assay, Association of Vitamin Chemists, page 166, year 1951.)

Nicotonic acid.—This was estimated by microbiological assay using *Lactobacillus arabinosus* as the organism, according to the method of Snell and Wright (Journal of Biological Chemistry, Volume 139, page 675, year 1941). It was also estimated by the chemical method, using the modified procedure of Shanmugasundaram, Ranganathan and Sarma (Current Science, Volume 20, page 122, year 1951). The vitamin was liberated by hydrolysis with 4-N sulphuric acid, deprotenised using lead acetate and zinc sulphate. The colour produced with cyanogen bromide and aniline was compared with that of a standard nicotonic acid as described by Hawk, Oser and Summerson (Practical Physiological Chemistry, page 1093, year 1947).

Vitamin "B-6" (pyridoxine).—This was estimated by the microbiological assay using *Neurospora sitophalia*, as described by Stokes, Larson, Woodward and Foster (Journal of Biological Chemistry, Volume 150, page 13, year 1953).

Pantothenic acid.—This was liberated enzymatically using pigeon liver enzyme and alkaline phosphatase and estimated microbiologically using *Lactobacillus arabinosus* (Methods of Vitamin Assay, Association of Vitamin Chemists, 2nd Edition, page 209, year 1951).

Biotin.—This was estimated microbiologically using wild strain of *Neurospora crassa*, as described by Tatum, Ritchie, Cowdrey and Wicks (Journal of Biological Chemistry, Volume 163, page 675, year 1946).

Choline.—This was liberated by hydrolysis with sulphuric acid and estimated microbiologically using mutant of *Neurospora crassa* according to the method of Horowitz and Beadle (Journal of Biological Chemistry, Volume 150, page 325, year 1943).

21st December 1954]

Folic acid.—This was determined by the micro-biological assay using *Streptococcus faecalis*, according to the standard method originated by Teply and Elvehjem (Journal of Biological Chemistry, Volume 157, page 303, year 1945).

Vitamin "B-12".—This was estimated by the microbiological assay using *L. Lactis dornier*, and measuring the lactic acid produced according to the standard method of Green, Brook and Mc'Cormick (Journal of Biological Chemistry, Volume 178, page 999, year 1949); Cooperman, Drucker and Tabenkin (Journal of Biological Chemistry, Volume 191, page 135, year 1951). The values are given in Table V.

Results and conclusions.—From the results presented above, it would appear that Reconstituted milk and Reconstituted milk with added vitamin A, do not support the growth of young albino rats, to the same extent as fresh cow's milk or Toned milk. In biological value, therefore, they appear to be inferior to cow's milk and Toned milk. This observation is further confirmed in the second set of experiments where "poor Madras diet" was used as supplement. The Toned milk in this case, however, appears to have an advantage over cow's milk. From the data obtained in the third set of experiments, it is evident that the skim milk powder reconstituted in the manner adopted by the Government Milk Factory does not support the growth of rats to the same extent as whole milk powder (Molly brand), as obtained from the local market, when fed under identical conditions. One may conclude, therefore, that the milk prepared from this Reconstituted milk powder will be inferior to that prepared from whole milk powder.

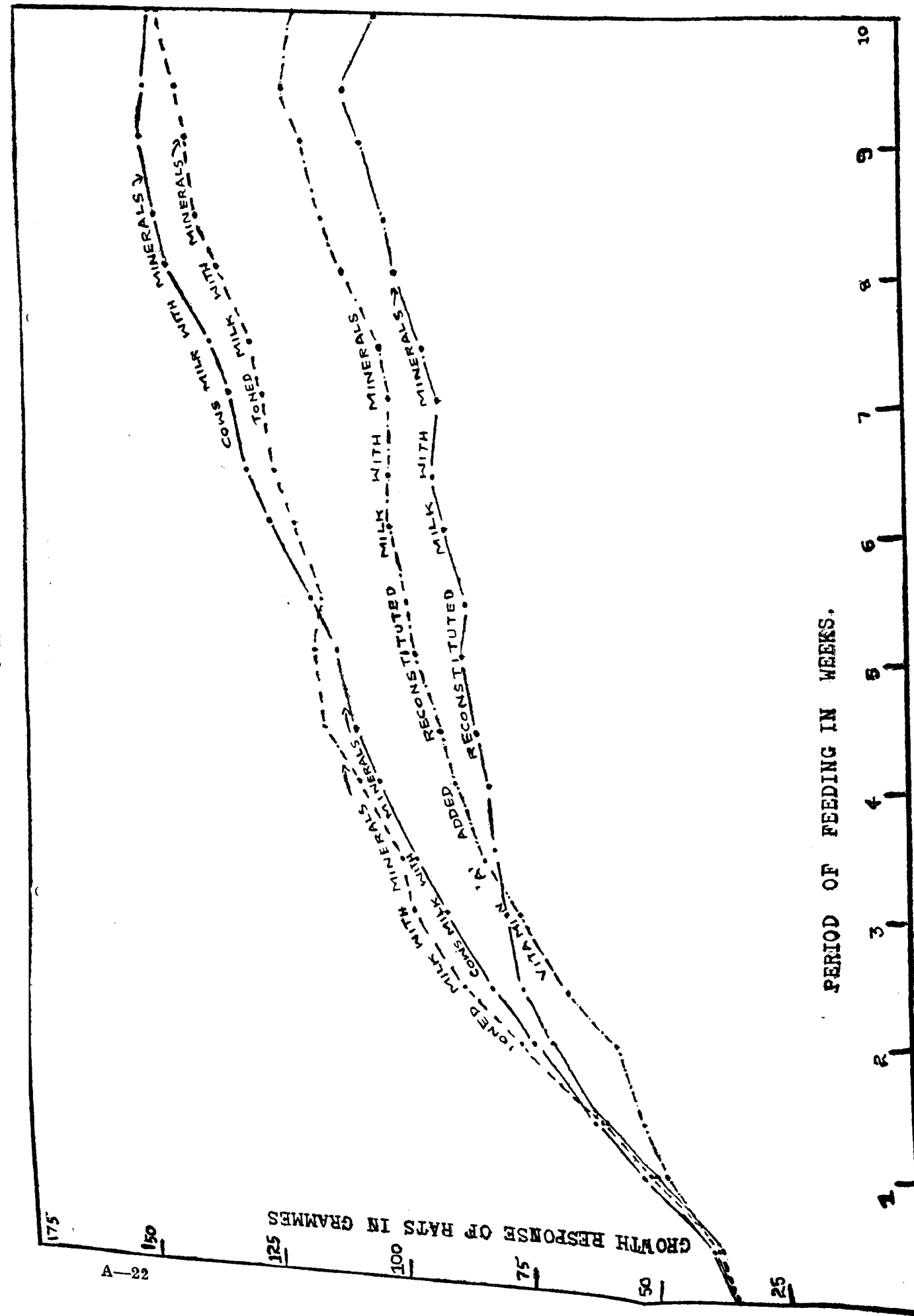
The data on vitamin contents of the four different milks show that Reconstituted milk either with or without Vitamin A has lower vitamin value in regard to most of the vitamins investigated than either cow's milk or Toned milk.

21st December 1954]

TABLE V.
(The vitamin content different milks.)

Milk sample.		Carotene micro- gram/litre.	Vitamin A I.U./ litre.	Vitamin C milli- gram/litre.	Thiamine B1 milligram/litre.	Riboflavin B2 milligram/litre.	Nicotinic acid milligram/litre.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1	Reconstituted milk (from Government Milk Factory).	85	1,905	1.08	0.17	2.28	1.52
2	Reconstituted milk, Added Vitamin A (from Government Milk Factory).	68	3,737	1.08	0.16	2.20	1.52
3	Cow's milk (fresh) ..	290	3,138	2.20	0.18	2.52	2.01
4	Toned Cow's milk ..	36	1,730	3.90	0.27	2.44	3.60
Milk sample.		Pyridoxine milli- gram/litre.	Pantothenic acid milligram/litre.	Biotin micro- gram/litre.	Choline milli- gram/litre.	Folic acid micro- gram/litre.	Vitamin B12 microgram/litre.
(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)
1	Reconstituted milk (from Government Milk Factory).	1.17	5.65	17.3	64.0	0.53	4.2
2	Reconstituted milk, Added Vitamin A (from Government Milk Factory).	1.18	5.15	17.7	69.0	0.53	4.4
3	Cow's milk (fresh) ..	1.32	7.70	20.0	77.0	1.03	6.4
4	Toned cow's milk ..	1.50	10.20	23.1	74.0	0.81	5.5

FIGURE I

[21st December 1954]

FIGURE II

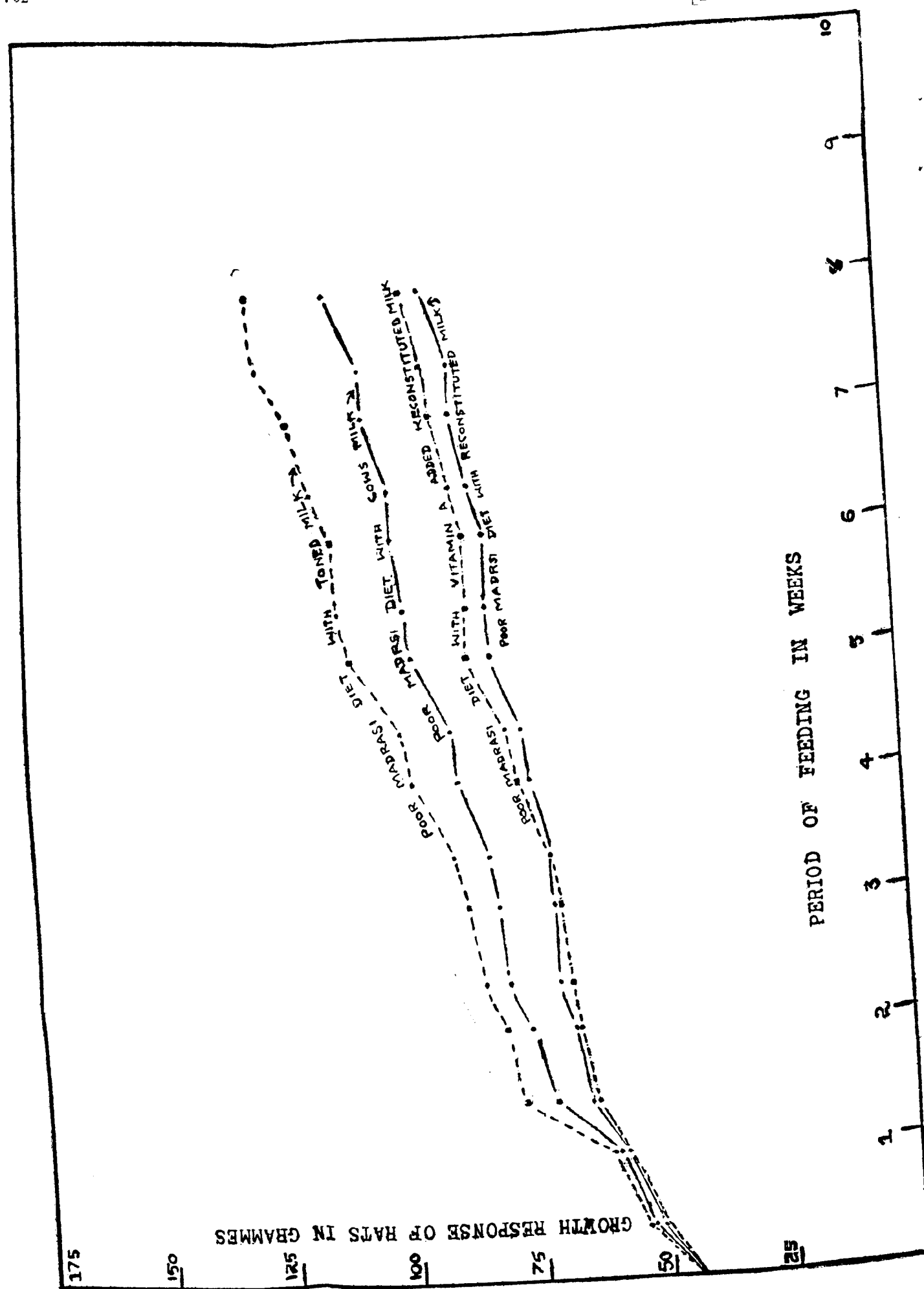
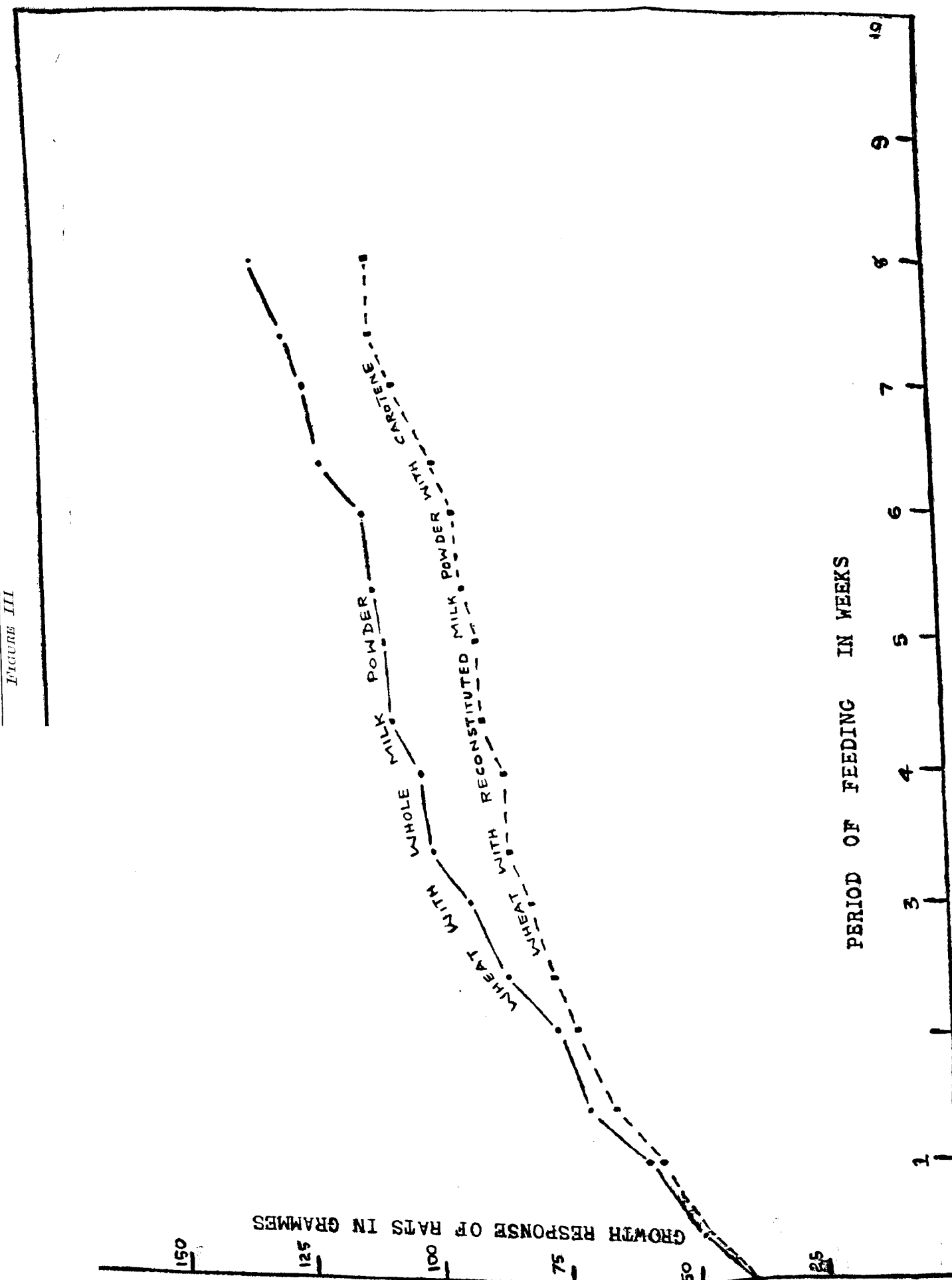

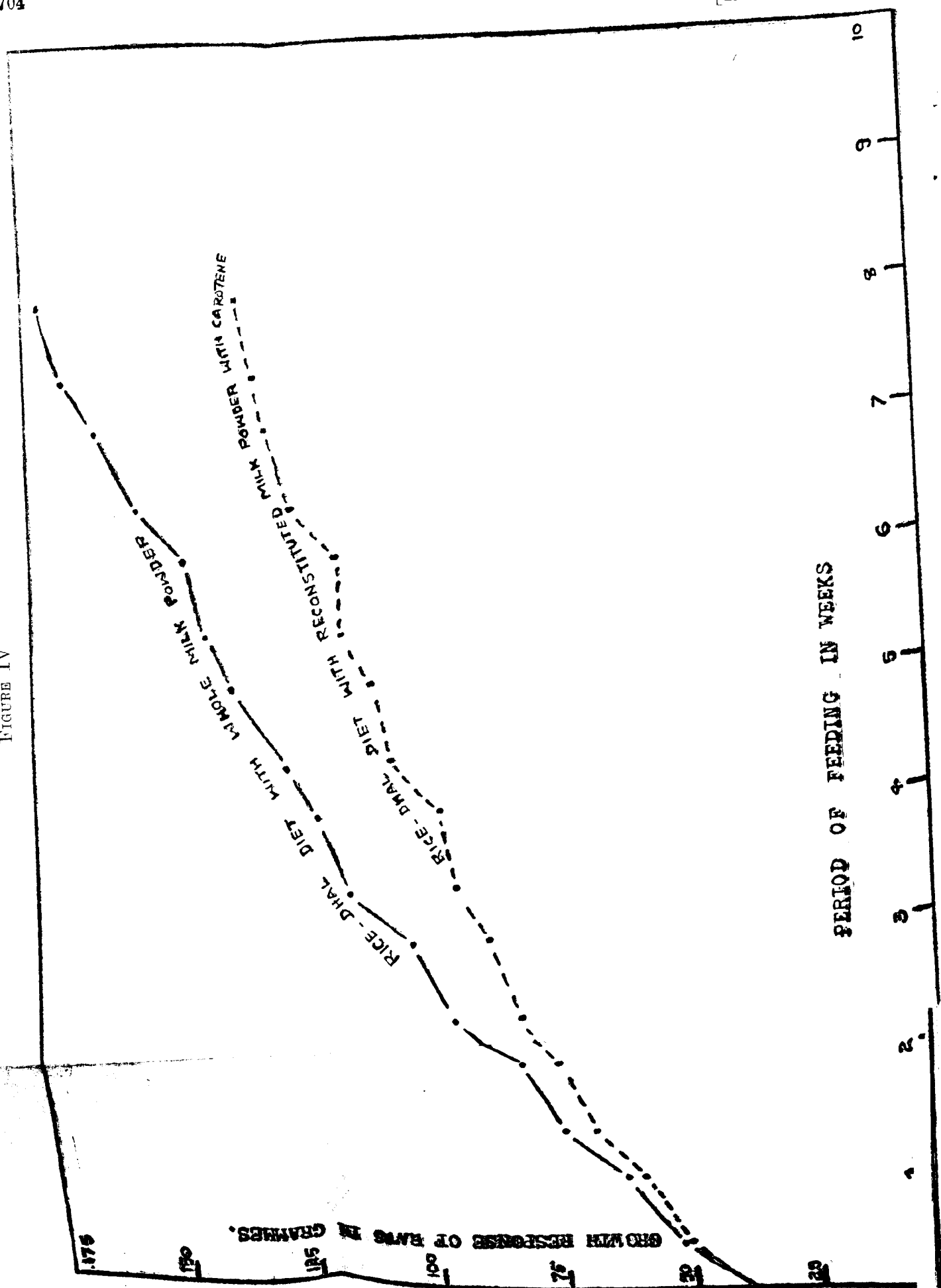
FIGURE III

21st December 1954]

[21st December 1954]

FIGURE IV

21st December 1954]

ENCLOSURE II.

A scheme for the evacuation of milch animals from the City of Madras.—The Committee constituted by Government to make recommendations on the improvements to milk production and distribution in the Madras City desired that a concrete scheme might be drawn up for the evacuation of milch cattle from the City and appointed a Sub-Committee for the purpose. The Sub-Committee met on 16th October 1953. The members of the Committee also inspected the same day the sites selected by the Corporation for the evacuation of the milch cattle, one at Erukancheri village and the others adjoining Arumbakkam and Koyambedu in the Poonamallee Road. It was agreed that the scheme might be drawn up for one centre in the first instance and that it could be extended with suitable modifications to other centres. It was also agreed that, to start with, the centre might provide for settling about 100 families of cow-owners and 1,000 milch cattle. The number of houses to be provided for the cow-owners will have to be increased if necessary to about 150 to 200. On the basis of the above decisions of the Sub-Committee, the following scheme is suggested for the consideration of the Committee.

2. *Scheme.*—It has been recognized that the scheme for the evacuation of cattle will involve large liabilities and responsibilities by way of providing housing and other facilities outside the City for the evacuated cow-owners, construction of suitable cattle-sheds and dairy buildings, transport of milk and its efficient distribution in the areas from which the milch cattle have been evacuated. To make the scheme a success it would require the joint effort of the various interests concerned. The process of evacuation of the milch cattle should go hand in hand with the arrangements for receiving and settling the cow-owners and cattle in the place selected. At the same time it should be completed within a specified time.

(a) *Location.*—The Corporation has proposed to acquire a site in Erukancheri village to locate the colony for the evacuated milkmen and their cattle. The village is about a mile from the Kodungayur village where the Corporation will be taking up a scheme for the disposal of part of the City sewage. The advantages of the site selected are that when the sewage farm is developed, plentiful supply of good green grass will be available at a cheap rate and the sewage farm will afford scope for subsidiary employment to the colonists. Land will be required for (1) housing the colonists, (2) construction of cattle yards and other dairy buildings, (3) for cultivation of fodder and (4) for the construction of staff quarters. An area of 10 acres will be required for housing 100 families of milkmen. Another 10 acres will be required for further expansion and putting of additional houses for cow-owners. For the construction of cattle yards and other dairy buildings including quarters for the staff, about 40 acres will be required. About 400 acres will be required for the cultivation of fodder for the milch animals in the colony. The total land that will have to be acquired by the Corporation for the colony will come to 460 acres—60 acres in Erukancheri and 400 acres in Kodungayur village. The cost of each acre is estimated at Rs. 1,200. The value of land required for the construction of houses for the cow-owners will be recovered from them. The cost of the lands required for the construction of cattle yards and other dairy buildings including quarters for the staff and for cultivation of fodder will be borne by the Corporation. The lands acquired for the cultivation of cattle fodder

[21st December 1954]

- will be leased out to the milk supply societies that will be formed in the area for a period of ten years in the first instance to be sub-leased to the colonists.

(b) *Buildings.*—Buildings required in the colony come under three categories: (1) Residential quarters for colonists; (2) cattle yards and other dairy buildings for the common use of the colonists; and (3) residential quarters for the staff. As regards residential quarters for the colonists, Government loans will be provided under the Rural Housing Scheme to the co-operative society that will be formed for the milkmen in the colony. The society will undertake the construction of houses and let them out to the members on hire-purchase system. The cost of each house will be about Rs. 3,000. The houses will remain the property of the society for a period of 10 years with the option for the colonists to purchase them at the end of the period. Otherwise the loan will run for a period of 30 years. As the period of the loans will be for 30 years the houses should be of pucca construction. Each colonist will have to pay a sum of Rs. 100 as initial share capital. In this way a sum of Rs. 10,000 will be collected as share capital from the colonists. The society will be permitted as a special case to borrow up to 30 times its paid-up share capital. Normally the borrowing power is 8 times. But as the cow-owners are generally poor and as the scheme is designed to remove the milch cattle from the City as part of general improvement of the City, the relaxation up to 30 times will be permitted. When the houses are constructed, each colonist will have to pay a sum of Rs. 16-12-0 per mensem towards the repayment of the loan over a period of 30 years. A sum of Rs. 3 lakhs will be required as loans for the colonist and this will be met from the allotment under the Rural Housing Scheme. If it is considered that the cow-owners will not be able to pay a monthly rent of Rs. 16-12-0 towards the repayment of the loan for the dwelling houses, the alternative will be to obtain a subsidy from Government to the extent of 50 per cent of the cost of the building, viz., Rs. 1,500 per colonist. This subsidy would be passed on to the Rural Housing Society if it will undertake the construction of houses. In the alternative the Corporation will obtain funds required for housing both by way of loan and by way of grant from the Government and construct houses and let them out to the colonist either for rent or on hire-purchase system. The rent for the houses will be arranged to be collected by the Corporation.

As regards dairy buildings, 40 cattle-sheds will be required to house the milch animals at the rate of 25 in each shed. The cost of the cattle-sheds is estimated at Rs. 3 lakhs. Besides milch animals, the colonists may be expected to maintain dry animals also belonging to them which will be about 20 per cent of the animals in milk, namely, 200. Eight cattle-sheds estimated to cost Rs. 60,000, will have to be provided for housing these animals. The other dairy buildings that will have to be provided for the colonists are as follows and their estimated cost is noted against each:—

	Amount.
	RS.
1 Cattle feed depot	3,050
2 Milk collecting centre	17,400
3 Stack yard	8,100
4 Wash up room	1,500

21st December 1954]

	Amount.
	RS.
5 Office room	7,500
6 Veterinary first-aid and milk testing room	1,500
7 Calving pen	1,500
8 An isolation shed and footpath	3,000
9 Bull pen	2,250
10 Milking sheds	8,000
11 Milking platform	7,000
Total	70,800

The total cost of these buildings is estimated at Rs. 70,800. Quarters will have to be provided for some of the members of the staff who will be the permanent residents in the colony. Quarters will have to be provided for the Secretary, Veterinary Officer, Sanitary Inspector, Accountant and the menial staff. The cost of these buildings will come roughly to Rs. 50,000.

Four wells will be necessary to provide water for drinking and washing purposes. The cost of the four wells is estimated at Rupees 8,000. The cost of construction of overhead tanks and distribution connexion is estimated to cost Rs. 30,000. Two water-troughs for drinking water for the animals will be required at an estimated cost of Rs. 1,500 each.

(c) *Veterinary aid.*—The colony will require the services of a Veterinary Officer and of a stockman-cum-compounder and a Sanitary Inspector to look after the sanitation of the colony. The Veterinary staff will be in charge of the first-aid post of the colony and will attend to the first-aid of the animals.

(d) *Stud-bulls.*—The colony will have two stud-bulls estimated to cost Rs. 2,400 and the bulls will be provided by Government free of cost. The maintenance of the stud-bulls will be brought under the premium scheme. The bulls will be entrusted to two of the colonists for maintenance and they will be paid the premium and the service fees. In the alternative, the Veterinary department will be requested to locate one of their units under the Village Livestock Improvement Schemes in the colony.

(e) *Other amenities.*—Other amenities will have to be provided such as forming roads, surface drains, manure pits. etc. This may cost Rs. 1 lakh.

(f) *Working of the colony.*—The colony will be run on the following lines:—

(i) *Organization of a co-operative society for the colonists.*—The cow-owners evacuated from the City and settling in the colony will form themselves into a co-operative society. The society will admit all the colonists and also other cow-owners residing in the village or nearby villages. Cow-owners coming from the City alone will be eligible for the facilities under housing and lease of land for fodder cultivation. The society will be affiliated to the Madras Co-operative Milk Supply Union, Limited.

(ii) *Functions of the society.*—The main functions of the society will be to arrange for the efficient production of milk in the colony and its collection and marketing. The society will advance

[21st December 1954]

loans to members for the purchase of milch animals out of the funds that will be made available by Government. It will distribute cattle feed to the members and also undertake cultivation of fodder. It will arrange for the purchase and distribution of the domestic requirements of its members. The society will also undertake the following functions:—

(1) It will obtain on lease the land required for the cultivation of fodder from the Corporation of Madras and sub-lease it to the colonists. It will collect the lease amount and remit it to the Corporation. It can also undertake the cultivation of fodder on its own account and sell the fodder to the colonists.

(2) It will undertake the construction of houses and give them to the members under the hire-purchase system, if housing is provided under the Rural Housing Scheme. The society will undertake the collection of rent or the loan instalment as the case may be for payment towards Government loan. Otherwise the Corporation will undertake this work.

To arrange for the collection of milk and its transport to the City this society will have to be provided with a lorry and the milk will be delivered by the society for supply to the locality which has been evacuated. So far as distribution of milk in the locality is concerned, it will be left to the Madras Milk Supply Union to undertake the work after pasteurizing the milk. Milk will be sold by the Milk Supply Union either through its own depots or through depots that will be constructed by the Corporation. At least three depots will be required for the distribution of milk. Each depot will cost about Rs. 5,000. Milk will be sold in other places by taking over private buildings on rent or in the Corporation buildings. The Corporation will also be required to purchase the milk that is produced in the colony.

(iii) *Funds*.—The society that will be formed for the colonists will obtain the funds required for several purposes in the manner detailed below:—

(1) Each colonist will pay a share capital of Rs. 100.

(2) For purchase of milch animals loans will be given to the society by Government out of the funds placed at the disposal of the Registrar of Co-operative Societies.

(3) For purchase of cattle-feed loans will be raised by the society from the Madras Co-operative Milk Supply Union or the financing bank as the case may be and no Government loan will be required for this purpose.

(4) Loans required by the colonists for other purposes will be obtained as in item 3.

(5) Loans for construction of dwelling houses will be provided under the rural housing schemes as detailed above. Only one type of house will be encouraged to be built. Members may however make additions if they require at their own cost. If loans are not provided under the Rural Housing Scheme, the Corporation will obtain the necessary funds from Government.

[21st December 1954]

(6) Funds required for the construction of common buildings, such as dairy buildings, cattle yard, milk depots in the evacuated places will have to be provided by the Corporation. The society cannot meet any portion of the cost.

(7) The funds for the construction of residential buildings for the staff will have to be provided by the Corporation. The rent will be recovered from the staff who will occupy the buildings on the usual scale.

(8) The cost of the staff will have to be met by Government for a period of three years. Funds required for other working expenses will be raised by the society from the union or from the financing bank.

(9) As regards lands required for the colony, the entire cost of lands will have to be borne by the Corporation except in the case of land made available for construction of dwelling houses for cow-owners in which case the value of the land will be recovered from the colonists. The land required for cultivation either for fodder or for agricultural crops will be leased to the members through the society.

(iv) *Management*.—While the Corporation will be in charge of the provision of general amenities such as roads, lighting, sewage, sanitation, etc., the actual working of the colony will be entrusted to the society. The management of the society will vest with a Board of Directors that will be nominated by the Registrar for the first three years. The Board of Directors will consist of influential persons and officers of Government departments. The society will have to employ the staff indicated in Annexure I.

3. *Preliminary investigation for the organization and formation of the colony and the co-operative society*.—A lot of preliminary work will be necessary to go through before the colony is actually started on its work. To attend to the preliminary work connected with the formation of the society and the settlement of the colonists, it is necessary that a Special Officer should be appointed. He should be in the grade of a Deputy Registrar of Co-operative Societies as he will have to be in constant touch with the Corporation on the one hand and prospective members on the other in order to bring about the settlement of cow-owners in the colony and to organize the milk supply society to be formed. The Special Officer should be on duty for a period of six months to start with.

4. It is presumed that necessary legislation will be introduced in order to bring about the evacuation of the milch cattle in the City by instalments. Legislation will also be necessary to ensure that milk in the evacuated area is sold by persons licensed for the purpose. Apart from legislation, some propaganda will be necessary to induce the cow-owners to remove themselves to the colony.

5. A statement showing the estimated cost of the scheme is appended—vide Annexure II.

6. The figures and the estimates are tentative.

[21st December 1954]

ANNEXURE I.

Statement showing the details of the staff to be employed under the scheme.

Serial number and category of the staff.	Num-ber.	Average pay.			Cost of living allow-ance.	Other compensatory allow-ances.	Travel-ling allow-ances.	Total expenditure on staff per mensem.		
(1)	(2)	(3)			(4)	(5)	(6)	(7)		
		RS.	A.	P.	RS.	RS.		RS.	A.	P.
1 Deputy Registrar (to attend to the preliminary works relating to the organization of the colony and the co-operative society) ..	1	449	5	4	70	50	..	569	5	4
2 District Veterinary Officer.	1	465	5	4	70	50	..	585	5	4
3 Secretary of the Society, Co-operative Sub-Registrar ..	1	180	8	11	40	25	..	245	8	11
4 Accountant (Senior Inspector)	1	109	5	4	27	12	..	148	5	4
5 Sanitary (Health) Inspector.	1	90	0	0	27	12	..	129	0	0
6 Milk recording clerk ..	1	67	10	0	24	9	..	100	10	0
7 Stores clerk	1	67	10	0	24	9	..	100	10	0
8 Routine clerk	1	67	10	0	24	9	..	100	10	0
9 Typist	1	67	10	0	24	9	..	100	10	0
10 Milk tester	1	60	0	0	24	9	..	93	0	0
11 Lorry driver	1	60	0	0	24	9	..	93	0	0
12 Cleaner	1	30	0	0	22	7	..	59	0	0
13 Agricultural maistri ..	1	30	0	0	22	7	..	59	0	0
14 Stockman-compounder ..	1	30	0	0	22	7	..	59	0	0
15 Peons	4	22	0	0	22	7	.. (51 × 4)	204	0	0
16 Masalchi	1	15	0	0	18	2	..	35	0	0
17 Sweepers	5	15	0	0	18	2	.. (35 × 5)	175	0	0
Total (from serial numbers 2 to 17) ..								2,287	11	7

	RS.	A.	P.	RS.	A.	P.
Cost of Deputy Registrar for six months only Rs. 569-5-4 × 6	3,416	0	0			
Cost of other staff for one year. Rs. 2,287-11-7 × 12	27,452	11	0			
	30,868	11	0	30,900	0	0
Expenditure for the first year	30,900	0	0			
Expenditure for the second year	27,500	0	0			
Expenditure for the third year	27,500	0	0			
Total expenditure for three years ..	85,900	0	0			

21st December 1954]

ANNEXURE II.

Statement showing the estimated cost of the scheme.

	RS.	Non-recurring. RS.	Recurring RS.
I. Land—			
(a) For construction of residential quarters, 10 acres at Rs. 1,200 per acre	12,900		
(b) Spare area for further construction, 10 acres at Rs. 1,200 per acre	12,000		
(c) For construction of cattle-yards and other buildings, 40 acres at Rs. 1,200 per acre ..	48,000		
(d) For cultivation of fodder, 400 acres at Rs. 1,200 per acre	4,80,000		
		5,52,000	..
II. Buildings—			
(a) Residential quarters for milkmen	3,00,000		
(b) Residential quarters for staff	50,000		
(c) Cattle-yards 40	3,00,000		
(d) Cattle-yards for dry animals	60,000		
(e) Other dairy buildings	70,800		
		7,80,800	..
III. Water-supply—			
(a) Wells 4 at Rs. 2,000 each	8,000		
(b) Overhead tanks and pipe connexion ..	30,000		
(c) Two water troughs at Rs. 1,500 each ..	3,000		
		41,000	..
IV. Veterinary aid (equipment)	..	1,000	500 (cost of medicine).
V. Stud-bulls	..	2,400	..
VI. Milk-testing equipment	..	2,000	500 (cost of chemicals).
VII. Other amenities—			
(a) Milk pails at Rs. 12 (per 100 pails) ..	1,200		
(b) Other amenities (including roads, drainages, etc.)	1,00,000		
(c) Construction of three milk depots at Rs. 5,000 per depot	15,000		
(d) One lorry (3 tonner)	30,000		
		1,46,200	..
VIII. Government staff for supervision and management	..	..	85,900 (for three years).
IX. Miscellaneous—Furniture, fittings, stationery, etc.	..	2,000	500 (cost of stationery).
		15,27,400	87,400

Abstract.				RS.
Non-recurring	..	..	..	15,27,400
Recurring	..	..	..	87,400
Total	..	..	..	16,14,800

[21st December 1954]

Demi-official from the Registrar of Co-operative Societies, Madras, to the Director of Public Health (Andhra) and Convenor of the Expert Committee, Madras, dated 30th October 1953, No. 155090/53.T.

[SUBJECT.—Scheme for evacuation of milch animals from the City of Madras. *Reference.*—My D.O. letter No. 155090/53.T., dated 23rd October 1953.]

In continuation of my letter cited, I would like to clarify the following points in the scheme which was sent along with that letter:—

1. *Dwelling houses for cow-owners.*—Under sub-paragraph (b) of paragraph 2 of the scheme, I indicated that the houses would remain the property of the society for a period of 10 years with the option for the colonists to purchase the houses at the end of the period. I may clarify this point further as indicated below.

If the society undertakes the construction of houses for cow-owners under the Rural Housing Scheme, the arrangements will be on the following lines. The society will obtain loans from Government under the Rural Housing Scheme and undertake construction of houses on behalf of the members, besides any subsidy that may be obtained from Government for the purpose as a special case. The cost of each building is estimated at Rs. 3,000 and this will be treated as a loan to each colonist. Normally, the colonist will have to pay about Rs. 16-12-0 every month to enable him to clear the loan within a period of 30 years. At the end of 30 years, the house will belong to him. He will also have the option to repay the entire sum earlier and to own the house himself but he cannot do so until at least 10 years are over. Until then the houses will be the property of the society.

If, in the alternative, the Corporation of Madras arranges to obtain funds by way of loans and subsidy from Government and constructs dwelling houses, the houses will remain the property of the Corporation and will be placed at the disposal of the society to be let out to the colonists either for rent or on hire-purchase system. In both the cases, the society will be the managing agent. If the houses are let out on rent, the colonists will not acquire ownership; they will be mere tenants. And the society will arrange for the collection of rent from the colonist and payment to the Corporation. If, however, the houses are let out on hire-purchase system, the society will arrange for the collection of the hire-purchase instalments. The necessary agreements between the Corporation and the society in this behalf will have to be got executed.

As regards the land required for construction of dwelling houses, the land will be assigned to the society, for value, if the society should undertake the construction of houses under the Rural Housing Scheme. The society will allot sites to the colonists and the value of the site will be recovered from them. If the Corporation should undertake the construction of houses, the cost of the land required for dwelling houses will be borne by the Corporation itself.

2. *Land and buildings for other purposes.*—Land will be required for cultivation of fodder. The Corporation will purchase the land

[21st December 1954]

and lease it to the society for a period of 10 years and the society will in turn sub-lease it to the colonists. The terms of the lease will have to be settled.

The value of the land required for the construction of buildings like residential quarters, dairy buildings, cattle-sheds, milking yard, wells, etc., will be borne by the Corporation. The cost of construction of these buildings will also be met by the Corporation. The buildings will remain the property of the Corporation but they will be placed at the disposal of the society with whom will vest the entire management of the colony. The buildings and other appurtenances will be placed at the disposal of the society by the Corporation by a suitable agreement for at least a period of 10 years. Suitable agreement will be entered into between the Corporation and the society with regard to the management of the buildings.

3. *Staff.*—The staff proposed for working the colony will be placed under the control of the society which will be managed by a Board of Directors. The staff will be paid by the society.

In conclusion it may be stated that the society will act as an agent of the Corporation with full powers regarding the administration of the colony. A suitable agreement will be entered into between the Corporation and the society in this behalf.

ENCLOSURE III.

List of expert witnesses examined.

The Dean of the Madras Medical College, Madras.
The Dean of the Stanley Medical College, Madras.
The Director, King Institute, Guindy, Madras.
The Registrar of Co-operative Societies, Madras.
The Commissioner, Corporation of Madras.
The Health Officer, Corporation of Madras.
The President, The Madras Hotels' Association, and two representative members of the Madras Hotels' Association.
The Dairy Development Officer, Madras.
The Manager, Government Milk Factory, Teynampet.
The President, Ayanavaram Co-operative Milk Supply Union, Madras.

ENCLOSURE IV.

Copies of Questionnaire issued to institutions and individual customers consuming reconstituted milk from Government Milk Factory, Teynampet, Madras.

Letter from Dr. D. SUBBA RAO, M.P.H. (Harvard), Assistant Director and Convenor of the Expert Committee, 141, Poonamallee High Road, Kilpauk Post, Madras-10, to the Dean, General Hospital, Madras.

[SUBJECT.—Milk supplied by Government Milk Factory, Teynampet, to hospitals and institutions—Information requested.]

The Government in G.O. Ms. No. 715, dated 12th May 1953, appointed an Expert Committee with Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar, M.D., LL.D., D.Sc., D.C.L., M.I.C., Vice-Chancellor, Madras

[21st December 1954]

University, as Chairman to examine and report on the working of the Government Milk Factory, Teynampet, and the quality of milk supplied to consumers, etc. In connexion with this enquiry under instructions from the Chairman, I request you to please furnish information on the points noted below at your earliest convenience:—

1. What is the total daily average consumption of milk in your institution?

2. How much of milk is supplied to Adults' and Children's wards, respectively?

3. What is the average daily number of adult and child consumers?

4. From what sources and to what extent is the total quantity of milk noted under (1) obtained? (i.e., from Government Milk Factory, milk from milch cattle milked on the premises, from milk supply unions, etc.).

5. Do you mix the milk obtained from these different sources separately to in-patients or inmates?

6. When was the old system of getting cows to hospital for milking in the immediate supervision of the hospital staff abandoned?

7. How is this milk received from different sources under (4) treated, before distribution to patients?

8. What is the price of milk, per Madras measure (or a pound) as purchased from these different sources?

9. If the milk from the various sources is not pooled, mixed before distribution to patients, how do the patients like the flavour, and taste of milk from the different sources?

10. Is the milk supply from the various sources an interrupted supply or are any difficulties and deficiencies noticed in this supply of milk from the various sources in different seasons of this year.

Questionnaire issued to consumers.

Letter from Dr. SUBBA RAO, M.P.H. (Harward), Assistant Director and Convener of the Expert Committee, 141, Poonamallee High Road, Kilpauk Post, Madras-10, dated 23rd June 1953, R. No. 49 D.P.H.-53.

[SUBJECT.—Milk supplied by Government Milk Factory, Teynampet—Questionnaire issued to consumers.]

The Government in G.O. Ms. No. 715, dated 12th May 1953, appointed an Expert Committee with Dr. A. Lakshmanaswamy Mudaliar, M.D., LL.D., D.Sc., D.C.L., M.L.C., Vice-Chancellor, Madras University, as Chairman to examine and report on the working of the Government Milk Factory, Teynampet, and the quality of milk supplied to the consumers from this factory under instructions from the Chairman of the Committee, a questionnaire to the present consumer of the milk from Government Milk Factory has been drawn up and is herewith appended.

I request you on behalf of the Committee to please send your answers to the questionnaire before 7th July 1953 and help the Committee in its enquiry.

[21st December 1954]

Questionnaire in connection with milk supplies made by Government Milk Factory, Teynampet, Madras.

1. How long (in months and years) have you been taking the milk supply from Government Milk Factory, Teynampet?

2. What is the average quantity of milk taken daily?

3. For what purposes is the milk purchased used?

(a) For preparation of coffee, tea, etc.?

(b) For preparation of curds?

(c) For preparation of sweets or other preparations?

(d) Is this milk used for children; if so, for what ages?

4. Do you like its taste and flavour?

5. Do you boil the milk—prior to consumption?

6. What reasons have prompted you to purchase this milk in preference to milk sold by other milkmen in the City?

Is it because of its cheapness? Unavailability of milk from other sources? Better palatability? Keeping qualities? Cleanliness? Uninterrupted availability?

7. How does it compare with regard to taste, flavour, usefulness and cleanliness with milk supplied from other sources—e.g., milkmen co-operative societies, etc.

8. Do you suggest any improvements in the manufacture of the distribution of milk from Government Milk Factory—as carried out at present?

ENCLOSURE V:

Letter from Dr. Y. S. NARAYANA RAO, M.B.B.S., D.T.M. (Cal.), D.E. (Lond.), Director, King Institute, Guindy, Saidapet P.O., Madras-15, to the Director of Public Health, Kilpauk, Madras-10, dated 25th July 1953, C. No. C6/53.

[SUBJECT.—Chemical and bacteriological analysis of Government Milk samples. Reference.—Your telephonic message, dated 24th July 1953.]

The following are the results of chemical analysis of reconstituted milk samples sent by the Government Milk Factory, Teynampet, in June 1953:—

Nature of sample.	Num- ber.	Fat.	Solids not fat.	Specific gravity.	Acidity.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
		PER CENT.	PER CENT.		PER CENT.	
The samples received here on 5th June 1953—						
Reconstituted milk ..	1	3.9	8.8	27.0	0.11	Satisfactory.
Reconstituted milk ..	2	3.8	8.9	26.6	0.109	Do.
Reconstituted milk ..	3	3.8	8.8	27.0	0.126	Do.
The samples received here on 13th June 1953—						
Reconstituted milk ..	1	4.0	8.9	27.2	0.11	Satisfactory.
Reconstituted milk ..	2	3.9	8.9	27.1	0.123	Do.
Reconstituted milk ..	3	4.0	9.0	27.4	0.156	Do.

[21st December 1954]

Nature of sample.	Num- ber.	Fat.	Solids not fat.	Specific gravity.	Acidity.	Remarks.
(1)	(2)	(3) PER CENT.	(4) PER CENT.	(5)	(6) PER CENT.	(7)
The samples received here on 19th June 1953—						
Reconstituted milk ..	1	4.0	9.1	27.9	0.11	Satisfactory.
Reconstituted milk ..	2	4.0	8.9	28.1	0.122	Do.
Reconstituted milk ..	3	4.0	9.1	28.0	0.136	Do.

The samples received here on 26th June 1953—

Reconstituted milk ..	1	4.0	9.0	27.5	0.11	Satisfactory.
Reconstituted milk ..	2	3.9	8.9	27.0	0.112	Do.
Reconstituted milk ..	3	4.0	8.8	26.7	0.126	Do.

The results of the bacteriological examination of samples of milk, rinse waters from sterilized utensils and water drawn from the Government Milk Factory, Teynampet, in the month of June 1953 are furnished in the statements attached.

Letter from the Director, King Institute, Guindy, to the Manager, Government Milk Factory, Teynampet, dated 13th July 1953, R.C. No. 4677/C6/53.

The results of the bacteriological examination of samples of milk, rinse water from sterilized utensils and water collected from the Government Milk Factory, Teynampet, in the month of June 1953 are furnished in the statements attached.

On both the occasions, the bacteriological quality of the heat treated milk before its passage through the cooler is of fair quality. Deterioration in quality occurs as usual, after passage of the milk through the cooling system, as evidenced by the increase in the coliform count. However, the results obtained on the second set of samples are slightly better, when compared with the results obtained on the first occasion. The samples of milk collected from the cans and bottles are more or less alike as regards their bacteriological quality and resemble the milk collected from the tap after passage through the cooler.

The results of the bacteriological examination of the rinse waters from the sterilized utensils give indication that the methods of cleaning and sterilization have been satisfactory on the day samples were collected.

The water sample collected from a tap inside the factory on 16th June 1953 shows a high colony count and coliform organisms are present in 10 c.c. volumes. The supply was not chlorinated on this occasion. Chlorination of the supply was resumed a few days prior to the collection of the second set of samples. The sample of chlorinated water collected on 30th June 1953 is satisfactory from the bacteriological point of view.

21st December 1954]

RESULTS OF THE BACTERIOLOGICAL EXAMINATION OF SAMPLES OF RECONSTITUTED MILK COLLECTED FROM THE GOVERNMENT MILK FACTORY, TEYNAMPET, IN THE MONTH OF JUNE 1953.

Number and date.	Description of samples.	Total colony count on milk agar at 37°C. rs.	Coliform organisms in 1 ccs.	Remarks.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 16th June 1953.	Sample of milk from the tap after mixing vat.	3,300	None	in 60 ccs.
2 Do.	Sample of milk from the tap after homogeniser.	2,000	Do.	
3 Do.	Sample of milk from the tap after cooler.	4,500	0.1 cc. and upwards.	
4 Do.	Sample of milk from a can for an issue.	23,000	Do.	
5 Do.	Sample of milk from a bottle.	6,000	Do.	
1 30th June 1953.	Sample of milk from the tap after homogeniser.	4,700	None	in 60 ccs.
2 Do.	Sample of milk from the tap after cooler.	3,600	1 cc. and upwards.	
3 Do.	Sample of milk from can ..	2,000	Do.	
4 Do.	Sample of milk from a bottle.	2,000	0.1 cc. and upwards.	

RESULTS OF THE BACTERIOLOGICAL EXAMINATION OF RINSE, WATERS COLLECTED FROM THE STERILIZED UTENSIL COLLECTED FROM THE GOVERNMENT MILK FACTORY IN THE MONTH OF JUNE 1953.

Number and date.	Description.	Colony count per utensil.	Coliform count per utensil.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 16th June 1953.	Rinse water from a sterilized bottle.	70	Absent.
2 30th June 1953.	Rinse water from a sterilized can.	14,410	Do.
3 Do.	Rinse water from a sterilized bottle.	10	Do.

RESULTS OF THE BACTERIOLOGICAL EXAMINATION OF THE WATER-SUPPLY TO THE MILK FACTORY.

Number and date.	Source.	Total count per cc. on nutrient agar at 37°C.	Coliform present in 1 ccs.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 16th June 1953.	Tap inside the factory ..	386	10 cc. and upwards.
2 30th June 1953.	Tap inside the factory ..	54	None in 60 ccs.

[21st December 1954]

RESULTS OF ANALYSIS OF MILK SAMPLES TAKEN FROM CO-OPERATIVE MILK SUPPLY UNION, AYYANAVARAM AND RECEIVED THROUGH CHIEF WATER ANALYST'S SECTION ON 25TH JUNE 1953.

Number and source.	Fat.	Solids not fat.	Freezing point.	Acidity.	Remarks
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	PER CENT.	PER CENT.			
1 From tank	4.9	9.3	—0.530	0.144	Genuine.
2 After pasteurization from tap in overhead tank.	4.9	9.3	—0.530	0.147	Do.
3 From can	4.7	9.3	—0.535	0.147	Do.

AYYANAVARAM MILK FACTORY—SAMPLES OF MILK COLLECTED ON 6TH JUNE 1953.

Samples of raw milk and milk subjected to heat treatment were collected from the Ayyanavaram Milk Factory for bacteriological examination on 6th June 1953. A sample of the rinse water from a sterilized can and the well-water used in the factory for cleaning and washing purposes were also drawn for examination.

It was observed during this visit that the milk received at the factory was filtered through paper pulp pads before being drawn into the "tipping tanks". These tanks have been provided with stainless steel covers, subsequent to our last visit. As was the case on the last occasion, the bacteriological quality of the samples of the raw milk before pasteurization is definitely unsatisfactory, the colony and the coliform counts being very high. Methylene blue was reduced in a short a time as 12 minutes on this occasion. The method of collection and transport of the milk before processing therefore calls for improvement.

Pasteurization has reduced the bacterial content of the milk considerably but still, the colony and the coliform counts remain fairly high. Methylene blue is reduced only after 5 hours. The efficiency of pasteurization is known to depend largely on the initial bacteria density of the raw milk.

The sample of milk drawn from one of the cans is similar to the pasteurized milk issuing out of the overhead tank as regards its general bacterial quality.

The bacteriological examination of the sterilized can shows a high colony count on agar at 37°C; the coliform density is however low. Heat treatment of the cans with steam has been fairly effective on this occasion as judged by the coliform density. By subjecting the cans to heat treatment for a longer time, it would be possible to reduce the bacterial counts further.

A sample of water from the factory supply was also drawn for examination on this occasion. The source of water is an open draw well provided with steps and a pump and located inside the factory premises. The water shows heavy bacterial pollution. Organisms belonging to the coliform group are present in as small a volume as 0.1 c.c. and the total colony count on agar at 37°C is high. The well may be covered with advantage and provision also made for systematic bactericidal treatment in a reservoir, so that a "safe" supply from the bacteriological point of view will be available at all times.

[21st December 1954]

RESULTS OF THE BACTERIOLOGICAL EXAMINATION OF SAMPLES OF PASTEURIZED MILK COLLECTED FROM THE AYYANAVARAM MILK SUPPLY UNION.

Number and date of collection.	Description of the sample.	Total colony count on milk agar at 37°C per c.c.	Coliform organisms in 1 c.c.	M. B. reduction time in hours.	Anaerobic spores present in 1 c.c.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
16th June 1953.	Sample of raw milk collected from a can.	13,300,000	0.00001	7 minutes	1 c.c. and upwards.
	Sample of raw milk after filtration from the tipping tank.	10,900,000	0.0001	12 minutes	Do.
	Sample of pasteurized milk collected from the overhead tank.	13,200	0.1	5 hours.	Do.
	Sample of milk from a can.	12,800	0.1	5 hours.	Do.

RESULTS OF THE BACTERIOLOGICAL EXAMINATION OF THE RINSE WATER COLLECTED FROM A STERILIZED CAN FROM THE AYYANAVARAM MILK SUPPLY UNION FACTORY.

Number and date of collection.	Colony count per utensil.	Coliform count per utensil.
(1)	(2)	(3)
1 6th June 1953	420,000	4

RESULTS OF THE BACTERIOLOGICAL EXAMINATION OF WATER SAMPLE COLLECTED FROM THE AYYANAVARAM MILK SUPPLY UNION.

Number and date.	Source.	Total colony count on agar at 37°C per c.c.	Coliform organisms present in c.c.
(1)	(2)	(3)	(4)
16th June 1953.	Tap inside the factory ..	3,580	0.1 c.c. and upwards.

APPENDIX V.

[Vide answer to starred question No. 521 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st December 1954, page 552 supra.]

Statement showing the nature of contract given in the Neyveli Lignite Mines in the year 1953.

Serial number and nature of work for which the contract was given.	Name of the contractor.	Nature of the contract.
(1)	(2)	(3)
1 Sawing timber	Sri Lazar Padayachi.	Piece-work contracts.
2 Collecting sand from odai..	Sri Arunachalam ..	Do.
3 Supplying sand	Sri Sambasivam ..	Do.
4 Manufacture of 10 lakhs of bricks.	Rajiswar & Co., Madras.	Do.
5 Construction of office buildings.	Sri Batcha Reddiar.	Lump-sum contracts.
6 Construction of laboratory buildings.	Do.	Do.

[21st December 1954]

APPENDIX VI.

[Vide answer to starred question No. 505 asked by Sri M. Narayana Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st December 1954, page 555 supra].

List of private irrigation works in Malabar district.

Serial number and name and other particulars of the irrigation work.	Extent of land irrigated by the source.	The water-rate collected by the owner.
(1)	(2)	(3)
Palghat taluk.		
1 Vadasseri anicut in R.S. No. 1531 of Pudurseri amsam.	157 acres in Malabar and 15 acres in the Travancore-Cochin State.	Neervaram collected at 10 paras of paddy per acre per annum.
2 Goundan anicut in R.S. No. 1324-2 of Pudurseri amsam.	400.03	Nil.
3 Nellisseri anicut in R.S. No. 1324-2 of Pudurseri amsam.	263.00	Nil.
4 Ponnappillai anicut in R.S. No. 61-1 A of Elappully amsam.	700.00	Neervaram collected at 10 paras of paddy per acre per annum.
5 Vanabhojana anicut in R.S. No. 380 of Elappully amsam.	260.00	Do.
6 Thattan anicut in the Chittur taluk of the Travancore-Cochin State.	70 acres in Malabar and 10 acres in the Travancore-Cochin State.	Do.
7 Chalai anicut in R.S. No. 251 of Tenari amsam.	380.00	Do.
8 Kovilagam anicut in R.S. No. 111-1 of Elappully amsam.	65.00	Nil.
9 Sri S. R. Subramania Iyer's anicut in R.S. No. 652 F of Pudurseri amsam.	15.00	Nil.
10 Permanent anicut and a supply channel to divert water from a stream in the Chenat Nair reserved forest.	13.00	Nil.
11 Under ground pipeline in T.S. No. 1448-W.L.B./38 of Palghat Municipality.	15.00	Nil.
12 Installation of pumpset on the Bank of the Cheramangalam river in R.S. No. 138N-6 of Cheramangalam amsam.	50.00	Nil.
13 Diversion of water from the Kannadi river to a private well sunk in R.S. No. 135-12 of Palathully amsam.	21.00	Nil.
14 Diversion of water from the Kalpathi river to a private well sunk in R.S. No. 375-2 of Akathe-thara amsam.	7.35	Nil.
15 Masonry dam in R.S. No. 333/1 of Elappully amsam.	15.57	Nil.
16 Construction of a foundation and three masonry pillars across theodu in R.S. No. 186-4 of Kinameri.	9.25	Nil.

21st December 1954]

Serial number and name
and other particulars of
the irrigation work.

The extent of land
irrigated by the
source.

The water-rate collected
by the owner.

(1)

(2)

(3)

Palghat taluk—cont.

17 Diversion of water from the Chenat Nair's reserved forest in S. Nos. 690 B-3 and 690 G-1 of Kaduk-kamkunnu amsam.	9.39	Nil.
18 Uriliyankadavu masonry dam across the Malampuzha river.	96.71	Rs. 5 per acre.
19 Masonry dam across a theodu in R.S. No. 50-6 of Varode amsam.	20.03	Nil.
20 Masonry dam across a theodu in R.S. Nos. 80.5 and 476-6 of Pudurseri amsam.	16.41	Nil.
21 Kallukettya Challa Anicut across the Meenkara river in Muthalamadu amsam.	100	Nil.
22 Puliyanthoni anicut across the Meenkara river in Muthalamada amsam.	200	Nil.

Walluvanad taluk.

23 Thampan's anicut in Muthukurissi desam of Thachampara amsam.	500	Neervaram collected at 14 paras of paddy per acre per annum.
24 Thampan's anicut in Karimba amsam across the Thuppanad river. (It is reported that permission was obtained for constructing this anicut.)	220	Neervaram collected at 20 paras of paddy per acre per annum.
25 Chathramkavu anicut across the Pullampattithode in Kalladikode amsam.	175	Do.
26 Mooppil Nair's channel	465	Neervaram collected at 10 paras of paddy per acre for first and second crops separately and 3 paras for third crop.
27 Unnikkammu Sahib's anicut across the Ambankadavu in Thenkara amsam. (It is reported that permission was obtained for constructing this anicut.)	114	No water-rate is collected.
28 Unnikutty Sahib's channel leading from the Kunthipuzha.	90.00	Do.
29 Granite bund across the Kanhira-vally potti in Thenkara amsam.	30.00	Do.
30 Anicut across the Muthatti chira in Thenkara amsam.	65.00	Do.
31 Construction of a culvert across the Highway road and pumping out water from the Pulamanthole river by pump sets.	100.00	(Not known.)
32 Repair of an abandoned pond in the New Amarambalam reserved forest and diversion of water for irrigation purposes.	37.45	Nil.
33 Installation of a pumpset on the bank of the Chaliyar in R.S. No. 195 of Nilambur amsam.	10.57	N

A—9x

[21st December 1954]

APPENDIX VII.

[Vide answer to starred question No. 501 asked by Sri K. P. Gopalan, at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st December 1954, page 569 supra.]

The deceased was a resident of Kodunthirapalli ansam, Malabar district. He figured as an accused in a case registered in the Palghat Kasba Police Station under sections 457 (Lurking house trespass by night for committing offence punishable with imprisonment) and 380, I.P.C. (Theft in dwelling house). He was arrested on the night of 21st October 1954 and put into the lock-up of the Police Station at about 8 p.m. that day. The next morning at about 6 a.m. a Police Constable found the prisoner lying dead on the floor with a cloth wound round his neck.

The Subdivisional Magistrate (Judicial), Palghat, conducted the inquest and also held an inquiry under section 176, Criminal Procedure Code. All the witnesses examined by him deposed that the prisoner was not ill-treated by the police.

The Civil Assistant Surgeon, Palghat, conducted the autopsy. He found signs of death by hanging on the body but no injuries external or internal. He expressed the opinion that the deceased would appear to have died of asphyxia probably due to hanging.

After considering the evidence recorded by him, the Subdivisional Magistrate has arrived at the finding that the prisoner must have committed suicide.

Apart from the enquiry held by the Subdivisional Magistrate under section 176, Criminal Procedure Code, the Executive First-class Magistrate, Palghat, held an enquiry under Police Standing Order No. 157. His opinion as regards the cause of death is the same as that of the Subdivisional Magistrate (Judicial). His enquiry has, however, disclosed certain irregularities on the part of the Sub-Inspector and some of the Police Constables attached to the station. Departmental action will be taken against these officials.

APPENDIX VIII.

[Vide answer to clauses (a) and (b) of starred question No. 507 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st December 1954, page 571 supra.]

*Scheme proposed by Sri A. Ratnam, M.L.A., Leader,
State Scheduled Castes Federation.*

I suggest the following scheme for the removal of untouchability in the Madras State :—

At Headquarters, 300 social workers belonging to all communities reserving 50 per cent for Harijans to be trained for a month to do the social work for the removal of untouchability in the State and they may also be given training in cottage

[21st December 1954]

industries according to the needs of the localities as the untouchables need more economic uplift. After training they will be distributed to all districts at the rate of 25 for each district. They start 2 or 3 Social centres in each taluk of the district and they also teach cottage industries in the centres for Harijans according to the local needs. The social workers may also do propaganda for the removal of untouchability covering an area of about a radius of 5 miles. The village munsif and local police may be asked to co-operate in the work. The public schools, chavadis and other common (public) places may be made available for the centres wherever they are available. About 25 persons including women may be given training in cottage industries in each centre in the forenoon and they may be asked to do social work in the afternoon. On each Sunday or Saturday the social workers will lead a party of workers to do propaganda work in the surrounding villages regularly for the removal of untouchability. The sale-proceeds of the cottage industries made in the centre may be utilized for workers who actually work the industries to encourage them to carry on this work among their people for self-helping in the future life. This may be a sort of inducement for the Harijans to join in large numbers to encourage the movement. These centres may be provided with all materials and equipments necessary for the work. The social workers may also do the work as a Missionary may do among the Christians as they have been doing in the past to make the poor people to understand their self-respect and eke out their earnings in legal ways.

The details of the cost of the programme will be as follows :—

Headquarters office.

	Rs.
(1) Buildings rent at Rs. 100 per mensem for 12 months.	1,200
(2) One clerk on Rs. 75 for 12 months -- --	900
(3) One peon on Rs. 30 for 12 months -- --	360
(4) Stationery and books, etc., for 12 months.	1,000
(5) Printing of posters and pamphlets, on untouchability for all districts at Rs. 1,500 per district for 12 districts.	18,000
(6) Furniture, typewriter, Gestetner machine, etc.	5,300
(7) Postage, lighting, contingent charges -- --	1,240
(8) Travelling allowance to the Provincial Organizer.	4,800
25 Social workers per district at the rate of Rs. 50 per mensem for 12 months for 12 districts. 50 × 12 × 25 × 12 (300 workers per year).	1,80,000

2,12,800

[21st December 1954]

	RS.
Equipments and materials for cottage industries such as weaving, rope-making, tape-making, stitching, embroidery and equipment for propaganda work such as harmonium, mridhangam, band, mouth horns including contingents, etc., at Rs. 500 per centre for 300 centres.	1,50,000
Construction of social centres at Rs. 2,000 per district for 12 districts. (The public schools, chavadis, and vacant buildings wherever available may be used for the purpose without any cost.)	24,000
Discretionary grant at the rate of Rs. 1,250 per district for providing sanitary amenities, roads, pathways, sports, bajanas, educational needs, legal aid, etc., Rs. 1,100, 12 districts.	13,200
Total ..	4,00,000

(Rupees four lakhs only)

The local officials as well as officers of all departments may be requested to aid the social workers whenever necessary to carry on their work successfully. The caste people may also be requested by the Government by a special request to co-operate in the work and help as much as possible to make the attempt a success.

I shall be the Organizer for the above scheme and I am also willing to co-opt if any other non-officials are willing to undertake the abovementioned scheme. I have got branches of organizations, and adequate members of social workers in all villages in the State who are willing to undertake without any cost. I am also editing and publishing a Tamil Weekly which is familiar and largest circulation in all villages in the State for the past 7 years. I shall also see that special articles are published on the subject. I can also write articles in the dailies if necessary.

Scheme proposed by the Tamilnad Harijan Sevak Sangh jointly formulated in consultation with Sri A. M. Rathnaswamy, President of the Depressed Classes League, Madras.

The scheme for eleven Tamil districts will cost as follows:—

	RS.
District Sevaks—11×187-8-0×12	24,750
One upper division clerk to look after correspondence work—11×111×12(80-24-7) ..	14,650
One peon—11×(18-11-3)×12	5,150
Taluk Sevaks—11×16×67½×12	1,42,560
Total ..	1,87,110

Note.—There should be two Sevaks—One Harijan and one non-Harijan in every taluk.

[21st December 1954]

	RS.
Propaganda and discretionary grants for sanitary improvements and other items referred to in paragraph 4 above, 11×2,000.	22,000
Legal aid, 11×400	4,400
<i>Madras headquarters—</i>	
Printing of posters	5,000
Staff, stationery, etc.	5,000
Grand total ..	2,23,510
	or
	2,23,500
Deduct 20 per cent	44,700
	1,78,800

The Harijan Sevak Sangh will work out details and submit the detailed schemes after the above proposals to entrust the work to it is approved by the Government.

There will be a taluk committee to advise the Sevak with the Local Tahsildars and District Welfare Officer and important non-officials of the taluk as members of the committees who can mould the public opinion in favour of the abolition of untouchability. At Madras there can be a committee in which the Director of Harijan Welfare can be a member. All the non-official members will not be eligible for any travelling allowances. The two taluk sevaks and the taluk committee should take up one firka after the other and concentrate their attention on the removal of untouchability. The various items of work they have to do are (1) temple entry and creating the habit of temple-going among Harijans; (2) entry into the hotels and saloons and all other public institutions in each village; (3) opening up of all public and private wells to Harijans which are used by other caste people and (4) inter-caste social gatherings including lunches and dinners served by Harijans, etc. They should take one village after the other and convert the public mind in favour of Harijan uplift by an intensive drive.

Malabar and South Kanara districts.—On the same terms, and conditions the District Sevak Sangh of these districts can be given the proportionate grants referred to above and the District Harijan Sevak Sanghs asked to carry out the activities under the guidance of the Collectors.

[21st December 1954]

*Scheme proposed by Sri A. M. Shanmugam, Director,
The Hindu Dharma Sangha.*

The question of the removal of social disabilities of Harijans could be best tackled by a composite body of caste Hindus and Harijan workers under the leadership of a caste Hindu, preferably a Brahman who has a genuine interest in such work without any mental reservation in mixing up with Harijans and a Deputy of his, to assist him preferably of Harijan community itself who is a tried social worker and who could easily move with caste Hindus without any inferiority complex in doing so. In this connection we welcome the offer made by the Harijan Sevak Sangh of Tamil Nad and for our part it will be a pleasure to co-operate with them and work as we have confidence and regard for the present Secretary Sri L. N. Gopalaswamy Iyer. We desire to mention by the way that ours is an organization manned by Harijans predominantly carrying on non-political work in the sphere of religious, social and moral improvement of the Harijans and other masses who come under our influence. The printed matter enclosed herewith will give you roughly an idea of the work we do.

It is better, cheaper and more expedient to allow the work to be managed by a non-official body with a chief and a deputy to the leading executives. They shall be assisted by an advisory body of five members of which one shall be a Government official.

A similar committee may be constituted in the district headquarters also with the Collector or his nominee to represent the Government.

The main headquarters shall be in the City and it shall be managed by the chief and his deputy with one or two staff as the volume of work might demand.

There are now ten districts excluding the City, South Kanara and South Malabar and there shall be stationed District Officer with his community centre, if accepted.

For the present each taluk shall be a unit and a worker may be placed in charge of that centre. Later the taluks may be subdivided and workers may be appointed for each subdivision. Thus on an average ten or eleven persons excluding the District Officer may be allowed to work in the present period.

Retired Government officials, college and high school teachers (retired) who have shown some aptitude for this kind of humanitarian work may be recruited on honorary allowances. In other cases regular staff on regular pay may be drafted.

The pay of the chief and his deputy and the workers in taluks, etc., shall be discussed by the committee and fixed.

21st December 1954]

There shall be a community centre in each district and taluk and that centre shall be of the following pattern:—

(a) Situated wherever it is possible midway between the Harijan and non-Harijan quarters.

(b) With quarters for the worker to stay there so that he may be easily contacted and be of service as a friend, guide and philosopher and in short, a model to be followed by the people around him.

(c) With a shrine and a zinc-sheeted hall for the congregation of the people, once in a week at least, on an appointed day and hour for purposes of taking moral and religious instructions as envisaged in our manifesto. The deity may be according to the option of the people that come under the jurisdiction of that community centre. Preference should be given for the installation of God Shiva or Subramania or any other form of Vishnu. The Amman worship has become intimately associated with, unfortunately, all sorts of repulsive ideas and this has a devastating effect upon the minds of the Harijans. This should be taken note of in our uplift work. This is also a complaint of the caste Hindus especially the Brahman and the Vellala against the masses especially the Harijans.

(d) With a small reading room and library of Tamil books of useful and elevating nature.

(e) With provision for a first aid and other medical relief for ordinary ailments and it shall be left in the charge of the worker.

Our plan of work will be both removal of social disabilities of the Harijans and also reclamation of the community especially in moral sphere as any progress achieved in other directions without this vital basis will push them down to their old position as soon as external aids and props are withdrawn. Leaving aside the group that act out of sheer prejudice and spite, there is a portion of the caste Hindus who have shed their old habits of thought and who sincerely sympathize with the aspirations of the Harijans and desire to give them a lifting hand. Their complaint is about the repulsive ways of the Harijans which, unfortunately, these people have contracted during the centuries of segregation and suppression. We, therefore, feel that apart from inducing the Harijans to assert their rights and assisting them to do so, and forcing the caste Hindus to concede the rights of the Harijans, under pressure of law some reclamation work like inculcating in the minds of the Harijans a love for decent and disciplined life will go a great way in making them acceptable in the non-Harijan quarters without the State or any other body recommending their case, for accommodation. This is better done through religion than through any other means to have an enduring effect on them. Further the common factor between the caste Hindus and Harijans being religion Hinduism and religion in its accepted sense being a levelling factor we can touch upon the religious sentiments of the caste Hindus to

[21st December 1954]

accommodate the Harijans, they being of the same religion, citing other religionists fervour in this regard. Further an erroneous conception prevails in the minds of the non-Harijans that religion permits them to excommunicate the Harijans. This has to be countered through religion with the available material in our sacred literature of Tamil and Sanskrit languages we can make easy progress by carrying conviction in the minds of non-Harijans and persuade them to come down.

In this connexion, we desire to mention that wherever the worker is willing to assume a special dress of the missionary like the one we have in view he may be allowed to do so. This is, however, only our suggestion.

This apart, the law of the land should be widely promulgated, and constantly too. The people have got to be told that we are to-day under altogether a different form of Government which penalizes the practice of untouchability in any form, and that the Harijan, according to the law of the land, is entitled to be treated on equal terms in the matter of using public institutions and, etc. In most areas especially in the far-flung rural areas, the people are not at all conscious of the implications of the Democratic form of Government. All that they know is, once in a way, an election comes and they will be pulled to the booth and they should, as it occurs in many cases, as it did in the knowledge of the writer even in a Metropolis like Madras (they) should vote as they have been directed to vote. They have got to be apprised of many things pertaining to a People Government all on educational basis without getting into politics as such. This has got to be done through leaflets and other modes of communication. At the same time, similar propaganda work calculated to open the eyes of Harijans, to adapt themselves to the changed conditions of life in the country, will have to be carried out. Thus a double-sided approach is necessary.

Wherever persuasion fails and the caste Hindus are adamant, the Harijans should be encouraged to assert their rights, and all legal and moral assistance shall be collected to back them.

The available funds may be used to the fullest extent in opening as many centres as possible and expending some more money on the shrines and the quarters of the workers, instead of allowing it to lapse. This will be useful when we commence our work in the next year.

We can furnish some workers from the Harijan community and they can be merged with the caste-Hindu workers and detailed for each centre. (Please note that I am not suggesting two workers, one a Harijan and the other non-Harijan, but only one either a Harijan or a non-Harijan for each centre.)

APPENDIX

21st December 1954]

Scheme proposed by Sri V. A. Giri, Secretary, the Madras Scheduled Castes Welfare Association, Madras.

The Government of India should be congratulated for the proposed allotment of three lakhs of rupees to the Government of Madras State and their intention to disburse such amount to the social organizations engaged in Scheduled Castes welfare work should be accepted by all. But my fear is that desired result cannot be achieved by advancing this allotment to such social organizations. Our experience shows that the Social Service Organizations such as Harijan Sevak Sangh and other allied organizations have become the virtual monopoly of a particular section of the advanced communities without directing their full energies towards the betterment of the socially backward Harijans. If Government of India really want to help the Harijans in this Great Union, the amount so allotted should not be disbursed to the Service Organizations, and should be entirely placed at the disposal of the Director of Harijan Welfare, Madras.

In India the general public has some respect to the State authorities and as such the entire amount so allotted should be utilized along with the usual budget allotment of the Harijan Welfare. The official agencies should carry on the work with the non-official co-operation for the eradication of untouchability. I therefore put forth the following suggestions for the consideration and implementation :—

Appointment of District Welfare Officer and his staff.—At present a Tahsildar of the particular district is appointed as a District Welfare Officer and the changes in the personnel are very frequent. The officer is under the administrative control of the Collector and he is not a member of the Harijan community. The interest taken by such officers at present in respect of Harijan problem is not at all appreciable and as such the problems of untouchability has not at all been touched. At times when the Harijans are in difficulties, the Welfare Officers are not in a position to take any strong action owing to official consideration.

It is, therefore, suggested that the Harijan graduates connected with the social work should be appointed as District Welfare Officers and they should be under the control of the Director of Harijan Welfare, Madras. He must be an independent officer in the district to tackle the Harijan problems without fear or favour.

The District Welfare Officer should be assisted by the Taluk Welfare Inspectors to attend to the local problem promptly and to bring to the notice of the District Welfare Officer for speedy redress and relief. In every taluk, there should be a "Taluk Welfare Committee" composed of Harijans and Non-Harijans with the Taluk Welfare Inspector as the head to carry out the propaganda work in the villages. The member of the Taluk Welfare Committee

[21st December 1954]

may be paid daily allowance for the attendance. Then the District Welfare Officer will be looked upon the Harijans as their protector and guardian in the district.

Admittance to restaurants and eating houses and display of boards.—Since the Scheduled Castes are not allowed freely in the restaurants and eating houses in the rural areas in spite of the existing rules, provision must be made in the licence issued by the municipal and panchayat authorities for the prominent "display of boards" allowing freely into those places. The boards must contain "Harijans are welcome", etc., and these boards should be permanently placed in front of the eating places. This should be extended to hair-cutting saloons and laundries.

If necessary the municipal authorities must induce the owners of the restaurants to appoint one Harijan invariably for serving purposes with the badge 'Harijan'. This arrangement will gradually bring about a close union and the untouchability will be pushed back to the background in the daily life.

Common wells.—Under no circumstances digging of separate well should be encouraged. As far as possible Caste Hindus and Harijans should be encouraged to take water from the same wells. If there is any disturbance, the District Welfare Officer along with the Police should take prompt action to afford relief and protection to the Harijans to ensure justice.

Harijans to run restaurants.—Harijans are economically backward and they are not in a position to start any restaurant boldly owing to financial difficulties. The Harijan Welfare Department should advance loans to Harijans to start such restaurants in the suburban areas and thus to forge a compulsory union between Harijans and non-Harijans. They should be encouraged to become business-minded.

Assignment of waste land to Harijans.—Priority should be given to Harijans in the assignment of lands. Since they are without an inch of land, they have to go to Caste Hindus for their livelihood and have to undergo all the inhuman treatment. The usual official opposition to the requests of the Harijan application should be eliminated; if they are economically strong, they will not entertain any inferiority complex and they will try to move equally with other Non-Harijans in the villages.

Creation of co-operative societies.—Co-operative societies should be formed and the Harijans should be encouraged to join in such societies. Loans should be advanced to them for the purchase of bullocks, carts and other agricultural implements to get themselves engaged in cultivation. It is brought to our notice that the Revenue department is not in a position to advance loans to the Harijans and as such the Harijans have to migrate with their families to far-off places for their livelihood. The creation of a co-operative society and advancing loans will be a great boon to them.

21st December 1954]

Propaganda through posters and booklets.—Posters and booklets should be printed in vernacular and distributed to the public to co-operate with the Government for the eradication of untouchability. Utmost efforts should be taken to explain the various safeguards contemplated in the Constitution for the Scheduled Caste and the various laws passed for their protection. The posters should be displayed prominently in public places.

Public games and competitions.—Once in three months, such public games and competitions should be conducted by the District Welfare Officers in every taluk and the Harijans and Non-Harijans should be encouraged to take part freely in the competition without any caste feeling. This will have the way for the removal of untouchability. The present arrangement is not at all actively carried on.

Public propaganda through songs.—Songs should be so composed in such a way as to appeal to all sections to end untouchability. Such songs should be recorded and displayed in all the cinema theatres throughout the State.

Special role of the Police department. The ill-treatment of the Harijans is on the increase. So many cases have been brought to light about the bestial treatment meted out to the Harijans in the rural areas. Since the composition of the Police department is manned mainly by the Non-Harijans, full justice has not been rendered to them. On the other hand, they receive harsh treatment from the Police. If one or two Harijan Sub-Inspectors try to act in a just manner, they are dubbed as enemies of the Caste Hindus and their services are terminated on one pretext or the other. It is a matter of deep agony that the Harijans should live in such an atmosphere in the villages. In order to render full justice to them, it is suggested that every Police station should send a monthly return to the District Welfare Officer regarding the complaints received from the Harijans under their jurisdiction and action taken thereon. This will create a moral fear in the minds of the Police department to act in a just manner.

Temple entry and its effect upon the Harijan population.—The Temple Entry Bill seeks to allow the Harijans to go into the temple and worship. But unfortunately, this has not encouraged them to enter into such temples. On the one hand economic backwardness does not induce them. Even if they decide to enter the temples, they fear that they may be manhandled by the Caste Hindus. In order to make it a complete success, Harijans should be appointed in the management of the temples and charitable institutions; under that atmosphere, the Harijans will boldly try to mingle freely with the other Hindus inside the temple. In the rural areas, car festivals are conducted yearly and Harijans are not allowed to go there and offer worship like other Caste Hindus. During these occasions, a contingent of police should be posted even in respect of temples in the villages and the Harijans should be openly encouraged to enter and worship on such occasions. This will do a lot in removing the untouchability in villages.

[21st December 1954]

Special responsibilities of heads of districts administration.—

In one way or other the heads of district administration will come in contact with the Harijan problems and their difficulties. They should view them with utmost discretion and sympathy. Since they are heads of districts administration, they can do a lot in the removal of untouchability. Whenever they tour the district or camp in a particular place in the district, they should have an opportunity to advise all sections of the community to eradicate untouchability and to offer equal opportunities to Harijans as well. In this connexion, they may be requested to send a monthly report to concerned District Welfare Officer for information. Unless all those engaged in the district make it a point to serve this cause, it will be very difficult to attain complete success.

Mass appeal and meetings in the village.—Once in a month or two, some special meetings should be held in the centre of the villages and it should be presided over by an influential Caste Hindu. Through him, the Harijans and the non-Harijans should be brought to the same platform and the object of the casteless society should be explained. Thus a cordial atmosphere should be created among the different sections of the population in the villages.

General.—By these conciliatory methods, it is possible to turn a new leaf in the history of the village life. The problem of untouchability should be tackled on a war basis and every effort should be directed towards the elimination of untouchability.

I appeal for a fair treatment to the unfortunate Harijans.

Note showing the particulars of the scheme as finally approved by the Government of Madras for the utilization of the Grant-in-aid for the removal of untouchability in 1953-54.

Provision of multi-purpose cement platforms for Harijan families.—A community centre to provide enlightenment and entertainment regularly and as a place for social celebrations like weddings is likely to create a collective consciousness as well to serve a strongly felt need. In every village where there are more than 20 Harijan families, a community centre will be organized. A decently sized cement floor will be built in all the villages covered by the scheme. The floor would not be more than one foot above the ground level and the spot selected would be such as to be useful for variety purposes. When a pandal roof is put up over it during festival or other occasions, it would serve as a convenient pavilion. This will be near the Harijan houses but will also be accessible to Caste Hindus and others. This will serve as a play platform for children and as a drying yard for grain, etc. For this, the cost, if labour is provided free, is estimated at Rs. 500.

21st December 1954]

2. *Equipment.*—Every centre will have—

- (1) standard equipment,
- (2) a standard programme of activities;

(3) a standard organization which will be of a committee of five, or which three will be Harijans and two non-Harijans interested in Harijan Welfare. The village headman will be the secretary of the committee everywhere. The equipment may consist of—

- (a) a radio set;
- (b) a library. In any case, some periodicals may be available for reading, and
- (c) an adult literacy centre.

3. *Programme.*—The standard programme will be of functions on every Saturday of the month in which all the Harijans and their sympathizers will participate.

The programme will be—

First Saturday—Bhajans.

Second Saturday—Reading from religious books.

Third Saturday—Reading on general subjects and dramas, other entertainments, games and sports.

30th of the month.—Which is already celebrated as "Harijan Day" will replace the fourth Saturday and will be devoted to the existing programme of worship in the temple, sharing of common services and facilities like wells, public choultries, hostels, hair cutting saloons, etc.

4. *Organization.*—Village headmen will be responsible for organizing these community centres within a time fixed.

They will also help in constituting the village committees. They will maintain a log-book for each centre in which activities including the attendance at the various weekly functions will be recorded. A sum of Rs. 500 will be allocated to each district for distribution as rewards to village headmen who have rendered meritorious service.

5. The next unit in the organization is the taluk which will have a taluk committee consisting of the nominees of the Harijan Sevak Sangh and presided over by the Tahsildar. At district level, the existing Harijan Welfare Committee will be the controlling body, being augmented by one representative of the Harijan Sevak Sangh. He will be designated as District Harijan Sevak in charge of community centres on an honorarium of Rs. 150 per mensem. He will be assisted by Deputy Sevaks of the grade of Revenue Inspectors at the rate of one for organizing hundred community centres. The Deputy Sevaks will be attached to taluk committees.

[21st December 1954]

6. *Miscellaneous*.—To create the proper psychology among non-Harijans, the following will be done :—

(1) To interest the youth and thinking section of the public, annual competitions will be held for the best short stories, plays and other writings on the theme " Harijans are of our own flesh, as gentle, as good and as great ". Separate competitions will be held for adults, children and students. An amount of Rs. 3,000 will be set apart for this purpose.

(2) A monthly periodical in Tamil devoted to advancing Harijan interests and giving Harijan news will be started. If independent issue will be too expensive, it will be a supplement to some well-known paper of wide circulation which will undertake to publicize the news and views of special importance to Harijans.

(3) Posters will be printed but it will be of advantage to have the posters printed by the Government of India for the whole country with captions in different languages.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SEVENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

Volume XIX (Nos. 1 to 7):

13th, 14th, 15th, 16th, 17th, 20th and 21st December 1954.

PAGES

A

Accidents— Question re number and victims of — caused by vehicles on trunk roads during 1953-54	420
Adjournment Motion re— Beedi and Cigar workers, Fixation of low minimum wages for Bhaskar Cigar Factory, Tellicherry and Kadirur, (North Malabar), closure of	202 437-438
Discussion in Speaker's Chamber suggested prior to being moved in the House	487-488 234
Order under section 41 of the City Police Act, promulgation of	439-441
Order under section 144, Criminal Procedure Code, in Tiruchirappalli, promulgation of	
Adult education— See Education.	
Agrarian disputes— Question re suits relating to — in Tanjore district, number of	226
Agricultural demonstrator— Question re shifting of headquarters from Palladam to Tiruppur	410
Agricultural statistics— Question re collection of — in Malabar.	
Agriculturists Relief Act, 1938— Question re extension of section 9-A of — to South Kanara and Malabar	239-240
Ahmed Kutty, Sri C.— See Questions and Answers.	
Allowances— Question re— House-rent allowance to Government employees occupying Government quarters Special allowance to Health Inspectors engaged in B.C.G. Campaign in Coimbatore district	292-293 420
Ananta Pai, Sri T.— Bills— Cinemas (Regulation) Bill, 1954 Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954	336 332-334 197-199

	PAGES
A—cont.	
Ananta Pai, Sri T.— <i>cont.</i>	
Resolution <i>re</i> —	
Amendment of the Seventh Schedule of the Constitution, proposed under the Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, ratification of	365-367
See Questions and Answers.	
Andi—	
Question <i>re</i> death of — in police lock-up	569-570
Anicut—	
Question <i>re</i> —	
Construction of — for Tirur-Ponnani river, South Malabar ..	93
Nanikkavu Thazha Anicut in Ramanthali village, North Malabar, construction of	95
Anthony Pillai, Sri S. C. C.—	
Bills—	
Dramatic Performances Bill, 1954	492-494
Privilege Motion <i>re</i> interception of letters written by Members by Special Branch Police	581
Appu, Sri A.—	
Bill—	
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954.. .. .	241-242
Aranganathan, Sri K.—	
See Questions and Answers.	
Arumugam, Sri S. R.—	
See Questions and Answers.	
Assembly Rules—	
Announcement <i>re</i> date of coming into force of new —	176
Attapady Valley—	
Question <i>re</i> scheme for improvement of—	173
Auto-rickshaws—	
Question <i>re</i> installation of meters in —	222
Ayurvedic medicines—	
Question <i>re</i> starting of a laboratory for conducting research work in Malabar	93
Ayurvedic Research Institute—	
Question <i>re</i> starting of — in Madras State	432
B	
B.C.G. Vaccination—	
Question <i>re</i> —	
Extension of — to all districts	554-555
Introduction of — in Madras State	7
Backward classes—	
See Five-Year Plan.	
Backward Communities—	
Question <i>re</i> number of — in Madras State	226-228
Balakrishnan, Sri V.—	
Bill—	
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	265-267
See Questions and Answers.	
Bakian factory—	
Question <i>re</i> starting of — at Suler (Coimbatore) by ex-servicemen ..	307

	PAGES
B—cont.	
Beypore—	
See Sea Erosion.	
Bhaktavatealam, the Hon. Sri M.—	
Discussion <i>re</i> minimum wages for beedi workers, fixation of	474-476
Bhaskar Cigar Factory, Tellicherry and Kadirur—	
Adjournment motion <i>re</i> closure of	437-438
Bills—	
Cinemas (Regulation) Bill, 1954—	
Introduced	380-382
Referred to Select Committee	382-394
Dramatic Performances Bill, 1954—	
Considered and passed into law	442-462, 476-506, 572-666
Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954—	
Considered and passed into law	321-323
Introduced	321
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954—	
Considered and passed into law	325-327
Introduced	323
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1954—	
Considered and passed into law	128-148
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954—	
Considered and passed into law	97-98
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 —	
Considered	249-280
Withdrawn	327-357
Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954 —	
Considered and passed into law	281
Message from the Council <i>re</i> —	141-145
Mappilla Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 —	
Considered and passed into law	441
Message from the Council <i>re</i> —	98-100
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954—	
Referred to Joint Select Committee	441
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954—	
Sittings of the Joint Select Committee on — in Malabar	235-249
Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954—	
Considered and passed into law	357-358
Message from the Council <i>re</i> —	100-123
Preservation of Private Forests (Third Amendment) Bill, 1954—	
Considered and passed into law —	441
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954—	
Considered and passed into law	23-46
Introduced	317-321
Question <i>re</i> —	
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954, dropping of	317
Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954, President's assent to	167-168
Black Flag Demonstration—	
Question <i>re</i> — by Tamil Arasu Kazhagam volunteers against Chief Minister of Travancore-Cochin at Dindigul	228-239
	559-560

B—cont.		PAGES
Bridge—		
Question re—		
Construction of — at Olipuzha (Malabar district)	167	
Construction of Chetturaj — in Ponnani taluk	15	
Construction of Karianket bridge at Nileshwar (South Kanara) ..	309	
Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949—		
Question re extension of — to certain areas in North Malabar ..	225	
Bund—		
Question re construction of — for Parappavayal Thodu (Malabar) ..	306	
Bus operators—		
Question re enquiry into the grievances of — appointment of a Committee for	431	
Bus routes—		
Question re permission for variation of —	427-428	
Buses—		
Question re number of public service — run as private in Tiruchirappalli district in September-October 1954	230	
Business of the House—		
Change in the order of —	100, 141, 316-317	
C		
Cashewnut plantation—		
Question re extent of — and yield from in Madras State	412-413	
Ceylon Indians—		
Question re—		
Negotiations between Governments of Ceylon and India re conditions of —	72-76	
Rehabilitation of — refugees	71-76	
Chemical manures—		
See Intensive Manuring Scheme.		
Chengam Pillai, Sri O.—		
See Questions and Answers.		
Cheris—		
Question re—		
Acquisition of — on private lands in Coimbatore	423-425	
Schemes for improvement of — in South Arcot	27	
“Chidambaram V. O.”—		
Question re sale of steamer —	293-295	
Chidambaram Pillai, Sri V. O.—		
Question re erection of a statue for	78-79	
Chillies Research Stations—		
Question re names of —	547	
Chinese Cultural Delegation—		
Question re arrangements made in connection with the visit of — ..	556-557	
Chinna Thevar, Sri—		
Question re death of — (of Othakadai, Madurai City) in a car accident	166	
Chokku Varaharisi—		
Question re sale of —	80	
Cholera—		
Question re outbreak of — in Periya Agraharam village near Erode.	436-437	
Cinemas (Regulation) Bill, 1954—		
See Bills.		

C—cont.		PAGES
City Improvement Trust—		
Question re—		
Abolition of Board of —, Madras	92	
Improvements to slums by —	76-77	
Representation of Harijans on the Board of —	229	
City Police Act—		
Adjournment motion re promulgation of an order under section 41 of—	234	
Civil Supplies—		
Half-hour debate re sale of — lorries	49-50	
Civil Supplies department—		
Question re employment of retrenched personnel	549-550	
Collectors—		
Question re appointment of — by promotion	563	
College(s)—		
Question re—		
College of Indigenous Medicine, Madras, grievances of students of ..	224	
Engineering College, Anantapur, representations from Tamil students re half-fee concession and other facilities	434-436	
Medical College at Tanjore, opening of	415	
Professional Colleges, introduction of personality test for admission into	78	
Committees—		
Question re State Handloom Committee, members and functions of ..	545-546	
Condolence resolution re—		
Ibrahim Sahib, Sri Chinna Kaziar, Haji Moulvi S. A. F., death of ..	1	
Constitution—		
Previl-ge motion re amendment to the —, non-disclosure to the House of communication from the State Chief Minister to the Secretary, All-India Congress Committee	28	
Resolution re—		
Amendment of the Seventh Schedule proposed under the Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, ratification of	358-380	
Co-operative societies—		
Question re—		
Co-operative House Construction Society, Madras, construction of houses on hire-purchase system by —	86-87	
Co-operative Marketing Society (Ariyalur), complaint against the Directors of	290-292	
House building societies in Chingleput district, loan granted to ..	316	
Industrial co-operatives, formation of	223	
Karimba Producers-cum-Consumers Co-operative Society, registration of	14-15	
Producers-cum-Consumers — at Alanallur, conversion into a Co-operative Bank	168-169	
Producers'-cum-Consumers Co-operative Societies, Malabar, conversion of	429-430	
Producers'-cum-Consumers' Societies, Malabar, stock of food-grains with	544	
Prosecutions for irregularities in — in Ramanathapuram district.	433-434	
Provincial Co-operative Marketing Society, Madras, defalcation in	82-84	
Co-operative stores—		
Question re—		
Karaikudi Co-operative Stores, misappropriation of funds in ..	18-22	
Madura Mills Co-operative Stores, irregularities in	11-12	
Number and liquidation of — in South Kanara	91	
Courts—		
Question re Magistrates' courts in Malabar, abolition of	165	
Crossword puzzle competitions—		
Question re number of — in Madras State	219-220	

D		PAGES
Daivasigamoney, Sri S.—		
Bills—		
Dramatic Performances Bill, 1954	476-478	
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	616-617, 648, 654	
	353	
Dam—		
Question re construction of a — across Varahanathi	8	
Dasarathan, Sri D.—		
Bill—Dramatic Performances Bill, 1954	478-479	
Deputy Inspectors of Schools—		
Question re—		
Recruitment of — from 1949 to 1953.. .. .	315	
Second Language Test for —	290	
Deputy Registrars of Co-operative Societies—		
Question re number of — directly recruited and promoted	289	
Director of Public Instruction—		
Question re appointment of	286	
District Board—		
See Elections.		
District Panchayat Officers—		
Question re appointment of — by promotion	567	
Dramatic Performances Bill, 1954—		
See Bills.		
E		PAGES
Education—		
Question re expenditure on adult — in 1953-54	22-23	
Educational concessions—		
Question re expenditure on — to refugees students from Pakistan	162	
Elections—		
Question re—		
District board —, number of invalid votes in	215, 432	
—to district boards, non-inclusion of residences of Golden Rock Colony in voters' list for	310	
—to district boards, payment of advance of travelling allowance to subordinates on election duty for	65-67	
Gudiyatham (bye election), expenditure on	313-314	
Malabar District Board —, use of Pro-Pakistan slogans in	221	
Polling arrangements during the — to Malabar District Board	9-10	
Electricity—		
Question re—		
Completion of — schemes under the Five-Year Plan	417-418	
Extension of — from Mangalore to Puttur	92	
Extension of — to Perambalur in Tiruchirappalli district	217-218	
Extension of supply of — in Malabar	431	
Palghat Electricity Undertaking, nationalization of	422	
Transformers, import of—from outside the country, number and expenditure incurred	11	
Electricity companies—		
Question re private — in Madras State, number of	23-24	
Employee's State Insurance Corporation—		
Question re members of Regional Board and scheme of	545	
Engineering College, Anantapur—		
See Colleges.		

E—cont.		PAGES
Engineering industries—		
Question re number of — in 1953	315-316	
Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954—		
See Bills.		
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954—		
See Bills.		
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1954—		
See Bills.		
Examinations—		
Question re degree —, restriction of the number of passes in	172	
Ex-servicemen—		
Question re starting of banian factory in Suler, Coimbatore, by—	307	
F		PAGES
Family planning—		
Question re number of — clinics in Madras State	25-26	
Fire Stations—		
Question re location of — in Madras City, basis for	85-86	
Fishermen—		
Question re relief given to — in the West Coast	408	
Five-Year Plan—		
Question re—		
Schemes for welfare of Harijans and Backward Classes under —	296-298	
Second —, inclusion of Irrigation and Hydro-Electric schemes in	299-302	
Second —, list of works recommended for inclusion in	431-432	
Works executed under—	287-288	
Foodgrains—		
Question re stock of — with Producers'-cum-Consumers' Societies, Malabar	544	
G		PAGES
Gazetted officers—		
Question re—		
Concessions granted to — drawing a monthly salary of less than Rs 300	95-96	
Number of Andhra — serving under Madras Government	306	
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954—		
See Bills.		
Ghanies—		
Question re development of village —	409-410	
Golden Rock Colony—		
Question re non-inclusion of residents of — in voters' list for district board elections	310	
Gopala Gounder, Sri V.—		
Bills—Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954	326-327	
Resolution re amendment of the Seventh Schedule of the Constitution proposed under the Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, ratification of	363-364	
See Questions and Answers.		
Gopala Menon, Sri N.—		
Bills—		
Dramatic Performances Bill, 1954	598-601	
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954	239-240	

G—cont.

Gopalakrishnan, Sri P. K.— Bill—Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 See Questions and Answers.	354
Gopalan, Sri K. P.— Adjournment motion re Bhaskar Cigar Factory, Tellicherry and Kadirur (North Malabar), closure of Bill—Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954 Discussion re minimum wages for beedi workers, fixation of See Questions and Answers.	438 101-103 120, 122 127-128 128 463-466 474, 475
Gopalan Unni, Sri K. C.— Bill—Preservation of Private Forests (Third Amendment) Bill, 1954. See Questions and Answers.	29-30
Government Milk Factory, Madras— Question re strength of staff and maintenance of—	547
Government servants— Question re house-rent allowance to— occupying Government quarters	292-293
Govindan, Sri G.— See Questions and Answers.	
Govindasamy Nayagar, Sri A.— Bills— Cinemas (Regulation) Bill, 1954 Dramatic Performances Bill, 1954	388-389 604-606 641, 651
Grow More Food Scheme— Question re expenditure on — in South Arcot	312
H	
Half-hour Debate re— Sinking of wells in Coimbatore district Stipends to Madras State students in Training School at Prodatoorpet, Chittoor district, stoppage of	666-672 394-399
Handlooms— Question re— Handloom Cess Fund, loans and grants given to Weavers' Co-operative Societies State Handloom Committee, members and functions of	543-544 545-546
Harijan(s)— Question re— Acquisition of — cheris on private lands in Coimbatore Alleged harassment of — at Moolakaraipatti, Nanguneri taluk Assignment of house-sites to— In Malabar at 15 cents per family In Nagappa Nagar, Madras Legal aid to — at Veppalapatti, Salem district Number of — contractors in Public Works Department Provision of drinking-water wells for — in Lower Bhavani Project area Torture of — in Karuppukatti in Tirunelveli district Wells for — in Coimbatore district, sinking of, in 1954-55 See City Improvement Trust. See Five-Year Plan.	423-425 151-156 567 214 1-4 308 311-312 222-224 215-217
Health Inspectors— Question re— Engaged in B.C.G. Campaign in Coimbatore district, grant of special allowance to	420

H—cont.

Health Insurance Scheme— Question re starting of — for industrial workers of Coimbatore	548-549
Hindi— Question re teaching of — in Madras City schools	569
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954— See Bills.	
Hospital workers— Question re grievances of — in Malabar district	309
Hospitals and dispensaries— Question re— Deaths due to infectious diseases in — General Hospital, Madras, opening of a "Health Check-up Centre" in Government — at Kozhikode, expenditure on repair of quarters for totis Government Hospital, Badagara, construction of new building for Pudukkottai General Hospital, appointment of a Tuberculosis Specialist in Rural dispensary at Mattool in North Malabar, opening of a Taluk headquarters — without X-ray facilities, number of	313, 400 162-163 221 303 233 27 218
House-rent allowance— See Allowances.	
House-sites— Question re— Assignment of— To Harijans in Malabar at 15 cents per family To Harijans in Nagappa Nagar, Madras Provision of — for Harijans in Coimbatore district, amount allotted and spent	567 214 310-311
Houses— Question re number of — built by co-operative societies in Madras City during 1953-54	213-214
Hunger-strike— Question re — by Tamil convicts in Cannanore Central Jail	421
I	
Ibrahim Sahib, Sri Chinna Kaziari Haji Moulvi S. A. F.— Condolence resolution re death of —	1
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954— See Bills.	
Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954— See Bills.	
Industrial co-operatives— Question re formation of —	228
Industrial disputes— Question re seeking of Police aid in — between workers and managements of textile mills during 1954	298-299
Industrial Tribunals— Question re publication of awards of —, delay in	552

I—cont.

Intensive Manuring Scheme—	
Question re distribution of chemical manures under —	313, 401-402
Iron ore deposits—	
Question re—in Karuvarekkundu at Chembanukunnu in Ernad taluk, South Malabar, investigation	407-408
Irrigation—	
Question re—	
Kanjirapuzha irrigation project in Malabar, execution of ..	18
Mathikettan eri in Andimadam firka, Udayarpalayam taluk, restoration of	564-565
Private irrigation works in Malabar, extent served and water-rate collected	555
Vaigai Reservoir Project, progress of work and representation from villagers affected by	563-564
Irrigation conferences—	84-85
Question re half-yearly —, holding of	
Irrigation Works (Repairs, Improvement and Construction) Act, 1943—	
Question re improvement of tanks under —	170-171

J

Jail Reforms Committee—	
Question re implementation of recommendations of —	174-176
Jeevanandam, Sri P.—	
Adjournment motion re promulgation of an order under section 41 of City Police Act	234
Bill—Dramatic Performance Bill, 1954	494-497
See Questions and Answers.	
Judicial officers—	
Question re holding of periodical refresher courses for —	214-215
Judicial Service—	
Question re recruitment to —	92
Junior Deputy Inspectors of Schools—	
Question re promotion of secondary grade teachers as —, basis for	314, 403-404

K

Kalyanasundaram, Sri M.—	
Bills—	
Cinemas (Regulation) Bill, 1954	391-393
Dramatic Performances Bill, 1954	455, 506
575, 587, 588, 618-620	
628-629, 636, 640	
643-644, 646, 650-651	
656, 660-661	
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954	326
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954	48, 49, 97

K—cont.

Kalyanasundaram, Sri M.—cont.	
Bills—cont.	
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 ..	328, 329-332, 354
Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954	101, 113-118, 122, 123, 124, 127
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954	319-320
Half-hour debate re—	
Civil Supplies lorries, sale of	54, 55, 56
Stipends to Madras State students in Training School at Prodatoorpet, Chittoor district, stoppage of	399
Privilege motion re interception of letters written by Members by Special Branch Police	96, 183
184, 185-186, 201	
Sittings of the House, discussion re	207, 405
See Questions and Answers.	
Kanaran, Sri C. H.—	
Bills—	
Dramatic Performances Bill, 1954	456
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 ..	270-272
354	
Preservation of Private Forests (Third Amendment) Bill, 1954 ..	32-33, 41
42	
Kandasamy, Sri C.—	
Bills—Dramatic Performances Bill, 1954	480-483
615-616, 640-641	
See Questions and Answers.	
Kanjirapuzha Irrigation Project—	
See Irrigation.	
Kattabomman—	
Question re erection of a statue for —	78-79
Kattimuthu, Sri M.—	
See Questions and Answers.	
Kondotti Beedi Factory, Malabar—	
Question re payment of gratuity to dismissed workers of —	550
Koran, Sri O.—	
Bill—Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 ..	275-276
Kozhikode Port—	
See Port.	
Krishna Ayyar, Sri V. R.—	
See Questions and Answers.	
Krishnan, Sri R.—	
Bills—	
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954	47
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 ..	267-268
354	
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954	238-239
Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954	110-111
Preservation of Private Forests (Third Amendment) Bill, 1954 ..	30-31
Discussion re minimum wages for beedi workers, fixation of	470-471

K—cont.

Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—	
Bills—	
Dramatic Performances Bill, 1954	655
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1954	135-136
Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954	143
Mappilla Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954	99, 100
Preservation of Forests (Third Amendment) Bill, 1954	44, 45
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954 .. .	321
Kunhan, Sri E. T.—	
Bills—	
Dramatic Performances Bill, 1954	606-607
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 ..	274
Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—	
Bill—Preservation of Forests (Third Amendment) Bill, 1954 ..	35-36
See Questions and Answers.	
Kunhirama Kidav, Sri P.—	
Bill — Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954	241
See Questions and Answers.	
Kunhirama Kurup, Sri C.—	
See Questions and Answers.	
Kunhiraman—	
Question re death of —, Munderi amsam, Chirakkal taluk, investigation into	90-91
Kuttikrishnan Nair, Sri K. P.—	
Bill—Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954	240

L

Land(s)—	
Question re—	
Assignment of poramboke — to peasants in Attur taluk	163-165
Extent of — acquired under Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, in Madras City	210-211
Lease of waste — in Malabar	87-88
Submerged in Malampuzha area, refund of lease amount in respect of	94
Legal aid—	
See Harijans.	
Leprosy—	
Question re control of — in South Arcot	172
Lignite Mines Project—	
Question re nature of contracts given in Neyveli	552
Loans—	
Question re—	
Agricultural — disbursed in Malabar in May-October 1954, amount of	233-234
Amount of — granted to house-building societies in Chingleput district	316

L—cont.

Loans—	
Grant of — to Panchayat Board, Jayamkondan, for purposes of water-supply	426
National Plan Loan, 1964—Allotment to Madras State under Contributions from Malabar to —	295
	295-296
Lorry operators—	
Question re enquiry into the grievances of — appointment of a committee for	431
M	
Madanagopal, Sri V.—	
Bill—Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	253-255
Madhavan Nambiar, Sri K.—	
Bills—	
Dramatic Performances Bill, 1954	489-491
Motor Vehicles (Amendment) Bill, 1954	112-113
Preservation of Forests (Third Amendment) Bill, 1954	37
See Questions and Answers.	
Madras Race Course Labour Union—	
See Papers laid on the table of the House.	
Madurai Mills Co-operative Stores—	
See Co-operative Stores.	
Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954—	
Question re—	
Applications for fixation of fair rent under —, the number of ..	24-25
Fixation of fair rent under —	173-174
Number of Rent Courts under —	302-303
Manickam, Sri P. G.—	
Half-hour debate re sinking of wells in Coimbatore district ..	667-668
See Questions and Answers.	
Manickavelu, The Hon. Sri M. A.—	
Bills—	
Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954	321-323
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1954	128, 132-134, 136-138, 139-140, 141
	46-49
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954	97-98
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	279-280
	327-328
	349-352
	354, 357
Preservation of Forests (Third Amendment) Bill, 1954	28, 29-39, 40-41, 42-43, 45-46, 48
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954	317, 320-321
Mappilla Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954—	
See Bills.	
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954—	
See Bills.	
Medical concessions—	
See Non-Gazetted Officers.	

M—cont.

Medical Officer, Resident— Question re residential quarters for — in Government Hospital, Kozhikode.. .. .	308-309
Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954— See Bills.	
Menon, Dr. K. B.— Bills— Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954 Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954 Preservation of Forests (Third Amendment) Bill, 1954 Half-hour debate re Civil Supplies lorries—sale of Privilege Motion re interception of letters written by Members by Special Branch Police	242-243 108-107 37, 38 & 39 51 180, 183 192
Resolution re— Amendment of the Seventh Schedule to the Constitution proposed under Constitution (Third Amendment) Bill, 1954—Ratification of See Questions and Answers.	369-3
Message from the Council— See Bills.	
Message from the Governor— See Bills.	
Minimum wages— Discussion re fixation of — for beedi workers	463-476
Mogral, Sri M. S.— See Questions and Answers.	
Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954— See Bills.	
Moidu, Sri K.— See Questions and Answers.	
Mookiah Thevar, Sri K.— See Questions and Answers.	
Murder— Question re perfunctory investigation of — case at Kotttooli, Cheva- yur firka, Malabar, representation re	425-426
Murder and suicide— Question re cases of — recorded in the Police stations in Wynaad taluk, Malabar	15-16

N

Nagarajan, Sri V. R.— Bill — Preservation of Forests (Third Amendment) Bill, 1954 Privilege motion re interception of letters written by Members by Special Branch Police	36-37 188-189
Nallasivam, Sri K. R.— Bills— Dramatic Performances Bill, 1954 Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 Half-hour debate re sinking of wells in Coimbatore district	612-613 343-344 669
Nallaswami, Sri B. K.— Half-hour debate re sinking of wells in Coimbatore district	668-66

N—cont.

Narayana Kurup, Sri M.— Bills— Dramatic Performances Bill, 1954 Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954 Preservation of Forests (Third Amendment) Bill, 1954 Business of the House, change in order of Privilege motion re interception of letters written by Members by Special Branch Police Resolution re— Amendment of the Seventh Schedule of the Constitution proposed under Constitution (Third Amendment) Bill, 1954 ratification of See Questions and Answers.	445, 454 455, 483-485, 596-598 634, 643, 655, 663-664 142 34-35 316-317 183 190-191 361-363
Narayanan Nambiar, Sri M.— See Questions and Answers.	
Narayanan Nambiar, Sri T. C.— Bills— Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954 Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954 Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954, sittings of the Joint Select Committee on, in Malabar Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954 Preservation of Forests (Third Amendment) Bill, 1954 Half-hour debate re Civil Supplies lorries, sale of Privilege motion re interception of letters written by Members by Special Branch Police See Questions and Answers.	325 262-265 354 357 103-106 41, 42 43, 44, 46 56 187
National Plan Loan (1964)— Questions re— Allotment to Madras State under— Contributions from Malabar to —	295 295-296
Non-gazetted officers — Questions re— Construction of quarters for — Medical concessions granted to — removal of defects in	211-213 213
Nurses — Questions re grant of leave to — in the General Hospital, Madras	8-9

O

Oomathorai — Question re— Erection of a statue for —	78-79
Overseers (Harijan Welfare Department) Question re appointment of — as Minor Irrigation Overseers	289-290

P

Paddy crops — Questions re prevention of pest attack on — in Tanjore district	438-442
--	---------

P—cont.

Pakkiriswami Pillai, Sri S.— See Questions and Answers.	
Palanisamy, Sri N. K.— Bill—Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	249-253 280-281
Resolution re amendment of the Seventh Schedule of the Constitution proposed under Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, ratification of	360-361
See Questions and Answers.	
Palaniyandi, Sri M.— Bills— Cinemas (Regulation) Bill, 1954	385-388 390 322
Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954	325-326
Essential Articles Control and Requisitioning (Temporary Powers) Amendment Bill, 1954	48
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954	31-32
Preservation of Private Forests (Third Amendment) Bill, 1954	468-470
Discussion re minimum wages for beedi workers, fixation of	364-365
Resolution re amendment of the Seventh Schedule of the Constitution proposed under Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, ratification of	
Panchaksharam, Sri S.— Bill—Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	337-341 350
Privilege motion re interception of letters written by Members by Special Branch Police	181-182 190
Panchayat Board— Question re Perintalmanna — appointment of Executive Officer to ..	169
Papers laid on the table of the House— Madras Race Course Labour Union, Government's decision on the demands of	506
Parameswaran, The Hon. Sri B.— Bills—Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954	100-101 118-120, 122, 128
Parthasarathy, Sri K.— Bills— Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954	143 248 123
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954	
Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954	
See Questions and Answers.	
Plantation workers. Question re —appointment of Special Tribunal to enquire into service conditions of	550-551
Platform merchants of China Bazaar— Question re grievances of — representation re	308
Police— Question re— Death of one Andy in lock-up	569-570
Irregularities of the — pointed out by the Assistant Sessions Judge, Tanjore, action re—	208-210

P—cont.

Police—cont. Question re—cont. Special Armed Police, stationing of — in Nerur village (Tiruchirappalli district)	170 80-81
Srivaikuntam Police, allegations against	
Police firing— Question re — at Naduvattam, Malabar; Report of special officer re	413-414
Ponnani taluk (Malabar)— Question re bifurcation of —	306-307
Port— Question re Kozhikode, repair of south pier	14
Post-war Road Development Scheme— Question re Road works under — in Cuddalore taluk	312
Preservation of Forests (Third Amendment) Bill, 1954— See Bills.	
Pre-vocational instructors— Question re exclusion of — from increments allowed to elementary school teachers	10-11
Prisoner— Question re death of remand — (Sachidananda Vaidyar) at Karai-kudi while in Police custody	166
Privilege motion re— Amendment to the Constitution-non, disclosure to the House of communication from the State Chief Minister to the Secretary, All-India Congress Committee	28 96, 178-
Interception of letters written by Members by Special Branch Police.	202
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies— See Co-operative Societies.	
Property tax— Question re levy of — on private properties of the ex-ruler of Pudukkottai State	88-89
Public Works Department— Question re number of Harijan contractors in —	308
Pudukkottai State— Question re— Grant of gratuity or compensation to Palace employees of—	303
Persons dismissed from service in — prior to its merger, reinstatement of—	13
Q	
Questions— Order in which to be taken	537
Questions and Answers— Ahmed Kutty, Sri C.— Question re Junior Deputy Inspectors of Schools, basis for promotion of secondary grade teachers re —	314, 403-404
Ananta Pai, Sri T.— Question re tenants of South Kanara, protection under legislation.	283-285
Aranganathan, Sri K.— Question re—Andhra Gazetted Officers serving under Madras Government, number of—	306
Government Higher Grade Training School in South Arcot, number of seats during 1953-54 and 1954-55	306
High Schools closed for want of endowment, number of—	313
Irrigation conferences, holding of half-yearly	84-85
Leprosy control in South Arcot	172

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Aranganathan, Sri K.—cont.

Question re—cont.

Second Five-Year Plan, list of works recommended for inclusion in	431-432
Teachers in single-teacher schools, qualifications of	568
Tube wells sunk, number and cost of	408-407

Arumugam, Sri S. R.—

Question re—

Agricultural demonstrator, shifting of headquarters from Palladam to Tiruppur	410
Baniam factory in Sular, Coimbatore, by ex-servicemen, starting of	307

Balakrishnan, Sri V.—

Question re—

Collectors, appointment by promotion	563
General Hospital, Pudukkottai, appointment of a Tuberculosis Specialist in	233
Karalayakulam Tank, inundation of lands in Tedamuthukulam due to excess discharge from	160-161
Non-Gazetted officers—construction of quarters for	211-213
Palace employees of former Pudukkottai State, grant of gratuity or compensation to	303
Persons dismissed from service in Pudukkottai State prior to its merger, reinstatement of	13
Removal of defects in medical concessions granted to—	213
Single-teacher schools newly opened in Tiruchirappalli district.	567
Taluk boards, revival of	12-13

Chengam Pillai, Sri O.—

Question re house-building societies in Chingleput district, loan granted to	316
--	-----

Gopala Gounder, V.—

Question re High school in Avalurpet, South Arcot district, opening of a	231-233
--	---------

Gopalakrishnan, Sri P. K.—

Question re—

Ceylon Indians, negotiations between Governments of Ceylon and India re condition of	72-76
Chettuvai Bridge in Ponnani taluk, construction of	15
Elections to district boards, number of votes declared invalid in,	432

Gopalan, Sri K. P.—

Question re—

Anicut for Thirur-Ponnani river, South Malabar, construction of	93
Ayurvedic medicines, starting of a laboratory for conducting research work in Malabar in	93
Bridge at Olipuzha (Malabar district), construction of	167
Bund for Parappavayal Thodu in Kattoor amsam, North Malabar, construction of	306
Ceylon-Indian refugees, rehabilitation of	71-72
China Bazaar platform merchants, representation re grievances of	308
Civil Supplies Department in Malabar district, employment of retrenched personnel in	549-550
Death of one Andi in Police lock-up	569
Fishermen in the West Coast, relief given to	408
Government Hospital at Kozhikode, expenditure on repair of quarters for totis	221
Government Transport, Madras, operation of new buses in	305-306
Hospital workers in Malabar district, grievances of	309

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Gopalan, Sri K. P.—cont.

Question re—cont.

House-sites, assignment to Harijans in Malabar at 15 cents per family	567
Iron-ore deposits in Karuvarekkundu at Chembanukkunnu in Ernad taluk, South Malabar, investigation re	407-408
Kondotti Beedi Factory, Malabar, payment of gratuity to dismissed workers of	550
Kozhikode-Cannanore main road, repairs to	309-310
Kozhikode Port, repair of south pier in	14
Kunhiraman, Munderi amsam, Chirakkal taluk, investigation into the death of	90-91
Murder and suicide cases recorded in the Police stations in Wynaad taluk, Malabar, in 1952-54	15-16
Nanikkavu Thazha Anicut in Ramanthali village, North Malabar, construction of	95
Nurses in the General Hospital, Madras, grant of leave to	8-9
Panchayat Board at Perintalmanna, appointment of Executive Officer to	169
Periyaram Sanatorium, North Malabar, grant to	422
Police firing at Naduvattam, Malabar, report of Special Officer re	413-414
Remand prisoner (Sachidananda Vaidyar), death of—at Karaikudi while in Police custody	166
Resident Medical Officer, Government Hospital, Kozhikode, residential quarters for	308-309
Road from Pazhayangadi to Mattool, construction of	67
Rural dispensary at Mattool in North Malabar, opening of a	27
Sales Tax Appellate Tribunal, Madras, holding of sitting in each district for hearing cases	167
Sea erosion at Beypore, Malabar, relief to persons affected by	5-6
Sea erosion in Tellicherry Municipal area, prevention of	420
Taj Mahal Beedi Workers, lathi charge on—at Washermanpet.. ..	565 to 566
Teachers suspended from Azhikode South Higher Elementary School, North Malabar, reinstatement of	308

Gopalan Unni, Sri K. C.—

Question re—

Attappady Valley (Malabar), scheme for improvement of	173
Death of Andi in Police lock-up	569-570
Hunger-strike by Tamil convicts in Cannanore Central Jail	421
Kanjirapuzha irrigation project, Malabar, execution of	18
Police firing at Naduvattam, Malabar, report of Special Officer re	413-414

Govindan, Sri G.—

Question re Kattabomman, Oomathorai and V. O. Chidambaram Pillai, erection of statues for	78-79
---	-------

Jeevanandam, Sri P.—

Question re—

Bus route from Parrys to Tondiarpet in Madras City, opening of	568
Chinese Cultural Delegation, arrangements made in connection with the visit of	556-557

Kalyanasundaram, Sri M.—

Question re—

Bus services, amalgamation into viable units	415-417
Buses (public service) run as private in Tiruchirappalli district in September-October 1954	230
Elections to district boards, non-inclusion of residents of Golden Rock Colony in voters' list	310
Electricity, extension of, to Perambalur in Tiruchirappalli district	217-218

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Kalayanasundaram, Sri M.—cont.

Question re—cont.

Government employees occupying Government quarters, grant of house-rent allowance to	292-293
Hindu Non-Conforming Marriages (Registration) Bill, 1954, dropping of	167-168
Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Bill, 1954, President's assent to	228-229
Plantation workers, appointment of Special Tribunal to enquire into service conditions of	550-551
Property tax on private property of the ex-ruler of Pudukkottai State, levy of	88-89
Sales Tax, levy at a single point	16-17
Special Armed Police, stationing of — in Nerur village (Tiruchirappalli district)	170
Srivaikuntam Police, allegations against	80-81
Sugar factory in Tiruchirappalli district, starting of	412
Training School at Podatoorpet (Chittoor district), facilities for study for students from Madras State	156-159

Kandasamy, Sri C.—

Question re—

“Chokku Varaharisi”, sale of	80
Director of Public Instruction, appointment of	286
Industrial Tribunals' awards, delay in publication in the Gazette.	552

Kattimuthu, Sri M.—

Question re—

Adult education, expenditure on, in 1953-54	22-23
Cheries in South Arcot, schemes for improvement of	27
Harijan welfare schools, conversion into Harijan higher elementary schools	229
Overseers of Harijan Welfare Department, appointment as	
Minor Irrigation Overseers	289-290

Krishna Ayyar, Sri V. R.—

Question re—

Agricultural loans disbursed in Malabar in May-October 1954, amount of	233-234
Ayurvedic Research Institute, starting of, in Madras State	432
Family planning clinics in Madras State, number of	25-26
Judicial Officers, holding of periodical refresher courses for	214
Judicial Service, recruitment to	92
Periyaram Sanatorium, Malabar, amount of recurring grant to	225
Taluk headquarters hospitals without X-ray facilities, number of	218
Vakils' clerks, prescription of qualifications for	173
Village Panchayats Act, amendments to	166

Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—

Question re—

B.C.G. Vaccination, introduction in Madras State	7
Gazetted Officers drawing a monthly salary of less than Rs. 300, concessions granted to	95-96
Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954, fixation of fair rent under	173-174
Police firing at Naduvattam, Malabar, report of Special Officer	414
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society at Alanallur, conversion into a Co-operative Bank	168-169
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society at Karimba, registration of	14-15

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Kunhi Mohamed Shafee, Sri K.—cont.

Questions re—cont.

Tazhacode-Vettathur and Tazhacode-Aliparamba roads, construction of	67-68
---	-------

Kunhirama Kidav, Sri P.—

Questions re—

Murder at Kottooli, Chevayur firka, Malabar, representation	425-426
re perfunctory investigation of	
Sub-Registrar's office, opening of at Meppayur (North Malabar)	171
Sub-treasury at Quilandy, opening of a	159

Kunhirama Kurup, Sri C.—

Questions re—

Electricity, extension of supply of, in Malabar	431
Government Hospital, Badagara, construction of new building for	303

Madhavan Nambiar, Sri K.—

Questions re—

Bore-well sunk near Iritty Police Station	314
Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949, extension to certain areas in North Malabar	225
National Plan Loan, contributions from Malabar to	295-296
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar, conservation of	429-430

Manickam, Sri P. G.—

Questions re—

Harijan cheris on private lands in Coimbatore, acquisition of	423-425
Harijans in Lower Bhavani Project area, provision of drinking water wells and other facilities for	311-312
House-site for Harijans in Coimbatore district, amount allotted and spent	310
Wells, sinking of — for Harijans in Coimbatore district in 1954-55	215-217

Menon, Dr. K. B.—

Question re—

Deputy Inspectors of Schools and School Assistants Second Language Test for —	290
Pre-vocational instructors, exclusion of, from increments allowed to elementary school teachers	10-11
Sales-tax, demand for advance payment by Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar	4-5

Mogral, Sri M. S.—

Question re village officers, replacement of hereditary system of appointment	80
---	----

Moidu, Sri K.—

Question re water-supply scheme for Badagara	552-553
--	---------

Mookiah Thevar, Sri K.—

Questions re—

Chinna Thevar, Sri, of Othakadai (Madurai City), death of in a car accident	166
Dam across Varahanathi, construction of a	8
Vaigai Reservoir Project, progress of work and representation from villagers affected by	563-564

Narayana Kurup, Sri M.—

Questions re—

Agricultural statistics in Malabar, collection of	408-409
Board Higher Elementary School, Kongad (Palghat taluk), strength of	305

Questions and Answers—cont.

Narayana Kurup, Sri M.—cont.

Questions re—cont.

Deputy Inspectors of Schools, recruitment of — from 1949 to 1953	315
District Panchayat Officers, appointment by promotion	567
Elections to district boards, number of invalid votes in	215
Elections to district boards, payment of advance of travelling allowance to subordinates on election duty	65-67
Elections to Malabar District Board, polling arrangements during	9-10
Elections to Malabar District Board, use of pro-Pakistan slogans in	221
Fair rent under the Malabar Tenancy Act, number of applications for fixation of	24-25
Jail Reforms Committee, implementation of recommendations of	174-176
Lands submerged in Malampuzha area, refund of lease amount in respect of	94
Palghat Electricity undertaking, nationalization of	422
Ponnani taluk, Malabar, bifurcation of	306-307
Private irrigation works in Malabar, extent served and water-rate collected	555
Producers'-cum-Consumers' Societies, Malabar, stock of food-grains with	544
Rowdy sheets maintained in Mankara Police Station, Malabar, persons covered by	7-8
Slums in Madras City, provision of protected water-supply and — electricity for	218-219
Tamil Arasu Kazhagam volunteers, black flag demonstration by — against Chief Minister of Travancore-Cochin at Dindigul	559-560
Village guides, appointment and functions of	410-412
Waste lands in Malabar, lease of	87-88

Narayanan Nambiar, Sri M.—

Questions re—

Agriculturists Relief Act, 1938, extension of section 9-A of, to South Kanara and Malabar	229-230
Basic Training School at Palayad, North Malabar, abolition of junior section —	171
Cashewnut plantation in Madras State, extent of and yield from	412-413
Co-operative Stores in South Kanara, number and liquidation of	91
Karianket bridge at Nileshwar (South Kanara), construction of	309
Rice mills, issue of licences for opening new	409
Village <i>ghanis</i> (chekkus), development of	409-410

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—

Questions re—

Aided elementary school teachers in Kozhikode Municipality, house-rent allowance to	302
Degree examinations, restriction of, the number of passes in —	172
Magistrates' Courts in Malabar, abolition of	165
Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954, number of Rent Courts under	302-303
Police firing at Naduvattam, Malabar, report of Special Officer re	414
Teachers' certificates cancelled, restoration of	309
Teaching grants, non-payment to certain teachers in Ellarinhi school, Irikkoor firka	565

Pakkiriswami Pillai, Sri S.—

Questions re—

Backward communities in Madras State, number of	226-228
---	---------

Questions and Answers—cont.

Pakkiriswami Pillai, Sri S.—cont.

Questions re—cont.

City Improvement Trust Board, Madras, abolition of	92
General Hospital, Madras, opening of a "Health Check-up Centre" in	162-163
Slums in Madras City, improvement under the Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954	553-554

Palanisamy, Sri N. K.—

Questions re—

Auto-rickshaws, installation of meters in	222
Ceylon Indian refugees, rehabilitation of	72
City Transport, gratuity facilities to workers of	560-563
Compensation to the family of one Sanyasi who lost his life while attempting to rescue three Corporation workers	170
Crossword puzzle competitions in Madras State, number of	219-220
Disputes between workers and managements of textile mills, seeking of Police aid in — during 1954	298-299
Electricity schemes under the Five-Year Plan, completion of	417-418
Family planning clinics in Madras State, number of	25-26
Fire Stations in Madras City, basis for location of	85-86
Government Professional Colleges, introduction of personality test for admission into	78
Handloom Cess Fund, loans and grants given to Weavers' Co-operative Societies	543-544
Health Insurance Scheme for industrial workers of Coimbatore, starting of	548-549
Industrial Co-operatives, formation of	228
Madras City water-supply, loan for installation of rapid mechanical filters	220-221
Minor Engineering industries in 1953, number of	315-316
National Plan Loan, 1964 (3½ per cent) allotment to Madras State under —	295
Poramboke lands in Attur taluk, assignment to peasants	163-166
Private electricity companies in Madras State, number of	23-24
Sago and tapioca cultivation, deputation of officer to Malaya to study methods of	547-548
Second Five-year Plan, inclusion of Irrigation and Hydro-Electric Scheme in —	299-302
Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, extension to other places	171
State Handloom Committee, members and functions of	545-546
States' Agriculture Ministers' Conference, subjects discussed at	546-547
Stores, purchase from foreign countries through the Director-General of Supplies and Disposals, New Delhi	160
Tanks improved under Irrigation Works (Repairs, Improvement and Construction) Act, 1943	170-171
Transformers imported from outside the country, number and expenditure incurred	11

Parthasarathy, Sri K.—

Question re Chillies Research Stations, names of	547
--	-----

Rajam Ramaswamy, Sri C.—

Question re Road Transport Services, operation by district boards or local authorities	433
--	-----

Raja, Sri D. K.—

Question re Co-operative Societies in Ramanathapuram district, prosecutions for irregularities in	433-435
---	---------

Raju, Sri K. T.—

Question re cholera, outbreak of in Periya Agraharam village near Erode	436-437
---	---------

	PAGES
Questions and Answers—cont.	
Ramalingam, Sri S.—	
Questions re—	
Engineering College, Anantapur, representations from Tamil students re half-fee concession and other facilities	434-436
Medical College at Tanjore, opening of	415
Paddy crops in Tanjore district, prevention of pest attack on ..	438-443
Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—	
Questions re—	
Bus and lorry operators, appointment of a committee for enquiry into the grievances of	431
Bus routes, permission for variation of	427-428
R	
Rangaswami Reddiar, Sri P.—	
Questions re—	
Co-operative Marketing Society, Ariyalur, complaint against the Directors of	290-292
Death of one Andi in Police lock-up	569-570
Deputy Registrars of Co-operative Societies, directly recruited and promoted	288-289
Irregularities of the Police pointed out by the Assistant Sessions Judge, Tanjore, action re	208-210
Irrigation tank for Koppampatti, Musiri taluk	304
Irrigation tank for Mangapatti village, Musiri taluk, construction of	427
Karaikudi Co-operative Stores, misappropriation of funds in	18-22
Madurai Mills Co-operative Stores, irregularities in	11-12
Provincial Co-operative Marketing Society, Madras, defalcation in	82-84
Ryan, Sri J. C., ex-Registrar of Co-operative Societies, enquiry into allegations against	304
Stramer 'V. O. Chidambaram', sale of	293-295
Village officers of Manamadurai, strike threat by	231
Water-supply to Turaiyur from the Kasikulam tank	418-419
Ratnam, Sri A.—	
Questions re—	
Accidents caused by vehicles on trunk roads during 1953-54, number and victims of	420
Agrarian disputes in Tanjore district, number of suits relating to	226
B.C.G. Vaccination, extension to all districts	554-555
City hospitals, deaths due to infectious diseases in	313-400
City Improvement Trust, improvements to slums by	76-77
City Improvement Trust Board, representation of Harijans on the	229
College of Indigenous Medicine Madras, grievances of students of	224
Co-operative House Construction Society, Madras, construction of houses on hire-purchase system by	86-87
Elementary schools in Ponneri taluk, supply of mid-day meals in	93
Five-Year Plan, schemes for welfare of Harijans and Backward Classes under	296-298
Five-Year Plan, works executed under	287-288
Government Milk Factory Madras, strength of staff and maintenance of	547
Government Transport, Madras, fleet strength of	305
Grow More Food Scheme, expenditure on in South Arcot	312
Gudiyatham bye-election, expenditure on	313-314
Harijan Contractors in Public Works Department, number	

	PAGES
Questions and Answers—cont.	
Ratnam, Sri A.—cont.	
Question re—cont.	
Harijans at Moolakaraipatti, Nanguneri taluk, alleged harassment of	151-156
Harijans in Karuppukatti in Tirunelveli district, torture of	222-224
Hindi, teaching of, in Madras City schools	564
House-sites, to assignment to Harijans in Nagappa Nagar, Madras Houses built by co-operative societies in Madras City during 1953-54, number of	214
Intensive and Planning Scheme, distribution of chemical manures under	213-214
Land acquired under Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954, in Madras City	313
Legal aid to Harijans at Veppalapatti, Slum district	210-211
Madras City water-supply, improvement of	1-4
Neyveli Lignite Mines Project, nature of contracts given	220
Refugee students from Pakistan, educational concessions to	552
Regional Board of the Employees' State Insurance Corporation, members and schemes of	162
Road-works under Post-war Road Development Scheme in Cuddalore taluk	545
School building, use of, for religious and public purposes	312
Slum improvement, grant from the Central Government for	26-27
Slum improvement in Madras City, programme of	94-95
Slums in Madras City, scheme for improvement of	69-71
Slums (private) in Madras City, acquisition of	230
Social workers, deputation abroad of for training in village level social work	159
Teachers in Harijan schools in South Arcot, action on irregularities of	549
Untouchability, Central subsidy for removal of	219
Untouchability, schemes for removal of	571-572
Seethi Sahib, Sri K. M.—	
Question re Police firing at Naduvattam, Malabar, report of Special Officer re	570-572
Thiagaraja Pillai, Sri M. D.—	
Question re Health Inspectors engaged in B.C.G. Campaign in Coimbatore district, grant of special allowance to	413-414
Venkatramana Gowda, Sri K.—	
Question re electricity, extension from Mangalore to Puttur ..	420
Viswanathan, Sri K. R.—	
Question re—	
Loan to Panchayat Board, Jayamkondan, for purposes of water-supply, grant of	92
Mathikettan eri in Andimadam firka, Udayarpalayam taluk, restoration of	426
Sub-Registrar's office at Sendurai, opening of	564-565
	161-162
R	
Raghava Mudaliar, Sri E. L.—	
Bill—Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	332
Raja Chidambaram, Sri P. B. K.—	
Bill—Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954	109-110

R—cont.

Rajam Ramasami, Sri C.— See Questions and Answers.	
Rajan, Sri P. T.— Bill—Dramatic Performances Bill, 1954	457-458
Rajaram, Sri K.— Bill—Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954	322
Resolution re amendment of the Seventh Schedule of the Constitution proposed under Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, ratification of	371
Raju, Sri D. K.— See Questions and Answers.	
Raju, Sri K. T.— Bills— Dramatic Performances Bill, 1954	603-604
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954	46, 47
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	256-257
Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954	101
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954	318-319
Half-hour debate re Civil Supplies lorries, sale of	53
Half-hour debate re sinking of wells in Coimbatore district	666-667
See Questions and Answers.	
Ramalingam, Sri S.— Bills— Cinemas (Regulation) Bill, 1954	385
Dramatic Performances Bill, 1954	445
Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954	322
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1954	132-133
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954	48
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	354
Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954	110-112
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954	120, 123
See Questions and Answers.	317-318
Ramamurthi, Sri P.— Bills— Cinemas (Regulation) Bill, 1954	382-384
Dramatic Performances Bill, 1954	389
506, 575, 594-596, 625, 626, 627, 628, 634-635, 645, 646-647, 650, 654-655, 661, 662	456, 499-506, 670-671
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1954	133-135
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	136, 139
276-279	280, 349, 350
Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954	142, 144
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954	243-245
Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954	124-125
Discussion re minimum wages for beedi workers, fixation of	471-474
Half hour debate re sinking of wells in Coimbatore district	476
Privilege motion re interception of letters written by Members by Special Branch Police	670-671
181, 184	192-196, 201-202

R—cont.

Remamurthi, Sri P.—cont. Resolution re— Amendment of the Seventh Schedule of the Constitution proposed under Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, ratification of	370-376
Sittings of the House, discussion re	207, 208
Ramaswami, Sri K. V.— Bills—Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	274-275
Ramaswami Mudaliar, Sri V. K.— Privilege motion re interception of letters written by Members by Special Branch Police	96
See Questions and Answers.	
Rangaswami Reddiar, Sri P.— Adjournment motion re order under section 144, Criminal Procedure Code, promulgation in Tiruchirappalli	439, 440
Bills— Dramatic Performances Bill, 1954	456
458-462, 601-603	456
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	345-347
352-353, 357	352-353, 357
Privilege motion re interception of letters written by Members by Special Branch Police	188
See Questions and Answers.	
Rathinaswami Pillai, Sri P.— Bill—Dramatic Performances Bill, 1954	488-489
Ratnam, Sri A.— Bill—Dramatic Performances Bill, 1954	456
491-492, 610, 641, 655	491-492, 610, 641, 655
Half-hour debate re sinking of wells in Coimbatore district	669-670
Privilege motion re interception of letters written by Members by Special Branch Police	189-190
See Questions and Answers.	
Registration department— Question re— Sub-Registrar's office, opening of—at Meppayur (North Malabar)	171
Sub-Registrar's office, opening of—at Sendurai	161-162
Resolution re— Amendment of the Seventh Schedule of the Constitution proposed under Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, ratification of	358-380
Rice mills— Question re issue of licences for opening new —	409
Road(s)— Question re— Construction of — from Pazhayangadi to Mattool	67
Kozhikode-Cannanore (main) road, repairs to	309-310
Tazhacode-Vettathur and Tazhacode-Aliparamba—, construction of	67-68
Road works— See Post-war Road Development Scheme.	
Rowdy sheets— Question re persons covered by — maintained in Mankara Police Station, Malabar	7-8

	PAGES
R—cont.	
Rulings—	
Debate—Citing of a document—	
A document cited in the course of a speech in the House should be placed on the table of the House, if so desired	445
Petitions to the Assembly—	
Only petitions addressed to the Members of the House and not to the Ministers can be presented to the House	249
Privileges—Interception of letters written by Members—	
Privilege motion regarding interception of letters written by a Member by the Special Branch Police was ruled out since opening by the Censors of letters addressed by or to the Members of the House was not a breach of privilege	201-202
Privileges—Procedure—	
A privilege question is always decided by the House and the Speaker can only say whether a <i>prima facie</i> case has been made out or not. It is left to the House to refer it to the Committee of Privileges or not. The Committee may go into the facts of the case and recommend to the House whether a breach of privilege has been committed or not	178-180
Privileges—Service of a subpoena on a Member—	
Service of a subpoena on a Member within the precincts of the House either through the Speaker or otherwise is a breach of privilege	176-177
Privileges—Settlement of issues by Members by duel—	
Challenging Members to fight on account of their behaviour in the House or any Committee thereof is a breach of privilege	177
Questions—Order in which to be taken—	
The House can change the order in which questions should be taken up on a particular day	537
Ryan, Sri J. C. (ex-Registrar of Co-operative Societies)—	
Question <i>re</i> enquiry into allegations against—	304
S	
Sago—	
Question <i>re</i> deputation of officer to study methods of production of — in Malaya	547-548
Sahajananda, Sri A. S.—	
Bill—Dramatic Performances Bill, 1954	607-610
Sales tax—	
Question re—	
Demand for advance payment of — by Producers <i>cum</i> Consumers co-operative societies in Malabar	4-5
Levy of — at a single point	16-17
Sales Tax Appellate Tribunal, Madras—	
Question <i>re</i> holding of sittings in each district for hearing cases	167
Sambandam, Sri K. R.—	
Bills—	
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	268-270
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954	248
Sankara Varma Raja, Sri E. K.—	
Bill—Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954	240-241
Sanyasi—	
Question <i>re</i> compensation to the family of — who lost his life while attempting to rescue three Corporation workers	170
School buildings—	
Question <i>re</i> use of — for religious and public purposes	26-2

	PAGES
S—cont.	
Schools—	
Question re—	
Azhikode South Higher Elementary School, North Malabar, reinstatement of teachers suspended from —	308
Basic Training School at Palayad, North Malabar, abolition of Junior Section	171
Board Higher Elementary School at Kongad (Palghat taluk), strength of	305
Elementary — in Ponneri taluk, supply of midday meals in	93
Government (Higher Grade) Training School (South Arcot), number of seats during 1953-54 and 1954-55	306
Harijan Welfare —, conversion into Harijan Higher Elementary Schools	229
High — in Avalurpet in South Arcot district, opening of a	231-233
Number of — closed for want of endowment	313
Single-teacher — newly opened in Tiruchirappallai district, number of	567
Training — at Prodatorpet, facilities for study for students from Madras State	156-159
Sea erosion—	
Question re—	
Prevention of — in Tellicherry municipal area	420
At Beypole, Malabar, relief to affected persons	5-6
Section 144, Criminal Procedure Code—	
Adjournment motion <i>re</i> promulgation of order under — in Tiruchirappalli	439-441
Seethi Sahib, Sri K. M.—	
<i>See</i> Questions and Answers.	
Senapati Gounder, Sri A.—	
Bill—Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill 1954	344-321
Shanmugam—Sri T.	
Bills—	
Dramatic Performances Bill, 1954	611-612
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	353
Shetty, the Hon. Sri A. B.—	
Half hour debate <i>re</i> sinking of wells in Coimbatore district	671-672
Sittings of the House—	
Discussion <i>re</i> —	207-208
Information <i>re</i> night sitting on 17th December 1954	405
.. .. .	283
Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954—	
Question <i>re</i> extension of — to other places	171
See Land.	
Slums—	
Question re—	
Acquisition of — in Madras City	159
Grant from the Central Government for improvement of —	94-95
Improvement of — in Madras City under Slum Improvement (Acquisition of Land) Act, 1954	553-554
Programme of improvement of — in Madras City	69-71
Provision of protected water-supply and electricity for — in Madras City	218-219
Scheme for improvement of — in Madras City	230
See City Improvement Trust.	
Social workers.	
Question <i>re</i> Deputation of — to foreign countries, for training in village level social work	549

S—cont.

Speaker, Mr.—	
Adjournment motion <i>re</i> —	
Beedi and cigar workers, fixation of low minimum wages for, Bhaskar Cigar Factory, Tellicherry and Kadirur (North Malabar), closure of	202
Order under section 144, Criminal Procedure Code, promulgation in Tiruchirappalli	437, 438
Order under section 41 of the City Police Act, promulgation of	437-441
Announcement <i>re</i> —	234
Assembly Rules (new), date of coming into force of	170
Message from the Governor <i>re</i> Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954	28
Bills—	
Cinemas (Regulation) Bill, 1954	382
Dramatic Performances Bill, 1954	381-386, 394
Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1954	445, 455
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1954	456, 457, 460, 476, 506
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954	323
Indebted Agriculturists (Temporary Relief Amendment) Bill, 1954	328, 329, 337, 338
Preservation of Forests (Third Amendment) Bill, 1954	352, 353, 354, 355
Business of the House, change in the order of	29, 41
Discussion <i>re</i> minimum wages for beedi workers, fixation of	42, 43, 44, 45, 46
Half-hour debate <i>re</i> stipends to Madras State students in Training School at Prodatoorpet, Chittoor district, stoppage of	316-317
Privilege motion <i>re</i> —	463
Amendment to the Constitution, non-disclosure to the House of communication from the State Chief Minister to the Secretary, A.I.C.C.	394, 395
Interception of letters written by Members by Special Branch Police	28
Questions, order in which to be taken	96, 97
Resolution <i>re</i> Amendment of the Seventh Schedule of the Constitution proposed under Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, ratification of	178, 179, 180, 181, 182, 183
Service of summons on a member, information <i>re</i>	184, 186, 187, 188, 189, 191
Sittings of the House, discussion <i>re</i>	192, 194, 196, 197, 199-201
See Rulings.	202
Sreedharan, Sri K. T.—	537
Discussion <i>re</i> minimum wages for beedi workers, fixation of	360, 371
States' Agriculture Ministers' Conference, Srinagar—	380
Question <i>re</i> subjects discussed at —	176-177
Steamer—	405
Question <i>re</i> sale of 'V. O. Chidambaram'	
Stores—	293-295
Question <i>re</i> purchase of—From foreign countries through the Director-General of Supplies and Disposals, New Delhi	160

S—cont.

Subbiah, Sri A. K.—	
Bill—Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	342-343
Subramanyam, Sri M. P.—	
Bills—	
Dramatic Performances Bill, 1954	613-615
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	260-262
Resolution <i>re</i> amendment of the Seventh Schedule of the Constitution proposed under Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, ratification of	367-369
Subramaniam, the Hon. Sri C.—	
Adjournment motion <i>re</i> —	
Bhaskar Cigar Factory, Tellicherry and Kadirur (North Malabar), closure of	438
Order under section 144, Criminal Procedure Code, promulgation in Tiruchirappalli	440-441
Order under section 41 of the City Police Act, promulgation of	234
Bills—	
Cinemas (Regulation) Bill, 1954	380-385
Dramatic Performances Bill, 1954	393-394
Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Amendment Bill, 1954	442-455
General Sales Tax (Third Amendment) Bill, 1954	506, 572-588, 620-622, 629-630
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	636-637, 641-642, 645, 647-648
Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954	651, 652, 656, 657, 661, 663
Mappilla Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954	666-667
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954	140
Motor Vehicles (Madras Amendment) Bill, 1954	49
Business of the House, change in the order of	328-329
Half-hour debate <i>re</i> —	354, 357
Civil Supplies lorries, sale of—	141-142
Stipends to Madras State students in Training School at Prodatoorpet, Chittoor district, stoppage of	143-144
Information <i>re</i> night sitting on 17th December	98-99
Privilege motion <i>re</i> interception of letters written by Members by Special Branch Police	100
Resolution <i>re</i> Amendment of the Seventh Schedule of the Constitution proposed under Constitution (Third Amendment) Bill, 1954, ratification of	105-246
Service of summons on a Member	248, 357
Sittings of the House, discussion <i>re</i>	115-127
See Rulings.	141
Sreedharan, Sri K. T.—	317
Discussion <i>re</i> minimum wages for beedi workers, fixation of	55, 56
States' Agriculture Ministers' Conference, Srinagar—	58, 59
Question <i>re</i> subjects discussed at —	396, 399
Steamer—	283
Question <i>re</i> sale of 'V. O. Chidambaram'	96, 182,
Stores—	184, 185, 191, 196, 197-199
Question <i>re</i> purchase of—From foreign countries through the Director-General of Supplies and Disposals, New Delhi	358-360
General of Supplies and Disposals, New Delhi	376-377
Question <i>re</i> purchase of—From foreign countries through the Director-General of Supplies and Disposals, New Delhi	176-177
General of Supplies and Disposals, New Delhi	207-208
Question <i>re</i> purchase of—From foreign countries through the Director-General of Supplies and Disposals, New Delhi	405
General of Supplies and Disposals, New Delhi	

	PAGES
S—cont.	
Sub-treasury— Question re opening of a — at Quilandy	159
Sugar Factory— Question re starting of — in Tiruchirappalli district	412
Suicide— See Murder and Suicide.	
Summons— Service of — on a Member, information re	176-177
Swaminathan, Sri R. V.— Adjournment motions, discussion in Speaker's Chamber suggested prior to their being moved in the House	437-438
Bills— Cinemas (Regulation) Bill, 1954	389-391
Dramatic Performances Bill, 1954	460, 485-487, 634-665
Privilege motion re interception of letters written by Members by Special Branch Police	187
Swayamprakasam, Sri S.— Adjournment motion re order under section 144, Criminal Procedure Code, promulgation in Tiruchirappalli	440
Bills— Cinemas (Regulation) Bill, 1954	385
Dramatic Performances Bill, 1954	443, 445 455, 456, 497-499, 573, 586, 617-618 655, 662, 663
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	329, 347-349
Indian Bar Councils (Madras Amendment) Bill, 1954	143
Marumakkattayam (Amendment) Bill, 1954	243
Half-hour debate re Civil Supplies sale of lorries	52, 53
Privilege motion re interception of letters written by Members by Special Branch Police	179, 180, 181, 192, 201
T	
Taj Mahal Beedi workers— Question re lathi charge on — at Washermanpet	565-566
Taluk boards— Question re revival of —	12-13
Tank (s)— Question re— Construction of an irrigation — for Mangapatty village, Musiri taluk	427
Improvement of — under Irrigation Works (Repairs, Improvement and Construction) Act, 1943	170-171
Irrigation tank for Koppampatty, Musiri taluk, construction of	304
Karalayakulam tank, inundation of lands in Tedamuthukulam due to excess discharge from	160-161
Tapioca— Question re deputation of officer to study methods of cultivation of — in Malaya	547-548

	PAGES
T—cont.	
Teachers— Question re— Aided elementary school — in Kozhikode Municipality, house-rent allowance to	302
Basis for promotion of secondary grade — as Junior Deputy Inspectors of Schools	314
Irregularities of — in Harijan schools in South Arcot, action on	219
Qualifications of — in single-teacher schools	568
Reinstatement of — suspended from Azhikode South Higher Elementary School, North Malabar	308
Restoration of cancelled certificates of —	309
Second Language Test in Government schools	290
Teaching grants— Question re non-payment of — to certain teachers in Ellarinhi school, Irrikkoor firka	568
Tenants— Question re protection of — in South Kanara by a legislation	283-285
Tenants and Ryots Protection (Amendment) Bill, 1954— See Bills.	
Thiagaraja Pillai, Sri M. D.— See Questions and Answers.	
Thinakarasaamy Thevar, Sri S.— Bill — Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954—	344-345
Transport— Question re— Bus route from Tondiyarpet to Parrys, opening of	568
Bus services, amalgamation into viable units	415-417
City Transport gratuity facilities to workers of	560-563
Government Transport, Madras, fleet strength of	305
Government Transport, Madras, operation of new buses in	305-306
Road — services, operation by district boards or local authorities.	433
Tube-wells — Question re number and cost of — sunk	406-407
Tuberculosis Sanatorium — Question re — Amount of recurring grant to — at Periyaram in Malabar	225
Periyaram Sanatorium, North Malabar, grant to	422
U	
Untouchability— Question re — Central subsidy for removal of—	571-572
Schemes for removal of—	570-572
Uppi Sri K.— Bill — Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	273
Urgent matter of administration — Minimum wages for beedi workers, fixation of	463-476
V	
Vaikunta Baliga, Sri B.— Bill — Preservation of Forests (Third Amendment) Bills, 1954	33-34
Vakils' clerks — Question re prescription of qualifications for —	173

Veloo, Sri A.—	
Bill — Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	258-25
Venkatesha Sholagar, Sri P.—	
Bill — Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	257-258
Venkatramana Gowda, Sri K.—	
See Questions and Answers.	
Village guides —	
Question re appointment and functions of —	410-412
Village officers —	
Question re —	
Hereditary system of appointment of —, replacement	80
Strike threat by — of Manamadurai	231
Village Panchayats Act —	
Question re — Amendments to	166
Vinayakam, Sri K.—	
Bills —	
Dramatic Performances Bill, 1954	442-443, 456, 485, 486
Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Amendment Bill, 1954	334-338
Half-hour debate re—	
Civil Supplies lorries, sale of	49, 50
Stipends to Madras State students in Training School at Prodatoor- pet, Chittoor district, stoppage of	51, 52
Information re night sitting on 17th December 1954	395-398
Privilege motion re interception of letters written by Members by Special Branch Police	283
Viswanathan, Sri K. R.—	
See Questions and Answers.	184

W

61101

Water-supply—	
Question re—	
Improvement of — in Madras City	220
Madras City — loan for installation of rapid mechanical filters	220-221
Scheme for Badagra	552-553
To Turaiyur from the Kasikulam tank	418-419
Wells—	
Half-hour debate re—	
Sinking of wells in Coimbatore district	666-672
Question re—	
Bore-well sunk near Iritty Police Station	314-315
Tube-wells sunk, number and cost	406-407

1238

132